

ÜÇ GÖNÜLLÜ DALGASI VE YENİ DÜNYA

Dolores Cannon

ÜÇ GÖNÜLLÜ
DALGASI
VE YENİ DÜNYA

Dolores Cannon

OZARK
MOUNTAIN
PUBLISHING

PO Box 754,Huntsville, AR 72740
800-935-0045 veya 479-738-2348; fax: 479-738-2448
www.ozarkmt.com

C 2011 Dolores Cannon

Birinci ve ikinci baskı - 2011 ; Üçüncü ve Dördüncü - 2012 Beşinci ve Altıncı - 2013; yedinci ve Sekizinci - 2014; Dokuzuncu - 2015; Onuncu -2016; Onbirinci - 2017 ; Onikinci - 2018

Bütün hakları saklıdır. Edebi makaleler ve değerlendirmelerde sadece kısa alıntılar dışında, bu kitabın hiç bir bölümü, kısmen ya da bütünüyle kopyalanamaz,herhangi bir formda veya herhangi bir şekilde elektronik olarak, fotoğraf veya elle yazılarak; fotokopi ve kayıt etmek de dahil olmak üzere veya herhangi bir bilgi saklama ve bilgi elde etme sistemiyle Ozark Mountain Publishing, Inc. den yazılı izin almadan dağıtılamaz ve kullanılamaz.

İzin almak, dizi halinde yayınlamak, özetlemek,uyarlamak veya diğer

yayınlarımızın katologları için : Ozark Mountain Publishing , INC. ,
P.O.Box 754, Huntsville, AR 72740 , ATTN : Permissions Department ‘a
yazılı olarak başvurunuz.

Kongre Kütüphanesi yayım kataloglama bilgisi

Cannon, Dolores, 1931- 2014

Üç Gönüllü Dalgası ve Yeni Dünya, Dolores Cannon
Dünyanın enerjilerini yükselterek bir sonraki boyuta geçmesine yardım
etmek için, diğer boyutlardan, diğer gezegenlerden, uzay araçlarından veya
Kaynakdan gelmiş olan üç akım gönüllüler.

1. Yeni Dünya 2. 2012 3. Yükselme 4. Gönüllüler 5. Metafizik

I. Cannon, Dolores, 1931- II.Yeni Dünya III. Yükselme IV. Metafizik
IV. Başlık

Kapak Resmi ve düzenlemesi: www.noir33.com

OZARK MOUNTAIN
PUBLISHING
PO BOX 754, Huntsville AR
www.ozarkmt.com

Bu kitabın yazarı tıbbi tavsiyelerde bulunmuyor veya herhangi bir tekniğin, fiziksel ya da tıbbi bir sorunun tedavisinde kullanılması konusunda tavsiye vermiyor. Bu kitapta yer alan tıbbi bilgiler, Dolores Cannon'un danışanları ile yaptığı bireysel danışmalarından ve seanslarından alındı. Herhangi bir tıbbi teşhis, ya da doktorunuz tarafından verilen tıbbi tavsiyelerin veya tedavilerin yerini alması amaçlanmamıştır. Bu yüzden, yazar ve yayıncı herhangi bir bireyin bilgiyi yorumlaması ya da burda verilen bilgiyi nasıl kullandığı konusunda sorumlu değildir.

Bu seanslara katılan kişilerin kimliğini ve mahremiyetini korumak için her türlü çaba gösterildi. Seansların yapıldığı yer doğrudur, ancak kişilerin sadece ilk isimleri kullanılmıştır, ve bunlar da değiştirilmiştir.

BİRİNCİ KISIM

GÖNÜLLÜLER

GİRİŞ

Kırk yıldan fazla bir zaman önce, bu bilinmeyenlerin dünyasına ilk atıldığımdan beri, kendimi bir muhabir, bir araştırmacı, ”kayıp bilginin “ araştırmacısı olarak düşündüm. Aslında geçmiş yaşam terapisinde uzmanlaşmış bir hipnoterapistim ve insanların sorunlarının nedenlerini, daha önceki yaşamlarından izleyerek bulmaya çalışıyorum. İşim büyüüp geliştikçe, anında şifa sağlayan, kendi hipnotik tekniğimi geliştirdim, şimdi bu tekniği bütün dünyaya öğretiyorum. Sonuçlar son derece şaşırtıcıydı. Kendi metodumu öğretme dürtüsünü ilk hissettiğimde mümkün olup olamayacağını bilmiyordum, çünkü eğer kendiniz birşey geliştirdiğinizde, bunun nasıl çalıştığını siz biliyorsunuz. *Ancak* bunu başkalarına anlaşılabilir bir şekilde öğretebilecek miydim? Bu bir ikilemdi. Fakat biliyordum ki, denemezsem asla bilemeyecektim. Birçok insan (ve bazı danışanlarım da dahil) başaramamaktan çok korktukları için asla denemiyorlar. Bu nedenle 2002 yılında kendi metodlarımı öğretmeye başladım, şimdi bu metodlar tüm dünyaya yayıldı ve öğrencilerimin benim deneyimlediğim aynı mucizeleri deneyimlediklerini bildirmesi beni mutlu ediyor. Hatta bazıları, bu teknikleri benim hiç bir zaman düşünemeyeceğim tarzda kullanma girişiminde bulunuyorlar. Bir öğretmen için, öğrencilerinin öğretileni öğrenip daha da ileri gitmekten korkmayarak, bilinmeyen yolları keşfe çıkmasından daha büyük bir memnuniyet olamaz. Benim metodum, diğer güncel olmayan ve söyleneni aynen yapacaksın türünde hipnoz metodları gibi değil. Yazılı metinden bir kelime bile dışarı çıkılmayan türden değil. Verdiğim eğitimde öğrencinin ne

yapıldığını anlamasını istiyorum ki, kendi başlarına düşünebilsinler. Danışana zarar verilmediği sürece metodla deney yapmakta serbestler. Metodun son derece esnek olduğunu keşfettim. Bu yaşayan ve gelişen bir şey. Bunca yıldan sonra, eve geldiğimde birçok kez kızım Julia'ya, “ Bugün ne yapabileceğimi öğrendim tahmin et!” diye soruyorum. “ Onlar” bana defalarca, sen kendin sınırlar yaratmadığın sürece hiç bir sınır yok dediler. Herşey mümkün. Sadece kendi hayal gücünle sınırlısın.

Sanırım birçok terapistin ilerleyememe nedeni, bilinmeyene duyulan korkudan dolayı. Yeni bir şey denemeye, kendi başlarına düşünmeye korkuyorlar. Benim tekniğimi farklı kılan temel şey, mümkün olan en derin trans düzeyinde çalışıyor olmam, yani uyurgezerlik hali. Diğer tekniklerin çoğu, danışanı, bilinçli zihnin müdahale edebileceği daha hafif trans seviyesinde tutuyor. Kişiyi daha derin hipnoz düzeyine götürdüğümüzde, var olan en büyük güç kaynağı ve iyileştirme ile doğrudan iletişim kuruyoruz. Ben tüm bilginin Kaynağı ile iletişim kurmanın bir yolunu buldum. Hakkında yazdığım bilgilerin geldiği kaynak da, anında şifayı sağlayan kısım da bu. Son derecede sevgi dolu ve bağışlayıcı. Buna Bilinçaltı diyorum, çünkü ilk başladığımda ne olarak adlandıracığımı bilmiyordum. Bunu tanımlamam istendiğinde Yüksek Benlik, Yüksek Bilinç veya Ruh Üstü diyebilirsiniz diyorum. Öylesine büyük ve muazzam ki, herşeyin cevabını biliyor. “ Onlar” kendilerini ne olarak adlandırdığının önemi olmadığını söylüyorlar, zaten herhangi bir adları da yok. Bazı öğrencilerim “Bilinçaltı” yerine, “Süper Bilinç” olarak adlandırmayı önerdiler. Bu daha etkili olur muydu bilmiyorum. Bildiğim şu ki, yaptığım başarılı oluyor, yani değiştirmeye gerek yok. Bu kitapta ondan bahsederken okumada kolaylık olması açısından BA (Bilinç Altı) kısaltmasını kullanacağım.

Çalışmalarımın ilk yıllarında, belli aralıklarla ama ustaca kendini gösterdi ve ben gerçekte kiminle konuştuğumu bilmiyordum. Neyi keşfettiğimi farkedebilmem, onunla birkaç yıl çalışmanın sonrasında gerçekleşti. Daha sonra, her seans sırasında onu nasıl çağıracağımla ilgili metodu geliştirme süreci başladı. Bu da, çalışmalarım için paha biçilmez olduğunu ispatladı. İnsanlar “ Mucizeler yarattığını bilmiyor musun? ” diye soruyorlar, ben de onlara “ Ben bir şey yapmıyorum! *Onlar*

yapıyorlar! Ben sadece kolaylaştırıcıyım, işi onlar yapıyorlar ” diyorum. Bu muhteşem ve harika kısım herkesle ilgili herşeyi biliyor. Ve her bireyi son derece önemsiyor. Gizli hiçbir şey yok, “onlar” sizi, kendinizden daha iyi tanıyorlar. Bir danışanım bana geldiğinde, bilmesi gereken her ne ise onu öğreneceğini biliyorum. Bilinçaltı onlar için uygun olan ne ise onu veriyor. Ne olacağını asla bilmiyorum; yani ben seansı ne kontrol edebiliyorum, ne de manipüle edebiliyorum. Onlarla uzun süredir çalıştığım için, bazı cevapların genel olarak neler olabileceğini biliyorum, çünkü her zaman aynı oluyor, bununla beraber, bu cevaplar benim hiçbir zaman mantıksal olarak düşünebilmiş olabileceğim şeyler değil. “Onların” kendilerine özgü bir mantıkları var. Bu yüzden danışanıma, seans sırasında ne geleceğini asla bilmediğimi söylüyorum. Her seferinde farklı, ancak hiçbir zaman üstesinden gelemeyecekleri kadar fazla olmuyor. Cevapların karmik sorunlarla mı yoksa başka bir şeylemi ilgili olacağını asla bilmiyorum. Bu aralar cevapların daha çok “başka birşeyler” üzerinde odaklanmış gibi görünmesi de, benim Üç Gönüllü Dalgası kavramımı oluşturdu. Bu gezegensel dönüşüm görüşünün, hem akıl almaz, hem de büyüleyici olmasını ilk kabul eden kişi benim.

Aynı zamanda, yirmibeş yıldır uçan daireler (UFO) ve şüpheli kaçırılma olaylarını da araştırıyorum. Kitaplarımda, ağırlıklı olarak da *Muhafızlar (The Custodians)* adlı kitabımda bunların birçoğunu anlattım, ve bununla ilgili çok miktarda bilgi ve diğer araştırmacıların sadece etrafında dolaştığı sorulara yanıtlar aldım. Dünya dışı varlıklar, hayal edebileceğim her soruya cömertçe yanıt verdiler. Bu alanda artık keşfedebileceğim hiç bir şey kalmadığını düşünüyordum. “Onlar” beni bir kez daha şaşırttılar. Son birkaç yıl boyunca, bu UFO görüntülerinin ve incelemelerinin arkasında çok daha büyük bir hikayenin belirtilerini görmeye başladım. Onların insan ırkıyla ilgilenmesinin sırrını nihayet çözdüğümü düşünmüştüm. Fakat 2009 yılında yaptığım bir seansda, bütün bu UFO bilmesinde, benim “kayıp parça” olarak düşündüğüm bilgi nihayet verildi. Herkesin bildiği şekilde, “kafamdaki ampul” yandı ve herşey yerine oturmaya başladı. Kısa bir süre sonra, aslında tüm parçalara başından beri sahip olmuş olduğumu anladım. Bu bilgiler çalışmalarına serpiştirilmişti, özellikle de *Muhafızlar* adlı kitabıma ve *Bükümlü Evren (The Convoluting Universe)* dizisine. Cevaplar, geçmiş yaşam terapisi

seanslarına katılan binlerce danışanımdan gelmişti. Hikayenin bir kısmını bir araya getirmiştım ve tüm resme sahip olduğumu düşünmüştüm. Şimdi, birden bire daha fazlası olduğunu, yıllardır o çalışmalardan bana baktıklarını keşfetmiştim. Büyük ihtimalle bütün hikayeyi hâlâ bilmiyorum. Eminim, devam eden yol boyunca yeni sürprizler olacak, ama en azından perdenin kalkmasının zamanı geldi. Son birkaç yıldır perde gittikçe incelmeye başladı ve bunu terapi seanslarımda farkettim. Daha fazla insan, köle gibi çalıştıkları bu gündelik hayatın, aslında Dünyaya gelmelerindeki temel neden olmadığını anlamaya başlıyor. Cevaplar seanslarda arka arkaya gelmeye devam ediyor : “Artık uyanma zamanı” “Bir görevin var! Şimdi başlama zamanı!” “Boşa zaman harcamayı bırak! Dünya’ya yapmaya geldiklerini tamamlamak için zaman azalıyor!”

Geçmiş yaşam hipnozu ve terapisi ile ilgilendiğim bu kırk yıllık zaman boyunca model hep aynı olmuştu. Tabii ki bu kurala her zaman istisnalar da olmuştur ve kitaplarımda yazdığım konular da bunlardır. Ama kural olarak, mevcut yaşamındaki sorunların açıklanması için, danışan o soruna uygun olan geçmiş yaşamına giderdi. İlişki sorunu, iş hayatı ya da sağlık sorunu olsun, cevabın izi genellikle bir tek geçmiş yaşamda veya aynı karmayı, aynı kişilerle tekrarladıkları bir dizi (biçim) benzer yaşamlarda bulunabilirdi. Cevabın döngüyü kırmak olduğunu biliyordum, ve bu, bilinçaltıları tarafından onlara bağlantıyı göstererek yapılabilirdi. O zaman şifa gerçekleşebilir ve konu kapanırdı. Ancak son birkaç yıldır çalışmalarımın biçimi değişmeye başladı ve sürekli olarak farklı türde danışanlarla karşılaşmaya başladım. Bu danışanlarla ilgili, görünürde olağan dışı hiç bir şey olmadığını üstüne basarak söylemeliyim. Bunların hepsi, herkes gibi hayatını yaşayan, tamamen normal insanlar. Sorunlarına çözüm bulma konusunda yardım etmem için bana geliyorlar. Bu seanslarda gelen cevaplar, bu kişilerin bilinçli zihinleri ile hayal edebilecekleri en son şey. Bizlerin gerçekte çok yönlü insanlar olduğu görünüyor. Yüzeyin altında başka tabakaların da olduğunu hiç bilmeden, hayatlarımızı tek bir perspektifden görüyoruz. Bilinçli zihinlerimiz tarafından bilinmese de, bunun yaşamlarımız üzerinde müthiş etkisi var. Bizler, tahmin edebileceğimizden çok daha fazlasına sahibiz. İşte yanılısına da burada. Kendimizi bildiğimizi sanıyoruz, acaba biliyor muyuz?

BİRİNCİ BÖLÜM

ÜÇ DALGANIN KEŞFİ

Hipnoz alanındaki araştırmam, beni geçmişin tarihini ve geleceğin olasılıklarını araştırma konusunda zamanda ve uzayda akıl almaz yolculuklara götürdü. Geçmiş yaşam terapisi vasıtası ile araştırmalarım ilk başladığımda, sadece Dünya'daki yaşamlarını hatırlayacak insanlarla karşılaşacağımı düşünüyordum, çünkü doğal olarak bildiğimiz sadece buydu. İnanç sistemim geçen kırk yıl boyunca gerçekten esnedi ve genişledi. Çalışmalarım ilerledikçe Dünya'daki yaşamın başlangıcı ile ilgili büyük oranda bilgi verildi. Bana bu bilginin ortaya çıkmasının zamanının geldiği söylendi. Bu bilginin takdir edileceği ve uygulanacağı yeni bir dünyaya, yeni bir boyuta doğru hareket ediyoruz.

Çalışmam sırasında herşeyin enerjiden oluştuğunu defalarca duydum; şekil ve form yalnızca frekans ve titreşim tarafından belirleniyor. Enerji asla yok olmuyor; sadece değişiyor. Bana Dünya'nın titreşimini ve frekansını değiştirdiği ve yeni bir boyuta yükselmeye hazırlandığı söylendi. Bizleri çevreleyen sayısız boyutlar her zaman mevcut. Onları göremiyoruz, çünkü boyutların titreşimleri yükseldikçe gözlerimize görünmez oluyorlar. Yeni boyuta geçiş ile ilgili daha fazla bilgi sahibi olmamız önemli, çünkü şimdi bu değişimin tam ortasındayız ve yakın bir zamanda bu değişimin doruk noktasına gelinilecek.

Dünya, bizlerin katılıp, dersler öğrendiği bir okul, ancak tek okul o değil. Başka gezegenlerde ve başka boyutlarda da yaşadınız. Hayal bile edemeyeceğiniz bir sürü şeyi yaptınız. Son birkaç yıldır birlikte çalıştığım insanların çoğu, çok mutlu bir şekilde yaşayan ışık varlıklar oldukları geçmiş yaşamlarına gittiler. Dünya'nın yoğunluğuna ve olumsuzluğuna gelmek için hiç bir nedenleri yoktu. İnsanlığa ve Dünya'ya bu zamanda yardım etmek için *gönüllü* oldular. Dünya'da yaşayan yeni ruhların, üç ayrı dalgası olarak düşündüğüm bu varlıklarla karşılaştım. Bu zamanda geldiler, çünkü sayısız yaşamlarında Dünyada bedenlenen insanların çoğu, karma açmazına girmiş durumdalar ve ilerleyemiyorlar. Dünyada yaşama amaçlarını unuttular.

Çalışmalarımın ilk zamanlarında (ve ilk kitaplarımda), günümüzde bir kişinin ilk yaşamını Dünya gezegeninde deneyimleyebileceği bana imkansız görünüyordu. Kademeli bir süreç olmalı diye düşünüyordum: insan olmadan önce değişik yaşam formlarını yaşamak: hava, kaya, toprak, bitki, hayvan, doğa ruhları ve nihayet insan olarak. Bir ruh, insan olarak yaşama deneyimine hazır olduğuna karar verdiğinde, yavaşça alışabilmesi için önce ilkel bir toplumda var olacağını düşünürdüm. Bütün bu karmaşık enerjisi ile, hektik modern toplumumuza birdenbire bırakılmaz sanırdım. Yeni gelişen bir ruh için bu, kesinlikle dayanılmaz olurdu. Fakat sonra, 1986 yılında, Dünya'daki ilk yaşamını deneyimleyen, nazik bir ruhu anlatan, *Bahçenin Bakıcıları (Keepers of the Garden)* adlı kitabımı yazdım. Her zaman başka gezegenlerde ve boyutlarda yaşamıştı. Fakat ilk seanslarımızda, dünyada geçtiği görünen birkaç yaşamını anlatıyordu. Ne olup bittiğini merak ettim. Reenkarkasyon gerçekmiydi, değilmiydi. Ancak sonra, bana ilk kez, "iz düşünüm" tekniği ile ilgili açıklama yapıldı. Sayısız yaşamlar boyunca Dünya'da var olmuş olan insanlar, bu deneyimlerin anılarını bilinçaltı bellek bankalarında saklıyorlar. Kişinin bilinçli zihni tarafından bilinmeyen, ancak bilinçaltına gömülmüş bu bilgiler, karmaşık yaşamda insan olarak yolunu sürdürebilmek için gerekli. Yeni doğmuş bir bebek, ebeveynleri ve toplum tarafından öğretilene kadar, ilişki kuracak hiçbir şey olmadan saf bir şekilde doğuyor. Ama bu düşünce gerçeklikten çok uzak. "Bebek" olarak adlandırdığımız, aslında "yaşam" dediğimiz bu komplike senaryoya yüzlerce kez seyahat etmiş çok yaşlı bir ruhtur. Bu ona, insan olarak nasıl yaşaması için (bilinçsizce) referans olarak kullanabileceği birşeyler veriyor. Ama Dünyaya ilk kez gelen ruhların böyle bir geçmişi yok ve ruhlar aleminde geliştirilmiş "iz düşünüm" olarak adlandırılan dahice bir kavram olmaksızın, bu yaşamda tamamen kaybolabilirler. Ruhlar alemindeyken ruha, bir sonraki yaşayacağı yaşam gösterilir ve o neleri başarabilmeyi *umut ettiği* ile ilgili bir plan yapar. Ayrıca hâlâ karması olan değişik ruhlarla kontratlar yapar. Eğer ruhun başvurabileceği hiç bir Dünya deneyimi yoksa, o zaman kütüphaneye götürülür. Birçok danışanım, bu kütüphaneyi aynı şekilde tanımladılar. Burası bütün bilgilerin saklandığı bir yer, bilinen ve her zaman bilinecek herşeyin olduğu yer. Yaratılıştan beri yaşanmış bütün yaşamların kayıtları olan, Akaşik kayıtlar da burada. Ruh, kütüphaneci ile uzun bir görüşme yaptıktan ve tavsiye aldıktan sonra, kendi ruh yapısına iz düşünümünü istediği birkaç yaşamı seçer. Bunlar bir tabaka veya bir filme benzetildi.

Araştırma yapmak için bir kütüphaneye giderek, doğru bilgiyi bulmak için sayısız cilt veya kitabı incelemek gibi. Bu iz düşüm, yeni ruhun hafızasının temel bir parçası haline gelir. Bir danışanımla çalışırken, bunun yeni bir ruhun hafızası olup olmadığını, regresyon sırasında gelenlerin “gerçek” mi yoksa “iz düşüm” mü olduğunu nasıl anlarım diye sordum. Aradaki farkı anlayamayacağım söylendi, çünkü sadece anılar değil *herşeyin*, duyguların ve yaşam süresini oluşturan herşeyin de iz düşümünün yapıldığını söylediler. Bunlar ruh tarafından sadece referans olarak kullandığı için, gerçekte önemi yok dediler. Bu da , birçok ünlü insanın hayatı sıkça iz düşümünde kullanıldığı için, skeptiklerin ‘birçok insan aynı ünlü kişi olduğunu söylüyor, o yüzden reenkarnasyon yoktur’ gibi eleştirilerine bir açıklama oluyor. İz düşümü işlemi bu tartışmaya cevap veriyor. Onlara “Eğer herhangi birine, gerçek yaşamı deneyimlemeden iz düşümü uygulanabiliyorsa bu, aslında reenkarnasyon yok mu demek?” diye sordum. Hayır dediler, çünkü yaşanmış hayatlar olmalı ki kayıtlara konulacak hatıralar ve malzeme olsun.

Bu çok anlamlı geldi, saf ve masum ruhların yabancı ve karmaşık bir dünyaya uyum sağlayabilmeleri için böyle bir metod yaratılmıştı. Bir hazırlık yapmadan Dünya’ya gelmek imkansız olurdu. Hassas bir ruhun ilişki kurabileceği hiç bir şey olmazdı ve herşeyle tümüyle başedemezdi. *Bahçenin Bakıcıları* adlı kitabımdaki Phil adlı gençle olan ilk deneyimimden sonra, bu yeni ruhlarla daha sık karşılaşmaya başladım. Bu vakalar *Bükümlü Evren* kitaplarımda anlatıldı. Daha önce nadir bir olay olarak düşündüğüm şey artık alelade olmaya başlıyordu. İz düşümü olan diğer yaşamlarının arkasına saklanıyorlardı ve diğer hipnozculara ve araştırmacılara da sunulan buydu (özellikle de düşük trans düzeylerinde çalışanlara). Çünkü bu iz düşümleri, yaşamlarında kullanılmak üzere belli bir amaçla seçildiği için, “ortaya çıkan” geçmiş yaşam bazı soruları cevaplayacaktı, ama en önemlilerini değil. Sonsuz bilgeliğiyle BA, danışana sadece başa çıkabileceği kadarını verecektir. Bu durum hipnozcu için de geçerli, eğer bilinmeyene sadece “bebek adımları” ile gidiyorlarsa, onlara karmaşık cevaplar verilmeyecektir. Merakım artmaya başlayıncaya kadar bu bilgi bana verilmemişti. Yakın zamana kadar, bu saf ve masum “ilk gelenler”in hâlâ nadir olduğunu düşünüyordum. Fakat şimdi olağan sayılmaya başladılar. BA artık saklama zahmetine bile girmiyor. Tekniğimin hangi çeşidini denesem de, çoğu kez danışan geçmiş bir yaşama gidemiyor. O durumda, konuya açıklık getirmek için BA ile bağlantı kurduğumda, her zaman, neden hiç bir şey bulamadık diye

sorarım. Bazen ‘‘Ona bir Şey gösterebilirdik, ancak göstereceğimiz sadece ‘iz düşümü’ olacaktı’’ der. Sonra danışanlara nereden geldiklerini ve onların bu zamanda Dünya gezegeninde olma amaçlarını söyler. Bilinçaltının, kişinin bebeğin bedenine girmeden önce izdüşümlerini almayı reddettiğini söylediği birkaç vaka da oldu. Ve bu da plansız ve amaçsız, kaotik bir yaşama sebep oldu. Yani ‘‘onlar’’ görünüşe göre ne yaptıklarını biliyorlar. Anlayamayan ya da kavrama kabiliyeti olmayan aslında biziz, insanlar.

Birazdan önereceğim teoriyi (ve ‘‘kayıp parçayı’’) tamamiyle anlamak için başlangıca gitmek gerekiyor, insan ırkının ‘‘ tohumlarının atıldığı’’ zamana.

DÜNYA’DA YAŞAM NASIL BAŞLADI

Bu üç dalga gönüllülerin neden bu zamanda geldiklerini anlamak için, başlangıca gitmemiz gerekiyor— dünyamızdaki yaşamın baŐlangıcına. Bu bilginin tartıŐmalı olduğunu biliyorum, ancak binlerce regresyonda bana tekrar tekrar aynı bilgi geldiği için gözardı edemeyiz diye düşünüyorum.

Eonlar önce (eon:  l  lemeyecek kadar uzun zaman  N) Dünya’da yaşam yoktu. Bir sürü volkanlar vardı ve atmosfer amonyakla doluydu. Yaşamın başlayabilmesi için gezegenin değişikliklerden geçmesi gerekiyordu. AraŐtırmalarımnda evrenin her yerinde, yaşam yaratmakla ilgili kural ve yönetmelikler yapan Konseyler olduğunu öğrendim. Güneş sistemi üzerinde Konseyler var, galaksi üzerinde Konseyler var, evren üzerinde Konseyler var. Çok düzenli bir sistem. Bu yüksek varlıklar evrende dolaşarak yaşam için uygun gezegenler bakıyorlar. Bir gezegen yaşamı barındıracak noktaya geldiği zaman, bunun o gezegenin tarihinde çok ciddi bir fırsat olduğunu söylüyorlar. O zaman o gezegene Yaşam SözleŐmesi veriliyor.

Sonra  eŐitli Dünya dışı varlık gruplarına veya yüksek varlıklara o gezegene gidip orda yaşamı baŐlatma görevi veriliyor. Bu varlıklara Arkaik Kişiler veya Kadim Kişiler deniliyor. Zamanın en başlangıcından beri bunu yapıyorlar. Bu, Tanrı’yı kesinlikle konunun dışında bırakmıyor —O her zaman bütün konuya hakim. Bu varlıklar, bölünerek çok hücreli organizmalar oluŐturtmak üzere, gezegene önce tek hücreli organizmalar getiriyorlar. Hangi organizmaların t reyeceği her gezegeninin kendi

koşullarına bağlı. Gezegene tohumları attıktan sonra, eonlar boyunca zaman zaman gezegene dönerek hücreleri kontrol ediyorlar. Çoğu zaman hücreler yaşamıyor ve gezegeni yeniden cansız buluyorlar. Bu varlıklar bana “Yaşamın ne kadar narin olduğu hakkında hiç bir fikrin yok.” dediler.

Zamanı geldiğinde bu işlemi Dünya’da da yaptılar ve bir süre sonra bitkiler oluşmaya başladı; çünkü hayvanların olabilmesi için önce bitkilerin olması şarttı. Yaşam gelişmeye başladıkça onlar da görmek ve bakımını yapmak için gelmeye devam ettiler. Değişik canlılar evrim geçirebilsin diye okyanusları oluşturdular ve havayı temizlediler. Sonunda bu yüksek varlıklar zeki bir varlık yaratmaya başladılar. Bu her gezegende yapıldı; yaşam bu şekilde oluşturuluyor.

Kitaplarımda bu varlıkları “bahçenin bakıcıları” olarak adlandırdım, çünkü biz bir bahçeyiz; biz onların çocuklarıyız. Şimdi, zeki bir varlık yaratmak için, öğrenme kapasitesi olan ve aletler yaratmak için de elleri olan, yeterince büyük beyinli bir hayvan seçmeleri gerekiyordu. Bu yüzden maymunu seçtiler. Bazıları bunu kabul etmiyor, ama gerçek şu ki bizler genetik olarak maymunla %98 uyumluyuz. Bir maymuna kan verebilirsiniz ve o yaşar; işte genetik olarak bu kadar yakınız. Yine de, insanı yaratmak genetik manipölasyonlar ve evrenin her tarafından getirilen başka hücrelerin ve genlerin karıştırılmasını gerektiriyordu. Eksik halkayı asla bulamayacağımızı söylediler; çünkü yok. Bizim evrimimiz nesiller atladı. Rastlantı eseri olmadı.

Zaman içinde insanlığa bir şey verilmesi gerektiğinde, bu varlıklar buraya gelip, insanlarla birlikte yaşayarak onlara ihtiyacı olanı verdiler. Dünya’daki her kültürde “medeniyet getirenler”e ait efsaneler var. Kızılderililerin, onlara toprağı ekmeyi öğreten mısırcı kadını var. Bizlere ateşi ve tarımı nasıl geliştireceğimizi öğreten birileri hakkında efsaneler var. Dünya’nın bütün efsanelerinde bu varlıklar ya gökyüzünden ya da denizler ötesinden geliyorlar. Onlar öğretmenlerdi, istedikleri kadar uzun yaşayabilirlerdi. Günümüze gelen Tanrı ve Tanrıça efsanelerinden tanıdıklarımız onlardı. Bu şimdi de oluyor, ancak aramızda yaşayamıyorlar; çünkü bu çok dikkat çekerci. Evrimimizi hızlandırmak için bize yeni fikirler vermek istediklerinde, bu fikirleri atmosferin içine koyuyorlar. Her kim o fikri alırsa onun mucidi o kişi oluyor. Zaman çizelgesinde olduğu sürece kimin icat ettiğini önemsemiyorlar. Hepimiz aynı anda, aynı icat konusunda çalışan değişik insanlar biliyoruz. Buna bir örnek, seyahatlerim sırasında duyduğum, dünyanın her yerinde birçok

insanın geliştirdiği bedava enerjidir.

CENNETİN KAYIP BAHÇESİ

Dünya’da zeki bir varlık yaratıldığında, Konsey bizlere özgür irade vermeye ve bunu nasıl kullanacağımızı izlemeye karar verdi. Özgür iradenin olmadığı gezegenler var. Uzay Yolu’ndaki (*Star Trek dizileri ÇN) müdahale etmeme yönergesi çok gerçek bir olgudur. Bu, Konseyin yönergelerinin sadece bir tanesi: zeki bir türün gelişmesine müdahale edemezler. Bize bilgileri vererek ve öğreterek yardım edebilirler, fakat müdahale edemezler. Buraya gelerek, evrimimizde (ateş,tarım v.s) ihtiyacımız olan bir sonraki şeyi vermeniz de müdahale sayılmaz mı, diye sordum. ‘‘Hayır, o, gelişiminizin bir sonraki aşamasında size yardımcı olmak için, bir kereye mahsus verilmiş bir hediyedir. Onunla ne yaptığınız sizin özgür iradeniz.’’ dediler. Bir çok kez bu hediyeleri alıp, negatif veya yıkıcı şeyler için kullandık, oysa onların verme amacı bu değildi. ‘‘O zaman geri gelip, verileni doğru amaçla kullanmıyorsunuz diyemez miydiniz?’’ diye sordum. ‘‘Hayır, o müdahale olurdu. Biz onu size veriyoruz. Onunla ne yapacağınız sizin özgür iradeniz. Biz sadece seyirci kalıp, insanların ne kadar karmaşık olduğuna hayret ederek kafamızı sallarız, müdahale edemeyiz.’’ dediler. Bu kuralın tek istisnası, dünyayı yok edebilecek seviyede bir gelişme aşamasına gelmemiz olurdu. Buna da izin verilemezdi, çünkü bu, çok fazla miktarda gezegeni ve hatta diğer boyutlardaki yaşamları altüst edip, galaksilerde yankılanırdı. Güneş sistemimizin bu kısmında, kasıtlı olarak tecrit edilmiş küçük bir gezegenin, bu oranda bir etki yapabileceğini düşünemezsiniz. Ancak sonuçları fazlasıyla geniş kapsamlı ve yıkıcı olurdu, dediler.

Bizlerin, hiç bir zaman hasta olmayan ve canımız istediği kadar uzun yaşayabilecek mükemmel bir tür olmamız gerekiyordu. Dünya’nın Cennet Bahçesi gibi olması gerekiyordu, mükemmel bir yer; ancak beklenmeyen bir şey oldu ve bütün planı değiştirdi. Yaşam güzel bir şekilde gelişmeye başladığında, Dünya’ya bir göktaş ı çarptı ve hastalıklara neden olan bakteri getirdi. Böylece Dünya ilk kez hastalıkla tanışmıştı. Bu olduğunda, Dünya’nın evrimini denetleyen varlıklar Konseye başvurdular. Mükemmel deneyleri bozulduğu için, şimdi ne yapalım diye sordular. Çok üzüldüler. Soru, herşey yok edilip yeniden mi başlamalı, yoksa yaşamın gelişmesine

izin mi verilmeliydi. Konsey devam etmesine ve gelişmesine karar verdi, çünkü çok fazla zaman ve çaba harcanmıştı. Hastalıktan dolayı Dünya'daki yaşamın asla başlangıçta planlandığı gibi mükemmel olamayacağını bile bile devamına izin verdiler.

Bu yüksek varlıklar bizim evrimleşmemizi uzaktan gözlemlemeye devam ettiler, ancak 1945 yılında *gerçekten* dikkatlerini çeken birşey oldu: İkinci Dünya Savaşı sonunda atom bombasının patlatılması. Evrimimizin o aşamasında atom enerjisine sahip olmamamız gerekiyordu. Onu kontrol edemeyeceğimizi, yıkım amaçlı kullanacağımızı biliyorlardı.

Atom enerjisinin zaman çizgimize dahil edilmesi gerektiğinde, onun iyi amaçlarla kullanılması düşünülmüştü. Onu elektrik ve benzeri gibi iyi şeyler için kullandığımızı söyledim. İlk olarak silah amaçlı yaratıldığı için, o negatif aurayı hep taşıyacak ve asla sahip olması gereken o müthiş faydaya sahip olamayacak diye açıkladılar. Korkunç İkinci Dünya Savaşından yeni çıkmıştık, atom enerjisi gibi çok etkili bir şeyi hiç bir zaman kontrol edemeyeceğimizi biliyorlardı. Bu sadece insanın doğasıydı ve onlar, bunun yıkıma yol açabileceği konusunda son derece endişeliydiler. Atom bombasının geliştirilmesi sırasında bilim adamları aslında neyle deney yaptıklarını bilmiyorlardı. Bilinmeyen bir elementti. Onlara, tüm hidrojen atomlarını atmosferde ateşleyebilecekleri ihtimali olduğu ve bunun muazzam bir patlamaya sebep olarak dünyamızı yok edebileceği söylenmişti. Ancak bilim adamları bu tavsiyeye aldırmadılar ve meraklarından dolayı denemeye devam ettiler. Bütün bunlar, bombanın geliştirilmesi ile ilgili senelerce araştırma yaparak yazdığım, *Hiroşima'yı Hatırlayan Bir Ruh* (*A Soul Remembers Hiroshima*) adlı kitabımda anlatıldı. Ayrıca savaş sona erdikten sonra, nükleer stoklarını artıran ülkeler arasında birbirlerine karşı büyük bir güvensizlik vardı. Bu yüzden yüksek varlıkların endişeleri haklı nedenlere dayanıyordu. Ne ile oynadığımızı bilmiyorduk. Oldukça tehlikeli ve istikrarsız bir dönemdi.

Bu zaman boyunca, 1940' ların sonu ve 1950' lerin başında UFO ların görüldüğü halka duyurulmaya başlandı. Yüksek varlıklar tekrar Konseye gittiler ve insanlığın özgür iradesine müdahale etme izinleri olmadığından, ne yapalım diye sordular. O zaman Konsey, parlak bir plan olduğunu düşündüğüm bir çözüm buldu. "Dışarıdan müdahale edemiyoruz, ama içeriden yardım etsek nasıl olur?" Gönüllülerden Dünya'ya gelip yardım etmeleri istendiğinde bu, müdahale olmuyor. Tüm evren genelinde Dünya'ya yardım etmeleri için ruhlara çağrı bu şekilde başlatılmıştı.

Dünya üstünde yaşayan insanlar, yüzlerce ve yüzlerce yaşam boyu geri dönüp aynı hataları tekrar tekrar yaparak reenkarnasyon döngüsüne, karma çarkına takılı kalmışlardı. Olgunlaşmamız gerekiyordu ama olgunlaşamıyorduk. Bu, İsa'nın ve diğer büyük peygamberlerin Dünya'ya gelmesinin ana nedeniydi: Karma çarkından kurtulmayı öğretmek ve insanlığın olgunlaşmasına yardım etmek. Fakat hâlâ aynı hataları tekrar tekrar yapıyoruz: fazlasıyla şiddet ve savaşlar yaratıyoruz. Bu gidişle Dünya'daki insanlar Dünya'yı kurtaramıyacaklardı. Kendilerine yardım edemezken Dünya'ya nasıl yardım edeceklerdi? Karma çarkına yakalanmamış ve daha önce Dünya'ya hiç gelmemiş saf ruhlara ihtiyaç vardı.

Çalışmalarımın son beş yılında, doğrudan Tanrı'dan gelen ve hiç bir zaman herhangi bir fiziksel olarak bedende bulunmamış, daha fazla ruhla karşılaşıyorum. Seanslarımda, uzay gemilerinde veya başka gezegenlerde yaşayan ve oralara giden uzaylı varlıklar, başka boyutlardan olup oralara gidenler, ışık varlıklar olup bedene ihtiyacı olmayan kişiler oldu. Gönüllüler, karma biriktirmemek için ruhları üzerinde bir kılıf ya da örtü ile geldiler, çünkü bir kez karma biriktirmeye başlayınca, tekrar tekrar doğmaları gerekecek. Bu ruhlardan dünyanın her yerinde onbinlercesi var ve yüksek varlıklar artık bizim Dünya'yı yok etmemiz konusunda endişe etmediklerini söylediler. Nihayet sonucu değiştirdiğimizi söylüyorlar. Dünya'yı kurtarabileceğiz.

Bütün bu ruhların en saf ve masum olanları, doğrudan Kaynak veya Tanrı'dan geliyorlar. Tanrı'nın ne olduğunu bilmek istediğimi söyledim. Bizim, O'nun ne olduğu hakkındaki fikrimizin, gerçekte onun ne olduğunun sadece küçük bir parçası olduğunu söylediler. Hatta biz, O'nun ne olduğunu kavramsallaştıramayız bile dediler. Hepsi Tanrı'yı aynı şekilde tanımlıyor: Bir erkek değil — tersine O kadın olurdu, çünkü kadınlar yaratıcı güç. Ancak Tanrı ne erkek ne de kadın. O çok büyük, bütün Enerjinin Kaynağı, muazzam büyüklükte bir Ateş veya Işık. Bazıları Tanrı'yı Büyük Merkezi Güneş olarak adlandırıyor, çok büyük bir enerji Kaynağı ve buna rağmen son derece sevgi dolu; tamamen sevgi. Bir danışanım Kaynağı, "Güneşin Kalbi, Tanrı'nın kalbi" olarak tanımladı. Doğrudan Tanrı'dan gelen saf varlıklar, seans sırasında Kaynağa geri gittiklerinde ayrılmak istemiyorlar. Orası hepimizin başlangıç noktası; bizler de başlangıçta Kaynakla birdik. Doğrudan Tanrı'dan gelen ruhlar ayrılık olmadığını ve herşeyin bir olduğunu söylüyorlar. "Eğer bu kadar çok seviyordusanız neden geldiniz?" diye sordum. Hepsi aynı cevabı

verdi: ‘‘Çağrıyı duydum. Dünya gezegeninde sorun var. Kim gidip yardım etmek istiyor?’’ Hatta uzaylılar bile aynı şeyi söylediler. Onlar da bedenlendiklerinde, hepimiz gibi hafızaları silindi. ‘‘Neden geldiğimizi hatırlasaydık daha kolay olmaz mıydı?’’ diye sordum. Eğer cevapları bilseydik o zaman bu bir sınav olmazdı diye cevapladılar.

ÜÇ DALGA

Üç dalganın amacı iki katlı. Bir: Dünya’nın enerjisini değiştirip faciayı önlemek. Ve iki: Dünya ile birlikte bir sonraki boyuta yükselebilmeleri için insanların enerjisini yükseltmek. Üç ayrı dalga olarak gelenlerin yaşlarının tahminleri yüzlerce insanla yaptığım seanslar sırasında oluştu. Hepsi mevcut yaşamları ile ilgili aynı şeyleri söylediler, ve hepsi seans sırasında aynı yere gittiler. Böylece şimdiki yaşlarına göre onları kabaca kategorize etmeye başladım. Bu ruhların ilk dalgası, şimdi 40’lı yaşların sonları ile 60’lı yaşların başındalar (1940’ların sonunda atom bombasının atılmasından sonra gelenler) ve bunlar adapte olabilmek için çok zorlandılar. Bu dünyadaki şiddet ve çirkinlikleri beğenmiyorlar ve ‘‘eve’’ geri dönmek istiyorlar—bilinçli olarak bunun nerede olduğu hakkında hiç bir fikirleri olmadığı halde. Duygular onları rahatsız ediyor ve hatta felce uğrattıyor, özellikle kızgınlık ve nefret gibi yoğun olan duygular. Bu duyguları ifade eden insanların çevresinde olamıyorlar. Kendilerine yabancıymışcasına, bu duygular onları dramatik olarak etkiliyor. Onlar huzur ve sevgiye alışmışlar, çünkü geldikleri yerde onu deneyimliyorlardı. Bu insanların sevgi dolu bir aile ve iyi bir iş hayatından oluşan güzel bir yaşantısı varmış gibi görüldüğü halde, bir çoğu intihar etmeye teşebbüs ediyor. Mantıklı hiç bir neden yokmuş gibi görünse de, herşeye rağmen son derece mutsuzlar ve burada olmak istemiyorlar.

İkinci dalga gelenler şimdi 20 li ve 30 lu yaşların sonlarındalar. Bunlar hayatlarına çok daha kolay devam ediyorlar. Genel olarak başkalarına yardım etmeye odaklanmışlar, karma yaratmıyorlar ve doğal olarak farkedilmiyorlar. Bu gönüllüler, anten, yol gösterici, üretici, enerji kanalları olarak tanımlanıyorlar. Başkalarını büyük ölçüde etkileyebilecek benzersiz bir enerji ile geldiler. Hiçbir şey yapmaları gerekmiyor. Varlıkları yeterli. Kalabalık bir alışveriş merkezi ya da gıda marketinde sadece yürümelerinin bile, oralarda karşılaştıkları kişilerin enerjilerini

etkilediği söylendi. O derece güçlüler ve tabii ki bunu bilinçli olarak farkında değiller. Buradaki çelişki, enerjileri ile diğer insanları etkilemeleri gerekiyor olsa da, gerçekte insanların arasında olmaktan rahatsız oluyorlar. Bu yüzden bir çoğu başkaları ile bir araya gelmemek için, evlerinde gözlerden uzak yaşıyorlar; evlerinden çalışıyorlar. Böylece amaçlarından sapıyorlar. Birçok birinci ve ikinci dalga gönüllülerin çoğu çocuk sahibi olmak istemiyorlar. Bilinçsizce çocuk sahibi olmanın karma yarattığının farkındalar ve kendilerini buraya bağlayacak hiçbir şey istemiyorlar. Sadece görevlerini yapıp buradan gitmek istiyorlar. Yeterince şanslı olup kendi türlerinden birini bulmadıkça bir çoğu evlenmiyor.

Üçüncü dalga, çoğu onlu yaşlarda olan yeni çocuklar. Bilinçaltı düzeyinde gerekli her tür bilgi ile geldiler. Dünya'daki herkesin DNAsı şu anda düzeltiliyor ve yeni titreşimlere ve frekanslara uyum sağlaması için değiştiriliyor. Ancak yeni çocuklar DNA ları değiştirilmiş olarak geliyorlar ve çok az sorunla yada hiç sorunsuz olarak yol almaya hazırlar. Tabii ki bu çocukların çoğu okullarda yanlış anlaşılıyorlar ve ne yazık ki ilaç veriliyorlar. Yakın bir zamanda sunulan bir tıp raporunda, 100 milyon çocuğa *yanlış* DEHB (Dikkat eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu ÇN) teşhisi konduğu açıklandı ve bunlara çeşitli ilaçlar verildi. Bu çocukların hiç bir sorunu yok. Onlar sadece daha ileri düzeydeler ve farklı bir frekansta çalışıyorlar. Çok zeki olduklarından okulda çabucak sıkılıyorlar. İlgilenmelerini sağlamak için daha zorlayıcı şeylere ihtiyaçları olduğu söylendi. Bu grup “dünyanın umudu” olarak adlandırılıyor. Bu çocukların bazıları sadece dokuz veya on yaşlarında ve üniversiteden mezun olmuşlar. Organizasyonlar oluşturuyorlar ve şaşırtıcı olan da oluşturdukları bu organizasyonların dünya çocuklarına yardım etmek için olması!

Bir keresinde “onlara” birinci dalga gelenlerin neden bu kadar zorlanması gerekiyordu diye sordum. Birilerinin önder, öncü , yol gösterici olması gerekiyordu dediler. Yolu açtılar ki onları takip edenlere kolaylık olsun.

Son birkaç yıl içinde (2008-2010) Sahilden Sahile (Coast to Coast) adlı popüler bir radyo programında benimle birçok kez röportaj yapıldı. Ayrıca Camelot Projesi (Camelot Project) ve başka internet programları da yaptım. Hem de BBSradio.com da hemen hemen altı yıldır devam eden

ve dünyanın her yerinden dinlenebilen radyo programım var. Her programdan sonra aldığım e- posta, normal posta sayısı inanılmaz derecede fazla. Her yayından sonra ofisim postayla doluyor. Ayrıca kitaplarım yirmiden fazla dile çevrildi. Dünyanın her yerinden mektuplar geliyor ve hepsi aynı şeyleri söylüyor. Bilgiler için minnettarlar. Bu dünyada, burada olmak istememe duygusuna sahip olduklarını; dünyadaki şiddeti anlayamayan, “eve” dönmek isteyen ve gidebilmek için ciddi şekilde intihar etme düşüncesini kafasından geçirenin sadece kendileri olduklarını sanıyorlardı. Bu bilgiler deli olmadıklarını ve yalnız olmadıklarını anlamalarına büyük ölçüde yardım etti. Kriz döneminde Dünya’ya yardım etmek için gelen birçok gönüllüden biri olduklarını anladılar. Ancak nazik ruhları üzerindeki etkilere hazırlanmamışlardı.

Mektuplardan anlaşıldığı üzere, 1940’ ların sonu ve 1950’ lerin başındaki hücumdan önce gelmiş olabilecek, dünyaya serpiştirilmiş birkaç tane daha yaşlı ruh (1930 larda ve 1940 larda doğmuş) olabilir.

Mektuplarında daha yaşlı olduklarını, ancak ilk dalganın göstergelerine sahip olduklarını söylüyorlar. 1940 sonundaki kütleli ayaklanma öncesinde, bazılarının öncü olarak gönderilmiş olması mümkün. Çok insanın öldüğü bir savaşı veya büyük bir afeti, dünyadaki doğumlarda artışın takip etmesinin, doğanın nüfusu yenilemek için seçtiği bir yol olduğuna her zaman inanmışımdır. Ancak diğer teori de, İkinci Dünya Savaşı sonrası ABD’de doğanların (Baby Boomers: Amerika’da 1946 ile 1964 arasında doğan nüfus ÇN) açıklaması olabilir. Bunlar birçok gönüllüden oluşuyor.

Mektupların hepsinde aynı şeyler söyleniyor, onlara mantıklı gelen açıklamadan dolayı minnettar oldukları. Hatta bir konferansından sonra bana gelip, ağlayarak “Teşekkür ederim. Şimdi anlıyorum” dediler. Şiddeti ve Dünyanın titreşimini hâlâ beğenmeseler de, şimdi bir görevleri olduğunu bildikleri için Dünyada kalıp görevlerini tamamlamaya kararlılar. Bu, onların yaşamlarında muazzam bir değişiklik yaptı.

2010 yılında, bir radyo yayınımdan sonra aldığım binlerce e-postadan bir tanesinden alıntı yapmak istiyorum. “ ‘3 Dalga’ dan bahsettiğiniz için size teşekkür etmek istiyorum. Ben 1961 yılında doğdum, İlk Dalgadan olan kişilerden biri olduğuma inanıyorum. Benden çok daha küçük olan erkek kardeşim, sanırım İkinci Dalgadan,1980 yılında doğdu. Bunun

hakkında çok kez konuştuk, Dünya dışı varlıklar olduğumuz konusunda aynı fikre vardık, Dünyalı değiliz! Bir keresinde, enkarne olmadan önce gerçekleşen, 3 dalganın fiili planlanma toplantısı ile ilgili olağanüstü bir vizyonum oldu. Oldukça detaylı ve ilginçti. Aslında bu planın daha önce de bir kez denendiği konusu da ilginizi çekebilir, ve başarılı olamadı; çünkü gönüllülerin sayısı yeterli değildi! O zaman “biz”, vanaları açmaya ve mümkün olan en fazla yüce ruhu toplayarak “ hile yapmaya” karar verdik. Sanırım bu sefer plan çalışıyor.

İKİNCİ BÖLÜM

İLK KEZ GELİŞ

Söylediğim gibi, yıllar boyunca sayısız kez Dünya'ya gelerek karma çarkında dönüp duranlardan daha farklı bir gündemi olan, Şu anda gelen birçok yeni ve saf ruhlar keşfettim. Birikmiş karmaları olmadığı için gerçek görevlerini sürdürmekte özgürler. Dünya'ya gelindiğinde uygulanan unutmak ya da bellek kaybı işlemi, ruhları etkileyen temel sorundur. “Onlar” evrende, Tanrı ile bağın unutulduğu tek gezegenin bizim gezegenimiz olduğunu söylediler. Ve onu yeniden keşfedene kadar, at gözlükleri ile yaşamımızı bir şekilde idare ediyoruz. Diğer uygarlıklar bağlantılarını, kontratlarını ve planlarını hatırlıyorlar. Unutarak, tamamiyle kendi başımıza yeniden keşfetmek zorunda kaldığımız ve yapayalnız olduğumuzu düşündüğümüz bu zorlu görevi üstlendiğimiz için bizi son derece takdir ediyorlar.

Sanırım görevimizin, amacımızın ne olduğukonusunda bilgi sahibi olarak gelsek çok daha kolay olurdu, ancak baştaki yönetenler aynı fikirde değiller. Tüm hafızanın silinmesinin, kendimizi ve ayrıca görevimizi yeniden keşfetmemizin en doğrusu olduğunu söylüyorlar. Eğer cevapları bilirsek bunun sınav olmayacağını söylediler. Böylece, son derece saf sebep ve amaçlarla gelenler de, bizim gibi aynı sözleşmeye bağlılar. Neden ve nereden geldiklerini unutmak zorundalar. Geriye kalan tek şey, tam olarak kavrayamadıkları başka birşeyin olduğuna dair gizli bir özlem. Kendilerini tekrar bulmak zorundalar, ışık ve anılar at gözlüklerinden içeri tekrar sızmaya başlayana kadar, bizler gibi hayatlarını bir şekilde sürdürmeliler. Hipnoz işlemi bu noktada hafızadan silinenleri açığa çıkarmaya yardım ediyor. Şimdi hatırlamanın, perdeyi kenara çekmenin ve tarihdeki tam bu zamanda, bu sorunlu gezegene gelme nedenimizi yeniden keşfetmenin zamanı.

İkinci Dalga olarak sınıflandırdıklarım, katılımcıdan ziyade gözlemci gibiler. Onlar, bilinçli farkındalıkları veya katılımları olmadan değişimi kolaylaştırmak için buradalar. Onlar enerji kanalları. Sadece burada bulunmaları gerekiyor. Hiç bir şey yapmalarına gerek yok. Bazı danışanlarım için bu bazen can sıkıcı olabiliyor. Seans sırasında sormak üzere listeleyerek getirdikleri sorular arasında, her zaman “ebedi soru “

diye adlandırdığım bir soru var. ‘‘Amacım ne? Ben neden burdayım? Ne yapmam gerekiyor? Doğru yolda mıyım?’’ Bana gelen herkes aynı şeyi bilmek istiyor. Listelerinde bu soru olmayanlar, ‘‘ Ha, onu sormam gerekmiyor. Ne yapmam gerektiğini biliyorum.’’ diyorlar. Bu tür bireyler nadir. Çoğunluk, bilinçli zihinlerinin erişemediği bir şeyin olduğunu bilerek hâlâ araştırıyor. İkinci Dalga diye sınıflandırdıklarımın bana gelenlere, BA birşey yapmaları gerekmediğini söylüyor. Sadece burada olmaları, hedeflediklerini gerçekleştirmeye yetiyor. Bir seansdan sonra erkek bir danışanım sinirlendi, ‘‘ Ama ben birşey yapıyor olmak istiyorum!’’ dedi. Görevlerini yaptıklarının farkında değiller, sadece burada olmaları yetiyor.

Diğer kitaplarımda ilk kez gelenlerle ilgili bir çok örnek var. *Bükümlü Evren*, *Üçüncü kitapta*, doğrudan Tanrı Kaynak’dan gelen, hafızalarını gün ışığına çıkarmış kişilere ayrılmış bütün bir bölüm var. Bu kitapta ise, son zamanlarda yapılan seanslardan (2009-2010) alınmış, onları buraya, Dünyaya getiren kararı verme işleminin ne kadar karmaşık olduğunu anlatan bazı bölümler var.

MARİE

Benim hipnoz tekniğimde danışanımı, bir bulutun üzerinden uygun olan geçmiş yaşamına doğru süzülerek indirme metodunu kullanıyorum. Bunun %98 etkili olduğunu gördüğüm için, sık sık bunu kullanıyorum. Marie derin hipnozdayken buluttan aşağı inmek istemedi. Onun yerine *yukarı çıkmak* istedi. Böyle durumlarda, danışan ne yapmak istiyorsa izin veriyorum. Nereye gideceğini asla bilmiyorum. Yukarıya doğru çıktıkça, kendini birçok yıldızın çevrelediği siyah renkli uzayda buldu. ‘‘Kendimin ne kadar küçük olduğumu ve buranın ne kadar büyük olduğunu görüyorum.’’ Havada asılı bir şekilde duruyor gibiydi. ‘‘O, tamamiyle benim etrafımda ve kendimi onun bir parçası olarak hissediyorum. Yıldızlara daha fazla yaklaşmak istiyorum. Sadece en yakın yıldıza, daha fazla yaklaşıp, içini görebilecekmiyim bakmak istiyorum.’’

D: *Hangi yöne gitmek istiyorsun?*

M: Yıldız bana geldi. Ona gitmem gerekmedi. Tam orada. Ona bakıyorum ve içini görüyorum. Gaz gibi. Buhar gibi. Hiçbir şey sabit durmuyor. Hepsi hareket ediyor: buhar, gaz ve renkler. Yanardöner su gibi, su üzerinde yüzen yağ tabakası gibi. Artık gökyüzünün siyah yerinde değilim. Renklerin içindeyim. Sadece yanıp sönen ışıklar var.

D: Yani yıldız hiç de senin düşündüğün gibi değilmiş.

M: Hayır, büyük yıldızlar gözümü kör edecek diye düşünmüştüm, ama öyle olmadı.

D: Yüzeyi olup olmadığını görmek ister misin?

M: Olması gerekir diye hissediyorum, çünkü benim etrafımı sarıyor. Beni kuşatıyor. Sadece gazların içinden süzülüyorum. Kafam her yöne dönüyor, böylece arkamı ve etrafımı görebiliyorum. Bakalım dışını görebilecekmiyim... ama sadece içini görebiliyorum.

D: Yani katı bir yüzeyi yok, öyle mi?

M: Hayır. İçinde kendimi kusursuz hissediyorum. Onunlayım. (Gülüyor) Kendimi ona yabancı hissetmiyorum. Beni, kendi parçasıymışım gibi kabul ediyor. Reddetmiyor. Ben o yıldızın bir parçasıyım. Dışlama yok. Ben o yıldızın bir parçasıyım ve benim onun içine girmem onun şeklini bozmuyor. Hâlâ aynı ve ben sadece onun bir parçasıyım. Hiç bir yapısı ya da formu yok.

D: Bir bedeninin varmış gibi hissediyor musun, ya da nasıl hissediyorsun?

M: Kuşatılmış gibiyim. Tüm bedenimin etrafında bana fısıldıyor gibi hissediyorum. Çok keyifli, çok hoş, çok rahat... buharların bir kısmıyım. Asılı duruyorum. Kendimi havada asılı hissediyorum, asılı olduğunda bedeninin varmış gibi hissedebilir misin? Yalnızca asılmış gibi hissedersin. O çepeçevre etrafımda.

D: Kendini yalnız hissediyor musun?

M: Tek başımayım. Ama yalnızmışım gibi hissetmiyorum, çünkü onunla beraberim. Yalnızlık hissetmiyorum.

D: Başkaları da var mı demek istedim.

M: Hayır, yanımda kimse yok. Hiç bir insan yok. Hatta insanın düşüncesi bile yok. Evrendeyim. Kendimi onunla bir hissediyorum. Ondan ayrı değilim. Dışarıya doğru çıkmaya çalışıp, ona uzaktan bakarsam kendimi ondan ayrı hissedebilirim. Bilmiyorum.

D: Yapmayı arzu ettiğin başka birşey var mı?

Hikayeye devam etmesine yardım etmeye çalışıyordum.

M: Hayır, tam orada olmanın dışında, hiç birşey yapmama gerek yok .
(Gülüyor) Başka hiçbir yere gitmek istemiyorum. (Gülüyor)

Epey bir zaman bu şekilde devam edebilirdi, o yüzden onu, bu yerden ayrılıp, uygun olan başka bir yere gitme kararını aldığı, daha ileri bir zamana götürdüm. O zamana gittiğinde artık uzayda değildi. Kendini çok yüksek bir yamacın üzerinde gördü. Asılı duran bir kaya vardı, devasa bir uçurumun üzerinden dışarı doğru uzanan bir parça.

M: Aşağıyı görebiliyorum. Sanki bir sürü küçük karıncalar görüyorum.
(Gülüyor) İnsanlar olabilir. Ama o kadar minikler ki. Ağaç olduğunu sandığım küçük noktalar görüyorum. Araba olabilirler. İnsan olabilirler. Hareket ediyorlar, yani sanki çok uzaktan birşeylere bakıyorum. Sanıyorum bir dağın tepesindeyim. Herhalde insanları görüyorum. İlk aklıma gelen karıncalardı... küçük karıncalar. Uzaktalar.

D: Vücudunu farket. Vücudunu nasıl hissediyorsun?

M: Bir vücuttaymışım gibi hissetmiyorum.

D: Burada mı kalmak yoksa dışarı mı çıkmak istiyorsun?

M: Dağdan aşağı inmektense biraz daha burada kalmalıyım. (Gülüyor)
Sanki cennette gibiyim, zeminin incecik bir tabaka olduğunu ve kendimin herşeyin üstünde olduğunu hissediyorum. Yani herşey benim etrafımda gibi. Ama kendimi kayanın üstünden ziyade gökyüzünde gibi hissediyorum. İstersem buradan oraya uçabilecekmişim gibi geliyor.

D: Kısıtlama yok. Sorumluluk yok. Tam bir özgürlük. (Evet)

Onu yine hareket ettirmeye karar verdim, oradan ayırdım ve başka uygun bir yere gitmesini söyledim. Bu sefer başka bir sürprizle karşılaştık. Hâlâ fiziksel bedende değildi.

M: Çıplak bir kaya. Hiç çimen yok. Hiç çiçek yok. Düpedüz kaya. Granitin içindeyim. Kayanın içinde renkler var. Siyah ve gri renkler var, ama başka renk görmüyorum. Şaşırdım.

D: Bir kayanın parçası olmak nasıl bir duygu?

M: Aynı, her tarafım kuşatılmış gibi bir duygu. Buna rağmen özgürüm. Her an kalkıp gidebilirim.

D: Demek ki herhangi bir şeyin bir parçası olunabiliyor.

M: Evet. Dışlanmış hissetmiyorum. Beni kabul ediyor, destekliyor ve koruyor. Ben sadece onun bir parçasıyım.

D: Olmak istediğin herhangi bir formu seçip, deneyimleyebiliyorsun sanki. (Evet) İlginç. Bu değişik nesneler olduğunda birşeyler öğrendiğini düşünüyor musun?

M: Sadece birşeyin parçası olduğumu hissediyorum, yalnızca kabul edilmek ve sevilmek ve onun bir parçası olmak beni rahatlatıyor. İkisi arasında ayrılık yok. Ayrılma yok. Ayrılık değil, sadece kuşatılmış olma duygusunun özgün farklılığını hissediyorum.

D: Bir gün fiziksel bir bedende olacağını düşünüyor musun?

M: Sen bana söylemediğin sürece olmayacağım. (Gülüyor) Bir bedende olmak kısıtlayıcı. (Gülüyor) Etrafım sarılmış hissediyorum ve bir bedene girersem, o beni yere indirecek ve bu süregelen akışı durduracak gibi hissediyorum.

Birlikte inceleyebilecek bir hayat bulmak için epey bir zaman harcayarak, onu başka yerlere götürdüm. Her seferinde kendini katı bir şeyin bir parçası olarak bulmaya devam etti: bir kaya, bir ağaç, bir çiçek. Ya da kendini bir yerden başka bir yere uçan, gözle görülmeyen bir gözlemci olarak gördü. Parkta insanları, hayvanları ve böcekleri seyretmek hoşuna gitti. Sorumluluk olmadan, canı istediği gibi gidip gelmeyi sevdi. Her gördüğü yer için, sadece ziyaret ettiğini, gerçek “evi” olmadığını söyledi. En sonunda bir bedene girdiğini biliyordum, çünkü konuştuğum kişi yatakta yatan o bedendeydi. Bir keresinde başardığımızı düşünmüştüm, ancak yine insanları seyreden bir gözlemciydi. “Beden nasıl bir şey bilmiyorum. Hatta orada beden olmadığını hissediyorum. (Gülüyor) Bir ağırlığım var, çünkü katı bir zeminin üzerindeyim. Çimenin üzerindeyken kendimi daha çok evde gibi hissediyorum.” Daha ziyade kendini herşeyin bir parçası olarak hissetti ve kendine odaklanması kafasını karıştırdı.

Başka bir yere götürmeye hazırlanırken yanında bir varlık belirdi. Bundan rahatsız olmadı, bu yüzden bazı sorulara cevap alarak bu durumu aydınlatabiliriz diye düşündüm.

Bir varlık böyle birden bire belirdiğinde, bu çoğu kez danışanımın rehberi veya koruyucu meleği olabiliyor. İstedikleri herhangi bir şekilde görünebiliyorlar, ama normalde tehdit teşkil etmeyen biçimde oluyor. BANı çağırmaktansa şimdilik böyle devam etmeyi düşündüm. Bazen bu varlıklar bazı cevaplar sağlayabiliyorlar.

D: Ona sor: Fiziksel bedende olmadığı bir çok yaşamda dolaştık.

Marie'nin başka yaşamları oldu mu?

Onun cevap vermesine izin vermektense Marie cevaplamayı seçti, ama önemli cevaplar sağlıyordu.

M: Yaşamımın çoğunda, bir bedenden çok uzayda olduğumu hissediyorum.

“Kendimi” hissetmek ve herşeyle birleştirilmemek, hemen hemen yabancı bir duygu gibi. Tam bir özgürlüğe alışığım... Serbestçe akmaya. Hiçlikten, ferahlık hissinden ve etrafımdaki açık havadan çıkarak bir bedene nasıl gidilir, bir yerde nasıl olunur anlamıyorum.

D: Bu onun insan olarak ilk bedenlenmesi mi? Ne diyor?

M: Sen nasıl istersen öyle olsun . (Güldük.) Gökyüzünden ayrılmam, maddeleşmem, altımdaki zemini ve toprağı hissetmem gerektiğini söylüyor. Bunun nasıl bir şey olduğunu gerçekten bilmiyorum. Buharların parçası olmaktan ziyade, katı olan bir şeyin parçası olmak. Yere inmek... Yerle temas etmek ve birşeyin üstündeymişim gibi hissetmek. Rahat ol, ellerinle yere dokun ve ağaçlara dokun.

D: O cisimleri alıp hissedebiliyor ve gerçek bir bedeni olduğunu biliyor. Bunu mu demek istiyorsun?

M: Sanırım evet. Oturmalıyım, yere yatmalıyım ve kendimi topraklanmış hissetmeliyim. Ve bunun beni, sandığa kapatılmışım gibi bir duygu ile sınırlandırmasını istemiyorum, çünkü diğeri, kendimi onunla “bir” ve onun içine karışmışım gibi hissettiriyordu. Şimdi katı olduğum için kendimi ayrı hissediyorum. Onun parçası olmadığımı hissediyorum. Belki de bu yüzden katı olmak istiyorum. Her zaman yukarı doğru uçan bir helyum balonu gibi olmamak doğru gibi geliyor. Birinin beni, ucundan tutup birşeye bağladığı, sicim gibi bir şey istiyorum, böylece “yukarıya” çıkıp keşfetmeye çalışmak yerine, her zaman burada, yerde kalabilirim. Ve bunu sınırlandırıcı olarak değil, iyi bir şey olarak görmek istiyorum. Süzülmenin tam tersi bir şey, yani bu da en az süzülme kadar iyi bir şey. Ama süzülme, burada ayakta durmaktan daha rahat. Süzülme özgürlük... belki daha da fazlası. Süzülme özgür hissettiriyor.

İkisini de yapabileceğini belirttim. Geceleri uyuduğu zaman serbestçe süzülebilirdi ve sonra gündüz de ayakları yere basardı. Bu şekilde o kısımdan da mahrum kalmazdı.

Marie'nin bu seansı yapmasındaki esas nedenlerden biri, çok ciddi fiziksel bir sorunu olmasıydı. Sürekli kaşıntı ve yanmaya neden olarak onu perişan eden, bedeninin büyük bir kısmını kaplayan egzama oluşmuştu. Kanatana kadar kaşıyordu. Geçici rahatlatma dışında, doktorlar hiç bir şey yapamıyordu. Daha sonra BA'nı çağdırmaya karar verdim. Rehber yardım etmişti, ancak onun bu sorulara cevap vermede sınırlı olduğunu hissettim.

D: Form olarak ve birşeylerin parçası olarak birçok yaşamı olduğu doğru mu? (Evet) İlk kez mi fiziksel bedene sahip oldu?

M: Evet. Bedeni kabul et. Bedenini kabul et. Sana iyi hizmet veriyor.

Egzamanın sebebi, ona fiziksel olduğunu kanıtlamak için bir teşebbüstü. Onu, bir bedende olduğuna inandırmak için bedene dikkati çekiyordu ve o bunu kabul etmeliydi. Onun burada yaşamasının ve bu bedenin gerekli olduğunun farkına varmasını sağlayarak, belirtileri gidermeye çalıştık. Artık fiziksel olmayan gözlemci değil, aktif bir katılımcıydı.

M: Toprağa bastığımı biliyorum. Kendi ağırlığım beni toprağa bağlayacak. Topraklandım. Hep gökyüzünde olmaktansa, yerde olmanın nasıl bir duygu olduğunu da deneyimlemek istiyorum. (Gülüyor) Bir bedende olmanın nasıl bir şey olduğunu hissetmek istiyorum...Hep sonsuz gökyüzünde süzülme istiyorum. Kendimi insan hissetmem için hiç birşey yapmama gerek yok. Ben *insanım*. Bütünüm.

Bu, ilk kez gelenlerin karşılaştığı esas sorunlardan biri. Daha önce hiç insan bedeninde olmamışlar ve kendilerini çok kısıtlı ve hapsedilmiş hissediyorlar. Fiziksel sorunlar oluşturup ve çoğu zaman bilinçsizce bedeni yok etmeye çalışıyorlar (değişik hastalıklar yoluyla), çünkü burda olmak istemiyorlar. Anlamaları gereken en önemli şey, Dünya tarihinin bu önemli zamanında gönüllü olarak gelmiş olmaları ve görevlerini, hedeflerini tamamlamak için burada kalmaları gerektiği. Diğer tarafa başarısız bir kişi olarak geri dönme riski dışında, kestirme bir yol yok.

Marie gaz şeklindeki güzel yıldızla ilk gittiğinde başka bir gezegene gitti sandım, ancak ne yıldızın ne de Marie'nin hiç bir formu yoktu.

Sanırım bu, Kaynağa gitmenin farklı bir tanımıydı. Genellikle parlak bir ışığın veya büyük bir güneşin içinde olmak olarak tanımlanıyor, fakat her zaman çok güzel renklere sahip. Her zaman eksiksiz bir sevgi hissi veriyor ve giden kişi orada çok mutlu olduğu için ayrılmak istemiyor. Sonunda yolculuklarına başlıyorlar ve yaşamı önceleri kaya ya da bitki gibi daha basit formlar olarak deneyimlemeleri olağan. Bunlarda yaşamları kısa olduğu için bunu daha çok seviyorlar, daha hızlı bir şekilde gidip geliyorlar. Özgürlük duygusunu kaybetmeyi sevmeseler de, bu, hissetmeyi öğrenmenin başlangıcı.

PIRILTI

Perth Avustralya'daki bir tanıtım gösterisi sırasında, başka bir benzer vaka da Hope' dan geldi. Seansı istemesi sadece meraktan değildi, bazı fiziksel sorunları vardı. Lösemi konusunda öylesine çaresizce yardıma ihtiyacı vardı ki, bir oda dolusu öğrencinin regresyona şahit olmasına bile izin vermeye razıydı. Seansa başladığımızda, tamamiyle hipnoza girmesini tamamlamamı bile beklemedi. Çoktan olağan dışı birşeyi anlatmaya başlamıştı. Bulunduğu yer ona, karlarla kaplı Tibet dağlarını hatırlatmıştı. Onları, çok güzel, soyutlanmış, hareketsiz ve huzurlu, görkemli ve güçlü olarak tanımladı. Hava soğuk ve kesinlikle tertemizdi. Sonra havada olan hiç beklenmedik bir şeyi tarif etti. Tabii ben hiç beklenmedik şeylere öylesine alışkınım ki, sürekli soru sormaya devam ediyordum. “ Hava sanki, küçük parçalar haline gelmiş canlı kristallerden oluşuyor gibi. Havanın içinde her yerdeler, yerde yoklar. Havadalar. Ben onları soluyorum.”

İlk aklıma gelen kristalleri solumanın imkansız olduğu idi. “ Ah, çok minikler, ufacık parçacıklar. Çok güzel bir yer, başka bir boyut gibi.— O kadar yüksekteyim ki, burda birşeyleri görüp tezahür ettirebilirsin, ve onları dünyaya yansıtabilirsin. Çok kolay. Benim işim bu. Her şeyle bağlıyım, ama bunu yaratabilmek için insanlarla konuşamam. Ne demek istediğimi biliyorsun değil mi? Bazı şeylerin öğrenilmesi gerek. Bu aslında bir ihlal— Gerçekten burada, olduğum yerde aslında insanlar yok. — İnsanların yerine enerji var. Buna inanamayacaksın.”

D: Yani etrafında başka insan yok mu?

H: Onlar dünyadalar.—Bir insan olduğumu sanmıyorum. Ben bu pırıltıyım.— Aslında konu açılmışken, burada bir sürü varlıklar var. Ben insanları düşünmüştüm. Bunlar insan değiller. Onlar benim meslektaşlarım. Küçük protonlardan yapılmışlar.

D: Yani herhangi bir şeklin yok. Sadece hareket ediyorsun? Bu tanım doğru

olur muydu?

H: Evet, aslında düşünüyorum, var ediyorum. Dünyada olması gereken durumları yaratıyorum. Hepimiz bunu yapıyoruz. Bizim yaptığımız bu.

D: Bunun senin işin olduğunu mu söyledin?

H: Evet, ama aşağı gitmeliyim. Biz var edebildiğimiz için, aşağı inip, o insanlardan biri olmaya karar verdim. Biz pırıltılar... hepimiz bunu yapabiliyoruz. Bunlardan bir sürü var. Sonra aşağı iniyorlar, çünkü yaratıyorsun, veriyorsun ve demirliyorsun. Biz bunu Dünyaya demirliyoruz.

D: Meslektaşların da aşağı inecekler mi?

H: O sizin kendi ayrımcılığınız. Sizin kendi seçiminiz. Burada enerjiyi tutacak birinin olması şart, biliyor musun? Bazı pırıltıların. Ve ben onlardan biriyim.

D: Orada çok mutluysan, neden aşağı inmeye karar verdin?

H: “Görev” kelimesini duyuyorum. Çünkü hepimiz rolümüzü oynuyoruz. Biz

rolümüzü biliyoruz. Hepimiz. Ben aşağı iniyorum. Sorun olur mu?

D: Sen nasıl istersen, ama sanki gerçekten istemiyor gibi görünüyorsun.

Doğru mu?

H: Beni iyi anlıyorsun.

D: Gerçekten aşağı inmek istemiyorsun gibi bir duygu sergilediğini hissettim.

H: İsteyip istememek meselesi değil. Mesele ne yapılması gerektiği.

D: Birisi sana ne yapman gerektiğini mi söylüyor?

H: Zorlama yok. Öyle değil. Burada okul öğretmeni yok. Toplanıyoruz, biliyoruz, karar veriyoruz. sadece bu veya aşağı geleceğiz.

D: Aşağı inmeye karar verdiğinde ne olacağını söyle bana.

H: Yani, Dünya çok çok farklı. Sevgi nerede? (Keyfi kaçtı) Ben anlamıyorum. Çok yoğun. Kristalleri soluyamıyoruz.

D: Hayır orada kristaller yok, yoksa var mı?

H: Hepsi bir tarafa saklanmış. Bu acımasız... ve insanlar... Sana birşey söyleyeceğim.— Bunu duymak istiyor musun? Aşağıda, olduğum yerde, pırıltıya inanmıyorlar. (İkimiz de güldük.) Pırıldamaktan bahsedersen bedenini böyle yırtılıyor... bir ucundan diğer ucuna. Pırıldamaktan bahsetme. (Parmağını dudaklarına götürüp, sus sesi çıkardı.) Burada insanlara ne yapıyorlar biliyor musun? (Ağlamaya başladı.) Onları parçalıyorlar. Fiziksel bir beden yaratmak için ne kadar emek harcadı farkında değiller. Sadece onu tahrip ediyorlar ve pırıltıyla hiç bir bağlantıları yok. Bağlandıkları bir yer bulmam lazım.

Dünyaya gelmeye karar verdiğinde, görünüşe göre farklı insanlara karşı çok fazla önyargı vardı. Saf, masum bir ruh olarak, insanlara nereden geldiğini söylemenin tehlikeli olacağını farkına varmadı.

H: Bunun olacağını bilmiyordum. Küçük gruplar halinde gizlice buluşuyoruz.

Eğer bizi bulurlarsa, hepimizi burada... bu gerçek anlamda (çekme sesi) hızlı.

Tüm bu seans boyunca Hope, seansı kaydeden bayanın göremediği için, tarif etmesi imkansız olan bir sürü el hareketleri yapıyordu. Videoya kaydedilmiş olmasını çok isterdim. Hareketler bir çeşit işkenceyi anlatır gibiydi. Bedeninin ön kısmında ve boynunda bir yandan diğer yana kesiliyormuşçasına bir hareket yaptı. Ve ayrıca, bedeni çekilip parçalanıyormuşçasına. Seans sırasında, fiziksel bedendeysen ona ne olduğunu, gerçekten açık açık anlatmak istemiyordu. Hareketlerinden ve duygularından, inançları için işkence edilip öldürüldüğünü hissediyordum. Anlaşılan BA detaylara girmeden hikayesini anlatmasının daha yumuşak ve nazik olacağını düşündü. Bu, Hope için de daha iyiydi. Dünya'ya ilk kez gelen, tek arzusu insanlara yardım etmek olan nazik ve saf bir ruhu, bunun nasıl etkilemiş olabileceğini sadece hayal edebilirim. Kutsal ve koşulsuz sevginin olduğu bir yerden çıkıp gelen bir ruh için bu, tamamiyle beklenmedik bir şeydi. Pırıltının yerinden.

D: Aşağı indiğinde fiziksel bir bedende misin?

H: Ah, evet, çünkü öyle olmak zorundasın. Burada bir bedeninin olması şart. Ve onlar bedene birşey yapıyorlar. Beden yoğun, kurşun gibi ağır.

D: Rahat değil, ama sen bir iş yapmak için bedene girmeyi seçtin. Bu doğru mu?

H: Evet, bir an için unuttum. İnsanlara pırlıtlı konusunu anlatmayı unuttum. Size ne olduğunu söyleyeyim. Dünya'daki zavallı insanlar aslında bundan kopmuşlar. Burada korku çok yoğun. Bizim görevimiz korkuyu yok etmek ve onları pırlıtlıyla birleştirmek. Geldikleri yer. Ve olasılıklar değişken, çünkü tezahür etmek için pırlıtlı azaltılabilir. Ancak bu düşündüğüm kadar kolay değil. Çünkü hiç bir kısıtlamam yoktu, hayır, yoktu. Onu rüzgarın içinde fısıldıyorlar. Fısıldandı, ama bilmiyorsunuz, değil mi? Böylece ortaya bir soru çıkıyor, Nasıl yaparız? Yapmak için geldiğim şeyi nasıl tamamlayacağım? Nasıl? Yanıt arıyorum. Bazen, "Ne farkedebilir ki?" Hiç iyi bir şey yok diye hissediyorum.

D: Ama biliyorsun ki hepsi öyle değil seni dinleyecek bazı kişiler var.

H: Uğraşman gereken onlar değil. Onlar da pırlıtlıdan geliyorlar. Çalışıyorlar. Esas nerden geldiğini unutmuş olanlar var—öyle çoklar ki. Onların bağlantıları, onların güçleri ve de güzellikleri. Burası öylesine ağır ki unutupyorsun.

D: Onlara hatırlamaları için yardım etmenin bir yolu var mı?

H: Ben bu yüzden buradayım. Araştırıyorum—Sanırım başarılı olamadım—daha fazla pırlıtlı çağır. Daha fazla pırlıtlı çağır ki enerji güçlensin. Şimdi oluyor...daha fazla ışık. Ve daha fazlası kayıt oluyor.

D: Kayıt derken ne demek istiyorsun?

H: Daha fazlası yardıma çağırıldı.

D: Hali hazırda Dünyada olanlar ne olacak?

H: Burada insan olarak parlıyorlar.

D: Yani hepsi unuttu mu demek istiyorsun?

H: Sanırım daha çok ben. Sanırım ben unuttum. Unutmayacağımı umut ediyordum, ancak...evet, kesinlikle ben unuttum, çünkü şu anda birçok kişi olduğunu görebiliyorum; birçoğu görevlerini yapıyorlar. Birçoğu unuttu. Birçoğu hatırlıyor. Ben onlardan biri değilim ve bekleneni yapamadım gibi hissediyorum. Başaramadım.

D: Ama biliyorsun, fiziksel bedene girince durum farklı.

H: Bazıları için değil... benim için öyle.

D: Fiziksel bedende olduğunda, hayatını herhangi bir fiziksel insan gibi yaşamaya başlıyorsun.

H: Görünüşe bakılırsa öyle, çok üzücü.

D: Bu içinden konuştuğun bedene hafızayı geri getirmenin bir yolu var mı sence?

H: Bu benim en büyük arzum olurdu.

D: *Fiziksel bir bedenden konuştuğunun farkında mısın?*

H: Evet, ve o beden acı çekiyor.

D: *Beden neden acı çekiyor?*

H: Keder... Yapmaya geldiği işi unuttuğu için kederli. Gerçek anlamda keder.

BA, Hope'un yapmaya geldiği işi yapmadığı için kederli olduğunu söyledi. Unutmuştu, ve bu, onun bedeninde acıya neden oluyordu. BA Ana Hope'un işini yapması için bedenini tam bir denge ve uyuma getirmeyi önerdim. "İşlemi durdurduğunu bilinçli olarak bilmiyor" dedim.

H: Aa, Hope oldukça zeki. Doğru bir fikri var. Amaca yaklaşıyor.

Vahşice zarar gördüğü geçmiş yaşamlarından kaynaklanan birçok korkusu da vardı.

H: Alaya alınmanın, acının, aşağılanmanın yaşamlar boyu birikmiş birçok tabakaları var.

D: *Neden yaşamlar boyu acı ve aşağılanmayı seçti?*

H: Amaç için. Gezegende kaybolmuş olan enerjinin kullanımını unuttu.

—Sanırım başkalarının onu durdurmasına izin veriyor.

D: *Onu durdurmasına izin verdiği başkaları kim?*

H: Sanırım kilise ve bu Tanrı ve bütün bunlar onun üzerine yığıldı. —Onu durduran bu, üzerindeki aşırı kabarık yük.—Onlar kitaplar. Onlar sadece yanlış bilginin kitapları. Onlar sadece kelimeler.

D: *Onları fırlatıp atabiliriz. Artık ihtiyacı yok.*

Kitapları ve tabakaları kaldırıp atmayı hayalinde canlandırarak epey çalışma yaptım. Ayrıca güvenini geri kazanması için telkinlerde bulundum, çünkü açıkça konuşmayı seçtiğinde, bu yaşamında ona birşey olmayacaktı. Hepsi geçmiş yaşamları ile ilgiliydi ve şimdiki yaşamı ile bağlantısı yoktu. Benimle aynı fikirdeydi ve bir ilerleme kaydettiğimizi düşünmüştüm.

H: Kafası biraz karışık, çünkü sadece ruh olarak çalıştığı zaman, ihtiyacı olan herşeye sahipti, tek başınaydı ve bir pırıltı olarak öyle olmaktan mutluydu. Bir insan olarak, yalnız kalıyor. Yalnızlığı seçiyor. Gruplarla

çalışırsa onun için çok daha iyi olur, böylece destek alır. Olağanüstü yalnızlık içinde yapayalnız bir pırıltı olmaya alışkın. Ona bu durumun Dünyada aynı olmadığını söyleseniz... Birey kendini tecrit ederse yaşayamaz. Eleştirmek istemiyoruz ama, eğer tek bir kelime ile anlatılabilseydi, bu başarısızlık olurdu. Sosyal olması lazım, ama kendini gizliyor. Bir grupta olsa yalnız olmazdı.

O zaman “meşhur” soruyu sordum: Hope’un amacı neydi? Onun ne yapmasını istiyorlardı?

H: Keşke işine, yalnız geçirdiği zamana ve kendisine inanabilseydi ve başkaları hakkında endişe duymasaydı. Normal olmaya çalışıyor. Çok büyük bir hata. Asla normal olamaz. Çalışmak istiyorsunuz ve bu odadaki insanların çoğu normal değil.

D: Odadaki (sınıfım) diğer insanların da farkında mısınız? (ya, evet) Bir çoğumuzun sizin normal olarak düşündüklerinizden miyiz?

H: Buradaki insanların hiç biri normal değil. Bunu kesinlikle kaba anlamda

söylemiyorum. Azami saygınlık anlamında söylüyorum. Hope’un desteğe ihtiyacı var. Eski günlerde olduğu gibi. Onun sorunu bu. Kilise aşamasını geçti, ama kilise ona bir gurup sağladı. Şimdi onun bir gurubu yok.

“Pırıltı” dan bahsettiği süre boyunca, pırıltının, ruh formunun sadece başka bir tanımı olduğunu, öbür dünyadaki görüntüleri olduğunu sezdim.

Şimdi fiziksel sorunlarına odaklandık: lösemi ve boğazında urlar vardı.

H: Burada olmak istemedi. Gizlice kendine “Ne anlamı var ki?” dedi.

D: Burada olmak istemediğine yeni mi karar verdi?

H: Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Neler olup bittiğini gördü ve acı çekmeye

başladı, ancak bütün bunların altındaki pırıltı pırıldamıyordu. Ne demek istediğimi anlıyor musun? (Evet) Fiilen burada. Ve pırıldamayı hatırlayınca sanırım burada olmak isteyecek.

Fiziksel sorunları, artık burada olmak istememekten kaynaklanıyordu. Kendi işi ve kariyer seçimi ile ilgili hayal kırıklığına uğramıştı. İnsanlara yardım etmek istemişti, ancak bunun işe yaramadığını düşünüyordu. Ayrıca kendini fazlasıyla kocasına adamıştı, kendi hayatını yaşayamıyordu. ‘‘Başka birinin hayatını yaşıyor’’. Kendi hayatını yaşaması gerekiyordu. Kocas da bunu kabul ediyordu. Tüm bunlar kabul edildikten sonra BA son derece hızlı bir şekilde çalışarak, Hope’un fiziksel sorunu olan lösemiye ortadan kaldırdı. Beden üzerinde, sanki birşeyi atıyormuşçasına, hızlı bir hareket yaptı ve ‘‘bitti’’ diye ilan etti.

H: Düşüncenin zehiriydi.

D: Neden bunu lenf bezlerinde ortaya çıkardı?

H: İçinde bulunduğu duruma karşı nefretten.

D: Akyuvar sayısını bu kadar yükselterek, bedeni tahrip ediyordu.

H: Evet. Neşe nerede? Nerede? Hiç adil değil.

Şimdi hayatına neşeyi getirebileceğini vurguladım. Ve BA yine, bu kadar çok yalnız kalmaması gerektiğini söyledi. Tecrit edilmiş biçimde çalışmaması gerekiyordu. İkinci dalga gönüllülerinden birçok kişinin, insanların arasında olmayı istemediğini anladım. Yalnız başlarına çalışıp, yaşamayı tercih ediyorlardı. Ancak çelişki burada yatıyor. Enerjilerini yayarak insanlara yardım etmeleri gerekiyor, fakat çoğu insanları sevmiyor. Yalnız olmayı tercih ediyorlar ve böylece de amaçlarını yenilgiye uğratıyorlar.

Hope öksürmeye başladı ve boğazını sordum. Boğazında bir ur vardı. Onlar urun nedeninin, Hope’un korku dolu olması olduğunu söylediler ve bu korku oraya yerleşmişti. Daha önceki yaşamlarında açıkça konuştuğunda olan şeylerin bilinç dışı anıları yüzünden konuşmaktan korkuyordu. BA urun kemikleşmiş olduğunu söyledi. Uzun zamandır oradaydı ve kireçlenmişti. Üzerinde çalıştıktan sonra, ceviz gibi ikiye bölündü.

H: Ceviz ikiye bölündü. Yok oluyor. Şimdi kişi doğru bildiği şeyi söyleyebilir.

Korkmayacak. (Lösemi ve lenf nodları halledilmişti. Ve iyileşmişti.)

D: Doktora gidip kan testi yaptırdığında, doktor değişikliği farkedecek mi?

H: Evet. Ve Hope değişikliğin nedenini doktora söyleyebilecek mi?

Başlangıçta ona söylemesi zor olacak.

D: Ama doktor değişikliği farkedecek.

H: Doktor “ Spontane iyileşme olabilir” diyecek.—Birgün kendisi doktora şifa önerecek.

D: Hope’un bedenindeki çalışmayı tamamladınız mı?

H: Bitti. Hareket ettikçe ve yönüne belirledikçe, bedeni de onunla birlikte hareket edip yönüne karar verecek. Ona bilgiyi veriyoruz. Özgür irade. İnanması lazım. Pırlıtyı sevecek. Sesi çok güzel bir ritim tınısı alacak ve biz onu dinlemekten mutlu olacağız—Burada olması gerekiyor. Ve artık burada olacak.

D: Normalde benim sizi çağdırmam gerekiyor, ama siz bütün bu seans boyunca hep buradaydınız değil mi? (Gülüyor)

H: Olmamamız mı gerekiyordu?

D: Hayır, sorun yok. Buradaki öğrencilerin neye ihtiyacı olduğunu biliyordunuz. Bazen, önemli bir şey olduğunda anında geliyorsunuz.

H: Ve bu üzerinde çalıştığın kişiye bağlı.

D: Yani seans sırasında, bütün bu acı dolu geçmiş yaşamları onun tekrar yaşaması gerekli değildi, değil mi? Bir amaca hizmet etmedi. Sadece sorunlara neyin sebep olduğu kadarını bilmesi yeterliydi.

H: Evet. Bu seanslarda hızlanma olacağını görebilirsin, çünkü bildiğimiz zaman kavramı değişiyor.

D: Yani seanslar daha hızlı olacak ve gelinmesi gereken noktaya daha çabuk mu geleceğiz?

H: Olabilir. Bazı seanslar daha hızlı olacak, evet.

D: Her zaman kişiye bağlı. (Evet)

H: Bu çalışma çok önemli. —Ve pırlıtının Dünya’ya cenneti getirme amacına sahip olmak da önemli. Ve gece kafanı yastığa koyduğunda, yaptığın çalışmayla pırlıtının bir kısmını getirdiğini bilmek çok güzel... cenneti Dünya’ya getirmek. Size soruyoruz, “Bundan daha tatmin edici bir görev olabilir mi?” İyileştirdiğin her kişiyle Dünya aydınlanıyor. Çalışmalarından dolayı sana teşekkür ediyoruz. Sana pırlıtları yolluyoruz. Sana teşekkür ediyoruz. Sana saygı duyuyoruz.

Bu durumda pırlıtının, özellikle Hope kristalleri solumaktan bahsettiğinde, Tanrı Kaynağını ya da ruh alemini ima ettiğini düşündüm. Her halükarda, Dünya’ya ilk seyahatini yapan bazı ruhlar için başlangıç

noktasını gösteriyor. En iyi amaçlarla geliyorlar ve bir kez buraya geldiklerinde, bunun düşündükleri kadar kolay olmadığını anlıyorlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BİR ENERJİ VARLIK

Louise'in seans yapmak istemesindeki asıl amacı, tüm hayatı boyunca aklından çıkaramadığı kaybetme korkusunun nedenini bulmaktı. *Kendi insanlarının* nerede olduğunu bulmak için sürekli bir araştıma içinde gibiydi. Onların nerede olduklarını nasıl bulabileceğini ve onlarla (her kimlerse) nasıl irtibat kurabileceğini bilmek istiyordu. Aktif olarak metafizik gruplarına katılıyor, öğrenenlik yapıyor ve kendisi de çok şey öğreniyordu. Buna rağmen, hayatında doldurma arayışı içinde olduğu bu boşluk vardı. Hissettiği boşluk, mutsuzluk ve kaybetme duygularının mantıklı bir açıklaması yoktu. Tabii ki cevapları, geçmiş bir yaşamda olmuş bir olayda bulmayı ümit ediyorduk. Ancak BA'nın başka düşünceleri vardı. Hatırlarsanız, onun bize tamamen yabancı olan bir mantığı var, çünkü olayın bütününe görebiliyor.

Louise buluttan çıktığında garip bir peyzaj gördü. Arazi sivri tepelerden oluşuyordu, bazıları çok yüksek ve bazıları da küçük olan tepeler. Bütün zemin bunlarla kaplıydı, başka hiç bir şey yoktu. "Onlar sanki ışıldayan açık kahve rengi kristaller gibiler. Hepsi dik ve keskin." Herhangi bir kişinin böyle bir yüzeyde nasıl hareket edebileceğini ve yürüyebileceğini merak ettim. Ayakta durmadığını, uçtuğunu, süzüldüğünü, onlara yukarıdan baktığını söyledi. "Tepeler çok keskin. Herşey çok keskin. Kristaller, tepelerin içinde tepeler gibiler, ve onlar da sivri tepelerle aynı biçimdeler. Uzun, parlak ve sivriler. Bazı minicik olanlar var ve büyük olanları da var. Ve her yerde sıçrayan ışığın yansıması var. Bazı tepeler öylesine yüksek ki, daha ziyade bulutların içindeler."

Bedenini ya da kendisini nasıl algıladığını farketmesini istedim. "Sanırım bir bedenim var, çünkü o keskin tepelerin üstüne basmak istemiyorum. Bir duyumsama algılıyorum. Sıcak ve soğuk noktalar

hissediyorum. Esinti olduğunu farkediyorum ve görme duygusunu algılıyorum.—Şimdi tepelerin ve kristallerin arasından bakmaya odaklanıyorum. Yüzeye yakından bakınca durağan değil... Hareket eden şeyler var. Sanki bir bulut parçasına benziyorlar, ama beyaz ya da gri değil ve daha çok parlıyorlar. Ve etrafta bir tür kayar gibi hareket ediyorlar, ancak bulut değil. Buraya ilk ayak bastığımda boş olduğunu sanmıştım, ama boş olmadığını görüyorum. Küçük damlalar gibiler. Sınırları yok ve objeler arasında yuvarlanabiliyorlar ama aynı zamanda süzulebiliyorlar. Su damlası gibiler, ama bazısı minicik, bazısı daha büyük ve kesin bir şekilleri yok. Bir çeşit bulut gibiler,ama bulut daha hafif.

D: Farkedebildiğin tek yaşam biçimi onlar mı?

L: Hayır. Aslında yüzeylerin üzerinde sürünen mini minnacık şeyler var. Her yerde hareket var.

D: Bu yuvarlak kütlelerin birşeyler öğrenebilme kapasitesi olan, zeki varlıklar olduğunu düşünüyor musun?

L: Evet, birşeyler biliyorlar. — sabun baloncuklarının iç hafızası gibi. Sadece hepsi değişik şekil ve büyüklükteler... bütünleşmişler.

D: Peki, sen? Sen onlardan biri gibi görüldüğünü mü düşünüyorsun?

L: (Gülüyor) Ben de bunu merak ediyorum. Kesinlikle süzulebiliyorum ve şekil değiştirebiliyorum. Neye benzediğime dair hiç bir fikrim yok. Sıcak ve soğuk şeyleri hissedebiliyorum.— Şekil değiştirebiliyorum...Kolayca boy değiştirebiliyorum.—Diğerleri süzülüyor ya da sürünüyorlar. Bazıları üzerinde oldukları yüzeye çok yakınlar. Ben de onlar gibi miyim bilmiyorum.

D: Öğrenebilirsin. Bilgi orada. Sen diğerleri gibi misin? (Hayır) Nasıl farklısın?

L: Onlar daha basit bir yaşam biçimi gibiler... Bu bir geçiş. Beden gibi değil. Saf bir ışık da değil. Ve ben burada sadece durdum, ben tam olarak onlar gibi değilim. (Ani bir farkındalık) Ben bir görevdeyim! Burası dinlenme yeri gibi.—Ortada bir yer. Ben eve dönüş yolculuğumdayım... ve burası sadece dinlenme yeri.

D: Sen daha gelişmişsin ve onlar daha mı basit? (Evet) Ve evine doğru gittiğini mi düşünüyorsun ? (Evet) Ne demek istiyorsun?

L: (Fısıldıyor) Orası yaşadığım yer.

D: Başka bir yere mi gitmiştin? (Evet) Anlat bana. Neredeydin?

L: Dünya'da. Oraya geri dönmeyeceğim. O yüzden eve dönmeden önce

arınmak için bu dinlenme yerindeyim. Herşey Dünya’da oldu.

D: Oradan ayrıldığına seviniyor musun?

L: Hayır, güzelliği özlüyorum, ama oraya geri dönmek istemiyorum. —Evi özlüyorum. Ev... Orada sivri hiçbir şey yok. Sert bir şey yok. Hepimiz biliyoruz. Hepimiz seviyoruz. Evi özlüyorum, ama burada olmak da iyi. Burası sadece dinlenmek için bir yer. Merakımı yenmek dışında, neden burada durdum bilmiyorum. Bu tür yerler hakkında bilgim yoktu.

Biliyorsun,Dünya’da bunlara amip deniyor. Sadece bazıları çok minik ve bazıları da devasa. Onlar akıllı. Birbirleri ile birleşebiliyorlar. Şekil değişebiliyorlar. Büyüyebiliyorlar. Büzülüp küçülebiliyorlar. Öyle olmak bir anlamda güzel. Belki de Dünya’da suyu bu yüzden çok seviyorum.

D: Ama bir süre için hiçbir şey olmak iyi değil mi?

L: Evet. Bu gerçekten güzel.

Zamanı kısaltıp, onu daha ileriye, eve geri döndüğü zamana götürmeye karar verdim. Orayı tarif etmesini istedim. “ Gerçekten güzel ve parlak ve birçok şey mavi , yeşil ve altın rengi.”

D: Objeler mi yoksa sadece renk mi?

L: Yani, objelerin kendisi renk. Herhangi birşeye dokunulabilir ve hissedilebilir, bu yüzden bir fark yok Katı halde ama aynı zamanda içinden de geçebiliyorsun, ama her türlü boşluğu var. Bu, belirli bir ışıktan, çok uzağa seyahat edebilecek bir gemi yapabilir. Ve eğer bulunduğumuz yerlerin hatıralarına sahipsek çok güzel şeyler yapabilir ve yaratabiliriz.

D: Bir şeyi yaratabilmek için hatıralarına mı sahip olmanız gerekiyor?
(Evet)

Yaratıldığını gördüğü muhteşem şeylere hayret ediyor ve hayranlık duyuyordu. Derin bir iç çekti. “Burası öylesine güvenli ve güzel ki, özlemişim.” Ağlamaya başladı.

D: Ama Dünya’ya bir sebepten ötürü gittiniz, değil mi?

L: Gitmeyi biz istedik ve hepimiz o güzel, o çok güzel yere gittik. Bizim bildiğimizi onların da bilmesini ve bizim hissettiklerimizi onların da hissetmelerini istiyorduk.

D: Ama insanlar Dünya’ya gelince unutuyorlar, değil mi?

L: Bazıları unutuyor. Bazıları unutmuyor.

D: Unuttukları zaman daha mı kolay oluyor?

L: Hayır, daha zor, çünkü herşeye kendilerini öylesine kaptırıyorlar ki. İnsanlara söyleyebilecek kadar cesur olsalar... ama bazıları korkuyorlar. Bazıları kendilerine inanılmayacağını biliyor ve bazısı da sadece unutuyor. Ama orası çok güzel ve biz de Dünya'ya gidiyoruz ve o yerlerin keyfini çıkarıyoruz, böylece hatıralar topluyoruz, ki daha çok yaratıcı olalım ve başkaları için daha fazla şeyler yapabilelim.

D: Yani, hatıralara sahip olabilmek için fiziksel olarak gidip deneyimlemeniz mi gerekiyor? (Evet) O olmadan yaratamıyor musunuz? Bunu mu demek istedin?

L: Yaratabiliriz. Biz buyuz. Bizler ışığın yaratıcısıyız, ve aynı zamanda tüm gezegeni bütünüyle zenginleştirebiliriz. Bak, orada her yerde bağlantı var. İnsanların düşündüğü gibi değil. Dünya'da insanlar kabulleniyorlar, ancak aynı olmayan farklı gezegenler var. Oralarda herkes, mesaj göndermenin kolay olduğunu biliyor. İletişim kurmak kolay. İlerlemek kolay. Seyahat etmek kolay. Her şey kolay.

D: Çünkü ne yapmaları gerektiğini unutmadılar. (Evet) Ama, Dünya'ya geldiğinde unutmak bu sınavın bir parçası değil mi?

L: Hayır. Aslında Dünya'da, biz onların bilincini daha da çok yükselttiğimizde, onlar hatırlayacaklar. Hepimizin burada yapmak istediği bu. Böylece birbirlerine daha iyi davranacaklar, derslerini öğrenmek için acı çekmeleri gerekmeyecek. Gerekli değil. Yapılan buydu ama öyle olması gerekmiyor.

D: Acı çekmeden basitçe hatırlamak daha kolay. Bunu mu demek istiyorsunuz? (Evet) Ama insanlar dinlemiyorlar, değil mi?

L: Hayır, her zaman değil.

D: Şimdi Louise olarak yaşayan bir bedenden konuştuğunu biliyor musun?

L: Evet. Bu yaşamımda benim evim bu.

D: Bu anlattıklarının Louise'in bedenine girmeden önce mi olduğunu merak ediyorum.

L: Hem önce ve hem de sonra.

D: Yani Louise'in burada işi bitince aynı yere mi geri dönecek? (Evet) Ama orada bu kadar mutluysa ve orası o kadar güzeldiyse, neden Louise olarak geri gelmeye karar verdi?

L: Louise'den önce de Dünya'ya gönüllü olarak geldi.

D: Yani tekrar tekrar geri döndü.

L: Evet, ama Louise sonuncusu. Bunu biliyorum. Çünkü Louise'den sonra bitiyor ve tekrar eve dönebilecek, aynı benim evde olduğum gibi.

D: *Yani o zamana kadar bütün derslerini tamamlayacak mı diyorsun?*

L: Dünya'da evet... bütün dersler değil.

D: *Bu sefer gelmesinin son kez olduğunu biliyor muydu? (Evet) Zor oldu değil mi? (Evet) Bu zorlukları bir amaçla mı yarattı?*

L: Mümkün olduğunca eksiksiz olmak istiyor.

D: *Ne demek istiyorsun?*

L: Bizim ışık olarak adlandırdığımız bu yerden ayrıldığımızda ve galaksiden çıktığımızda, diğer uygarlıklar olarak adlandırılacak yerlere gidiyoruz, o zaman onların karmasının bir kısmını üstleniyoruz. Ve sonra bu yolculuktan oluşan bütün insan karmamızı tamamlıyoruz.

D: *Yani Louise Dünya dışında başka yerlere de gitti, ve diyorsun ki başka yerlerden de karma üstleniyorsun, öyle mi?*

L: Louise'in tamamladığı karma sadece insan yaşamında oluşan karma.

D: *O zaman bu bölümü bitirmek mi lazım? (Evet) Öğrenmesi gereken herşeyi o yaşamlarında öğrendi.*

L: Sadece öğrenmek değil, aynı zamanda katkıda da bulundu. Çünkü yolculuğun amacı katkıda bulunmaktır.

D: *Nasıl bir katkıda bulunması gerekiyordu?*

L: İnsanlara nasıl düşüneceklerini öğretmek... insanlara nasıl seveceklerini öğretmek... İnsanlara birbirlerine nasıl göz kulak olacaklarını öğretmek... İnsanlara birbirlerine nasıl güvenebileceklerini öğretmek... insanlara barışı nasıl yaratabileceklerini öğretmek... insanlara hastalıklarla nasıl başa çıkacaklarını öğretmek... insanlara doğaya bağlı olmayı öğretmek... insanlara çaresizliğin özünün bağlantı olduğunu öğretmek... insanlara uyumlu bir şekilde de bir arada olunabileceğini öğretmek... insanlara savaşın yaşama son veren bir şey olduğunu öğretmek...

D: *Bunların hepsi harika şeyler, ama Dünya'ya geldiğimizde zorlaşıyor, değil mi?*

L: Doğru. Ama diğerlerinden çok fazla var. Bak, bazılarımız unutuyoruz, ama diğerleri biz değildik. Onlar yeni. Henüz yeni öğreniyorlar. Değişik düzeylerdeler. Katkıda bulunulacak farklı şeyler... öğrenilecek farklı dersler var. Ve ayrıca bazıları farklı bölgelerden... bazıları daha çok kez insan olarak yaşadı. Ve aslında başka galaksilerden gelenler de var.

D: *Ayrıca tekrar tekrar geri gelenler de var değil mi? (Evet) Karma çarkında daha fazla takılı kalmış olanlar onlar mı?*

L: Evet. Bu yüzden "yabancılar" onlara yardım etmeye geliyorlar. —

Birçok insan yardım edilmek istiyor, ama kendilerini kutularına kapatmışlar. Yardım edilmek istediklerini biliyorlar; ama kendi bakış açılarına takılıp kalmışlar. Zamdaki o ‘an’a ve bedenlerinin sınırlamalarına öylesine takılı kalıyorlar ki, başka birşeyleri olduğuna inanmıyorlar. Farklı hiçbir şey yapmadan yardım edilmek istiyorlar. Hepsi bu diye düşünüyorlar, bu beden, veya o yiyecek, veya o yer, veya o görüntü. Louise’de bazen takılıp kalıyor. Ayrıca hatırladığı başka yaşamları da oldu. Bu sefer kim olduğunu ve ne yapabileceğini hatırlamak için geldi. İyi bir iş yapıyor, ancak olmasını istediğı kadar iyi değil.

Bazı gönüllülerin buraya gelip, bize yardım etmek için karar vermiş, gerçekten yaşlı ruhlar olduğu görüldü. Ayrıca Dünya’nın titreşiminlerine acemi gibiydiler, bu da sorunlara sebep oldu. Onları ilk kez gelenlerden farklı kılan şeylerden biri, daha fazla deneyim sahibi olmalarıydı. Buna rağmen Louise, birlikte çalışarak Dünya’da ‘takılı kalmış’ olanlara yardım edebileceklerinin farkındaydı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GÖZLEMCİ BEDENLENİYOR

Paula, Arkansas'daki hipnoz sınıflarımdan birinde, üzerinde uygulama yapmak için seçilmiş olan kişiydi. Bu seanslarda ne olacağını hiçbir zaman bilmiyorum, çünkü bu durumlarda kişi "kavanozdaki balık" misali; herkes onu seyrediyor ve hiç bir mahremiyeti yok. Bu durum onları sıkılgan ve gergin yapabilir ve sonucu etkileyebilir. Benim görevim her zaman, kendilerini teşhir edilmiş gibi hissettirmeden, gevşetip rahatlatarak, onları trans haline getirmek. Bu gösteri uygulaması hep eğitimin son gününde yapılır ve o zamana kadar da öğrenciler birbirleri ile kaynaşmış olurlar. Yani, bir grup yabancıнын önünde yapmak zorunda olmak gibi bir duygu ile aynı değil. Onları, bu riski aldıkları için takdir ediyorum; çünkü onların kırılganlık hissine saygı duyuyorum. Bu her zaman bir macera, çünkü sonucun ne olacağını kimse bilmiyor. Ama hep mükemmel bir şekilde başarılı oluyor. Sanırım "onlar" idare ettiği için.

Paula, benim onu tam anlamıyla transa sokma çalışmamı bitirmemi beklemedi. Ona güzel ve rahat bir yer bulmasını söylediğimde çoktan başka bir yaşamdaydı. Tanımlamaya başladığında, oranın klasik anlamda güzel bir yer olmadığını biliyordum. Bir okyanus ve sahilde kristal bir kubbe gördü. Buraya "evim" dedi, duvarları saydam olan, dışardan içerisinin görülebildiği kubbe açıldı ve içeri girdi. Ona kristal kubbenin içinde ne olduğunu sordum. "Her şey merkezde. Daireler halinde dönüyor. Herşey merkezden dışarıya doğru çıkıyor, kubbenin dışında sarmal yaparak benim oturduğum merkeze geliyor. Kubbenin merkezi herşeyin merkezi. Enerjinin geldiği yer burası."

D: Enerji odanın merkezinde mi odaklanıyor? (Evet) Enerji nereden geliyor?

P: İçinden! Sadece üretiyor. Yaşayan bir şey.

Kendisinin burada yaşadığını söyledi. Bedenini sorduğumda, beden görmediğini söyledi. Kendini ışık olarak algıladı.

Işık bedende, hiç birşey tüketmeye gerek yoktu, bu yüzden, orada sadece var olduğunu söyledi. Etrafta başka hiç bir varlık yoktu.

D: Bu enerjiyi ürettiğinde onunla ne yapıyorsun?

P: Her yere gidiyorum. Gezegenin etrafında dolaşabilirim.

D: Yani, orada kapatılmış değilsin. (Doğru) O kristal kubbenin dışına çıkıyor musun?

P: Evet, çıkıyorum. Çıkabilirim. Etrafında dolaşıyorum. Orada sadece duruyorum sanki.

D: Orada mutlu musun?

P: Yalnızım. Hiç kimse yok.

Oraya ilk olarak nasıl geldiğini hatırlayamadı, ancak uzun zamandır orada olduğunu biliyordu. “Onu ben yarattım.”

D: Nasıl yarattın?

P: Hatırlamıyorum. Hiç birşey görmüyorum.

Bu şekilde bir yere gidemiyoruz gibi geldi ve onun yerini değiştirmeye karar verdim. Böyle bir yerde zaman olamayacağı halde, onu orada yalnız olmadığı daha ileri bir zamana götürdüm. Ona, ilerle dedimde hiç bir şey göremedi. Bomboştı. Artık orada olmasının gerekmediği bir yere götürdüm. Ne gördüğünü sorduğumda, kaotik bir yeri tarif etmeye başladı. “Kavga var... savaş.. atlar ve kılıçlar ve dövüşme var.” Kendisi bu olayların içinde değildi, savaşı sadece gözlemliyordu. “Atlar... atların üstünde bir sürü insan... kavga... savaş... Kalkanlar ve kılıçlar ve korkunç bir kavga. Ben onları seyrediyorum.”

D: Bu konuda ne hissediyorsun?

P: Tahammül edemiyorum. Seyrediyorum. Gözlemlemeyi tercih ediyorum,

çünkü yaralanmak istemiyorum. Durduramıyorum. (Ağlamaya başladı.) Çok acı çekiliyor!

Ağlamaya devam etti, yardım edemediği için kendisini çaresiz hissediyordu. Duygusallaşmanın sağlıklı olduğunu söyledim. Sonrasında ne olduğunu anlamak için onu daha ileriye götürdüm. Bu sefer kendini, seans boyunca ilk kez fiziksel bir bedenin içinde buldu. “Yürüyorum... sıcak... sıcak... sıcak...çöl.”

D: Neden fiziksel bir bedene girdin?

P: Öğrenmek için. Gözlemci olmayı bırakmalıydım.

D: *Kimse sana o değişikliği yapmanı söyledi mi?*

P: Benim seçimimdi. Öğrenmem gerekiyordu.—Yani şimdi sadece çölde yürüyorum. Dinlenecek bir yer bulmaya çalışıyorum.

Uzun zamandır orada, o çölde olduğunu ve yine bir evi olmadığını hissediyordu. Dinlenmek için bir yer arıyordu, çok yorgundu. “Çok uzun zamandır yürüyorum. Galiba öleceğim. Başaramıyacağım. Yorgun ve halsizim.”

Zamanı kısalttım ve sordum, “Dinlenecek bir yer buldun mu?” Kendini, bir sürü insanın olduğu bir şehrin sokaklarında yürürken buldu. Erkek olduğunu ve sokaklarda yürürken, atlı birinin onu yakalayıp atının üzerine koyduğunu gördü. Başının dertte olduğunu biliyordu. “Ben isyancıyım.— Beni atın üzerine koydular. Beni götürüyorlar. Acele bir şekilde götürüyorlar. Sanırım yine çöle gidiyorum. Şehrin dışına çıkıyoruz. Dışarı çıkıyoruz... yine mi... Beni kum tepelerine götürüyor.— Bilincim yerinde değil. Kafama vurdu.”

D: *Seni çöle götürdükten sonra ne oluyor? (Durakladı) İstersen gözlemci olarak bakabilirsin.*

P: Sanki artık görmüyorum. Sanırım ölmüş olabilirim. Kafama vurduğunda beni öldürdü galiba. Atın üzerindeyken bedenim zaten ölmüştü. Hiç bir şey görmüyorum.

D: *Seni neden oraya götürdü?*

P: Orada olmamı istemiyordu.

Artık cevap veremiyordu, ama şimdi bedeninin dışında olduğu için her şeyi anlayabileceğimizi biliyordum. “Bunların cevaplarını şimdi bulabiliriz, çünkü artık olan oldu. Sen bunun diğer tarafındasın.”

P: Bedenin dışına çıktığım için mutluyum.

D: *Ama bedene öğrenmek için geldiğini söyledin. Sence herhangi bir şey öğrenebildin mi?*

P: Çok kısaydı. Herşey çok kısa sürdü. Gözlemci olduğumda daha uzun sürmüştü. Bu kısaydı.

D: *Şimdi ne yapmak istiyorsun?*

P: Dinlenmek istiyorum. Çok travmatikdi.

Bu, sınıfa bir uygulama gösterisi olduğundan, daha fazlasını araştırmak için yeterli zamanım olmadığını biliyordum, o yüzden o sahneyi bırakıp BA'nı çağırdım. Paula'nın görmesi için neden o iki yaşamını seçtiğini sordum. "Birincisinde enerji ve gözlemci idi. Kristal kubbede yaşayıp enerji ürettiği zaman."

P: O basitti.

D: İnsan değildi, değil mi? (Hayır) Neden o yaşamını bilmesini istediniz?

P: İlahi Birlikle bağlantı kurması için. O yaşam onun başlangıcıydı.

D: Ama o yaşamda yalnızdı.

P: Evet. Son derece huzurluydu. Onun her şeyle bir olduğunu hatırlamasını istedik. Asla zaman yalnız olmadığını bilmesini istedik.

D: Bunu bilmesi neden bu kadar önemli?

P: Basit...basit...Çünkü hepimiz aynıyız. Kendisinin özel olduğunu düşünüyor. Hepimiz aynıyız. Bazen unutuyor.

D: Bu yaşamında bazı kötü zamanlar geçirdi, değil mi? (Evet ya !) Ama hayatta kaldı.

P: Evet, hayatta kaldı.

D: Onlar neden başına geldi?

P: Oraya kendisi gitmek istedi. Her yaşam öğrenmek için kendisi tarafından seçildi. Her birisi.

D: Hayat çok zor olsa da mı?

P: Evet, bu sadece illüzyon.

D: Sonra ona çölde olan yaşamını gösterdiniz. O zaman insan bedenindeydi . (Evet) O yaşamı neden gösterdiniz?

P: Yaşamın ne kadar kötü de olabileceğini göstermek için. Aç ve yalnız ve sıcak... her şey. Bedenin katlanabileceği bütün aşırı uçlar.

D: Neden bütün bunları bilmesini istediniz?

P: Böylece şimdiki yaşamının ne kadar iyi olduğunu görebilsin diye.

D: Ama çocukken kötü muamele görmüş, değil mi?

P: Evet.. düşündüğü kadar da kötü değil.

D: Sonra kötü bir evlilik yaptı. (Evet) Ondan ne öğrendi?

P: Alçakgönüllülük ve sabır.

Sonra Paula'nın fiziksel şikayetlerine odaklandık. BA iyileştirmeye ve şifa vermeye başladı. Sıvı ışık kullandığını söyledi. "Kaynak'dan akıyor."

dedi. Sirtının alt kısmında sorun yaşıyordu ve o kısımdan ameliyat olmuştu.

P: Kaynaştı.

D: *Sebebi neydi?*

P: Suçluluk duygusu. Diğer yaşamlarından gelen suçluluk duygusu. Önemli değil. Geçmişe tutunma! Geçti.

Daha sonra omurları ayırdılar ve sıvı ışık kullanarak şifaladılar. “Harika!” Bu aynı zamanda suçluluk duygusunu gideriyordu. “Gitmesine izin vermeli. Bırak gitsin.” Sonra böbrekler, karaciğer ve pankreasta ufak tefek ayarlamalar yaptılar. Buna endişelerin neden olduğunu söyledi. “Endişe edecek nesi var?” diye sordum.

P: Bilmiyorum. O aptal .—İnsan bedeni bir mucizedir. Ona zarar vermemelisin.

Ayrılırken verdikleri mesaj: Sadece kendine güven ve inan.

Bu gönüllülerin çoğu, evrendeki sayısız yaşamları boyunca gözlemci olmuşlar. Dünya tarihinin bu önemli zamanında da gözlemci olmaya devam etmelerinden daha doğal ne olabilir?

BEŞİNCİ BÖLÜM

KORUYUCU

Richard, başarılı mesleki bir kariyerden emekli olmuş, daha yaşlıca bir kişiydi. 1948 yılında doğmuştu ve Birinci Dalga kategorisine girebilirdi. Kendisini, yalnızlığı seven bir kişi olarak tanımlıyordu ve ailesi yoktu. Hiç bir sorunu yoktu ve hayatından hoşnut görünüyordu. Çalışmalarımın çoğunda çok acı sorunlar ve ciddi hastalıklarla vakit geçirdiğim için, nispeten mutlu birini bulmak ferahlatıcıydı. Tabii ki o “’ebedi soru” vardı : Onun yaşam amacı neydi ve bunu nasıl başaracak?

Richard buluttan indiğinde iki görüntü veya sahneyi bir arada gördü ve hangisine odaklanacağından emin değildi. Bir ağacın altında duran ve sakın sakın yaprak yiyen uzun boyunlu yeşilimsi bir dinazor gördü. Ve de uzakta bir piramit vardı. “Resmin bir tarafında yaprak yiyen bir dinazor ve diğer tarafta kumlarda bir piramit. Ben burada oturmuş onlara bakıyorum.Gün gibi aşikar.”

Piramitin üzerine odaklanmaya karar verdi ve ona doğru yürüdü. Çok büyüktü ve tepesi sivriydi. Onu farklı ve ilginç yapan şey, piramitin üst kısmında çok parlak bir kürenin olmasıydı. Güneş kadar parlaktı ve dört bir yana doğru parlıyordu. Deniz feneri gibiydi, ama ışık, fenerdeki gibi dönmüyordu. Parlak, sarımsı beyaz bir ışık yayarak sabit duruyordu.

Sonra bedenini farketmesini söyledim, ve genç bir erkek olduğunu, deri sandaletler ve kısa, ihrama benzeyen, sadece dizlerinin üzerine kadar uzanan bir elbise giydiğini söyledi. Tuhaf olan, çok uzun kır saçları olduğunu görmesiydi, bu kadar genç bir insanın kır saçları olması mantıklı değildi. Piramitin yanında taş bir evde tek başına yaşıyordu. Piramitle bir ilgisi olup olmadığını sordum.

R: Her nedense piramitin ışığı sanki beni güvende tutuyor gibi. Piramitin tepesinden geliyor ve herşeyi izliyor. Parladığı her yer emniyetli. Öyle hissediyorum. İşimi yapmaktan mutluyum. Şarkı söylüyorum ve mırıldanıyorum.

D: Neden ışığın sanki izliyor olduğunu söyledin?

R: Bunun farkındayım sanırım. Güneş olduğunda bile farkındayım. Işık hâlâ orada. O güneş değil. Gökyüzünde bir güneş var, ancak bu piramit orada ve tüm araziye izliyor... sadece beni değil. Işık tam bizim olduğumuz yöne geliyor. Güvendeyim. Kesinlikle güvendeyim. Evet, hiç bir sorun hissetmiyorum. Mutluyum ve mutlu ya da sevinçli bir yaşamım var, evet.

Piramitin içine hiç girdin mi, diye sordum, herhangi bir giriş var mı diye baktı. “Evet, yan taraftan yukarı çıkan merdivenler var. Yukarı çıkıyorum ve o büyük ışık topunun hemen altında bir kapı var.” Karanlık odaya girdiğinde odanın ortasında havada süzülen, pembe renkli parlak kristal dışında hiç birşey yoktu. Kristali eline alıp tuttu. “Işıklar bütün elimi etrafında parlıyor... elimi kapattığımda ışık parmaklarımdan çıkıyor. Bunu daha önce görmemiştim, ama onu elde tutmanın güvenli olduğunu biliyorum.” Kristalin bir işlevi olup olmadığını merak ettim ve ona gelen bilgi, eğer kristali elinde tutup ona soru sorarsan cevap vereceği idi.

D: Enteresan. Piramitin üzerindeki o daha büyük ışıkla bağlantısı var mı sence?

R: Kesinlikle bağlantılılar. Evet, bir şekilde birbirleriyle uyumlular. Gümüş bir iplik gibi, ya da onu bağlayan görünmez bir şey var gibi.

D: Peki, ona piramit hakkında sorular soralım. Belki bu yerle ilgili cevapları vardır.

Sonra taşın cevaplaması için sorular sormaya başladım. Richard her soruyu benden sonra tekrarladı ve ne duyduğunu söyledi. Bir çok kez cevaplar ona anlamlı gelmedi. Burada cevapları kısaltarak yazacağım.

R: Piramit, başka bir dünyadan olan Kadim Bireyler tarafından inşa edildi. Piramitin tepesindeki parlayan ışığın amacı: O bir koruma. Herşeyi koruyor. Eğer korumazsa, uzaydan gelip gezegene zarar verebilecek şeyler var. Ne tip şeyler olduğunu bilmiyorum. Korumamız lazım. Sadece , “Bu yeri birbirinden koruyorum” diyor. Kadim Bireyler o ışığı piramitin tepesine koydular. Buraya geldiler, piramiti inşa ettiler ve bir çeşit uzay araçlarıyla geri gittiler. Havada parlayarak süzülen pembe kristalin olduğu oda ve tepesindeki büyük topun dışında, piramit yekpare bir blok. Işık,

sadece bir deniz feneri gibi parlıyor, ancak etrafında dönmüyor. Ama her yöne doğru parlıyor. Görülebilecek bir ışık gibi olması gerekmiyor. Her yöne giden bir enerji gibi. Aynı şeyi yapan başka bir piramit daha var, ama o çok uzakta, çok çok uzakta ve iki piramit arasında kaya ve kumlar var gibi görünüyor. Başka hiç birşey yok.

D: Bu piramit Dünya’da mı?

R: İlk başta öyle olduğunu düşündüm, ama şimdi aynı fikirde değilim, çünkü gökyüzü morumsu bir renkte. Daha önce gördüğüm bir gökyüzü değil. Şimdi buranın bakıcısı olduğumu görüyorum. Buranın bir parçasıyım.

Birlikte tekmişiz gibi. O her neyse, ben onu çalıştırmaya devam ediyorum. Doğru çalıştığından emin olmak için izliyorum, ancak herhangi bir kontrol panosu ya da benzer bir şey görmüyorum. Sanırım onunla zihinsel olarak iletişim kuruyorum...evet.

D: Burada mutlusun yani?

R: Son derece mutluyum, evet. Vücudum genç gibi, ama çok uzun zamandır buradaymışım gibi hissediyorum...çelişkili, ama öyleymiş gibi görünüyor. Burada yalnız başıma olmaktan mutluyum.

Onu ileri bir zamanda, önemli bir tarihe götürdüm. ‘’Piramitin üzerinde gezinen puro şeklinde bir uzay aracı var, dostane ve önemli değil ama o da piramitin bir parçası. Onu gördüğüme sevindim , çünkü erzak bırakıyor, bu olağan dışı değil. Sadece çok sık olmuyor. Yukarıda geziniyor ve erzak atıyor. Yere inmesi gerekmiyor. Erzaklar süzülerek aşağı iniyor ve yerlerine konuyor. Her neyse, burada yalnız olmaktan mutluyum, o geliyor ve bana erzak veriyor ve ne yaptığımı soruyor, hepsi bu. Çok dramatik değil.

D: Senin araca gidip, onunla kontak kurman gerekmiyor o zaman?

R: Hayır, araçtaki hiç kimseyle kontak kurduğumu görmüyorum.

D: Önemli bir gün o zaman, çünkü rutinin dışında birşey.

R: Doğru. Ama onun gittiğini görmek beni üzmüyor. Geldiğini görüyorum, mutlu oluyorum, ama gidince yine mutluyum. Bu yaşamımda mutlu bir kişiyim! (Hayret ediyor) Sağlıklıyım. Gülümsüyorum ve sırtıyorum ve eğleniyorum. Hoşuma gidiyor.

Onu başka sahnelere götürdüğümde, hep aynıydı. Herşey oldukça monoton görünüyordu. ‘’Burası çok mutlu bir yer. Hiç kimseye ihtiyacım

yok. Tuhaf gelebilir ama, kimseye ihtiyacım yok..’’

Gerçekten de her gün diğer günlerle aynı gibi görünüyordu, ama sanırım önemi yoktu çünkü yalnız olmaktan mutluydu. Daha fazla birşey öğrenemeyeceğimi düşünerek, hayatının son gününe götürdüm ve neler olduğunu sordum.

R: Gökyüzünden büyük bir ışık demeti gelip, aniden beni alıyor. Bir yerlere götürüldüm ve hepsi bu. Gittim. Aniden gökyüzünden geldi. Uzay gemisi değil. Gökyüzünden geldi ve ben buna hazırdım. Sürpriz bir şey değil gibi. Çünkü kollarımı iki yana açmışım, onu görüyorum ve ışık demeti geliyor ve beni alıyor. Ve gittim, nereye gittim bilmiyorum. Bakalım.

D: Yani fiziksel bedenini aldı?

R: Ne oldu biliyor musun? Almadı. Şimdi sen söyledin de, fiziksel bedenden geriye kalan orada yerde yatıyor.

D: Bedende bir sorun mu vardı?

R: Yaşlanmış olmalı, çünkü çok buruşmuş. Çok uzun zaman yaşamış olmalı. İnanılmaz... bu enteresan.

D: Bakalım seni nereye götürüyor.

R: Yaşlılar heyeti ile bir odadayım.

Belli ki ruh tarafına geçmişti ve yaşam değerlendirmesi için heyetin karşısındaydı. Ölümünden sonraki yaşam konusu diğer kitaplarımda etraflıca anlatılıyor.

R: Oturmakta olan bu insanların önünde ayakta duruyorum. Yüzlerini tam olarak seçemiyorum, ve sadece bana sorular soruyorlar. ‘’ Pekala, hoşuna gitti mi?’’ ve ben ‘’Evet gitti’’ diyorum. ‘’İyi bir iş yaptın.’’ Ve ‘’Şimdi dinlenmen lazım.’’ Ve hepsi bana gülümsüyor, ve ‘’Bu işi yine yapacaksın...

Gelecek sefer de buna benzer bir iş olacak.’’ diyorlar.

D: Bununla ilgili ne hissediyorsun?

R: Yüzümde kocaman bir gülümseme var. Her zamanki gibi mutluyum.

İnanılmaz, eğer hep böyle mutluysam, bu sıkıcı. (Gülüyor) Biz arkadaşız...eski arkadaşlarız. Konuşuyorum ve onları görmek güzel. Her nedense koyu kırmızı bir giysi var üzerimde. Enteresan. Benim üzerimde kıpkırmızı

bir giysi var ve onların hepsi beyaz giysiler giyinmiş, bu ne anlama geliyor

bilmiyorum.

D: Onlara sor anlamını.

R: Aklıma ilk gelen, “Sen o seviyeyi bitirdin ve bir sonraki seviyeye geçeceksin.” oldu. Her ne demekse.

D: Bunu tekrar yapman gerekmeden önce ne kadar dinlenmen gerekiyor?

R: Aklıma ilk gelen, yirmi yıl; ne çeşit bir yılsa.

D: Tekrar yaptığında ve geri geldiğinde, bunun Richard olarak bilinen yaşam mı olacağını sor onlara, ya da arada başka yaşamlar var mı?

R: Hayır, bu olacak! Şu anda yaşadığın yaşamın.

D: Bu Richard’ın Dünya gezegenine ilk gelişi mi?

R: Evet dediler... evet ilk gelişi.

D: Daha önce Dünya’da bulunmamış mı?

R: Kesinlikle hayır... bulunmadın.

D: Bu gezegene gelmesi onun sisteminde bir çeşit şok etkisi yapmaz mı?

R: Hayır dediler, çünkü sen yalnız olmayı ve enerjileri idare etmeyi biliyorsun. Peki neden oraya gidiyorum? “Korumak için oradasın. Onlar bilmeyecekler, ama senin etrafındaki insanlar korunuyor. Nereye gidersen git ordakiler bir şekilde korunacaklar.”

D: Piramitteki öbür yaşamında yaptığın gibi mi? Oradakiler de korunuyordu.

F: Ya! (Onayladı)... belki de öyle. “İyileştirici bir mevcudiyetin var. Sadece bir yerde yürüyeceksin ve her neredeyse, oradaki insanlar ondan iyi bir şey elde edecekler. Bilinçli olarak bunu bilmeyecekler, sadece bilinçaltıları bilecek. Birşey hissedecekler.”— Richard emniyette olacak. O insanları koruyor olacak, ama bilindiği şekilde normal koruma gibi değil. Bilmediğiniz bir şekilde. İnsanları korumaya geldi...sadece burada olmasıyla koruyacak. Onun varlığı, insanları, anlayamayacakları biçimlerde koruyacak. Ve kendisi de bunu yaptığının farkında olmayacak.

D: Dünyanın enerjileri çok farklı, öyle değil mi?

R: “Evet, ama henüz bilmediğin, kırsal bir yerde birşey inşa edecek olduğun. Sana daha sonra bildirilecek. Şimdi bilmenin zamanı değil. Muazzam birşey olacak, büyük olması gerekmiyor, ama gezegene yardım etmek için bir koruma olacak. Korumaya yardım edecek, bir çeşit daha yüksek enerji gücü olacak; bir çeşit daha yüksek enerji. Gezegen enerjileri iyi olmasa da, bu senin için sorun değil. İdare edebiliyorsun. Üstesinden gelemeyeceğin gibi değil.”

D: Yani Richard, Dünya’da bu enerjilerle karma biriktirmeden yaşayabilir mi?

R: Kesinlikle! ‘‘Evet, hiç bir karma olmaksızın gezegende yaşayacaksın.’’
Vay be! Bu enteresan.

D: *Eğer vakti gelmemişse ona söylemek istemeyiz, ama yaşam amacı bu mu?*

R: Birinci amacı insanlar arasında yaşayarak gezegeni deneyimlemek, ama esas amacı daha sonra bir şey inşa etmek. Esas amacı bu; yönetebileceği ve gezegene yardım edebileceği birşey. ‘‘Yalnız olacaksın. Yalnız olmanın tadını çıkar. Bu sefer yalnızlığın keyfini çıkar.’’

D: *Richard’ın yaşamının çoğunu yalnız yaşamış olmasının sebeplerinden biri bu mu?*

R: Evet, çünkü bir çok yaşamında yalnızdı. Öyle seviyor. Yalnızlığa alışkın.—Onun yaptığı şeyi yapan başka insanlar da olmalı. Ancak hepimizin kendi işini yapması için doğru zaman hen gelmedi. Sadece kafamıza göre takılıp...bunun keyfini çıkarmanın zamanı. Daha çok, o önceki gezegenle ilgilendiğin gibi. Oynayarak... keyfine vararak. — İnsanlığın yararına çalışan bir çeşit iletişim ağı olacak. Buna rağmen birçok insanın, hâlâ sadece kendi rutinlerine takılı kalacağını söylüyor. ‘‘Sen şimdi bunun çok zerindesin. Biliyorsun, çünkü onların anlamadıklarını görüyorsun, ama onlar için endişe edemezsin. Senin daha yüksek bir amacın var ve bu daha sonra açıklanacak.’’

Richard’ın tüm yaşamı boyunca tekrarlayan, UFO rüyaları ile ilgili bir sorusu vardı. ‘‘O rüyalar ona köklerini göstermek için. Ona yukardan geldiğini sürekli hatırlatmak için. O Dünya’dan değil. Bu gezegene yardım etmek için, onun gibi insanlara ihtiyacımız var. Zorlu bir yer, ama birçok şey için test alanı. Titreşimi düşük, ama bunu kendin yapıyorsun. Bunu biliyorsun. Sana söylememize gerek yok. Sen onun çok zerindesin. Bu zamanda, burada, daha sonra ğreneceğin bir nedenden dolayı sana ihtiyaç duyduk.—Beş yıl içerisinde neden burada olduğunu ve ne yapması gerektiğini bilecek. O zaman birşeyler değişecek.’’ (Bu seans Aralık 2009 yılında gerçekleşti)

2012 yılı hakkında sordum. ‘‘2012... insanlar bunun hakkında endişelenmek için çok zaman harcıyorlar. Yaşamları zerine çalışmaları gerekiyor. Bana, insanların kendilerini ‘düzeltmeleri’ gerektiğini söylüyorlar. Daha da kötü olacak, çünkü titreşimler artıyor ve titreşimlerini yükseltmeyen insanlar... onlar için daha da zor olacak, böylece daha fazla insan ‘ıkış yapacak’. Enerji ile nasıl başedeceklerini bilmiyorlar. 2012 yılı olması gerekmiyor. O sadece bir tarih, ama yakında geliyor. Birileri o

tarihi ortaya attı ve olaylar o tarih civarında bir şekilde doruğa çıkıyor.”

D: İnsanlar herhangi bir şey olduğunu bilecekler mi?

R: Evet. Şu anda size söyleyemeyiz, ama bu gerçekleştiği zaman herkes tarafından anlaşılacaktır.

D: Bazılarının geride bırakılacağı söylendi bana. Yeni enerjiye uyum sağlayamıyorlar mı?

R: Evet. Bir sürü insan geride bırakılacak. Ama sorun değil.

D: Richard yeni Dünya ile mi çalışacak?

R: Evet, evet öyle olacak.

D: Ben de yeni Dünya ile çalışmak için hâlâ buralarda olacak mıyım?

R: Evet, evet olacaksın.

D: Bir sürü insanın bana sorduğu bir soru var, ‘İnsanlar aniden ortadan kaybolacaklar mı?’

R: Hayır, aniden kaybolmayacaklar. Bildiğiniz anlamda kaybolmak değil...yeniden diyorum, görmek için beklemelisiniz.—Bazen sinir bozucu olsa da, birşeylerin olmasını bekliyorsunuz, ama o birşeyler henüz olmayacak.

Olması gereken başka şeyler var. Onlara ‘Herhangi bir çeşit felaket mi olacak?’ diye soruyorum. Size sadece, okyanusların ve suyun bu zamanda, gezegenin daha fazla kısmını sular altında bırakacağını söyleyebiliriz. Küresel ısınmayla ilgisi yok.

D: Buzulların erimesi ile hiç bir ilgisi yok mu?

R: Hayır, muhtemelen bir meteorun suya düşmesi ya da başka bir şey.

D: İnsanlar o zaman mı ayrılacaklar?

R: Evet, kesinlikle evet. İnsanlar iki kısma ayrılacaklar. Burada kalmak isteyip değişimle uğraşacak olanlar ve titreşimlerle başa çıkamayıp ayrılanlar. Kalmak isteyen insanlar başlangıçta zorlanacaklar, ama bu zorluğu istiyorlar. Başa çıkabilirler. Buna hazır olacaklar.

D: Yani başlangıçta zor olacak.

R: Zor olacak, çünkü insanlar buna hazır değiller. İnsanları korunaksız yakalayacak.

D: Öyleyse bizim görevimiz insanların ne olup bittiğini anlamasına yardımcı olmak.

R: Evet. Kendilerinin bir sürü sorunu varsa, insanlar başka insanlara yardım edemezler. Kendileri için doğru olanı yapamıyorlarsa, gezegen için doğru olanı yapamazlar. Birşeyleri bırakmayı öğrenmek zorundalar. Kendilerine anlam ifade etmeyen çok fazla şeye tutunuyorlar. Kendi

kendilerini çıldırtıyorlar. Düşünmüyorlar. İzin vermiyorlar. Bir şeyleri zorlamak yerine, izin vermeli ve dinlemeliler. Daha fazla meditasyon yapmalılar. Sessizlik. Kendilerini daha fazla sakinleştirmeliler. Yalnız kalmalılar ve sakin olmalılar. Birçok insan yalnız olmaktan korkuyor. Bunu anlamayan o kadar çok kişi var ki. Dünya'yı batıran da bu. Titreşimler...bu kuvvetli bir etki. Yüksek titreşim bir etki, ve yüksek titreşime geçmek istemeyenler de ayrı bir etki ve bu da değişime neden olacak. Mıknatıslar gibi. Karşıt kutuplar.

Richard uyandıktan sonra hatırladığı bir şeyi kaydetmek için kayıt cihazını yeniden açtım.

R: Bana titreşimlerin daha hızlandığı açıklandı. Bu bir güç yaratıyor, farklı bir güç, ya titreşime uyum sağlayıp kendi titreşimini hızlandırıyorsun, ya da saplanıp kalıyorsun. Ve Dünya'daki çok insan titreşimlerini yükseltmeyi reddediyorlar, bu da iki gücün de güçlendiği ve birlikte değillerse birbirlerine karşı koyduğu anlamına geliyor. Birbirinden daha da ayrılır ve nihayetinde bu da gezegene birşey olmasına neden olacak.

D: *İki mıknatıs gibi mi?*

R: İki mıknatıs, karşıtların birbirini çekmesi yerine...karşıtlar bu durumda kötü bir şekilde birbirini itiyorlar; itecekler ve olumsuz bir şeyin meydana gelmesine neden olacaklar, veya olumlu bir şey, hangi tarafta olduğuna bağlı.

Birinci ve ikinci dalga gönüllülerin sadece *var olmaktan* başka görevleri de varmış gibi görünüyor. Enerjileri, başka amaçlar için de kullanılabilir. Bu durumda bazıları enerjilerini, onlarla rastlaşan herkesi korumak için kullanmak üzere buradalar. Hiç kimse bilinçli olarak ne olduğunun farkında olmasa da, onların burada olduğunu bilmek güzel bir duygu.

ALTINCI BÖLÜM

YORGUN GÖNÜLLÜ

Sally'nin seans sırasında ele almak istediği uzun bir problem listesi vardı. Aşırı derecede kurtulmak istediği sevgisiz bir evliliğe ve kontrolcü bir kocaya sahipti. Bu, yaşamında tekrar eden bir şey haline gelmişti, çünkü ayrıca kontrolcü bir annesi de vardı. Tüm bunların doğal olarak bedenine zarar vermesine şaşırمامışım ve ele alınması gereken bir sürü fiziksel sorunları vardı. Gerçekten insanları iyileştirmek istiyordu (ses tedavisi kullanarak), ve holistik bir merkez açmak için borca girmişti. Ne var ki, işi iyi gitmiyordu ve parasızlıktan endişeleniyordu.

Sally buluttan indiğinde tuhaf bir manzara gördü: “Bir metropol... şehir içinde şehir... üzerinde bir kubbe var. Şehrin üzerinde pastanın üzerine konan cam kapak benzeri bir şey var. Yüksek ve alçak binalar var. Üzerinde baloncuk olan kapalı bir şehir. Balonun dışından bakıyorum.”

D: Hiç insan ya da araç görüyor musun, yoksa sadece binaları mı görüyorsun?

S: Sadece binalar... hiç açık hava yok. Herkes içeride. Şu an kubbenin dışına çıkan kimse yok.

D: Kubbenin dışında ne var? Görebiliyor musun?

S: Etrafında adeta atmosfer var gibi. Bir gezegenin dışına bakar gibi. Dışarıda duruyorsun içeriye bakıyorsun... gökyüzü gece gibi, yıldızlar var. Camdan bir şehrin dışında durmuşsun, Samanyolunu izliyormuşsun gibi. Oz Büyücüsündeki(Wizard of Oz- Oz Büyücüsü filmi.ÇN) Zümrüt Şehir gibi.

D: Şehir su üzerinde yüzüyor gibi mi, ya da nasıl?

S: Evet, öyle. Sadece orada uzayda.

D: Bu ilginç. Kubbenin içine gidip, şehir neye benziyor görmek istiyor musun?

S: Kesinlikle. Bakıyorum... insanlar nasıl girip çıkıyorlar merak ediyorum. Toplanıp açılan bir kubbe gibi. Bu portaldan seyahat ediyorsun... Toplanıp açılıyor. Dünya'larının dışına seyahat etmek istediklerinde açılıyor.— Şimdi büyük bir odanın içindeyim. Gülme sesleri var. Bir masa var. Masanın etrafında enerji varlıkları var. Konseye geldim. On iki sandalye var ve diyorlar ki bu konsey... “ışıklar konseyi.”

D: Öyle mi görünüyorlar, ışık gibi?

S: Öyle görünüyorlar. Her birinin farklı renkte ışığı var.

D: Kulağa güzel geliyor. Bedenini farket...Neye benziyorsun?

S: Beden yok. Enerji topuyum.

D: Herhangi bir rengin var mı?

S: Eflatunum. Altta kırmızı ve yukarı doğru eflatun oluyor... adeta alev gibi. Onlar daha uzun. Yapıları daha farklı gibi görünüyor. Bu masanın etrafında oturuyorlar. "Deneyinin başladığı yerin yaratılış kıvılcımı.", kelimelerini kullanıyorlar. Yaşam planlarının yapıldığı ve yolculuğa çıkışın tasarlandığı yer. Burası benim geldiğim yer. Bir kıvılcımı var... bu yaşamda plan oluşturmak için Tanrı kıvılcımı. Dersler hakkında... kontratlar hakkında.

D: Burası herşeyin kararlaştırıldığı yer mi?

S: Öyle olduğunu söylüyorlar.

D: Senin bütün yaşamlarını başlattığın yer mi demek oluyor, yoksa sadece şu anki yaşamını başlattığın mı?

S: Bütün yaşamların yaratıldığı yer. Bütün yolculuklar... bütün efsaneler. Orada bilgi arıyorum...netlik arıyorum.

D: Peki sana ne diyorlar?

S: Beni gönderiyorlar, serbest bırakıyorlar. Beni serbest bırakıyorlar...beni salıyorlar. Hiç bir... birden karanlık oldu. Atmosfere geri döndüm (Kafası karıştı.)

D: Sana herhangi bir talimat verdiler mi?

S: Duymadım.

D: Sana sadece gitme vakti geldi mi dediler? (Evet) Bunun hakkında ne hissettin?

S: İyi değil... emin değilim... kafam karıştı... görevi gerçekten kabul etmek istemiyorum...gitmemi istedikleri yere gitmek istemiyorum.

Bitirdim sanmıştım. Eksiksiz olduğumu sanıyordum.

D: Daha önce başka yaşamların ve derslerin oldu mu?

S: Evet, bir sürü. Çok yorgunum. Emekli olmuştum. (Gülüyor) Yoğunluğa geri dönmek istemiyorum...ağırlığa...zamana.

D: Bittiğini sanıyordun, ama sana başka bir görev daha mı var dediler?

S: Heyecanlandım ve benim seçimimdi...uyanış...deneyler, ama çok bitkinim... çok yorgun...gelmek istemiyorum...enerjimin yolculuğumu kaldırabileceğinden emin değilim... yeterince toparlanamadım...gücümü toplamak için yeterince zamanım yoktu.

D: Genellikle böyle mi oluyor? Gücünü toplamak için zaman mı veriliyor?

S: Evet, çoğunlukla öyle oluyor. Yoğunluk...dersler. Zor...çok zordu...zar zor geçebildim... toparlanmak için eve gitmeye hazırdım...yenilenmek için. Kaynağa geri dönmek için...dinlenmek için. Dinlenme yolculuğuna çıkmaya hazırlanıyordum.—Ve sonra yapılacak deneylere uyandım. Bir sefer daha gelebilirdim...Orada olmak istedim. O değişimi görmek, deneyimlemek, yardım etmek istedim, ancak varlığım çok yorgundu.

D: Yani bu senin seçimindi o zaman?

S: Yapmaktan çok mutlu olmadığım bir seçimdi, diyorlar. (İkimiz de güldük.) Bu geçişi yapma sınavını son bir kez yapabilecek misin diye sordular. Bu uyanma, dönüşüm, deney başarılı olduktan sonra dinlenebilirdim. O zaman dinlenme zamanı olacaktı.

D: Eğer dinleniyor olsaydın, herşeyi kaçıracaktın, değil mi?

S: Bir parçam o dinlenme için can atıyor. Bir parçam yoğunluktan nasıl dışarı çıkacağını bilmiyor. Fiziksel varlığın enerjisi öylesine düşük ki. Yukarı doğru hareket etmek için mücadele veriyor...yaşam gücü...zayıfladı.

D: Evet, ama “Deney başarılı olduktan sonra” dedin. Bununla ne demek istedin?

S: Dünyanın bir ileri boyuta geçmeyi gerçekleştirme yolundaki başarısını... bir sonraki yaşamına geçişi.

D: Çünkü Dünya da canlı.

S: Evet. Kaynağın izlediği yolda bir çok eonlarca (sonsuz zaman ÇN) ya da hiçbir zaman yapılmamış bir şeyi yapacaktı. Bütün yaratılış için; tüm varlıklar için tanık olunması gereken tarihi bir an.

D: Sana bunu söylediklerinde, sen de gelmeyi kabul mü ettin?

S: Evet. Bunun bir parçası olmak istedim. Rehber olmak... yardımcı olmak. Yeni bir yaşama başlamak için istediğim yeri seçebilirdim...yeni bir dünya yaratabilirdim... Yaratıcı'nın görüntüsünde yaratabilirdim. Işık enerjileri...enerji...yeni enerji.— Ya da eve dönebilirdim.

D: En doğru seçim ne olurdu sence?

S: Yaratıcılık. Ruhumun yaratıcılığa ihtiyacı var. Yoğunluk olmadan birşeyleri yapmanın yeni yollarını bulmak ve yeni şeyler yaratmak...daha hafif, daha hızlı yaratmak...portallar yaratmak...seyahat...yine portallar. Bu yeni yaratıma tanık olmak istedim.

D: Böylece, bu yaşama gelmeyi mi seçtin? (Evet) Sally'nin yaşamından mı bahsediyoruz? (Evet) Sana güvenmiş olmaları lazım, yoksa seni göndermezlerdi.

S: Artık kendine inancı yok.

D: Doğacağı aileyi kendi mi seçti? (Kontrolcu anne)

S: Evet. Üstesinden gelmesi gereken kalbinin dersleri ve seçme özgürlüğüydü . Son bir engeldi, hızlandırılmış.

D: Ailesi ile herhangi bir karmik bağı var mıydı?

S: İsmi kendisi seçti. Titreşimi için şarttı. Kendisinin bilinçli seçtiği bir isim... seçilmesi gereken isim... (Gerçek adını gizli kalması için değiştirdim). İsmi, onu hücrel yapısına bağlayan sayısal bir titreşimi var. O isim söylendiğinde, bu yeni yaşamı, yeni enerjiyi hissettiriyor.

D: Yani insanların seçtiği isimler önemli mi?

S: Evet. Hücrel yapınız içinde yaşadığınız bir yeriniz var.

Bu biçimlendirmenin bir parçası. Kodlamanın bir parçası. Uyanmanın ve sürecin bir parçası. O bedeni seçti ve o ismin verilmesi için ısrar etti. Annesinin bundan haberi yoktu. Annesinin seçimi değildi. Ruhun bu enkarnasyonunda, o ismin verilmesi bir çeşit önşarttı.

D: Astrolojik etkilerin de bununla ilgili olduğunu duymuştum, ilgisi var mı?

S: Evet, hem de çok. Özellikle enerjisinin girişi ile akifleştirilen Aralık 1959 portalında doğdu. Onun doğum günü bir giriş kapısı.

D: Giriş kapısı olmak ile ne demek istiyorsunuz?

S: Bu, ruhlar ve bilinç için bir seyahat yoludur. Gerçek varlığımızı hücrel yapı üzerinde aktif hale getiren, açılan bir kapı. Onunla karşılaşanlara, gün dönüşleri ve tutulmalar (ay/güneş*ÇN) sırasında yol gösterilmek üzere, bu aktivasyon sunuldu. Ve onunla karşılaşanların DNA larındaki ışığı canlandırma yeteneği, Sally’de son haftalarda aktif hale getirildi. O dönüşümü kendi bedeninde, içindeki ışığa odaklanabilme becerisinde ve çekirdeğe demirlemede hissetti. Bu son dört ay içinde başladı. Ve eğer demirlemeye ve ışığın merkezine çekmeye devam ederse, çevresindekiler için daha da güçlenecek.

D: Yani diğer insanlar, sadece onun etrafında olarak mı etkileniyorlar?

S: Yarattığı alan bu portalın, genişlemenin kendisi. Bu diğerleri için şifalayıcı bir portal. Yolculuklarında onları desteklemek için.

D: Bu şekilde sembolik olarak Sally bir portal mı? Bunu mu demek istiyorsunuz? (Evet) Ve iyileşmek için ona mı gelmelidir?

S: Onun kendi bedenine yerleşmesi güçlendikçe, eninde sonunda gelecekler. Bunu özüne demirledikçe, mıknatıs gibi olacak.

D: Ama biliyorsunuz Sally’nın bir sürü sorunu var, değil mi?

S: Fiziksel bedeni iyi korunmadı. Kendisi ile mücadele ediyor. Bu, kendisinin yenmek üzere geldiği ve başkalarına da yenmeleri için yardım

etmesi gereken bir korku ve bu onu durduruyor. Bu korku, genişleme... bu sevlilmeme korkusu.

D: Küçük bir kızken de korktuğunu söyledi. Neden bu korku duygusu ile geldi?

S: Kapı aralığından girdiğinde korku ona yapıştı, çünkü bizden ayrılmadan önce başaracağından emin değildi. Bizden ayrılmadan önce gerekli aletlere sahip olduğundan emin değildi. Duygular, aile, ortam çok fazla geldi. Temiz ve açık bir empat olarak geldi. Bu çok bunaltıcıydı. Yoğunluk onu tahmin ettiğinden daha fazla sarstı.

D: Empat deyince, bu başka insanların duygularını kendi üzerine mi alıyor demek?

S: Aldı. Bu çok bunaltıcıydı. Bu onu kapattı, çok uzun bir süre gelişmesini durdurdu. Çevresindeki enerjiden korkuyordu. Anlamadı ve hiç bir anlam veremedi. Kendini Kaynağa ve Kaynağı kendine kapatmıştı.—Derhal eve gitmek istiyordu. Bizden eve gelmek için izin istedi.

D: Kontratını unuttu, değil mi?

S: Unuttu.

D: Eve gelmek istediğinde siz ona ne dediniz?

S: Dönmek için daha zamanı olduğunu. Bizim burada olduğumuzu. Yalnız değildi. Donanımlı ve yetenekliydi. Büyümek ve gelişmek için, zihnin alabileceği ve başarabileceğinden daha fazla fırsatı vardı. Ruhunun yolu Kaynağın kayıt cihazı olmalıydı; gözleri, kulakları, atan kalbi olmalıydı. Konseyin tanık olabilmesi için enerjiyi bu konseye geri aktarmalıydı.

D: Fakat görevine uygun yaşamıyor, değil mi?

S: Korkudan ve belirsizlikten tıkanmış durumda. Bu onun algılayışı. Eski kasetleri dinliyor. Tekrar tekrar kafasında çalmaya devam ediyor. Doğru yapamayacağı korkusu var. Bu üstesinden gelmesi gereken bir zorluk ve engel.

D: Bu korkular geçmiş bir yaşamından mı, yoksa bu yaşamından mı geliyor?

S: Onun ruhunun derinliklerinde olan bir biçimlendirilme bu, Tanrı kıvılcımının ilk başladığı andan geliyor. Bu korkuyu bir şekilde yenmeyi başardı. Her şey büyük bir sıçramaya dönerek hareket ettikçe ve değiştikçe, geliştikçe... bu onun daha hızlı bir şekilde ileriye gitmesi için bir fırsattı.

D: Yani ilk geldiğinde, Kaynak'dan ilk kez ayrıldığında, yapamıyacağından mı korkuyordu?

S: Hayır. Bu yaşamda, içindeki her şeyle birleşerek, bütün çehrelerini eve

geri getirmek ve önümüzdeki üç yılı tek ruha dönüşmek üzere tamamlamak için, tekrar bütün ruha geri döndü.

D: Önümüzdeki üç yıl ile neyi kastediyorsun?

S: Sally'nın belli bir zaman aralığı kaldı. Çehrelerini eve getirmeyi başarmalı, ve başaracak. Bu onun kontratının bir parçası. Bu yaşamda yapmak üzere geldiği şeylerin bir kısmı da tek ruha dönmek, bütünleşmiş ruha.

Bükümlü Evren serisi kitaplarımda bizlerin daha büyük bir ruhun Ruhüstü'nün, ya da dedikleri gibi "bütün ruh"un bir parçası olduğumuz açıklanmıştı. Bu bizim gerçek benliğimiz, ama bir bedenin içine girebilmek için çok büyük. Eğer bir kişinin tüm enerjisi fiziksel bedene girmeye çalışsaydı, o beden kullanılamaz hale gelirdi, dendi. Çok fazla olurdu. Yani ruh, birçok fasetli bir elmas gibi. En kısa zamanda olabildiğince fazla şey öğrenebilmek ve mümkün olduğu kadar fazla deneyim yapmak için, "bütün ruh" kendinden yongalar, kırılmış parçalar veya bakış açıları gönderiyor. Bu eş zamanlı zaman kavramına dayanır; çünkü biz aslında bütün geçmişimizi, şimdiki zamanı ve geleceği aynı anda yaşıyoruz. Bu, ruhun farklı çehrelerinin yaşadığı deneyimlerinden olabildiğince çok bilgi edinebilsin diye yapıldı. Yeni Dünya başarıyla tamamlandığında ayrı çehrelerimiz geri çağırılarak "bütün ruhla" yeniden birleştirilecek.

D: Ve bunu başarabilmek için üç yılı mı var?

S: Bu doğru. Bu onun gerçeği.

Bu seans Aralık 2019'da yapıldı.

D: Korkunun onu yenmesine izin verirse ne olacak?

S: Eve, bize dönecek. Burada var olmasının hiç bir sebebi olmayacak.

D: Ama eğer laf dinleyip, yapması gerekeni yaparsa?

S: O zaman cömertliğe, öze geri dönecek ve zaman ve uzayda seyahat edecek. Ölümsüz varlığa dönmesi ve gezegenler, yeni yaşamlar, yeni sistemler yaratması gerekiyordu.

D: Dediğin gibi ,Yeni Dünya üst boyuta sıçradığı zaman burada olacak mı?

S: Görevini tamamlamazsa olmayacak. Eğer tamamlarsa o zaman buna tanık olup, yardım edecek. Şu anda çok fazla direniyor.— Kocası

önündeki dersleri seçene kadar Yeni Dünya'ya gidemeyecek.

D: Bana, hâlâ karmayı sürdüren insanların gidemeyecekleri söylendi.

S: Gidemeyecekler. Derslerini halletmek için yoğunlukta kalacaklar. Yeni ışığa, yeni bilince geçemeyecekler.—Onun yeni dünyaya, birinden ötekine yürünebilmesi için, dualiteye köprü olması ve iki dünyada da bir ayağı olması lazım. Henüz diğer ayağını köprünün karşısına atamadı.

Yoğunlukta kalıyor. Bazı günler ve zamanlar titreşim bunaltıcı .—

Beraberinde getirdiği yetenekler ve araçların ortaya çıkması için, bilinçte gerçekleşmesi gereken bir değişim daha var. İnsanlığın, uygarlığı bir sonraki adıma ilerletmede gerekli olan bilgiyi, değişimi, titreşimi getirmesi için bir kez daha aydınlanması lazım. Daha çıkarılması gereken çok parça var. Verilmesi gereken çok karar var. Bir çoğu henüz o kararları vermedi. Bir çoğu kendi yoluna adım atmaktan korkuyorlar.

D: Yeni Dünya'dan bahsedildiğinde, bu baktığımız en sonuncusu değil mi?

S: Deney gecikti. Tahmin edildiği gibi hızlı ilerlemiyor. Konuştuğumuz uzay ve zamanda, neredeyse frene basılıp durdurulacak olan bu işlemi desteklemek üzere, dünyaya gelmekte olan rehberler var. Birçok boyutta, spirali başladığı gibi ileri hareket ettirmek için, yeniden değerlendirilmeler yapılıyor. Durdu. İzlediğimiz gibi durduruldu. Beklemede. Bir çoğu beklemede.

D: Durmasının sebebi ne?

S: İçinde yankılanan yaygın korku . Enerji merkeze kadar süzülüyor. Çok fazla insan titreşime yenik düşmeyi seçerek, harekete geçirilen olayları yavaşlattılar. Bu geçici. İnsanlık tekrar nefes alabilsin diye, korku atmosferine delikler açmak üzere birçok varlık yolladık. Evrenin içine doğru hareket ederlerken, enerjinin dönerek ilerlemesine izin vermek için. Dünyanın etrafındaki ızgaralardaki tıkanıklıklara delikler açabilme kapasitesine sahip, insan şeklinde varlıklar ve yaratıklar var ve bunlar bir kez daha portal alanını seyahate açma korkusunu ortadan kaldırma görevlerine başlıyorlar.

D: Olması gereken öbür değişim nedir?

S: Korku yoğunluğu balonu azaltılmalı. Korkuya dayalı varlıkların anlamaları ve kendi varlıkları içinde birleşmelerini sağlamaya yardım etmek için, Sally'nin gelişmesi ve bilgiyi kendisine çekebilmesi gerekir; bunun için de korku uzaklaştırılmalı. Onun kendi varlığı içindeki korkudan kurtulması gerek. Önce onun bu enerjiyi hareket ettirmesi gerekiyor.

Ardından fiziksel bedenine odaklanmaya karar verdim. ‘‘Burada yapması gereken görev için bedeni işlevsiz.’’ dediler. Kimyasallara hassasiyeti, karaciğeri ve kalbiyle ilgili sorunları ve fibroid tümörü vardı.

D: Neden bu hale geldi?

S: Ona gönderilen mesajları dinlemedi. Bir çok kişinin yaptığını yaptı ve bütün gerginlik ve endişeyi üstlenerek içine aldı ve kendisinin bir parçası haline getirdi. Serbest bırakmak yerine, korkuyu içinde saklıyordu, ve bu, bütün hücresel yapısında dur işaretleri gibi birikmeye başladı, blokajlar yarattı. Ve daha sonra herşey birbirinin üzerinde birikmeye başladı, sonra da bu, fiziksel varlığın içinde, şu an bizim gördüğümüz en yavaş dolaşım haline geldi. Ona sıkıntı veren şeyleri bırakmayı hâlâ öğrenemedi. Bunlar içinde biriktirdi. Bırakılmalı. —Barajda engel olan blokları kaldırıp, suyun akışını sağlayarak, kanal açar gibi, bedenindeki enerji akışını bir seansla düzeltebiliriz. Ve enerjinin bedenindeki hücrelere akmasına olanak verebiliriz.— İyileşmeyi istemesi ve bu seçtiklerinin korkudan dolayı seçildiğini kabul etmesi lazım : Sağlıklı olmak korkusu. Fiziki olarak iyi bir durumda değilse, hiç birşey başaramaz. Korku onu durduruyor. Yani, her ne kadar öyle olmayı seçip istese de, sağlıklı olma korkusundan kurtulmalı. Bu, ‘eğer iyileşirse yaşamı nasıl olacak?’ türünden bir korku. O zaman birşeyleri başarmalı ve sonrasında sağlığı düzelmişse yaşamına devam etmeli.

Ardından Sally’ye, korkuyu atabilmesi ve iyileşmeyi başlatabilmesi için imgeleme yaptırmalarını istedim.

S: Akış, göksel alemlerde kristal nehrin zaman ve uzayın başlangıcından gelişini izleyerek başlar, ve taç çakradaki açıklıktan aşağı doğru, üçüncü gözden aşağı, yüzden aşağı doğru... aşağı üçüncü çakraya doğru...aşağıya kalbin merkezine...bedenden aşağı kalçalara doğru, her iki ayaktan akarak... aşağı çekirdeğin içine, annenin kalbine, ilahi akışı açarak akar.

D: Bu enerji nehri mi?

S: Öyle.

D: İyileştirici enerji.

S: Kristal yüklenmiş.

D: Oldukça güçlü. Enerjinin geçtiği kısımları tedavi mi ediyorsunuz?

S: Oksijenin hücrelere girmesine izin veriyor. Akciğerlere yaşamı geri getiriyor... o nefes almıyor. (Derin bir nefes aldı)

D: Kalbi? Kalbi için de endişeliydi?

S: Kalp kırıklığı enerjisi, bunu hareket ettirmesi gerekiyor. Yapmaya devam ettiği işi destekleyecek kadar enerji olacak. Akış yavaşça açılacak, ama o bölgeyi iyileştirmeyi tamamlamalı. Onu kendisi onaracak.

Başlangıçta o kapıyı kapatan kendisi. Kendisi açmalı. Yaşam nehri imgelemesini, bedeninin bu nehirde faydalanarak iyileşmesi ve onu geliştirip, özgürce kullanması için, ona veriyoruz, ancak bu nehri kullanmayı seçmesi gerek. Işık enerjisini seçmeli. Bunu organlarına sunmalı ve bunu insan olarak adlandırdığı enerji varlığına taşınmalı. Bu akışı, herşeyin canlı olduğunu bilerek görmeli. Bunu yaşayan bir iksir olarak görmeli. Devinimi, yukarıdan gelirken görebilmeli. Kaynak'tan ve onun aracılığı ile geliyor. Hafifliğini hissetmeli, bir armağan olduğunu, iyileştirici enerji olduğunu. Bedenin açılıp iyileştirmeyi kabul etmesinin tek yolu bu.

D: Bunu ne zaman imgelemesini istersiniz?

S: Uyumadan hemen önce, çünkü bedende iyileşme gece gerçekleşiyor.

D: Çünkü o zaman bilinç müdahale edemiyor.

S: Edemiyor.

D: Yani bu enerji nehrini kafasında canlandırmasını istiyorsunuz... bu kristal enerjinin taç çakrasından girip aşağı doğru giderek ve tüm çakralarından geçmesini mi?

S: Çekirdeğe doğru.

D: Ve bunu her gece uyumadan önce yapmasını mı istiyorsunuz?

S: Evet. Krizdeyken ve kaos içindeyken yapmasın. Her gece sessizlikte ve huzurla yapılmalı. Beden kaosda olunca iyileşmez. Beden sadece huzurlu olduğunda iyileşir.— Daha sonra bu enerjiyi kendine akıttığı gibi, başkalarına da aktarabilme kabiliyetine sahip olacak. Enerji onun ellerinden diğerlerinin taç çakrasına akacak ve onların da kendi içlerinde enerji akışı başlayacak.

Bu herkesin uygulayabileceği oldukça değerli ve etkili bir iyileştirme tekniği. Bazı seminerlerimde kullanıyorum, çünkü imgelemesi çok kolay. Kristal nehir enerjisi çok güçlü.

Sally'nin sorun yaşadığı karaciğerini de sordum. "Temizlenmesi gereken kirli bir sünger gibi. O başladığı zaman bu iksir, bu yaşam gücü yavaş yavaş artarak temizlemek için gerekli enerjiyi sağlayacak. Kıvılcımı başlattık. Her organda iyileştirme ışığını yaktık. Bu ışığın sönmesine izin vermemeli. İyileşme başladı, ancak o devam ettirmeli.

D: Kendi başına yapmalı.

S: Başka seçeneği yok

D: Korkunun yanı sıra içinde öfke de tuttuğunu söylediniz. Öfke nereden geliyor?

S: Farklı bir yere ilerlemesi gerektiğini biliyor. Henüz orada olmadığı için öfkeli. Ruh seviyesinde görevini biliyor ve sandığından daha fazla bunun farkında. Şu anda yaşaması gereken dünyanın bu olmadığını biliyor. Öfkeleniyor, hüsrana uğruyor ve korkmaya başlıyor. Bunun adımını attığı dünya olmadığını biliyor. O Dünyadaki yeryüzü cennetindeydi. Olması gereken yerin burası olmadığını biliyor ve kendine çok, ama çok kızıyor. Bu da onu negatif döngüye sokuyor ve onun, döngünün dualitesini kırıp, diğerlerine de göstermesi, örnek olması gerekiyordu.

D: Kendi üzerinde çok çalışması gerekiyor.

S: Çalışmalı. Bizim “sipiritüel kıyı seyri” dediğimizi yapıyor. Konsepti anlıyor, ama günlük yaşantısına uygulayamıyor. Diğerlerine bunun nasıl yapılacağını anlatmakta çok başarılı, ama henüz kendisi için yapmadı.

D: Siz yardım etmek için oradasınız, ama kendisinin tek başına yapması gerekecek.

S: Yapmalı. Bu onun dersi.

Sonra Sally’nin rahminde olan fibroid tümörü sordum. Bedeninde bir çok yanlış giden şey vardı.

S: Bir çok kez bizden onu yok etmemizi istedi ve ona vücudun hücrelerine, mitokondrilere giderek, fibroidin hücre yapısını nasıl değiştireceğini gösterdik. Bunu çok kere yaptı, ama *kendisinin* bir kördüğüm olduğuna inanmıyor. Bedeninin DNA’ sını değiştirebileceğine, bu fibroidin yapısını değiştirebileceğine inanması lazım. Yardım etmek için buradayız ve ona gerekli araçları verdik. Hergün yapması gereken diğer şey de bu. Hücre yapısına giderek...onunla konuşmalı...onu anlamalı ve serbest bırakmalı.

D: Onun sebebi neydi?

S: Rahmine taşıdığı, kendine ihanetinin sancısı ve ızdırabı. Ailesinin, ona ihanet ettiği hissi. Bu geçmiş nesillere kadar gidiyor. Ruh olarak yaratıcılığı söndürüldü. Bu, yaratıcılığına gölge düşüren bir şey ve çabuk büyüyüp gelişiyor, ilahi dişilde olma kabiliyetini bloke ediyor.

Bu da BA’nın Sally’nin kendinde çalışmasını istediği diğer şeydi. Çok

kez bu tür şeylerin ani bir şekilde iyileştirildiğini gördüm, ama bazı durumlarda danışanın, kendi üzerinde kendisinin çalışması gerektiğini düşünüyorlar. Böylece ilgili uygulamayı anlayıp başkaları üzerinde kullanabilsinler diye.

S: Yaratıcılığının akışını tamamlamak ve açmak için, fibroidi küçültmeye başlaması gerekiyor. Biz onun için iyileştirmeyi başlattık.

Tamamlamayacağız. Bu onun yolculuğu. Bu onun tamamlaması gereken bir ders. Her gün odaklanırsa, bedeni iyileştirmek üç ay sürecek. Kalpten yapmalı,içtenlikle.

D: Ve bunun mümkün olduğuna inanmalı.

S: Ve kendinde bu değişimi yapacak yeteneğin olduğunu bilmeli.

Bunların hayatında değişiklik yapmanın yolları olduğunu görmesi onun için katalizör. Eğer bunun başarılacağını görmezse, diğer değişiklikleri yapabileceğine de inanmayacak. Korku içindeydi ve bu onun kapıdan dışarı adım atmasını engelliyordu. Sık sık kapıya doğru gidiyor, ama şu anda ötesine adımını atamıyor, eşikten adımını atmalı, buna ne enerjisi ne de dayanma gücü var, ancak bunu kendisine o söylüyor. Kendisine olan güvenini kazandıktan sonra ve iyileştirme tekniklerini kullandıkça, bedeninin gücünün ve ışığının yerine geldiğini görecektir, içinde iyileştirme ışığı olduğu için, bu ilaçları almasına gerek olmadığı konusunda kendinde olan bilgiye güvenecek. Bu herkeste var. O da bunu biliyor. Bunu öğretecekti. Geçiş yaptııkça, bedenine ilaç yerine ışıkla destek verebilecek. Bu değişim zamanla olacak. Işık hücrelerini besleyecek. Kristal bir varlık olarak, bedeni bitkisel kaynaktan ışığa geçiyor ve kristal varlığı ışık besleyecek. Biz her zaman onunlayız , ama bize açılmıyor. Bizi gerçekten hissetmeye başlamalı ve ona destek verileceğini bilmeli, ve kapalı olarak algıladığı bütün kapıları açacağız.—Bu korkular onun iyileşme merkezini durdurdu.

D: Alması gereken çok önemli bir karar var.

S: Karar vermeli. Onu her gün mahveden bir karar ve bu belirsizlik alanında dolaştığı sürece enerji alanı, kalmalı mıyım gitmeli miyim şeklinde.

Onu aşağı çeken ve fiziksel bedeninde ağırlık yapan şey yoğunluk. Sanki seçimini yapmamaktan dolayı fiziksel varlığı boğuluyor.

D: Diğer türlü karar verirse Dünya'da kalamayacak. Bu doğru mu?

S: Doğru. Yolculuğu sona erecek. Burada ona ihtiyaç olmayacak. Diğerleri ile bu yoğunlukda kalmayacak. Kaynağa geri dönecek. Devam etmesinin

bir anlamı olmayacak. Görevi burada olmayacak. Bu kararı vermesi ve kendi alanında hareket etmesi için üç yılı var. Bu şimdi çok önemli bir zaman. Çitten inmesi lazım. Kıpırdamıyor ve biz ona söyledik, o bizi duyuyor ve biliyor, bunu tüm sevgimizle ve desteğimizle, içtenlikle ona sunuyoruz.

D: Tepesinde kubbesi olan Sally'nin gördüğü şehir neydi?

S: O Sally'nin eviydi ve adı Atlantis. Sizin bildiğiniz anlamdaki Atlantis değil. O yeni bir boyutta. Yeni bir yaşama geçti. O ruhlar devam ettiler ve yükseltildiler ve, uzay ve zamanda yeni bir boyuta transfer edildiler ve o da orada olduğu zamanki yaşamına değil, uzaydaki o boyuta geçti.

D: Şu anda o yaşamını keşfetmesi onun için önemli değildi, değil mi?

S: Konseye geri dönmesi önemliydi, çünkü onu etkileyecek tek şey konseyin varlığının gerçekliği idi; ona, bizim onu buraya önemli bir görev için gönderdiğimizi ve bunu başarabileceğini ve de başarmasını hatırlatmaktı. Ve bu 'başarmalı' ve başarabilir' sözlerini duyması gerekiyor. Bu yazıldı, söylendi ve öyle oldu. Bunu duymalı, hissetmeli ve öyle olmalı, ve o zaman, onun için hazırlanmış yere gitmesi konusundaki seçimi kolay olacak.

Birinci ve ikinci dalga gönüllüler için kendi korkuları ve burada Dünya'da olmak istememe duygularının onlarda güçlü blokajlar yaratıp, onların gelişmelerini durdurmalarına neden olabileceğini bilmeleri önemli diye düşünüyorum. Bir çoğu burada olmak istemediklerini söylüyor. Çok zor bir durum, ve sadece ayrılmak istiyorlar. Gerçekten 'eve' geri dönmek istiyorlarsa, bu duyguları anlayıp üzerinde çalışsalar iyi olur. Aksi takdirde, buraya saplanıp kalacaklar ve asil kontratlarını yerine getiremeyecekler.

YEDİNCİ BÖLÜM

ÇOCUKLARI KONTROL ETMEK

Normal geçmiş yaşam regresyonlarının tutanakları ile, bir sürü kitabı doldurabilirdim. Yönettiğim binlerce terapi seansında, geri dönüp başka bir yaşam bulamayan kimseye rastlamadım. Yıllarca hepsi, Dünya gezegeninde, hayal edilebilecek her formda, her türlü ortamda yaşamış oldukları geçmiş yaşamlarını anlatıyorlardı. Ben sadece BA'nın onları, en *uygun* zaman ve yere götürmesini sağlıyorum. Bunun neresi olacağını asla bilmiyorum, yani benim görevim soruları sormak ve onların mevcut sorunları ile ilişkisini kurmaya çalışmak. Hâlâ bu tip yaşamlara giden bir çok insan seanslara katılıyor, ama şimdi onların hâlâ üzerinde çalışmaları gereken karmaları olan insanlar olduklarına ve onlara bu bağlantıların gösterilme nedeninin bu olduğuna inandım.

Bu kitaptaki örneklerden, başka rolleri icra etmek için birçok ruhun geldiği ortada. Çoğunluğu, daha önce Dünya'da hiç yaşamamış ve bunu kafa karıştırıcı, rahatsız edici ve Dünya'yı yaşamak için yabancı bir yer olarak buluyorlar. "İlk kez gelenler" olarak adlandırdıklarım bunlar. Ama bazıları, diğer yer ve zamanlarda mükemmelleştirdikleri benzersiz yeteneklerine uygun görevler için geliyorlar. Öğretmen olmak, koruyucu olmak için gelen bazı varlıkları ve enerjileri ile etki yaratmak için burada olanları zaten gördük. Bu kısımda, enerjisinin bu zamanda yararlı olacağı düşünülmüş, bir başka eşsiz varlık görüyoruz.

Laura, orta boy bir piramidin önüne indi ve neden orada olduğu konusunda şaşkındı. Genç, güçlü bir erkek olduğunu ve etek gibi, kısa bir kıyafet ve bacaklarından yukarı doğru bağlanmış sandaletler giydiğini farketti. Sonra boynuna büyük metal bir kolye takmış olduğunu gördü.

Kolye ucunun içine, her yöne doğru ışınların olduğu güneşe benzer bir şey oyulmuştu. “Takı değil gibi. Takmam veya sahip olmam gereken bir şeyin parçası sanki. Her zaman orada varmış gibi görünüyor. Bir amaca hizmet ediyor.”

Ben soruları sordukça kolyeyi takma amacı belirginleşti.”Bu bir yıldız kapısı. Benim bir yerlere gitmeme yardım ediyor. Bu kolyeye gözlerimi dikiyorum ve o, beni bir yerlere götürecek bir portal.” Şimdi piramidin içinde ayakta duruyor ve onu nasıl çalıştıracağını hatırlamaya çalışıyordu. “Ortalıkda kimsenin olmaması tuhaf.—Hâlâ hatırlamaya çalışıyorum. Kolye ucunun piramitle bağlantısı var gibi görülüyor. Nasıl kullanacağımı biliyordum ama şimdi, gerçekten tümüyle hatırlamıyorum.”

Ona, kendini bunu yapıyormuş gibi gör hatırlarsın, dedim.

L: Kolye ucunu yukarı kaldırıp, piramidin merkezine doğru tutmam gerektiğini buldum...Tepenin merkezi ile hizalandırıyorum. Yassı olarak tutuyorum. Tepeye doğru...Böyle yapmalıyım... enerji, evet. Şimdi piramitten aşağı doğru ışığın geldiğini ve baş parmağıma çarptığını görüyorum. Ve bu şekilde istediğim yere gidebileceğimi biliyorum. Nereye gideceğimi bilmiyorum, ama gitmek isteyediğim yere gidebileceğimi biliyorum.

D: Onu nasıl kullanacağın sana öğretildi mi?

L: Sadece biliyorum...ama şimdi kafam karıştı. Çünkü etrafta hiç kimse yok ve etrafımda bir sürü insan olmasına alışkınım. Hepimiz birlikte öğreniyorduk. Biz bir gruptuk. Bir sınıftaydık.—Bu sanırım benim yolculuğum...Yalnız olmalıyım. Güçlerim ve kendim hakkında bilgi edinmem gerekiyor.

D: Hep birlikteyken ne öğreniyordunuz?

L: Yıldızlar hakkında... dünyanın büyüklüğü hakkında... semboller... Başkalarına öğretmem gerekiyor gibi hissediyorum, ama henüz öğretecek kadar yeterli bilmediğimi hissediyorum.

D: Senin şimdi piramitte bulunman, bütün sınıflarını tamamladığın anlamına mı geliyor?

L: Öyle olmalı. Yolculuğuma başlamalıyım. Sanki güçlerimi test etmem gerekiyormuş gibi geliyor...Bize öğretilenleri yapabilme yeteneğimi.

D: Eğer test edeceksen, nereye gitmen gerektiğini hissediyorsun?

L: Bu kararı kolye ucuna bırakmamın gerektiğini hissediyorum. Işık piramitin tepesinden aşağı doğru geliyor. Ve bu ışık kolye ucunu çalıştırıyor; ama zihnimin beni götürmesi için gidilecek bir yer

hedeflemeliyim diye hissediyorum.

D: Neye karar veriyorsun?

L: Tüm galaksiyi ziyaret etmek hoş olurdu. Güzel olurdu.

D: Galakside görecek çok yer var, değil mi?

L: Evet, kesinlikle.

D: Ziyaretleri yapmanın amacı ne?

L: İyi olduklarından emin olmak için çocukları kontrol etmek sanki. Değişik yerlerde...bir öğretmenin çocuklar uslu duruyor mu diye kontrol etmesi gibi.

D: Senin işinin bu olduğunu mu düşünüyorsun?

L: Bilmiyorum. Bunu yapabildiğim için çok şanslı olduğumu düşünüyorum, yani iş değil.

D: Büyüklerden ziyade çocukları kontrol etmenin daha önemli bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?

L: Evet, sanırım. Ben tüm insanları çocuk olarak düşünüyorum.—Haklısın. Bu benim işim olmalı.

D: Bu sana doğru geliyorsa... Bulgularını herhangi birine rapor etmen gerekiyor mu?

L: Öyle gibi gelmiyor, ama belki de şimdi sadece tatildeyim.. Belki sadece buralarda olanı görüyorum.

D: Sınıf neredeydi? O neye benziyordu?

L: Dışarıda... insanlar bağdaş kurmuş yerde oturuyorlar, ve çok komik... Bütün sınıf erkek ve hepimiz etek giyiyoruz. Hiç bayan yok. Bir öğretmen var. Son derece parlak...çok ileri düzeyde. Ona çok saygı duyuyoruz.

D: Size yıldızlar ve diğer şeyleri öğreten kişi mi bu? (Evet) Kolye ucunu nasıl kullanacağını da o mu öğretti?

L: Sanırım öyle. Kim öğretti gerçekten emin değilim. Kolye ucu hep vardı. Sanki kullanmayı bilerek doğuyormuşuz gibi.

D: Ve öğrendiklerinizden biri de yıldızlar mıydı?

L: O önemli. Belli zamanlarda oralara gidip gelebilelim diye.. Zamanları bildiğinden emin olman lazım. Uçurumlar var ve doğru zamanda gitmezsen bu açıklıklar tehlikeli olabilir. Nasıl seyahat edeceğimizi öğretiyorlardı.(Anlatmakda çok zorlandı.)

D: Oradan birisine, belli zamanlarda gitmenin neden tehlikeli olduğunu sorar mısın?

L: Öğretmenime soruyorum. O biliyor.—Bana ulaşamıyor. O çok bilgili ve ben yeterince bilgi sahibi değilim.

D: Sana basit bir dilde anlatmasını söyle, çünkü bu senin bilmen gereken

önemli bir şey olabilir.

L: (Öğretmene fısıldıyor.) Portalların olduğunu ve galaksilerin kendilerini belli bir şekilde, belli bir zamanda hizalaması gerektiğini söylüyor, ve o zaman boyuttan kayıp geçebilirsin. Eğer geçmezsem kaybolabilirim. Başka bir boyuta gidebilirim, o zaman da kaybolurum ve aynı sınıfta olamam ya da aynı... Kendi zaman dilimimin dışına çıkmış olurum, uçurum bu işte, diyor.

D: *Geri dönemez misin? (Hayır) Bu iyi olmazdı. Bunu nasıl önleyebileceğini söyleyebilir mi?*

L: Yıldızları ve hizalanmayı, ve ne zaman gidip, ne zaman geri döneceğimizi bilmeliyiz. Bir nehri geçmek gibi ve akıntı yönünde gitmelisin diyor. Aksi takdirde suda kaybolabilirsin ve geri gelemezsin.

D: *Mantıklı. Peki portalların nerede olduğunu biliyor musun?*

L: Öğreniyorum. Öğreniyorum. Bu yüzden bu sınıftayız. Ama hiç kız yok. Neden kız yok? Sınıfımızda neden hiç kız yok? (Duraksıyor) Çok riskli... bu çok riskli. Yeterince kadın yok. Onlar feda edilemez. Daha çok bebek yapmaları gerekiyor. Feda edilemezler. Biz feda edilebiliriz. Kadınlardan çok erkek var ve çoğalmak için kadınlara ihtiyaç var.

D: Bu yüzden zamanda seyahati öğrenmesi gerekenler erkekler.

(Evet) Neden sizin zaman yolculuğu yapmayı bilmenizi istiyorlar?

L: Ha, çocukları kontrol etmeliyiz. İyi olduklarından emin olmak için... nasıl geliştiklerini görmek için.

D: *Çocuklar önemli, değil mi?*

L: Evet. Ama "çocuklar" derken, yaşlarının önemi yok. Çocuklar dedikleri öğrenim görenler... insanlar... öğrenim görenler.

D: *Hâlâ sadece çocuklar mı? (Evet) İyi olduklarından emin olmalısın çünkü onlar gelecek mi?*

L: Evet, haklısın. Bu benim işim. Öğretmene rapor veriyorum. Geri dönüp ona anlatıyorum, çünkü o bizi gitmeye hazırlıyor.

D: *Ona rapor verdikten sonra, onun elindeki bilgi ile ne yaptığını biliyor musun?*

L: Hayır, henüz bilmiyorum. O çok bilge biri. Bazen ona baktığında sadece beyaz ışık görüyorsun.

D: *Ona elde ettiği bilgi ile ne yaptığını sorar mısın?*

L: Çizelgeye işaretliyor. Çizelgeler tutuyor; bir sürü çizelge, ve bilgileri onların üzerine işaretliyor. Benden başka bir çok insan var dışarı yollanan. Bir çok insan gidiyor ve sonra ona bilgileri getiriyorlar ve o da çizelgeye işaretliyor.

D: Hepinizin farklı bir görevi mi var, yoksa hepiniz sadece çocukları mı kontrol ediyorsunuz?

L: Çocukları kontrol etmek benim görevim. Diğerlerinin ne yaptığını bilmiyorum, ama onlar da gidiyorlar. Doğru zamanda gitmenin ne kadar önemli olduğunu biliyorlar.

D: Başka yerlere gittiğinde, bu, aslında fiziksel bir bedenin yok mu demek?

L: Yolculuk yaptığımda fiziksellik hissetmiyorum. Gittiğim yerde kendimi her yerde hissediyorum. Görebiliyorum. Korkutucu.

D: Yani fiziksel bedene girmen gerekmiyor. (Hayır) Kendini piramidin yanında gördüğün zaman, fiziksel bir bedenin var mıydı? (Evet) Neden orada bedenin olması gerekiyordu?

L: Öğrenmek için.

D: Fiziksel bedenin olması gereken zamanlar da olabiliyor diyebilir miyiz? Bu mantıklı geliyor mu?

L: Evet. Orada hepimizin bedenleri var.

D: Ama, bilgi toplamak için dışarı gittiğin zaman fiziksel bedenin yok.

L: Belki o zaman çok zahmetli oluyordur.

D: Mantıklı. Ve bu kolye ucu ile seyahat ediyorsun. (Evet) Nerelere gideceğini sana söylüyorlar mı?

L: Söylemeliler, ama onların bana söylediğini duymuyorum.

Düşünüyorsun ve biliyorsun...kafamıza koyuldu belki. Bilgi orada.— Gezegenerle ilgili bilgi orada değildi. Bize öğretmeleri gerekiyordu. Bize tüm yıldızları göstererek, işaret çubuğu ile öğretti. Onlar çok bilgiler.

D: Hiç Dünya gezegenine gelmen gerekti mi? Hangisi olduğunu biliyor musun?

L: Olabilir, ama sanmıyorum.

D: Yani ana gezegenin başka bir yerde mi?

L: Nerede olduğunu bilmiyorum. Toprak olduğundan eminim ve oldukça engebeli, ama nerede olduğunu bilmiyorum.

Onu daha ileride önemli bir tarihe götürmeye karar verdim, ve mezuniyet gününe gitti. Hepsi öğrenmeleri gereken herşeyi bitirmişlerdi ve şimdi ayrılma zamanıydı.

L: Hepimiz bir salonda ayaktayız ve her birimizin... alnına dokundu. Bize üçüncü bir gözümüz olduğunu söyledi ve şimdi dışarı gitmemiz gerektiğini.

D: Dışarı gidip ne yapacaksınız?

L: Bilmiyorum. Belki işimizi daha çok yapacağız. Birlikteliğimiz bitti. O gurup öğrenimi bitirdi.—Dışarı giderek bilgiyi paylaşmaya çalışmalıyım.

D: Kiminle paylaşıyorsun?

L: İnsanlar, köylüler, çobanlar...

D: Onlara öğretmeye çalıştığın şeyi anlayabilirler mi?

L: Birazcık... Burada kalmaya devam ediyorum.— Oldukça akli başında görünüyorlar. Orada koyunları ile kalmak zorunda olduklarını düşünüyorlar. Mecbur değiller. İstedikleri yere gidebilirler.

Yapabileceklerine inanmıyorlar.

D: Görevinin onlara öğretmek olduğunu mu hissediyorsun?

L: Görevimin ne olduğunu bilmiyorum. Aile kurmadığım için kafam karışık. Sadece amaçsızca dolaşıyorum.

Çıkmaza girmişiz gibi geldi. Herhalde yaşamının geri kalanı boyunca bunu yapacaktı. Ve bu sorun değildi, çünkü belli ki yönünü bulmuştu. Onu ileriye, yaşamının son gününe götürdüm. “Ne oluyor? Ne görüyorsun?”

L: Çayırdayım, bir alanda ve kocaman bir kedinin saldırısına uğradım. Ama çok uzun bir yaşam sürdüm. Hâlâ yalnızım, ve bu kedinin bana yaptığına üzülmедim... olsun. Huzurluyum.

Herşeyin bittiği ve bütün yaşam süresine farklı ve daha geniş açıdan bakabileceği bir zamana götürdüm. Bu yaşamından ne öğrendiğini sordum.

L: Sadece düşünmek bile mutlu hissettiriyor.

D: Nedir seni mutlu eden?

L: Kelimelerle ifade etmek zor... enerjisi mutlu hissettiriyor. Enerji hafif. Tam anlamıyla inanmayı öğrendim. Aklımıza koyduğumuz her şeyi yapabiliriz. Hiç birşey imkansız değil.

Daha sonra BA nı çağırdım. “Laura’nın görmesi için neden o yaşamını seçtiniz?”

L: Güçleri olduğunu bilmesi için. Onları kullanmayı öğrenebilir.

D: Herhangi bir zamanda öğrenmiş olduğumuz şeyi asla yitirmiyoruz, değil mi?

L: Hayır yitirmiyoruz, ama onların üstünü örtüyoruz.

D: Onları bu yaşamında kullanabilecek mi?

L: Bazılarını, evet. Bir yerlere erişmek için kullanabilir. Bir yerlere gitmek için kullanabilir.

D: Zihniyle mi demek istiyorsun?

L: Bedeniyle. Gidip çocukları kontrol etmesi lazım.

D: Bunu nasıl yapmasını istiyorsunuz?

L: Onları toplayarak. Bir araya getirerek. Çocukları bir araya toplayarak.

D: Onları nasıl toplamalarını istiyorsunuz?

L: Çağır onları. Bilecekler. Onları biraraya gelmek için çağır. Çocukları topla.

D: Çoğu çocuğun ebeveynleri, aileleri olduğunu düşünüyorum. Gidip öyle hepsini bir araya toplayamazsınız. Değil mi?

L: Çocuklar büyük. Küçük değiller. Onlar yetişkin.

D: O zaman başka.

BA na, Laura'ya ne yapacağı hakkında tavsiyelerde bulunmasını istedim.

L: Orta kısımda bir dağın parçalara ayrıldığını görüyorum. İnsanların hazırlanması lazım. Değişiklikler...yaşamları değişecek. Hazırlanmak için zamana ihtiyaçları var. Dünya Ana değişiyor. Onların da Dünya Ana ile birlikte değişmesi lazım. Bilmeleri gerekiyor. Çocuklar yaşıyor ve büyümeden ölüyorlar. Yaşamsal coğrafyaları değişecek. Değişmeleri gerekiyor. Gözlerimin önünde bir çok yeryüzü değişimleri görüyorum, volkan gibi, toprak kaymaları gibi, ve Dünya'nın çehresini değiştirecek şeyler.

D: Laura'nın ne yapmasını istiyorsunuz? Onun görevi nedir?

L: Değişime hazırlanmaları için yardım et, uyum sağlamalarına.— Laura bilmiyor.

D: Bilinçli seviyede bilmiyor. (Hayır) İhtiyacı olan bilgiyi ona verecek misiniz? (Evet) Önceden sahip olduğu bilgileri ve becerileri hatırlamasına yardım edecek misiniz?

L: Evet. İhtiyacı olduğunda geri gelecek. Paylaşması lazım. Çocuklar bilmiyorlar.

Laura'nın sorularından biri, kendisinin de içinde olduğu, hayatını

değiştiren bir özel uçak kazasıyla ilgiliydi. Kazanın neden olduğunu bilmek istiyordu. Çok başarılı bir arazi yatırımcısıydı ve bu onu çok varlıklı yapmıştı. Kariyeri yaşamının esas odak noktasıydı ve çocuk sahibi olmamaya karar vermişti. Uçak kazasında neredeyse hayatını kaybedene kadar, tüm düşündüğü para ve başarıydı ve iyileşmek için hastanede uzun bir zaman geçirmişti. “Yanlış yoldaydı. Dinlemiyordu. Dik başlı.” Bu onun hayatını bir çok bakımdan değiştirdi. Hemen sonrasında çocuk sahibi olmak istedi ve ilk denemede hamile kaldı. Birer yıl arayla iki kızı oldu.

L: Çocuklar gelmek için bekliyorlardı. Çocukların daha önce orada olması gerekiyordu.

D: *Evet, ama kendini o kadar çok işine vermişti ki, çocuk sahibi olmaya zamanı yoktu.*

L: Çocuklar başka aileye yönlendirileceklerdi. Ama “ Hayır, biz bekleyeceğiz.” dediler. (Ağlamaya başladı)

D: *Uçak kazası hayatını değiştirdi ve şimdi doğru yolda, değil mi?*

L: Bütünüyle değil.

D: *Onun doğru yolda olması için ne yapmasını istiyorsunuz?*

L: Sadece çocukların yardıma ihtiyacı olacağını farkında olsun.

D: *Yani ona bundan sonra ne yapması gerektiği ile ilgili mesajlar verecek misiniz?*

L: Evet, ama henüz yazılmadı. Her şey çok hızlı geliyor.

D: *Bu yüzden mi henüz ona söylemek istemiyorsunuz?*

L: Evet, henüz kesinleştiğini sanmıyorum.

D: *Yani, şimdilik sabırlı olmasını istiyorsunuz ve zamanı gelince söyleyeceksiniz.*

L: Onun sabrı yok. Hiç yok. (Gülüyor) Sadece hazır ol.—Öğretmeni onu hep takip etti. Onu hazırlamak için burada, böylece korkmayacak.

D: *Herkesin yapması gereken bir görevi var ve sizin de dediğiniz gibi zaman çok hızlı ilerliyor. Yeni Dünya ve olacak değişecekler bana söylendi. Bütün bunlar birbirine bağlı mı? (Evet) Yeni Dünyaya gitmek için hazırlanmalı mıyız ya da ne yapmalıyız?*

L: Belki istasyona gidilecek. Koşullar yeniden yaratılana kadar bazıları bekleme istasyonuna gidecekler.

D: *Bazısı doğrudan gidemeyecek, çünkü henüz zamanı gelmedi mi?*

L: Evet, onların hazırlıkları henüz bitmedi.

D: *Bana onların frekanslarının ve titreşimlerinin doğru olması gerektiği, yoksa gidemeyecekleri söylendi. Bunu mu demek istiyorsunuz?*

L: Hazırlıklar farklı yerlerde oluyor... onları sınıflandır ve doğru yere git.

D: Yani çoğu bekleme istasyonlarına mı gidecek? Fiziksel bedenlerini bıraktıktan sonra mı yoksa önce mi?

L: Fiziksel bedenleriyle gidecekler.

D: O zaman bu gidilecek yerler burada, Dünya'da, ve Dünya'da felaketler olduğu sırada gidecekler. (Evet) Gitmeleri gereken yerlere gitmek için hazır mı olsunlar?

L: Evet, her şey çok hızlı olacak.

D: Yani Laura, hazırlanması için insanlara yardım etmeli.

L: Evet, çocuklar... çocukları kurtar.

Ayrılırken verdiği mesaj: Sadece düşün ve yap. Düşlerine dikkat et.

D: Rüyalarla mı haberleşiyorsunuz?

L: Evet. Sadece sev ve sevgi dolu ol.

Laura'da, Dünya'daki görevini bilinçli olarak bilmeyen, ilk kez gelenlerden biriydi. Evrenin her yerinde yapmış olduğu, çocukları, küçük çocukları kontrol edip, nasıl olduklarına bakma görevi ile ilgili buradaydı. Ve gelecek günlerde ne yapmaları gerektiğini görmelerine yardım ediyordu. Yani özel bir görevi vardı, ama bu, kurumsal işiyle aşırı meşguliyetinden dolayı neredeyse amacından sapmıştı. Az daha ölümüne sebep olabilecek bir uçak kazası dikkatini çekmeyi sağlamıştı, ve onu tekrar izlemesi gereken yola doğru çevirmişti. Söyledikleri gibi, zaman kısa ve bazen insanları yollarına döndürmek için çok sert önlemler almaları gerekiyor.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SÜRGÜN

Doris'in başlıca şikayeti, çaba gösterdiği halde yaşamında hangi yöne gitmesi gerektiğini bilmemesiydi. Hali hazırda birçok başarılı işle ilgili ilgilieniyordu ve şimdi de bir metafizik merkezi açmayı düşünüyordu. Birçok yeteneği ve hüneri olduğunun farkındaydı, ama onları nasıl kullanabileceği konusunda tavsiye almak istiyordu.

Seansa başladığımızda Doris, herhangi bir şey görmede ve nerede olduğunu tanımlamada zorlandı. Tek görebildiği karanlıktı ve çevresinde büyük alan hissetmişti. Bir çok sorudan sonra, birşeyler algılamaya başladı; sanki büyük ve soğuk bir yerdeydi. Sonra, kollarının acıdığını ve onları hareket ettiremediğini hissetti. "Sanırım kollarım bağlanmış. Emin değilim. Hareket edemiyorum." Kendini rahatsız hissetmemesi için, iyi olduğu konusunda telkinlerde bulundum. Bedeninin geri kalan kısmını, belden aşağısını uyuşuk hissediyordu. "Sanki bedenim bir şeyin içine kapatılmış. Hareket edemiyorum."

En azından bir başlangıç yapmıştık, ancak hâlâ yeterince bilgi sağlayamıyordu. Sebebini bulmak için, onu bu kısıtlı alana girmeden önceki zamana geri götürdüm.

DO: Birşey biliyordum. Çok fazla biliyordum. Uzaklaştırılmalıydım. Birşeyler söyleyebilirdim. Farklı bir zamanda gibiyim. Sanki Orta Çağ gibi, ama Orta Çağ değil. Uzun siyah cübbeler içinde insanlar görüyorum, ama insan değiller.

D: Onlar ne?

DO: Bilmiyorum. Siyahlar giyinmişler. İnsanlara zarar veriyorlar. Bir meydandalar. Ve insanlar yapmaları gerekeni yapmıyorlar.—İnsanları birşeyle kontrol ediyorlar. Birşey yaptırıyorlar. Uzak durmalarını sağlıyorlar. Benim insanlara yardım etmemem gerekiyordu. Ama insanlar bilmiyorlar.

D: Erkek misin yoksa kadın mısın?

DO: İkisi de değilim. Değilim. Sadece *benim*. Ne olduğumu bilmiyorum, ama insanlar gibi değilim. "Onlar" gibiyim, ama onlar gibi olmak istemiyorum. İnsanlara zarar vermek istemiyorum.

D: Bedeninin neye benzediğini görebiliyor musun?

DO: Bedenim çok uzun... uzun boyluyum. Kalem gibi uzun. Ben de onlar gibi siyah cübbe giyiyorum.

D: Neden insanları incitiyorlar?

DO: Onlar yapmaları gereken şeyi yapmıyorlar. Onları kontrol etmek istiyorlar. Onları çalıştırmak istiyorlar.

D: Uzun zamandır orada bu insanlarla birlikte misin?

DO: Evet, uzun zamandır oradayım. Onlar benim arkadaşlarım. Onlara yardım ediyorum. Onlara öğretiyorum. (Alay eder gibi gülüyor.) Onlara öğretyordum, ama şimdi onlara öğrettiğim için zarar görüyorlar ve şimdi çok fazla biliyorlar.

D: Onlara neler öğretyordun?

DO: Nasıl ekip biçeceklerini ve nasıl yaşayacaklarını.

D: Bunda yanlış birşey görmüyorum. Onlar iyi şeyler.

DO: Ben de öyle düşünmüştüm. Oraya gidip, öğrenmelerine yardım etmem gerekiyor sanmışım.

D: O siyah cübbeliler hep orada mıydı?

DO: Hayır, ne olup bitiyor diye bakmak için yeni geldiler. Ben uzun zamandır oradaydım.

D: Sana hiç kimse buraya gelip yardım etmeni söyledi mi?

DO: Sadece gelmeliydim. Neden olduğunu bilmiyorum. Bu benim görevim, insanlara yardım etmek.

D: Oraya ilk gittiğinde insanlar farklı mıydı?

DO: Evet. Kabaydılar...çok kaba. Kendilerini doğru bir şekilde beslemeyi bilmiyorlardı. Meyva, kabuk ve böcek yiyorlardı. Hiç birşey yetiştirmeyi bilmiyorlardı. Onlara evrimleşmeleri için yardım etmeliydim. Yapmam gerekeni yaptığımı sanıyordum. Ama sonra onlar geldiler ve insanlara çok fazla şey öğrettiğimi söylediler. Çok hızlı gelişıyorlardı. Bu kadar hızlı öğrenmemeleri gerekiyordu. Bu iyi değildi...ama öğreniyorlardı.

O bu yere ilk geldiğinde, görünümünü gizlemek için siyah bir cübbe giymişti. Aslında büyük ve çekirgeye benzeyen bir bedeni vardı. Kendi orijinal gezegeninde herkesin dış görünüşü buydu. İnsanlar gibi olmadığı için bedenini saklamalıydı, ve bedeninin insanları korkutacağını biliyordu. Kimsenin ona, bu yere gitmesini söylemediğini belirtti. "Gitmek benim görevimdi. Bunu hep yaptım. Ben insanlara yardım ediyorum."

D: Yani buraya gelmeden önce başka yerlere de mi gittin?

DO: Evet, ama bu sefer birşeyler ters gitti. Çok fazla ve çok hızlı çalıştığımızı söylüyorlar. Ama öğrendiler, ben de bu yüzden onlara öğrettim ve anlıyor gibi göründüler. Onlara birbirlerine nasıl bakacaklarını öğrettim. Toprağı, suyu, ağaçları ve bitkileri öğrettim. Nasıl yiyecek bulabileceklerini öğrettim, ve onlara nasıl kayıt tutabileceklerini öğrettim. Kayıt tutmayı öğretmemem gerekiyordu. Yiyecekler konusunda öğrettiklerim kabul edilebilirdi, ama kayıt tutmayı öğretmemeliydim. Zamanı ve mevsimleri takip etmek ve dünyadaki gidişatı bilmek için kayıt tutmak önemli. Mevsimlerin kaydını tutmayı bilmek önemli...ne zaman ekim yapacağını bilmek. Bunu nasıl yapacaklarını bilmeliydiler. Bilmeden yaşamaya devam edemezlerdi. Nasıl ekim yaparlardı? Nasıl bilebilirlerdi? Kendilerinin kim olduğunu takip etmeleri gerekiyordu.

D: Onlara nasıl ev inşa edeceklerini veya ona benzer şeyler de öğrettin mi?

DO: Evet, öğrendiler. Ahşabı ve ağaçları nasıl kullanacaklarını öğrendiler. Onun içinde yaşamayı öğrendiler. Tek başlarına yaşamaktansa, grup olarak birlikte yaşamayı öğrendiler ve hayat daha kolaylaştı.—Sonra diğerleri geldi ve yanlış yaptığımı söylediler. Bu kadar çok bilmemeleri gerekiyordu. Bunları öğrenmeleri için çok erkendi.

D: Ama sen bunu bilmiyordun. Sen doğru olanı yaptığını düşündün, değil mi? (Evet) Sonra, onların insanlara zarar verdiğini mi söyledin?

DO: Evet. Siyah cübbeli olanlar savaşlar başlattılar, ve insanlar birbirlerine zarar vermeye başladılar. Ve unutacaklardı. Devam etmeyeceklerdi.

D: Yani savaşlar onların ilerlemesini durdurmak için miydi? (Evet) Senin onlara öğrettiklerini unutturmak için mi?

DO: Evet. Yaşam çok pürüzsüzdü. Çok fazla şey öğreniyorlardı. Gelişiyorlardı. Bu şekilde devam etselerdi, çok erken gelişeceklerdi diye korktular.

D: Bu neden problem oldu?

DO: Bilmiyorum. Bunun neden problem olduğunu anlamadım. Sadece yanlış olduğunu söylediler.

D: Şimdi ne görüyorsun?

DO: Işık görüyorum ve uzayı ve yıldızları görüyorum. Uzaya gittim ve eve geri döndüm.

D: Bağlandığın ve hapsedildiğini hissettiğin zaman, ne oluyordu?

DO: Beni bir şeyin içine koyuyorlardı. Beni uzaklaştırıyorlardı. Uzaya çıkarıyorlardı. Birşeyin içindeydim ve hareket edemiyordum. Beni insanlardan uzaklaştırdılar. İnsanlara çok önem veriyordum. —Sonra beni

serbest bıraktılar. Uzayda bir aracın içindeyim ve yıldızları görebiliyorum. Çok güzel!—Ama geri dönemem.

D: Geri dönmek istermiydin?

DO: Bilmiyorum...korkuyorum. İnsanlar çok zarar gördüler, ama geri dönmek istemiyorum.

D: Şimdi bedenini nasıl hissediyorsun?

DO: Gevşemiş...gevşek hissediyorum.

Bu araçta onu götüren kimse yoktu. Tek başınaydı. “Çok huzurlu.” Bütün görebildiği uzay ve yıldızlardı. Nereye gittiği hakkında hiç bir fikri yoktu. Bu yüzden onu, aracın durduğu yere götürdüm ve ne gördüğünü sordum.

DO: Bilmiyorum. Her neredeysem ağırlık hissediyorum. Nerede olduğumu bilmiyorum. Çorak bir yer gibi görünüyor. Burada pek bir şey yok. Hiç ağaç yok. Güzel değil. Hava bunaltıcı.

D: Bu araç seni oraya götürmeye mi programlanmıştı? (Evet) Şimdi bedeninin nasıl?

DO: Tuhaf bir duygu. Ayaklarım, bacaklarım ve ellerim çok ince. Çok çok ince. El ve ayak parmaklarım yok. Dümdüz. Bedenim yuvarlak gibi. Daha büyük. Uzun ve yuvarlak. Bedenimi saklamak için üzerimde artık cübbe yok, yani çekirge bedeni gibi, ama ayakta duruyorum.

D: Yüzün neye benziyor?

DO: Büyük gözlerim var... çok büyük gözler. Burada siyah cübbeyi giymeme gerek yok, çünkü burada kimse yok. Sadece ben. Kayalarda içine girip çıkabileceğim bazı delikler var. Yapacak hiç birşey yok.

D: Yemek yemen gerekiyor mu?

DO: Galiba ihtiyacım olanı havadan alıyorum.—Burası çok bunaltıcı bir yer. Burada çok uzun kalamam herhalde.

D: Ne yapacaksın?

DO: Burada olmam gerekiyor.

D: Oradan ayrılabilmenin bir yolu yok mu?

DO: Hayır. Beni uzaklaştırdılar. Onlara karışmayayım diye beni buraya gönderdiler. Ayrılamam. Burada kalmalıyım.

D: Geçmişini düşündüğünde, o insanlara ilk kez gittiğinde...oraya nasıl gitmiştin?

DO: Sadece gelmeyi seçtim. Onları izliyordum ve yardıma ihtiyaçları vardı ve ben gönüllü oldum, gidip onlara yardım edeceğim dedim. Onları

uzun zamandır izliyorduk. Bir yerden öbürüne dolaşıyoruz.

D: Diğerleri senin yaptıklarını izliyorlardı, değil mi?

DO: Evet, izlemiş olmalılar, sanırım, ama yaptıklarına karışmadılar.

Yaptıklarım görünebilirdi. Gönüllü oldum.

D: Ama şimdi seni, hiç birşeyin olmadığı bu çorak yere gönderdiler, değil mi?

DO: Evet. Hiç birşey yok. O diğer dünyayı sevmiştim. Çok güzeldi—Burada kalacağım. Başka ne yapabilirim bilmiyorum.

Varlığın yemeğe ihtiyacı olmadığı için ve bizim anladığımız anlamda ölmek için bir yolu da olamayacağından, bu durum fevkalade uzun devam edebilirdi. Bu yüzden ne olduğunu anlamak üzere, onu daha ilerideki bir sahneye götürmeye karar verdim. Aniden derin bir nefes aldı. “ AH! Bedenim yok. Gittim. Artık orada olmam gerekmiyor. Gidebilirim.”

D: Ne oldu?

DO: Birşey hissettim ve sonra, birden ayrıldım. Ayrıldım.—Çok uzun zamandır oradaydım.

D: Orada olduğun zaman hiç kimseyi görmedin mi?

DO: Hayır. Çok bunaltıcıydı, ama güzeldi. Gezegenler, gezegenleri seyrettim. Yıldızları seyrettim. Bir orkestra gibi güzeldi. Ah! Çok güzeldi!

D: Oraya gönderilmek bir çeşit cezaydı, değil mi?

DO: Ama öyle olmadı. Sonrasında güzeldi.

D: Daha sonra sadece ayrılmaya mı karar verdin?

DO: Bilmiyorum. Sanki bedenim açıldı ve gittim. Sadece ayrıldım.

D: Şimdi neye benziyorsun?

DO: Şimdi yıldızlar ve ışık gibiyim. Minicik yıldızlar gibi.

D: O yaşamın hakkında ne düşünüyorsun?

DO: Sanki iki yaşamı bir yaşamda yaşamak gibiydi.

D: O deneyimden birşey öğrendin mi?

DO: Herşey her zaman görüldüğü gibi değil. Fazla iyilik kötü olabilir ve çok kötülük iyi olabilir. Farketmez. Sonunda hepsi aynı. (Güldü)

D: Olayın tam ortasında olunca bilmek zor.—Şimdi nereye gidiyorsun?

DO: Bilmiyorum. Kendimi iyi hissediyorum. Kendimi pırıl pırıl hissediyorum.

Etrafında, bundan sonra nereye gideceğini sorabileceği bir kimse görmedi. Bu yüzden nereye gittiğini bulmak için onu ileri bir zamana

götürdüm.

DO: Işığa gidiyorum. Hepimiz ışığa gidiyoruz.

D: Başkalarını mı görüyorsun?

DO: Evet. Hepimiz pırıl pırılız. Hepimiz ışığa gidiyoruz.

D: Işık neye benziyor?

DO: O harika! Çok güzel! Sıcacık!

D: Işığın ne olduğunu biliyor musun?

DO: O herşey. Ah, harika hissediyorum! Şimdi evdeyim. Işık herşey. O herşey.

D: Şimdi yeniden evde olmak iyi demek ki.

DO: Harika. Ama, hayır diyorlar, orada uzun süre kalmayacağım. Yeniden gitmem lazım.— Biliyorum. Hissediyorum, evet. Orada uzun süre kalamayacağım.

D: Ama oradayken keyfini çıkaracaksın.

DO: Evet. Yapmam gereken bu. Yapmam gereken başka şeyler de var. — Bilmiyorum. Birşey öğrenmem lazım.

D: Bulunduğun o yerde öğrenmeyi başaramayacağın bir şey mi?

DO: Burada herşey var. Herşeyin olduğu bir yerde öğrenemezsin.

D: Yani farklı birşey mi öğrenmen lazım?

DO: Evet. Her zaman öğrenilecek çok şey var.

Onu daha ileriye, oradan ayrılıp başka yere gitmeye karar verdiği zamana götürdüm. Ayrıldığını biliyorduk, çünkü şimdi Doris'in bedenindeydi.

D: Hiç kimse sana ne yapman gerektiğini söylüyor mu?

DO: Hayır. Sadece biliyorsun. Zaman geldi. Hissediyorsun. Birşey oluyor. Hareket ediyorum.

D: Işığın dışına mı?

DO: Evet, artık ışıktayım. Yıldızların arasından fırlayan bir kuyruklu yıldız gibi. Bu ona benziyor! Çok hızlı bir şekilde ayrılıyorum ve kuyruklu yıldız gibi pırıltılar çıkıyor. Bu çok güzel.—Bir makarada olmak gibi ve birileri seni çekiyor, ama kim olduğunu bilmiyorsun. Ve belli bir yoldan gidiyorsun ama nasıl olduğunu bilmiyorsun. Sadece gidiyorsun, fakat orada kimse yok. Sanki bir yoldasın ve sadece o yöne doğru gidebilirsin; başka türlü gidemezsin.

D: Ama herşeyin yolunda olduğunu biliyorsun, değil mi?

DO: Evet, her zaman güzel oluyor.

D: Yani şimdi uzayın içinde gidiyorsun ve yıldızlar çok çok güzel.

DO: İşin en güzel tarafı da o.

Onu, yolculuğun sonunda durduğu yere ilerlettim ve ne gördüğünü sordum.

DO: Bilmiyorum. Daha önce buraya hiç gelmedim. Ateşte olmak gibi bir şey. Sanki bir alevin içinde duruyorsun, ama sıcak değil. Gökyüzü çok farklı renklerde. Alevin içinde durmak gibi. Etrafında renkler var. Kendimi iyi hissediyorum. Sadece farklı. Bunaltıcı değil. Sıcak değil.

D: Etrafta başka varlıklar var mı?

DO: Evet. İnsanlar var, ama beni görmüyorlar. Onlar da farklı görünüyorlar. Buruşuk gibi, yaşlı gibi görünüyorlar, ama kayalardan yapılmışlar.—Kaya değil. Çok büyük ve hantal görünüyorlar. Beni görmüyorlar.

D: Daha ileri bir zamana gidelim, bakalım orada ne yapman gerekiyor?

DO: Orada şehirleri var. Yardıma ihtiyaçları vardı. Onlara yardım edeceğim. İlk başta beni göremediler. Değişmem gerekiyordu. Beni görebilmeleri için onlar gibi olmalıydım. Bu farklı bir titreşimdi. Evet bu o. Farklı bir titreşimdi. Şekli mi değişebilmem için onları incelemeliyim, çünkü onlara yardım etmem gerekiyordu. Orada bir sorunları var.

Gezegenle ilgili doğru gitmeyen bir şey var. Birşeyi değiştirmeye çalışıyorlar, bunu yapamazlarsa ölecekler. Gezegene birşey yapıyorlar.

D: Yardım etmek için sen ne yapacaksın?

DO: Onlara birşey öğretmeliyim. Ne yaptıklarını öğrenmem ve onlara başka birşey öğretmem lazım. Ne yaptıklarını ve neye ihtiyaçları olduğunu öğrenmek görevimin bir parçası.

Ne olduğunu anlamak için onu ileriye götürdüm.

DO: Gezegenin orta kısmı ile ilgili bir şey; gezegenin ortasına çok yaklaşıyorlar ve bu, gezegenin yörüngesinde dönüşünü değiştirecek...

Kazı yapıyorlar ya da tünel kazıyorlar. Bu da gezegende birşeyi değiştirecek. Bu herşeyi etkileyecek. Durmalılar. İhtiyaç duyduklarını düşündükleri şeyin gerekmediğini öğrenmek zorundalar. Dikkatli olmalıyım ve bakalım beni dinleyecekler mi. Başka bir gezegen daha kaybetmek istemiyorum. Dikkatli olmalıyım.

Sonra onu oradan aldım ve varlığa, fiziksel bir bedenin içinden konuştuğunu bilip bilmediğini sordum. Bildiğini söyledi.
“Hissediyorum.”

D: Doris olarak bilinen fiziksel bir beden. (Evet) Diğer gezegenlerdeki tüm bu insanlara yardım ettikten sonra neden fiziksel bir bedenle girmeye karar verdin?

DO: Her zaman diğerleri gibi görünmeliyim. Eğer onlara benzemezsem hiçbirşey yapamam.

D: Öyleyse senin görevin hep bir yerden diğerine gitmek mi oldu? (Evet) Bir yerde işin bitince başka bir yere mi gidiyorsun? (Evet) Biri sana Dünyaya gelmeni mi söyledi?

DO: Evet, bana, benim yardımıma ihtiyaç olduğu söylendi. Bu benim işim.

D: Bu sefer fiziksel bir bedene girmen mi gerekti? (Evet) Bu sefer neden insan olman gerektiğini düşündüler?

DO: Geçen sefer işe yaramadı.

D: İnsan olduğun için bu sefer işe yarayacağını mı düşünüyorsun? (Evet) Bunun hakkında ne hissediyorsun?

DO: Yapmam gerekeni yapıyorum. Daha çok işe yarıyor. Şimdi bir sürü insan var. Daha da fazlası var. Gözlemcilerin çoğu burada.

D: Yani daha fazlası mı geliyor diyorsun?

DO: Evet, ve birçoğu burada. Birlikte çalışıyorlar.

D: Geçen sefer gelmemişler miydi?

DO: O zaman sadece bir taneydi. Bu gezegene bir çoğumuz geldik.

D: Bu sefer neden hepsi gelmeye karar verdi?

DO: Bu önemli bir zaman. Bu herkes için önemli... sadece bu gezegen için değil. Bu bütün gezegenler için önemli. Titreşimle ilgili olmalı. Bir gezegenden diğerine titreşim. Bu, uzay ve zamanın içinden gidiyor ve değişiyor.

D: Ve sen, titreşime yardım etmek için mi buradasın?

DO: Evet. Gezegene yardım etmek için buradayım.

D: Fiziksel formda olarak daha mı iyi yardım edeceğini düşünüyorsun?

DO: Bu sefer tek yol buydu.

D: Ama buraya geldiğinde unuttuğunu biliyorsun, değil mi?

DO: Evet, zor oldu. Anlamadım.

D: Fizikisel bedene ilk kez mi girdin?

DO: Daha önce çekirge olmuştum.

D: Haklısın.—Dünyadaki dersleri öğrenmek hakkında ne düşünüyorsun?

DO: Zor.

D: Fiziksel bedendeyken herhangi bir kısıtlaman var mı?

DO: İnsan yaşamına müdahale etmek istemiyorum.

D: Neyi müdahale etmek olarak görüyorsun?

DO: Bazen insanlara anlatmaya çalışıyorum ve anlamıyorlar.

O zaman, daha çok cevap alabilmek için BA nı çağırmaya karar verdim, özellikle Doris'in kişisel sorularıyla ilgili. Öncelikle Doris'e neden o yaşamını gösterdiğini bilmek istedim.

DO: Onun düşündüğü kişi olduğunu bilmesi gerekiyor.

D: Çok güçlü bir ruh, öyle değil mi? (Evet) Bu ruhun üstün yetenekleri var. (Evet) Peki daha önce Dünya'da insan olarak yaşamı olmadı mı?

DO: Birkaç tane, çok değil.

D: Onun gibi gönüllü gelen başka ruhlar da duydum. Harika iş başarıyorlar, değil mi? (Evet) Peki bu tip ruhlar karma oluşturmuyorlar mı?

DO: Hayır. Oluşturabilirler. Ama mecbur değil.

D: Bu sefer neden bu kadar zor bir yaşam seçti?

DO: Yardım etmek için. Daha önce yaptığını tekrarlamasın diye, nasıl yardım etmeyi bilmek ve anlamak için.

D: İnsanlara çok fazla şey öğrettiği zaman mı?

DO: Evet...ve ötesine geçtiği.

D: Bu yaşamında küçük bir çocukken bir sürü sorun yaşadı.

DO: Evet... Nasıl insan olunacağını bilmesi içindi.

D: Tüm hatalarıyla, tüm sorunlarıyla insan olmak. (Evet) Böylece yargılamıyor, değil mi?

DO: Hayır, yargılamıyor.

Doris'in pisişik yetenekleri hep vardı ve bir sürü şey yapabiliyordu. Başkalarının bilmediği şeyleri biliyordu. Diğer insanlarla ilgili şeyleri görebiliyordu. Bunun hakkında bilgi istedi.

DO: Biz ona yardım ediyoruz. Neden burada olduğunu bilsin diye.

Unutmasın diye bu yeteneklere sahip olmasına izin verildi.

D: Neden burada?

DO: Değişmek için... değişim yapmak için...gezegeni kurtarmak için.

D: Ama o yalnızca bir kişi. Ya da bu tüm gelenlerin hepsinin birleştirilmiş gücü mü?

DO: Bir şebekenin parçası olmak gibi. Doris onlardan biri...ve ışığa sahip ve konuştuğu insanlar bunu hissediyorlar. Anlamıyorlar ve o farklı diye düşünüyorlar. O farklı. İnsanlarla konuşuyor. Bir tohum ekıyor, sonra o tohumu geliştirmek onların kararı. Hep bunu yaptı. Sadece idrak edemedi.

D: Bu özel ruhların her biri şebekenin bir parçası mı?

DO: Evet. Onlar gezegeni kurtarıyorlar. İşe yarıyor.— Öğretmesi lazım. Diğer yaşamlar...diğer gezegenler. Evren ve yıldızları öğretmeli. Başka yaşam da var.

DOKUZUNCU BÖLÜM

KONSEYDEN BİR VARLIK

Seanslar sırasında sürekli olarak, ya konseylerle irtibatı olan ya da konseyin bir parçası olan danışanlarla karşılaşıyorum. Bir çok konsey türü olduğunu öğrendim. Güneş sistemiyle, galaksiyle, evrenle v.s. ilgili konseyler var. Herşeyin kurallara uygun bir düzende çalışmasına yardım eden belli kanun ve yönetmelikler var. Hiç bir şey şansa bırakılmamış. Ayrıca ruh tarafında, Dünya’da yaşayanların kayıtlarıyla ilgilenen başka tür konseyler de var. Bütün bu konseyler bilgi ve istihbaratın toplanması ile son derece ilgileniyorlar. Bütün bunlarla ilgilenen birileri olduğu için seviniyorum, aksi takdirde büyük bir karmaşa olurdu.

Susan buluttan indiğinde, okyanusun sıcak suları içindeydi. Sahile yakındı, çünkü suya doğru inen basamaklar gördü. Basamaklar bir tapınağa çıkıyordu. Basamakların sağ tarafında duran üç tane kadın gördü. Sonra basamakların diğer tarafında onu karşılayan üç kadın daha belirdi.

S: Açık renkli, basit uzun elbiseler giyiyorlar. Daha alt basamaklarda olanlar dizlerine ve kalçalarına kadar ıslanıyorlar.—Beni içeri getiriyorlar. Sanırım içeri girebilmek için onlara bir şey söylemem gerekiyor. Buraya herkes kabul edilmiyor. Kelimeler duyuyorum, konuşuyorlar.

D: Yukarı çıkmaya izin vermeleri için ne söylemen gerektiğini biliyor musun?

S: Düzene aşinayım. Bir şekilde beni bekliyorlar. Benim düzenimden değiller.

D: ‘‘Düzen’’ derken ne demek istiyorsun?

S: Aynı şeyle alakalı bireyler gurubu.

Susan karmaşık el hareketleri yapmaya başladı. Bunları ne için yaptığını sordum. “ Bu enerji değişimi için bir sinyal.”

D: Bu, seni tanımaları için yapman gerekenin bir kısmı mı?

S: Beni, söylediğim kişi olduğum için kabul ettiler. Benim geleceğimden haberleri vardı.

D: Geleceğini biliyorlar mıydı? (Evet) Nereden geldin?

Susan el hareketlerini yapmaya devam etti ve yukarı doğru işaret etti.
“Neyi gösteriyorsun?”

S: (Şaşırdı) Vay canına! (Güldü) Bu bir yıldız üssü.

D: *Onlar bunu biliyorlar mı? (Evet) Oraya nasıl geldin?*

Cevaplarına kendi de şaşırmıştı, ve benim sorularıma kuşku ve şakayla yanıt verdi. “Portaldan suyun içine geldim. Müthiş bir şey bu.—
Geleceğimi biliyorlardı.”

D: *Bu bağlı olduğun düzen, o yıldız üssünde mi?*

S: O birlik galaksiler arası.— O zamanın genel kültüründe yer alabilmek için, fiziksel bir biçime girerek yüzeyin koşullarına uyum sağlamalıydım. Onlar gibi giyinmiş bir kadına benziyorum.

D: *Diğer yerde olduğunda normal biçimin nedir?*

S: Işık. Ben ışık bir bedenim.

D: *Senin geldiğin yerdeki diğerleri de aynı mı?*

S: Doğru. Kesinlikle öyle. Yardım etmek için buradayız.

D: *Yani böyle bir yere geldiğinde oradaki insanlar gibi mi görünmelisin?*

S: Bu sefer öyle. Aksi takdirde karışıklığa yol açardı.

D: *Ama şimdi seni kabullendiler ve sıcak karşıladılar, değil mi?*

S: Bu, yıldızlar ve gökbilimciler tarafından önceden haber verilmişti. Belirlenmiş bir tarihi.

D: *Birinin geleceğini biliyorlar mıydı?*

S: Bilgi değişimi için zaman zaman heyetin temsil ediyorlar.

D: *Bunu geçmişte de yaptılar mı?*

S: Evet, birçok kez. Ama ben belli zamanlarda geliyorum.

D: *Değişim için dedin. Ne tür bir değişim bu?*

S: Bilgi değişimi...büyük bir kaygıdan dolayı, bu sefer kullanmamız gereken desteği elde etmek için.

D: *Neden büyük bir kaygı vardı? Birileri bilgiyi yanlış amaçlı mı kullanıyor?*

S: Eğilimler ortada ve aç gözlülüğün tohumları büyümeye başlıyor. Bunun farkındayız. Bu insanlar nüfuzlarını kullanıyorlar. Bu sefer açgözlülüğün tohumları filizlenmeden olayların değiştirilebileceği konusunda umudumuz var.

D: *Daha önce getirdiğin bir bilginin yanlış kullanıldığını mı düşünüyorsun?*

S: Farklı zamanlarda yanlış kullanıldı.

D: *Daha önce geldiğinde bilgiyi herkesle mi paylaştın? (Hayır) O zamanlarda kime bilgi verdin? Bu gruba mı yoksa başka bir gruba mı?*

S: Başka bir gruba. Bu, bu gezegende olan ilk felaket değil.

D: *Diğer zamanlarda felakete sebep olan neydi?*

S: Maddenin manipülasyonu. İnsani çıkarlar için doğa kanunları ve maddenin manipülasyonu.

D: *O zamanlarda yaşayan varlıklar tarafından mı yapıldı?*

S: Evet. Hikayeyi biliyorsun.—bir tanesi Dünyanın buzlarla kaplandığı zamandaydı.

D: *Bu onları durdurmak için miydi?*

S: Yeniden başlamak için.

D: *Her zaman yeniden başlıyor değil mi?*

Bunu bana defalarca söylediler ve bu diğer kitaplarımda anlatıldı. Dünya'nın uzak geçmişinde, mükemmeliğin doruğuna ulaşan ve gücün doğasında olan hırs yüzünden yıkılan bir çok uygarlık oldu.

D: *Diğer zamanlarda buzun dışında, uygarlıklar nasıl yıkıldılar?*

S: Büyük patlamalarla. Bu güneş sisteminde eksik bir gezegen var. O patladı.

Patlamayla astroid kuşağını oluşturan Mars ve Jüpiter arasındaki gezegeni kastediyordu. Diğer kitaplarımda bundan da bahsedildi.

D: *Onu duymuştum. Çok büyük bir kargaşaya neden olmuştu, değil mi?*

S: Doğal Kanunlarla oynanmamalı.

D: *Birileri o zaman Kanunla mı oynadı? (Evet) Gezegenin patlaması Dünya'yı nasıl etkiledi?*

S: Çok büyük bir yıkım sebep oldu, ve gökyüzünden ateş yağdı.

D: *Yani bunlar, geçmişte uygarlıkların yok edildiği zamanlar mıydı?*

(Evet) *Peki sen bu insanlarla görüşmeye geldin ve birşeylerin olacağını mı söyledin?*

S: Biz bu insanların akıllarında dolaşan açgözlülük düşüncesinin tohumlarından kaygı duyuyoruz.

D: *Ama bu grup bunu yapmıyor?*

S: Şu anda yapmıyor. Bilgi ve nasihat vermek için buradayız.

D: *Sizi dinleyeceklerini zannediyor musun?*

S: Çok umutluyuz.

Tapınağa çıkıp ordakilerle görüşeceğini söyledi. Onu tapınakta olduğu zamana götürdüm. ‘‘Birçok insanla mı buluşuyorsun?’’

S: Sadece gönderilen delegelerle. Babam bu tapınağa başkanlık eden rahip. Diğerleri üzerinde etkisi var.

D: Bu gruba nasıl bir tavsiyede bulunuyorsun?

S: Doğa Kanunları ile ilgili deneyleri durdurmaları hakkında.

D: Doğa Kanunları?

S: Gen manipülasyonu... Genetik manipülasyon.

D: Bunu neden yapıyorlar?

S: Yapabildikleri için. Güçlüler.

D: Gen manipülasyonunu nasıl yapıyorlar?

S: Bu bilginin paylaşılabileninden emin değilim.

D: Bilmem gerekmediğini mi düşünüyorsun?

S: Senle alakalı değil.

D: Yaptıklarını yapmaya devam ederlerse ne olacak?

S: Yıkım.

D: Bunun bilincinde değiller mi?

S: Hayır. Bölünmeye başlıyorlar. Bu noktaya kadar kendi kendilerini yönetiyorlardı, ama politik olarak biraz sıkıntı var ve ışığın yoluna bağlı kalmaya çalışan farklı düşünce grupları var.

D: Eğer dinlemezlerse onları durdurmana izin verilir mi?

S: Kendi kendini yok etme yoluna gidecekler.

D: Buraya gelerek, bu yaptıklarını yapmalarına engel olabilir misin diye merak ettim.

S: Bu Doğanın Kanununa aykırı olurdu. Biz sadece tavsiye verebiliriz.

D: Ve eğer tavsiyenizi dinlemezlerse, o zaman yapabileceğiniz birşey yok mu?

S: Hiç bir şey yapamayız.

D: Bunun daha önce yaşandığını gördüm dedin, değil mi?

S: Bir çok dünyada bir çok kez yaşandı.

D: O zaman eğer dinlemezlerse yeniden inşa etmeleri gerekecek, değil mi?

Bu döngüyü yeniden mi başlatacaklar? (Evet) Ama bu sefer dinleyeceklerini umut ediyorsunuz.

S: Çok umutluyuz.

Rahibe bilgi verecekti ve sonra rahip de gidip yanlış işler yapan kişilerle konuşacaktı. Susan burada kalmayacak, ona ihtiyaç olduğunda geri gelecekti.

D: Ne yaptıklarını görebilecek misin?

S: Evet. Hepimiz farkındayız..

D: ‘Biz’ derken, geldiğin gruptaki kişileri mi kastediyorsun?

S: Konseyi kastediyorum. İzleyenler onlar.

D: Onlar portalın diğer tarafındalar mı? (Evet) Ama karışmaya izinleri yok, değil mi? (Hayır)

Ne olduğunu görmek için onu daha ileri bir zamana götürdüm.

D: Rahip gidip diğerleri ile konuştu mu? (Evet) Dinliyorlar mı?

S: Bir süre için dinlediler...962 yıldan fazla zaman geçti ve o, yeniden kendi tarafından yok edildi.

D: Ne oldu?

S: Patladı. Açgözlülük tohumları büyüdü. Başlarına büyük felaketi tekrardan açma noktasına gelene kadar, Doğanın Kanunları manipüle edildi. (Ağlıyor)

D: Bu gerçekte neye benziyor? Zor bir durum olmasına rağmen gözlemci olarak bakabilirsin.

S: Gezegenin etrafında enerji dalgaları yankılanıyor gibi. Gezegen patlıyor...enkaz ve yangın, su.

D: Şok dalgasına sebep olan ne?

S: Enerji ışınları kendi üstlerine geri döndü.

D: Bunun olabileceğini biliyorlar mıydı? (Evet) Her yine de devam mı ettiler?

S: Bu, kontrolle ilgili. Biz sadece tavsiyede bulunup, danışmanlık yapabiliriz.

D: Şimdi baktığında ne görüyorsun?

S: Harabe...Tamamiyle yıkım. Çok üzücü...duman, yanık et, yangın.

D: Sağ kalan kimse var mı?

S: Evet... Birkaç kişi.

D: Onlara ne olduğunu görebiliyor musun?

S: Yeniden gruplaşıyorlar ve yeniden inşa ediyorlar. Kendilerini yeniden toparlıyorlar.

D: Bundan birşey öğrendiklerini düşünüyor musun?

S: Umarım. Vay canına!— Yapabileceğimiz hiç birşey yok. Yeniden geri çağırıyoruz. Konseye. Büyük Konseye.

D: Portalın gerisine mi?

S: Evet. O aslında Yıldız Kapısı.

D: İleri geri gitmek için mi kullanıyorsunuz?

S: Doğru. 14932-11

D: O ne demek?

S: Yıldız Kapısının adı.

D: Uzun bir numara gibi, herhalde birçok Kapı olmalı. Bunu mu demek istedin? (Evet) O numara nasıl kullanılıyor?

S: Tanımlama amaçlı.

D: Yani ileri geri gidebiliyor musunuz? (Evet) İnsanların da o portaldan geçebilmesi mümkün mü?

S: Evet. Işık bedenlerinde oldukları zaman o beceri geri gelecek.

D: Fiziki bedenleri ile yapamazlar mı?

S: Hayır. Şu anda değil.

İnsanların bu yerleri bulabilmeleri için bedenlerinden çıkmaları gerekiyor, yani buraların yerini bulmak kolay değil.

D: Büyük konseyin bulunduğu o yer neye benziyor?

S: Çok güzel. (İçini çekti) Biz ışık insanlarız. Bir çok ışık beden ve enerji görüyorum ve çok güzel kokuyor.

D: Kokunun sebebi ne?

S: Işık. Dünya çok kötü kokuyor.

D: Orada, büyük konseyde olduğunuz zaman ne yapıyorsunuz?

S: Nerede bize ihtiyaç varsa, yardım etmek için plan yapıyoruz; danışma ve destek için buradayız.

D: Yani en çok Dünya için mi endişelisiniz?

S: Ben bu sektörde görevliyim.

D: Genelde zamanınızı böyle mi geçiriyorsunuz?

S: Öğretim yapıyoruz. Astral düzeyde insanların bize ihtiyacı var.

Bilmeleri gereken ve yaşamlarını iyileştirecek şeyleri insanlara öğretebiliriz.

D: O zaman, daha önce yaptığın gibi fiziksel olarak buraya gelmene gerek yok mu?

S: Sadece müdahalenin gerekli olduğu durumlarda.

D: İnsanlar astraldayken mi onlara öğretiyorsunuz? Geceleri bedenlerinden çıktıkları zaman mı, ya da nasıl oluyor?

S: Evet. İnsan ruhu birçok yerde birçok kez olabilme kapasitesine sahip. Biz o zaman çok fazla yardımcı olabiliriz. Orada yardım edebiliriz, ama tekrar söylüyorum, özgür iradeye müdahale etmeyiz. Bu Doğa Kanununun yönetimidir.

D: Eğer onlar size gelirse özgür iradelerine müdahale etmiş olmuyor musunuz?

S: Aynen öyle.

D: Beden oldukça kısıtlayıcı, değil mi? (Evet) Bunların çoğunun insanlar gece uyurken gerçekleştiğini duydum.

S: Ya da bazen bilgi elde etmelerine yardım etmek için senin onlara hipnoz yaptığın zaman . Çok uzun zamandır seni gözlüyor ve astral seviyede sana yardım ediyoruz. Sen harika, istekli bir öğrencisin.

D: Bir çok yardım aldığımı biliyorum. Bunu tek başıma yapamazdım. Onların hakkında öğrenmesini istediğiniz, birçok tuhaf yerler var, değil mi?

S: Kesinlikle.

D: Ama fiziksel olan en önemsizi, değil mi?

S: Fakat öğrenmek için gerekli.

İnsanlar gece uykudayken veya hipnoz gibi bilincin değiştiği durumlarda onlarla bağlantı kurduklarını ve böyle zamanlarda onlara bir sürü bilgi verebileceklerini doğruladılar. Daha ileri bir zamana gitmenin vakti geldiğine karar verdim ve onlara Susan'ın bedeninden konuştuklarının farkında olup olmadıklarını sordum. Farkında olduklarını söylediler.

D: Bunu yaptığımızda geçmiş yaşamlara gideceğiz sanıyoruz, değil mi?

S: Bu senin şifa yöntemin. Sen ekip üyeleriyle fiziksel şifayı kolaylaştırmak için anlaşma yaptın. Biz bunu yemek tarifi olarak düşünüyoruz. Malzemeleri güzel.

D: Ancak Susan geçmiş bir yaşama gitmedi, en azından bir bedenle olan tipik bir yaşama. (Güldü)

S: Hayır. Buna gerek yok. Bazı insanların geçmiş yaşama gitmeye ihtiyacı var, ama onun yok.—Bundan hoşlanmayacağını biliyorsun. (Güldü)

D: Neden?

S: Yıldızlara inanmak istemiyor.

D: Neden? Ben gerçek olduklarını biliyorum.

S: Sen suçlusun. Bundan hoşlanmayacak. (Sesli bir şekilde güldü)
Ona bir melekten söz edersen, tamam diyecek.

D: Yani melek kabul, ama ışık varlık değil. (Güldü)

S: Aynen.

D: Sizi başka bir formda melek olarak kabul edebilir.

S: Bu iyi.

D: İlk başladığımızda, sizmişsiniz gibi geldi. Siz onun başka bir görünüşü müsünüz?

S: Evet. Biliyorsun! (Şaka yaptı)

D: Biliyorum, ama şimdi ona yardım etmek istiyoruz. Bu yardımların bazıları biraz ayarlama gerektiriyor.

S: Bir süredir üzerinde çalışıyoruz. (Hâlâ eğleniyor.) O hazır, yoksa bu gerçekleştiremezdi.

D: Ona benim ofisime gelmesini siz mi söylediniz?

S: Kesinlikle!

D:Şaşırmıştı, çünkü daha önce beni hiç duymamıştı.

S: Ne kadar akıllıyız! (Gülüyor)

D: Kızım sizlerin benim Halkla İlişkiler danışmanlarım olduğunuzu söylüyor.

S: Yardım etmekten mutluyuz.

D: Bunu oldukça sık yaptığınızı farkettim. Ama bu seans, onun düşünce tarzından dolayı, beklediğinden daha farklı mı olacak?

S: Ya, kesinlikle. Lakin şu anda hazır olduğunu hissediyoruz; ama uyum sağlama aşamasından geçecek. Onunla birlikte olacak yeterince destek ayarladık , böylece kendi hızına göre duyup özümleyebilecek.

D: Kimseye başa çıkabileceğinden fazlasını vermek istemiyoruz.

S: Çok iyi biliyorsun. (Tekrar gülüyor.) Seni uzun zamandır izliyoruz. O senden duymaya hazır, çünkü sana bir şekilde yakınlık duyuyor, olanları anlayabilecek ve ne hissettiğini aktarabilecek. Sen ona bu yolculuğunda yardım edebilecek ve onu yetiştirebileceksin. Bu durumda senin görevin bu. Küçükken değersiz olduğuna programlandı, değersiz olmadığına inanmak istiyor. Ve Konseyden geçtiğini, konseyin onun kökeni olduğunu öğrendiğinde buna inanmayacak. İnanmayacak.

D: Sizin onunla konuştuğunuzu nasıl açıklayacak?

S: Sesinde duyacak. Zaten onun sesini değiştirdik. O biliyor, ama sesindeki otoriterliği duyacak.

D: Yani onun düşündüğünden daha büyük olduğunu bilmesinin zamanı.

Bunu mu demek istediniz?

S: Kesinlikle. Bu basit gülümseme ile hiç kimse bir yere varamıyor ve biliyorsun hepimizin yeni Dünya'yı kolaylaştırmaya ve insanların yeni Dünya'ya uyum sağlamalarına yardım etmemiz gerekiyor. Buradaki başlıca nedenimiz bu. Koşullar değişiyor. Değişimlerin boyutuna uyum sağlamaya yardım etmek için insanların yardıma ihtiyacı var. Ve sen ve onun gibi insanlara ihtiyaç var. İnsanların yeni Dünya'ya uyum sağlaması ve bu uyumu hızlandırması için yardımcı olmak gerekiyor.

D: Bana da söylenen buydu. Koşullar çok hızlı değişiyor ve herşeyin yeniden yok olmasını istemiyorsunuz.

S: Bu olamaz. Bunu biliyorsun. Bu olamaz ve olmayacak.

D: Tekrar tekrar yeniden yapmak çok zaman alıyor. Bu yüzden mi yeni Dünya'yı yaratıyorsunuz?

S: Güvende olduğunu biliyorsun. O da güvende olduğunu biliyor.

D: Ayrıca herkesin yeni Dünya'ya gitmeyeceğini de biliyoruz. Bana öyle söylendi.

S: Sana doğru söylenmiş. Ayrılmayı görüyorsun. Bölünmeyi görüyorsun. Anlıyorsun.

D: Anlamaya çalışıyorum. Karmaşık bir şey.

S: Bu çok karmaşık. Bu yüzden insanlar için kolay çözümlere ihtiyacımız var.

D: Ufak adımlarla, küçük lokmalarla başlamak lazım.—Ona seansın başlangıcında neden yıkımı gösterdiniz?

S: Bedeninde, o zamandaki bir yerden kalma hücresel hafıza var... Paralel varoluşlar olarak adlandırılabilir. Ve hayır, o yıkımız doğrudan bir parçası değildi. Yıkıma şahit olduğu için bu, onun hücrelerine kodlandı.

D: Bunu bilmesini neden istediniz?

S: Bu zamanda Dünya gezegeni ile paylaşması için ona verilen araçların gücünü hafife alıyor. Muhteşem uyanışın zamanı...yeni Dünya'nın zamanı... Dünya ile bütünleşmek zamanı. Bunu hafife alıyor. Işığı paylaşmanın ne kadar değerli olduğunu görmesini istedik. Kendi gücünü hafife alıyor. Şimdi ışığın yayılması için hassas bir dönemdeyiz.

D: Ama Susan iyi işler yapıyor, değil mi?

S: Evet, ve onunla gurur duyuyoruz. Ama hâlâ küçük ölçekte işler yapıyor. Kendine inanana kadar, onu büyük ölçeğe ilerletmek zor.

D: Onun daha büyük ölçekli işler yapmasını mı istiyorsunuz?

S: Fiziksel bedeninde yaptığı işten memnun olmadan değil.

Susan uzun zamandır varlıkların kendisi ile konuştuklarını duyuyordu, ama bunların melekler olduğunu sanıyordu. Aslında konuşan konseydi. Güldüler, ‘‘Bunu hiç beğenmeyecek. Ona bu haberi yavaş yavaş söyle , olur mu?’’

S: Onun kontratı, insanların ışığın Kaynağıyla bağlantı kurmalarını sağlamak. Sadece bağlantı kısmını duyuyor. (Güldü) Sorun değil.

Susan’a bir çok fiziksel şeyler de oluyordu. ‘‘Dürtme. Bayağı sert dürtmeler. Yapılan hiç bir şey işe yaramıyorsa ancak o zaman gerekli ve kendini herhangi bir şekilde cezalandırılmış gibi hissettiği için üzgünüz.’’

BA çabucak bedenini taradı ve Susan’ın listesinde olan tüm fiziksel şikayetlerini tedavi etti.

*****Korku bu dünyanın bir illüzyonu ve hepsi bu.

ONUNCU BÖLÜM

BİR GEZEĞENİN YIKIMI

Güney Afrika'ya ilk kez 2009 yılında gittim ve bizi Johannesburg'a davet edip, sınıfı ayarlayan kişi Cathy idi. Sınıfın son günü tanıtım gösterisi için onu seçmeye karar verdim. Johannesburg'daki insanlar metafizik konularında fazla bilgili değillerdi ve bu yüzden öğrenmeye çok hevesliydi. Orada bu konuda kitaplar var, ama yeterince konuşmacı ve öğretmen yok. Öğretilenlerin hepsi onlar için yeni konulardı, çünkü onlar en temel anlayış seviyesindeydiler. Benim derslerim de öyleydi. İnsanlarda böylesine merak, şaşkınlık ve coşku görmek oldukça mutlandırıcıydı.

Ders sırasında herşey yolunda gitti ve onlara basit geçmiş yaşam ve şifa amaçlı kullanılmak üzere, benim hipnoz metodumu kullanmanın temel bilgilerini öğrettim. Tanıtım gösterisinde de beklediğimiz buydu; yani normal bir geçmiş yaşamın ortaya çıkması. Başlangıç aşamasında olanların anlayabileceklerinin sınırı buydu. Seansa başladığımızda öylesine bir yöne döndü ki, afalladılar. Benim için normaldi, ama onların hiç duymadığı fikirler sunuldu. Yüzlerindeki şaşkınlık ifadesi çok aşıkardı. Benim onlara az önce öğrettiğim şeylerden tamamen farklı olduğundan, nasıl tepki verdiğimi görmek için sürekli yüzüme bakıyorlardı. Ben seansların artık basit geçmiş yaşamları araştırmadığının, ama bilinmeyen bir yere gittiğinin bilincindeydim (özellikle üç dalga gönüllüler.) Sanırım bu seansı bitirmeyip, olağan dışı birşey yokmuşcasına devam etmem onları şaşırttı. Bu benim için tabii ki olağan dışı değildi. Seansa devam ederken onlara endişelerini gidermeye çalışır bir şekilde bakmaya çalıştım. Daha sonra açıklayabileceğimi biliyordum. Gösteriden önce bu olasılığı anlatma şansım olmamıştı. Sanırım "onlar" dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar, öğrencilerimin artık hazır olduğunu düşünüyorlar.

Seansa başladığımızda, bulutların üzerinde olmak Cathy'nin hoşuna gitti ve üzerinden inip inmekte tereddütlüydü. Duygusallaştı ve

ağlamaya başladı. Onu neden bu şekilde etkilediğini gösteren hiç bir sebep yoktu, çünkü henüz birşey görmemişti bile. Ancak kişinin herhangi bir duygu göstermesi, her zaman önemli bir şey bulduğumuzu (ya da onun durumunda, önemli birşeyin gelebileceğini) işaret ediyordu. Duygusallık sahte olamaz ve hatta daha sonra danışana bu hiç mantıklı gelmedi. “Neden ağlıyordum? Hiç anlamı yok. Bu neden beni üzdü?” diye sordu.

Onu buluttan indirmem gerektiğini biliyordum, o yüzden *herhangi bir yere* gidebilir mi, bulutun onu nereye götürmesini istiyor, diye sordum.

C: Yukarı gitmek istiyorum! (Derin bir nefes aldı.) Eve gitmek istiyorum.

D: *Bir süreliğine yeniden deneyimlemek için. Ne istiyorsan onu yapabilirsin. Ne tarafa doğru gitmek istersin?*

C: Kuzeye—Yıldızları görüyorum. Çok güzeller! Parlaklar ve dönüyorlar. —Şimdi pembe bir toprak görüyorum. Güllerin renginde. Çok uzakta.— Benim yaşadığım yer orası. Yaklaşıyorum. Çok rüzgarlı... birçok bulut uzaklaşıyor. Bulutların rengi hoş bir pembe. Ve ışıklar var... yıldızlardan geliyor.

D: *Aşağı inebilmek için yüzeye doğru gitmek ister misin?* (Hayır) *Neden istemiyorsun?*

C: Çünkü o artık orada değil.—O sadece toz. Gitti.

Sesli şekilde ağlamaya başladı. Öğrenciler kafaları karışmış şekilde bana bakıyorlardı.

D: *Ona bir şey mi oldu?*

C: Bilmiyorum.—Hiç yaşam izi yok. Sadece toz çanakları ve sıcak hava var.—Yaklaşıyorum. Bana izin vermiyor.— Çok tehlikeli.

Cathy bunun neden tehlikeli olduğunu açıklayamadı, ancak havada süzülürken emniyet mesafesinde kalması gerekti. Görebildiği sadece toz ve bulutlardı. Hiç bir yaşam, bina ya da bitki izi yoktu. Sadece çorak bir gezegen. Bu onu inanılmaz derecede üzdü. “Geri dönemem. Herşeyi kaybettik. Gitti. Herkes kayboldu. Orada değil. Herşey kayboldu” Her ne olduysa, olduğu zaman orada olmadığını söyledi, ama oranın bir zamanlar insanların yaşadığı, gelişen bir yer olduğunu biliyordu. Ve orada kısa bir süre yaşadığını da biliyordu. Daha fazla bilgi alamadığından, nasıl bir yer olduğunu anlamak için, onu facia olmadan önceye, kötü zamanların öncesi

bir zamana aldım. Bunu denemeye hevesliydi ve çabucak o zamana gitti. “Çocukları görüyorum. Suda oynuyorlar. Çok su var.”

D: Hâlâ pembe renkli mi?

C: Hayır, Beyaz. Ve zemin yeşil.—Çocuklar oynuyorlar. Dans ediyorlar.

Çocukların insana benzediğini söyledi. Kendisine bakıp bedeninin nasıl olduğunu sorduğumda, bedenini görmediğini söyledi. Bedenini hissediyor musun diye sordum. “Evet. Sakin hissediyorum.—Bir şehir görüyorum... Beyaz bir şehir. Gri yüksek mermer duvarları olan koridorları var, ve çok fazla kakhaha sesi var. Parlıyor. Her zaman ışık var.”

D: Bir zamanlar orada mı yaşadın?

C: Sanırım ziyaret ettim. Benim evim değildi, ama orada yaşadım.

D: Orayı neden ziyaret ettin?

C: Öğretmek için.—Çocuklara sevgi ve mutluluğu öğretmek için.

D: Sana oraya gitmen mi söylendi?

C: Evet. Çok güzeldi. Basit ama iyi insanlar.

Onu çeken, ona ihtiyaç duyulan bir çok yere öğretmenlik yapmak için seyahat etmişti.

D: Yapmayı sevdiğin şey bu mu?

C: Bilmiyorum...(İç çekti)...artık değil. (Ağlamaya başladı.) Çünkü çok acı veriyor.

D: Gezegen yok edildiği için mi acı veriyor, acı veren ne ?

C: Evet, yok olduğu için. Sonra ben ayrıldığımda onlara ne olacağını bilmiyorum.

Sezgisel olarak bir şeylerin ne zaman olacağını biliyordu, ama insanlar bilmiyordu. Bu yüzden felaket olmadan çok önce oradan ayrıldı. Yıkıma neyin sebep olduğunu hâlâ tam olarak bilmiyordu. “Bana ihtiyaç olduğunda gidip öğretiyorum.”

D: Sana ihtiyaç olmadığında ne yapıyorsun? (Durakladı) O zaman yaptığın başka bir şey var mı?

C: Hayır. Bana ihtiyaç olunana kadar bekliyorum.

D: Nerede bekliyorsun? Görebilirsin.

C: Açıklaması zor.

D: Anlatabildiğin kadar anlat.

C: Bütünüyle huzurlu. Daha yumuşak.

D: Fiziksel gibi mi görünüyor?

C: Hayır. Adeta kıpırtı gibi...bir şarkı gibi.

D: Kulağa çok hoş geliyor. Yanında kimse var mı, yoksa tek başına mısın?

C: Yalnız değilim, ama orada fiziksel kimse yok. Buna rağmen her zaman etrafımda başkaları var gibi hissediyorum.

D: Yani orayı seviyor musun?

C: Bazen.—Bazen uzaklaşman ve birşeyleri görmem lazım. Burası başkalarına öğretmek ve yardım etmek üzere gidene kadar beklemem gereken bir yer. Sonra buraya geri dönüyorum.

D: Hiç fiziksel bir bedende yaşadın mı?

C: Hatırlamıyorum. Tek hatırladığım bu, saf huzur ve güzelliğin olduğu bu yer.

D: Bu çok güzel. Sen sevgi dolu bir insansın. Sevgiyi öğretebilmek için sevgi dolu olmalısın. Bu harika bir şey. —Şu anda fiziksel bir bedenin içinden konuştuğunun farkında mısın? (Evet) Orası bu kadar güzeldiyse, neden fiziksel bir bedene girmeye karar verdin?

C: Bilmiyorum. (Güldü)

D: Nedenini bilmek ister misin? (Kahkaha attı.) Bulabiliriz. Bunun sana yardımı olabilir, değil mi? (Evet)

O zaman onu, bu kararın verildiği yere götürdüm. O çok güzel olan yerden ayrıldı. “Ne oldu?”

C: Zamanı gelmişti. Gerekli düzenlemeleri yapmalıydılar.—Görevim bitmemişti. Daha fazla öğretmeliydim.

D: Seninle konuşan biri mi var?

C: Hep beraber konuşuyoruz. Neyin iyi olacağına karar vermeye çalışıyoruz.

D: Neye karar veriyorsunuz?

C: Kimin yapacağına.

D: Diğerleri de mi gitmek istiyor? (Hayır) (İkimiz de güldük.) Neden gitmek istemiyorlar?

C: Çünkü bu büyük. Zorlu bir iş. Kendilerinin gitmesinin doğru olmadığını düşünüyorlar.

D: Herhangi bir sebep var mı?

C: Çünkü onlara ihtiyaç yoktu. (Tekrar ağlamaya başladı)

D: *Sana ihtiyaç olduğunu mu düşünüyorsun?*

C: Ya, evet...

D: *Ne yapman gerektiğini düşünüyorsun?*

C: Birşeyleri değiştirmek... yavaş yavaş... yönünü değiştirmek... insanlara bunun sorun olmadığını hatırlatmalarına yardım etmek.

D: *Neyi unuttular?*

C: Kendilerini. Kim olduklarını unuttular... gerçekte kim olduklarını. Fiziksel yaşama gelince unutupyorlar.

D: *Gerçekte kimler?*

C: Bu, onların öğrenmesi gereken birşey. Başka birşey olduklarına inanıyorlar ve değiller.

D: *Yani, hatırlamaları için onlara yardım mı edeceksin?*

C: Bu bir kısmı, evet.

D: *Diğer kısmı ne?*

C: Koşulların değişmesine yardım etmek.—Akış. Akıntı gibi. Akışı değiştir.

D: *Neyin akışını?*

C: Herşeyin. Yanlış yöne gidiyor.

D: *Yanlış yöne gitmesine sebep olan ne?*

C: Unutmak...sevmeyi unutmak...Sevmeyi ve oynamayı unutmak...

D: *Yani insanlar unutmaya başladığında, bu da akışın yanlış yöne gitmesine mi neden oldu? (Evet) Eğer akış yanlış yönde gitmeye devam etseydi ne olurdu?*

C: Ölürlerdi. Ruhları. (Hıçkırarak ağladı.)

D: *O zaman, sen gelip bir fark yaratma görevini mi üstlendin?*

C: Küçük... küçük bir fark.

D: *Bu büyük bir karar. (Evet) Bunu yapmak büyük cesaret istiyor.*

C: Ahmaklık istiyor.

D: *Değişikliği yapabileceğine inanıyor musun?*

C: Bilmiyorum.—Fiziksel bedene girmek düşündüğüm gibi değildi.

D: *Peki bu birlikte olduğun diğer varlıklar, onlar riske girmeyi göze almak istemediler mi? (Hayır) Yani bu görevde tek başına mı olduğunu hissediyorsun?*

C: Hayır. Olmadığımı biliyorum.

D: *Başkalarının da yardım ettiğinin mi farkındasın? (Evet) Onlar Cathy'nin bildiği kişiler mi? (Hayır) Ama belki onlar da ne yaptıklarını bilmiyorlar.*

C: Öğreniyorlar.

D: *Ama evi özlediğini söyledin, değil mi?*

C Evet. Orada gerçekten mutluydum ve bu onun bir parçasıydı.

BA'nı çağırıp, Cathy'nin sorularına cevap almaya karar verdim. Cathy'e neden o sahneyi gösterdiğini sordum. "Geçmiş yaşamlar arıyorduk, değil mi?" (Evet) "O yaşamlara gitmemesinin bir nedeni var mı?"

C: Onları hatırlayamıyor. Hatırlamaması gerekiyor.

D: *Sanki bir yerden bir yere sadece ruh formunda gidiyordu? (Evet)*

Yararlı işler mi yapıyordu?

C: Deniyor.

D: *Başka bir görev yapmak için Dünya'ya mı geldi? (Evet) Bunu bilmesini mi istediniz?*

C: Biliyor.

D: *Ama bilinçli olarak bilmiyordu. (Evet) Sizce onun bunu bilmesi önemli mi?*

C: Önemli...evet.

D: *Bu, onun yaşamında süregelen birçok şeyi açıklamaya yardım edecek mi?*

C:Evet. Bu yüzden onu sana yönlendirdik.

D: *Cathy de daha önce kendileriyle konuştuğum gönüllülerden biri mi?*

C: Onlar farklı.

D: *Nasıl farklılar?*

C: Çünkü o, genellikle bu işi yapmıyor. Yapmasını ondan biz istedik.

Ezeli soruyu sordum : Amacı neydi? Bu yaşamında ne yapması gerekiyordu? "Ona söylemek ister misiniz?"

C: Pek sayılmaz. (Gülüyor) Çünkü çok büyük. O kendi yolunda gidiyor. Zamanı gelince bilecek.

D: *Yani şimdi resmin bütünü bilmeye hazır değil mi? (Hayır) Oldukça büyük olmalı.*

C: Söyleyemem. (Gülüyor)

BA resmin bütünü açıklamayacağı için, Cathy'nin fiziksel konularına konsantre oldum. Özel sektördeydi ve hayal kırıklığına

uğramıştı; işini bırakmıştı. “İnsan olmaya çalışıyordu. Çevreye uyum sağlamak istedi. Bu gezegen için en iyi olanı yapmak istedi ve orada en iyisini yapabileceğini sandı. Orada çok insan var.” Özel sektörde çalışırken çok hastalandı. Bu sektörden çıkmasının esas sebebi buydu. Mutlu olmadığı için hastalandığını söylediler. Onlara fiziksel bedenini sordum ve beden taraması yapmalarını istedim, ama onlar ben demeden yapmaya başlamışlardı. Doktorlar kanında bir sorun olduğunu söylemişlerdi. Onun beklenmedik zamanlarda kendinden geçmesine neden olan ve onu halsiz yapan şeyin kansızlık olduğunu teşhis etmişlerdi.

C: Onun üzerinde çalışıyoruz. Hissedebiliyor. O hissediyor.

D: *Kanında ne tür bir sorun vardı?*

C: Önemli bir şey değil. Sadece akışla ilgili. Dolaşımı durdurmuştu.

D: *Akıştan bahsediyordu, ama ben dünyadaki akıştan bahsediyor sanmıştım. Fakat o buna mı bağlıydı?*

C: Hepsi onun bir parçası. Aynı şey.

D: *Doktorlar bunun çok ciddi birşey olduğunu söylüyorlardı.*

C: Evet öyleydi.—Ama o dinledi ve o şirketten ayrıldı.

D: *Şimdi onun kanına ne yapıyorsunuz?*

C: Enerji veriyorum.

D: *Kana nasıl enerji veriyorsunuz?*

C: Sadece yapıyorum.—daha iyi olacak...çok daha iyi. Konuştuğumuz sırada yapıyorduk. Bırak tahmin etsinler... evet.

Doktorlar ayrıca Cathy’nin karaciğerinde de sorun olduğunu söylediler. “Onlar” bunun aynı sorunun bir parçası olduğunu söylediler, dolaşım ile ilgiliydi ve bu da kanın bozulmasına (zehirlenmesine) neden olmuştu.

D: *Düzelttiniz mi?*

C: Bir dakika müsaade et. Hâlâ bir dakikaya ihtiyacımız var.

Daha sonra sırtına odaklandılar. Boş vermek konusunda zorlanması ona sorun yaratıyordu. Bağlı kalmak istiyordu. “Bir ayağı içeride, bir ayağı dışarıda gibi duruyor.” Sorunu düzelttiler, “Şimdi dolaşımı düzeltiyoruz, eski halini çıkarıp yeni hale getiriyoruz.—Bu duruma biraz daha bakacağız, ama düzeltebiliriz. Sadece başka faaliyetlere müdahale etmeden yapmak istiyoruz.” Bütün diğer fiziki sorunlar da (boyun, ayaklar) önceki nedene bağlıydı. Seansdan sonra da çalışmaya

devam edeceklerdi.

Hayatındaki insanlarla olan kontratlarını veya karmasını bilmek istiyordu, ama daha önceden Dünya’da bulunmamışsa bunlar olmamalıydı. “Nasıl yaşaması gerektiğini gösteren öğretmenleri var. Onu buraya getirenler ebeveynleriydi. Sadece ona öğretmek için.” Büyürken çok fazlaca saldırganlık ve kızgınlık duyguları vardı. Bu duyguların nereden kaynaklandığını bilmek istedi. “ O, kederdendi. O gezegen...o kayıp.”

D: O gezegene ne oldu?

C: Kendilerinden umudu kestiler.

D: Felaket olduğunda orada olmadığını söyledi. Herşey tahrip edilmişti.

C: Hayır, onu uzaklaştırdılar. Olanları görmek istemezdi. Çok üzücüydü.

D: Yıkıma sebep olan ne?

C: Kendileri.—Anlatması zor, çünkü nedeni çok farklı, ama daha iyisini yapmak mücadelesinden vazgeçtiler...sevmekten. Ne yapmaları gerektiğini unuttular.

D: Böylece herşey tahrip edildi.

C: Evet. Kendileri bunu seçtiler.

D: Bu yüzden mi şimdi Dünya’ya gelmesi gerekti?

C: Çünkü insanlar kendilerini öldürmeyi seçiyorlar, evet.

D: Ve bir daha bunun olmasını istemiyorsunuz, değil mi?

C: Onlara bir şans vermek istiyoruz. Deniyoruz.

D: Bu durumun tekrarlanmasını istemiyor musunuz?

C: Kaybetmeyi sevmiyoruz. (Güldü)

D: Aynı şeyi tekrardan yaşamak istemiyor. Gönüllü olduğu büyük bir işi var.

C: Ona sorduk. En sonunda kabul etti. Zor olacağının farkındaydı. Bu riski aldığı için onunla gurur duyuyoruz. Ama riski alacağını biliyorduk. Bizim için çok şey yapıyor.

Diğer bir sorusu da çocukken olan ve onu korkutan gece ziyaretleri hakkındaydı.

C: Çünkü her iki gerçeklikte aynı anda yaşıyor. Bir ayak içeride, bir ayak dışarıda. Serbest bırakmakla ilgili zorlanıyor ve Kaynakla bağı var.

D: Onu neden korkutucu olarak algıladı?

C: Çünkü öyleydi. Çok korkutucuydu. Negatiflikle karşılaşmak ve— bunu nasıl açıklayabilirim— kötü değil ama bunu anlayamadı. Bunu fiziksel bir şey olarak algıladı. Fiziksel bir enerjidi. Bu enerjiyi hissedebiliyordu. Bu, bir insandı, ama düşündüğü gibi değildi. Ruh alemindendi.

D: Ama hâlâ bazen ziyaret ediliyor.

C: Çünkü bir sonraki realiteyi görebiliyor.

D: Perdenin ötesini mi? (Evet) Peki bundan korkmamalı mı?

C: Hayır, ancak neden korktuğunu anlıyoruz. Bir dahaki sefere anlayacak.

D: Eğer bir şeyleri anlarsan ondan korkmazsın, değil mi?

C: Bu doğru. Bu doğru.

D: Bir sorumuz daha var. Çocukken uçabileceğini hissediyordu. Bu doğru muydu, yoksa onun hayal gücü müydü?

C: Herkes uçabilir. Herkes.

D: Bunu neden bilmiyoruz?

C: Çünkü unutuyoruz.

D: (Güldüm) Dünya 'ya bağlanmışız gibi mi hissediyoruz?

C: Bağlanmış olduğumuza inanıyoruz.— Çocukken yapabileceğini biliyordu ve yaptı.

D: Yani hatırlamaya başlarsak, hâlâ yapabiliriz mi demek istiyorsunuz?

C: Evet... oynamayı öğrenirsek. Oynamalıyız. Sadece oynayın... sadece neşeyi ve sevgiyi ve kabullenmeyi hissedin. Neşeyi hayatınıza geri getirmelisiniz, çünkü neşe olmazsa ruhunuz ölür. O kadar da kötü değil. Sadece öyle gözüküyor. Oyna, eğlen. O zaman akışı değiştirebiliriz.— Uçmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayın.

D: (Güldüm) Herkesin uçuğu bir fotoğraf görüyorum.

C: Olabilir.

D: Belki de zamanı geldi.

C: Umarım öyledir. Gerçekten umuyorum.

D: Her neyse, siz bizim nereden geldiğimizi; oranın nasıl olduğunu ve neden burada olduğumuzu hatırlamamızı mı istiyorsunuz?

C: Bunu sizin keşfetmeniz gerekiyor. Bu benim görevim değil. Farkına varın.

D: Bir fark yaratabilir miyiz?

C: Ah, evet. Herkesin izleyeceği bir yolu var.

D: Ya da Dünya da diğer gezegen gibi yok mu olabilir?

C: Belki daha kötüsü olur. Öyle olmasını istemiyoruz.

Seansı bitirmeye hazırlanırken, BA beklenmedik bir şekilde bana sordu: “Senin bilmek istediğin bir şey var mı?” Temel kaygım danışanımın menfaati olduğu için, bu tür bir şey beni hep şaşırtmıştır. Hatırladığım kadarıyla, “Benim bilmeyi istediğim şey mi? Neden Güney Afrika’ya gelmem gerekti? Bu benim ilk gelişim. Neden bana ihtiyaç oldu?” diye sordum.

C: Dengelemek için.

Bu ifadeyi açıklamadılar, o yüzden sadece yorum yapabiliyorum. Belki dünyanın bu kısmını dengelemeye yardım etmek için benim enerjime gerek olduğunu söylemek istediler. Bir yere gittiğimizde enerjimizin bir kısmını orada bıraktığımızı ve orayı hayal edebileceğimizden çok daha fazla etkilediğimizi bana defalarca söylediler.

Öğle yemeğinden sonra seansı, onların kısıtlı anlayışlarıyla anlayabilecekleri şekilde epey zaman harcayarak anlatmaya çalıştım. Cathy’ye de açıklamak zor oldu, çünkü söyledikleri ile ilgili hiç bir şey hatırlamıyordu.

Bu benim “ikinci dalga” diye adlandırdıklarına bir örnekti. O gözlemci olarak buradaydı, ancak aynı zamanda insanların hatırlamalarına yardım etmek için bir öğretmendi. Bu durumda Cathy’nin gönüllü olmasındansa “onlar”, ona gelmesi için talepte bulunmuşlardı ve o bunu isteksizce yapmıştı.

Seansdan hemen sonra beklenmedik başka birşey oldu. Yılın bu döneminde hava çok sıcaktı ve yağmur yağması olanaksızdı. Ancak bizim içinde bulunduğumuz binanın üzerinde ansızın gökgürültülü büyük bir fırtına çıktı. Kuvvetli rüzgar, yağmur ve şiddetli gökgürültüsü vardı. Bunun son derece olağan dışı olduğunu ve senenin bu vaktinde asla olmadığını söylediler. Konakladığımız eve geri döndüğümüzde, Cathy’nin erkek kardeşi James’e yağmur fırtınasını sorduk. Şehrin o kısmında fırtına olmadığını söyledi. Sanki fırtına, sadece seansı yaptığımız binanın üzerinde ve sokakta olmuş gibiydi. Bunun varlıkların veya BA’nın ürettiği enerji ile bir alakası var mıydı?

Bazı başka sınıflarım sırasında da olağan dışı hava olayları meydana geldi. Dubai’de çölde ders verdiğimde, sınıfımızın olduğu binanın

etrafında aniden kuvvetli bir toz fırtınası çıktı. Arkansas’da yaptığımız Dönüşüm Konferanslarından biri sırasında hortum ikazı yapıldı ve hortum kongre merkezi binasının üzerinde görülmüştü. En tuhaf açıklanamayan olay, belki de 2010 yılı Kasım ayında, Avustralya’nın Sydney kentinde eğitim verirken oldu. Kalabalık bir sınıftı (60 ın üzerinde öğrenci vardı) ve oda doluydu. Eğitimin son günündeki gösteri seansına başlamadan önce, seansa katılacak kişi ile mülakat yapıyordum. Aniden tavandan fışkıran su (gerçek anlamda bir şelale) masalarında oturan bazı öğrencilerin üzerine akarak, mekanda kargaşa yarattı. Tavandaki aydınlatma armatürlerinin etrafından içeriye şakır şakır su akıyordu. Çılgın atarak zıpladılar, sıırıslam oldular ve bu arada biri kocaman bir çöp kovası kaparak durmak bilmeyen suyun içinde birikmesi için masanın üzerine koydu. Başka bir öğrenci binadan sorumlu kişileri bulmak için dışarı çıktığında karmaşa sürüyordu. Önce yağmur olduğunu düşündüm, ama bu mantıklı değildi, çünkü beş katlı bir binanın üçüncü katındaydık ve dışarıda güneş parlıyordu. En bariz açıklama tavanda bir su borusunun patlamış olabileceğiydi. Sağanak en az beş dakika boyunca azalarak devam etti ve sonra yeniden çoğaldı. Ben bunu komik buldum ve nihayet gülererek, “Tamam arkadaşlar, dikkatimi çektiniz! Şimdi artık suyu kapatabilirsiniz!” dedim. Tamamen emin değildim, ama arkadaş canlısı cinlerin yine oyun oynadığından şüphelenmiştim. Binadan sorumlu olan insanlar odaya girip, şelale ve yarı dolmuş çöp kovasını gördüklerinde, şaşkın bir şekilde ağızları açık kaldılar. “Böyle birşey asla olmadı. Tavanda su borusu yok. Buna neden olabilecek hiçbir şey yok.” diye tekrarladılar. Sonra su yavaşlayıp damlamaya başladığında, odanın temizlenmesini istermiyim diye sordular. Sınıfın son günü olduğu için ve daha fazla gecikme olmasın diye, önemli olmadığını söyledim. Öğrenciler kuru olan masalara ve sandalyelere geçtiler. Aylar sonra, bir seans sırasında bu olayı ”onlara” sordum. Sınıfta kuşkulu olan en az üç kişinin olduğunu ve bunun onları, benim seanslarımda gerçek anlamda olağan dışı bir şeyle çalıştığımı ikna etmek için iyi bir yol olacağını düşündüklerini söylediler.

Derslerim sırasında (aynı zamanda ofisimdeki özel seanslar sırasında da) bir çok açıklanamayan olaylar gerçekleşti. Bunların kaza sonucu ya da şans eseri olduğunu sanmıyorum. Bu olaylar, öğrenciler ve “onlar” ya da BAnın ürettiği birleşik enerjiden kaynaklanıyor olabilir. Yalnızca bizim kendi gücümüzü bilmediğimizi göstermeye yarıyor. Eğer bu inanılmaz enerjiyi kullanabilirsek neler yapabileceğimizi bir hayal edin. Dünyayı

kurtarmak? Veya belki de uçabilirdik!

ONBİRİNCİ BÖLÜM

BAŞKA BİR GEZEĞEN YOK EDİLDİ

Terry kim olduğunu keşfetmeye çalışan bir başka danışanımdı. Bu gezegen ona hep yabancı gelmişti ve kim olduğunu anlamaya çalışıyordu. Kendini buraya ait hissetmeyen ve de uyum sağlamakta zorlanan bir başka vakaydı.

Seans, Santa Fe, New Mexico’da kaldığım konuk evinde yapılmıştı. Northwestern New Mexico Üniversitesinin El Rito Kampüsüne ders vermek üzere gitmiştim. Oradayken birkaç danışanı da görecektim.

Terry buluttan indiğinde kendisini “boş bir yerde” buldu. Tereddütlü bir şekilde tanımlamaya çalışıyordu. ”Burayı tanımıyorum. Açık hava. Geniş bir alan. Sanki burada daha önce birşey varmış, ama şimdi yok gibi. Sanki birşey yok edilmiş. Terkedilmişlik... Ve şimdi burada hayat yok sanki. Yeryüzü kavrulmuş gibi. Daha önce bitki örtüsü, belki bazı ağaç türleri de *varmış* gibi. Belki binalar da vardı. Tüm bunların izdüşümü var, ama onlardan *geriye kalan* hiçbirşey göremiyorum. Hiç birşey. Tuhaf... Ve sanki...kaybolmuşluk hissi var. Ve burada kendimi yalnız hissediyorum. Sanki...herkes terketmiş gibi.”

Ona bedenini farkına varmasını söyledim. Pürüzsüz, dikişsiz bir giysi giydiğini ve ona süeti anımsattığını, ama kat kat olduğunu söyledi. Bedeni sanki çok hafif ve zayıf görünüyordu, fazla madde içermiyordu. Ellerine baktığında umduğundan büyük olduğunu gördü ve parmakları olağan dışı bir şekildeydi. Kafasını ve yüzünü sorduğumda, kafasını sıkıca saran bir kapüşon giydiğini söyledi.

Yüzü: “Pürüzsüz bir yüz. Oval hissi veriyor. Çok küçük bir ağız ve minicik bir burun var. Gözlerim küçük ama geniş. Daha çok yatay şekilli, hemen hemen yırtık gibi.” Bu terkedilmiş yerde sorunsuz nefes alabildiğine şaşırmıştı.

T: Sanki daha önce burada bulunmuşum gibi hissediyorum. Burası daha önceden bilmiş olduğum bir yer. Birşey olduğunu duydum gibi hissediyorum.

D: *Ve daha önceden bildiğin bu yer böyle değil miydi?*

T: Hayır. O zaman sağlamdı. Bir çok insan, bir çok aktivite vardı. Kalabalık bir yerdi. Ben ne olduğunu görmedim. Ve çok üzücü. Bir sürü farklı hikaye var. Ama sanırım bir çeşit... adeta kendi kendini yok etmiş gibi. Bazıları dış güçler tarafından tahrip edildiğini söyledi, ama ben bunun doğru olduğuna inanmıyorum. Yardım edilebilir bir şey olduğunu düşünüyorum. Pekala, herhalde yardım edilebilirdi, ancak ne yapacaklarını bilmiyorlardı.

D: Sence burası senin evin miydi?

T: Evet, öyle düşünüyorum. Orada gerçekten çok uzun süre kaldığımı sanmıyorum. Tanıdığım ve buradan ayrılamayan diğerleri olduğunu hissedebiliyorum sanki. Yok olup, kaybolanlar.

D: O zaman bazıları ayrılabilirdiler.

T: Evet. Ben neden ayrıldım bilmiyorum, ama ayrıldım. Ve bu olay olduğunda burada değildim.

Buraya herhangi bir araçla gelmediğini söyledi. Sadece düşündü ve anında oradaydı.

D: Bunu düşündüğünde neredeydin? Hadi oraya gidelim. Burayı görmek istediğine karar verdiğinde neredeydin?

T: Uzayda. Gezegen değil. Orada dışarıdaydım. Herşeyin bir parçası olarak.

D: Ne demek istiyorsun?

T: Sadece...uzay.

D: Hiç bir araç veya fiziksel bir şey yok mu? (Hayır) Peki, orada nasıl var olabiliyorsun?

T: Çok bir şeye ihtiyacın yok.

D: Ne demek istiyorsun? Çünkü fiziksel bir bedenin var gibi gözüktüyor, değil mi?

T: Burada, dışarda olduğumda yok. Dışarıda uzayda olduğum zaman fiziksel bir şey yok. Kendimi bir ışık noktası gibi hissediyorum. Tekrar ayrılmak ister istemez beden kayboldu. Buna artık ihtiyacım yok.

Kendini ışık noktası gibi hissettiğini söylediğinde, kendini *gerçekte* olduğu gibi görüyordu. Hepimiz ilk yaratıldığımızda öğrenmek ve deneyimlemek için dışarı yollanan ışık kıvılcımlarıydık. Yaşamak amacıyla, kendimizi sardığımız fiziksel tuzakları ve bedeni soyup çıkardığımızda, hepimiz aslında ölümsüz birer ışık noktasıyız.

D: Felaket olmadan önce bu gezegenden ayrıldığını mı söyledin? (Evet) O zamanı görebilir misin? O zaman fizikisel bir beden var mıydı?

T: Sanki vardı gibi. Ve bir çeşit araçtayım.

D: Yanında başkaları var mı?

T: Birçok insan var. Araç küçük.

D: Buradan ayrıldığında, birşey olacağını biliyor muydun?

T: Kesin olarak değil. Birşey olacağı için ayrılmadım. Ama sanki bir şey olabilirmiş gibi bir his vardı.

D: Aynı zamanda ayrılan başkaları da var mıydı?

T: Evet. Ama yine, birşey olacağını hissettiklerinden değil. İnsanlar gelip gidiyorlar.

D: Senin işin neydi?

T: Bu aracı kullanmakla ilgili bir iş. Uzun bir zaman uçtum, ama kesinlikle ileri geri gidip dönecektik.

D: Ayrıldıktan sonra bu yolculukta ne olduğunu anlat bana. Nereye gittin?

T: Gezegenden çok uzakta bir yer gibi. Sanki başka gezegenleri mi gözlüyoruz? Başka varlıkları? Belki de öyle. Ve oldukça uzaklara götürülmüştük... hatta o evrenin dışına.

D: Orada işin neydi?

T: Sadece bakıyorum. Sadece izliyorum. Bilgi topluyorum. Diğer bölgelerde neler oluyor ona bakıyorum.

D: Sizin insanların yaptığınız iş bu mu?

T: Yaptığımız şeyin bir parçası gibi görünüyor. Sanki araştırmak ve sonra edindiğimiz bilgiyi geri getirmek gibi. Ve sonra o bilgilerle başkalarıyla birlikte çalışmak. Ve sonra tekrar gitmek.

D: O tür işi seviyor musun?

T: Evet. Çok ilginç.

D: O kadar uzağa gittiğinde küçük bir gemide miydin, yoksa daha büyük bir gemi miydi?

T: Küçükmüş gibi geliyor.

D: Bu gezegenlere geminizle iniyor musunuz, yoksa sadece dışardan mı izliyorsunuz?

T: Sanki sadece izliyoruz. İndiğimi hatırlamıyorum.

D: O zaman insanlarla etkileşime girmiyorsunuz.

T: Hayır. Sanki uzaktan yapıyoruz gibi. Ama yine de, uzaktan olsa da neler olup bittiği hakkında çok şey öğrenebiliyoruz.

Tüm bunlar hakkında daha fazla şey öğrenebilmek için hikayeyi daha ileriye almaya çalışıyordum, bu yüzden onu, birşeyin olduğu önemli bir güne götürdüm.

T: (Kafası karıştı) Bir tür olağandışı bir gezegen görüyoruz sanki... Sıvı bir portakal gibi. Ve sürekli şekil değiştiriyor.

D: *Onu sıradışı yapan bu mu?*

T: Evet. Böyle birşeyle daha önce hiç karşılaşmadık. Üzerinde yaşam yok gibi, ama onun fonksiyon ya da amacını anlamaya çalışıyoruz. Çünkü sabit bir şekli yok. Ve aslında bu durum sanki sıkıntı yaratabilirmiş gibi geliyor...(Kafası karıştı) çevresindekileri etkileyebilir. Ve diğer gezegenler için sorun yaratıyor gibi gözüküyor. Üzerinde yaşam olmayan gezegenlerin bile bir amacı var. Ve sanki bu, zincirlerini koparmış gibi. Şeklini değiştirme şekli rahatsızlık yaratıyor.

D: *Dalgalanma. (Evet) Bir şey yapman gerekiyor mu?*

T: Daha çok gözlemlememiz gerekiyor, ancak bu bir çeşit alarm hissi veriyor. Ve geri dönüp yetkililere bu bilgiyi iletmeliyiz. Bunun aciliyeti var. Farklı bir duygu. Bu, bir şekilde bizim gezegenimizi etkiledi.

D: *Çok uzakta olduğu halde mi?*

T: Öyle olduğu halde. Biliyorum. Evet. İnanılmaz sıkıntı yaratıyor.

D: *Bütün evren boyunca mı, ya da nasıl oluyor?*

T: Evet. Bazen göze çarpmayacak biçimde, bazen büyük ölçüde. Nasıl olduğunu anlayamıyorum, ama acil olduğunu hissediyorum. Bizim dünyamıza ve diğerlerine tehlike oluşturabilir.—Geri dönüyoruz. Burada yapabileceğimiz başka bir şey ya da elde edebileceğimiz bilgi yok . Geri dönüp bilgiyi iletmenin zamanı.

D: *Pekala. Şimdi bilgiyi rapor ettiğin zamana gidelim. Burası nasıl bir yer?*

T: Tarif etmesi zor yapıları var. Biz kendimiz yapıyoruz. Doğal formlar değil, ama doğal gibi gözüküyor. Ve içeride... çok fazla alan var. Bu bir bina, ama sanki yerin altından yukarı doğru geliyor.

D: *Bu yer nerede?*

T: Bu o gezegen, benim gezegenim. Ve ben oraya bilgiyi iletmeye gittim. Yetkililer bu binadalar.—Endişeliler. Bu gezegende neler olduğunu anlamak için başkalarını gönderecekler, daha bilimsel bir ekibi. Onların test etmek ya da bilgi toplamak için başka yolları da var. Biz keşif yapanlarız. Ve şimdi başka aletleri olan insanlar oraya gönderilecekler.

D: *Siz onlarla birlikte geri dönmüyor musunuz?*

T: Hayır. Biz kısa bir süre olduğumuz yerde kalacağız. Hiç bir zaman burada uzun süre kalmıyoruz. Sonra başka bir göreve yollanıyoruz.

Onu, başka önemli bir tarihe ilerlettim ve uzun bir duraklamadan sonra yavaşca ve üzüntülü bir şekilde cevap verdi.

T: Yine bir gemideyim. Ekipte başka biri daha var. Ve gezegenden haber aldık. Ve... yarım yamalak bir bilgi. Ama bir yıkım olduğunu duyuyoruz. Ve... (İfade etmekte zorlandı.) Ve ne yapacağımızı bilmiyoruz.

D: Bu yıkıma sebep olan şeyin, o gördüğün gezegen olduğunu mu düşünüyorsun?

T: (Büyük bir iç çekti) Şu anda onu bilmiyoruz. Öyle gibi...aklımıza ilk gelen şey o. Ve... ne yapacağımızı bilmiyoruz. Nereye gideceğimizi bilmiyoruz. Dolanıp duruyoruz. Sanki oralarda kaybolduk. Görevimiz hiç bir sonuç vermedi. Nereye gideceğimizi bilmiyoruz. Birşey olursa ne yapacağımız söylenmedi. Ve biliyorum ki buralarda başkaları da var, fakat biz onların yakınında değiliz.

D: Onlarla kontak kurmanın bir yolu yok.

T: Öyle gibi görünüyor. Birilerinin bizi bulmasına rağmen.

D: Ve size mesaj yolladılar.

T: Evet. Biz kimseyi bulamıyoruz gibi görünüyor.

D: Peki, belki onlar da sizin gibi artık ne yapabileceklerini bilmiyorlardır.

T: Hayır, herhalde bilmiyorlar.

D: Sizin aracınızda kaç kişi var.

T: Sadece iki kişiyiz.

D: Yemek yemeniz ya da birşey tüketmeniz gerekiyor mu?

T: Hayır, sanırım gerekmiyor.

D: Sence bir süre o araçta yaşayabilecek misiniz?

T: Evet. Ondan dolayı endişe etmiyoruz. Sadece... nereye gideceğimizi bilmiyoruz. Ve tam anlamıyla ne yapacağımızı.

D: Peki, ileride bir zamana gidelim. Bunu kolayca yapabiliriz. Zamanı ileriye al ve bakalım neler oluyor. Nereye gidiyorsunuz? (Durakladı) Ne yapmaya karar verdiniz?

T: İnebileceğimiz başka bir yer var mı diye araştırmaya karar veriyoruz. Mümkünse, kendi türümüzden insanları bulmak istiyoruz.

Burada, kasette yüksek sesli elektronik bir uğultu başladı, ve kelimeleri kısmen belirsizleştirdi. Seans sırasında bu belli olmamıştı. Sadece kaydı

yazıya aktarırken duyuluyordu. Bu tür fenomen bazen olabiliyor ve sanıyorum enerji varlıklar tarafından oluşturuluyor. Ayrıca kayıt hızlanabiliyor ve “sincap sesi gibi” çıkabiliyor veya yavaşlayıp, sesler derinden ve ağırlaşarak gelebiliyor. Bu asla kayıt cihazının normal mekaniğinden kaynaklanmaz.

D: Peki, ne yapıyorsunuz?

T: Bu keşfi deneyimlememiz gerekiyordu ve haritalarımız var. Bu anlamda aradığımızı bulduk gibi düşünüyoruz, ama gerçek anlamda bir planımız yok. Keşfetmeye devam edeceğiz, ama şimdilik... sadece kendimiz için.

Bu keşif sırasında, seansın başında gördükleri gezegene geri döndükleri anlaşıldı ve gezegeni cansız ve yıkılmış buldular.

D: Pekala, ileri bir zamana gidelim. Gidebilecek bir yer buluyor musunuz? (Uzun bir sessizlik) Yani artık keşfetmeyi bırakıp, emniyette olabileceğiniz bir yer?

T: (Durakladı.) Öyle gibi görünmüyor. Sanki... onun yerine formumuzu değiştiriyoruz.

Elektronik uğultu başladığı gibi aniden durdu.

D: Ya, ne demek istiyorsun?

T: (Kafası karıştı) Nasıl bilmiyorum, ama ... formumuzu araçta bırakarak yapabiliyoruz. Ve sadece uzayda oluyoruz.

D: O zaman mı ışık noktası oluyorsunuz?

T: Sanırım.

D: Neden bunu yapmaya karar verdiniz?

T: Bunu yapabileceğimize dair bilgimiz olmalı. Ve gezegenimiz olmadan, bedenlerimizin olması pek anlamlı gelmedi.

D: Başka bir gezegen bulabileceğinizi düşünmediniz mi?

T: Gerçekte bulmayı asla istemedik. Bulabilir miyiz diye bakmak istedik, ama bulup bulmamak o aşamada çok önemli gelmedi. Ya da gerekli gelmedi. Geri dönemezdik. Ve birlikte olmamıza rağmen kendimizi başka bir gezegende yalnız hissedecektik.

D: Yani ikiniz bunu birlikte yapmaya mı karar verdiniz? (Evet) Bu ölmenin bir şekli mi? Bu kavramı anlıyor musun?

T: (Büyük bir iç çekti) Sanırım. Evet. İstedığımız gibi oldu, ama evet.

D: Çünkü bedenleriniz ölebilir mi diye merak ettim.

T: Yani artık onlara ihtiyacımız kalmamıştı. Onlar işe yaramadığı için değil. Onlar artık herhangi bir amaca hizmet etmeyeceklerdi.

D: Seyahat etmeye devam edebilirdiniz, ama onun da bir anlamı olmayacağını mı düşündünüz?

T: Hayır. Saçma geldi. Mesele yeni bir ev bulmaktıysa da, herhangi bir evin aynı olamayacağını düşündük. Ve bu bir anlamda üzücüydü.

Kasetin sonuna gelip diğer tarafı çevirdiğimde uğultu geri geldi.

D: Şimdi ne yapacaksın?

T: Böyle güzel. Bir çeşit devam hissi var. Seyrediyorsun.

D: Hâlâ keşfediyorsun.

T: Tam olarak keşfetmek gibi değil, beklemek gibi... Sabitleyici gibi demek istiyorum.

D: Ne yapman gerektiğini söyleyecek kimse ya da bir şey var mı?

T: Hmmm. Adeta biliyor gibiyim, ama bana talimat verildi diye de düşünmüyorum. (Durakladı). Yaptığım bütün o dolaşmalardan sonra, şimdi sanki daha ziyade sabit bir ışık noktası gibi duruyorum. Ve bu, daha büyük bir seviyede bir tür yardım sağlıyor gibi. Minik bir ışık noktası, ama çok büyükmüş gibi geliyor. Ve bir anlamda katı cisimmiş gibi ve sabitleyici. Evrendeki cisimlerin gerektiği gibi işlev görmesine yardım eden, sabitleyici bir nokta gibi.

D: Orada sadece birşeyleri dengeleyerek, uzun süre mi kalıyorsun?

T: Evet, sabitliyorum, cisimleri olmaları gereken yerde tutuyorum.

D: Yani gezegenleri mi demek istiyorsun... ya da evrendeki cisimleri mi?

T: Yani, bu yeni bir şey.

D: Hiç öyle olmaktan vazgeçip, fiziksel bedende olmak için istek duyuyormusun?

T: Öyle gibi görünmüyor. Bu işi seviyorum.

D: Hâlâ ne yapman gerektiği konusunda talimat almaya gereksinimin var mı?

T: Ön talimatı aldım, başlangıç talimatları. (Durdu) Şu an çok fazla talimat yok. Ama farklı birşey yapmak gerekirse, ne yapmam gerektiği konusunda bir fikrim var.

D: Peki benimle bir beden içinde konuştuğunun farkında mısın?

T: Sanırım onu biliyorum. Hem biliyorum, hem de bilmiyorum. (Güldü) Burada yatan beden farkındayım.

D: Evet, içinden konuştuğun beden. (Evet.) Ama aynı zamanda oralarda cisimleri sabitliyorsun. (Doğru) Çünkü seni şaşırtarak kafanı karıştırmak istemiyorum.

T: Olabilirdi.

D: Pekala, ilk kez bir bedene girmeye karar verdiğin daha ileri bir zamana gidelim.—Bedene girmeye karar verdiğinde ne oldu?

T: Bu beden mi? (Evet) Peki...bu benim fikrim miydi emin değilim.

D: Bu konuda talimat aldın mı diye merak ettim.

T: Evet. Bu gerekliydi. Bedende yapmakla yükümlü olduğum birşey vardı, ya da yapmam gerekli olan birşey. Daha önce yaptığım işte oldukça rahattım ve biraz değişiklik yapmam gerekiyordu, öyle bir şey. Ve ışıık noktası olarak yapamıyacağım, deneyimlemem gereken bir şey vardı.

D: Peki bunu yapmak için talimat mı verildi?

T: Evet. Benim fikrim değildi, çünkü çok mutluydum.

D: Daha önce fiziksel oldun.(Evet.) Peki hiç Dünya gezegeninde fiziksel oldun mu? Çünkü şimdi ikimiz orada konuşuyoruz.

T: Doğru. (Durakladı) Bilmiyorum...İyi hissediyorum. Geriye bakmaya çalışıyorum.—Bana gelmemi söylediler. Onlar söylediler...birşey yapmak için...ve bu sanki aynı zamanda kendim için de birşeymiş gibi geliyor. Yoğunluğu deneyimlemekle ilgili. Ve yoğunlukla başedebilmeyi öğrenmekle. Çok farklı geliyor.

D: Diğer gezegenden farklı mı?

T: Evet. Formumuz olduğu halde herşey daha hafifti. Daha farklı çalışıyordu.

D: Bedeni deneyimlemenin kolay olacağını mı düşünüyorsun?

T: Öyle gibi görünmüyor. Gitmeye hazırım. Ve bunun doğru olduğunu biliyorum, ama buna can attığımı söyleyemem. Biraz acayip görünüyor.

D: Oralarda onca özgürlüğe sahiptin.

T: Evet. Ve keşif yapmak eğlenceliydi.

D: Ama bir nedeni olmalı, yoksa senden gelmeni istemezlerdi. (Evet.) Önemli olmalı.

T: Onlar da öyle diyor.

D: Bedene gelmeden önce yapman gereken hazırlık var mı?

T: Bir sürü fotoğrafa bakıyorum gibi görünüyor. Gezegendeki yaşamla ilgili fotoğrafların gösterildiği bir yerdeyim, çok hızlı geçiyor. Bir dolu bilgi, hızlı.

D: Bilmen gerekecek şeyler mi?

T: Evet. Bir çeşit, burada herşeyin nasıl işlediği ile ilgili.

D: Hiç bilgi sahibi olmadan gelmek zor olurdu, değil mi?

T: Evet. Hazırlık aşaması. Neredeyse ders gibi. Ve öğrenmek, ya da ne öğreneceğimiz eğlenceli.

Belli ki, diğer kitaplarımda detaylıca anlattığım izdüşüm işlemini tanımlıyordu. Bu işlem daha önce Dünya'da bulunmamış ruhlara, onları buraya hazırlamak için uygulanıyor. Bu yüzden onun ilk gelenlerden olduğu barizdi.

D: Yani, gideceğin yerin nasıl bir yer olacağını bilecek misin?

T: Farklı görünüyor. Ama... o kadar kötü değil. (Kıkırdadı.) Başlangıçta olduğu kadar zor değil.

D: Bedene ilk girdiğinde nasıl hissettin?

T: (Durakladı.) Hmmm. Zor...değil. Rahatsız edici bir his. Benzediği şey... bundan emin değilim. Bu çok farklı. Uyum sağlaması... çok zor.

D: Bunu anlayabiliyorum. Tüm bu soruları bu yüzden soruyorum. Çünkü fiziksel bedenle konuşuyorum ve onun sormak istedikleri var. Dünya'da, bu bedende olmaktan dolayı neden farklı hissettiği gibi.—Ona, kaşif olduğu ve tahrip olan gezegenin olduğu bu geçmiş yaşam, sizce neden gösterildi?

Kayıttaki uğultu kasedin tüm bu yüzü boyunca devam etti ve oldukça sesli ve kesik kesik olmaya başladı.

T: (Kocaman bir iç çekti.) Bu gezegenin dışındaki diğer varoluşlarını da görmesi gerekiyordu.

D: Nereden geldiğini mi? (Evet.) Bunu bilmesi onun için neden bu kadar önemli?

T: Özlüyor.

D: Ama diğer gezegende artık yaşam yok, değil mi?

T: Hayır. Ama geçmişte var olduğunu bilmeliydi. Ve Terry oradan. Mümkün olsa orada olmayı tercih ederdi.

D: Ama tabii ki mümkün değil, değil mi? (Evet) Ayrıca uzayda kalıp yaptığı işi de yapabilirdi, değil mi?

T: Bu hoşuna giderdi. Ama bu yaşama ihtiyacı vardı. Bu zamanda, buraya getirebileceği şeyler var.

D: Şu anda yaşamı ile ilgili ne yapması gerektiğini biliyor musunuz?

T: Evet. Şifa işinin yeni yollarla geliştirilmesi gerekiyor. Ama o doğru yolda.

D: Bir sorusu vardı. Tüm hayatı boyunca bunu hep merak ediyordu. Kendisinin kim olduğunu bilmediğini düşünüyordu. Kendini keşfetmeye çalışıyordu. Kim olduğunu bilmediği için, çok zaman harcayarak karakterler yaratıyordu.(Evet) Neden öyle hissettiğini açıklayabilir misiniz?

T: Pekala, bu eğlenceli bir şey, ama onun için çok iyi bir şey değil. Bunu nasıl yapacağını bilmiyor, dünya yaşamını yaşamayı. Bir çeşit şapka deniyordu ve hiç biri ona olmadı. Ve o kayboluyordu. Zordu ve şimdi kim olduğunu daha çok hissetmeye başlıyor. Ve gitmesi gereken yön de bu. Ama neredeyse tamamen kaybolmuştu.

D: Çünkü kim olduğunu bilmiyordu.

T: Doğru. Bu onun güçsüzleştiriyordu.

D: Fakat siz onun anlamasına yardım edebildiniz, değil mi?

T: Evet. Ona yardım etmek için tanışacağı ve birlikte çalışacağı doğru insanları gönderdik.

D: Yani fiziksel bedene daha çok bağlanabilsin diye mi?

T: O daha çok değiştirildi. Gerçekte kim olduğunu daha çok hatırlamak ve bunu fiziksel olarak tezahür ettirmenin yolunu bulmak için.

D: Bu yüzden mi neredeyse kaybolmuştu, çünkü kim olduğundan ve burada ne yaptığından emin olmadığı için mi?

T: Doğru. Kafası karıştı. Ona yardım edeceğiz, çünkü bunu istiyor. Ve bu onun için iyi olacak. Onun bu konuda ilerlemesi için elimizden geleni yapacağız. Burada olması gerekiyor. Hoşuna gitse de, gitmese de!

D: Uyum sağlayabilecek, değil mi? (Evet) Kimliğini bulması ve uyum sağlaması için ona yardım edeceksiniz.(Evet) Bu çok önemli. Onu rahatsız eden bir diğer şey de: Bu bedene geldiğinden beri fiziksel sorunları var. (Evet) Bu neden oldu?

T: Esas olarak uyum sağlamakla alakalı. Fiziksel yaşama uyum sağlamak kolay olmadı. Ve burada kalmak istediğinden emin olmadığı zamanlar oldu. Ve çok saf olmayan, kirletilmiş bir ortama getirildi. Bu ortamla birlikte bedenin de yeni bir olgu olmasının birleşimi, zor bir başlangıca neden oldu. Ve kendini tanıyamaması da onu zorlayan fiziksel bir gerginlikti.

D: Evet, onu anlayabilirim. Sizin gibi olan başkaları tarafından da, bazen enerjinin çok değişik olduğu ve fiziksel bedene ilk kez girildiğinde ayarlanması gerektiği söylendi.

T: Evet. Bazı ayarlamalar yaptık. Ebeveynleri ve doğumla ilgili koşullar çok zordu. Ve ancak bu kadarını yapabildik.

D: Neden zordu?

T: Anne ve babası farklı türden varlıklardı, enerji olarak çok çok daha yoğunlardı. Doğru varlıklardı, ama enerji olarak iyi bir eşleştirme değildi. Ama gerekli olan buydu. Ancak bu, onun uyum sağlamasını zorlaştırdı. Ve o çaba gösterdi.

D: Ama tüm hayatı boyunca fiziksel sorunları oldu. Artık bunun bitmesi gerekiyor, değil mi?

T: Evet, onun işini yapabilmesi için bu gerekli. Ve gitmesi gereken yere gidebilmesi için gerekli. Geçmişte bir zamanda da bazı ayarlamalara ihtiyacı oldu. Başağrılarına ve bitkinliğe neden olan buydu. Ayrıca biz de ayarlamalar yapıyorduk ve yine yaptığı spiritüel gelişme türü çalışmaları ile, kendisi de kendine ayarlamalar yapıyordu. Ama görüyoruz ki artık bunun ötesine geçmesi gerekiyor. Çok şey üstlendi. Ve ayrıca bu gezegende yaşamaya hâlâ tamamıyla uyum sağlayamadı. Ama biz yaptığı iş için uyum sağlamasına yardım ediyoruz. Beden tepki veriyor. Ve fiziksel sıkıntı olmaksızın gelişmeye başka bir yoldan devam edebilir. Artık zamanı geldi.

BA, neyin üzerinde çalışılması gerektiğini görmek için beden taraması yapmaya başladı.

T: Beyinde birşeyler var —hmm, açıklaması zor, ama— bir bağlantı yapılamıyor. Yeniden bağlamamız gerekiyor. Esasen bir ayarlama gerekti.

D: Bunu yapabilir misiniz?

T: Evet, yapıyoruz. Bu fayda eder. Ve kafadan baskıyı biraz alacağız. Ve sistemindeki aşırı stresi hafifleteceğiz. Bütün bedenindeki.

D: İlgilenilmesi gereken başka ne görüyorsunuz?

T: Böbreküsti bezleri, böbrekler, karaciğer. Organların çoğu toksinli. Hastalıklı değil, toksinli. Çok fazla çalışmışlar. O bölgede sağlığını düzelteceğiz. Bütün olarak işlev görebilmesi için ihtiyacı olan güce kavuşmasına yardım edeceğiz, böylece yapması gerekeni yapabilecek. Baş ağrıları ile uyanıyor ve sonra tekrar uyumakta zorlanıyor. Bu ona fayda edecek.—Organlar onarılıyor.—Artık bitkinlik hissetmeyecek.

D: Belki bedende olmamak için bunları yaratıyordu.

T: Evet, o da bir etkendi. Bu biraz karmaşıktı. Zaman zaman çıkış için yol arıyordu. Bunu ezici buldu. Ama onda asla hiç bir hastalık görmedik, çünkü o sandığından daha güçlü. Ve burada yapması gereken önemli bir görevi var. Henüz ayrılmasının zamanı değil. Ve o bunu biliyor. Kendini

bedenden asla dışarı çıkaramazdı. Artık yaşam onun için hoş bir deneyim olacak.— Yeniden canlanması için tüm sisteminde sadece ışık dolaşımı yapıyoruz.— Hemen hemen onun için imkansız hale geliyormuş.

D: Neredeyse bitirdiniz mi?

T: Evet, bitti.

Bu noktada yüksek uğultu durdu ve seansın geri kalan kısmında bir daha geri gelmedi.

D: Bütün beden mi? Bütün bedeni düzelttiniz mi?

T: Evet. Ve devam edecek. Ama başlattık. Şimdi bedeninde çok daha fazla ışık var. Ve daha fazla güç.

Ayrılık mesajları: Biz hep buradayız. Ona yardım etmek için buradayız. Ve istediği zaman bizi çağırabilir. Ve birçok seviyede çok fazla desteği var.

D: Sizi çağırmak istediğinde, size nasıl hitap etsin?

T: Bizi sadece düşün. Sadece Bütünü düşün.

D: Sizi çağırmak istediği zaman Bütünü düşünecek ve onu çağırarak. Bu harika bir şey. Gitmeden önce ona bütün söyleyeceğiniz bu mu?

T: Evet. Ve bugün burada yaptığımıza bütünüyle inan.

ON İKİNCİ BÖLÜM

DAHA FAZLA YIKIM

Ellen buluttan aşağı inmeye bir süre tereddüt etti, sonra inmek istemediğini, YUKARIYA çıkmak istediğini bildirdi. Nereye gitmek isterse gidebileceğini söyledim. Dünyadan yukarı doğru uçarken kıkır kıkır gülüyordu. Uzayın içinde uçtukten sonra, beklenmedik bir şekilde yerin altına süzüldü ve bir mağaradan dışarı çıktı.

E: Burası kızıl kahve...daha çok kırmızı. İlk başta bana Sedona'yı hatırlattı, ama Sedona değil. Ama öyle bir renk. Sadece kayalar ve toprak var. Bitki yok. Mağaranın ağzından dışarı bakıyorum. Aşağı doğru inen bir yamaç var. Mağaradan dışarı süzülüp açıklığa geldim. Dışarısı çok daha aydınlık, o yüzden adapte olmak zor.

Bedenine bakmasını istedim ve bilinçli zihni ona, bu gördüğünü görüyor olamayacağını söyleyerek sürekli müdahale etmeye çalıştı. Onunla konuşmaya devam ettikçe, yanıt verdi, "Bodur gibi...güçük ayaklar. (Güldü) Onları nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Ayakkabı görmüyorum. Dışarıda zemin sıcak. Kumun üzerinde ayaktayım ve bu pek bir anlam ifade etmiyorl. İnsan olduğumu hissetmiyorum. Tenim bronz rengi gibi, ama güneşte bronzlaşmış gibi değil... bej gibi... Şey gibiyim... bilmiyorum... tuhaf bir beden. Uyduruyormuşum gibi geliyor. Hayli tuhaf, bej, yumuşak, bodur bir şey. (Güldü) Çok uzun değilmişim gibi hissediyorum. Kısa. Ama sanki kollarım uzun gibi, kısa bacaklar ve tumbul, güçük ayaklar." Herhangi bir şey giyiyor mu diye sordum. "Sanki elbiseye ihtiyacım yok gibi, ama kendimi çıplak da hissetmiyorum."

D: Bedeni erkek mi yoksa kadın gibi mi hissediyorsun?

E: İkisi de değil, ya da daha erkek gibi... kadın gibi değil.

D: Yüzün neye benziyor?

E: İrice gözleri olan büyük bir kafa adeta. (Güldü) Sanki büyük güneş gözlükleri takmışım gibi. Hiç bir yerde saç görmüyorum.

D: Herhangi birşey taşıyormusun?

E: Bir çeşit aletlerim var gibi, ama ne iş gördüklerinden gerçekten emin değilim.

D: Aletler neye benziyor? Eğer tarif edersen belki anlayabiliriz.

E: Uzun ve silindirik şeklinde ve tutmak için üzerinde bir yer var...silah gibi sanki, ama silah değil.—Sanırım toprağı kontrol etmek için. Sanki buraya dışarıdaki toprağı kontrol etmeye gelmişim gibi. 60 santimetre uzunlukta olabilir.

D: Ya, küçük değil yani?

E: Belki o kadar büyük değil. Belki ben çok kısa olduğum için uzunmuş gibi görünüyor. Ben kısayım.

D: Bu aletle toprağı nasıl kontrol ediyorsun?

E: Ha, sadece oradan bir parça toprak alıyorum, hâlâ kirli mi diye atmosferdeki birşeyi bir şekilde ölçüyorum.

D: Yani, toprağın yanı sıra atmosferi de mi kontrol ediyorsun?

E: Atmosferdeki birşey toprağı da etkilemiş sanki. Temizlenmiş mi ve hâlâ ne kadarı etkilenmiş diye bakıyorum.—Burada artık hiç birşey kalmadı. (Ağlamaya başladı.)

D: Bu seni neden duygusallaştırdı?

E: Biz mağarada yaşamıyorduk. Yüzeydeydik, ama birşey oldu.

D: Senden başka kimse var mı?

E: Onlar aşağıdalar. Ben sadece kontrol yapmak için dışarı geldim. Çok aşağıda yaşıyoruz. O yüzden mağaradan dışarı doğru süzıldüm.—herşey gitti.

D: Toprakta neye bakıyorsun?

E: Radyasyon. Güvenlik düzeyini ölçüyorum. Biraz düzeldi, çünkü yukarı çıkabiliyoruz. Daha önce olduğundan daha iyi. Uzun zamandır aşağıdayız.

D: Yüzeyde yaşadığınız zaman, yüzey nasıldı?

E: Dünyaya benziyordu. Bitkiler ve yeşillik, su ve insanlar vardı, bir uygarlıkta olan herşey. Bu garip, çünkü orada daha önce olduğu görünen... mutlu bir Dünya'ymış gibi. Ama bu uzun zaman önceydi ve şimdi sahip olduğum beden o zaman sahip olduğum bedene benzemiyordu.—Burada birçok yeri göremiyorum. Daha çok burada olmuş olanın artık var olmadığı hissi var.

D: Bu olduğunda sen orada mıydın?

E: Toprağı kontrol eden varlık, sanki burası şehirken orada olan varlık değil gibi. Kafa karıştırıcı. O, buraya toprak örneklerini almaya geldiği zamandan çok daha önceydi sanırım. Fakat bu yeri daha sonra bulmuş

gibi. Yerin altındaki grup, aşağıda yaşayabildikleri için oradalar gibi. Ama onlar, her ne olduysa, o zaman gidenlerden daha sonra geldiler. Ve olanlar hakkında bilgi ediniyorlar. Bunun olduğunu biliyorlar ve yıkımdan sonra gezegeni incelemek için geri gelmek istediler. Yeniden yaşama elverişli mi diye görmek için geldiler.

D: Yani sen ve diğer insanlar başka bir yerden mi geldiniz? (Evet) Size kimse tahribata neyin sebep olduğunu söyledi mi?

E: Sanki bir nükleer patlama ya da çok büyük bir felaketmiş gibi görünüyor, ama tam olarak ne olduğunu göremiyorum. Bizim onları kollamamız gerekiyordu (üzüldü) ve onlara çok değer veriyorduk, ama öldüler. Bir savaş oldu, ama onlar savunmasızdılar. Saldırıya uğradılar.

D: Bu seni üzüyor. (Evet) Seninle birlikte birçok insanında geldiğini mi söyledin?

E: Aşağıda kaç kişi var emin değilim, ama yapılması gereken işi yapacak kadar kişi var.

D: Bakalım senin geldiğin yer neye benziyor. Buraya gelmeden önce olduğun yer. Orası neye benziyor?

E: Ben gemi ile geldim. Gemide çok kişi yok sanki. Gemi ufak görünüyor. Ben geminin sadece bir bölgesindeyim. Ekranlar, paneller ve ışıklar ve ona benzer şeyler var. Uzaydayız.— Gemiden önce nereden geldiğimden emin değilim.

D: Biri size bu yere gitmenizi mi söyledi?

E: Sanki bizim müdahale etmemize izin verilmedi.

D: Yine de buraya indiniz, ama burası çoktan tahrip mi edilmişti? (Evet) Ve radyasyondan dolayı yüzeyde yaşayamayacağınızı biliyor muydunuz?

E: Toksik olduğunu, ama aynı zamanda dışarıda birşey inşa edip yaşamak yerine yaşayabileceğimiz doğal bir delik olduğunu da biliyorduk.

D: Ama yüzeyde kalamayacağınızı biliyordunuz, değil mi?

E: Dışarısı çok hoş değil. Yer altına gitmek daha güzeldi. Dışarısı çok aydınlık ve sıcak. Mağara, içinde yaşayabileceğimiz doğal bir oluşumdu. Laboratuvar ortamı gibi. Yapmamız gerekeni yapmak için aletlerimizi getirdik.

D: Aşağıda sizden çok kişi var mı?

E: Çok sayıda değil. Söylemesi zor...belki altı yada oniki kişi. Sanırım bazıları birşeyler yapmak için başka bölgelere gidebilirler.

D: Yemek yemeniz gerekiyor mu?

E: Etrafta birşey görmüyorum, bu yüzden gerekmiyordur. Uyumamız da gerekmiyor herhalde.

D: O zaman orada uzun süre kalabilirsiniz.—Ama senin görevin yüzeye giderek toprağı ölçmek, değil mi?

E: Evet, onu yapıyordum. Çok garip. Şimdi sahip olduğumuz bedenler ortamımıza uygun sanki. Korunağımızın olması da güzel. Ayrıca orada fazla dikkat çekmeyiz.

D: Ama ne olduğunu görmenin sizi üzdüğünü söyledin.

E: Beni üzüyor. Onu üzdü mü bilmiyorum. Üzölmüş gibi görünüyor, ama nasıl bir duygu içinde olduğunu bilmiyorum.

Onu daha ileride önemli bir tarihe götürdüm. ‘‘Yerin altında laboratuvarımızdayız. Gitmeye hazırlanıyoruz. Numunelerimizi topladık.’’

D: Atmosferde değişiklik oldu mu?

E: Düzelmiş gibi gözüküyor, ama biz gidiyoruz. Sanki düzelmiş gibiydi ve...hepsi bu. Hâlâ taşlı kum. Yaşamın olabileceğı bir noktada değil. Karşılaştırıldığında toprak daha az radyoaktif, ama birşeyler yetiştirilebilecek bir yer değil.

D: Yani orada işinizin bittiğini mi düşünüyorsunuz?

E: Evet. Aletlerin çoğunu orada bırakıyoruz. Eğer gerekirse daha sonra geri gelebilelim diye. Herhangi birinin bulabilmesi imkansız gibi.

D: Şimdi nereye gidiyorsunuz?

E: Bir toplantı var. Gemideyiz, ama aynı zamanda gemide olmayan başkaları ile de konuşuyoruz.

D: Toplantı ne hakkında?

E: Bunun tekrar olmayacağından emin olmak için çaba göstermemiz önemli. Birçok araştırma kayboldu. Analizlerimize göre gezegen yeniden doldurulmazdı ya da bir şey yetiştirilemezdi. Kabul edilebilir bir zaman çerçevesinde yaşam yeniden geri getirilemezdi, bu yüzden gelecekte bundan kaçınılmalı. Herşey tahrip edilmişti.

D: Yani, öylece terk mi edilecek?

E: Bu belli gezegen tahrip edildi. Ve bu durumun olmamasını istediğimiz başka yerler var.

D: Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz?

E: Başarısızlığa uğradığımızı hissediyoruz.

Onu tekrar başka önemli bir güne götürdüm. ‘‘Bana Dünya’ya gitme fırsatı teklif edildi.’’

D: Bu fırsat nasıl sağlandı?

E: Gönüllü oldum. Ben istedim.

D: Gönüllüler için çağrı mı yapıldı? (Evet) Bu çağrı olduğunda sen neredesin?

E: Bir gemideyim. Benim amirim, liderim, bu durumun Dünya'da da olmasını önlemek için, insanların oraya gitmesine ihtiyaç var dedi.

D: Dünya'da da aynı şeyin olacağından mı korkuyorlar? (Evet) Ve sen gitmek mi istiyorsun?

E: İstiyorum. Çok korkunç olacağa benziyor. Korku çok iyi anlayabildiğim birşey değil, ama yıkımı kendi gözlerimle görmek korkutucuydu.

D: Gemide gitmeye gönüllü olan başkaları da var mı?

E: Evet, evet. Fark yaratmak istiyoruz. Bizim ekip gidiyor. Bazısı gemide kalacak. Bazısı yeryüzüne gidecek. Gemidekiler, yeryüzüne gidecek olanlara destek sağlayacaklar. Bizim hatırlamamıza yardım edecekler, çünkü aşağıda olunca hatırlamak zor.

D: Gemiden ayrıldığınızda bedene ne oluyor?

E: Dünya insanı gibi olmam lazım.

D: Senin şu an içinde olduğun bedeni demek istemiştin... O gemide mi kalıyor, yoksa ölüyor mu ya da ne oluyor?

E: Bu beden adeta bir elbise, ya da araç gibi. Bu kullanışlıydı. Herhangi bir haz, ya da insanların normal yaşam olarak düşündüğü anlamda bir şey yoktu. Gidip bir iş yapmak içindi. Onları çok değiştiriyoruz.

D: Yani gerçekten maddesel bir beden değildi mi demek istiyorsun?

E: Maddeydi, ama sanki neredeyse sentetik bir şeyden yapılmış gibi. Aynı zamanda biyolojik de.

D: Peki bedeni terkettiğinizde ona ne oluyor?

E: Yani, ölmüyor. Canlı değil, o çalışır durumda biyolojik bir elbise.

D: Sen ondan ayrıldıktan sonra bozuluyor mu?

E: Sanmıyorum. Çok emin değilim. Belki başkaları onu kendi işleri için kullanabilir.

D: Bu proje için Dünya'ya gönüllü gideceksen, sana herhangi bir talimat veriliyor mu?

E: Hatırlamak. Bir çok zorlukla karşılaşacağımızı ve anlayamayacağımız bir çok şey olacağını...ve sadece mutlu olmayı hatırlamamızı. Mutlu olmak önemli.

D: Dünyaya gittiğinizde mutlu olmanın kolay olacağını mı düşünüyorlar?

E: Hayır, orada çok mutsuzluk var. Orada çok üzgün varlıklar var ve biz onların üzgün olmasını istemiyoruz. Temel şeyin mutlu olmak olduğunu

söylüyorlar. Bu bizim için bir tür belirsiz bir kavram, çünkü bunun ne anlama geleceğinden emin değiliz.

D: Yani yapmanız gereken bir iş yok mu?

E: Hayatta kalmak. Birşeylere göz kulak olmak.

D: Bir çok zorluk olacağını söyledin.

E: Bizim daha önce yapmak durumunda olmadığımız şeyler.

D: Ama yine de yapmak istiyor musunuz?

E: Yani, oldukça heyecan verici. (Gülüyor) Toprak örnekleri toplamaktan çok daha heyecan verici. Orada insanlar bazı şeyleri unutmuşlar ve birbirlerine yanlış şeyler öğretiyorlar. Ve biz, kendilerini yok etmesinler diye onlara yardım etmek istiyoruz. Onlara hatırlamaları için yardım etmeliyiz.

D: Bu işi yapmak için Dünya'ya gittiğinizde bedenlenecek misiniz?

E: Evet. Ben kız olacağım. (Neşeli bir şekilde güldü.)

D: Seçme şansın var mıydı?

E: Evet. Sanıyorum vardı, ama bir tuhaflık var.

D: Tuhaflık olan ne?

E: Bu gezegendeki baskın karakter olmadığı için onu seçtim. Üstün olmamanın—üstün değil de baskın olmamanın—, daha çok istenilen olmamanın nasıl bir şey olduğunu görmek istedim. Kadınların çok sorunları olduğunu görüyoruz. Erkeklerin de... ama kadınlar doğurabiliyor. Çocukları taşıyanlar onlar olduğu için, kadınlar birşeyleri değiştirmeye yardımcı olacaklar. Özellikle savaşları ve tahribatı engellemeye yardım edecekler. Eğer bir yaşam yaratırsan onu yok etmek istemezsin.

D: Peki bebeğin bedenine girdiğinde neden geldiğini hatırlıyor musun?

E: İlk başta hatırlıyorsun, ama ben buraya geldiğimde ekibimden hiç kimse çevremde olmuyor. Ya da olsalar da ben hatırlamıyorum ve bilemiyorum. Çok kafa karıştırıcı.

D: Etrafınızda size yardım edecek kimse olmadan gidip bunu yaptığınız için çok cesur olduğunuzu düşünüyorum.

E: Bize yardım etmek için etrafta birileri var, ama zor... Bilmiyorum

D: Etrafında senin insanlarından, senin gibi olanlardan hiç kimse yok.

E: Yani, biz hepimiz her yerde bir şekilde aynıyız, ama hepimiz beden olarak farklıyız. Gemilerde olan insanlar var, bizle bağlantı kurabiliyorlar. Onlar herkesle bağlantı kurabilirler ama herkes dinlemiyor.

D: Diğer insanlar dinlemiyorlar mı?

E: Yeterince değil. Ne olduğundan emin değiller. Onları korkutuyor.

D: Siz insan bedenindeyken sizinle bağlantı kurabiliyorlarsa, bu demek ki gerçekte siz yalnız değilsiniz, değil mi?

E: Hayır, ama fiziksel gerçeklikte olunca kendini ayrı hissediyorsun. Bunu sevmiyorum...ayrı olmayı.

D: Siz bedendeysen sizinle nasıl haberleşecekler?

E: Titreşimi yükseltmek için değişiklik yapacaklar. Bedende bir üst seviyeye geçmek gibi. Yeni bir programlama getirmek gibi. Biz yaptığımız için, bir şekilde diğerlerinin de yapmasına yardım ediyor.

D: Programlamayı ileri seviyeye yükseltmek?

E: Bir parçayı değiştirdiğinde, ya da hatta birkaç parçayı değiştirdiğinde daha fazlası değişiyor gibi... anlatması zor.

D: Bunu fiziksel bedene, sen bedene girmeden önce mi yapıyorlar?

E: O zaman belki biraz yapıyorlar, ama daha sonra fazlası yapıyor.

D: Yani bu devam eden bir süreç mi?

E: Evet. Bir süre unutacağımızı söylediler. Herkes değil, ama bazı insanlar. İçine girdikleri ortama bağlı olarak.

D: İleri seviyeye yükseltmek ve yeniden programlamak sizin yolunuzu kaybetmemeniz için önemli, değil mi?

E: Asla kaybolmayacağımızı söylüyorlar. Ama zihnin insan kısmı, insan olmayan kısmıyla bir tür mücadele ediyor. Biri rahatlamak ve herşeyin yoluna girmesini istiyor ve diğeri ise tamamıyla şaşkın...çok fazla şey oluyor. Bu, her zaman herşeyi anlamamak istememe sebep oluyor. Bazı şeyleri hissetmek istemememe neden oluyor. Sanırım şaşırın kısım insan kısmı. O kısım bunun başka birşey olduğunun farkında değil. Gerçekten tuhaf. Bir bedende iki insan gibi.

D: Bedene girdikten sonra bunları ne zaman hatırlayacağınızı söylediler mi?

E: Eninde sonunda. Ellen şimdi bazısını biliyor. Bu konuda çok endişeli.

D: İnsan bedenine girdiğinizde bir şey yapmanız gerekiyor mu? Yardım etmek için orada olduğunuzu söylediniz.

E: Burada olmakla yardım ediyor... bir hayat yaşamakla.

D: Sadece hayatta olarak mı? (Evet) Dışarı çıkıp birşeyler yapmanız gerekmiyor mu?

E: Hayatı yaşayarak birşeyleri öğrenip deneyimliyorsun. Ve bilgi gemiye iletiliyor, onlar analiz ediyorlar ve düzeltmeleri yapıyorlar.

D: Bilgiyi gemiye nasıl iletiyorsunuz?

E: Burada olarak...Yaşayarak...Onlar hepsini okuyabilirler.

D: Peki, şimdi bir bedenden konuştuğunuzu biliyor musunuz? (Evet) Ve bu

fiziksel beden şaşkın. (Evet) Neden burada olduğunu anlamıyor.

E: Bunu olduğundan daha karmaşık yapıyor. Hep fiziksel olarak gidip birşeyler yapması gerektiğini düşünüyor.

D: Dünyayı tek başına değiştirmesi gerektiğini düşünüyor.

E: Bu, uzun zamandır hep yalnız olduğunu sandığı için, bu yüzden tüm bu ağırlık onun kendini bu şekilde hissetmesine sebep oldu.

D: İnsanlara yardım etmek için hizmet vermek istediğini söyledi.

E: Yapıyor. Kalbinin derinliklerinde yaptığını biliyor, ama bunun yeterli olmadığını düşünüyor.

D: Gezegeni terketmeye çalıştı, değil mi? (İntihara teşebbüs etti.)

E: Yalnız olduğunu düşündü ve bu yaşamın ne olduğundan emin değildi. Acıyı anlamadı.

D: Bu yaşamda bazı olumsuz şeyler yaşadı, değil mi?

E: Evet. Orada çok şey olmasını istedi, burada sadece sevgi var. (Güldü) Ama sadece boy göstermekle bir fark yarattığını anlamadı. Sanırım bunun daha çabuk olacağını sandı. Bununla artık uğraşmak zorunda kalmamak için geri dönmek istedi. Birşeyler değişmiyor gibi göründü, ama şimdi bunun farklı olduğunu biliyor.

D: Eğer erken dönseydi işini yapmamış olacaktı, değil mi?

E: Evet, ve şu anda olduğu yerden bunun sonunu göremeyecekti. Tekrar hemen Dünyaya dönmek isteyecekti. (Güldü)

D: Çünkü ‘Kontratımı yerine getirmedi’ diyecekti. (Güldü)

E: Evet. Burası tuhaf.

D: Dünya’nın zor bir yer olduğunu söyledi. (Evet) Burada olmak kolay değil.

E: Hayır değil, ama güzelliği de var.

D: Sizce şimdi, ne yapması gerektiğini anladığı için, daha mı kolay olacak?

E: Sanıyorum. Uzun zamandır halletmeye çalışıyordu. Daha büyük bir proje bekliyordu, ama mesele şu ki, kendisi zaten daha büyük bir projenin bir parçası. Gidip birşeyler aramasına gerek yok.

D: Bana, gönüllüler sadece burada olmak üzere geldiklerinde onların enerjisinin birçok insani etkilediği söylenmişti.

E: Etkiliyor, ve onu korkutan da bu. Bu duyguları, özellikle negatif olanları anlamadı. Bunların verdiği hissiyatı sevmiyor, çünkü diğer varlıklara karşı kötü hisler duymaya başladığını farkettiler ve bu da onu korkutuyor. Buraya sevgiyi getirmeye geldi ve kendisini kötü hissedince sevgisizlik yayıyormuş gibi düşünüyor.

D: Yani kendisine kötü davranmış olan insanları sevmesi mi gerekiyor?

E: Sevmesi gerekiyor.

D: Bu önemli, çünkü karma biriktirmesini istemeyiz. (Hayır) Burada saplanıp kalmasını istemeyiz.

E: Hayır, ve kendisi hali hazırda saplandığını sanıp korkuyordu.

Ellen'in sorularından biri, çizdiği tuhaf geometrik sembollerle ilgiliydi. Bunların nereden geldiğini bilmek istiyordu. Yıllardır sembollerle ve insanların onları çizmekle ilgili dürtüleri ile ilgilenmişim, ve buna verilecek cevapların çoğunu biliyordum, ama her zaman BANın buna ne diyeceğini duymak isterim. Teyit etmek her zaman iyidir.

E: Semboller bir çeşit DNA nın yükseltilmesinin bir parçası.

D: Yani gemide olanlarla bir alakası yok mu?

E: Bir şekilde var, çünkü bilginin aktarıldığı yerlerden biri orası, özellikle onun fiziksel aracına. Onların tercüme edilebileceğinden emin değilim. Sanırım yazdıklarının bir kısmı dünya dışında gördüğü ve bu dünyadaki kadim sembollerin birleşimi. Onlar bazı anlamlarda güçlüler ve olumlular, ama zorlamaması gerekiyor. Uygun olduğunda gelecek. Bu dünyada, enerjiler hakkında daha çok şey öğrenmeli.

D: Peki onun diğer kısmı bu sembollerin ne demek olduğunu anlıyor mu?

E: Bazı seviyelerde, evet. Bu yüzden bunlar ilgisini çekiyor. Bunların olumsuz birşeyler olduğundan korkuyordu. Yalnızca nereden geldiklerini bilmiyordu. Onlar, zihnin pek açığa çıkmayan, daha akıllı olan kısmına sesleniyor. (Güldü) Onları yorumlamak için kaygılanmasın. Sembollere sahip başkaları ile karşılaşacak ve birlikte sembollerini konuşacaklar.

Ellen yaşamında erkeklerle ilgili bazı olumsuz deneyimler yaşamıştı. Gelecekte yaşamında herhangi olumlu birinin olup olmayacağını bilmek istiyordu. BA gelecek olan biri olduğunu söyledi, ama detaylara girmek istemedi, çünkü sürprizi bozmak istemiyordu. Bunu eğlenceli buldu, bu yüzden onu, olumlu bir deneyimin beklediğini biliyordum. Ayrıca oğlu ile ilgili kaygısı vardı.

D: Bana sizin türünüzde varlıkların insan bedenine girdiklerinde, çocuk sahibi olmalarının olağandışı olduğu söylenmişti.

E: O bu deneyimi yaşamak istedi. Bu deneyimden korkuyordu. Buna izin verdiği ve olmasını istediği halde, onun hazır olmadığına karar verilmişti.

Uyum sağlayamamıştı. Hâlâ bunun üzerinde çalışıyor. Bu konuda gittikçe düzeliyor. Ayrıca oğlu da bizim gibi.

D: Bu yüzden mi uyumlular? (Evet) Peki oğlunu büyütme deneyimini yaşayamayacak mıydı?

E: O farklı olurdu. Oğlu için gerçek anlamda bir Dünya deneyimi olmazdı, ya da daha ziyade o da deneyimlesin diye böyle oldu.

D: Bu yüzden mi büyükanne-büyükbaba tarafından yetiştirilmesi gerekiyordu?

E: Evet, bir zaman için. Koşullar değişecek.

D: Oğlunun vesayetini alıp alamayacağını bilmek istiyor. Sizce alacak mı?

E: İleride sorun olmayabilir. Koşullar değişiyor. Vesayet sorun olmayabilir. Tamamiyle zaman çizelgesine ve dönüşümü ne zaman yapacağımıza bağlı. Yeni Dünya’da vesayet sorun olmayacak. Oğlu şimdilik iyi.

D: Yani sorun olmayacak, çünkü bazı insanlar dönüşümle birlikte yükselmeyecekler, bu yüzden mi?

E: Hepsi değil.

D: Ama oğlu yükselecek, çünkü o da gönüllülerden biri. (Evet) Herhalde o tür bir ruhla çocuk sahibi olabilmesinin tek sebebi buydu.

E: Evet. O önemliydi, çünkü Ellen’a burada devam etmek istemediği zamanlarda oğlu güç veriyordu.

Ellen’ın çocukken yaşadığı tuhaf şeyler hakkında birçok sorusu vardı, ama BA oraya gitmek istemediğini söyledi. Onları bilmemesi onun yararınaydı. Onları daha fazla araştırmasına gerek yoktu. Onlar hakkında kaygı duymasına da gerek yoktu, bilmesi onun keyfini kaçırıracaktı. Bunların farkında, ama onun bir işine yaramayacak. İlerlemesi gerekiyordu. ‘‘Hayatının o kısmı neredeyse başka bir yaşam gibi. Yoğun bir eğitimdi...çok miktarda Dünya deneyimi. Buradaki varlıkları anlamaya çalışmaktı. Yaşamının o kısmını bir tür derin uykuda geçirdi. ‘Uyudu’ derken, bilinçli olarak burada ne yaptığının farkında değildi demek istiyorum. Onlar Ellen’ın bilinçteki deneyimleri. Hiç karşılaşmadığı bir çok insana yardım etti. Kendisi gibi olan diğer insanlar da ona hatırlayabilmesi için yardım ettiler. Fiziksel temasla alakalı değil. Frekansla ilgili ve ruhlar zor durumlardan geçerken, başkaları için farklı yollar açarlar. Çoğunlukla mücadelelerinde zorlukların üstesinden geldiklerinde, bu adeta başkaları için kapı açmak gibidir. O bağımlılıklarla çalışmak üzere gelip yardım etmeyi seçti. Bu çok büyük bir şey. Bu

yenilmesi büyük bir zorluk ve onun bunu yenmesi, başkalarının da bu sorunla başa çıkmasına yardım ediyor.”

Fiziksel bedenini sordum.”Kendine oldukça iyi bakıyor. Bakamadığı bir zaman sürecinden geçti. Limiti zorladı. Neredeyse ’bitmişti’ “

Ayrılırken verdiği mesaj: Onu sakinleştirmeye çalışıyoruz. Biz gidiyoruz diye üzgün, ama biz gerçekten gitmiyoruz. (Güldü) Sadece endişelenmemesini istiyoruz. Her zaman gözetiliyor.

Diğer kitaplarıma serpiştirilmiş olan, bir gezegenin tahrip edildiği sırada orada olan kişilerle ilgili benzer vakalar var. Gezegen yüzeyinde yada uzay gemisinden olaya ya şahit olmuşlar, ya da gezegene geri döndüklerinde gezegeni tahrip edilmiş bulmuşlardı. Bu, onlar için her zaman çok duygusal bir tecrübe. Bu tecrübeler bilinçaltı seviyesinde olduğu halde, mevcut yaşamlarına taşıdıkları kalıcı bir etkiye sahipti. Bir çoğu, mantıklı bir temeli olmayan ancak onları kahreden derin bir üzüntü duygusundan bahsettiler. Bazıları, çocukluklarında bile bu yoğun üzüntüyü hissettiklerini söylediler. Ailelerinin onları gülümserken ya da mutlu olarak gördüklerini hatırlamadıklarını söylediler.

Diğerleri, hayatları boyunca peşlerini bırakmayan ve yaşamlarını engelleyen saçma korkulardan bahsettiler. Bu tür arka planda kalmış duygular doğal olarak şimdiki yaşamlarında sorunlar yaratıyordu. Ayrıca tarihteki bu kritik zamanda, Dünya’ya gönüllü gelmek istemelerindeki sabırsızlığın nedenini açıklıyor. Onlar, korkunç yıkımı gözleriyle gördüler ve bunun başka bir gezegene de olmasını istemediler. Amirleri Dünya’nın tehlikede olduğunu söyleyince, gönüllü olarak ilk el kaldıranlar onlar oldu. Fakat bu dünyanın içine adım attıklarında, tüm hafızalarının silinmesiyle ortaya çıkacak zorlukları farkına varamadılar. Şimdi, daramatik olmasa da yapacakları önemli bir işin olduğunu anlamaları onlara yardımcı oluyor. Gerekli değişikliklerin olabilmesi için onların enerjisi inanılmaz bir şekilde gerekli. Yapmaları gereken tek şey sadece burada olmaları.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AĞAÇ OLARAK YAŞAM & LEMURYA

Marian çiftliğinde at yetiştiriyordu, birkaç yıldır evliydi ve çocuğu yoktu. Herhangi bir sorundan bahsetmedi, sadece yaşam amacını öğrenmek istiyordu. İnsanlar beni sadece meraktan dolayı görmeye gelmişlerse, onlara her zaman umduklarından fazlasını alacaklarını söylüyorum. Bu olay da onun tipik bir örneği. Her zaman ummadığımı beklerim.

Buluttan inmek yerine, Marian uzayda çok uzaklara gitti. Etrafındaki tüm yıldızlarla birlikte Dünya'yı çok güzel mavi-yeşil bir küre olarak görebiliyordu. Uzayda süzölmeye devam ettikçe, oralarda "park etmiş" bir uzay aracının farkına vardı. Ona, ne yapmak ya da nereye gitmek istediğini sorduğumda, "Gidip o gemide yaşamak istiyorum. Gemide olma, toprağa bağlı olmama fikri hoşuma gidiyor. Değişik galaksilerin etrafında uçabilmek ve farklı gezegenlere gidebilmek. Gerçekten Dünya'ya geri dönmek istemiyorum." dedi. Gemiye yakından incelemek ister misin diye sordum. "Sanırım geminin neye benzediğini zaten biliyorum. Daha önce gemide yaşadım gibi geliyor ve bir sebepten dolayı bir süre için Dünya'ya da gittim. Bu gemi beni eve geri götürecektir." Ne isterse yapabileceğini söyledim ve gemiye gitmek istediğini söyledi.

D: Pekala. Gemiye nasıl bineceksin?

M: Sanırım kendimi oraya ışınlatabilirim. Sadece kendimi orada düşünmeliyim.—(Şaşırmış bir gülüş.) Hologram odasına geldim, burası... kızılağaç ormanı. Harika ağaçlar ve günbatımında okyanus, ama bu, gemideki hologram odasında. Ben oradayım ve bunu o hologramın içinde yaratıyorum. Harika. O ağaçlar benim ailem.

D: Neden öyle düşünüyorsun?

M: Çünkü bir keresinde ben, bu ağaçlardan birinde bir yaşam geçirdim, çok, çok, çok uzun yıllar boyu yaşadım. Sanırım sadece büyük bir ağaç olmak, dev bir ağaç olmayı deneyimlemek istediğime karar verdim. Ama minik bir ağaç olarak başlayıp büyüdüm, yani çevredeki bütün büyük ağaçlar benim ebeveynlerim, teyzelerim, amcalarımdı, hepimiz bir aileydik. Bir fideye dönüşen küçük bir fındık olarak başladım ve

büyüdüm, büyüdüm, büyüdüm. Görkemli güneşin şifa enerjisini emiyorduk. Ve bu enerji yaprakları açtırıyor ve gezegeni besliyordu. Ve orada *son derece* mutluyduk. (Duygusallaştı.)

D: Büyük bir ağaç olarak, uzun zaman mı yaşadın?

M: Evet—binlerce ve binlerce yıl. Ama sonra ağaç ölmedi, sadece ben ağaçtan ayrıldım.

D: Deneyimleyebileceğin sürece kalmıştın. (Evet) Ağaç olmak nasıl bir şeydi?

M: (Derinden iç çekti) Ahh... harika! Bütün sincaplar ve kuşlar benimleydi. Sanki bir bilinç gibiydim ve hepsi içimde yaşadı. Ve ben onları sevdim ve besledim, onlar da beni sevdiler.

D: Sonra artık ağaç olarak öğrenecek birşeyin kalmadığı noktaya mı geldin?

M: Bu bana söylendi sanki—kim söyledi bilmiyorum, ama bana bir sonraki görevim için gemiye dönmem söylendi.

D: Görevlerin gemide mi veriliyor? (Evet) Yani şimdi sen hologram odasında, hatırlamak için mi yeniden buna bakıyorsun ya da neden bakıyorsun?

M: Evet. Neden hâlâ ağaçlarla bu kadar bağlı olduğumun bana hatırlatılması gerekliydi. Onların resmini neden yapıyorum, onlar benimle neden konuşuyorlar.

D: Yani böyle mi oluyor? Bir deneyimden tüm öğrenebileceğini öğreniyorsun ve sonra bir sonrakine mi gidiyorsun? (Evet) Şimdi ne yapacaksın?

M: Dünyaya, Lemurya gibi görünen ya da şimdi Hawaîi olan yere ışınlanacağım.

D: Henüz eve geri gidemedin mi?

M: Hayır. Başka bir göreve yollandım. Lemurya'ya gönderildim. Çok, çok, çok, çok uzun zamandır eve gitmedim. (Duygusallaşıyor.)

D: Evin nerede? Biliyor musun?

M: (Usulca ağlamaya başladı, sonra fısıldadı) Sanıyorum güneşin üzerinde. Çok aydınlık. Son derece sevgi dolu. (Dugusallaştı) Kimsenin bedeni yok, hepimiz sadece ışık varlıkları. Orada çok fazla sevgi var. (Ağlamaya başladı.)

Bir çok danışanım, her birimizin aslen gelmiş olduğu Kaynak olan, Tanrı'yı bu şekilde tanımladı. Sık sık Güneşin parlak ışığına benzetiliyor ve bazen de, "Merkezi Büyük Güneş" olarak adlandırılıyor. Her zaman

inanılmaz sevginin olduğu yer olarak tarif ediliyor.

D: Fakat bir zamanlar evden ayrılmak zorunda mı kalmıştın?

M: Ayrılmalıydım. Ayrılmam söylendi. Bunun benim görevim olduğu ve geri dönebileceğim söylendi. Gitmeli ve ışık saçmalıydım. (Ağlıyor)

D: Birçok yere mi gittin?

M: Evet.(İç çekti) Her yerde bulundum. (Hâlâ sessizce ağlıyor.)

D: Sadece Dünya’da mı, yoksa başka şeyler de deneyimledin mi?

M: Sanırım genelde Dünya’daydım. Sanırım Dünya’da olmanın en iyisi olduğunu hissettim.

D: Yani şimdi evi özölüyorsun, ama sanırım işini bitirmeden gidemezsin, değil mi?

M: Sanırım yakında eve gidebilirim. Bu yaşamdan sonra, Marian’ın işi bittikten sonra eve gidebileceğimi düşünüyorum. Galiba bunu hak ettim.

D: Öğrenilmesi gereken herşeyi öğrendin mi?

M: Evet. Sanırım eve bir araçla gideceğim, Merkaba gibi bir araç, bir sürü ışıkları ve renkleri olan. Bu benim kendi küçük gemim gibi.

Eski Ahit’de Merkaba, çeşitli peygamberlerin, özellikle Ezekeil’in gördüğü ateşten savaş arabasını ima ediyor. Bu, onu anlatabilmek için o dönemde bulabildikleri en iyi tanımdı, modern çağımızda uçan daireleri kastediyor gibi görünüyor.

Lemurya’dan söz etmesi konusunda daha fazla bilgi almak istedim. Lemurya Pasifik okyanusunda kaybolduğu varsayılan kayıp bir kıtaydı. Atlantik okyanusunda olmuş olduğu düşünülen Atlantis’le aynı kaderi paylaştığına inanılıyordu. Lemurya’nın daha eski olduğu düşünölüyor.

M: Hmm—Mu nun toprakları. Benim bir çeşit şifacı olmam gerekiyordu, ama erkektim. Şimdiki kahunaların olduğu gibi bir şey, ama ben bir çeşit köy şamanıydım. Kayalara enerji koyuyorduk.

Kahunalar şimdiki Hawaii adalarında olan, kutsal rahibe kadınlar.—Kendini kayalara enerji koyarken görmesini istedim.

M: Bir köyde yaşıyordum. Çok güzeldi, denizin kenarındaydı ve monolit gibi kayalarımız vardı. Gerçekten devasa kayalardı! Onları oraya biz koymadık, uzay gemiler koydu. Ama ben gidip kayalara enerji

koyuyordum. (Durdu) Sadece ellerimi kayaların üzerine koydum ve kayaları doldurdum. Kayalara dokunuyorum. Ve bu enerjiye kuvvetli bir şekilde odaklanıyorum ve enerji kayalara gidiyor. Ve orada kalıyor. Sonra, hasta olan insanlar kayalara gidip bu enerjiyi alabiliyorlar ve iyileşiyorlar.

D: Yani enerji kayalarda kalıp, daha sonra kullanılabiliyor.

M: Evet. Hâlâ orada. Şimdi kayalar suyun altında olmasına rağmen.

D: Kayaların başkaları tarafından oraya konduğunu mu söyledin? (Evet) Bu nasıl oldu?

M: Onlar kayaları gemileri ile havadan taşıdılar.

D: Başka yerlerden mi?

M: Evet, başka yerlerden, çünkü çok ağırdılar. Karanın üzerinden getirdiler—havada uçurdular. Gerçekten izlemesi çok hoştu.

D: Sen izlediğin için ayrıcalıklısın. Nasıldı?

M: (Kendi kendine güldü) Normal göründü, çünkü ben alışkındım. Gerçi herkesin görmesine izin verilmedi. Genellikle herkes uyanmadan sabah erken saatte yapıyorlardı. Ama büyük disk şeklinde bir gemi, bu puro şeklindeki, uzun büyük kayalardan biriyle bir nevi “jızttttttt” diye gidiyordu. Ve bunları zemine koyuyorlardı.

D: Zemine mi yerleştiriyorlardı?

M: Hayır. Bir delik açıyorlardı ve onu oraya sokuyorlardı. Ve sonra, bazen kayayı oyuyorlardı, yüz gibi. Bu benim görevim değildi. Benim görevim kayalara şifa enerjisi koymaktı.

D: Bu varlıklar onları oraya neden koydular?

M: Sanırım bize güçlerini göstermek için ve bize yardım etmek de istediler. Bir şekilde öğretim mekanizmasıydı, çünkü ayrıca bize de nesneleri *zihnimizle* hareket ettirmek öğretilmişti. Onu biz de yapabiliyorduk, ama bizim hareket ettirdiğimiz kayalar küçüktü. Bazılarımız, hepimiz değil. Kayaların da bizim gibi olduğuna gerçekten, çok fazlasıyla inanman gerekiyordu.

D: Sence, büyük bir tanesini zihinle hareket ettiremez miydin?

M: Hayır, ama başkaları ile birlikte yapabilirdim, yirmi, otuz kişi ile belki.

D: Hepsi odaklanarak mı? (Evet) Ve size olabilirliğini mi göstermek istediler? (Evet) Tabii ki onlar bunu bir gemi ile, bir araçla yaptılar değil mi?

M: Hayır. Onlar bunu gemide, zihinleri ile yaptılar.

Buralarda bir yerde kayıt hızlanmaya başladı ve sonuna doğru daha kötüleşti. Öylesine hızlandı ki ses “sincap sesi gibi” çıkmaya başladı ve

yazıya dökmek zor oldu. Bunun konuşulan konu ile ilgisini merak ettim : cisimlere enerji koymak?

D: Belki gemi enerji üretiyordur diye düşünmüştüm.

M: Yani, gemi ve içindeki varlıkların hepsi tek bir varlık gibiydi. Bunların hepsini manyetizma aracılığıyla yaptılar. Mıknatıslara odaklandılar.

D: Yani bir tek zihin olarak mı işlev görebiliyorlardı? (Evet) Ve bu cisimleri hareket ettirebiliyorlardı. (Evet!) Kayalara enerji koymayı onlar mı söyledi?

M: Sözlerle değil—çünkü onlar sözlerle konuşmuyor. Düşünce kalıplarıyla konuşuyorlar, bana bu düşünce kalıplarını gönderdiler. Ve bunu yapabileceğimi öğrendiğimde kendimi harika hissettim.

D: Bu varlıkları hiç gördün mü? (Evet) O zaman her zaman gemide değillerdi?

M: Ha, hayır. Kimi zaman bazıları dışarı çıkıyorlardı. Ama bazı insanları korkutuyorlardı. Onlar çoğunlukla ışık varlıklardı. Küre gibiydiler. Şekil alabiliyorlardı, ama çoğunlukla bütün bu harika renkleri yayan ışık küreleriydiler. Ve ürkütücüydüler, çünkü çok fazla sevgi ve bilgelik yayıyorlardı. Ve insan formuna benzeyen biçimlere giriyorlardı, ama aslında ışıktılar. Işık varlıklar. Kolları veya bacakları yoktu. Uzunlular ve sadece parlaktılar, sıvı elmas ışığı.

D: Güzelmiş.

M: Güneşten geliyorlardı.

D: Bunu sana onlar mı söyledi?

M: Sanırım biliyorum, çünkü ben de oradanım. Ve sadece beni kontrol etmek için geliyorlardı, çünkü hepimiz aynı yerdeniz.

D: Güneş'ten çıkışına dair hatırladığın herhangi birşey var mı?

M: Var sayılır. Bir bebek bedenine girdiğimi ve 'eyvah! , diye düşündüğümü hatırlıyorum. Ve kendimi gerçekten çok ağır ve yoğun hissettiğimi.

Ona, kendisinin ve köydeki diğerlerinin neye benzediğini sordum. Kendisi uzun bir adamdı, uzun, siyah ve gür saçlı ve kızıl kahverengi tenliydi. Boynunun etrafında ve kafasında kuş tüyleri ve taşlar vardı. Ve eteğe benzer birşey giyiyordu. Bukleli uzun saçlarıyla, köydeki kadınlar da çok güzeldiler. Günümüz Kızılderililerine ya da Hawaililere benziyorlardı.

D: Şaman olmak için eğitim aldın mı?

M: Sanırım öyle doğdum. Ebeveynlerim, annem sihirbaz hekimdi. Şimdi yoklar. Öldüler, ama ben onların yaptıklarını yaptım. Başka şeyler yapıyordum—avcılık ve insanlar gelip benimle konuşurlardı. Ben de onlarla konuşurdum ve onlara tutmaları için taşlar verirdim.

D: Neden onlara taşlar veriyordun?

M: Çünkü bu, onların titreşimsel frekanslarını değiştirirdi. Fizikseldi. Onlara kendilerini farklı hissettirirdi, daha iyi hissettirirdi. Ve buna inanıyorlardı. Böylece, inandıkları için de öyle oluyordu.

D: Bunlar sıradan taşlar mıydı?

M: Hayır, aslında kumsalda bulduğumuz açık renkli taşlardı—değerli taşlar ve çakıl taşları. Onlara şifa enerjisi koyardım.

D: Aynı dev kayalara yaptığın gibi. (Evet) Bunları insanlara veriyordun ve bu da insanları iyileştiriyordu. (Evet) Ama sonra, sana zihninde büyük kayalara da enerji koymayı mı öğrendin?

M: Evet, çünkü bu, Dünya'nın kendini iyi hissetmesini sağlayacaktı. Hem Dünya için, hem de insanlar için.

D: Büyük taşlar herhangi bir tasarım ya da biçimlendirme yapılarak mı yerleştirildi?

M: Bir çeşit anten gibi. Ama düz bir çizgi gibi görünen bir düzenleme.

D: "Anten" le neyi kastediyorsun?

M: Güneş sistemine frekanslar yolluyor. Dünya'nın ne kadar değerli olduğunu güneş sistemindeki tüm varlıkların bilmesi için.

D: Bu varlıklar sizinle birlikte mi yaşıyorlar, yoksa onlar gemilerinde mi kalıyorlar?

M: Onlar her tarafa gidiyorlar. Sadece gelip beni kontrol ediyorlar. Her yere gidiyorlar. Başka gezegenlere gidiyorlar. Bunu çok hızlı yapabilirler. Bir şekilde hızla gidip geliyorlar. Ama benim bunu onlarla yapmam lazım, ya da onları çağırmam lazım, o zaman gelirler. Onlar ailem. Gerçekten ihtiyacım olmadıkça onları çağırmam.

D: Neden onlara "ailem" diyorsun?

M: Çünkü hepimiz Güneş'teniz.

Onların hepsi birbirine bağlıydılar, aynı ağaç olduğunda tüm doğayla bağlı olduğu gibi, çünkü herşey Güneş'ten geldi. Onun bir zamanlar gerçek bir ailesi vardı, ama onlar gittiler. Fakat köyde bir sürü küçük aileler vardı ve herkes birlikte yaşamaktan mutluydu. Herkes birbirini gözetiyordu, çok az hastalık vardı, daha ziyade kazalar oluyordu, çünkü o, insanları iyileştirebiliyordu. Bu noktada daha fazla araştırılacak birşey yok

gibiydi, bu yüzden onu daha ileride önemli bir güne getirdim ve ne gördüğünü sordum.

M: Bütün ada haritadan silindi. Büyük bir tufan. Batıyoruz, bütün ada batıyor. Ve sonra öldüm. Ama gerçekte ölmüyoruz, sadece hepimiz sularla kaplandık.

D: Aniden mi oldu?

M: Evet, birden bire. Bir sabah aniden, tsunami gibi.

D: Bunun olacağına dair herhangi bir uyarı olmadı mı?

M: Hayır, ama sorun değil.

Varlıkların onları uyarmaya çalışıp çalışmadığını sordum, ama onların oralarda olmadıklarını söyledi. Herhalde onların yapabilecekleri fazla birşey zaten olamazdı. Öylesine ani oldu ki, tüm ada sularla kaplanmıştı.

M: Çok insan öldü. Tabii ki gerçekte hiç kimse ölmüyor. Sadece başka bir yere gittiler. Tabii ki korkunçtu. Bizim haberdar bile olmadığımız binlerce, yüz binlerce insan öldü. Bir kıtanın sulara gömülmesi gibi.

D: Adadan ziyade kıta mı?

M: Büyük bir kıta. Biz sadece adamız olduğunu düşündüğümüz, ucunda bir yerdeydik. Ama ne kadar büyük olduğunu bilmiyorduk, çünkü çok uzağa gitmemiştik. Ama bedenlerimizden çıktıktan sonra aşağı bakınca, Lemuria'nın ne kadar büyük olduğunu gördük, büyük bir kıta gibiydi. Biz diğer tarafında yaşayan sadece başka bir guruptuk. Güvenli olduğu için birbirimizden ayrılmadık. Olduğum yerden görüldüğü kadarıyla tüm kıta battı ve suların dibine gitti. Dünyada büyük bir çatlak oldu sanki, deprem gibi. Nedeni bu, devasa bir deprem. Ve okyanusun zemini açıldı ve bütün kıtayı içine çekti. Yuttu gitti. Ve çevredeki sular da içine doldu. Pasifik Okyanusu çok büyük.

D: Eğer varlıklar orada olsalardı bile acaba birşey yapabilirler miydi diye merak ediyorum.

M: Sanırım gözlüyorlardı ve belki bazılarını gemilerine aldılar. Bunun hepsi kaderdi.

D: Sanırım durdurmak için yapabilecekleri bir şey yoktu.

M: Hayır, bunu yapan Dünya Anaydı. Kendini kalibre ediyordu.

Gezegenin öbür tarafında, düzeltilmesi gereken bir rahatsızlık vardı.

D: Ne görüyorsun?

M: Dünyaya gelen büyük güneş enerjisi dalgaları görüyorum. Bir ayarlama. Ne demek olduğunu bilmiyorum, sadece gezegenin etrafındaki ızgaradaki dengeyi bozdukları için, bir gurubun buna neden olduğunu duyuyorum. Ve bu da depremlere ve dev dalgalara sebep oldu.

D: Dünyanın diğer tarafındaki ayarlama neydi?

M: Sanırım o başka bir deneydi. Birşeyi ayarlamaya çalışmak için bir deney yaptılar ve geri tepti.

D: Senin perspektifinden bakıldığında çok şey bilebilirsin. Bu deneyi yapanlar kimlerdi?

M: Onlar Dünya'dan değil, başka bir sistemdendiler. Kim olduklarını bilmiyorum. Onları göremiyorum. Bir tür zihin grubu gibiler, ama Güneş'ten değiller. Bizim grubumuz asla yapmazdı...bizim gurubumuz Dünya gezegenini seviyordu, çünkü bizim gurubumuz Güneş'tendi. Biz Dünya gezegenini ve üzerindeki yaşam formlarını beslemeye yardım ediyoruz. Biz yardım ettik—sadece biz değil—biz hepimiz, onun şimdi olduğu gibi, yemyeşil bir cennet olmasına yardım ettik. Bizim gurubumuz bu gezegeni hâlâ seviyor.

D: Deneyle ilgili başka bilgi bulabilir misin?

M: Sanırım, sadece eğer ızgarayı karıştırırlarsa ne olacağını merak ettiler. Adeta bir deneyi izler gibiyim. (İç çekti) Nereden olduklarını telaffuz edemiyorum.

D: Sorun değil. Bunu yapmalarına izin verilmiş miydi?

M: Burada özgür irade boyutundalar, hiç kimse onları durdurmadı. Bundan etkilenecek yaşam biçimlerine hiç saygıları yoktu. Sadece soğuktular ve gözlemliyorlardı, kötü niyetli değil. Aynen "pekala, bakalım bunu yapınca ne olacak" der gibi.

D: Bunu yaptıktan ve bütün tahribatı gördükten sonra ne düşündüklerini biliyor musun?

M: İnsani pişmanlıkları yoktu. Merhamet ya da pişmanlık hissetmek için genetik kodları yok. Deney yapmak üzere başka bir yer bulmak için ayrılıp gittiler. Rapor vermeye kendi boyutlarına gittiler.

D: Yukarıdan Dünya'ya baktığında, onun normala dönmesi zaman alıyor mu?

M: Ah, hemen hemen yüzbinlerce yıl. Sanki onun dinlenmeye, uyumaya ve iyileşmeye ihtiyacı var gibi. Güneş'in şifa gücünün yardım etmesine izin veriyor.

D: Ama tüm insanlar yok edilmedi, değil mi?

M: Bazıları hayattta kaldılar ve Dünya'ya başka insanlar getirildi. DNA

nın ... değiştirilmesine yardım etmek için gelen varlıklar... bunun hepsi de bir deneydi, ama tohumlamadan farklı bir deney. Dokuzlar Konseyi Dünya'yı yeniden insanlarla doldurma görevini üstlendi.

D: DNA yı neden değiştirmeleri gerekiyordu?

M: Çünkü DNA sadece iki sarmaldan oluşuyor ve Lemurya'lılarinki on iki sarmaldı.

D: Farkeder mi?

M: Evet. Onlar doğayla bir olabiliyorlar ve hepsi evrensel bilince bağlılar.

D: Bu yüzden mi enerjiyi kullanabiliyorlardı?

M: Evet, çünkü güçleri var.

D: Bu DNA dan dolayı mı?

M: Kısmen. Biz Güneş'ten geldik.

D: Merak ediyorum, oniki sarmal DNA nın nesi zel?

M: Hacmi vardı ve çok büyüktü, boyutlararasıydı, Yaratıcının gücüydü. Onlar çok sevgi dolu... sadece iyilik için.

D: Herkes yok edildikten ve onlar yeniden insanlarla doldurmaya karar verdikten sonra, neden yine eskiden olduğu gibi on iki sarmal olarak kalmasına izin vermediler?

M: Dokuzlar Konseyi bunun daha iyi olacağını, çünkü bize çok fazla şeyin çok hızlı verildiğini düşündüler. Biz hazır değildik, yani bu, bir şekilde evrimi yavaşlatmaktı.

D: Geriye dönmenin daha iyi olacağını mı düşündüler?

M: Evet. Tuhaf, nk Lemurya'dan sonra mağara adamı, Neandertaller ve eski insanların sadece iki DNA sarmalı vardı. Ve beyinleri de aynı değildi...hayvanlarıinki gibiydi. Buraya gelip onların DNA larını değiştirdiler. Ve bu çok karmaşık oldu ve sonra biz ilk aşamalara geri döndük ve onlar gittiler.

D: Peki geri gitmenin ve insanların yeniden başlamasının daha iyi olacağını mı düşündüler? (Evet) İnsanlar tüm güçlerini kaybettiler, değil mi? (Evet) Sence bu iyi bir fikir miydi?

M: Ben bunu yargılayamam. Ben sadece gzlemliyordum.

D: Peki, iki sarmala geri döndürüldüğünde plan neydi, biliyor musun? Daha sonra gelişmesine izin verilecek miydi?

M: şimdi değişiyor.

D: Nasıl değişiyor?

M: Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, "sadece öyle işte" diyorum. Bu, yani hepimizin yeni bir frekansa geçmeye yardım etmesi için, olabileceğine, olması gerekene, geçmişte olduğuna dönüşmesine izin

verilmesi, planın bir parçası. Herkes gidemez. Herkesin DNAsı on iki sarmallı olmayacak.

D: Bu zaman alacak, değil mi?

M: Uzun zamandır yapılmakta.

D: DNA yeniden mi yapılandırılacak?

M: Evet, yaklaşıyor. Şimdi daha hızlı oluyor.

D: Neden daha hızlı oluyor?

M: Hızlandırmadan dolayı ...ızgaranın hizalanmasından dolayı... yırtıkların onarılmasından dolayı.

D: Yani şimdi, yeniden DNA nın değişmesine izin mi verildi? (Evet)

İnsanlar bugün dünyamızda bunu nasıl farkedecekler?

M: Pekala, bazıları farketmeyecek, ama farkında olanlar, “Bütün” yaratılışla daha iyi bağlantıda olduklarını hissedecekler. Duyuları artacak. Daha hafifleyecekler... daha şeffaf olacaklar.

D: Onların çevresindeki insanlar bunu farkedecekler mi?

M: Bazıları farkedecek. Bazıları hâlâ uyurgezer gibi olmaya devam edecekler..

D: Daha şeffaf olacaklarsa, bunun dikkat çekici olacağını düşünüyorum.

M: Tek kelimeyle, görünmez olacaklar.

D: (Bu sürpriz oldu) Zamanla mı?

M: Evet. Ama hâlâ burada olacaklar. TV de kanalları değiştirmek gibi.

D: Ama görünmez olurlarsa, çevresindekiler onları artık göremeyecekler, değil mi? (Evet) Nerede olacaklar?

M: Başka bir kanalda.

D: Başka boyut mu? (Evet) Onlar bunun farkında olacaklar mı? (Evet) Bir şey olduğunu bilecekler mi? (Ya, evet) Ama diğerleri bilmeyecek mi? (Hayır) Bu DNA nın değişimi, psişik kabiliyetleri etkiliyecek mi?

M: Evet. İnsanlar daha telepatik olacaklar. Sözlere gerek olmayacak, kalpten ve düşünce kalıpları ile iletişim kurulacak. Yalan söylemek ya da kandırma olamayacak. Gerek duyulmayacak.

D: Herkes bilecek.

M: Evet, bu iyi bir şey.

D: Öyle. Peki bu neden şimdi oluyor? Neden bunun geri gelmesine izin verildi?

M: Zamanı geldi. Artık olmalı. Gaia'nın (Dünya Ana) mezun olmasının ve en iyi öğrencilerini de kendisiyle beraber götürmesinin zaman geldi. Ve tahribatı, yozlaşmayı, olumsuzlukları ve karanlığı geride bırakmasının... Sanki ikiye ayrılıyor, iki taneye dönüşüyor gibi... Yeni Dünya... Yeni

Kudüs, ve yaratılmaya çalışılan nükleer tahribat olmayacak. Bunun hepsi Tanrı katındaki muhteşem ışığın, Dokuzlar Konseyi'nin büyük planının bir parçası.

D: Gidenler DNA'nın oniki sarmalı ile alakalı mı, ya da nasıl oluyor?

M: Evet, gidenler onlar— bazıları geride bırakılanlara yardım etmek için geride kalacak, çünkü geride kalanlar çok korkacaklar. Bazıları fedakarlıkta bulunarak kalacaklar, çünkü çok panik olacak. Çok üzücü.

D: Geride bırakılanlar... Onların DNA'sı değiştirilmedi mi?

M: Hayır, onlar izin vermiyorlar. Nasıl olacağını bilmiyorum, sadece şunu diyebilirim, o insanların ayaklarında kurşundan ayakkabı var ve aydınlanmak istemiyorlar.

D: O zaman bu, kişisel bir seçim mi? (Evet) Peki, sen oradan herşeyi görebiliyorsun. Lemurya'nın şu an Hawaii'nin olduğu yerde olduğunu mu söylemiştin? (Evet) Bütün kıtadan geriye kalan sadece o mu?

M: Evet, o ve Japonya ve Singapur'un bir kısmı. Çok büyük bir kıtaydı. Baja yarımadası ve Kaliforniya sahilin bir kısmıydı. Kocamandı.

D: Hâlâ kalan başka parçaları var mı?

M: Evet, ama o adaların adlarını bilmiyorum.

D: Pasifik'deki adalar mı?

M: Evet. Japonya'ya kadar uzanıyordu. Çok büyüktü.

D: Pasifik Okyanusu'nun çoğunu kaplıyormuş sanki, değil mi?

M: Sanırım.

D: Atlantis hakkında da çok şey duyduk. O Lemurya'dan sonra mı varoldu? (Evet) Lemurya felaketinden hayatta kalanlar oldu mu?

M: Başlangıçta bazıları gittiler. Onlar iyi olanlardı. Sanırım onlar, bazı uzaylı kardeşler tarafından hava yolu ile taşınıp Atlantis'in oluşacağı bölgeye bırakıldılar.

D: Yani Dünyanın o kısmında yeni bir medeniyet mi başlattılar? (Evet) Bunlar günümüzde bilmediğimiz konular.

M: Bir çok insan bunu biliyor.

D: Yani, Atlantis'i biliyorlar, ama Lemurya hakkında pek bir şey bilmiyorlar. (Evet) Ve DNA hakkındakileri de bilmiyorlar. Ama tüm bu bilgileri almak benim işimin bir parçası. Ve nihayetinde, Marian'ın bedeninde yaşamam mı söylendi? Doğru mu bu? (Evet) Neden insan bedeniyle bu zamanda gelmeye karar verdin?

M: Ben de bu dönüşümün parçası olmak için geldim.

Ruhun bu kısmı, sorulara iyi yanıtlar verdiği için BA'nı çağırmayı

gerekli görmedim. Cevaplamayı kabul etti ve Marian'ın sorularını sormaya başladım. Tabii ki ilk soru her zaman benim "ezeli soru" olarak adlandırdığım soruydu. "Onun bu yaşamdaki amacı ne? Neden burada? Ne yapması gerekiyor?"

M: O, titreşimleri yükseltmek, suyu temizlemeye yardım etmek ve herkes kendini iyi hissetsin diye onların titreşimlerini yükseltmeye yardım etmek için, Güneş'ten gelen bir ışık varlık.

D: Dünya gezegeninde çok fazla yaşamı olmamış gibi görünüyor. Doğru mu?

M: 500 ya da daha fazla yaşamı oldu.

D: Dünya'da mı? (Evet) O kadar çok olduğunu tahmin etmemiştim.

M: Çok fazla deneyimi oldu ve bazısı çok hızlıydı... yalnızca doğumları ve ölümleri deneyimlemek için. Milyonlarca yıl göz önüne alınırsa, gerçekte çok fazla sayıda yaşam değil.

D: Evet. Tüm bunları deneyimlemek için neden Dünya'ya geldi?

M: (Güldü) Çünkü aceleyi ve nereden geldiğini hatırlamayı seviyor. Sevgi bolluğunu, sevgi vermeyi ve almayı seviyor. Bu gezegeni seviyor. Eğlenmek istiyor. Koşulların çok ağır olmasını istemiyor. Çevresindeki insanlar üzgün olunca o da çok üzülüyor—İnsanların aklını okuyabiliyor.

Sorularından biri, telafi etmesi gereken herhangi bir karması olup olmadığıydı. Eğer varsa, ondan kurtulmak istiyordu. "Oldukça fazlasıyla telafi etti. Bu onun çok zamanını aldı." dediler. Marian özünde, kusursuz, dingin bir yaşam sürüyordu: istediğini yapabiliyordu ve fiziksel bir sorunu yoktu. İnsanlara, hayvanlara, dünyaya, herşeye ışık yayıyordu. İkinci dalga gönüllülerden biri gibi gözükiyordu: burada olup, pozitif enerji üretilip başkalarına yayan gözlemcilerden biriydi. Ve görevini iyi yapıyordu.

Yaşamının ilk yıllarında, büyürken yaşadığı bazı sorunlar hakkında sordum. "Her zaman korunuyordu. Karmalarını halletmeye çalışanlar için katalizördü. Bunun ona da faydası oldu, ama o genellikle hep katalizördü. İnsanların sevgiyi öğrenmesi için."

Seansın sonuna gelmeden önce bir iki soru daha sormayı düşündüm, "Lemurya'daki, o içinde enerji olan ve oraya yerleştirilmiş kayalar hâlâ var mı, yoksa okyanusun dibine mi gittiler?"

M: Bazıları hâlâ Hawaii'deki Büyük Ada'dalar. Saklılar. Lavların altına

gömüldüler.

D: Orada çok lav var. (Evet) Yani o adada, hâlâ o kayalardan gelen bir sürü enerji mi var? (Evet, Ah,Evet.)

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KONSEY

Carol buluttan aşağı indiğinde şaşkındı. ‘‘Yanlış bir yermiş gibi. Bulmayı istediğim Dünya yaşamı gibi gelmiyor. Kendimi başka bir boyutta gibi hissediyorum. Evreni görüyorum. Yıldızları ve galaksileri. Bulut sanki bir çeşit araç gibi. Beni bir deliğin içinden geçiriyor. Şimdi oradan uzaklaştım ve bulut bir ışık topu gibi. Çok şeyler görüyorum... galaksiler ve gitmeye çalıştığım bir yer var. Burada olduğundan çok daha uzun süre yaşadığım, belli bir sisteme gidiyorum. Bir çok yıldız ve güneş sistemleri var ve ben sanki eve, arkadaşlarıma gidiyorum. Beni özlediler.’’

D: Kendini sistemde belli bir yere yakın mı hissediyorsun?

C: Evet. Birden ortaya çıktı. Şimdi gezegenlerden birindeyim.—Çok büyük bir bina var. Ve etrafta dolaşan birçok insan kendi işini yapıyor. Ve bina bir tür genel merkez gibi. İçeri giriyorum.

D: Neden bir tür genel merkez olduğunu düşünüyorsun?

C: Ofisim burada.—Sadece enerjik olarak oraya gittiğimin farkında olan bazı insanlar var. Burada çok vakit geçirdim.

D: Kendi ofisine mi gitmek istiyorsun? (Evet) Bana ofisinin nasıl bir yer olduğunu anlat.

C: En üst katta ve her tarafı cam. Uzakta dağları görüyorum ve şehrin her yerinde çeşmeler var.

D: Ofisinde neler var?

C: Fazla birşey yok. Çok geniş ve ferah. Bilgisayar masamın üzerinde. Bütün masa benim veri tabanım. Ekran masamın üzerinde.

Bedenini farketmesini istedim, insana benziyordu, ama bir şekilde farklıydı. Kendini erkek veya kadın hissetmedi. ‘‘Hiçbiri. İkisi de’’ Pantolon, gömlek giyiyordu ve dökümlü bir ceket giyiyordu. Kendini yaşlı mı yoksa genç mi hissettiğini sorduğumda, ‘‘Kendimi çok yaşlı ve genç hissediyorum... yaşlanmayan. Erkek ya da kadın, genç yada yaşlı olarak

tanımlanamayacak bir insan gibiyim. Çok gelişmiş bir insan toplumu.”

Masa üstünün bilgisayar olmasının yanı sıra ofisinde tuhaf olan başka şeyler de vardı. “Odada asılı bir cam var. Bunlar veri tabanı için pencereler ve ekranlar. Onlara işaret ediyorum ve aktif hale geliyorlar.”

D: Yani dışarıya cam pencerelerden bakmıyor musun?

C: Doğru. Cam pencereler değil. Daha ziyade cam paneller. Onlara işaret ettiğimde aktive oluyorlar ve veri aradığımda birşeyler hareket ediyor. Değişik olanlar farklı şeyler yapıyorlar.

D: Bu ofiste görevin ne?

C: Bir tür yöneticiyim. Konseyin bir parçasıyım.

D: Bu yüzden mi veri tabanının olması gerekiyor?

C: Evet, sistemleri izliyoruz.

D: Kendi sisteminizin yanı sıra başka sistemleride mi?

C: Evet. Bu sistemin parçası olan diğer gezegenlerde başka binalar var.

Bunlar yardımsever hükümetler. Birçok gezegendeki bina aynı.

(Ağlamaya başladı) Burayı özlüyorum! Arkadaşlarım burada. Bütün ailem burada, bu sistemde.—Dünya’daki bu projede takılıp kaldım.

D: Dünya’daki proje derken ne demek istiyorsun?

C: Dünya’daki projeye deney yapanların bir parçasıyız. Bunu planlayıp yürüten biziz. Biz bir grup canlı türünün parçasıyız...bir çok...sadece biz değiliz. Dünyadaki insan deneyinin parçasıyız ve ona zorluklar ekledik ve projeleri ve ilerlemeri izliyoruz.

D: Başlangıçta orada mıydın? (Evet) Bu uzun zaman olmalı, değil mi?

(Evet) Ama birçok değişik sistemi izlediğinizi söyledin.

C: Evrendeki diğer gezegenlerde birçok farklı deneyler var. Sadece Dünya değil. Daha berbat durumda olanlar var.

D: Dünya da berbat durumda olanlardan biri mi?

C: Dünya değil. İnsan türü yoldan çıktı.

D: Her yerde mi yoldan çıktılar?

C: Hayır. Bazıları güzel bir şekilde evrimleşti.

D: Dünya’nın berbat hale gelmesinin sebebi nedir?

C: Müdahaleden dolayı.

D: Bunun ne olduğunu söyleyebilir misin?

C: Şimdi ona bakıyorum...veri tabanına...Tarihi kontrol ediyorum.

Biyolojik bir bakterinin gelmesi DNA yı altüst etti, ama bu şekilde devam edip ne olacağını görmeye karar verdik.

Bu *Bahçenin Bakıcıları (Keepers of the Garden)* adlı kitabımda, ilk gelişme yıllarında Dünya'ya meteorun çarpması ile ilgili, aynen Phil'in anlattıkları gibi geldi. Hastalık getiren, bilinmedik bir bakteri taşıyordu. Dünya'da mükemmel insanı yaratma deneyinin bozulmasına neden olmuştu. Muazzam deneyleri bozulduğu için konseyin çok üzüldüğü konusunda haklıydı. Bir seçim yapmaları gerekiyordu; ya herşeyi yok ederek yeniden başlatacaklardı, ya da hiçbir zaman olmasını amaçladıkları mükemmel varlıklar olmadan devam etmesine izin vereceklerdi. Bu deney için çok fazla zaman ve çaba harcandığından, deneyin devam etmesine izin verilmesi kararlaştırıldı. Bu, ayrıca dünya dışı varlıklar tarafından hâlâ yürütülen bazı deneylerin de açıklaması oluyor. Dünya ırkını, bireylerin asla hasta olmayacağı ve hazır olduklarında ölecekleri orijinal planına geri getirmeyi deniyorlar.

D: Meteorun orijinal planı bozduğunu mu söylemek istiyorsun?

C: Evet, ama hiç bir şeyin kaza sonucu olmadığına inanıyoruz.

D: Bana, insan beden biçiminin çok işlevsel olduğu söylendi. Başka yerlerde de kullanılması bu yüzden mi?

C: Evet, bir çok canlı türünün kombinasyonu. Sürüngen ırk var. Silikon var.

İnsan aracına bilinçleri için katkıda bulunan bir çok yaşam türü var.

D: Eğer sen en başlangıcından beri varsan, o zaman asla yaşlanmıyorsun, değil mi?

C: Biz zamanda var olmuyoruz. Aynı tür zamanda değiliz.

D: Dünyada biz, bir hücreden şimdiki insan bedenini yaratmak için çok uzun bir zaman geçmiş olduğunu düşünüyoruz. Ama sizin için zaman yok mu?

C: Sadece tezahür ediyorlar. Düşünüldüklerinde doğuyorlar.

D: Görünüşe göre sen orada konseyde muthuydun, değil mi? (Evet) Neden ayrılmaya karar verdin?

C: İzlemekten ziyade gidip içinde deneyimlemek istediğime karar verdim. Zor olacağını biliyordum ve diğerleri beni bunu yapmaktan, ellerinden geldiğince caydırmaya çalıştılar. Bana burada ihtiyaçları vardı. Ve benim müsait olmamamı istemediler. Ama ben gitmeye karar verdim, çünkü birşeyleri içerden düzeltebilirim diye düşündüm. Ben Ustayım.

D: Sen Ustaysan, herşeyi başarabiliyor olmalısın.

C: Evet, ama o şekilde olmadı.

D: Onların tavsiyesine karşı çıktıysan inatçı biri olmalısın.

C: Evet, bu benim özelliklerimden birisi. Ben mucit olduğum için ve icat edebilmek ve yaratabilmek için, yaratılışı bütün açıları ile bilmeliyim. Ben bir Yaratıcıyım.

D: Dünya'da en başlangıcından beri yaşamın yaratılmasına yardım ettiğini söyledin, değil mi?

C: Sadece yardım ettim. Çok büyük bir ekip vardı.

D: Fakat sonra gidip deneyimlemeye mi karar verdin?

C: Evet, kendimi sıradan biri yapmaya. Mikro evrende olmaya.

D: Oradan mı başlaman gerekiyordu? Ne demek istediğini anlamaya çalışıyorum.

C: Yani, mikro evren varlığın en küçük seviyesindeydi, protokollerle moleküler bir şekilde başladım. Formlara girmeden önce.

D: Yani, Dünya'ya gidersen, önce o aşamadan mı başlaman lazım?

C: Benim için gerekmiyordu. Yapmak istediğimi yaptım. Başka insanlar ona gerek duyuyor, ben gerek duymadım.

D: Pek bu, ilk girdiğin form mu? Mikro evren seviyesi?

C: Partikül... bir partikülün bilinci. Elektrottan daha küçük... çekirdeklerden daha küçük... küçük. Bu dilde onun için bir kelime yok.

D: O seviyede ne deneyimleyecektin?

C: Enerjiyi, sadece enerjiyi. Bu kadar küçük olmak çok büyük bir heyecan.

D: Geri dönmene izin verilmesi için çok uzun bir süreçten geçmen mi gerekecek?

C: İstedğim zaman dönebilirim.

D: Eğer saf enerji olarak başlamak isteseydin, ondan sonra ne tür bir forma geçiyorsun?

C: Ağaçken hepsini denedim, elektron, partikül, ışık dalgası oldum, çekirdek, yıldız, gezegen, okyanus, hayvan, sürüngen, insan, kendim, kaya, çakıl taşı ve başka bir sürü şeyler oldum.

D: Bütün bu değişik formlara girdiğinde birşey öğrendin mi?

C: Hayır, öğrenecek bir şey yok... sadece oluyorsun. Ders almakla ilgili değil. Deneyimlemekle ilgili. Sadece deneyimlemek.

D: Ama gelmen gerekmiyordu. Bu senin kendi kararındı, değil mi?

C: Evet ve zorlamam gerekiyordu. Onlar engellemeye çalıştılar ve ben "Çekilin" dedim.

D: O zaman seni durdurmaya çalışmadılar mı?

C: Hayır. Özgür iradeye her zaman saygı gösterilir.

D: Yani sen bütün bu formları yaşadın ve sonra insan bedenine girmeye mi karar verdin?

C: Evet, bir ara insan oldum, sonra insan olmaktan vazgeçtim...o vakitler çok ilkeldi.

D: İnsanken birçok değişik hayatları deneyimledin mi?

C: Hepsinin yaşamı var. Hepsini deneyimledim. Neyin hatalı olduğunu bulmak istedim. Bağlantılarda ne sorun var? Bakterinin nasıl bir müdahalede bulunduğu ve nasıl onarılabileceği.

D: Hasarın nasıl onarılabileceği mi?

C: Hasar, farklı bir evrimleşmeye doğru yönlendirmeydi. Bu durumda hasar ancak içten onarılabilir. Gözlemci olarak onarılamaz.

D: Bu yüzden mi birçok değişik yaşam biçimini deneyimledin?

C: Evet, hepsine bakmalıydık.

D: Ve bazı yaşamlar pozitif olmanın yanı sıra aynı zamanda negatiflerdi, değil mi?

C: Evet, ama negatif bir yanılsama. Negatif ve pozitif, ikisi de yapı malzemesi. Negatif evrimsel bir katalizördür.

D: Ama insanların negatif bir şeyi kötü olarak gördüğünü biliyorsun.

C: O kelimeyi *evrimsel katalizör* olarak değiştirmeliler. Bu katalizörler, evrimleşmek için kasıtlı olarak verildi. Negatif gibi görünen şeyler.... bunlar kasıtlı.

D: Ama sen bunu Dünya zamanıyla, uzun süredir yapıyorsun sanırım.

C: Gidip geldim. Hep burada değildim. Evet, ve bunu Dünya'daki insan projelerinden çok daha uzun zamandır yapıyorum, bundan önce daha başkaları da oldu. Dünya'daki Buzul Çağından önce daha çok insan projeleri oldu. Altı tane oldu... birçok deneyden altıncısı... bir çoğundan.

D: Ne demek istiyorsun? O altı tane nedir açıkla.

C: Dünya üzerinde yüzbinlerce yıl hiç bir yaşam olmadı. Ve aralarda, karmaşık yaşam formlarının olduğu küçük pencereler var ve biz her seferinde bunları değerlendirdik.

D: Ben de bunu merak ediyordum, bu altı evrenin ne olduğunu.

C: Bunlar evre değil... sadece deneyler. Karmaşık insan biçiminin Dünyada olabileceği, zaman içindeki altı pencere. İnsanların ve bitkilerin ve hayvanların var olabildiği zaman. İlk ikisinde insan yoktu. İlk ikisinde başka yaşam türü vardı. Bu uzay ve zamanda tam olarak tanıyabileceğiniz tür değil. İnsanlar, bir çok başka yaşam formuyla denendikten sonra birleştirilerek yapılan daha yeni bir deney. İnsanlar belki de en harika fikirdi.

D: Şu anda oldukları gibi mi? (Hayır.) Bu altıncı evre miydi?

C: Hayır, evreler yoktu. Sadece deneydiler. Ve bu, buradaki altıncı

deneydi. Ve insan biçimi son dört deneyin içinde vardı. Ama insanlarla bir çok galakside deney yaptık ve onlar, daha eski olan diğer yaşam türlerinden çok daha yeni bir buluş. Ama kusurları oldu ve daha fazla bilinci tutabilecek daha fazla bilinç buluyoruz. Ve bu bilince sahip olup onu yönlendirebilecek fiziksel bir form arıyoruz. Bu fiziksel araç fikrini henüz hiçbir şekilde mükemmeleştiremedik, ama keşfetmek için önümüzde sonsuzluk var.

D: Mükemmelleştirmeye çalışmak için mi?

C: Mükemmellik yok... daha fazla deneyim. Mükemmelliğe ulaştığın zaman, o artık mükemmel değil, çünkü daha farklı bir şeyi denemek istiyorsun.

D: (Güldüm) Ama Dünya'da var olmuş olan bazı canlı türleri, insanlar hayatta kalamadılar ve devam edemediler mi?

C: Doğru. Sil baştan oldu. Yeniden başlandı.

D: Olması gerektiği gibi başarılı olmuyor muydu?

C: "Olması gerektiği" ya da "olmaması gerektiği" diye bir şey yok. Bazen artık yapıcı olmadığı anlaşılan kadar devam etmesine izin veriyoruz. Bazen de yozlaşma başka deneyleri tehlikeye sokabiliyor, o zaman deneyi durduruyoruz.

D: Bu çok büyük bir proje, değil mi?

C: Evrensel bir proje. Başka evrenler de var.

D: Ve her biri diğerini etkileyecekti, bu yüzden sizin hepsini izlemeniz mi gerekiyor?

C: Evet ve deneylerin birbirlerinin içine sızması için dikkatli olunmalı. Diğerinin ilerlemesine zarar verir. İnsan deneyinde, insanların teknolojik olarak gelişmeleri bazen diğer deneylere müdahale etti ve o zaman engellenmeleri gerekti.

D: Dünya'ya gelen senin gibi başka varlıklar da var mı?

C: Çok. Özellikle şimdi.

D: Orada da kalabilirlerdi, değil mi? (Evet) Hepsi gelmek için gönüllü mü oldular?

C: Kimse zorlanmıyor.

D: Evrimin bu zamanında gelmeyi seçmiş, birçok farklı tip gönüllülerle konuştum. Burada olduğun süre boyunca, senin buradaki görevin ne?

C: İçerden dışarıya doğru yeniden bağlantı kurmak.

D: Bütün insanların mı, yoksa belli kişilerin mi?

C: Sadece, başkalarına kendilerinin yeniden nasıl bağlantı kurabileceğini öğreten belli kişilerin. Öğretmek üzere buradayız. Her şahıs kendi

bağlantısını yeniden yapabilir. ..yeniden bağlantı kurabilir... nörolojik sistemleri hasar görmüş. Ve bu yüzden bu, nörolojik olarak yeniden yapılandırma, her birey tarafından her biçimde yapılabilir ve onlar için başkası tarafından yapılamaz. Bu bir deney ve şu anda biz, belli bir yöne doğru biraz dürterek bu deneye yardım ediyoruz.

D: İnsanın neden yeniden yapılandırılmaya gereksinimi var?

C: Daha fazla bilince sahip olabilsin diye.

D: Yani daha fazla bigi sahibi olmak için değil.

C: Hayır. Açıklıyorum: Teknik olarak eksik olan kalbin olgunlaşması ve merhamet. İnsanlar kalp dengesi ve kalp olgunlaşması olmadan teknolojik olarak ilerlediler. Ve bu felaket oldu. Bu yüzden biz, bu bilgiyle hizalanana kadar, önce kalbin olgunlaşmasını sağlamak için buradayız.

D: İnsan neden daha fazla bilince sahip olmalı?

C: Gücü daha iyi niyetli bir şekilde kullanması için, çünkü gücün yanlış kullanımı insanın kusurlu olması demek. Nörolojik sistemdeki bu biyolojik bakteri hasarı, deneyin başlarında henüz insan tam anlamıyla şekillendirilmeden oldu.

D: Yani amaç bu şekilde negatifliği durdurmak mı?

C: Ya da negatifliğin kullanımını yeniden yönlendirmek için, çünkü herbiri gerekli, pozitif de, negatif de; biri olmadan diğeri de olamaz. Karanlık ve ışık da, resmi oluşturan hayatın bir parçası. İkisinin de bilgece kullanılmasının öğrenilmesi gerekli, çünkü pozitif de yanlış kullanılabilir.

D: Sadece yardım etmek için birçok gönüllünün insan formunda geldiğini biliyorum. Ama senin farklı bir görevin var gibi.

C: İnsan ırkını kurtarmak için burada değiliz. Bunun ne yöne gideceğini görmek için buradayız.

D: Bu yüzden mi Carol'un bedenini seçtin?

C: Evet, yeniden bağlamak için bu yüzden yanlış bağlantılı olan en kötüsünü seçtim. Bu derin biyolojik hasarı nasıl tersine çevirebileceklerini diğer insanlara göstermenin tek yolu bu.

D: Onun bedenine bebekken mi geldin?

C: Bu bedenle doğdum.

D: Zaten daha önce de insan yaşamların olmuştu, değil mi?

C: Hepsi benim yaşamlarım. Ben bir bireyim. Bütün yaşamlarda yaşayan benim.

D: Yani Carol'un amacı: sen onu yeniden yapılandıracaksın ki, o da diğerlerine öğretecek.

C: Evet, dinleyecek olanlara.

D: Carol'un başkalarına eğitim verdiği bir metafizik okulu olduğunu biliyorsun.

C: Evet okulun yaratıcılarından biriyim. Okulun yaratılmasında yer alan bin kişi var. Operasyonun—diyelim ki— en zekisi benim.

D: Yani okulu açma fikrini aklına koyan sen miydin?

C: Hayır, fikri aklına koyan gruptu. Bu onunla birlikte doğduğu bir fikirdi...aklına konulan bir fikir. Bu onun kaderiydi.

D: Ve çok iyi bir fikir. İnsanlara yardım ediyor. (Evet) Ama şimdi okulla ilgili sorunlar yaşıyor.

C: İnsan olmakla kendini çok fazla özdeşleştiriyor.

D: Bunun ilerlemediğini ve ulaşması gerektiği kadar çok kişiye ulaşamadığını hissediyor.

C: Bu doğru. Ulaşması gerektiği kadar çok kişiye ulaşamıyor. Sadece rahatlaması ve akışa izin vermesi gerekiyor. İnsan olmakla çok fazla ilgili.

D: Ona okula nasıl yeni öğrenciler çekebileceği konusunda fikir verebilir misin?

C: Ayarlıyoruz. Onun dediği gibi biz “ içindeyiz”.

D: Bunu internetten yapıyor. Sanırım ne olduğunu biliyorsunuz.

C: Evet. Bizdekinin ilk versiyonu. İnternet, toplu kitle bilinci bilgisine erişimin doğuşu. Bu ilk adım, ancak bu canlı türünde eğer kalp dengelenmezse bunu durduracağız.

D: Deneyi nasıl durduracaksınız?

C: Kainatı yok etme gücümüz var. Tek yapmamız gereken kozmik güçleri yönlendirmek. Eğer teknolojik gelişmeler vicdansız bir şekilde kullanılmaya devam ederse, onların yok edilmesi gerçekleşecek.

D: Ama bu herkesin yok edileceği anlamına gelir.

C: Hayır, hiç birşey yok edilmiyor.

D: Bu bütün deneyi berbat edecek.

C:Deney devam edecek, yeniden başlatılacak. Hiçbir zaman hiçbir şey yok edilmez. Sadece enerjiye dönüştürülür ve enerji yeniden kullanılabilir ve kimsenin öldürülmeyeceği şekilde yeniden tahsis edilebilir. Bu gerçek değil.

D: Ama deneyi yeniden yaparsanız, bu yenilgiyi kabul etmek olmaz mı?

C: Hayır, yanlış yönde olduğunu kabul etmek olur...farklı bir yön.— Burada olan bizim gibi bazıları için, doğru yönde gideceğine dair çok fazla güven var. Çünkü deneyi daha önce yaptığımız gibi dışarıdan değil, içerden yönlendiriyoruz. Bu, formun içinden bir ilerleme olması gerekiyor.

—Yönün henüz kesinleşmediğini görüyoruz. Hâlâ... yanlış yönlendirmeyi dinleyen birçok insan var.

D: Bunun oluşturulmakta olan Yeni Dünya ile ilgisi var mı?

C: Sadece bir Dünya var, bu ya dönüşecek ya da dönüşmeyecek.

D: Çok farklı şeyler duydum. Bunun titreşimleri değiştirdiğini duydum.

C: Dünyanın farklı boyutları olacak. Birden fazla...çok fazla. İki'den fazla olacak. Dünya'nın birçok versiyonu olacak.

D: Ama bir tanesinde hâlâ negatiflik olacak mı?

C: Evet. Hatta ve hatta hayal ettiğinizden daha karanlık bir realite.

Dünya'nın cehennem versiyonları var, insan aracını ne kadar dayanabileceğiyle ilgili test ediyoruz.

D: Negatif olan kişilerin Dünya'nın daha ileri boyutuna gidemeyeceği söylendi?

C: Eşleştikleri versiyona yerleşecekler. Belli titreşimlerle eşleşemeyenler ölecek. Kusurlu örnek türlerini temizliyoruz. Kendi içinde seçimini yapmış olanlar "gidiş" izinini alacak.

D: (Güldüm) Yani bu, insanları birşeyler olacağını bilmeye hazırlamak senin görevinin bir parçası mı?

C: Hepsi birşeyler olduğunu biliyor. Bir çok farklı yol için farklı öneriler var. Onunki farklı yollar için olan farklı önerilerden biri. Bazıları farklı yollara yöneliyor.

D: Farklı yollarla ne demek istiyorsun?

C: Uyanıştan bahsediyorum. Bir tek hedef var ama bir çok da geçiş yolu var.

D: Yani olması için "tek bir yol" yok mu?

C: Sadece olması gerektiği yol var. Daha ileri gitmek için insan kalbinin evrimleşmesi gerekiyor, çünkü insan deneyinin kalbin evrimleşmesi olmadan, bugünkü teknolojik gelişmesini sürdürmesine izin verdik. Ve bunun çok çok ileri gitmesine izin verdik... ne olacağını görmek için aşırı miktarda ileri gitmesine izin verdik...tekrarlamaya gerek yok. Şimdi, ya yeni bir yön olacak ya da hiç olmayacak.

D: Peki, ne olacağını gördün?

C: Yıldız Savaşları gerçek. Çok uzak bir galakside oldu.

D: Yani yaptıklarını yapmaya devam ederlerse, Dünyayı kendileri yok edebilirler mi?

C: Bütün sistemleri yok edebilirler. Ve diğer deneylere dokunmalarını istemiyoruz.

D: Siz de o yöne gitmesinler diye mi izliyorsunuz?

C: Etrafa zarar verecek deneyleri sonlandırmak için.

D: İnsanlar bunları bilmiyorlar ve aptalca şeyler yapıyorlar.

C: Şu anki yaşamıyla hangi geçmiş yaşamının bağlantılı olduğunu görmek istedi , ve ben tekim.

D: Sen, bu çılgın dünyada yaşamaya gönüllü olup aşağıya gelen, diğer gezegendeki kişisin.

C: Aşağı gelmedim. Buraya geldim. (Güldüm)

Daha sonra BA ‘nı çağırdım ve onun neden bu yaşamını görmesini seçtiğini sordum.

C: Kendisinin bir grup ruhu olduğunu görmesi için. Bu sadece bir varlık değil. Sadece bir gezegendeki bir açığı gördü, ama birçok gezegende olan ve onun da parçası olduğu bir grup var.

D: ‘Konsey ‘olarak adlandırdığı yerdeki diğer varlık. (Evet) Ve Carol bunun bir parçası mı?

C: Evet, konseyin hepsi bir tek varlık.

D: Neden bunu bilmesini istediniz?

C: Okulun nereden geldiğini anlaması için. Bunun arkasında bir enerji grubunun olduğundan şüpheleniyordu. Bunu biliyordu, ama bu kadar büyük olduğunu düşünmek istemiyordu, çünkü kendini ‘‘özel’’ olarak görmek istemiyordu. Bir şekilde bunun başını döndürmesini istemiyordu.

Sonra onun fiziksel sorunları hakkında sordum, özellikle de ilaç kullandığı tiroid sorunu hakkında. Ciddi bir sorundu. BA onun korkudan kaynaklandığını söyledi. ‘‘Kızgınlık da neden oluyor... inanılmaz derecede kızgınlık. Korkudan çok kızgınlığa bağlı.’’

D: Bu kızgınlık nereden geliyor?

C: Zor zamanlar geçirdi.

D: Yaşamında olmuş olan herşeyi kabullendiğini söyledi.

C: Bir çok bakımdan evet. Olanları zihninde düşünmeyi bıraktı. Kalbi affetti. Ama beden henüz bırakmadı. Bu hücrel bir hafıza. Aynı zamanda intihar etme arzusu. Bilinçsizce yapılmış bir intihar etme arzusu.

Doktorlar Carol’a, eğer ilacı kullanmazsa öleceğini söylediler. BA na

tiroid üzerinde çalışma yaptırdım ve ne yaptığını sordum.

“Rahatlatıyorum. Yalnızca rahatlatıyorum, insan formunda rahat olmasını kolaylaştırıyorum, ve burada kırk-elli yıl daha kalsın diye.” Ayrıca okulunun gelişip tüm dünyaya yayılacağını söyledi. “Henüz birşey görmedin.—Hali hazırda kırk yıldır buradaydı. Bu, Dünya yerlisi olmayan biri için uzun zaman. “

Ayrılık mesajı: Işık saçmaktan korkma. Güçlü olduğun için korkma. Daha özel biri olduğun için korkma. Diğer insanlardan daha özel olmaktan korkuyor. Carol bu değil. Ego dan çok korkuyor, çünkü ego en mükemmel kişilerin bile başarısızlığı. Fazla egonun iyi işleri mahvettiğini gördü ve kendi egosunun yaptığı hiçbir çalışmayı mahvetmesini istemiyor. Ego ile mücadele edebilmek için kendini aşağılık duygusu alanında tutuyor. Başardığı işler daha büyük olmaya başladıkça bunu nasıl idare edebileceği konusunda yönlendirilecek; bununla nasıl başa çıkılacağı konusunda yardım edilecek.

Görünüşe göre usta ruhlar bile gelmemeleri tavsiye edildiği halde gelmek için gönüllü olmuş. Bir avatarın bile bataklığa ve bu Dünyanın çamuruna saplanıp kaybolabileceği söylendi.

İKİNCİ KISIM

DÜNYA DIŞI CANLILAR VE IŞIK VARLIKLAR

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

DAHA FAZLA GÖNÜLLÜ

UFO lar (uçan daireler ÇN) ve Dünya dışı varlıklarla, Üç Gönüllü Dalgasının ve yaklaşan Yeni Dünya'ya boyutsal geçişin birleştirilmesi biraz garip gelebilir. Fakat aslında oldukça rahat bir şekilde uyuyorlar. Bunun sebebi, bütün bu uzaylılar veya dünya dışı canlılar konusunun en başından beri korku ve güvensizlikle kaplanmış olmasıdır. Araştırmacıların bir çoğu kendilerinin kötülük ve dehşet olarak algıladıklarını arıyorlar ve onları buluyorlar. Bunların hepsi onların inanç sistemlerinden kaynaklanıyor; korktukları şeyi yaratıyorlar. Benim keşfetmiş olduğum kavramı asla düşünmediler: *Biz onlarız ve onlar da biziz*. Bu varlıklar bizi yarattılar, bu yüzden biz çocuklarına zarar vermek istemezler. Özgür irade ve müdahale etmeme yasasından dolayı, bu çocukların aptallığını ve çocuksu davranışlarını sadece izleyebilirler ve kafalarını sallayabilirler. Diğer araştırmacılar danışanları üzerinde hipnoz kullandığı zaman, danışanı genelde benim yaptığım gibi derin hipnoza koymaktansa, hafif hipnoz halinde tutuyorlar. Hafif hipnoz durumunda, kişi duygularına kapılır ve korku hakim olur. Dünya dışı varlıklar gerek görünüşleriyle, gerekse tavırlarından dolayı insanlar üzerindeki etkilerinin oldukça farkındalar ve bu tür karşılaşmaların kişiler tarafından hatırlanmamasını tercih ediyorlar. Belirli bir amaç için buradalar ve bu, tüm hafızası silinerek fiziksel bedene yeniden doğan insan tarafından idrak edilemeyecek bir amaç. İnsanların çoğu zamanı

gelene kadar bağlantısını hatırlamayacak, ancak görevleri uygun bir aşamaya ulaştığında anlayabilecekler. Eğer hatıralar ortaya çok erken çıkarılırsa, o zaman deney tehlikeye düşebilir. “Onlar”, kişinin neler olduğunu ve onlarla karşılaştığını asla bilmemesinin ideal olduğunu söylediler. Kişinin yaşamını altüst etmek istemiyorlar. Ancak yiyeceklerimizdeki katkılar, atmosferimizdeki kirleticiler ve kişi eğer ilaç (eğlence için ya da hastalıktan dolayı) veya alkol kullanıyorsa, bu onların beyninin kimyasını değiştiriyor. Bu da, onların bu karşılaşmalarının (gerçek bir olay ya da rüya olsun) çarpıtılmış bir biçimde hatırlanmasına sebep oluyor. Ve duyguları ile renklendiriyorlar, böylece kendilerine çok kötü bir şey oldu diye algılıyorlar; çünkü bu, bilinçli zihinlerinin anlama kapasitesinin dışında bir şey. Hafızanın Dünya dışı varlıklar tarafından silinmesinin daha iyi olmasının sebebi bu. Eğer birşey anlaşılamıyorsa, doğal olarak hafızayı değiştirerek korku yaratır. Benim kullandığım yöntemde bilinçli zihni aradan çıkarıyorum, böylece bütün bilgiye sahip olan BA ile iletişim kurabiliyoruz. O zaman gerçek hikayeye ya da BA'nın vermeyi uygun gördüğü orandaki hikayeye ulaşabiliriz. O, kişinin yolculuğunda ve görevinde nerede olduğunu ve ne kadarla başedebileceğini biliyor. Kişiyi başedebileceğinden fazlasını asla vermiyorlar ve seans esnasında benim buna saygılı olmam gerekiyor. Eğer BA daha fazla bilgi veremem derse, ya da birşeyin açıklanmasının henüz zamanı olmadığını söylerse buna saygı duymalıyım. BA her zaman saygılı olmalı ve danışanımın zihninin o kısmı ile huzurlu bir çalışma ilişkisi kurmalıyım. Bu yüzden ben, diğer araştırmacıların bulmaya teşebbüs edemeyeceği

bilgileri edinebiliyorum.

Dünya dışı varlıklar konusunun Üç Gönüllü Dalga ile uyumlu olmasının sebebi, gönüllülerin sık sık başka boyutlardan, gezegenlerden ya da uzay araçlarından geliyor olması. Daha önce de söylediğim gibi, gönüllüler Yeni Dünyaya geçişi yapmaya yardım etmek için günümüzde Dünyaya gelen saf ve bozulmamış ruhlardır. Bunların çoğunluğu daha önce insan bedeninde yaşamadılar ve Karma Çarkına yakalanmadılar.

Bükümlü Evren dizisinde bir çoğunun doğrudan Tanrı'dan veya Kaynak'dan geldiğini ve daha önce hiç bir tür bedende yaşamadıklarını keşfettim. Her zaman Kaynak'la birlikteydiler ve Kaynak'ın bilgisini genişletmek için, deneyimlemek ya da ders almak üzere uzun yolculuklara gönderilmemişlerdi. Tamamıyla sevgi olan o ortamda bulunmaktan son derece mutluydular ve sadece Dünya'ya yardım etmek için ayrılmayı kabul ettiler. *Bükümlü Evren* serisinde bir çoğu, ruh tarafında ve diğer farklı yerlerde yapılan toplantılardan bahsediyorlar. Bu toplantılarda onlara Dünya'nın zor durumda olduğu ve dışarıdan yardıma ihtiyacı olduğu söylendi. Gönüllüler istendi ve bir çoğu bu zorlu göreve talip oldu. Bir tanesi "Aptalca elimi kaldırdım ve ben giderim dedim" dedi. "Aptalca" derken, kayıt olduğu görevin zorluklarını tam anlamıyla kavrayamadığını söylemek istiyordu. Bu nazik ruhlar sevgiyle yardım etmek istediler. Buraya geldiklerinde, Dünya'nın evrende neden en zorlu gezegen olarak adlandırıldığını anlıyorlar. Ayrıca bu kitapta bazılarının seyahat edip, keşif yapan ve hiç bir zaman fiziksel olma ihtiyacı hissetmemiş ruhlar ya da enerjiler olduğunu keşfettik. Böylesi düşmanca ve tuhaf ortama ayak uydurmakta neden sorun yaşadıkları ortada. Onlar cesur olarak nitelendiriliyorlar ve bu ürkütücü görevi kabul ettikleri için büyük ölçüde takdir ediliyorlar.

Şimdi, uzay gemisinde ya da başka gezegenlerde ve boyutlarda yaşamış ve aslında Dünya'yı keşfetmek için gerçekten istekli olmamış kişilerle ilgili durumları araştıracağız. *Muhafızlar* adlı kitabımda yirmibeş yıllık araştırmalarımı kapsayan, normal UFO ve kaçırılma olaylarını yazdım. O kitapta bu fenomenle ilgili, bir kişinin bilmek istediği her sorunun cevabını bulduğumu sanmışım. Ama yanılmışım, keşfedilecek çok şey var. O kitabı yazdığım zaman, henüz gönüllülerin bağlantısı ve Dünya'daki zor rolleri bana bildirilmemişti. Bu açıdan bakıldığında, Dünya dışı varlıklar istilacı değil aksine koruyucular. Yalnızca kendilerinden olanları koruyup, gözlüyorlar. Bu tip gönüllüler bunun farkında olmasa da, hiç bir zaman

yalnız değiller. Geride bıraktıkları insanlar, onların Dünya'nın bu yabancı ortamına ayak uydurduklarından ve emniyette olduklarından emin olmak için onları izliyorlar. Zaten *Bükümlü Evren* serisinde bunları anlattığım bazı vakalar olmuştu, ama o zaman bütün resme sahip değildim. Devam eden hikaye geliştikçe, bunları bu kitapta anlatacağım.

KAYIP ZAMAN

Bütün çalışmalarım dönüp duruyor ve farklı yönlerle doğru gidiyordu. Bu durumda UFO lar ve Dünya dışı varlıklarla ilgili çalışmam da başka bir yöne döndüğü için neden şaşırmalıyım? Geçmiş çalışmamda kayıp zaman ve kısaltılmış zaman olaylarını araştırmıştım (*Muhafızlar* adlı kitabımda anlatıldı), ama bunu hep uzay gemilerindeki fiziksel varlıklara bağlayabilmişim. Eğer bunu bilinçli zihinlerimizin başa çıkabileceğı sınırlar içinde tutabilirsem, anlaşılması bir şekilde kolay olacaktı. Fakat şimdi benim çalışmam, birçok olayın fiziksel olmayan varlıklar ve araçlarla bağlantılı olması yönüne doğru gidiyordu. Kişinin bilinçli zihni böylesine tuhaf bir kavramı düşünemese bile, bilinçaltı bunu doğal olarak kabul ediyordu. Gerçekten de zihinlerimiz açılıyordu ve bütün çalışmalarım bundan etkileniyordu. Olaylara bakış şeklimi bütünüyle değiştirmeliydim.

Jackie, 11 Eylül 2011'deki saldırıdan hemen sonra Laughlin, Nevada'da yaptığım on iki seansdan birine katıldı. Uçan Daireler konferansı olduğundan, doğal olarak birçok insan o tür bir deneyimi olup olmadığını bilmek istiyordu. Jackie'de onlardan biriydi. 'Deneyimleyenler' toplantılarını konferans boyunca her sabah, Barbara Lamb'ın yardımıyla gerçekleştiriyordum. Jackie, kendisini rahatsız eden zaman kaybı olayını araştırmak istiyordu. O ve arkadaşı Elaine, sabah erken bir saatte (sabah 3 de) arabayla yola çıkıp, Sedona, Arizona'dan

gelmişlerdi. Yolculuk normalde yaklaşık dört saat sürüyordu ve sabah 7 de varmış olmalıydılar. Ancak çok daha geç gelmişlerdi (yaklaşık iki saat zaman kaybıyla) ve Sedona'ya vardıklarında kendilerini tuhaf bir otoyolda bulmuşlardı. Sabahın çok erken saati olduğu için otoyoldan çıkıp, arabayı kenara çekip uyuyakalmış olmadıklarından emin olmak istedim ama uyumadıklarından emindi. Sabahın o vaktinde çok az trafik oluyordu ve yola bu kadar erken çıkmalarının sebebi de buydu. Gecikme için mantıklı bir açıklama yok gibiydi. Seansın esas odak noktası bu olacaktı. Olayın tam tarih ve saatini bilmesi de yardımcı oldu. Günlüğünde bunu kaydetmişti.

Araştırmayı istediği diğer şey, burun boşluğunda olan bir implanttı. Fiziksel bir konuyla ilgili kontrole gittiğinde doktorunun çektiği röntgenleri bana gösterdi. Röntgenlerden birinde, üst burun boşluğunda minik beyaz bir nokta vardı. Birkaç ay sonra çekilen, başka bir takım röntgende benzer bir cisim görülmüyordu. Bu arada burnunun içinden bir şeyin düştüğünü söyledi. Ne olduğunu bilmediği için atmıştı. Burnunda herhangi bir şey ve vücudunda başka yerde implant var mı diye öğrenmek istiyordu.

Önce kaybolan zaman olayını araştıracaktım. Transa girdikten sonra onu, 1 Temmuz 1993 tarihinde sabah erken saate, evine götürdüm.

D: Sabah çok erken bir saat, yolculuğa çıkmaya hazırlanıyorsun. O sabah yola çıkmaya hazırlandığın saatte eve doğru alçalıyorsun. Şimdi 1 Temmuz 1993, sabah erken bir saat. Ne yapıyorsun? Ne görüyorsun?

J: Işıklarım kapalı. Tam da kapıdan çıkıyordum.

D: Yanında götüreceğin herşeyi aldın mı? (Hı hı) Kimin arabasıyla gideceksiniz?

J: Benim Ford'umla.

D: Arabayı sen mi kullanacaksın yoksa Elaine'mi?

J: Ben kullanıyorum. Daha erken, Üçü beş geçiyor. Dışarısı hâlâ karanlık. Elaine ve ben arabadayız. Müziğimi seviyorum. Müzik zamanın geçmesine yardım ediyor.

D: Sedona'ya varmak kaç saat sürecektir?

J: Yaklaşık dört saat. Bir çok kez gittim. Başka bir yoldan gitmeyi konuşuyoruz, 17 nolu yoldan gidip, sonra doğrudan Lynn (?)in parkından Sedona'ya gideceğiz. Dağ yolu. Daha kısa mesafe. O yoldan hiç gitmedik.

Şimdiden farkında olmadığı birşey bulmuştuk. Hatırladığından farklı

bir otoyoldan gidecekti.

D: Bu yol daha mı kısa sürecektir?

J: Hayır, daha uzun.

D: Neden bu yeni yoldan gitmeye karar verdiniz?

J: Randevum var. Orada olmayı kabul ettim. Bu insanlarla buluşmayı.

D: Onlar o otoyolda mı olacaklar?

J: Evet. Bu yol onları görmemi kolaylaştıracak. Bilinç altımda orada olacaklarını biliyordum. Bilinçli olarak değil.

D: Randevu derken neyi kastettin? Bu önceden ayarlanmış bir şey mi?

J: Benim insanlarım. (Üzgün bir şekilde) Onları özliyorum.

Duygusallaştı, ve ağlamaya başladı. Konuyu anlatmaya devam etsin diye güvenini kazanmak için onunla konuştum. Ağlayarak devam etti.

J: Onlar tamamıyla... ışıklar, ışıktan yapılmışlar. (Burnunu çekti) Sizleri çok özlemişim! (Duygusallaştı) Burası garip bir yer.

D: Bu tanıdığın insanlar başka bir yerden mi?

J: (Derin bir iç çekti) Evet!

D: Onlarla buluşmak için ne zaman randevulaştın?

J: Uyurken bana nereye gideceğimi söylediler.(Burnunu çekiyor) Randevu o yolda bir yerde olacak. Tam olarak nerede bilmiyorum, ama acele etmem gerekiyordu. Belli bir zaman diliminde orada olmak zorundaydı.

D: Bu yüzden mi sabahın belli bir saatinde yola çıkmak istedin? (Hı Hı) Ama bu insanları bildiğini söylüyorsun. Onları nereden tanıyorsun?

J: Işık. (Hala burnunu çekiyor) (Duygusal) Onlar ışıktan geliyorlar. Onlar ışıklar. Onun enerjisi.

D: Nasıl tanıştın?

J: (Duygusal) Ben onların! (Empatik) Ben onların!

Onu yönlendirmeden, neden bahsettiğini anlamaya çalıştım.

D: Yani sen Dünya'dayken seninle irtibat mı kuruyorlardı?

J: Her zaman, ama her zaman onları anlamıyorum. Bazen kim olduklarını unutuyorum.(Duygusal) Işığın konsantre olmuş bir hali. Çok mavi yoğun bir ışık. Ben onların!

D: Sen onlarsın. Pekala, zamanda ileriye gidelim, onlarla randevunun olması gereken yere vardığın zamana. Oraya gitmek için daha çok var mı?

J: Arabaya benzin almamız lazım. Benzin almak için durmalıyım. Kendimi iyi hissediyorum! Kendimi canlı ve uyanık hissediyorum. Enerji doluyum ve heyecanlıyım. Ama benzin almak için durduğumuzda çok uykum geldi. Bir dakikada sersem gibi oldum. Arabayı Elaine kullansın diye arabanın öbür tarafına geçerken gözlerimi açamıyordum.

D: Yani, sabah çok erken bir saat.

J: Bu farklıydı. Uyku değildi. Arabayı Elaine kullanıyor. Kemerleri taktık. Hız göstergesine bakıyorum. Gördüğüm son şey saatte yüz yirmi kilometre. Yirmi dakikada orada oluruz diye düşündüm.

D: Yolda trafik yok mu?

J: Öbür taraftan bir arabanın geçtiğini gördüm, çift yönlü yol.

D: Sonra ne oldu? Çünkü bilinçaltın biliyor. O uyumuyor. Sana ne olduğunu söyler.

J: Durduk. Bir yolda sağa çektik. Toprak yoldu. Yol boyunca çitler var. Bir çeşit çiftlik gibi. Pencereyi açtım. Çok karanlık.

D: Yani Elaine arabayı yolda kenara mı çekti? Sebebinin sorgulamadı mı?

J: Hayır. Gülümsüyordu. Ben sağ tarafa bakıyordum. Bir şey vardı... gümüş kubbe şeklinde, su tankı gibi. Ama su tankı değildi. İki "insan" benim kapıma geldi. Bir tane de onun tarafına. Ve biz yürüdük.

D: Bu insanlar neye benziyor?

J: Griler.

D: Siz arabadan çıktınız mı?

J: Hı-hı. Elain'de sorun yok. Sadece sessizce yürüyor.

D: Sizi nereye götürüyorlar?

J: O gemideyiz...odada.

Belli ki gümüş kubbeli nesne aslında gemiydi.

D: Odadasınız. Sonra ne oluyor?

J: Bana öğretiyorlar...Bu robotlarla...griler. Seslerin onlardan geldiğini sanıyorum, benim temsilci olduğumu söylüyor. (Nerdeyse ağlayacak) Tekrar geride bırakılmam gerektiğini söylüyor. Geri gitmek istemiyorum. (Duygusallaştı). Geri döneceğim, ama onlarla birlikte kalmayı tercih ederdim. Gerçekten onlarla birlikte olmayı istiyordum. Ben bir ışık parçasıyım. Işık parçası. Bir parçayım.—Geri dön.

D: Bir parçayım derken ne demek istiyorsun?

J: Kendimi tekrar onlardan ayırmam ve Dünya'ya geri dönmem gerekiyor. Aşağıya geri dönmeliyim. Onlarla kalmak istiyorum. (Duygulu) Öylesine

sevgi dolular ki. Ve her moleküler alan ışık. (Burun çekiyor) Yapmamı istediklerini yapabilecek miyim bilmiyorum.

D: Ne yapmanı istiyorlar?

J: Işığı yaymamı. Işığı yaymamı. Geri dön ve ışığı yayarak Tanrı kaynağını çoğalt. (Burun çekiyor.)

D: Nasıl yapacağını söylüyorlar mı?

J: Nasıl olduğunu benim bildiğimi söylüyorlar.

Bunun, *Bükümlü Evren, Birinci Kitaptaki, Dünya'ya ışığı yaymak için gelen Bartholomew'deki ışık varlıkların hikayesi ile benzer olduğunu düşündüm.*

D: Sana bunu söyleyenler onlar mı, yoksa odada başkaları da var mı?

Onları “robot” olarak adlandırması yerindeydi, çünkü onlar biyolojik olarak yaratılmış, sadece onlara söyleneni yada programlandıkları şeyi yapan makinalar. Onların normalde kendi başlarına düşünmediklerini biliyordum. Sadece vasıfsız işleri yapıyorlar. Ona verdikleri talimatları nereden aldıklarını merak ediyordum.

J: Daha çok bir telefon gibi. Çok uzaklarda biriyle konuşuyorlar.

D: Ve duyduklarını sana mı tekrarlıyorlar?

J: Kendileri telefon. Yayın yapıyorlar. Mesajlar onlarda. Ve onlar da ışıklar. Bu harika...Ama geri döndüğümde kendimi parça parça hissediyorum. (Burun çekiyor)

D: Sabahın bu erken saatinde seni neden o gemiye götürdüler?

J: Bir cihaza...ihtiyacım vardı. Bu bir cihaz. Beynime bir cihaz yerleştirdiler. (Hâlâ burnunu çekiyor)

D: Bunu nasıl yaptılar?

J: Metal bir uzantıyla. Sağ burun deliğimden içeri girdi.

D: Ve bu cihazı beynine mi yerleştirdi?

J: Beyine yakın. Hâlâ onlarla birlikte düşünebileyim diye. Yaşadığım sürece bana yansıtacakları kavramlara sahip olacağım. Yaşamama yardım etmek için. Öğretmeme yardım etmek için. Kavramlar zihnimde resimler gibi görünecekler. Aslında kelimeler, ama resim gibiler.

D: Yani bu senin ne söylemen ve ne öğretmen gerektiğine mi yardım edecek?

J: Evet, ama bazen fayda etmediğini düşünüyorum.

D: Neden?

J: Aptallara öğretmeye çalışıyorum. (Güldü)

D: (Güldüm) Peki, bunu senin kafana koymaları seni rahatsız ediyor mu?

J: Ya, Hayır. Ona ihtiyacım olduğunu biliyorum. O benim...telefon kartım.

D: Böylece onlarla iletişim kurabilirsin. Yani zihin kontrolü ya da ona benzer bir şey değil, değil mi?

J: Yo, hayır. Ben onlarım. Ben onlarım.

D: Sana bilgi göndermek istediklerinde, bu yonların sana telefon etme yöntemi mi?

J: Bana yardım etmek için. Bana zarar gelmemesi için. Bilmem için. Zararlı bir şey olduğunda beni uyarmak için.

D: Ayrıca senden bilgi mi alıyorlar?

J: Evet ya, evet. Konuştuğum herkesten. Her kavram. Her düşünce. Her değer. Her deneyim. Onların da gelişmesine yardım ediyor. *Bizim* gelişmemize.

D: O bilgiyle ne yapıyorlar?

J: Birşey oluşturuyor...kristaller gibi mi? Tanrı kaynağını geliştiriyor. Ona ekleniyor. İşlevi tamamlamak için. Tanrı kaynağına ekleniyor. Bilgiye ve ışığa ekleniyor. Bir işlev yaratıyor. Tanrı'nın işlevini. Onun da işlevi olması gerek.

D: Bilgi alabilmelerinin tek yolu bu mu?

J: Hayır, benim gibi gönderdikleri bir çok parça var. Eğer ben görevimi yapamazsam, o zaman bir başkası yapacak.

Bana aynı şeyleri anlatan bir çok insanla karşılaşmamın bir nedeni belki de bu. Dünyada bu görevi yapan bir çok parçanın daha fazlasına mı rastlıyorum? Eğer öyleyse, bunlar dünyanın her yerine serpiştirilmiş gibiler. Belki de amaç bir çok farklı yerden bilgi toplamaktır.

D: Peki bu kafana koydukları küçük şeyler, onların bilgi elde edinmesinin tek yolu mu?

J: Hayır, başka bir yol daha var, ama bu tamamıyla bağlı değil. Ve biz birşey düşündüğümüzde, hepimiz aynı anda bu şeyi bilebiliyoruz.

Varoluşun bilgisi, birbirimize, diğerlerine ve öbürüne telegraflanıyor. Ve bütün ışık aynı şeyi aynı anda öğreniyor. Ama bu, ben Dünya'dayken bana nakletmenin daha fiziksel bir yolu.

D: Daha önce bedeninde bunlardan var mıydı?

J: Evet, bu yaşamdan önce vardı. Bu sefer yoktu.

D: Daha gençken demek istemiştım. (Evet) Peki o zaman neden bir tane daha koymaya gerek duydular?

J: Bazen beden bunu içine çekiyor. Bazen de, ihtiyaçları olan tüm bilgiyi toplayabilmeleri için güncellemeleri gerekiyor.

D: Yani çocukken de olabiliyor ve sonrasında ara ara yenisiyle mi değiştiriliyor?

J: Yedi yaşımıdaydım. Çok yalnızdım. Onlar benim kendimi yalnız hissetmememi sağladılar. Bana yalnız olmadığımı söylediler. (Burnunu çekti.) Hâlâ yalnızlık hissediyorum. Bu Dünya tuhaf bir yer. İnsanlarla konuşmak zor. İnsanlarla konuşmak zordu. Gittikçe kolaylaşıyor.

D: Peki, o sabah oradayken başka bir şey yapıldı mı?

J: (Hâlâ duygusal) Oyalanmayı bırakmamı söylüyorlar... ama yapmam gerekeni yapacağım. Bir öncekinde çok daha eksiksizdi. Mavi ışık olduğum zaman, o diğer yerde mavi ışık bloğu olduğumda. Bütün bir mavi ışık bloğu.

Ne demek istediğini anlamaya çalıştım.

J: Onlarla olduğum zaman. Onlarla olduğumda hep bütündüm. Zaman yok. Blok olduğumda, yekpare mavi ışık bloğu, o benim en mutlu zamanımdı.

Sorularımdan da anlaşıldığı üzere, ne söylediğini anlamadım.

D: Bu sen gençken miydi?

J: Sizin hayali zamanınızdan gidersek, sene olarak belki 500.000 yıl önce. O zaman mutluydum. (kısık sesle güldü) Huzurlu bir yekpare mavi ışık.

D: Sonra ne oldu? O ışıktan ayrılman mı gerekti?

J: İşleve yardımcı olmak için. Buraya geldiğimizde işlerimizi çoğaltıyoruz. Görevde oluyoruz. Kötü işler yaparsak, o zaman ışıktaki yolculuk yapmış olmuyoruz. Yaptığımız işlerle Tanrı kaynağına yardım etmek ve Tanrı kaynağını çoğaltmak için enerji yaratıyoruz. Aslen her seferinde daha yeni ve daha iyi evrenler yaratmak için bir ışık bloğu. Asla başlangıcı ve sonu olmayan. Ve bazen fiziksel olan gezegenlerde kararır ve üşürsün. Ağır ve karanlık. Ve yalnız.

D: O büyük mavi ışık bloğu neydi?

J: Tanrı! O Tanrı kaynağıydı. Bizim her birimiz, kendimizce yoğunlaşmış enerjyiz. O belirli yaşamda, Tanrı'ya en yakın olduğum zamandı, sonra

hiç o kadar yakın olmadım... ilk kez ayrıldığımdan beri? (Nasıl kelimeye dökebileceğinden emin değildi.) Tanrı kaynağın ilk kıvılcımı olduğumdan beri. Karanlıkta olduğun zaman kıvılcım bazen azalıyor. Ayrılmış ve yalnız hissediyorum. Çok fazla yalnız. Ama olmadığımı biliyorum. Bazen daha kolay olmasını isterdim.

D: Ayrılıp aşağıya gelmeye gönüllü mü oldun?

J: Evet. Sorumluluk. Öğrenmemiz gereken en zor şey sorumluluk. Kendi kıvılcımımızdan ve Tanrı kaynağını çoğaltmaktan biz sorumluyuz. Ve bazen anlamak zor, çünkü yardım etmek için bunu yapmam gerektiğini biliyorum. Bazen çok yoruluyorum.

D: Şu andaki yaşamında Jackie olarak mı demek istiyorsun, yoksa tüm yolculuklarında mı?

J: Hepsinde.

D: Neden yoruluyorsun?

J: Yeterince hızlı değil.

Dünyevi boyutumuzda koşulların çok yavaş olduğunu daha önce de duymuştum. Diğer boyutlarda, özellikle ruh tarafında, düşünceler anında gerçekleşir. Anında yaratmaya alışmış olan enerji varlıklar için, bizim yavaş ve yoğun boyutumuz sinir bozucu.

J: Diğer gezegenler ve başka yerlerde de yavaş olduğu bir zaman vardı.

D: Onlar farklı mıydı?

J: Hiç bir zaman çok karanlık değildi.

D: Ama hepsi ders değil mi? Bu yüzden mi bu yerlere gitmen gerekiyor?

J: Evet, her zaman dersler olduğunu biliyoruz. Bu belirli gezegen olması gerektiği gibi çalışmıyor, çünkü bir çoğumuz kendimizi yormamıza izin veriyoruz ve yapmamız gereken işi ağırdan alıyoruz. Dikey yolda kalmalıyız. Maddi şeyler önemli değil. Gerçek bu değil. Büyük G ile olan Gerçek değil. Büyük G ile olan Gerçek önemli. Büyük Y ile olan Yaşam önemli. Ve bu, büyük Y ile olan Yaşam değil. Bu yüzden bazen burada olmaktan konusunda kendimi kırıgın hissediyorum, ama yaratmak için, kaynağı, enerjiyi ve bu kristali çoğaltmak gerekiyor.

D: Jackie'nin anlamak istediği de buydu, neden bunları yaşadığı. Amacını anlarsa bu, onun kendisini daha iyi hissetmesini sağlayacak.

J: Amacı anlıyorum. Neden kendimi yorarak, hayal kırıklığına uğrattığımı anlamıyorum.

D: Hazır ona bakarken, Jackie'nin bedeninde başka implant var mı?

J: Evet, parmağımda var, sol elimde.

D: *O ne için?*

J: ‘‘Sağlık’’ için demek istiyorum, ama onlar kanım için olduğunu söylüyorlar. Kanım yeterince oksijen yok, çünkü Dünya yoğun bir yer. Ve vücudum da yeterince üretmedi...kanımda yeterli oksijen yok. Denge doğru olmadığı için daha çok beyaz hücre oluşturuyor. Bununla bedenime lazer ışını gibi, azar azar ışınların verildiği kafamda canlanıyor. O minicik bir şey.

D: *Bu kandaki oksijeni mi dengeliyor?*

J: Evet, ama nasıl olduğunu bilmiyorum. Anlamıyorum. (Anlamaya başlıyor.) Işık bir...itici güç? Küçük moleküllerin poposuna vuruyor. (Güldü) Buna ihtiyacım var. Yirmi yıl daha güçlü olmam lazım. Çok güçlü.

D: *Yirmi yıl daha mı? Yani bu, bedenin dengede ve uyumda olmasını sağlıyor. Bilmesi gereken başka implantlar var mı?*

J: Sol kulağımın arkasında

D: *Onun fonksiyonu ne?*

J: İletişim. Kulağımın arkasında birkaç tane var. Bir tanesi ben yedi yaşımdayken koyuldu, o daha yukarıda. Ve bir tanesi de daha yeni takıldı.

D: *Yedi yaşındayken olan ne için takılmıştı?*

J: Duyduklarımı dinlemem için...inançla ilgili. Duymama yardım etmek için, duyduklarımın gerçek olduğunu beynimin daha iyi anlaması için— Ve neyin gerçek olduğunu ve neyin olmadığını eleyip sınıflandırması için.

D: *Jackie'nin burun bölgesine koyulan implant, onun röntgende gördüğü mü?*

J: O benim burun deliğimdeydi.

D: *Peki onun amacı neydi?*

J: İletişim. Bir şeyi bilmek ya da görmek istediklerinde. Benim duyduğum herşeyi duyuyorlar ve gördüğüm herşeyi görüyorlar. Ve bana bir şey söylemek istediklerinde, onu beynimin içine koyuyorlar. Bunu bazen resim olarak, bazen de kelimeler olarak görüyorum. Röntgende görülen iletişim cihazıydı.

Bu bilgiyi trans halindeyken, implantlar hakkında sorduğum herkesten duydum. Bunların bazısı *Muhafızlar* adlı kitabımda anlatıldı. Dünya dışı varlıklar implantların fonksiyonunu anlamamızın önemli olduğunu

söylediler. İmplantlara oldukça negatif bir anlam verildi, hatta bazı araştırmacılar tarafından da çıkarttırılıyor. Burun bölgesinde olanların amacı hep aynı şekilde bildirildi: Deneğin beyinde algıladığı bilgileri toplayan iletişim cihazı. Bu bilgiler doğrudan, bizim uygarlığımızın ve Dünya'mızın tarihini kaydeden bilgisayarlara yükleniyor. Bazı implantlar deneğin yerini saptamak ve gerekirse onu korumak için kullanılan monitörlerdir. Diğerleri de yavaş salınımlı ilaçlar ya da herhangi bir hastalık ya da işlev bozukluğunda bedene ilaç veren cihazlar gibi. Ben implantları çok olumlu buldum. Onlarda herhangi bir olumsuzluk görmedim. Olumsuz olan tek şey, tüm hikayeyi bilmeyenler tarafından bildirilenler.

D: Yani o, beynine koyulandan farklı bir implant mı?

J: O işte. Beynime yakın. Kulaklarımda olanlar da beynime yakın. Bir tanesi ben yedi yaşımdayken, bildiğim diğeri de 1995 yılında koyuldu. 1993 yılında koyulan burnumda.

D: Röntgende görünen o mu?

J: O 1993'de koyulan. Sedona'ya yolculuğum sırasında koyulmuştu.

D: Neden şimdi röntgende görünmüyor?

J: 1996'da yine kayıp zaman yaşadım, yine sabah erken saatteydi. Geldiler. Yerinden oynamıştı. Çıkartmak için ya da düzeltmek için geldiklerini sandım. Ama ertesi günü düştü. Sanırım gevşetmek için geldiler.

D: Neden düşmesi için gevşettiler?

J: Çünkü ne yaptıklarını biliyordum ve ben bunu bildiğim için işe yaramadı.

D: Bu, düştüğünde Jackie'nin bulunduğu minik yeşil kareye benzeyen mi?

J: Evet. (kendi kendine güldü) Bir çocuk destek tekerlekleri ile bisikleti kullanmak isterse, biri onları sökene kadar destek tekerleklerine bağımlı olur. Çıkardıkları implant destek tekerlekleriydi. Tanrım, artık tek başımayım! Kendi başıma yaptığımın farkında değildim. (Bu şaşırtıcı ve rahatsız edici bir keşifti.) Ben bir başımayım!

D: Ama eğer onu çıkartmışlarsa, Jackie ile nasıl iletişim kuruyorlar?

J: Kristaller. Kristaller. En etkin olanı daha önce bahsettiğim telgraf sistemi. Şimdi daha etkili oluyor. Destek tekerleklerine ne gerek var? Onlar olmadan iletişimim var.

D: Bu Jackie'nin yalnız olmadığı anlamına gelir. Hâlâ bağlantısı var. Ancak bu, fizikisel bir nesne aracılığıyla değil.

J: Bana fiziksel olmamayı daha çok öğretmeleri gerekirdi. Spiritüel olmayı. Ruhla öğretmeyi. İnsanlara ruhla ölmeyi öğretmeyi.
(Duygusallaştı)

D: Bu çok önemli, değil mi? Ve bu şimdi Jackie'nin yaptığı iş. Çok değerli bir katkı. Bu insanlara ne söyleyeceğini bilmesine yardım ediyorlar.

Jackie, bir huzurevinde hemşire yardımcısı olarak çalışıyordu ve sürekli yaşlılarla ve yatalak hastalarla temas halindeydi.

J: Hâlâ emin değilim.

D: Yani bu bir başlangıç. Söyledikleri gibi, Jackie'nin en azından yirmi yılı daha var. Bu zaman süresinde çok şey olabilir. Ama Jackie'nin başka soruları da var. Karmayı temizlemekle ilgili bilgi istiyordu. Ailesi ve onu anlamayan insanlara kaşı hissettiği kötü duygularla ilgili.

Jackie bu yaşamında ailesi ile sorunlar yaşıyordu. Metafizikle ilgili yaptıkları konusunda bir yanlış anlaşılma vardı. Bir insan yaşamında yönünü değiştirdiğinde bu sıkça olur, özellikle de ailesinin inanç sistemine karşı koyuyorsa. Eşlerden biri başka bir yönde gelişirse birçok evlilik biter. Onların yeni keşfettikleri ilgilerini araştırmalarına izin vermek, fazlaca anlayış ve sevgi gerektirir.

J: Kaybettiğim aile...kaybettiğim küçük bir aile. Kaybettiğim büyük ailenin sembolü. Burada olmak beni yalnızlaştırdı. Bu, deneyin bir parçası. Çünkü destek tekerleklerini onlarsız çalıştırabileceğimi ve hâlâ onlara yakın olabileceğimi bilmem gerekiyordu. Işık ailemle olduğu gibi. O ışık yerden olan ailem.

D: Bu özlediği gerçek aile, ışık ailesi mi?

J: Ve burada kaybettiğim bu aile küçük bir örnekti. Bana sorumluluk öğretmek için destek tekerleklerini çıkarıyoruz diyordu. Benim sorumlu olduğumu ve hiç birşeye ya da herhangi birine dayanmaya ihtiyacım olmadığını öğretmek için. (Ağlıyor ve burnunu çekiyor)

D: Ve onun büyük ailesi ile iletişim kurmak için telefon sistemi var.

J: Daha çok telgraf gibi. (Güldü)

D: Ancak Jackie, hasta ve ölmek üzere olan insanlarla olan görevinde çok önemli bir iş yapıyor. Yaşamının geri kalan kısmında bu işi mi yapması gerekiyor? Sana söyleyebilirler mi?

J: Biliyorum. Sorumluluk sahibi olmalıyım ve burun çekmeyi

bırakmalıyım. Yap! Sadece yap! İnsanlara işlevi açıkla. Tanr'ın daha büyük ve yeni evrenler yaratabilme yeteneğini açıkla. Aptallara bunu öğretmem lazım.

D: Öğretebilmesi için bu Jackie 'ye açıkça söylenecek mi? Çünkü öğretmeden önce, onun ne olduğunu bilmen gerekir.

J: Kötü soru. Pozitif olmalıydı. Biliniyor olacak. Net. Pozitif olması gerek. Bundan sonra herşeyi pozitif ifade et. Ama o zaman ben sıkıntı yaşayacağım. Çünkü ben herşeyi pozitif ifade ettiğimde, anlamayan insanlar bana içerliyor. Bunun bir emir olduğunu sanıyorlar.

D: Ama bulundukları seviye ne olursa olsun her zaman içerleyecek insanlar var.

J: Bilgi ışıktan olan insanlardan gelecek. Mezun olmuş ruhlar. Daha düşük derecede olanlardan ayırılıyorlar. Onlar hali hazırda bilgiye sahipler. Mezunlar aydın olanlar. Onlar ışıktaki yolculuk yapıyorlardı; onlar geri dönmeye başlıyorlar ve diğerlerine öğretecekler. Onlar mezunlar.

D: Mezunları ima ediyor. Kursu çoktan bitirmiş olanlar. Bunu mu demek istiyorsun?

J: Yani, mezunlar bile acemiler, ama daha düşük seviyede olanlar bunu bilmiyorlar. Eğer bir kedi yavrusu çizgi çizgi bir odada doğmuşsa, hayatı boyunca göreceği tek şey çizgiler olacak. Yatay hiç birşey göremez. Bu bir olgusal gerçek! Zihinde böyle. Bu yüzden kimseye anlayamayacağı birşeyi öğretemem.

D: Jackie, öğretmen olduğu geçmiş yaşamları var mı diye de merak ediyor.

J: Evet. Eski Mısır'a kadar uzanan, hızlandırılmış eğitimler vermeye çalıştığı bir çok yaşamı oldu. Ama aptallara öğretmek gibi olduğunu düşünüyordu.

D: (Güldüm) Evet, insanlar anlamıyorlar.

J: Bir çoğu anlamıyor. Aptallar.

D: Peki şimdi aynı ilkeleri mi öğretmesi gerekiyor?

J: Işığa karşı karanlık. Işığa karşı yıldızlar. Negatife karşın pozitif. Sadece yapmam gerekiyor. Yapmalıyım.

“Onların” danışanlara defalarca, amaçlarının ışığı, bilgiyi ve irfanı yaymak olduğunu söylemelerini duymak beni hayrete düşürüyor. Bu, çoğu zaman danışanların bilinçli düşünce kalıplarına yabancı bir şey. Bunun iyi bir fikir olduğunu kabul etseler bile, nereden başlayacakları konusunda hiç bir fikirleri yok. Belki de implantların onunla iletişim kurduğunu

söylerken bunu demek istiyordu. Ve bu, bir içgüdü ya da dürtü gibi doğal gözükenecekti. (Bunu kaç kez duydum? İnsanlar çaresiz bir durumda olduklarında tam olarak ne yapacaklarını biliyorlar.)

Jackie bir keresinde ellerine baktığında, ellerinin kırmızı olduğunu gördüğü tuhaf olayın ne olduğunu da öğrenmek istemişti. ‘‘O zaman ne oluyordu?’’

J: Ayrıca insanlara verilen hediye şifa . Ve benim görevim bunu bulmaktır. Ve ben bunu ellerimle, kalbimle yapıyorum. Ellerim kalbimin rengindeydi. Koyu kırmızı. Isı yok, sadece enerji. Bu ölmek üzere olan insanları iyileştirmeye yardım etmek için bir enerji. (Sessizce güldü) Bu komik gibi geliyor. Ölmek üzere olan insanları iyileştirmek.

D: Komik gelmiyor. Onların korku yerine sevgiyle gitmelerine yardım ediyorsun.

J: Ah, evet. Çok güzeller. Doksan iki ve doksan altı yaşındalar ve güzeller. Bu insanların ne kadar güzel olduğuna inanamazsın.

D: Ve ellerindeki kırmızılık onlara yardım etmek için miydi?

J: Dokunduğumda enerjinin onlara iletilmesine yardımcı olmak için. Alınlarına dokunmak, ellerini tutmak. Ve makineye elektrik verir gibi enerjiyi onlara vermek. Ve elektriği onların bedenlerinde işe yarayan enerjiye dönüştürmek. Ellerimin kırmızıya döndüğünü gördüğüm o zaman, benim doğru yolda olduğum söyleniyordu.

Aşağıdaki seans, çeşitli geçmiş yaşamlara değinen çok daha uzun bir transkriptten alınmıştır. Valerie hastanelerde yıllarca çalışmış lisanslı bir hemşiredir. O da 2001 yılında Laughlin'deki UFO konferansında her sabah yapılan ‘Deneyimleyenler’ grubundaydı. Dünya dışı varlıklarla temas ettiği konusunda şüphesi vardı, ama araştırmak istediği herhangi bir belirgin olay yoktu. Aşağıdaki bölüm, bilmek istediği konuyla ilgili bilinçaltına sorduğum sorulardan oluşuyor.

D: Valerie'nin merak ettiği şeylerden biri, bu yaşamında Dünya dışı ya da uzaylı olarak adlandırdığımız varlıklarla bu yaşamında bir bağlantısı olduğunu düşünüyor. Bu doğru mu?

V: Yaşam ağının oldukça iç içe geçmiş olduğunu farkında olmalı. Evrende pek çok çeşit varlık var. Ve kendisi de o canlı türleri arasında defalarca

enkarne oldu. Bu, onun öğrenim yolunun bir parçasıydı. Ve farklı türler birbirlerinden öğreniyorlar. Tabii ki, Dünya dışı varlıklarla neler olduğu konusunun bir çok seviyesi var. Bir çok seviyede de birçok amacı var, ama bu bir anlaşılmıyordu. Bir seviyedeki bir amaç, çok küçük yaştan itibaren onun yaşaması gereken deneyimlerdi. Bu, onun *şüphe etmemeyi* bilmesine, yaşamın gözün gördüğünden fazlası olduğunu şüphesizce bilmesine yardım edecekti. Ve onun “Neden buradayım?” ya da “Nasıl daha iyi bir yaşamım olabilir?” ve “Başkalarına daha iyi yaşamları olmasını nasıl öğretebilirim?” gibi daha büyük soruları sormasına yardım etmek içindi. Ve bu erken yaştaki ziyaretler olmasaydı, belki de bu soruları asla sormazdı. Kim olduğunu hatırlamasına yardım ediyor. Bir çeşit erken uyandırma ikazlarıydı. Bu çok çok erken uyandırma ikazlarını alan kişiler, hatta çocukken alanlar kutsanmış kişilerdir. Bunlar avantajlı olan kişiler, çünkü kim olduğunu ve amacının ne olduğunu hatırlamak genellikle zordur. Hatta etrafında olan, sadece burası ve bu andan başka kaygısı olmayan kişilerin ötesine kendini geliştirme konusunda dürtün bile yoksa.

D: Ayrıca rüyalarında gördüğü bebekler konusunu bilmek istiyor.

Hamilelikleri oldu mu?

V: Oldu.

D: Bunu anlamak istiyor.

V: Bu, bir çok insanın sorun yaşadığı bir konu. Dünya tarihinin bu aşamasında, bu genlerin devam etmesi şart. Sadece devamı değil, DNA da değişiklik yapılması da şart. Siz buna “gen” diyorsunuz. Dünya’nın geleceğinde, bu malzemeye ihtiyaç duyulacağı ve yarı insan ve yarı—sizin “uzaylı” tabir ettiğiniz varlıklara sahip olmak gerekecek. Bu ırkların birleştirilmesi gerekecek, çünkü gelecekte her iki niteliğin de gerekli olduğu

zamanlar olacak. Ve o bunu kabul etti. Daha derin bir seviyede, bunun gerekliliğinin farkında. Ve aslında bu projeye isteyerek katkıda bulundu.

D: Bu çocuklara ne olduğunu merak ediyordu?

V: Onlar güvendeler. Mutlular—kendilerince. Eğer şimdi onların tüm yaşam koşullarını bilse, bilinçli zihni muhtemelen onu, bunun doğru bir yaşam şekli olmadığı konusunda ikna ederdi. Ve onların mutlu olmalarının mümkün olmadığını düşünürdü. Ve muhtemelen mutlu olamazlar.

Şimdilik onların mutlu ve emniyette olduğunu söylemekle yetinelim. Ve bundan emin olabilir. Onların yaşamlarının detaylarını bilmesi gerekmiyor, çünkü onun bilinçli zihni onu, bunun bir çocuk ya da bir kişinin yaşayabileceği bir yaşam olmadığına ikna edecektir.

D: Onun bildiği yaşamdan farklı bir yaşam.

V: Çok farklı. Onun bildiği yaşama çok ama çok yabancı bir yaşam. Ama aynı zamanda bu, bu çocukların, bu ruhların da seçimi. Bu görevi yapmak ve o yaşama gelmek onların seçimiydi, Valerie'nin bu yaşama gelmesinin kendi seçimi olması gibi. Bu onların seçimi ve onların karması. Yapmayı seçtiklerini yapıyorlar. Ve bunu iyi yapıyorlar.

D: Hiç bu çocukları görebiliyor mu ya da ziyaret edebiliyor mu, ayrıca onu da öğrenmek istiyor ?

V: Hayır, görmüyor. Aralarındaki anlaşma onların yaşamını başlatmaktı. Ve sizin dediğiniz gibi "anneye" ihtiyaçları olduğunda, birden fazla çocuğa annelik yapmayı seçmiş kadınlar da var. Onlar bunun üstesinden gelebilirler ve aslında bunu yapmak hoşlarına gidiyor. O, bir durumdan diğerine gidip, sonra buraya geri dönme kapasitesi olmadığını hissetti. Yani durum bu.

D: Yani bu konuda endişe etmemesi gerekiyor. Her şey yolunda.

V: Her şey yolunda .

D: Pekala. Başka soruları da vardı. Bazen vücudunda üçgen şeklinde izlerle uyanıyor. Bu neden oluyor?

V: Öğrenmekte olduğumuz çok şey var ve bedenleri başka ortamlara nasıl adapte edebileceğimizi ve birleştirebileceğimizi öğrenmemiz lazım. Ve insanlara testler yapıyoruz. Onları gemiye götürüyoruz, yaşamlarındaki farklı şeylere nasıl tepkiler verdiklerini ölçüyoruz. Çoğunlukla ortamlarında var olan şeylere. Bunun onları nasıl etkilediğini bilmek istiyoruz. Bu, yedikleri yiyecekler, içtikleri içecekler, ilaçları, ya da kullandıkları "takviye"ler olabilir. Hava ve sudaki kirletici maddeler olabilir. Bunları test ediyoruz. Bizim kendi aletlerimiz var. Ve bunları ölçüyoruz. Ve bazen bizim aletlerimiz beden de izler bırakabiliyor. Uzun vadede bu izlerin bir zararı yok. Onlara herhangi bir şekilde zarar vermiyor. Ve çoğu zaman bedende gördüğümüz zararları düzeltiyoruz. Ve biz bu testlerle öğreniyoruz. Ve bedende oluşan "kötü" şeylerden kurtulmak için ne gerektiğini görebiliyoruz, toksik maddeleri temizliyoruz. Bu da iyi bir şey.

D: Yani endişelenmesine gerek yok. İnsanlar bedenlerinde bu izleri görünce merak ediyorlar.

Bir çok insandan, uyandıklarında bu tuhaf izleri bedenlerinde gördüklerini duydum ve her zaman aynı açıklamayı aldık. Gemide kullanılan çeşitli makinalar ve aletlerin neden olduğunu söylediler. Bunun

negatif olmadığını biliyordum, ama teyit aldığım için memnun oldum. İnsanlar en çok anlamadıkları şeylerden korkarlar.

Başka bir danışanımla yaptığım seansta, bir başka gariplik ortaya çıktı. Sorularından biri Dünya dışı varlıklarla olası bağla ilgiliydi. Eğer bir insan onlarla kontak kurmuşsa, bazen ciltlerinde sadece florosan ışığı altında görülebilen bir iz olduğuna dair bir teori mevcut. Bazı araştırmacılar bunu, kişinin dünya dışı varlıklarla teması olduğuna kanıt olarak kullanıyorlar.

D: Bunun sebebi nedir? Bu nereden geliyor?

M: O faal bir kızdı. Gece uyuduğunu sandığında onu hep meşgul ediyorlardı. Hayır uyumuyordu! Meşguldü. Başkalarıyla çalışıyordu. Bu kız asla dinlenmiyor.

D: İzlerin ışıktaki görünmesine sebep olan nedir?

M: Diğer varlıklarla kontak kurduğunda, ona dokunduklarında iz bırakıyor. Ve bu, yağlı ve yapışan bir iz. Onu biliyorsun, meraklıydı ve o lambası vardı. Onu çıkardı ve o zaman izleri görebildi. Onlarla etkileşimi ve onlarla olan işinden dolayı izler var. Sadece kontak sırasında olan bir şey. Birşeyler ona değdiğinde bulaşıyor.

D: Bedene bir şekilde zarar vermiyor, değil mi?

M: Hayır, hayır. Sorun yok.

D: Bunun kötü bir şey olduğunu söyleyen başka araştırmacılar var.

M: Biliyorsun bir çok güç gösterisi var.—Ve o her ne zaman bunu görebileceğini anladığında, gitti. Uyuduğunu sanıyordu—uyumuyordu.

D: Onlarla birlikte ne iş yapıyor?

M: İnsanlara korkmamaları için yardım ediyor. Daha sonra kullanmak üzere bir çok şey öğreniyor. Ve öğretebilmesi için öğrenmesi gerek. İnsanlar gerçekten korkuyorlar. Çünkü o daha önce bunları yaptığı için, onlara bir şey olmayacağını biliyor. Çok fazla deneyimi oldu ve sorun olmayacağını biliyor. Bu, işinin bir parçası- ve bunda başarılı. Yani bu şekilde yardım ediyor ve farklı şeyler öğreniyor. Ve bu iyi bir şey. Hatırlamak istiyor. Geceleri birçok şey oluyor ve gökyüzünde de çok şey var.

D: Hâlâ bu işi yapıyor mu, yoksa görevinin o kısmını tamamladı mı?

M: Hayır, hâlâ devam ediyor ve devam edecek. Aslında daha fazla şeyler olacak. Bundan haberi olacak ve bundan haberi olacak olan sadece o değil.

Ama sorun yok, iyi olacak. O iyi bir eleman.

Araştırmacılar haklı, izler floresan ışığı altında görölüyor. Bu da bu kişinin dünya dışı varlıklarla kontağı olduğunun kanıtı. Kanıtı gerek duyanlar için enteresan, ancak kişi hiç bir şekilde zarar görmüyor. Yine de herhangi bir negatiflik içermiyor.

ON ALTINCI BÖLÜM

AİLE

Bu seans 2002 yılının başlarında, ben henüz üç dalga teorisini keşfetmeden yapıldı. Sorularımdan da anlaşılacağı gibi, bu kavramdan çok, Dünya dışı varlıkları düşünüyordum. Victoria lise öğretmeniydi ve birçok genç insanla iletişimdeydi. Metafizik ilmini ve bilgiyi yaymaya çalışırken (başkalarıyla birlikte) öldürüldüğü, travmatik bir yaşamına götürdüm. O yaşamda öldükten sonra yükselip, diğerleri ile çok güzel bir ışık olarak birleşmişti. Orada kalmak istedi, çünkü çok huzurluydu, ancak günümüzde bilgiyi yaymaya çalışmak üzere tekrar gelmesi gerekti.

Victoria burada, Dünya’da mutlu değildi. ‘’Diğer’’ ailesini özliyordu. Işıktan ve ruh tarafından ayrılık ve açıklayamadığı bir üzüntü hissediyordu. Ancak çalıştığı okulun koridorlarında ve sınıfta çocuklara sevgi saçarak yardım etmeye çalışıyordu. Onlara sevgisini yansıtıyor ve bunun yardımcı olduğunu düşünüyordu. Çocuklar sevgiyi hissedebiliyorlardı ve bu, onun bilinçaltı düzeyinde de olsa olumlu bir şey yaptığını bilmesine yardım ediyordu. Tabii ki onun bilinçli zihni bunların hiçbirini bilmiyordu, sadece kendini oldukça hayal kırıklığına uğramış hissediyordu.

V: Buna ihtiyacı olan çocuklar görüyorum ve sevgi yaymaya çalışıyorum. Onlar bilmeyebilirler ama ben onlara sevgi gönderiyorum. Yaşamlarında bir fark yaratıyor, ama nerede ve nasıl olduğunu bilmeyebilirler. Ve her yerde insanları görüyorum ve onlara sevgi gönderiyorum. Bu sevgiyi göndermeye ve de paylaşmaya devam etmeliyim. Etrafta benim türümden pek yok. Ve kendi türümden olanlarla birlikte olmayı özleyorum. Ruhlarımızı birleştirip tek ruh olabilmeyi. Oradayken hepimiz tek bir ruhtuk, ama ayrılmak zorunda kaldık. Buraya inip, ışığı çevreye yaymamız gerekti. Şimdi koşullar kötü. Ve *şimdi* fark yaratmak için yapabileceğimiz herşeyi yapmamız lazım. Sevgiyi en kısa zamanda yaymamız lazım. Ve

insanların sevmeleri gerektiğini görmesi için çalışmamız ve yardım etmemiz lazım. Tek yapmaları gereken sevmek. Sadece kalplerini açmayı öğrenebilselerdi çok geç olmadan dünyayı değiştirebilirlerdi.

D: Ama negatiflik her zaman vardı.

V: Ya, biliyorum, ama şimdi onun çok kuvvetli olduğu yerler var. Ve o noktaları değiştirmeye çalışmalıyız. Bu yüzden etrafa dağıldık, çünkü bir yerden başlanması lazım. Ve ışığı yayan başka insanlar da var, ama bunu yaptıklarını bilmiyorlar. Sadece yapıyorlar.

Victoria daha sonra, bu özel çalışmaya katılan kişilerin korunduğunu söyledi. Kimin onları koruduğunu sorduğumda, ‘‘Onlar .(Güldü) Onlar benim, ben onların. Onlar her zaman benimle oradalar. Önceden hepimiz orada beraberdik. Ve hepimiz buraya geri geldik. Tekrar birlikteyiz.’’ diye cevapladı.

D: Aynı grubun bir parçası olduğunu mu söylemek istiyorsun?

V: Evet. Benimle olmayan başkaları da var, ama şu an benimle olanlar, her zaman benimleler.

D: Uzaylılardan bahsediyor gibisin.

V: O adı sevmiyorum. Hiç sevmiyorum. Onlara *arkadaşlarım* diyorum. Kendileri, biz. Ve biz çok çok seneler öncesinden beri onlarız. Onlar buradaydı, ama artık değiller, gittiler. Ama biz geri geldik, ve yardım etmek için elimizden geleni yapıyoruz.

D: Onlar fiziksel bedendeler mi?

V: Bazıları fiziki bedendeler. Benim gibi bu civarda olanlar var veya dünyanın her tarafına dağılmış olanlar da var.

Yardımcılar, koruyucular hakkında soruyordum. Anlaşılan buraya göreve yollananları ima ettiğimi sandı.

D: Peki, bize şimdi bilgileri verenler kim?

V: Onlar arkadaşlarım.

D: Bir yerlerde fiziksel olarak mı varlar?

V: Ya, evet, ama Dünya’da değiller. Burada Dünya’da fiziksel olan bizden birkaç kişi var.

D: Bizimle nereden konuşuyorlar?

V: Onların tam olarak burada olduklarını hissediyorum, ama senin göremediğini biliyorum.

D: Hayır göremiyorum.

V: Yani, buradalar. Tam da burada.

D: O zaman bu odadalar.

V: Evet. Burada benimleler. Onları çağırdım ve burada olacaklarını biliyordum.

D: Ben daha çok bir gemide ya da başka bir şeyde olan uzaylılar ya da dünya dışı varlıklar olarak düşünmüştüm.

V: Kendi boyutlarında yolculuk yapıyorlar. Ama şu anda bu boyutta, burada benimleler. Onlar benim ailem. Ve bir görevle buradayız ve yapmamız gereken bir iş var. İş gerektirdiğinde, bu şimdi önemli, bu yüzden buradalar. Ve onları ben çağırdım.

D: Yani bilgi verebilirler.

V: Bir şeylerin ortaya çıkmasının önemli olduğunu biliyordum. (Ses değişti) Kendisi gerçeği henüz bilmiyor, ama bileceği bir gün gelecek. Ve kalbinin derinliklerinde görevinin ne olduğunu biliyor, ama henüz onunla yüzleşmeyecek. Hâlâ kendini hazırlıyor.

Victoria'nın sormak istediği diğer bir şey de, dünya dışı varlıklarla ilgisi olabileceğini düşündüğü tuhaf bir deneyimiydi. Bu fırsatı kullanarak bununla ilgili sordum.

D: 1995 yılı yazında, gökyüzü aydınlanarak üç varlık gördüğü olayın ne olduğunu bilmek istiyor.

V: Hepsini hatırlamıyor ama hepsini biliyor. Onun gerçek olduğunu biliyor.

D: Belli ki bilinçli olarak da bilmek istiyor.

V: Evet, sanırım artık bu tür şeyleri bilinçli bir şekilde görmesine izin vermeliyiz. Zamanı geldi sanırım.

D: Onun için güvenli olacak mı?

V: Ah, evet. Onlar arkadaşları. Sevdikleri, ailesi.

D: Evet ama, onun hayatını altüst edecek bir şey yapmak istemeyiz.

V: Hayır. O buna hazır. Uzun zamandır hazır. Sorun yok. O da onlardan biri, bu yüzden...hayır, sanırım zamanı geldi, çünkü zamanımız azalıyor. Bu yüzden sanırım zamanı geldi.

D: O zaman bu olanlar gerçek miydi? Bunlar temas mıydı?

V: Bazıları temastı ve bazıları da değildi, ama farketmez, çünkü bu hep oluyor. Her zaman, durmadan oluyor çünkü yapılması gereken pek çok şey var. Giden-gelen, giden- gelen.

D: Ona zarar verecek bir şeyi açmak istemedim.

V: Evet. Ve onlar bunu takdir ediyorlar, çünkü sen insanları gözetiyorsun. Bunu takdir ediyorlar, çünkü hepsinin bir planı var. Hepsinin süregelmekte olan işleri var. Yardım etmeye çalışıyorlar ve senin yaptığın işi takdir ediyorlar.

D: Ona o gece ne olduğunu söyleyebilir misiniz?

V: Evet, bir uğultu duydum, uyanıp dışarı baktım ve tuvalete gittim, sonra yatağa yattım. Ve sonra yataktan kalktım, uzanıp onu yakaladım ve onunla gittim.

D: Üç varlıkla mı?

V: Yani, bir bakalım, üç kişi miydiler? (Durdu) Sanırım o gece dört kişi vardı.

D: Neye benziyorlardı?

V: Onlar değildi. Bu gelenler sadece yardımcılar. Bana eşlik etmek için geldiler. Onları gördüğüm için çok mutlu olmuştum, çünkü o zaman nereye gideceğimi biliyordum. Onlar diğerlerine sadece yardım ediyorlar, çünkü onların alması gereken çok insan var.

Bu da bulduğum başka bir ortak tema. Kişi araca giderken daha küçük varlıklar tarafından eşlik ediliyor. Sanki araca yolculuğu gerçekleştirmek için kişinin her iki tarafında da biri olması gerekiyor. Belli ki tek başlarına gidemiyorlar. Tek başlarına olduklarında, bedenlerinin moleküllerini parçalayıp duvarlardan geçebiliyorlar, ancak yukarı gemiye gidebilmek için refakatçiye ihtiyaçları var. *Muhafızlar* adlı kitabımda, iki ayrı işlemin gerçekleştiğini söylediler.

D: Onlarla gittiğini söyledin. Nereye gittin?

V: O tarafa doğru gittik, evet. (Sağ tarafı işaret etti.) Işık oradaydı. Yukarı gittik. Yukarı, yukarı, yukarı, yukarı, yukarı ve sonra bu büyük alan. İçeri girdim. Oturdum ve ...sınıf ya da ona benzer bir şeydi. Ve kocaman, ekrana benzeyen bir şey vardı. Neleri halletmemiz gerektiği hakkında konuşuyorduk. Tamamlamak için ne kadar kaldı? Tamamlamalıyız, evet. Evet, biliyorum bunu başarmalıyız. Bu yapılmalı, bu şimdi yapılmalı. Evet, seninle aynı fikirdeyim, evet. Evet, kabul ediyorum. Evet, kardeşim, Evet, hazırım.

Sınıf ortamında, biriyle konuştuğu besbelliydi. *Muhafızlar* adlı

kitabımda sınıfı tanımlamıştım. Sınıf bir çok danışanım tarafından görülmüştü ve ana gemilerden birinde yer alıyor gibi görünüyor.

D: Sana başka talimatlar veriyorlar mı ya da ne oluyor?

V: Evet, bir sonraki iş ne olacak onu konuşuyoruz. Plan yapıyoruz. Ben geceleri de bir şeyler yapıyorum. Gitmem gereken yerler ve yapmam gereken şeyler var. Ve halletmem gereken işler. Burası, bu gece yapmam gereken şeyleri bildirdiğim durma noktası gibi. Sonra buradan ayrılıyorum ve oraya gidiyorum ve...nereye gittim? O gece yapmam gereken özel bir şey vardı, evet.

İnsanların çoğu gece bedenlerinden çıktığının farkında değil. Beden yoruluyor ve uyumak istiyor, ama *gerçek* sen, senin ruhun hiç bir zaman yorulmuyor. Ruh, beden uyanıp yaşamına devam etsin diye beklemekten son derece sıkılırdı. Yani sen uyuduğunu sandığında, senin gerçek kısmın gitmek istediği her yere gidiyor, her türlü macerayı yaşıyor. Dünya'da baştan aşağı uçuyor, talimatlar almak üzere ruh tarafına gidiyor ve diğer gezegenleri keşfe çıkıyor. Birçok insan gece uyuduğunu sandığında önemli işler yapıyorlar. Kaybolacağım diye korkmana gerek yok, çünkü fiziki beden ölmeden kopmayan, gümüş kordonla her zaman bedene bağlısın. Sabah olup bedene dönme vakti geldiğinde ve uyandığında, sen yaşamına geri dönebilesin diye, *gerçek* kısmın deneyimlediği maceralardan bihaber, kordon makara gibi içeri sarılıyor.

D: Bu şeyleri yapan senin fizikisel bedenini mi yoksa spiritüel bedenini mi?

V: Hayır, bu benim fiziksel bedenim değildi. Evet, bu benim doğal boyutum. Bu benim normalde olduğum yer. Bedenimi burada geride bıraktım. Ben buradayım ama orada birini bilgilendiriyorum. Orada bir çeşit görev yapıyorum. Ve o gece yaptığım özel bir işti, şimdi hatırladım. Yardımcı varlıklar bana oraya geri gitmem için refakat ettiler. Neden bilmiyorum. Neden bana yardım etmeleri gerekti? Ha, neden biliyorum.

Çünkü benim bedenimden çıkışıma yardım etmeleri gerekiyor. Nedeni bu. Çıkma ve geri dönmeme yardım etmeliler, çünkü bu bedene alıştım ve gerektiği gibi girip çıkmak zor.

D: Evet, insanlar bedeninin ağır ve kısıtlayıcı olduğunu söylüyorlar.

V: Off, bu hantal. Bu yetersiz bir beden... Bu harika bir hediye, beni yanlış anlama, ama çok kısıtlayıcı. Çok değişik. Sınırlayıcı, ama onunla ilgileneceğiz, çünkü daha yapacak çok işi var.

D: Ama Victoria bununla ilgili hiç bir şey hatırlamadı. Böylesi daha mı iyi?

V: (Güldü) O zaman sadece hatırlaması gerektiği kadarını hatırlamasına izin verdik. Ona ufak tefek şeyler veriyorduk ve şimdi hazır. Yeterince, tek tük bir şeyler alıyordu. Şimdi hazır ve zaten bunu biliyor. Seni görmeye gelmeden önce biliyordu. Hali hazırda gerçeği biliyor. İnsanların bazen nasıl olduklarını duyduğumda üzüldüm. Ama onları sevmelisin. Onları sevmelisin. Bence başlangıçta yardımcıları tarafından biraz gözü korkutuldu. Sanırım şimdi hazır. Sanırım artık onun daha fazlasını görmesine izin vereceğiz. Bu sadece onun başlayabilmesi içindi.

D: Ama nazik bir şekilde yapın, onu bunaltmak istemiyoruz.

V: Öyle yapacağız. Sistemi şoka sokmayacağız. İyi olacak. Zaten bizi anlık da olsa gördü. Bu tamamen bilincine kaydolmadı, ama bilinçaltında var ve tabii ki, biz burada olan biteni bir şekilde biliyoruz.

D: Küçük yardımcılarının negatif olmadığını biliyorum, ama ilk bakışta insanları korkutuyorlar.

V: Evet, Tanrı o küçük kalpleri korusun. Ben de ara sıra onlara acıyorum. Kötü ünlendiler.

D: Benim de insanlara hep söylediğim bu, ünleri kötü.

V: Sadece yapmaları gerekene programlılar ve biliyorsun bazen insanların kendileri de dostça davranmıyor.

D: Ben de işimde, onların negatif olmadığını insanların bilmesi için çabalıyorum. Bunların hiç birinde negatif bir şey yok.

V: (Güldü) Onlar gerçekten küçük sevimli adamlar. Onlara yeterince uzun bakarsan alışırırsun.

D: Bence gerçekten çok sevimliler. Çok üzgün görünümlüler. Bununla ilgili bir sorunum yok.

V: (Güldü) Zavallı küçük şeyler.

D: Ayrılmadan önce ona söylemek istediğiniz bir şey var mı?

V: (Alçak, yumuşak, boğuk bir ses) Hayır, şimdi gitmeliyim.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

BAŞKA BİR KARŞILAŞMA

Geçmiş yaşamını araştırmak istemeyen, ama bu yaşamında olmuş, tuhaf ve mantığa aykırı gelen(en azından onlara göre) olaylara açıklama isteyen sayısız danışanım oldu. *Birşeyin* olduğu hissi ve anısı onları rahat bırakmıyordu ve olayı unutmamışlardı. Yirmibeş yıl boyunca bu olaylar üzerinde çalışırken, bunların bir çoğunun tipik UFO ve uzaylılar tarafından kaçırılma deneyimleri olduğu ortaya çıktı. Bunlardan bazıları *Muhafızlar* adlı kitabımda anlatıldı. Hatta yıllar geçtikçe bunların daha fazlası, “normal” uzaylılarla karşılaşma alanından çıktı ve bambaşka bir şeylerin olduğunu ortaya koydu. Bazı olaylara *Bükiümlü Evren* serisi kitaplarımda değinmiş ve bunların istisna olaylar olduğunu düşünmüştüm. Fakat artık bunlar yeni norm olmaya başlıyor ve artık tipik vakalardan uzaklaşmaya başladım. Tabii ki bu bütün çalışmalarımda oluyor. Gittikçe büyüyor, gelişiyor ve genişliyor. Tam herşeyi çözdüm ve anladım diye düşünürken, araştırmalarımı farklı, yeni ve ayak basılmamış bir yola çeviren yeni bir olgu önüme atılıyor.

Seans sırasında Janet’in araştırmak istediği şeylerden biri gördüğü tuhaf bir şey ve 1974 yılında yaşadığı kayıp zamanla ilgiliydi. Onu şüphe ettiği tarihe ve yere geri götürdüm. Gece geç saatte (23:00) arabasını kullandığı otoyola girdi. İki çocuğu arka koltuklarda oturuyordu ve Janet amaçsızca, gideceği yere ait bir hedefi olmadan arabasını kullanıyordu. Kocasına çok kızmıştı ve sadece evden dışarı çıkmak istemişti. “Onu bir

daha görmek istemedim. Uzaklaşmam gerekiyordu. Bana ihanet etti. Ona güvenmiştim.” Otoyol neredeyse bomboştu, arada bir araba geçiyordu. Herhangi birşey görebilmek için çok karanlıktı. Sonra bir şey dikkatini çekti. “Bir parlaklık var. Ne olduğunu bilmiyorum. Gerçekten çok tuhaf gözüküyor. Daha önce hiç böyle bir şey görmedim.” Sonra titremeye başladı. “Üşüyorum.” Yüzündeki ifade bana, onu rahatsız eden birşeye baktığını söylüyordu. Bana olanı anlatması için onu teşvik ettim.

J: Şimdi yükseliyor. Gökyüzünde yükseliyor. —Soğuk.—Bir disk. Dönüyor. Dönüyor. Bize doğru geliyor. Arabayı mümkün olduğunca hızlı kullanıyorum. Daha hızlı gitmeyeceğim. Bu aptal araba.—Bize doğru geliyor ve gerçekten çok alçak. Ve ben yeterince hızlı gidemiyorum.—Bebeklerim arabada.—Sağdan geldi. Bize doğru geliyor ve ben diğer tarafa gidiyorum. Güneye gidiyorum, ancak yeterince hızlı gidemiyorum. Gidebileceğim tek yol bu. Bize doğru geliyor. (Duygusal olmaya başlamıştı.) Korkuyorum! Ne olacağını bilmiyorum. Arabanın farları sönüyor. Ve müzik de çalmıyor.—O arabanın üzerinde. Motor durdu.—Dönüyor. Işıklar dönüyor.— Arabanın motoru durdu. Hareket edemiyorum. Çocuklar uyuyor. *Onlar* çocukları uyuttu.

D: “*Onlar*” kim?

J: Gemideki insanlar.

D: *Bunu nereden biliyorsun?*

J: Sadece biliyorum. Korkmalarını istemedikleri için onları uyuttular.—Gerçekten çok üşüyorum. Şimdi bana ne oluyor bilmiyorum. Yukarı doğru süzülüyorum. Işıktayım.

D: *Işık nereden geliyor?*

J: Gemiden. Hatırlamamam gerekiyor.

D: *Şimdi hatırlaman uygun mu?*

J: Hepsini değil.

D: *Çünkü yapmamızı istemedikleri bir şey yapmak istemiyorum. Bunu anlıyorlar, değil mi?*

J: Anlıyorlar.

Böyle düşünüp, konuşabiliyordum, çünkü onlarla o kadar çok birlikte çalıştım ki beni tanıdıklarını ve güvendiklerini sanıyorum. Sadece bilgi istedim, eminim Janet’de aynı şeyi istiyordu. Bu yüzden “onların” verebilecekleri kadarını alacaktım.

D: Neden herşeyi hatırlamıyorsun?

J: Çok fazla.

D: Onu anlarım. Sadece Janet'e, şu an anlayabileceği kadar bilgi istiyoruz. (Evet) Pekala. Janet arabadan dışarı çıktı mı?

J: Hayır. Arabadan yukarı kaldırıldı.—Arabanın tepesinden .

D: Bu nasıl yapıldı?

J: Işık bedeni.

D: Fiziksel bedeni değil?

J: Hayır. Öğrenmesinin zamanı geldi. Fiziksel beden arabada kalıyor. Işık beden onlarla. Bizle geldi.

D: Nereye götürüldü?

J: Gemiye.

Bunun ilk kez olmadığını söylediler. Çocukken de birçok kez fiziksel bedeniyle de alınmıştı, ama bu konuda detay vermediler. Gerçekten önemli olmadığını söylediler.

D: O zaman neden fiziksel bedenini de almıştınız?

J: Onu kontrol etmek için. Burada olmak onun için kolay değil. Çok fazla travma var.—Şimdi başlamanın zamanı geldi. Onun kendi sürecine başlamasının zamanı. Hatırlamasının zamanı. Gerçek görevine başlamasının zamanı.

D: Çocukken alındığı zamanlarda ne oldu?

J: Düzeltmeler yapıldı. Zihninde ve bedeninde. Daha iyi anlayabilmesi için. Kabul etmesi için.

Janet bunların hiç birini bilinçli olarak hatırlamadı, çünkü bu, onun burada, Dünyada olmasını daha da zorlaştırabilirdi. Bununla birlikte buraya gelmeyi kabul etmişti.”Burada olmak istedi.”

D: Janet'in Dünya'da çok fazla yaşamı oldu mu?

J: Hayır. Hayır. Hayır. Hayır, başlangıçta bilinçle çalıştı. Bilinç ve bilinç yaratmak. Tohumlamak, ve ...

D: Ona bilinç derken ne demek istediğinizi açıklayabilir misiniz?

J: Tohumlama—bu gezegende bilincin başlangıç tohumlarını ekmek. Başlangıçta ve sonra Dünya'nın önemli birçok farklı zamanlarında buraya geldi. Eksensel değişiklikler olduğu zamanlarda. Büyük değişimler.

D: ‘‘Büyük değişimler’’le ne demek istiyorsunuz?

J: Atlantis. Atlantis'deki hayli uzun zaman. Mısır.

D: O zamanlarda neden burada olması gerekiyordu?

J: Böyle zamanlarda gelmek hoşuna gidiyor. Felsefi değişiklikler. Eksensel değişiklikler. Eksensel değişiklikler gezegenin farklı yönler gitmesi anlamına geliyor.

D: Yani normal zamanlarda gelip yaşaması için bir neden yoktu. Bunu mu demek istiyorsunuz?

J: Pek sayılmaz. Hayır.

D: Sadece önemli bir şey olacağı zamanlarda mı geldi? (Evet) Yani gelmek istediği zamanı özenle mi seçiyor?

J: Evet. Gelmek istediği zamanlar oldu, ama uygun değildi.

D: Ona tavsiye veren, ya da ne zaman gelmesi ya da gelmemesi gerektiğini söyleyen biri var mı?

J: (Güldü) Dik kafalı. Çok dik kafalı. (Güldü) Evet. Birçok kişi var. Bir gurup var. (Güldü)

D: Bu, fiziksel bir gurup varlık mı?

J: Ah, hayır. O federasyon için çalışıyor. Bilinç olan federasyon. Bu onun uzmanlığı.

D: Ona federasyonla ne demek istediğinizi açıklayabilir misin?

J: Evet. Dünyalar. Bir çok dünya. Yeni hayat yaratmak. Yeni dünyalar.

D: O bununla mı ilgileniyor? (Evet) Ve arada, zamanı gelince de

Dünya'ya mı geliyor? (Evet) Zamanın geri kalanında nerede?

J: Başka şeyler yapıyor. Yaratacak yeni yerler bakıyor. Bir çok yer. Bir çok yer.

D: Yani bedende olmadığı zaman, geri kalanlarınızla mı çalışıyor?

J: Sizin kavramlarınız çok kısıtlı.

D: Bu yüzden öğrenmeye çalışıyoruz.

J: Öğreneceğiz. Kavramlarınız çok kısıtlı. Hepsi anda. Aynı anda birçok yerde olabilirsin, birçok şey yapabilirsin. Lineer sorular sormak... burada mı?...ya da orada mı?. O her yerde. Yani, evet. Sadece burada değil, her yerde. O sizin lineer alanınızda değil.

D: Diğerlerinden de bu tür bir çok kavram duymaya başladım ve hâlâ bunu bizim insan zihnimize anlamamız çok güç. Yani oradayken aynı zamanda burada bir görevde. Bunu mu demek istediniz?

J: (Gülüyor) Ekranda seyrediyor. Dünya ile ilgili yaptığı şey bu.

D: Kendisini Dünya'da birşeyler yaparken mi izliyor? (Evet) Kendisini izlerken ne hissediyor?

J: Hoşuna gidiyor. (Güldü)

D: ‘‘Varlık’’ doğru bir kelime mi bilmiyorum. Fakat oradayken, kendisi nasıl bir varlık?

J: İnsana benziyor, daha küçük bir dişi varlık. Başka görünimleri de var, ama bu, evet. Daha bir çoğu var. Hayal edebileceğinden çok fazlası var. İnsan zihninizin düşünebileceği kadar çok ve onun çok, çok daha fazlası. Tanrı’nın kendini deneyimleyebileceği bütün her şey, hepsi.

D: Ama insanlar olarak biz, bütün bunların bilincinde değiliz.

J: O bazen bilincinde. Bazen. Arada bir bağlantı kurabiliyor. Her zaman değil.

D: Kural olarak, kendimizin diğer parçalarının farkında değiliz.

J: Hayır, hiçbiriniz değilsiniz. Hayır. Hayır. Kendinizin başka ‘‘senlerini’’ farkına varmaya başladığınızı göreceksiniz. Gerçekte kim olduğunuzla daha fazla bütünleşmeye başlayacaksınız. Diğer senleriniz.

D: Ama bu insanoğlu için kafa karıştırıcı olmaz mı?

J: Bugün olduğunuz insanoğlu için, evet. Ama genelde, hepiniz gerçekte kim olduğunuzla giderek daha fazla bütünleşiyorsunuz. Çocukluğunuzu biliyorsunuz, büyüme çağınızı, geçmiş yaşamlarınızı, diğer deneyimlerinizi, diğer olasılıklarınızı biliyorsunuz.

D: Ama insan zihninin çalışma şeklini bildiğim için, bunun çok kafa karıştırıcı olacağını biliyorum. Kendimizin diğer kısımlarını bilmek?

J: Janet’in şimdi yaptığı o. (Güldü) Bu yüzden kafası karışıyor. Çok boyutlu kademelerde faaliyet gösteren, bilinçli olarak farkında olmayabileceği diğer ‘‘o’’larının farkında. Ama o farkında. Hiç bir şeyi hatırlamıyor,(Güldü) çünkü bunların hepsini farklı seviyelerde yapıyor. Yani o, birçok farklı yerde olarak, varlığının farklı seviyelerine aynı anda bağlanıyor.

D: Bunları yaparken herhangi bir farklı fiziksel algısı oluyor mu?

J: Evet, bazen.

D: Bunu anlayabilmesi için, fiziksel olarak nasıl hissediliyor söylersiniz?

J: Bekle. Size açıklayacağız.— Bunu, bir dakika sonrasını hatırlayamayan başkalarında zaten gördünüz. Artık var olmayan birşeyi hafızaya kaydettiklerini. (Güldü) Bir andan öbür ana geçene kadar, o hatıra kayboldu. (Güldü) Şimdi bunu biliyorsunuz.

D: Kısa dönem hafıza dediğimiz şeyden mi bahsediyorsunuz? (Evet) O zamanlarda ne oluyor?

J: Başka boyutlar ve kademelerde faaliyet gösteriyorsunuz. Bir çoğunuz bunu deneyimliyor. Bu günlerde çok şeyi aklınızda tutamıyorsunuz. Küçük

şeyleri tutabiliyorsunuz. Daha fazla denge deneyimlemelisiniz.

Bu da *Muhafızlar* adlı kitabımda anlatılmıştı, bir odaya bir şey almak için girip, sonra oraya neden gittiğini hatırlamamak. Bir sürelik kafa karışıklığından sonra hafıza çabucak ‘‘ Ah, evet!’’ şeklinde tekrar dönüyor. O zaman, çoktan başka bir boyuta gidip gelmiş olduğunuzu söylediler, o kadar çabuk.

D: Işık bedeninin yukarı çıkarıldığı o geceye dönersek, o neden oldu?

J: Onun hatırlamasının zamanı gelmişti. Kocasından ilk kez ayrılmıştı. İlk kez uzaklaşma girişiminde bulunmuştu. Kocasına olan saplantısından ilk kez kurtulmuştu. Her zaman ayrılmaktan korkmuştu. Bu mükemmel bir zamandı. Artık daha fazlası olduğunu hatırlamasının zamanıydı. O gece toplantı yaptık. Ve bu bir başlangıçtı.

D: Bu sadece onun içindi, çocukları için değildi.

J: Çocukların kendi deneyimleri oluyor. Oğlunun kesinlikle oluyor. Kızı korkmuştu, ama kızı da onun bildiğinden çok daha güçlü. Bu, Janet içindi. Ona uyandırma ikazıydı. Hayatının bittiğini sanmıştı. Ama bitmemişti. Ve zaman zaman ona müdahale etmek zorunda kaldık, çünkü harap olmuştu. Fazla Dünya yaşamı olmaması onun için sorun yaratıyor.

D: Başka zamanlarda fiziksel uyarlamalar için alındığını mı söylemişsiniz?

J: Bazısı fiziksel, bazısı duygusal.

D: Bunun yapılmasının bir nedeni var mı?

J: Fiziksel deneyimle ilgili, sinirleri son raddede.

D: Çocukken de mi?

J: Evet. Çocukken bir felaketti. Muazzam bir yalnızlık ve taciz vardı. Fiziksel bedende işlev görebilmesi ve onun yeterince dengede tutulabilmesi için bu ayarlamalar olmalıydı.

D: Janet Dünya dışı varlıklarla iletişimde olduğunu düşünüyor ve bizim Dünya dışı varlıklar anlayışımızın çok sınırlı olduğu sonucuna vardım. Janet'in görevini yaparken kiminle iletişimde olduğunu açıklayabilir misiniz?

J: Birçok farklı ırkla ve birçok farklı seviye ile çalışıyor. Ve hepsi beraber çalışıyorlar. Bazıları sadece ışık demeti. Bazıları farklı türlerde fiziksel bedenlere sahip olan önkoşul türleri. Ve sonra diğerleri de var. Ve daha başkaları da var, sadece idrak olanlar var. Bazıları sadece ışık. Bazıları herşey.

D: Ve ben hemen hemen hepsiyle konuştum.

J: Kesinlikle. Gördün mü?

D: *Sanırım insanlar çok boyutlu düşünmeye alışkın değil. Biz Dünya dışı varlıkları ve UFO ları ve fizikisel cisimleri düşünüyoruz.*

J: Çok boyutlu ne demek? Çok boyutlu, tüm yaşamlarının aynı zamanda farkında olan—geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek— varlıktır. Bir varlık aynı zamanda birçok varlığın hepsi olabiliyor. Hepinizin olduğu bu. Sadece çok boyutluluğunuzun farkında değilsiniz. Sadece sizin farkındasınız.

D: *Çünkü eğer herşeyin farkında olsaydık, bu bizim kavrayabileceğimizin çok üstünde olurdu.*

J: Şu anda öyle. Gelecekte yapabileceksiniz. Şimdi bu, bir varlığın çok farklı şeyler olabileceği anlamına geliyor. Yani, hayal edebilirsiniz— sana bunu söyleyeyim. Oralarda, şu anda var olan yaşamınızla etkileşim içinde olan bir çok yaşamınız olabilirdi. Olamaz mı?

D: *Ama birbirimizden haberdar değiliz.*

J: Hayır. Hayır, henüz değil.

D: *Seanslar sırasında daha fazla insan bana, transda olduklarında—ya da siz söyleyin—, geçmiş yaşamlarının artık önemli olmadığını söylüyorlar. Kim olmuş olduklarını hatırlamak artık önemli değil.*

J: Yani, öbür yaşamların etkisi artık o kadar güçlü değil. Etki azalıyor. İnsanlar rüyadan uyanıyorlar. İllüzyondan. Etkiden çıkıp kozmik aile içine giriyorlar.

D: *''Rüyadan uyanıyorlar'' derken ne demek istiyorsunuz?*

J: Ayrılık illüzyonundan çıkıyorlar. Sadece sizin gezegeninizde bir biyoloji balonunda yaşadıkları illüzyonundan çıkıyorlar, başka bir şey değil. Bu etkiler o kadar güçlü değil. DNA nız açılıyor. RNA nız açılıyor.

D: *Geçmiş yaşamların şimdiki yaşamı etkilediğine çok fazla alışmışsınız.*

J: Lineer yapıda bu doğru, ancak artık daha önce olduğunuz gibi lineer yapıda değilsiniz. Başka bir boyuta geçiyorsunuz, bu da, o lineer yapının etkisinin o kadar güçlü olmadığı anlamına geliyor.

D: *Hâlâ o seviyede çalışmam gereken danışanlarım oluyor.*

J: Evet. Eğer onlar hâlâ o seviyede faaliyet gösteriyorlarsa, senin de o seviyede çalışman gerekir. Daha henüz uyanmadılar. Sorun değil.

D: *Hepsi olması gerektiği yerde.*

J: Kesinlikle. Herkesin aynı yerde olması gerekmiyor. O zaman çeşitlilik olmazdı. Bu da eğlenceli olmazdı.

D: *Doğru. Bu yüzden hepsiyle oldukları noktada çalışmalıyım.*

J: Aynen.

D: Bana ayrıca karmanın artık farklı olduğu söylendi. Bu doğru mu?

J: Tamamıyla doğru. Bu noktada, bu kavşakta, karma bir seçimdir. İçeri adım atıyorsun, dışarı adım atıyorsun. Hâlâ karmaya adım atmayı seçenler var.

D: Karma çıkmaza girmek mi?

J: Kesinlikle. Gezegene bir bak.

D: Bana da bu söylendi, yapışkanlı sinek yakalama kağıdı gibi.

J: Bu tamamen doğru. Ve eğer seçerlerse, yapışıp kalıyorlar.

D: 1996 yılında kendisini ölmüş olarak gördüğünde Janet'e ne oldu? Ağır bir enfeksiyon geçiriyordu. Ve kendisini fenalaşıp yere düşerken gördü.

Sanırım bedeninden çıkmıştı. O zaman ne oldu?

J: Öldü.

D: (Bu sürpriz oldu.) Enfeksiyon mu sebep oldu, ya da neden oldu?

J: Evet. Umudunu yitirdi. Kendisinin Dünya'daki rolünü göremedi. Çok derinden seviyor ve sonra bu çok zararlı olabiliyor. Ayarlamalar yapıldı. Durum düzeltildi. Gerçi bu düzeltmeler bilinçli zihnini etkiledi. Ve bilinçli belleğinin çoğunu kaybetti.

D: O gün gerçekten öldü mü? (Evet) Ayarlamalar yapıldıktan sonra hemen bedenine geri mi gitti?

J: Hayır gitmedi. Bilinci neredeyse 36 ay boyunca tamamen yerine gelmedi.

D: Eğer bedeniöldüyse, onun hayatta kalabilmesi için tekrar bedene geri girmesi gerektiğini düşünmüştüm.

J: Onunla ilgilenildi. Ama yapamadı—pekala.— Size bu şekilde açıklayacağız. Orada düşük seviyede işlev görmesi için, bedeninde ondan bir parça vardı. Ancak, o zaman zarfında gerçekleşen bütünleşmede, kendisinin daha fazlası geldi, yani onun yüksek benliğinin, var olduğu bütünlüğün daha fazlası. Bu mantıklı geliyor mu? Şimdiye kadar bunun farkında değildi, biraz anlıyordu ama tam anlamıyla değil. Bekle. Bekle. İnsanların deneyimlediği beyaz ışık fenomenini deneyimlemesine izin verilmedi. O hafıza serbest bırakıldı. Aksi takdirde geri gelmezdi.

Kişinin Ölümüne Yakın Deneyimi yaşadığı bazı durumlar oldu ve onlar geri geldiklerinde ne olduğuna dair ya çok az, ya da hiçbirşey hatırlamıyorlardı. Ruh tarafı son derece güzel, huzurlu ve kusursuz olarak

tanımlanıyordu, eğer bu hafızanın tamamına sahip olsalardı, bu karmaşık yaşama geri dönmek istemeyeceklerdi.

D: Diğer bir deyişle, ruhun tamamı içinde olmadan beden hayatta kalabilir mi?

J: Ruhuyla bir bağlantı gerçekleşti. Orada onu sıcak tutan, ruhuyla olan daha güçlü bir bağlantı. Ruhuyla olan bağlantısı, oluşan hasardan dolayı yeterince güçlü değildi. Bu sadece hastalığın fiziksel hasarı değil, ayrıca duygusal hasarı da. Ayrıca, bu konuda o farklı biri, burada olmak onu zorluyor. Ruhun hasarı çok büyük. Ruhuyla birleşmesine bağlı olan ve bu kişiyi eski haline geri getiremeyen, o 36 ay boyunca sürekli sinir sistemini bağlama işlemi yapıldı. Bu zaman sırasında daha önceden olduğu kişi gibi işlev göremedi. Anlıyor musun?

Aslında anlamadım, ama anlatabilecekleri en iyi şekilde anlatmalarına imkan verdim.

J: Ayrıca bütün bunların olabilmesi için, bu son iki yıl içinde bile, bilinçli haliyle, çok boyutlu olduğunda süregelen diğer konularla çelişkilerin olduğu yerlerde bir işlem var. O noktada bütünleşmesi kolay değil ve bu yüzden onun kendisinde gördüğü kişilik bozuklukları var—o bunlara ‘’kusur’’ diyor.

Bükümlü Evren, İkinci Kitapta, kişinin gerçekte öldüğü ve ruhun büyük bir kısmının uzun bir süre bedende olmadığı iki örnek var. Her ikisinde de ruhun tamamının geri dönmesi ve bedenin yeniden normal işlev görmesi oldukça uzun zaman almıştı. Kişi bunu uyur-gezerlik duygusu ya da bir rüyada yaşamak gibi tanımlamıştı. Fiziksel çevreleriyle bağ kurmakta zorlanmışlardı. Çevrelerindeki diğer insanlar da bir şeylerin kesinlikle normal olmadığını farketmişlerdi.

J: Size şunu söylüyoruz. İçinizde birbiriyle düşlerinde karşılaşanların, bu gezegendeki planlamalarla şu an tahmin edebileceğinizden çok daha fazla bağlantısı var. İçinizde özel bilgileri getirenleriniz var. Ayrıca gerçekleri aktaranlarınız olduğunu da söylüyoruz. Bu, gizli amaçlar olmadan, saptırmadan gerçeği ileri götürür. Ve bu yüzden, bir araya gelen o çeşit ve o tabiatta olanlarınız, birbirlerini sandığınızdan daha iyi tanıyorsunuz.

Ayrılık mesajı: Ona söylemek istediğimiz, yaptığı herşeye daha fazla güven ve inanç duyması. Aynı bağlılık seviyesi ile devam etmesi. İhtiyacı olan herşeyin, tam da ihtiyacı olduğu biçimde orada olacağını söylüyoruz. Aynı şeyi sana da söylüyoruz. Bu gezegende köprü görevi yapanlar, hepiniz çok sevilirsiniz. Bu, başkaları sevilmiyor demek değil. Size, bu gezegende muhteşem bir hizmet verdiğinizi söylüyoruz. Ve sizi takdir edip seven çok kişi var. Niyetlerinizde net olun. Başarısız olmayacaksınız.

BAŞKA BİR VAKA

Dünya dışı varlıklarla ilgili olan ve bir bayanın parlak ışıklar gördüğü ve bunlar hakkında bilgi istediği bir başka vaka vardı. Okyanus civarında olmayı ve özellikle de yunuslarla yüzmeyi seviyordu. Bir süre Hawaii’de yaşamıştı ve bunları orada yapmıştı. Şimdi Kaliforniya’da yaşıyor ve yine denize yakın.

“Onlar”, Dünya dışı varlıkların onunla iletişimde olduğunu, ancak yunus olarak göründükleri için onun farketmediğini söylediler. Birlikte yüzdükleri zaman, onun farkında olmadığı birçok şey yapıyorlar. Bunlardan bir

tanesi implantları çıkartmak. Onlara implantların kötü bir şey olmadığını duyduğumu söyledim. Bedende olmalarının bir sebebi var. Evet, bir amaca hizmet ediyor, dediler. Ve amaçları gerçekleştiğinde çıkarılmalılar. Artık ihtiyacın olmuyor. Ayrıca yunuslar ona bilgi aktarıyorlardı. Yani sadece yunuslarla yüzdüğünü sandığı sırada çeşitli şeyler oluyordu. Ona o şekilde görünmelerinin sebebi, onun da yunus enerjisinden olmasıydı ve onunla beraberken kendilerini rahat hissediyorlardı. Su gezegeninden geliyordu ve bir çok yunusun ruh gurubu da orada başlamıştı. Oraya ait anıları vardı ve sudan etkilenmesi de o yüzdendi. Bu anıları hatırlamak ona kendini çok iyi hissettirdi. Böylece Dünya dışı varlıklar, korkmaması, kabul etmesi ve onlarla çalışabilmesi için kendilerini ona bu şekilde göstermişlerdi. Yine söylüyorum, her şey düşündüğümüz gibi değil.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

AYARLAMALAR

Janice sosyal hizmetler görevlisiydi, üç çocuğu ve mutlu bir evliliği vardı.

Ofisime, esas talebi olan UFO larla ilgili bir deneyimi olup olmadığını öğrenmek için geldi. Hatırında kalan tek şey, yatak odasının tavanından yukarıya doğru gitmekle ilgili bir algısıydı. Başka bir şey hatırlamamasına rağmen, kendisine negatif olarak hissettiği, fiziksel bir şeyin yapıldığını düşünüyordu. Bunun implantlarla ilgisi olabileceğini sanıyordu. UFO lar konusunda pek çok negatif bilgi dolandığı için, insanlar implantların korkulacak bir şey olduğunu düşünüyorlar. Onları etkilememek için, çalışmalarım sırasında edindiğim bulguları danışanlarıma söylemiyorum. Kendileri ile ilgili bilgileri onların bulmasını tercih ediyorum.

Şimdiki yaşamlarında olan şeyleri araştırırken, danışanımı şüpheli olaya hiçbir zaman doğrudan götürmüyorum. Her zaman olay olmadan *önceki* sahneye gitmesini sağlıyorum ki, olaya o yönden bakabilelim ve danışan direnmesin. Aksi takdirde travmatik bir deneyim yaşayacaklarından korkuyorlar, çünkü tamamını hatırlamıyorlar ve zihin o zaman korku yaratıyor. Buna “arka kapı” yaklaşımı diyorum. O zaman gerçek olaya, benim ne yaptığımı anlamadan girebiliyorlar. Korku insanın deneyimleyebileceği en güçlü duygudur. Yani tam olarak anlayamadıkları bir şey olunca, korkuyu işe karıştırıyorlar, bu da hafızayı saptırıp, renklendiriyor. Kişinin hipnoz altındayken anlattığı hikayeye, bilinçli olarak hatırladığının farklı olduğunu defalarca gördüm. Gerçi bu mantıklı ve böylece korku ya da saptırma olmadan üstesinden gelinebiliyor. Benim ana gayem onların yaşamlarını altüst etmemek.

Janice transa girdiğinde, onu 24 Ağustos 1995 (kendi kaydettiği tarih) tarihinde buluttan aşağı indirip yatak odasına geri götürdüm. Odayı tarif etti ve yatağında birşeyler okuduğunu (her zamanki alışkanlığıydı) söyledi. Alt katta olan çocuklarının sesini duyabiliyordu. Bir zaman sonra dergiyi yatağının yanına, yere bıraktı ve ışığı kapatıp uyudu.

Sonra ona, bütün gece boyunca uyudun mu diye sordum. Cevap verdi: “Bir ışık ya da onun gibi bir şey var. Birşeyler farklı. O ne?—Sanırım ön pencerede bir ışık ya da ışık gibi bir şey var. Belirgin değil. Daha önce asla

farketmediğim bir şey.—Sanki bir parçam bu hikayeyi biliyor, ama hatırladığım gibi olmuyor.— Şimdi sanırım ışık beni kaldırıyor! Altımdan kaldırıyor! Ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Kendimi hafif hissediyorum.— Yataktan yukarı doğru kaldırılıyorum. Aşağı bakıp yatağın yanında zemini görebiliyorum, ama sanki çok uzakta gibi görünüyor. Bir dakika! Ya ben, ya da birşey yukarı doğru gidiyor. Aşağı baktığımda yukarı doğru gittiğimi pek hissetmiyorum, ama cisimler daha önce olduğu kadar yakın değiller.—Yukarıda bir yere gidiyorum.—Şimdi çatının üzerindeyim. Ne olduğunu bilmiyorum. Nereye gittiğimi bilmiyorum. Daha yukarıdayım...yukarıda...daha yukarı gidiyorum. Evim gittikçe uzaklaşıyor. (İnanamıyor) Tek başıma uzayda yolculuk yapıyor olamam.”

D: Tek başına mısın?

J: Sanırım bir baloncuk ya da bir şeyin içinde olabilirim. Gerçekte onu hissetmiyorum. Sadece etrafımda bir şey var gibi hissediyorum. Gerçekten, bu çok küçük olan bir şeyin içindeyim. Baloncuğa ya da öyle bir şeye benziyor. Açılı olarak uçuyor, ama evden uzaklaşıyor.

D: Nereye uçtuğunu görebiliyor musun?

J: Yukarıdaki ışığa gidiyorum. Ayaklarımı ya da herhangi bir şeyi hissetmiyorum. Sadece uçuyorum.

D: Nereye gittiğini görebiliyor musun?

J: Hayır. Görmüyorum. Sanırım bizimle birleşen bir şey var; açılan bir şey var. Bir rampa aşağı doğru indi sanki ve ben bu rampanın olduğu yere, yukarı doğru gidiyorum. Bir gemi ya da ona benzer bir şey gibi, ama geminin bütününe görmüyorum.—Hâlâ kendimi bir baloncuğun içinde gibi hissediyorum. Beni koruyor ve emniyette tutuyor, beni taşıyor. Bu şeyin içinde uçuyorum.

D: Hemen sonra ne oluyor?

J: Daha aydınlık oluyor sanki... bir şey daha aydınlık. Geldiğim bu yerin içinde ışıklandırma var. Sanki daha karanlık bir yerden daha aydınlık bir yere gidiyorum.

Kafası karışmıştı ve gördüğünü anlatmakta zorlanıyordu. İnsana benzer uzun boylu bir şeyin gölgesini ya da ana hatlarını gördü. Sonra, artık baloncuğun içinde olmadığını, çünkü yürüdüğünü farkettiler. “Neredeyim? Nereye gidiyorum?—Sadece bir koridor. Çok geniş değil. Kimseyi görmüyorum, ama onların, başka insanlarla birlikte bir odaya gittiğimi

söylediklerini duydum. Bir anlık bir şey gördüm. İnsana benzemiyor. Şimdi onları göremiyorum. Neredeler? Bir etkinlik var ve çeşitli değişik şekiller var. Sanki hiç bir yerde değilmişim gibi hissediyorum. Başka varlıkların bir anlık ışığını, başka gölgeleri gördüm, ama şimdi... bir tür karanlık bir oda ve galiba dışarıda yıldızlar var. Ama gece, ve bir cam var, yanlarda karanlık pencereler var. Bir şey hareket ediyor sanırım, bu şey her neyse.”

Etrafında sorularımıza cevap verecek ve olanları ona açıklayacak kimse var mı diye sordum. “ Biri bana soru sormamam gerektiğini söylüyor. Duyuyorum, ‘Bilmen gerekmiyor’—Bir şey çok büyük. Bir şeyin veya bilginin çok büyük olduğunu söylüyorlar...anlayabilmenin ötesinde.—Nedir bu? Bunu kafamın içinde duyuyorum, ama nereden geldiğini bilmiyorum.

Çarkın küçük bir dişlisi olmakla ilgili bir şey sanki. Benim küçük dişliden daha önemli olduğum gibi, ama benim bir şeyin parçası olmam gerektiği; daha büyük bir şeyin parçası.” Bilgi yavaşça, duraksayarak kırıntılar halinde geldi. “Dişimsi bir varlık görüyorum. ‘koruma’ kelimesini duyuyorum. O koruma. Akıl sağlığını, dengeyi koruma gibi. Ailemizin bir planı var. Evrensel bilinçle alakalı. Evrenin bir kısmı.—Anlamadığım bilgiler alıyorum. Bir şeyi tetiklemek içindi.”

D: Janice’in bilinçli olarak bilmediği bir şey mi?

J: “Evet, elbette” diye duyuyorum. Bu bir akronim. Anagram ya da öyle bir şey. Düşünceyi... düşünmeyi organize etmenin bir yolu. Matematiksel bir formül. Bilgiyi alabilmesi için onun aklını eğitmenin bir yolu. Bir açıklık. Pasaj gibi. Işık tutucu, bir formül.Piramit gibi.

Daha net bir açıklama istedim.

J: Bilgiyi taşımak için bir sonsuzluk ya da geçiş ya da daralma var, bir araç. Net değil.

D: Bu ilk kez o gece mi oldu? Ya da daha önce Janice’e böyle bir şey oldu mu?

Şimdi ses değişti, biliyordum ki Janice’in bilinçli zihin kargaşası olmadan daha fazla bilgi alabileceğimiz bir şeyle kontak kurmuştuk.

J: Bilgi yaşamı boyunca geliyordu.

D: Bunu tetikleyen, o gece olanlarla mı alakalı?

J: Okuması ve merakı, bilgi istemesi ve bilme arzusu.

D: Bu, o gece farklı bir olayı mı tetikledi?

J: Armağan olarak Kaynak'a götürüldü.

D: Bunu gerçek fiziksel bir deneyim olarak hatırladı, değil mi?

J: Fiziksel bir deneyimdi.

D: Fiziksel bedeniyle mi gitti?

J: Evet, fiziksel olarak alındı. Onu uyaran, ikaz eden sarsıcı bir deneyimdi.

Bu, onu koruyan bir kabuğu kırmaktı. Eski düşünce tarzını kırmak, onu farkındalığa zorlamak. Onu yuvadan çıkarmaya hazırlamak gibi.

D: Gittiği yer fizikisel olarak gerçekten var olan bir yer miydi?

J: Bir gemiydi. Gemilere daha önce de gitti.

D: O gece gemide ona fizikisel bir şey yapıldığını düşünüyordu, yapıldı mı?

J: Evet, o da işin bir kısmıydı. Bir çoğunun annesi olduğunu biliyor.

Büyük planın gerekli bir parçası. Onun fiziksel malzemesi daha büyük bir plan için kullanılıyor.

D: Bir çoğunun annesi. Bununla ne demek istediniz?

J: Fiziksel parçaları daha büyük plan için kullanılıyordu. Yardım etmek istiyor. Hizmet sağlıyor. Onlar başka kültürlere, başka uygarlıklara yardım edebilirler. Onun genleri ve DNA sı kimyasal olarak birleştirildi ya da bir şekilde yardım gördü...bu, daha büyük bir projenin bir parçası ve yapmayı kabul ettiği bir şey. Bunu yapmayı kabul etti. Eğer kabul etmeseydi yapmazdık.

D: Ben de öyle duydum. İzin olmazsa yapmıyorsunuz. Değil mi?

J: Hayır, daha önceden kabul ettiği bir şey.

D: Ne zaman kabul etti?

J: Geçmiş yaşamlarında, bu, süregelen bir şey. Bunu ilk kez bu yaşamında yapmıyor.

D: Diğer yaşamlarında ne oldu?

J: Benzeri şeyler oldu. Kararlaştırıldığı üzere, gerekli olan ondan alındı. Bu şekilde katkı yapıyor. Bu yaşamda kan vererek yardım etmesi gibi. Evrende kendi kültürüne, kendi medeniyetine yardım etmek için başkalarının ihtiyacı olan parçaları veriyor.

D: Neden bu başka kültürlerin, medeniyetlerin ve evrenlerin onun genlerine ihtiyacı var?

J: Bazıları ölüyor. Bazıları hasta. Bazıları deney yapıyor. Bazıları farklı kullanış şekli geliştiriyor. Bu uçsuz bucaksız projeyi açıklamak çok zor... çok geniş bir proje.

D: Ama bunu diğer yaşamlarında kabul etmişti. Böylece o anlamaya devam mı etti?

J: Evet ve diğer yaşamlarında bunları yapan bilimin bir parasıydı. Bunun iki tarafında da yer aldı. Katkıda bulundu ve katkı aldı ve de bununla farklı seviyelerde ilgilendi.

D: Yani bu yaşamında, onun bu tarafında olmayı kabul etti.

J: Evet, bu doğru.

D: Bu anılar neden aniden yüzeye çıkmaya başladı?

J: Soruyordu. Neden burada olduğunu bilmek istiyor, bütün soru. Onu bir dereceye kadar uyandırmakta sorun yok.

D: Çünkü fiziki bedende olduğunda herşeyi bilemiyorsun, değil mi?

J: Evet. Ve o herşeyi bilmiyor.

D: Böylesi onun için daha iyi, yoksa bu dünyada görevini yapamazdı, değil mi?

J: Bazen bu dünyada görev yapmak istemiyor. Burada hiç mutlu değil.

D: Güzel bir yaşamı var; bir kocası ve çocukları var. İşi var.

J: Bunlar ona yetmiyor gibi. Onu tatmin etmiyor. Bunları isteksizce yapıyor, yaşamında daha fazla anlam arıyor.

D: Yani bu yüzden mi şimdi buna izin verildi, bilgisi olsun, bir açıklama olsun diye mi?

J: Bu ona, kendisinin görünenden daha değerli olduğu duygusunu veriyor; daha büyük bir şeyin parçası olduğu duygusunu. Zihninin bir parçasının anlayamadığı bir şeyi yapmakla alakası var, ancak bu ona kendisinin daha önemli olduğu hissini veriyor.

D: Bu projelere katılan çok insan var, değil mi? (Evet) Bir çoğu negatif bir şeyler olduğunu düşünüyor.

J: Onun da başlangıçta düşündüğü gibi.

D: Gerçekte ne olup bittiğini bilmiyorlar.

J: Bir çoğu bilmiyor. Bazısı biliyor.

D: Burnuna bir şey koyulduğunu hissettiğini söyledi. Onun hakkında konuşabilir misiniz?

J: İletişim için bir şey...dengelemek için bir şey. Koyulan şey bize olduğu kadar ona da yardım etmek için. İletişim ve denge içindi ve içeriye bir şey çekmek için... enerji de çekmek için...işlemci gibi. Bilgisayardaki mikroişlemci gibi. Sanırım duyguların ve hislerin onda nasıl etki yaptığını

inceliyorlar.

D: Duygu ve hisleri neden araştırıyorlar?

J: İnsanın gelişmesiyle ilgili. Bir hızlanma gerçekleşiyor. Bazılarının buna diğerleri kadar toleransı yok. Bazıları buna karşı daha hassas ve ne olduğunu daha iyi anlamak için bir gereksinim var.

Gelmekte olan değişim, frekans ve titreşimlerin hızlanmasını kastediyorlar gibi geldi.

D: İnsan bedeni nasıl uyum sağlıyor?

J: Bu, bedenin daha ötesinde. Bu zihinsel ve duygusal. Değişimleri kabul ediyor ve daha hassaslaşıyor.

D: Bana, değişen enerjilere karşı daha hassas olmaya başladığımız söylendi. Bunu mu demek istiyorsunuz?

J: Evet, aynı şekilde çok şey değişiyor, hızlanıyor, ilerliyor. Bazıları bundan dolayı daha çok zorlanıyor, yani bu iletişim ve denge insanların nasıl etkilendiğini farklı bir perspektiften anlamanın bir yolu. Bu bir ekran, aynı zamanda yaratıcı ve bir çeşit geliştirici, sabitleyici. Katılanları dengelemek için, ama aynı zamanda katkıda bulunuyor ve yardım ediyor. Bilgiye yardım ediyor ve gelişmeyi takip ederken ve dengelerken aynı zamanda kişiye uyum sağlaması için yardım ediyor.—İnsanların geleceğindeki bir çok uygarlığı ilgilendiren bu gelişme ile ilgili süregelen çok şey var, ancak gelişme durağan değil. Her zaman herkes için aynı değil. Ortaya çıkabilecek uyuşmazlıklar ve sorunlar var, bu yüzden onlar izliyorlar, yardım ediyorlar ve uyumlamaları dengeliyorlar. Bazı durumlarda çok yardım gerekiyor.

D: Çünkü uygarlıkların kendi içinde bile uyuşmazlıklar olacaktır. Bütün insanlar farklıdır. Bunu mu demek istiyorsunuz? (Evet) Bu titreşim değişikliğinden dolayı zihnin zarar görüp görmediğini de kontrol ediyor musunuz? Bu da izleme işleminin bir parçası mı?

J: Zihin büyüdü...genişleme süreci; tıkanmalar, düğümlenmeler olabilir.

Bunun çoğu duygularla ilgili. İnsanların yaşam deneyimleri ile ilgili, taciz edici, negatif, duygusallıktan yoksun olmuşlar mı, yoldan sapmışlar mı... Kelimeleri bilmiyorum.

BA ya da Dünya dışı varlıkların uygun kelimeleri bulamaması sık sık oluyor. Bunun olmasının esas nedeni, onların daha çok zihinsel iletişim düzeyinde çalışmalarından dolayı.

J: Her şeye çok fazla duygu katıldığında, gelişen bu insanların bazısı için daha zor oluyor. Tüm öğrendikleri, korkuları ve çok daha fazla şey var.

D: Duyguları ve zihinlerinden dolayı uyum sağlayamayacak insanlar var mı?

J: Evet, bir süredir bunu görüyorsunuz. Çok fazla kızgınlık ve şiddet patlaması var ve kendine zarar verme ve intiharlar var; bu sadece kendi kendine zarar verme. Evet, bazıları aynı şekilde devam etmeyecek. Uyum sağlayamıyorlar ya da ilerleyemiyorlar. Tellerin karışması gibi, onları aşağı çeken, alıkoyan çok şey var. Herşeyin içinde dolanan, altüst eden duygular olduğu zaman, bunun berrak ruhsal bir durum olmadığı görülüyor. Duygular bir çoğu için sorun yaratıyor—Herkes sistemine enerji alıyor. Bunu bir dereceye kadar kabul edip, işleyerek onunla beraber gelişebiliyorlar. Temiz bir boru ya da tünelde geçiş yolu açık olup, daha fazlası içinden akabilir ve enerji sisteminde bir tıkanma olmazsa daha iyi olabilir. Tıkanıklık olunca yapması amaçlananı yapamaz. Biz yardım sağlayıp destek veriyoruz, ama herşey kişinin kendisine bağlı.

D: Yani bu kişisel bir şey. Herkes farklı tepki verecek.

J: Bir dereceye kadar, evet.

Ara verdikten sonra, iletişimin kesildiği ortaya çıktı. Başka bir bilgi gelmedi. Ayrılma mesajlarını istedim: “Seyahat et ve deneyimle diye duyuyorum. Kendi başıma gitmeliyim ve korkmamalıyım. Araştır, yaratıcı ol, sezgilerini dinle.—Gerisini o biliyor.”

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

GÖNÜLLÜ DÜNYA DIŞI VARLIK

Miriam, kendisinin UFO gördüğünü düşünüyordu, ancak bunun rüya mı yoksa anı mı olduğundan emin değildi. Seansımız sırasında bulmak istediğı tek şey buydu. Onu şüphe ettiğı tarihe geri götürdüm ve o geceye, yatak odasına getirdim. Ne gördüğünü sorduğumda tereddüt etti ve şaşırımıő göründü. ‘Nerede olduğumu bilmiyorum. Hiç bir şey görmüyorum. Benim evim değil gibi.’

D: Ne hissediyorsun?

M: Bedenimde çok fazla basınç var gibi hissediyorum. Basınç sanki diyaframdan çeneme kadar olan bölgede. Gerçekten çok ağırlık hissediyorum.

Bunun onu rahatsız etmeyeceğı ve bunun hakkında konuşabileceğı konusunda telkinde bulundum.

M: Basınç orta kısımda gibi hissediyorum, ama şimdi bedenimin her tarafına yayılıyor. Bütün bedenim ağırlaőtı. Ağırlık ellerimde ve göğüs kısmımda. Adeta yanıyor. Ağırlık var. Bu farklı ve tuhaf, ama hiç birşey görmüyorum.

Ona daha fazla farkında olabileceğı ve hakkında konuőtukça, herşeyin daha net olacağı konusunda bilgi verdim.

M: Sanki bir kabın içindeymiőim gibi geliyor ve bu bedenime baskı yapıyor. Belimden yukarısına baskı yapıyor, aőağısına değil. Ama hiç bir şey görmüyorum ya da duymuyorum.

Her ne ise, masif bir şeydi, çünkü kabın dışını göremiyordu. ‘‘Çok ağırım. Bunun ne olduğunu çözemiyorum.’’ Bu kabın içine girmeden önceki zamana götürmeye çalıştım, fakat algıları hâlâ aynıydı. Sonra onu, içinde olduğu her neyse, onun içinde olmadığı ileri bir zamana götürmeyi düşündüm. Böylece o rahatsız edici duygulardan kurtulacak ve ne olduğunu görebilecekti.

D: Neyin içindeydin?

M: Paslanmaz çelikten yapılmış bir kutuya benziyor. Paslanmaz çelik değil, ama bir çeşit paslanmaz çelik basıncı gibi. Kap gibi, içine yattığın odyometrik kabin boyutunda bir metal kutu gibi. Bir tür silindir ve ben içine yatıyorum, bedenim bir şekilde kutuyla eşitleniyor. Tamamıyla metal.—Oraya nasıl girdim bilmiyorum. (Şaşkın) Göğsümü dengelenmiş gibi hissediyorum. Bunun faydalı bir çeşit enerji ile ilgisi olduğunu sanıyorum. İyi bir enerji...şifa verici bir enerji. Çok rahat değildi. Bunun farkındaydım, çünkü görecektir başka bir şey yoktu. Zarar vermedi. Ve bedenimdeki enerjiyi de eşitledi ve dengeledi. Sadece... adeta denksizdi. Ve neden bilmiyorum, ama bana bu tedavi yapıldı.

D: Peki, neden olduğunu bileceksin. Hatırlayacaksın.

M: Bunu ben istedim. Hatırladım. Bu tedavi, o ilgisiz küçük insanlar tarafından yapıldı. Pek duygulu değiller. Sadece yapıyorlar. Ve bunu neden yaptığımı bilmiyorum, ama bedenim dengesizdi.

D: Bu küçük varlıkları görebiliyor musun?

M: Görüyorum, ama pek iletişimde bulunmuyorlar. Sadece işlerini yapıyorlar.

Duygu ve his olmadan sadece işlerini yapan, sadece biyolojik robot olan tipik “küçük griler” den bahsettiğini düşündüm. Ama onları tarif etmeye çalışınca zorlandım, çünkü daha önce gördüğü hiç bir şeye benzemiyorlardı. Kesinlikle filmlerde ya da literatürde olan, tipik Dünya dışı varlıklar gibi gelmedi. Hayvan özelliklerine sahip uzun zayıf bir figür karışımıydılar. “Onları net olarak görmüyorum. Belki onları görmek istemiyorum. Tuhaf görünümlüler. Hayatımda hiç onlar gibi bir şey görmedim, ne de bir kitapta ya da rüyalarımda. İnsanlar gibi konuşkan değiller, öyle söyleyeyim. Sadece kendi şeylerini, işlerini yapıyorlar. Daha ziyade gözlemlemek için oradalar sanki. Ama gerçekten meraklı görünüyorlar. Bence daha çok hayvana benziyorlar. Kürksüz hayvan derisi gibi, neredeyse fare rengindeler. Korkusuz gibi görünüyorlar. Çok tuhaf.”

Onu rahatsız ettiği için odaya odaklanmasını söyledim. “Kutu klinik gibi ve benim karşımda kapılar var, dolap gibiler. Ve kutunun ötesinde... Bilmiyorum...büyük bir makine gibi görünüyor. Hiç bir fikrim yok. Çok karmaşık görünüyor.—Oda...ölçü vermekte iyi sayılmam, ama belki...on iki metreye on iki metre gibi.”

D: O kaba nasıl girdin? Hatırlamıyorsan, onlara sorabilirsin ve sana söylerler. Onlara sadece merak ettiğimizi söyle.

M: Görünüşe göre bedenim hâlâ yatağımda ve anladığım kadarıyla, fiziksel bedeni sağlam tutan eterik bedenim kabın içine koyuldu. Fiziki bedeni almalarına gerek yoktu. Eğer bunu alıp tekrar fiziksel bedene koyarsam, bu fiziksel bedeni iyileştirecek. Bana yaptıkları bu.

D: Bulunduğunuz yer neresi? Sana söyleyebilirler mi?

M: Sanki tam benim evimin yanında. (Şaşırdı) Bana söylediği, fiziksel bedeni sağlıklı tutmak için insanları izliyorlar ve onları buraya getiriyorlar. Burası küçük bir nöbetçi klinik gibi ya da seyyar klinik. İzlemekte oldukları bazı insanlarda eğer sorun görürlerse, bu küçük seyyar nöbetçi klinikte o sorunları düzeltiyorlar. Ve bu enerji verilmiş dengeyi, fiziksel bedene yerleştiriyorlar ve bunu belli insanlar için yapıyorlar. Bir çeşit rutin bir şey. Bildikleri ya da izledikleri kişiler için yapıyorlar, ama biz onlara benzemiyoruz. Ben onlara benzemiyorum.

D: Burası havada mı yoksa yerde mi, ya da nerede?

M: Havada

D: Yani senin eterik bedenini yukarıya alabiliyorlar. Bu sana ilk kez mi yapılıyor?

M: Daha önce de yaptılar. Hasta olduğumda yaptılar. Ateşli romatizmam vardı ve beni aldılar. Küçüktüm. Altı yaşımdaydım. Hastaydım... çok hasta.

D: O zaman ne yaptılar?

M: Aynısını yaptılar. Beni kutuya koydular. Beni o silindire koydular ve dengelediler.—dengelemediler—sorunu ortadan kaldırdılar. Ve sonra, enerjiyi tekrar bedenime geri koydular. Fiziksel bedeni almadılar.

D: Onu almadan düzeltebiliyorlar. Senin daha fazla hasta olmanı önlediler. Bu çok güzel. Sana göz kulak oluyorlar.

M: Sanırım.

D: Neden seni izliyorlar?

M:(Afalladı) İnanamıyorum! Benim—hayda! Benim onlardan biri olduğumu söylüyorlar! (İnanmıyor) Onlardan biri olduğum hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Hayda! Gerçekten tuhaflar. Görülemiyorlardı

D: İnsanları korkutabileceklerinden mi korkuyorlar?

M: Yani, korkuturlardı. (Gerçekçi olarak.) Ve ben onları tanıyordum, ama onlar gelemediği için, öyleyse ben bu işe nasıl karıştım? Ben “onlar” değilim, ama onlardandım. Bir süre için öyleydim, bu yüzden beni izliyorlar. Bana yardım ediyorlar, çünkü burada, bu gezegene yardım

etmek istiyorlar, ve yardım edemiyorlar ve bu yüzden bana yardım ediyorlar.

D: Doğrudan yardım etmeye çalışsalar, bu insanları korkutur muydu?

M: Evet, korkuturdu.

D: Bu yüzden bu işi yapmak için insanlara mı ihtiyaçları var? (Evet) Ama senin de onlardan biri olduğunu söyledin. Başka bir yaşamında mı demek istedin?

M: Evet. Bir çok yaşamımda oradaydım. Onların yaşadığı yerde... gezegenlerinde...ana üslerinde. Bana gösteriyorlar. Gördüğüm... çok renkli değil. Kendileri gibi gri. Ama oldukça yardımseverler. Çok iyiler. Çok zekiler. Çok verimli ve düzenliler. Ama duygusal değiller ve renksizler. Gezegenlerinde de çok renk yok, ne de evlerinde ya da mimari şeylerinde. Neredeyse, tamamen metalden yapılmış binaları var. Onlar bir uygarlıklar ve binaları daire, dikdörtgen veya kare değil, açılı. Bir nevi eğimli yüzeydeler... yüksek ve eğimli yüzeyin üzerinde. Biz böyle inşa etmiyoruz. Orada bir çok yaşamım oldu.

D: Orada mutlu muydun?

M: Mutlu mu? Üzgün değildim. Mutlu muydum? Son derece güvende ve korunmalıydım.

Bu mantıklıydı, çünkü onların pek duyguları olmadığını söylemişti. Varlıklar hakkında daha fazla şey öğrenmek istedim. Cevaplarını başka sözcüklerle aktaracağım:Dişi ve erkek gördüğü için cinsel varlıklar olabilirlerdi. Çocuk görmedi, ama başka bir yerde olabilirlerdi. Sindirim sistemleri vardı, ışık ve güneşten hazırlanmış ezme gibi bir şey yediler, ancak ‘‘ yemek yemek zevk veren bir şey’’ değildi. Yemiş olmak için yiyorlardı, yaşamak için, çünkü yemek önemli değildi.

D: Güzel bir yere benziyor. Neden oradan ayrılmaya karar verdin?

M: Macera istedim. Neredeyse herşey hep aynıydı. Gitmeliydim.

D: Gidebilmen için bedenin ölmesi gerekiyor muydu?

M: Kullanmak istediğim tanım ‘‘bedenden ayrılmak’’. Bedenden ayrılmak. Başka bir şey değil.

D: Sonra nereye gideceğini nasıl bildin?

M: Oradan bu gezegenin, Dünya’nın görsellerini gördüm. Bir sürü seçenek vardı, ama Dünya çok renkli, çok ilginç ve enerjikdi. Dünyayı seçtim, çünkü onda herşey var: macera, renk, eşitlik, duygular.

D: Bunu yapmak için izin alman gerekti mi?

M: Gerekli, ama bu konuda tamamen anlamaya varıldı. Yani tamamen kabul edilebilir bir şeydi.

D: Dünyaya nasıl geliniyor? Bana ne olduğunu anlat, nasıl bir işlem.

M: Beden gitti. Beden öbür yerde yok edildi, ve bu... bana bir çeşit "bekleme istasyonunu" hatırlatıyor. Sanki sen bir filmde yada sahnede aktörsün. Sözlerini hazırlaman gerekiyor. O karakterin nasıl biri olacağına hazırlanman gerekiyor. Bu karakterle ne yapmak istediğinden emin olmalıyım. Uygun bir süre var, ve hâlâ bunu yapmak istiyorsan, bir sonraki aşamaya geçiyorsun. Bu, eğer gerçekten yapmak istediğinse, o zaman ince ayarlamaları yapıyorsun. Nerede yaşamak istiyorsun? Ne deneyimlemek istiyorsun? Ne elde etmek istiyorsun? Ve sonra, "Bekleme yerindeki" insanlar senin anlaşmana ve gideceğin yerin bu olduğuna karar verene kadar, bu ince ayarlamalara devam ediyorsun. Ve sonra doğma işleminden geçiyorsun.

D: Bu neye benziyor?

M: Bilmiyorum. Beden hazır olana kadar bedene girmemeye karar verdim...doğum yapıldıktan sonrasına kadar.

D: Bu iyi fikir.

M: Ben de öyle düşündüm.

D: Sonra ne oldu?

M: İki tane yaşamın görüntülerinden anlık bir şeyler görüyorum... Yakın geçmişten... ilginç.

D: Miriam'ın yaşamının yanı sıra mı?

M: Evet. Yakın geçmişte olan, mesela Viyana'da, çok zengin olduğum... çok ünlü... ve yüksek sosyeteden. Teras gibi bir yerdeyim, restoranda dışarıda yemek yenilen yerde. Arzu edebileceğim her şeyim var ve yaşamımdan nefret ediyorum.

D: Ya? Neden nefret ediyorsun?

M: Macera istiyorum. Hayatımda renk var, tarz var. Ben macera istiyorum, dikkatli ve kuralcı olmalıyım. Ve şapkalar ve on kat elbise giyiyorum ve çok muhteşemmişim gibi etrafta çalım atıyorum...ve bundan nefret ediyorum.

D: (Güldüm) Buraya bunun için gelmedin, değil mi?

M: Yani, duygular var, ihtişam ve tarz var. Macera yaşamadım. Resmi nezaket kurallarına uymalıydım. Başka bir yaşamdan görüntüler belirdi. Oradan Boston'a gittim. Boston'dan da öbür uca, macera yaşamak için, batıya gittim. Yine kadını, hiç ihtişam yok ve hiç renk yok, müzik yok, ün yok ve para, servet yok. Sadece macera!

D: Diğer yaşamın tam tersi mi?

M: Tamamiyle tersi. Macera dolu ve nefret ediyorum! İki çocuğum var... Yola çıkarken iki bebeğim oldu. Yolculuğa başladık ve iki bebeğim de öldü. (Ağlıyor) Dört tekerlekli bir karavandı. Yolculuk çok zordu. Hiç bitmeyecekmiş gibiydi. Seneler sürdü! Hedeflediğimiz yere asla gidemedik. Oregon'a kadar gidecektik... Saçma! Başka insanlarla beraber bir yerde durduk ve orada kaldık. Burası Wyoming. Ve dedim ki "Tanrı yok!" Bir kez daha geleceğim. Tanrı var mı diye öğrenmek için bir kez daha gelmeye karar verdim... Tanrı'yı tanımak için. Bu zaman mı bilmiyorum, ama şimdi burada olduğum zaman o Tanrı'yı tanımak için.

D: Yani her seferinde değişik bir sebeple mi geldin?

M: Evet, ama bu gezegeni gri olandan daha çok seviyorum. Dünya'yı seviyorum.

D: Herhangi özel bir sebeple mi buradasın?

M: Dünyaya çok kez geldim, artık benim ilgimi çekecek araştırabileceğim başka bir şey var mı bilmiyorum. Bu yüzden şimdi, insan bedeninde Tanrı'yı ne kadar tanıyabileceğimizi öğrenmeye geldim. Bu daha önemli. Ben aslen buradan ya da gri gezegenden değilim. Gerçekten, ama gerçekten geldiğim yerde Tanrı'yı bildiğimi hissediyorum. Ve Dünya'lı insanların o yeri bilmesini istiyorum.

D: Orası nasıl bir yer?

M: Renkler görüyorum. Renklerde Neşe duygusunu görüyorum. Gün doğumu olduğunu görüyorum. Her sabah gerçek anlamda güneş doğması gibi değil. Şarkılar söyleniyor. Tüm yaratılış sabahı onurlandırıyor. Öylesine neşe var ki... aman tanrım! Orası benim evim! Orası benim evim!

D: Orası fiziksel bir yer mi?

M: Fiziksel bir yer, yoğunluk anlamında fiziksel değil, ama oldukça fiziksel. Binalar var, amfi tiyatrolar... kristal kullanılmış. Fiziksel bir yer, bir gezegen, ancak hiç negatiflik yok. Negatifliği bilmiyoruz. Negatiflik yok.

D: Kusursuz bir yere benziyor.

M: Bildiğim kadarıyla mükemmel.

D: Peki, Miriam'ın bedenine geldiğini söyledin. Amacın neydi biliyor

musun? Ne yapmak için geldiğini?

M: Tanrı'yı bulmak için geldim. Dünya'ya geldiğimde ve özgür olduğumda; o zaman herkesin özgür olmasını istedim.(Ağlıyor) Özgür olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmesini. Vay be! Ve insanlara özgür olmaları için nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum.

D: Özgürlük tanımın nedir?

M: Suçluluktan kurtulmak... utançtan kurtulmak... şahsi güçten kurtulmak...sadece özgür olmak. Bu kadar.

D: İnsanlar özgür değiller mi demek istiyorsun?

M: Değiller. Hayır, insanlar özgür değil. İlk günden suçlu olduklarını öğreniyorlar. “ Onu kırdığın için utan! “A” almadığın için utan! Yeterince dindar olmadığın için utan! Suçlu olduğun için utan, cehenneme gideceksin!” Hiç kimse özgür değil.

D: Sen bunun için mi geldin? Fark yaratmak için mi?

M: Özgür olmaya geldim ve herkese özgür olması için yardım etmeye. Ah, evet, özgür olduğum bir zaman vardı, Mısır'da, o okulda olduğum zaman. Ne oldu bilmiyorum, ama özgürdüm... zenci bir erkek... son derece özgür. Özgürlüğün nasıl olduğunu biliyordum. (Derin bir iç çekti). İşte yeniden buradayız... özgür.

Bunun nereye gittiğini bilmiyordum, ama onu seansın esas amacına geri getirmem gerektiğini düşündüm. Gemideki deneyimiyle ilgili daha fazla bilgi almak istedim.

D: Yani arada, üzerinde çalışmak üzere, beden bu araca mı alınıyordu?

M: Evet. Şimdi mi yoksa gelecekte mi bilmiyorum, ama alınıyordu.

D: Bedene enerji vermek ve dengede tutmak için.

M: Anlaşıldığı kadarıyla öyle.

D: Kendi gezegenlerinden olan ve yolculuk yapanları takip ediyorlar. Bu mantıklı geliyor mu?

M: Takip ediyorlar, çünkü gri yerdeki ruhum—ne diye adlandırılıyor bilmiyorum, gri metalden yapılmış yer— hep daha fazlasını istiyordu. Ve hâlâ orayla bağlantım var. Tuhaf, acayip görünen insanlar.

D: Ama kendilerini seni takip etmekle yükümlü hiss ediyorlar.

M: Bir bağ var.

D: Sana göz kulak oluyorlar.

M: Bu güzel.

D: Peki, onlara başka sorular sorabilir misin?

M: O tuhaf görünüşlü olanlara mı? (Evet) Peki.

D: *Miriam, bedeninde implant var mı diye merak ediyordu. Ona bunun hakkında söyleyebileceğiniz bir şey var mı? (Durdu) Ne demek istediğimizi biliyorlar mı?*

M: Biliyorlar... aralarında tartışıyorlar. Diyorlar ki—hangisi konuşuyor bilmiyorum— bana implantlarım olduğunu söylüyorlar.

D: *İmplantlar Miriam'ın bedeninde nerelerde?*

M: Aman tanrım! Bir sürü var gibi. Bu mümkün mü bilmiyorum! Birkaç tane kulaklarda var. Onlar ne bilmiyorum. Ha! Onların benim kulaklarımdan duyabilmeleri için. Benim duyduklarımı duymaları için. Hep merak etmiş olduğum, diz bölgesinde bir tane var.(Durdu) Yaşamımın çoğunda sindirim yolum hassastı. Bunu araştırmam lazım. Bu implantın, sindirim sorunlarına yatkın olduğumdan, ona yardım etmesi için olduğunu söylediler. Ve bunun dalak (?) akupunktur meridyeninde mi olduğuna bakmalıyım.

D: *Dizdeki implantın sindirim sistemiyle alakası mı var?*

M: Çok mümkün.

D: *Miriam alnında bir tane olduğunu sanıyor. Alnında var mı?*

M: Evet. Mesele şu ki henüz görmemesi gerekiyor, bu yüzden o bloke edildi. Şimdi neyi göremediğini görebilseydi, burada kalmak istemezdi. Bu ona, evrenin olağanüstü büyüklüğüne bir bağlantı olduğunu gösterirdi. Ama onu görmek istiyorum!

D: *Bu üçüncü göz bölgesi mi? (Evet) Zamanla bunu görmesine izin verilecek mi? (Evet) Yani nihayetinde açılacak mı?*

M: Yavaş yavaş, çözülecek.

D: *Sağ kolunda da bir şey olduğunu düşünüyordu. Orada bir şey var mı?*

M: Her şey çıkarılmadı ve çıkarılmış olanlarda sorun yok. Bir transistör var. Aktiviteyi sürdürmek için...içe kapanıklığa ve kendi kendine düşünmeye eğilimi var. Bu transistör bedenin hareket etmesi için, bedendeki enerjiyi etkin hale getirmek için, ama şimdi buna ihtiyacı yok. Bir çok kez ona rahatsızlık verdi, aşırı derecede ağrıya sebep oldu. Bunu istemiyoruz, ama şimdi suçluluk duygusundan ve utançtan kurtulma yükümlülüğünü tamamladı ve kendi enerjisi var. Bu, onun bedeninin çalışmasını engellemedi. Onunla işi bitti.

D: *Bedeninde bilmesi gerek başka implant var mı?*

M: Hayır. Herhangi bir implanttan dolayı endişelenmesine gerek yok. Hepsi faydalı.

D: *Bazılarının takip cihazı olduğunu duydum. Bu doğru mu?*

M: Evet, onu takip edebiliriz. Artık gemiye gelmesine gerek yok. Artık dengelemeyi onun gemiye gelmesine gerek olmadan yapabiliriz.

D: Sağlığı ile ilgili bir sorusu vardı. Tansiyonu hakkında bilgi almak istiyordu.

M: Miriam, tansiyonu yüksek olduğunda, başkasının sorumluluğunu üstüne alıp almadığını gözlemlemeli. Dünya'yı düzeltmek istiyor. Herkesi ve herkesin sorunlarını düzeltmek istiyor. Ve geçici olarak karmayı üstleniyor. Bu onun görevi değil. Tansiyonu yükseldiğinde kimin yükünü taşıdığını gözlemlemesini söyle.

D: Sizce danışanlarının yükü olabilir mi?

M: Bir denge olduğu için, bu danışanlarının yükü olamaz. Çünkü hizmet veriyor. Verdiği hizmet için ona ücret veriliyor. (Miriam bir doktorun ofisinde hemşireydi, aynı zamanda akupunktur da yapıyordu.) Burada denge var. Ama arkadaşları özgürlüğü, bilgeliği ve yardımseverliğinden dolayı ona geliyor. Bu sorumluluğu ve zorunluluğu hissediyor ve bunu yapması gerekmez. Bu, ona gelip yükünü boşaltan kişiye de fayda etmez. Bunun kendisinin sorumluluğu olmadığını anlaması lazım. Bu gerçekten çok basit. Bu, onun sorumluluğu değil ve diğer insanlar için bunları üstlenmeye ve düzeltmeye başladığında objektif olması ve dinleyebileceğinin farkında olması gerekiyor, ama eğer bu sorunları üstlenmeye başlarsa, herkesin sorununu çözmesi gerekmiyor. Bu yüzden sadece gözlemlemek ona büyük ölçüde fayda edecek. Yapması gereken, diğer insanların ona sorunları hakkında konuşmasına izin vermek ve bunun ona yararı, bu sorunlara ortak olmadan onları dinlemeyi öğrenmek olacak. Eğer bunu yapabilirse bu, yolculuğunu geliştirecek. Doğuştan gelen Tanrı'yı tanıma arzusunu arzuladığı için ve bu sadece o arzuyla geliştikçe, bu da ayrıca onu gitmek istediği yönde ilerletecek; yani bu bir kitaptan ya da okuldan öğrenilemez. Sadece Tanrı'yı tanıma arzusu onun çalışmasını genişletip derinleştirecek.

D: Ama doktorlar ona ilaç verdiler.

M: Sadece gözlem yaparak, tansiyonunun dengelenmeye başladığını ve daha sağlıklı bir tansiyonu olduğunu farkedince, zamanla zehirleyici ilaçları bırakacak.

D: İlaçları onaylamadığınızı biliyorum.

M: Hayır, tercih etmiyoruz. Doğal maddeler iyi ve onlar ona fayda etmeye başladı bile.

Miriam, hayatında olan bir çok olağan dışı olayı listesine yazmıştı ve

onlara cevap istiyordu. Bir tanesi, Miriam ve erkek kardeşinin bir gece birlikte araba ile giderken üç tane UFO görmeleriniydi. Bu onu korkutmuştu ve gerçek mi yoksa rüya mı olduğunu bilmek istiyordu.

M: Bu, sizin “beden dışına çıkmak” dediğiniz gerçek bir olaydı. Üçüncü boyutta değildi. Bu kararlaştırılmış bir “beden dışına çıkmak”tı.

D: Ama erkek kardeşi de oradaydı.

M: Bu kararlaştırılmış bir karşılaşmaydı. Onlar karşılaşmayı kabul etmişlerdi.

D: Araba ile gittiklerini sandılar, değil mi?

M: Araba ile gidiyorlardı. O şekilde hatırlanıyor. (Güldü) Bir araba olarak hatırladılar. Hatırladıkları araç arabaydı. Aslında arabaları yoktu. Astralda UFO ları gözlemlemek üzere karşılaştılar. O bölgede kalmak istemediler ve ikisi de derhal bedenlerine geri döndüler.

D: Bunun kendisini korkuttuğunu söyledi.

M: Evet, bölgede başka olaylar da oluyordu.

D: UFO ların negatif olduğunu söyledi.

M: UFO lar negatif değildi. Bedeninden çıkıp geri dönmesi gerekti ve çok çabuk ayrıldı. UFO larla alakalı değildi. Zihninde ikisini birleştirdi. Ama negatif bir deneyim değildi.

Bu, “ekran hafıza” ya da örtüşme denilen şeydi. Bir şeyi bir şekilde gödüğünü hatırlayıp ve onun aslında tamamiyle farklı bir şey olması. Şimdi bunun bir şeyi yaptığını düşünüp, aslında onun başka bir şey olabileceğini de görüyordum. Araba kullandığını düşünüyordu, ama aslında bedeninin dışına çıkıyordu. Ekran hafızaları, kişinin bilinçaltının da yardımıyla, güvenli ve korkutmayan bir hafıza sunmak için Dünya dışı varlıklar tarafından yaratılıyor.

Açıklık getirmek istediği bir başka olay da, dağdaki çiftliğinde yaşarken olmuştu. Evin her tarafına çökelmiş bir çeşit enerji vardı ve evin sarsılmasına sebep olmuştu. Bu bir çok kez olmuştu.

M: Her ikiside başka bir kişi tarafından da şahit olunan gerçek olaylardı. Bu, onun zihninin üç boyutlu araç görmesi gerektiği düşüncesini esnetip,

bunun sayısız başka yolu da olabileceğini kabul etmesi içindi. (Durdu ve gülümsedi.) UFO lar sadece uçan diskler değiller. Bazı araçlar biyolojik. Bir buçuk metre yüksekliğinde görünüyorlar, içine giriyorsun ve sekiz kilometreye kadar genişleyebiliyorlar. Gezegeni kaplayabilecek frekanslar var.

D: Daha ziyade frekans mı? Katı madde değil mi?

M: Üçüncü boyuttaki anlamda katı değil. Frekans aracı.

D: Evin sarsılıp titremesine neden olan bu mu?

M: Evet. Evin arkasındaki dağlarda üç boyutlu araçlar gördüğünü hatırlayacak. Çok rahatsız olduğu için eve girmişti. Ve sonra herhangi birinin onunla kontak kurmak istemiş olacağını farkederek dışarı çıktı, o durumda evin ne faydası olacaktı? Her halükarda gelirlerdi. Ve sonra araç gitti. Ama başka araçlar da var ve iki kez, görünmez yada üçüncü boyutsal olmayan araçların güç ve enerjisiyle karşılaştı. Onları göremezsin, ama hissedebilirsin.

Çalışmalarımda, Dünya dışı varlıklarla, bir çok karşılaşmanın ve fiziki etkileşimin, sadece, varlıkların kendi insanlarını takip amaçlı olduğu daha net olmaya başlamıştı. Dünya'ya gelmeyi seçen cesur ruhlar. Onlar burada terkedilmemişlerdi, aksine dikkatlice ve sevgiyle ilgileniliyorlardı.

YİRMİNCİ BÖLÜM

KENDİLERİNDEN OLANI GÖZETMEK

Judy, bir çok sağlık sorunu olan bir terapistti. Esas odaklanacağımız konu onun sağlık sorunları olacaktı. Ayrıca, ailesinden kaynaklanan ve onun korku ve negatifliğe odaklanmasına sebep olan, çocukluğundan gelme sorunları vardı. Bütün bunların fiziksel sorunlarının muhtemel nedeni olduğunu tahmin ettim. Ama bu seans beklenmedik bir yöne döndü. Judy olay yerine geldiğinde karanlıktı. Belki bir geçmiş yaşamında gecedir diye düşündüm (bazen olabiliyor). Ama “Karanlık bir yerdeyim. Gece değil, karanlık. Işığı yakmak istemiyorum. Onu görmek istemiyorum. Orada ne olduğunu görmek istemiyorum.” dedi. Görmek istemediği hiç bir şeyi görmeyeceğine ikna ettim. Ama bilgi akışını başlatmak için soru sormaya devam ettim. “Burası bir oda. Orada ışık var. Onlar bir şey yapıyorlar ama ben oraya gitmek istemiyorum. Görmek istemiyorum. Bir hareket görüyorum. Işın gibi. Odada ışığın olduğu bir yer var. Parlak. Bu ışın... gözlerimi açmak istemiyorum.”

D: Eğer istemiyorsan görmen gerekmiyor. Başka bir şekilde algılayabilirsin. Odanın içinde neredesin?

J: Işığın ortasındayım. Oda karanlık ve ortasında ışık var, ben ışığın tam altında yatıyorum. Üşüyorum. Çelik gibi soğuk.

D: Ama odada başkalarının da olduğunu hissettiğini söylemedin mi?

J: Onlar ışığın etrafında, karanlıktalar. Onları görmek istemiyorum. Beni korkutuyorlar.

D: Sorun değil. Yalnız olmadığını biliyorsun. Ben burada seninleyim.

Sadece görmeye hazır olduğunu göreceksin. Kaç yaşındasın?

J: Dört.

D: Yani küçüksün. Görmek istemediğin için seni ayıplamıyorum. Oraya nasıl gittin?

J: Bilmiyorum. Uyuyordum ve uyandım. Beni korkutuyorlar. Komik elleri var. komik suratları var ve onlara bakmak istemiyorum.

D: Yani farklı görünüyorlar. Bakman gerekmiyor. Peki ellerinin nesi komik?

J: Uzun, kıvrık parmaklı. Kıvrık. Bana dokunuyorlar. Bana dokunmalarını istemiyorum. Bir tanesi elini benim elimin üstüne koyup duruyor. Elime dokunuyor. Ne istediğini ya da bir şey mi istediğini bilmiyorum.

D: Senin eline dokunduğunda nasıl hissettiriyor?

J: Yapış yapış. Komik bir şekilde dokunuyor. Koca kafalı. Uzun parmaklı.

D: Onlarla iletişim kurmayı ve onlara sorular sormayı denedin mi?

J: Hayır. O benim konuşmamı istiyor. O istiyor. Bana dokunan kadın konuşmamı istiyor, ama ben ondan korkuyorum. Onunla konuşmamı istiyor ama ben onunla konuşmak istemiyorum.

D: Ona neden kadın diyorsun?

J: Bilmiyorum. O kadın. Onun kadın olduğunu hissediyorum.

Bu daha önce de olduğunda, danışanımın ona sorular sorması ve varlığın cevap vermesi şeklinde, çoğu zaman sonuç alabiliyordum.

D: Pekala, belki onunla konuşmak enteresan olabilir. Belki ne olup bittiğini öğrenebiliriz. Bu iyi bir fikir, değil mi? O zaman anlarız. Çünkü her zaman anlayamadığımız şeylerden korkarız. Ama sen, onun seninle konuşmak istediğini düşünüyorsun, değil mi?

J: Sanırım. Benim korktuğumu biliyor. Beni rahatlatmaya çalışıyor, ya da öyle bir şey, ama ben ona güvenmiyorum. Belki sadece beni kandırmaya çalışıyor.(Fısıldıyor) Kafam karıştı.

D: Hadi ona bazı sorular soralım. Belki yardımı olur. Ona neden orada olduğunu sor. Bakalım sana ne diyecek.

J: Hasta olduğumu söylüyor. Bana yardım etmeye çalışıyorlar. İçimde bir şey kırılmış.

D: Hasta olduğunu biliyor muydun? (Hayır) Ona içinde neyin kırıldığını sor.

J: Ellerini karnıma koyuyor, ama bilmiyorum. Gerçekte konuşmuyor. Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. İşaret ediyor ve ben ne demek istediğini anlıyorum. Karın bölgeme işaret ediyor.

D: Her ne ise onu iyileştirmesini istiyor musun?

J: Eğer canım yanmayacaksa.

D: Ona, eğer canın yanmayacaksa yapabileceğini söyle. Ne diyor?

J: Acıtmayacak. Diğerleri geliyor. O beni bırakmıyor, ama diğerleri iyileştirmek için geliyorlar.

D: Ne yapıyorlar?

J: Bir şey yukarıdan aşağı doğru geliyor. Ne olduğunu bilmiyorum. Bir şey aşağı doğru geliyor. Metal. Karnımın üzerinde. Hiç bir şey hissetmiyorum.

D: O zaman sana doğru söylemiş, değil mi?

J: Evet acıtmıyor.

D: Ne hissediyorsun?

J: Sıcak sıvı.

D: Diğerlerinden birine soru sorabilir misin? Belki onlardan biri daha çok şey biliyordur.

J: Onların benimle konuşmayacağını hissediyorum. Sadece o benimle konuşuyor.

D: Acaba çok mu meşguller?

J: Belki. Bilmiyorum. Ama o kötü değil.

D: Başka bir şey yapacaklar mı?

J: Sanki beni ameliyat ediyorlar gibi geliyor, ama bilmiyorum. Karnımda aşağı kadar bir çizgi var, ama anlamıyorum. Hiç bir şey hissetmiyorum, ama çizgi halinde bir açıklık var. Sanki bir şeyi açıyorlar gibi.

D: Ona ne yaptıklarını sor ki anlayabilesin.

J: Sadece "hastalık iyileştiriliyor", diye duyuyorum. Ne anlama geldiğini bilmiyorum. "Hastalık iyileştiriliyor."

D: Bunu neden yapıyorlar?

J: Çok fazla taciz, çok fazla ağrı. Bilmiyorum, duyduğum bu. Ne anlama geldiğini bilmiyorum. "Çok fazla taciz, çok fazla ağrı." Bilmiyorum.

D: Bunu sana neden yapıyorlar? Kendileri biliyor mu?

J: Görevlendirildiler. Görevlendirildiler mi? "Görevlendirildiler", diye duyuyorum. Gözlem. Görevlendirildiler, gözlem.

D: Eğer seninle ilgileniyorlarsa iyi insanlar gibi görünüyorlar. Her şeyi düzelttikten sonra seni evine geri götürecekler mi? (Evet) Yani seni gözlüyorlar. Seni izleyip, bir şey doğru gitmediğinde biliyorlar mı?

J: İlk kez değil.

D: Bundan önce de iyileştirilmen mi gerekti?

J: İlk iyileştirme mi bilmiyorum, ama buraya ilk gelişim değil. Onlar izliyorlar, gözlüyorlar.

D: Ama birinin seni gözlemesi ve kollaması iyi bir şey. Adın ne?

J: Eleanore.

Görüşmemizde çocukken taciz görmüş olduğundan bahsetmediği halde, Judy'nin çocukluğundan bir sahneye baktığımızı sanıyordum. (Onları daha iyi tanıyabilmek için, danışanlarımla her zaman seans öncesinde iki saat kadar sürebilen görüşme yaparım.) Ama şimdi bu, başka bir şeyi aydınlatmaya döndü. Bu dört yaşındaki çocuk Judy değil, Eleanore adlı bir kızdı. Judy'nin bunu görmesinin, kesinlikle benim araştırmam gereken bir nedeni vardı. Eleanore, büyük bir evde anne ve babasıyla yaşadığını

söyledi. Onlar kendisine iyi davranıyor mu sorduğumda, ‘‘Bazen’’ dedi. Birden, çocuk tacizi gibi korkunç bir şeyi soramayacağımı hissettim, özellikle de şifa gerektirecek şekilde şiddetli bir hasar bıraktıysa. Bu yüzden onu zamanda ilerletip, onların işlerini bitirdiği zamana götürdüm ve ne olduğunu sordum. ‘‘Seni nasıl geri götürüyorlar?’’

J: Beyaz. Işık görüyorum. O kadın ışığın içinde benimle beraber geldi ve yatağa yatmama yardım etti. Birazcık acıyor, ama sorun değil.

O sahneden ayırıp önemli bir güne götürerek, ne gördüğünü sordum.

J: Kendi halkıma veda ediyorum. Bunlar benim halkım.

D: Ailenden mi bahsediyorsun?

J: Hayır, bunlar benim halkım. Ben onların kraliçesiyim ya da prensesi. Onlara el sallıyorum. Yüzlercesi, binlercesi var. Yüksek bir yerde duruyorum ve onlara doğru bakıyorum. Bir süre için ayrılmam lazım.

D: Nereye gitmen gerekiyor?

J: Bir görev mi? Halkıma yardım etmek için bir şey. Bu, onlardan çok bana yardım edecek. Onlara el sallıyorum. Hepsi öyle sevgi dolu ki. Ayrılmak istemiyorum, ama gitmem gerektiğini biliyorum. Gitmeyi ben seçiyorum. (Duygusallaştı.) Onları çok seviyorum

D: Verilen görevin ne olduğunu biliyor musun?

J: Başlangıç noktasına geri gidip, döngüyü tamamlamam lazım.

D: Başlangıç noktası mı? Ne demek istiyorsun?

J: Benim geldiğim yer.

D: Oranın nasıl bir yer olduğunu biliyor musun?

J: Buradaki hayatımla kıyasladığımda zor bir yer. Bu hayatım neşeli ve çok güzel. Başlangıç noktasına gitmek zor.

D: Neden zor?

J: Eksiklik. Kısıtlama. Zayıf kavrama. Zor bir görev, ama tamamlamak gerek.

D: Bir döngüyü tamamlaman gerektiğini mi söyledin? Ne demek istiyorsun?

J: Evet, döngüler. Herşey döngü. Döngüyü bitirmek için tamamlamak gerekiyor. Onun başladığı noktaya gitmek zor. Başlangıca dönmeliyim. Başlangıç eski. Eski. Eski enerji. Eski dersler. Tamamlayabilmek için bilincin tersine çevrilmesi gerekli. Döngüde parçalar eksik. Geri dönüp o parçaları doldurmam lazım ki, döngü tamamlanabilsin. Döngülerde

başlangıç eksik. Tamamlayamıyorum, birinin gitmesi gerekli. Kaynak enerjiyi anlamak, kavrayabilmek için başlangıca gidip döngüyü tamamlamak lazım.

D: Ama bazı parçaların eksik olduğunu mu söyledin?

J: Başlamış olan döngüde eksik parçalar var. Yolculuğun tamamlanabilmesi için parçalara ihtiyaç duyuluyor. Bütünün eksik olan parçaları.

D: Eksik olan parçaları bulabilmek için başka bir görev mi almalısın?

J: Atama yapıldı. Ben şimdi göreve gidiyorum.

D: Görev ne ?

J: Başlangıç noktasına geri dönmek. Aksaklık var. Başlangıca geri dönüyorum.

D: Başlangıç nasıl bir şey? O yer neye benziyor?

J: Yoğun. Enerji zor. Çok eski. Yeniden eski enerjiyi özümlemek lazım. Modeller eski. Düşünce eski. Bilinç titreşimi düşük. Düşük enerjileri özümlemek için seçeneklerin olduğu bir oda var. Seçim yap. Döngüyü tamamlamak için seçimler mevcut. Grup kararları var, bununla ilgili bir grup var. Tercih ettiğim öncelikli amaç, benim için öncelikli ama grup da bu seçime karışıyor.

D: Yani sana yardım mı ediyorlar? Sana danışmanlık mı veriyorlar?

J: Evet danışmanlık veriyorlar. Bir çok seçeneği, bir çok olasılığı danışıyorum. Bir plan ortaya çıkarılıyor. Zaman çizelgeleri önemli. Onlar oluşturuluyor. Belli konular aranılıyor, belli konulara bakılıyor. Çeşitli zaman çizelgeleri müsait olduğunda, döngüyü tamamlaması gerekenlere fırsat veriliyor. Son seçim bana kalmış.

D: Ve sen her türlü olasılığa mı bakıyorsun?

J: Evet, derhal bakıyorum. Döngüyü tamamlamak için o boyutlarda zaman geçirmek gerekiyor.

D: Hangi parçaların eksik olduğunu biliyor musun?

J: Evet. Eksik parçalar biliniyor. Biz farkındayız. Nereye gideceğimi biliyoruz.

D: Olanaklar hakkında ne düşünüyorsun? Kolay mı yoksa zor mu görünüyor?

J: Görevle alakası yok. Zorluk konu dışı. Bu gerekli.

D: Yani her zaman kolay olmuyor?

J: Evet. İnsanın evinden, halkından ayrılmayı seçmesi, onların dostluğundan ayrıldığı için zor. Seçim yaparken, döngüyü tamamlayabilmek için fırsat bulmak gerekli ve bu benden talep ediliyor.

Çok seçim var, bir çok seviyede deneyimlenen bir tanesiyle sınırlandırıyoruz.

D: Gidip bakalım son seçim hangisiymiş. Bütün olasılıkları eledin. Sonunda neye karar veriyorsun?

J: İnsan olmaya.

D: Daha önce hiç insan formunda oldun mu?

J: Benim insan olduğumdan bu yana çok zaman geçti.

D: Yani aralarında çok zaman farkı mı var? (Doğru) Sence tekrar insan olmak tavsiye edilebilir mi?

J: Amaca ulaşmak için en kolay yol bu. Bu yolculukta insan, tüm seçenekleri deneyimleyebiliyor. Seçenekler çok olduğu için doğru seçim önemli. İnsanlar bu amaçla deneyimliyorlar. En kestirme yol.

Şimdi kararını verdiği için onu, ileride bedende olduğu zamana götürdüm ve ne hissettiğini sordum. Kaşlarını çatıyordu.

J: Çok sıkı. Kısıtlayıcı. Uyum sağlamak zor.

D: Uyum sağlamakla neyi kastediyorsun?

J: Zor bir form. Bölümlere ayrılmış. Koşullara uyum sağlamak sandığımdan zor.

D: Bir bebeğin bedeninde misin?

J: Küçük bir çocuk. Çok hasta küçük bir çocuk.

D: Nesi var?

J: Duygusal sorunlar, duygusal rahatsızlık. Bedenle birleşmek rahatsız edici. Çocuk ağlıyor.

D: Yani fiziksele uyum sağlamakta zorlanıyorsun. Ama bu, yapılması gereken bir şey, değil mi?

J: Doğru.

D: Buna sen karar verdin, şimdi onunla kalman gerekiyor, değil mi?

(Doğru) Eksik parçaları bulmadan gidemezsin, değil mi?

J: Döngüyü tamamla. Döngüyü tamamlamalıyım.

D: Sence bu kolay mı olacak yoksa zor mu?

J: İnsan için zor olacak.

Cevap vermeyi tamamen kesene kadar, bu noktada cevapları yavaşlamaya başladı. Kendisini daha çok girdiği fiziksel bedenle özdeşleştiriyordu ve diğer, daha fazla bilgili olan tarafı arka plana düşüyordu. Bazı cevaplar almak için bilinçaltını çağırmamın zamanının

geldiğini biliyordum.

D: Geçmiş bir yaşama gidecek sandık. Üzerinde çalışılan küçük kızı gördüğü yaşam neydi?

J: Onun anlaması için gerekli bağlantıları kurduk. Bu yaşamındaki sindirim sistemi rahatsızlıkları o zaman diliminden kaynaklanıyor.

D: Eleanore' un hayatından mı? (Evet) Ama hasarı düzelttiler, değil mi?

J: Bir dereceye kadar. O yaşamında yaratılan başka yaralanmalar da vardı. Düzeltme girişiminde bulunuldu, ancak şifa tam olarak fayda etmedi. Eleanore çok fazla travma yaşadı ve bu, onun şimdiki yaşantısını da etkiledi. Sadece on- on iki yaşına kadar yaşadı. Çok fazla hasar vardı. Ayrıca bu yaşamında da taciz gördü ve bununla doğru bir şekilde başa çıkamadı. Müdahalelerin hepsi başarılı değildi.

D:Ama eğer Judy bunu daha önce de deneyimlediyse, neden bu yaşamında da tekrarlaması gerekiyor?

J: Bu konunun kökenindeki bilgiyi bütünüyle kavrayamadığı için döngüsünü tamamlayamadı.

D: İlkinde öğrenmesi gereken her şeyi tamamlayamadı mı? (Doğru) O zaman en başından tekrar mı başlaması gerekiyordu?

J: Tamamen en başından değil. Sadece o döngüyü. Kısmen tamamlanmıştı. Tüm derslerin tekrar verilmesi gerekmiyordu. Üzerinde çalışılan, o belirli yaşamın en hassas alanıydı.

D: Ve sonra ikinci kısımda siz ona, halkından ayrılışını ve gidip karar vermesi gerektiğini gösterdiniz. O, şu anda var olan Judy'ye gelen ruh mu?

J: Doğru. O Judy'nin gerçek kökeniydi.

D: Ve orada tamamlanmayan bir parça olduğunu mu gördü?

J: Eleanor tamamlanmamıştı. Bu yüzden ruh geri gelip işlemi tamamlamaya karar verdi.

D: Ama Judy için zor bir yaşam oldu. Çok fazla mücadele verdi.

J: Doğru. Bu görevi tamamlaması için ona bir çok müdahalede bulunuldu.

D: Ama şimdi, sizin o diğer yaşamdan kaynaklandığını söylediğiniz fiziksel sorunlarından dolayı endişeli.

J: Bir kısmı Eleanore'un yaşamının sonucu. Müdahaleler başarılı olmadı. Bu ruh gurubunun bu insana uyarlanması zor oldu. Bu zor bir görev. Bedende çok fazla hasar var.

D:Buna çocukken gördüğü taciz mi sebep oldu?

J: Doğru. Bu ödevin bir parçası. Döngüyü tamamlıyor. Bu tür sorunların üstesinden gelmek için birçok kişiye farkındalık ve bilinç getiriyor. Bir çok seviyede aynı anda etkileşime geçmek için seçimler yapıldı.

D: Öyleyse diğer kişilerle ilgili çözümlenmesi gereken karması mı vardı, ebeveynleri ile ilgili?

J: Bazısı karma, ama sanılabilecek kadar çok değil. O (Judy), karmik terminolojide bilinenden daha fazlasının oluştuğunu sanıyor. Birçok seviyelerin farkına vardı, ama bu da, bu bedendeki enerjisinde rahatsızlığa sebep oldu.

Judy'de varolan fiziki sorunlarına değinmenin zamanının geldiğini biliyordum. Bu seansa gelmesindeki esas sebep buydu. Sorunları, ait oldukları geçmişinde bırakmasını istedim. Bilinçaltı bunun zamanının geldiği konusunda hemfikir. Judy'nin böbrekleri ve mesanesi ile ilgili sorunları vardı.

J: Eski enerjiyi, özümsemek üzere böbreklerine göndermesi sorun yaratıyor. Eski enerjiden kurtulması lazım. Deyim yerindeyse, eski enerji onun ilerlemesini durduruyor. Bir ayağı gelecekte ve bedeni de geçmişte denebilir. Bu ikisinin birleştirilememesinden oluyor.

D: Ciğerlerindeki sorunlar hakkında ne diyorsunuz?

J: Ailesinden ayrıldığı için üzüntü çekiyor. Keder. Bütünleşmenin ve tamamlamanın fazla uzun sürmesi, umduğundan daha uzun. Üzülüyor. Halkını özleyiyor, ailesini özleyiyor. Çok şeyi yanlış anladı. Ezilmiş bedeniyle bunu telafi ediyor. Çok şey tamamladı, ama eksikliğin farkında. Bitirmeyi dilediği tamamlanmamış bir bölüm var.

Sonra BA Judy'nin bedenindeki hasarlı kısımları onarmaya başladı. Bu kısmı her zaman büyüleyici buluyorum ve bana ne yaptığını söylemesi hoşuma gidiyor. "Enerjiler çıkarılıyor. Özümseliyor." BA'nın gücünü ve neler başarabileceğini biliyorum, ancak aniden bazı sorunlarla karşılaştı. "Çıkartabilmek için olanaklar kısıtlı. Blokajlar var. Hasar var. Çalışıyoruz." Onlar çalışırken soru sormaya devam edebilir miyim diye sordum, sorabileceğimi söylediler.

D: Ona tüm yaşamı boyunca şifa verildi mi? (Evet) Çünkü, bizim Dünya dışı varlıklar olarak adlandırdığımız kişilerle bağlantısı var mı diye merak ediyordu.

J: Bunlar onun görevleri, onlar görevlerinin parçası. Bu türlerle etkileşim, ona verilen bu görevin gerekliliği.

D: Onların Eleanor'la oldukları gibi mi?

J: Doğru. Etkileşimler görevin bir parçası. O, bu etkileşimlerden gerçek anlamda fayda gördü. Eleanor'un korkusu bazı sorunlar yarattı, ama o varlıklar ona zarar vermiyordu.

Bunun doğru olduğunu biliyordum, çünkü bu konu üzerinde yirmi beş yıl çalıştım. Kişiye zarar verildiği hiç bir olay görmedim. Bu sadece kişilerin yanlış anlaması ve anlamadığı şeye tepki vermesiydi.

J: Hasar o anda düzeltilmişti, tekrar tekrar hasar gördü. Her seferinde iyileştirilemedi.

D: Peki şimdi? Serbest bırakmaya hazır, blokajlardan ve eski enerjiden kurtulmaya hazır. Şimdi iyileştirebilir misiniz?

J: Serbest bırakıyoruz. Karın bölgesi bilinmeyen varlıkların korkusunu hâlâ serbest bırakmıyor.

D: O zaman, onların aslında ona yardım ettiklerini anlaması Judy'e yardım edecek.

J: Evet. Şaşkınlık zayıf bilinçden gelir. Bu bölgeye verilen tüm görevler etkileşim gerektiriyor. O varlıklar yardımseverler. Bu, karşılıklı bir anlaşma. Bu bilgiyi özümseyemiyor. Onlar insan türü hakkında öğreniyorlar. Onunla anlaşmaları var. Dış görünüş genellikle yanlış anlaşılıyor. Büyük bir yanlış anlama. Türler arasındaki bütünleşme onun görevinin bir parçası.

Bilinçaltı Judy'nin bedeni üzerinde çalışmaya devam etti ve yine zorluklarla karşılaştı. "Üzerinde çalıştığımız mide bölgesinde lezyon var. Bunun üzerinde çalışmayı deniyoruz. Bu eski bir enerji, eski bir doku. Bir bağlantı var. Bu bedende birden fazla alan var. Bu beden kendini desteklemekte zorlanıyor. "

D: Bu yüzden iyileştirilmesini istiyoruz ki yapması gereken görevini yapsın.

J: Henüz onun vakti gelmedi. Görevini bitirmedi. Ayrılmayacak. Onun iradesi güçlü.

D: Ölüyor muyum diye korkuyordu.

J: Daha yapacağı çok iş var. Öleceği zamanı kendisi seçecek. Fiziksel

bedende birden fazla lezyon var. Bazısı bu yaşamdan, bazısı değil. İç içe geçmişler.

D: Hepsi birbirine karışmış.

J: Doğru. Şaşkınlık, eski duygular. Temizlemeye çalışıyoruz. Kafası karışık. Kim olduğu konusunda kafası karışık. Kendini insan olarak görüyor, kendini başka tür varlıklar olarak görüyor. Bir keresinde, onlar için çalıştığı varlık türündendi. Kendi türünü reddediyor. Bu türler arasında bağlantı kurdu. Bu, döngüyü tamamlamasındaki görevin bir parçası. Gözden geçiriyoruz. Beşinci çakrasında lezyon var, onun enerji alanında. Çıkartıyoruz.

D: Size çok iş yaptırdık.

J: Doğru. Bütünleştirip, düzeltiyoruz. Bir çok seviyedeki blokları kaldırıyoruz. Kimlikleri birleştiriyoruz. Ondaki kafa karışıklığı, boyutsal bir kafa karışıklığı. Çok fazla bilgiyi kendi başına özümseyemiyor. Bilincini elinden geldiğince yükseltiyor. Daha fazlası gerekli. Beden, bilinç kadar yükselmiş değil, bu da ağrı, rahatsızlık, parçalanma yaratıyor. Bilincin ve bedenin bütünleşmesi gerekli. Bütünleşme gece gerçekleşiyor. Doğru özümseyemiyor. Çok fazla bilgi var. Beden ayak uyduramıyor. Beden doğru özümseyemiyor. Beden aksıyor. Şimdi düzeltiyoruz. İlaça da gerek yok, ameliyata da. Bu onun en büyük arzusu. Bu bir anlaşma. Özümseyebileceğini kabul ediyoruz, özümsemenin tamamlanabilmesi için bir yol yaratılmak üzere, yüksek makamlara talepte bulunduk. Hâlâ düzeltiyoruz. Bu eksik matris. Yeniden hizalıyoruz. Hizalamanın tamamlanmasıyla bütün matris biçimi tamamlanacak. Hepsi bütünlenecek. Bu çaba gerektirmiyor. Lezyonlar çıkarıldı. Yaşamayı seçmeli.

D: Hiç bir rahatsızlığı olmadığında yaşamayı seçeceğini düşünüyorum.

J: Doğru. Anlaşmalar tamamlandı. Görevler tamamlandı. Türler arası ilişkiler tamamlandı. Matrisin onarılması devam ediyor. Tamamlamak için daha yüksek makamdan yetki istiyoruz.

D: O yetki lütfedildi mi?

J: Bekliyoruz. (Durdu) Görev tamamlandı. Bedendeki bütün işi bitirdik. Şimdi uyumasına izin verilecek. Farkındalığın alt düzeylerine, fiziksel formun kendini tamamen iyileştirmesine izin vermesi için mücade edilecek.

D: Beden kendisini yenilesin diye, onun gece uyuması lazım.

J: Anlaşıldı. Bütünleştirmek için bilinci yükseltmek gerekiyordu. Bütünleştirme tamamlandı. İşlemi tamamlayabilmesi ve bedeni

yenileyebilmesi için düşük düzeyde farkındalığa izin verilecek. Her şey insan şartlarında üç ayda tamamlanacak. İlaça ihtiyacı kalmayacak. Hiç ağrısı olmayacak. Hiç bir rahatsızlığı olmayacak. Tamamlamak için üç ay. Azalacak. Gececek. Farkında olacak. Hiç ağrı hissetmeyecek, geçecek. Denge gelecek. Omur iliğindeki rahatsızlık genetik. Hizalıyoruz, düzeltiyoruz. Bu, bedendeki diğer bölgeleri de düzeltecek ve bedenin hizalanmasını ve bütün organların ideal biçimde çalışmasını sağlayacak. Omurgasındaki blokajlar her bir organda, onu etkileyen arızalar yarattı. Bu düzeltildi. Kalçalarının dengelendiğini hissedecek. Vücudunu taşıyabilecek.

Daha sonra BA bitirdiğini haber verdi. Normalde biri ile çalıştıgımda odaklanılacak bir yada iki bölge oluyor. Judy'nın durumunda BA'nın odaklanması gereken çeşitli bölgeler vardı. Daha uzun sürdü ve daha fazla fedakarlık ve konsantrasyon gerektirdi. Sonra, "Artık onun yaşamasının zamanı geldi" diye duyurdu. O zaman ben, her zaman olduğu gibi ona, ayrılırken bir mesajı var mı diye sordum. "Seni içtenlikle selamlıyoruz, huzur içinde ol. Sen birsin, bekleniyorsun. Acele etme. Başardığı bütün görevlerden bir tanesi olan, bu görevi tamamladığı için saygı duyuluyor. Bunu muhteşem cesaretiyle yaptı. Bize daha sık gel. Başka bir bilinç düzeyi daha var. Bunu biliyor. Ona yardım ettiğiniz için mutluyuz."

D: Ben sizlerin desteğiyle bir çok insana yardım ediyorum. Bunu siz olmadan yapamam.

UFO deneyimi olan bir çok danışanım da, küçük Eleanor'a karşı son derece merhametli ve ilgili olan Dünya dışı varlıkla karşılaşmıştı. Her zaman aynı şekilde tarif edildi: merhametli, ilgili ve dişi enerjili. Ben bunlara "Hemşire" tipi diyorum, çünkü her zaman Dünya dışı varlıkların üzerinde çalıştığı kişiye moral veriyorlar. Esas işi yapanlar küçük griler ya da her kimlerse, yaptıkları işe konsantre olmuş ve faal olarak tarif ediliyorlar. Sanki "hemşire" nin kişiye bakmak ve onlara rahat ve güvende olduklarını hissettirmek gibi bir görevi var. Genelde çirkin ve çoğu kez de buruşuk olarak tarif edildikleri halde, güzel ve sakinleştirici bir enerji yayıyorlar.

Bu seans ayrıca, yeni ve saf bir ruhun bedene girerken yaşadığı zorluğu

da gösteriyor. Kendisinin de onlardan biri olduğundan tamamen habersiz, bir insan çocuğu olarak onun üzerinde çalışan varlıklardan çok korkuyordu. Bu yaşamda varolabilmesi ve akıl sağlığını koruyabilmesi için hafızanın silinmesi gerekiyordu. Yani onları uzaylı ve korkutucu olarak gördü (bir çok insanın gördüğü gibi) ve onların sadece kendilerinden birini kollayıp gözetlediğini anlamadı. Kendi gönüllülerinden birini, bu tuhaf ve düşmanca gezegende asla destek vermeden terketmezlerdi. Ama bu derin korku, onun şimdiki Judy olarak yaşadığı yaşamına taşınmıştı ve ciddi fiziksel sorunlar yaratmıştı. Ayrıca önceki yaşamında, onda hücresel kalıntılar bırakan taciz de sorunlara sebep olmuştu ve bunlar birleşmiş, giderilmesi zor olmuştu. *Bana ön görüşmede bahsetmediği halde*, bu yaşamında da çocukken taciz görmüştü. Eğer uygun görürse BA nın bunu açıklayacağını biliyorum. Kişiyle ilgili her şeyi biliyor. Hiç bir sır yok.

YİRMİBİRİNCİ KISIM

ÇOCUKLUK KARŞILAŞMASI

Bu seansı, 2002 yılı, Eylül ayında Charlotte, Kuzey Karolina’da; Raleigh, Charlotte ve Greensboro boyunca Kuzey Karolina konferans turu yaptığım sırada gerçekleştirdim. Charlotte’a UFO larla ilgili yerel bir toplantıda konuşmak üzere geldim. Patricia, saç ve makyaj yapmayı iyi bildiği için, modele benzeyen çok güzel bir sarışındı. Hayatını bununla kazanıyordu ve yaptığı işin çok güzel bir örneği idi.

Kendisinin hiç bir zaman, herhangi şekilde o tür bir deneyimi olmadığını düşündüğü halde, uzun zamandır uçan dairelerle ilgileniyordu. Yalnızca 1970 lerde bir uçan daireyi yakından gördüğüne dair bir anısı vardı. Sabahın erken saatinde, arabasıyla işe gitmek üzere dairesinden çıktığını hatırlıyordu. Kapısını kapattıktan sonra gökyüzüne bakmıştı. Tam tepesinde, dönen kırmızı ve mavi ışıklarıyla kocaman bir araç vardı. Çok güzeldi. Birkaç dakika izledikten sonra araç gitmişti. Ortalıkta bunu görebilecek hiç kimsenin olmaması onu şaşırtmıştı. Çok net, kocaman ve belirgindi. O günden beri bu anı onun ilgisini çekmişti ve başka hiç bir şey olmadığından da emindi. Seans sırasında araştırmak istediği buydu. O güne geri dönüp, o araçla ilgili detaylı bilgi almak istiyordu. Her zaman yaptığım gibi, sadece merak ederek yapıldığında bazen bu tür bir seansın pandoranın kutusunu açıp, sonra içinden çıkanların geldiği yere geri koyulamadığı konusunda onu uyardım. Danışanımın güvenliği her zaman benim önceliğimdir. Onlara hep söylerim, “bir şey bozulmamışsa tamir etmeyin”. Normalde paranormal ve UFO deneyimlerini, eğer kişinin günlük yaşantısında sorun yaratıyorsa araştırırım. Herhangi bir sorun yoksa ve seansı sadece meraktan yapıyorlarsa onlara, umduklarından fazlasını bulabileceklerini söylerim. Bu tür bir şeyi olduğu gibi bırakmak daha iyi olabilir. Patricia ne demek istediğimi anladı, ama o sabah olandan başka hiç bir şey olmadığını bildiğini, sorun olmayacağını düşündü. Sadece büyük bir uzay aracını (ya da her neyse) yakından gözlemlemişti. Asla unutamamıştı ve kendisinin uçan dairelere olan merakını alevlendirmişti.

Derin transa girdiğinde onu, aracı gördüğü sabaha geri götürdüm. Normalde onu olaya, arka kapıdan içeri gizlice yaklaştırmam gerekiyor. Olay olmadan önceki zamana gidip, sonra kişiyi yavaşça olaya doğru

götürmek gibi. Bu sefer farklıydı. O hiç tereddüt etmeden, derhal olayın içine atladı. Ona henüz buluttan inip, o 1970 sabahında dairesinde, işine gitmeye hazırlandığı zamanda olması talimatını vermişim. Tam “Şimdi dairenden çıkıyorsun” demişim.

Pat diye “Beni gözlüyorlar!” dedi. Biraz korkulu bir sesle duygusallaştı. “Beni gözlüyorlar!” Kimle konuştuğunu bilmek istedim.

P: Onlar... varlıklar, beni izliyorlar.

D: *Ne varlıkları?*

P: Beni izliyorlardı. İki kişi olduklarını söylüyorlar ve gemideler ve benim apartmanımın üzerindeler.

D: *Şimdi buna dışarıdan mı bakıyorsun?*

P: Evet, evet. İlk hatırladığımda kırmızı ve mavi ışıklar gördüğümü sanmışım, ama bu doğru değil. Bu bir araç. Camdan bir topa benziyor. Noel ağacı üzerine asılan noel topuna benziyor, ama içini görebiliyorsun.

D: *Bu camdan topu evle kıyasladığında ne kadar büyüklükte?*

P: Belki bir buçuk metre. Çok büyük değil. Bir insan onun içine girebilir mi bilmiyorum. Ama şeffaf ve üzerinde Noel ağacına asılan cam süsler gibi bir top var, ama içini görebiliyorsun. Renkli sandım, ama renk görmüyorum. Sadece şeffaf bir top.

Belli ki bilinçaltı, gerçekte görüldüğünden daha farklı bir görüntü olarak hatırlaması için, gerçeği koruyucu bir ekran hafıza ya da tabaka ile örtmüştü. Gerçek olayın bilinçli hafızadan farklı olduğunu keşfettiğimiz, başka bir çok olay araştırdım. Bu genellikle kişiyi korumak ve travmaya neden olmamak için yapılıyor. Böylece olayı olduğundan daha farklı hatırlıyorlar. Tabii ki bazen bu, bilinçaltının ummadığı sorunlar yaratıyor, çünkü olay korkuyla ve negatif olarak hatırlanıyor. Belli ki bilinç altı Patricia’nın bu olayı hatırlamasının zamanı olduğunu düşündü, çünkü artık bu anıyı bloke etmeden açığa çıkartıyordu. Ayrıca objenin beklenilenden küçük, sanki birçok insanı içine alacak kadar büyük değilmiş gibi sanıldığı başka durumlar da gördüm. Ama içine girdiklerinde bunun yanıltıcı olduğunu keşfettiler. İçerisi, dışarıdan görülen boyuttan çok daha büyüktü. Uzaylılar zamanın yanı sıra, boyut ve alanı da ustalıkla değiştirebiliyorlar sanki. Bu diğer vakalar *Muhafızlar* adlı kitapta anlatıldı. Patricia’nın deneyimlediği başka bir durum da, bu, bilinçli hafızasında sadece bir merak olduğu halde, cismi gördüğünde korku hissi deneyimlemesi idi. Hipnoz halindeyken başka duyguların açığa çıkması da

olağan bir durum.

D: İçinde birinin olduğunu mu söyledin?

P: Evet. Tek görebildiğim gözler. Sanki gözleri olan varlıklar. Onlar yukarıda gökyüzündeler ve beni izliyorlardı. Ve bana zarar vermeyecekler, sadece izliyorlar.

D: Onların seni izlediğini nereden biliyorsun?

P: Hissedebiliyorum. Bana beni izlediklerini söylediler de.

D: Bu onları ilk görüşün mü? (Hayır)

Bu kesinlikle bilinçli hafıza değildi. Patricia asla uzaylılarla karşılaşma deneyimi olmadığını söylemişti.

P: Üç yaşımıydım (çok duygusal) ve pencereden geldiler.(korkuyla ağlıyor.) Pencereden geldiler. Pencereden geldiler. (Burnunu çekti) Uyanmalıyım.

Gözlerini açmaya zorluyordu. Transdan çıkacaktı. Deneyimin negatif değil pozitif olacağını biliyordum, bu yüzden gözlerini açmasına engel oldum. Bu noktada transdan çıksaydı, yaşadığı deneyimden endişe edecekti ve bunu negatif bir olay olarak algılayacaktı. Eğer çok miktarda travma deneyimliyor olsaydı farklı bir şekilde davranacaktım, ama o zaman da başarısızlık hissi ile karşı karşıya kalacaktı. Bu yüzden ısrarla gözlerini kapatması için talimat verdim. Hâlâ direniyordu ve uyanması gerektiği konusunda ısrar ediyordu. Onu bu sahneden çıkarıp, olayı başka türlü araştırmaya karar verdiğimde, onun gördüğü bir şey beni durdurdu. Merakı korkusundan üstün gelmişti ve benim onu, o sahneden almamı engellemeye çalışıyordu.

P: Bir dakika bekle. Aman tanrım, bekle bir dakika.

Güvende olduğunu ve korunduğunu, eğer isterse olaya gözlemci gibi bakabileceğini söyledim.

D: Sen hazır olmadan hiç bir şeyi hatırlamana izin verilmez. Tam anlamıyla güvendesin. Ve eğer zamanı gelmişse hatırlayabilirsin. Şu anda bilinçaltın sana, sadece bilmen gerekeni hatırlatacak. Gözlerini kapat.

P: (Fısıldıyor) Gözlerimin açık olduğunu sanmıyordum.

D: Şimdi eğer istersen objektif bir gözlemci olarak izleyebilirsin. Sen oradayken ne oldu?

P: Pencereden odama geldiler. Pencereden tırmandılar. Ben orada, odamda yatıyorum. Ve onlar pencereden geldiler.

D: Odanın içi karanlık mı?

P: Onları görebileceğim kadar ışık var. Sandığım gibi görünmüyorlar. O şekilde görünemezler! Normal görünmüyorlar. Normal değil...benim gördüğüm gibi *olamazlar*.

D: Bana ne gördüğünü söyle.

P: Sanki kırmızımsı gözleri var. Buruşuk görünümlü bir yüz. Ve sanki hiç boyun yok. Kambur gibiler. Ve... normal görünmüyorlar.

D: Çok uzunlar mı?

P: Hayır, belki 170 santim.

D: Ne renkler?

P: Rengi seçemiyorum. Sadece çok tuhaf görünüşlüler. Ağızla burun, ikisi birlikte buruşuk gibi. Büyük ve geniş görünen gözleri var, çekik değil, büyük ve genişler. Ve odayı inceliyorlar. Sanki beni kontrol ediyorlar. Bir tanesi yatağa geliyor. Benim küçük geceliğime bir şey yapıyor, geceliğimin düğmelerini açıyor. Doktorun yaptığı gibi sanki. Sadece beni kontrol ediyor. Benim beden fonksiyonlarımdan normal çalıştığından emin olmak istiyor. Kızıl hastalığı olmuştum, iyi olduğumdan emin olmak istiyor.

D: Hastaydın. (Evet) Kızıl senin kendini kötü hissetmene sebep olabilir, değil mi? (Evet)

Patricia transdan çıktığında, annesinin kendisine, küçük yaştayken onun kızıl olduğunu söylediğini, ama bununla ilgili bir şey hatırlamadığını söyledi.

D: Yani, sadece bedenini kontrol ediyor. Bunu nasıl yapıyor?

P: Sanki göğsüme baskı yapıyor. Belki titreşimler ya da birşey yukarı doğru çıkıyor ve ben iyi miyim, değil miyim anlıyor. Görebildiğimin hepsi bu. Elini göğsüme koyuyor.

D: Kaç tane parmağı var? Görebiliyor musun?

P: Parmakları kalın görünümlü ve sanki başlıca üç parmağı var ve belki bir de başparmağı, ya da öyle bir şey. Büyük ve çirkin görünüyor, bizim ellerimiz gibi değil. Hem kendi de büyük ve çirkin.

D: Yani, çirkin olarak addettiğimiz.

P: O çirkin. Hakikaten, Ona benzeyen hiçbir kimse görmedim.

D: *Ama elini senin göğsüne koyuyor ve göğsüne titreşimler yolluyor.*

(Evet) *Bu sana kendini iyi hissettiriyor mu?*

P: Hissettiriyor. Bu sıcaklık gibi. Benim iyi olduğumu biliyor.

D: *Yani sana çok iyi davranıyor, değil mi?*

P: Hı-hı. Önce beni korkuttu. Bana geri geleceğini ve biraz daha kontrol edeceğini söylüyor gibi görünüyor. Sonra bir şekilde geri dönüp pencereden dışarı çıkıyor.

D: *Onun geri dönüp seni kontrol edeceği konusunda ne hissediyorsun?*

P: Canımı yakmadı. Çirkin görünüyor. (*Güldüm*) Yaşlı bir gulyabani gibi. Annem bana peri masalları okuyor ve o adam gulyabanilerden biri gibi görünüyor.

D: *Bu onu tarif etmenin enteresan bir yolu.*

UFO fenomeni ile ilgilenmesine rağmen Patricia'nın farklı türde uzaylılarla aşına olmadığı belliydi. İşim dolayısıyla bu türle çok kez karşılaştım ve bunlara "hemşire" türü demeye başladım. Patricia erkek olarak tanımladığı halde ve cinsel organları hiç bir zaman tanımlanmamasına rağmen, diğer bir çok insan dışı olduğu hissini verdiğini söyledi. Tipik grilerden daha merhametli göründükleri için ben onlara "hemşire" diyorum. Robotik grilerden daha fazla fiziksel yaratıklar olarak görünüyorlar ve onlar otomatik olarak iş görmek yerine kendi başlarına düşünebiliyorlar. Her zaman buruşuk ve çirkin olarak tanımlanıyorlar, ama buna rağmen çok nazikler. Hemşire nadiren şifa işlemi yaptığı için, bu başka bir tür de olabilirdi.

Denekler uzay aracında olduğu zaman ve masada bir işlem ya da kontrol yapıldığında çoğu kez korku duyuyorlar, çünkü ne olduğunu anlamıyorlar. O sırada hemşire masanın kenarında beliriyor ve onları sakinleştiriyor. Her zaman onun kendilerini, her şeyin yolunda gideceği konusunda rahatlatmış hissine kapılıyorlar. Küçük griler işlerini hiç bir duygu göstermeden, mekanik olarak düzenli bir şekilde yapıyorlar. Hemşire farklı bir tür gibi görünüyor. Görünüşü ürkütücü de olsa, davranışları yumuşak ve nazik.

D: *Ama şimdi gitti, değil mi?*

P: Evet, ama beni hâlâ izliyorlar. Sanırım bedenime bir şey koydular.

D: *Bunu ne zaman yaptılar?*

P: Ben daha gençken. Gerçek bir çocukken.

D: Yani, üç yaşında bir çocuk.

P: Ben daha küçükken. Şimdi büyüğüm.

D: Üç yaş büyük mü? (Evet) Ne zaman yaptıklarını düşünüyorsun?

P: Sanırım doğduğum zamandı. Ben doğduğumda bedenime bir şey koydular.

D: Koydukları şey bedeninin hangi bölümünde?

P: Bir düşüneyim. (Durdu) Hipofiz bezimin etrafında bir yer gibi. Alnımda bir yer. Oraya koydular, çip yada başka birşey. Cam gibi, ama cam olduğunu sanmıyorum. Ne olduğunu bilmiyorum. Bu adam mı yaptı bilmiyorum; belki arkadaşlarından biri yaptı. Koyarlarken izledim. Ben bedenime girmeden önce yaptılar.

D: Bedenin hâlâ annenin karnındayken mi yaptılar?

P: Ben içine atlamadan önceydi, ben bedenime gelmeden önce. Onlar içine bir şey koydular.

D: Annenin karnında olduğun zaman bile bunu yapabiliyorlar mı?

P: Evet, bana yaptılar. (Güldü) Evet yaptılar! Bu, onunla birlikte doğduğum bir şey. Hayatım boyunca sahip olacağım bir şey olduğunu, böylece her zaman benim nerede olduğumu bileceklerini söylediler. Takip cihazı.

D: Bu konuda ne hissediyorsun?

P: Benim canımı yakmadılar. İyi olduklarını düşünüyorum. Annem gittiğinde benimle oynuyorlar. Bahçeye çıkıyoruz ve orada kimse olmuyor. Kız kardeşim benden daha büyük ve o gitmişti, babam da gitmişti, ve onlar benimle oynarlardı. Bana her zaman hiç kimseye söyleme derlerdi.

D: Neden?

P: Çünkü bu onları korkutabilir. İlk başta beni de korkuttu çünkü çirkin görünüyorlardı. Bazı insanlar korkabilir...yani, bana hâlâ çirkin geliyorlar, ama benimle oynadılar. Aslında iyilerdi.

Bu, çocukken ona gerçek babası olduğunu söyleyen dünya dışı bir varlıkla deneyim yaşayan, *Muhafızlar* adlı kitabımdaki bir kadının hikayesine benzer bir olay. Odasına gelip onunla konuşuyordu, oyuncaklarını beyin gücü ile nasıl havaya yükselteceğini gösteriyordu. Hatta seyahatleri sırasında değişik gezegenlerden topladığı bazı hayvanları göstermek üzere onu gemisine götürmüştü. Çocukluğunda bu ona sorun çıkarmaya başlayınca gelmekten vazgeçmiş ve bu hatıraları silmişti. Hipnoz altında açığa çıkana kadar bu ilişkiye dair hiç bir bilgisi yoktu. Yetişkin

kişilerin hipnoz altındayken hatırladıkları, küçük grilerle eğlenceli çocukluk ilişkilerinin olduğu başka seanslarım da oldu. Genelde bunlar yalnız çocuklardı ve ilgi hoşlarına gidiyordu. Bana şimdiye kadar, çocukluğunda silinmiş hatıralara ait negatif bir olay asla bildirilmedi. Uzaylılar çocuklarla muhatap olduklarını biliyor görünüyorlar, onlara karşı çok nazikler ve koruyucu davranıyorlar. Bilinçli hatıralar silinse ya da üstü kapatılsa da, kişinin çocukken olağan dışı bir şey olduğunu hissettiğini tahmin ediyorum, ancak hatırlayamıyorlar. Onun yerini genellikle açıklayamadıkları tuhaf bir özlem alıyor.

D: Ne tür oyunlar oynadınız?

P: Bana birşeyler gösterirlerdi. Beni bahçeye çıkarıp bitkileri gösterirlerdi ve bana bitkileri anlatırlardı. Yerden toprak alır ve onun hakkında bana birşeyler söylerlerdi. Ve de ağaçları, burada yetişen şeylerin neden böyle yetiştiklerini anlatırlardı. Ve anlayabilmem için bana gezegeni anlatırlardı.

D: Bunu enteresan bulur muydun?

P: Evet, bir keresinde beni bir mağaraya götürdüler.

D: Bahçenin dışında mı?

P: Evet, beni bir mağaraya götürdüler. Güzel vakit geçirdik. Beni mağaranın içinde çeşitli yerlere götürdüler. Ve her bir yer benim yaşantımda bir dönüm noktası ya da belirli bir olay olacaktı.

D: Farklı dönüm noktaları derken ne demek istiyorsun?

P: Hayatımda olabilecek farklı olaylar. Beni mağaradaki yoldan aşağı doğru götürürlerdi. Ve bana küçük, büyük taşlar gösterdiler. Ve her seferinde mağaradaki bir taşa geldiğimizde bu, benim yaşamımda o noktaya geldiğimde bana daha fazlasını gösterecekleri anlamına geliyordu. Sanırım kendi hakkımda, burada ne yaptığıma dair ve onların buradaki görevi hakkında. Ve ayrıca bu mağara olaylarında, sanki yaşamımın o noktasında hayatımda ne olacağını bana bildiriyorlardı.

D: Yani, sadece bir mağaradaki farklı kısımları.

P: Farklı kısımlar ve geldiğimiz her taş ya da her kristal—ne olduğunu bilmiyorum, parlak bir taş, ama düz. Taşın içinde bir şeyler hareket ediyor, gezegen ve senin hakkında o dönemlerde olacak farklı şeyleri söylüyor. Ve beni oraya götürüp, yaşamımda o noktaya geldiğimde büyük bir şok yaratmasın diye bana süreci açıkladılar. Çünkü dünya farklı bir yer, burası benim için çok şaşırtıcı. Ve onlar benim bu durumu anlamamı istiyorlar. Mağara sadece ben yaşantımın o noktasına gelmeden neler olacağını daha iyi anlamamı açıklamak içindi.

D: Gelecekte yapacağın herhangi bir şeyi gösterebilirler mi? (Evet) 2002 yılında ne yapacağını sana gösterebilirler mi? 2002 ye gelmeye henüz çok zaman var, değil mi?

P: Evet, henüz üç yaşındayım.

D: Onlara senin yaşamındaki o zamanı gösterebilirler mi diye sor. O zaman yetişkin olacaksın değil mi?

P: Evet. Kendimi aşağı doğru yürürken görüyorum...büyük bir taş. Üzerinde fasetler var gibi. Ve her faset benim işimle ve yaptıklarım ile ilgili. Sanki bir çok insanla çalışıyorum, ama insanlar onları anlamadıkları bir şekilde etkilediğimi bilmiyorlar. Ve bu sadece benim enerjilerimle ya da sadece varlığım ile oluyor. Ve onların benim bedenime yaptıkları bu insanları etkiliyor. Ben insanların saçlarını yapabilirim, tanıtım gösterileri yapabilirim. AVM de sadece insanların arasında dolaşabilirim ve onları oldukça pozitif bir biçimde etkileyebilirim. Çünkü bedenime bir şeyler yaptılar ve bu enerjiler benden dışarı çıkıyor ve insanlara gidiyor.

D: Bunun olması için bedenine ne yaptılar?

P: Sorayım. (Durdu) Bunun ruhla ve aynı zamanda moleküler seviyeyle alakalı olduğunu söylüyorlar. Herkesin bedeninde aura gibi bir enerji olduğunu biliyorsun. Ve insanlar benim auramın içine doğru yürüdüklerinde değişiyorlar. Bu moleküler seviyede oluyor. Ve ayrıca ruh seviyesinde de oluyor. Böylece insanlar sadece zihinsel olarak değil, fiziksel, spiritüel ve duygusal olarak da etkileniyorlar. Ve ben bunun farkında değildim.

D: Bu moleküler yapıdaki değişiklikler belirli bir süre boyunca mı yapıldı?

P: Ben bunu yapmak için geldim. Bedenimdeki bu fasetlerle, bunu yapmak için geldim. Baktığım kristaldeki fasetler benim bedenimdeki fasetler gibi. Ve sanki bunlar benim bedenimdeki farklı enerji noktaları. Benim omurgamdan aşağı ve yukarı doğru gidiyor. Ve gemideki bilgisayar kullanılarak bu enerjiler bedenimde birşeyler yapabilir ve bu da gezegendeki şeyleri ve çevremdeki insanları etkiler. Hepsi gemideki küçük bir şey tarafından kontrol ediliyor.

D: Yani sen bu şekilde geldin.

P: Evet! Düzgünce ayarlandığından emin olmak için düzeltmeler yapıyorlar ve bu cihazı alıp çalıştırıyorlar. Bu enerjiyi bir şekilde omurgamdan ya da kafamın içinden geçirdiklerini hissediyorum. Ve bu şekilde hizalıyorlar. Bunun ayarı bozulduğu için halsizdim. Evet, çok çalışıyordum, ama ayarı 2002 yılında bozulmuştu. 2003' de daha iyi olacak. Çok yorulmuştum ve bu da ayarın bozulmasına sebep oldu. Ve bu

konuda bir şey yapamayacağımı biliyorlar. Kristalin üzerindeki bu küçük farklı fasetleri görebiliyorum. Onlar bedenimdeki fasetler, bedenimdeki enerji noktaları gibi. Ve gemide olan şeyle uyumlu. Bir bedenın pıısıık noktaları gibi, içlerindeki enerjiyi açığa çıkartıyorlar. Ama bu beni moleküler olarak etkiliyor, moleküler yapıda yapıılıyor, bu yüzden diğerlerini de moleküler olarak etkiliyor. Onlar benim aura enerjimle temas ediyorlar ve bu onları değiştiriyor. AVM de oturabilirim ve insanlar yüz metre içinde bana yaklaştıklarında, onlar da bu enerjiden etkilenirler. Bu şekilde yerleştirilmesinin sebebi bu.

D: Bu düzeltmeleri yaptıklarında seni fiziksel olarak bir yere götürmeleri gerekiyor mu?

P: Evet. Ama ben farkında değilim. Beni gemiye götürüyorlar. Orada her tür varlık var. şimdi zayıf, uzun olanları görüyorum. İlk gördüklerim gibi çirkin değiller. Bunlar zayıf ve farklı görünüyorlar. Üzerlerinde kostüm gibi ya da benzer bir şey var.

D: Gemiye nasıl gidiyorsun?

P: Sadece beni alıyorlar. Bedenimin moleküler yapısını değiştiriyorlar, o zaman bedenim maddesel olmaktan çıkıyor ve beni gemiye alıyorlar. Fiziksel olarak gidemem, çünkü duvarlardan geçemezdim. (Güldü)

Bu da bir çok kez bana anlatılmıştı ve *Muhafızlar* adlı kitabımda var. Katı cisimlerden geçebilmesi için, uzaylılar bedenın moleküler yapısını parçalayabiliyorlar. Kişinin odanın duvarlarından ya da tavanından geçmesi sıradan bir şey.

P: Evet, duvarlardan geçeyim diye beni değiştirmeleri gerekli.

D: Bu sen uyurken mi oluyor?

P: Evet, bazen beni arabamdan da aldılar. Çünkü arabamdayken farklı bir bilinç durumundayım. Ve bazen başka şeyler düşünüyorum ve onlar gelip beni alıyorlar. Hâlâ arabayı kullanıyor olabilirim, ama yine de bedenim üzerinde çalışabilirler.

D: Herhangi bir kaza yapma ya da benzeri bir tehlike olmadan.

P: Hayır, hayır, hayır. Başka bir şey yapıyor olan benim bilinçli zihnim ve onlar içeri girip bedenimi etkileyebilirler, çünkü bilgisayara bağlıyım.

D: Seni yatağından aldıklarında, gemiye götürülen fiziksel bedenın mı?

P: Onlara sormalıyım. (Uzun zaman durdu) Tek işittiğim beni fiziksel olarak aldıkları. Yatağıma dönüp bakıyorum ve sanki orada bir şey görüyorum, fakat ben orada değilim. Sanki bir kabuk görüyorum, ama ben

orada değilim. Orada bir parça enerji var gibi, ancak yatakta değilim.

D: Yani bunu yapıyorlar ve sen hiç bir şey hatırlamıyorsun.

P: Hayır, hayır, bana asla söylemediler.

D: Şimdi bilmende sorun var mı?

P: Bilmemi istiyorlar. Bunların hiçbirisi hakkında birşey bilmiyordum. Bana asla söylemediler. Bedenimde hiç bir iz yoktu.

D: Peki şimdi bilmenin zamanı gelmiş mi? (Evet) Patricia yaşam amacının ne olduğunu bilmek istiyordu. Yaşamının bu döneminde Patricia ne yapıyor olacak? 2002 yılı. Bundan sonra ne yapması gerekiyor? Sana söyleyebilirler mi?

P: Evet. Diğer insanlara karşı daha anlayışlı olmamı istiyorlar. Ve dünyalıların kısıtlamaları olduğunu bilmemi. Dünya insanların birbirlerine karşı daha ilgili ve sevgi dolu olmalarını ve savaşmamalarını umuyorum. Ve bunu yapmıyorlar. Ve ben hayal kırıklığına uğruyorum, çünkü şu anda ben bunu değiştiremem. Evrenin spiritüel kanunları ya da öyle bir şeyleri var. Ne olduğunu bilmiyorum, onlara bir sorayım. (Durakladı) Sembollerden oluşan bir kitapları olduğunu ve bu sembollerin gezegene getirilmesini istediklerini söylüyorlar, çünkü insanlar sembollere bakınca bu onların bilinçlerini değiştirecek. Ve bu semboller sadece barış, ışık ve sevgi hakkında. Sembollerde kötü olan bir şey yok. İnsanların düşüncelerini değiştiriyorlar. Cinayet, nefret ve aç gözlülük hakkında düşünmek ve gezegeni yok etmek yerine. Onlar yalnızca ışığı, barışı ve ahengi düşünüyorlar. Bu gezegenin ışık, sevgi ve şefkat gezegeni olmasını istiyorlar. Ve benim bazı sembolleri yazmamı istiyorlar. Bazı kitaplara bazı kelimeler yazmamı istiyorlar. İnsanlara, birbirleri için yapabilecekleri güzel şeyleri söylememi istiyorlar. Ama şu anda, sana bunu tam olarak anlatabileceğim bir sözcük hazinesine sahip değilim. Çok gencim.

Patricia olayları hâlâ bir çocuğun bakış açısından görüyordu. Ben bunu unutmuştum. Bu görüşleri yetişkin Patricia'nın bakış açısından almalıydım.

D: Onlara sor, bu 2002 de olan birşey mi? Bir çok kişi semboller çizdiğini mi söylüyor? Olan bu mu?

Dünya'daki başka araştırmacılarla bu proje hakkında çalışıyorum. Hepimize, bilgisayar vasıtasıyla deşifre edilebileceğini umduğum sembol çizimleri ve tuhaf yazılar gönderiliyor. Tüm bunların benzerliği şaşırtıcı ve

bu gittikçe yaygınlaşmaya başlıyor. Bana, Ekin Dairelerinin amacının da bu olduğu söylendi. Dairedeki bir tek sembol gözlemlenerek, tüm bilgi bloğu bilinçli zihne gönderilebiliyor. Kişinin fiziksel olarak sembolün içinde olması gerekmiyor. Bilginin onların bilinçaltına aktarılması için sadece sembolü görmeleri gerekiyor. Daireler yalnızca bilinçaltı düzeyinde anlaşılabilir bir lisan. Bu konuda *Muhafızlar* adlı kitabımda daha fazla bilgi verildi. Bana, zihnimizin bir tek sembolden yığınla bilgiyi nasıl aldığı konusunda örnekler verdiler, hatta günlük yaşamlarımızda bile. Bilginin beyine hücresel seviyede konulduğunu ve ihtiyacımız olduğunda ona ulaşabileceğimizi söylediler. Bu kendiliğinden olacak ve hatta bilginin nereden geldiğini bile asla bilmeyeceğiz.

P: Semboller bizim insanlıkla ilişki kurma teşebbüsümüz. Daha önce de belirttiğim gibi semboller, kutsal ışık, barış ve ahenk için. Ve Dünya insanları bu sembollere baktığında ve onları bilinç altlarına kaydettiklerinde, gerçekte bizim güzellik ve barıştan ibaret olduğumuzu anlayacaklar. Biz güzelliğiz, barışız ve ışığız ve bunu gezegendeki herkes için diliyoruz. Gezegendekilere karşı büyük sevgi duyuyoruz.

D: Bu sembollerin insanlara iletilmesinin sebebi bu mu?

P: Evet, evet, evet! Gezegende olanların bazıları anlamlarını biliyorlar ve onlar ortaya çıkarak bu bilginin gezegendeki herkes tarafından bilinmesini sağlayacaklar, çünkü günümüzde bu son derece önemli. 2002 yılındayız.

D: Peki insanların sembolleri anlamları gerekmediğini mi söylüyorsun?

Sadece görmeleri yeterli.

P: Semboller bilinçaltına gidiyor. Bilinçaltı herşeyi biliyor. Bilinçaltı İlahi Bir'in kaynağından geldi. Bu gezegene geldiklerinde ve sembolleri tekrar gördüklerinde hatırlıyorlar. Bu, ruh seviyesinde bildikleri bir haberleşme yolu. Bilinçli zihin seviyesinde bunu bilmiyorlar. Böylece bu sembolleri okuduklarında onların anlamlarını biliyorlar ve gezegende bunları açıklayabilecek insanlar var. Bu yüzden bunu yapıyoruz. Zarar vermek ya da korkutmak için değil, sadece ruh seviyesinde iletişim kurabilmek için...

D: Bana da böyle söylenmişti, inanıyorum.

P: Ben onlarla çalışıyorum. Beni buraya gönderdiler. Ben gelmek istemedim, çünkü benim için zor olacağını biliyordum. Fiziksel olarak zor ve buradaki atmosferin farklı olmasından dolayı nefes almak benim için zor. Sinüs problemlerim var. Bazen midemin ağrmasına neden oluyor.

D: Geldiğin bu farklı olan yer neresi?

P: Daha çok gaz özelliğinde olan bir gezegenden geldim. Fiziksel bir

gezegen göremiyorum, gazımsı bir gezegen gibi görünüyor. Bir sürü gaz var, ama orada şehirlerimiz var. Baktığınızda göremezsiniz, bizim olduğumuz yer başka bir boyut, başka seviye. Eğer gezegenimizi görebilseydiniz, gazları görecektiniz. Güzel şehirlerimizi göremeyecektiniz. Saraylarımız var, görkemli şehirlerimiz var ve mükemmel bir ahenk içinde yaşıyoruz.

D: Orada ne tür bedenleriniz var?

P: Bunlar ışık bedenler. Aslında bizi görebilirsin, çünkü dışta görülebilir bir kabuk var. Form gibi. Pencereden gelen adam gibi. O onlardan biri değil; o sadece benim insanlarım için çalışıyor. Bu yüzden o çirkin görünüyor. Benim insanlarımda bir bedeni var ve o bedeni görebilirsiniz, ama bedenin içinde enerjiden başka hiç bir şey yok. Organlarımız yok, kanımız yok ve yemek yemiyoruz. Biz *yüksek* spiritüel seviyede varız, yüksek düzlemdeyiz. Ve ışık bedenlerimiz var. Bu yüzden insanlar bizi görmeden zaman ve uzayda hareket edebiliriz.

D: Gelmek istemediğin halde, neden Dünya'ya gelmen söylendi?

P: Hayır. Gelmek istemedim, çünkü *yoğun* bir yere gitmem gerekeceğini biliyordum. Burası yoğun ve ağır geliyor. Ve bedenimin içinde hareket ettiğimde ağırlık hissediyorum. Bizim atmosferimiz böyle değil. Bunu sevmiyorum ve insanlar bazen kabalar. Benim geldiğim yerde insanlar kaba değil.

D: Öyleyse neden buraya geldin?

P: Gezegeni değiştirmeye yardım etmek için gelmemi istediler. Ve gelebileyim diye bu şeyleri bedenime koydular. Sıradan insanların yaşamlarını etkilemek için birinin gelmesini istediler. Eğer özel bir konumda olsaydık, mesela Birleşik Devletler'in başkanı olsaydık, şu anda etkilediğim kadar çok insanı etkileyemezdim. Ben sokaktaki insanlara ulaşıyorum. Birleşik Devletler'in başkanı sadece gezegendeki belirli, kısıtlı sayıda insanın yakınında olup, onları etkiliyor.

D: O sokaktaki insanlardan soyutlanmış mı?

P: Doğru. Benim sokaktaki insanları etkilemem istendi. Ve bu yüzden bu şeyleri bedenime koydular. Böylece sıradan insanların etrafında olunca, kitlelere ulaşıyorum. Aslında, kitlelere ulaşıyor olduğum hiç aklıma gelmedi. Yapmak istediğim buydu, hayal kırıklığına uğradığımı hissettim, çünkü sadece birkaç insanın saçını yapıyordum. Ya da sadece markete gidiyordum, burada yapmamız gereken aptalca şeyleri yapıyordum. Hiçbir zaman gerçekten yapmak istediğim şeyi yapıyormuşum gibi hissetmedim. Ama onlar, hayır, bu doğru değil dediler. Auramdaki bu enerjiden dolayı

yanlarından geçtiğim insanlar bile değiştiler. Konuştuğum insanlar değişti. Telefonda konuştuğumda, enerjiler hatlardan gidebiliyor. İşte böyle. Hepsi değişti. Bana bunu söylemediler. Bana hiç bir şey söylemediler. (Güldü) Benim bunu bilmemi istemediler. Şimdi söyledikleri için çok sevindim. Burası insana kendini çok kötü hissettirdiği için buraya gelmeyi gerçekten istemedim. Beden çok ağır geliyor. Bu bedende olmaktan nefret ediyorum, çünkü çok yoğun.

D: Peki aynı amaca hizmet eden başka insanlar var mı?

P: Evet, burada *binlercesi* var. Hepsi benim gezegenimden değil; başka alemlerden, başka boyutlardan olabilirler. Bunu açıklamak zor... bir asansör gibi. Bir asansörle yukarı çıktığında, asansörde bir çok seviye ve kat var. Ve bu gezegendeki varlıklar da bunun gibi. Asansör gibi. Burada farklı seviyelerden varlıklar var ve her biri kendi seviyeleri içinde çalışarak gezegeni etkiliyorlar. Mesela, onuncu kattaki biri kendi görevini yapıyor, ama bu birinci kattakinin görevinden daha yüce değil, sadece farklı. Evrenin her tarafından binlerce ruh buraya, gezegene yardım etmek için gönderildi, çünkü gezegen ölüyor diye endişelenmişlerdi. Genetik yapı değişmişti ve büyük bir felaket yoluyla tüm deneyin yok edilmesi gerekecekti. Ve bunu yapmamaya karar verdik, bunu değiştirecektik. İşte burada yaptığımız bu.

D: Ama bu, o insanlara çok zor geliyor, çünkü Dünya'ya alışkın değiller.

P: Evet, ben gelmek istemedim. Benim gibi insanlar için özellikle daha da zor, çünkü ağızımız bile yoktu ve kıyaslayabileceğimiz organlarımız da yoktu. Yememiz gerekmiyordu. İstediklerimiz yere gidebilirdik ve şimdi arabayla gitmek zorundayım. Aptalca değil mi? Arabayla gitmem lazım.

D: Ama Patricia, varlıkların onunla zihninde iletişimde olduklarını hissediyor.

P: Varlıklar çocukluğundan beri onunla iletişimdeler, o biziz. Biz, o gazımsı, güzel şehirleri olan gezegendeniz, onun ailesiyiz. Uzun ve zayıfız ve büyük gözlerimiz var. O biziz. O bizden biri.

D: Ama onun içi parlayan bir enerji gibi olduğunu söylemişsiniz.

P: Evet, bu doğru, hepimizin içi ışıktır. Başka bir varlık bize baktığında onlara parlak, uzun, büyük gözlü, zayıf bedenler olarak görünürdük, yani bu bir odak noktası. Evrim yoluyla değiştik. Aslında böyle görünmüyorduk. Aslında çok küçük bir ağızımız vardı. Organlarımız vardı, ama milyonlarca ve milyonlarca yıl boyunca bedenlerimiz değişti, gezegenimiz değişti. Artık fiziksel değil. Fiziksellikten gaz haline dönüştü. Yani milyonlarca yıllık bir spiritüel evrimden geçti. Ve şimdi sadece ışıktır.

varlıkları. Gezegenimiz de ışık.

D: Peki yalnızlık hissetmesin diye Patricia ile hayatı boyunca hep iletişimde miydiniz? (Evet) Sizi merak ediyordu. Ve siz herhangi bir organizasyona ya da konseye dahil misiniz diye bilmek istiyordu.

P: Bir konseye bağlıyız. Görüyorum...bakayım...benim üç yaşımda olmamı ister misin?

D: Yetişkin olduğun ileri bir yaşı gidebiliriz.

P: Peki, böylece ne istedikleri konusunda biraz daha iyi bir anlayış kabiliyetine sahip olurum.

D: 2002 yılına gidelim. 2002 yılında Patricia'nın daha çok kelime hazinesi ve anlayış kabiliyeti var. O perspektiften bakalım.

P: Bizim dahil olduğumuz spiritüel bir konsey. Hükümet organı değil, spiritüel bir konsey. İlahi Bir'in kanunlarını uyguluyoruz. Bu kanunlar bize doğrudan Kaynak'tan geliyor. Bizler Işıık'ın ve İlahi Bir'in bilgisinin koruyucusuyuz. Ve Patricia bu yüzden burada. O, bilgisini doğrudan Kaynak'tan alıyor. İlahi Bir'in bilgisinden. Ve biz o bilginin verilmesini sağlıyoruz. Bunlar sadece doktrin değil. Bu bir varoluş. Bu sadece birbirine karşı iyi olmak değil, ama kendinin ışık varlık olması, Tanrı olması demek. O bu yüzden, insanlara Tanrı olmayı öğretmek için burada.

Patricia'nın sorularına geri döndüm.

D: Ayrıca başka varlıkların da onunla iletişimde olup olmadığını bilmek istedi, yoksa iletişimde olan sadece siz misiniz?

P: Başkaları da var. Onlar bizim doğrultumuzda çalışıyorlar. Ve insanların bize nasıl tepki vereceğini saptamak için, onlar Patricia ile deneyler yapıyorlar. Özellikle sadece bize değil, bize deneylerde yardım eden diğer varlıklara da nasıl tepki verileceği konusunda. Küçük griler var, bazı sürüngenler var. Sizin zihninizde çok tuhaf algılanabilecek, üst üste konmuş toplara benzeyen bazı varlıklarımız var. Üstüste üç tane yürüyen top gibi, ama gerçekte varlıklar. Son derece olağan dışı varlıklarımız var, insanların bize ya da başka farklı tiplere karşı tepkisini ölçmek için bu varlıklar onunla çalışıyorlar. Farklı varlıkları görüyor ama hatırlamıyor, çünkü onu korkutabilirler. Daha önce denedik ve korktu. Bu yüzden, eğer bu varlıklar büyük bir şehre inseler ya da benzeri bir şey olsa, insanların korkacağını biliyoruz ve onlara karşı nükleer silah kullanabilir ya da bir çeşit misilleme yapılabilir

D: Bu da hiç kimse için iyi olmazdı.

P: Hayır, hayır. Bu yüzden bu iş için Patricia'yı kullanıyoruz. Başka bir seviyede bunun farkında.

D: Korku, insanların insan yönü.

P: Evet, ama fiziksel görüntünün spiritüellik ile alakası olmadığını anlamak için büyümeyi öğrenmeleri gerek. Bizler spiritüel varlıklarız. Çok sevecen, çok şefkatliyiz ve bize bakıp korku hissediyorlar. Ve gezegende farklı insanlarla bu korkunun üstesinden gelmek için çalışıyoruz. Patricia gibi insanlara geliyoruz ve kendimizi gösteriyoruz. Bazen hatırlıyorlar, bazen hatırlamıyorlar. Bize bakmaya alıştırtıyoruz ki, bizzat geldiğimizde korku olmasın.

D: Halk, insanlar sadece dış görünüşü görüyor.

P: Bu doğru, spiritüel bir yan da olduğunu ve insanların sadece spiritüel özleriyle yargılanmasının gerektiğini anlamalılar—ve anlayacaklar. Onun bizimle fiziksel alemde iletişim kurmaya alışması lazım. Şimdiye dek sadece düşünce ile iletişim kurduk. Bu yüzden bizi görmedi, hazır değildi. Onun somut sesler duymaya alışmasını sağlamalıyız. Bu yüzden onu gecenin bir yarısında uyandırıyoruz. Sesli spiritüel tezahürlere alışması lazım, çünkü gelecekte onunla iletişim kuracağız. Fiziksel olarak onu ziyaret edeceğiz. Ve bunu kabul edebilmesi lazım. Ona bazı öğretiler vereceğiz, çeşitli türden varlıklar gelip ona bilgi verecekler ve fiziksel olarak ona görünecekler. Ve gerçekten korkacak. Çok ama çok ürkecek. Bununla baş edemeyecek. Ve bu yüzden onu geleceğe hazırlayıp, doğrudan bizim varlıklarımızla iletişim kurabilsin diye, onunla bu deneyleri yapıyoruz. Ve bizim birçok farklı organizasyonlarımız var. Birçok farklı tür varlıklarımız var. Bunu organizasyon diye adlandıramayız. Bunlar, bir amaç için bir araya gelmiş varlık grupları. Bu yüzden sizin dilinizde buna organizasyon diyoruz. Ama bizim dilimizde bu, ilahi bir amaç. Her varlık gurubunun ilahi bir amacı var. Şimdi iletişimde olduğu insanlar onun kendi insanları, bizim doğrudan Kaynak'tan gelen ilahi bir amacımız var. Kaynak'tan doğrudan bilgi alan başka guruplar da var, ama onların farklı görevleri var. Ve o, tüm bu varlıklarla iletişimde olacak. Aynı hipnoterapide seninle çalışan, senin kendi varlık gurupların gibi. Bu, belli bir enerji seviyesinde ya da titreşiminde çalışan ruhları çekmek için, belirli bir enerji titreşimine sebep oluyor.

D: Ancak negatif olabilecek diğer türleri kendine çekiyor mu diye endişeliydi.

P: Hiç biri negatif değil.

D: Bana söylenen de buydu.

P: Hayır, o anlamıyor, çünkü hazır değildi. Ve o hazır olmadan önce ona çok fazla şey söylemek istemedik. Dünya yaşamı ile ilgili başatması gereken çok şey vardı, ama Dünya'daki bu şeyleri yaşaması onun güçlenmesi için gerekliydi. Böylece, nihayetinde bizim işimizi yaptığında, sadece spiritüel olarak değil aynı zamanda fiziksel ve zihinsel olarak da güçlenecek ve dünyevi şeylerle daha kolay başa çıkabilecek. Dünyevi şeylerle başa çıkmakta ustalaşınca, bu onun spiritüel işini etkilemeyecek. Ve bu yüzden ona daha önce gelmedik.

D: Bazı insanlar oralarda bir çok negatif varlığın olduğu konusunda yanlış bilgiye sahip. Ama bana konseyden dolayı onların Dünya'daki insanlara müdahale etmesine izin verilmediği söylendi. Bu doğru mu?

P: Bizim spiritüel olarak *tekamül etmemiş* diye düşündüğümüz varlıklar var. Bu onların negatif olduğu anlamına gelmez. Evrende negatiflik yok. Ne pozitif var ne de negatif. Sadece İlahi Birlik'in güzelliği var. Buradaki durum, bizim istediğimiz şekilde spiritüel olarak tekamül etmemiş varlıkların olması, ama bunlara negatif diyemeyiz. Mesela, sizin hükümetinizle çalışan dünya dışı varlıkların üzerinde durmak istiyoruz. O varlıklar Dünya'dan kullanabilecekleri madenler, farklı kimyasallar ve elementler almak amacıyla buradalar. Bazen hükümete söylediklerinden daha fazlasını alıyorlar. Bunu onaylamıyoruz, ama onlara aşağı inmelerine izin verdik, çünkü gezegenin titreşimi daha düşük ve onlar bu titreşime gelip hükümetlerle iletişim kurabilirler. Bu onların negatif olduğu anlamına gelmez. Onlar da spiritüel olarak gelişiyorlar. Ve biz gelmelerine izin veriyoruz. Gezegene zarar vermiyorlar, çünkü kendilerinin de vermesi gerektiğini öğrendiler. Hükümete teknoloji veriyorlar. Yani bir alış-veriş. Aynı fikirde değiliz, ama negatif değiller. Bu gezegende çalışan hiç bir negatif varlık bilmiyorum.

Sadece son 1000 yıldır gelmekte olan ve ihtiyaçları olan maden ve mineralleri almasına izin verilen, bazı varlıkların olduğu, *Muhafızlar* adlı kitabımda ele alınmıştı. Bunlar Dünya'da yaygın olan maddeler ve bunları almakla gezegene zarar vermiyorlar. Yapmamaları gereken bir şeyi yapmadıkları konusunda konsey tarafından ciddi bir şekilde izleniyorlar.

P: Buradaki bazı varlıklar iyi ve kötü yönünden düşünüyorlar ve buna bu şekilde bakılmaması gerekiyor. Spiritüel gelişme olarak bakılmalı. Bu varlıkların bazıları spiritüel olarak diğerleri kadar gelişmemiş. Bu onların

negatif olması anlamına gelmiyor.

D: Bazı diğer araştırmacılar, insanların kendilerine yapıldığını bildirdikleri bazı şeylerin negatif olduğunu düşünüyorlar. Gerçekte bunların ne olduğuna dair bilgi aldığım için, ben bunu daha farklı bir şekilde görüyorum. Ama negatif bulmuyorum.

P: Hayır, sen, bizim senin görmeni istediğimiz şekilde görüyorsun. Gerçekte olduğu şekilde görüyorsun. Bu gezegendeki insanlara bazılarımızın negatif olmadığını veya bu işlemlerden bazılarının negatif olmadığını anlatmaya çalışırsak, onların bilinçleri şu anda bunu kabul etmez. Belki ileride. Sen bunun peşini bırakma ve bizim hakkımızda pozitif düşünmeye devam et, çünkü bu gerçek olduğu için bizi bu şekilde bilmeleri gerek.

D: Kitaplarımda ve konferanslarımda bunu olması gerektiği şekilde sunmaya çalışıyorum. Birçok kez sorduğum bir soru var ve bana bunun bir kısmının sığırların mutilasyonu ile ilgili olduğu söylendi. Bir çok insan bunu negatif olarak algılıyor. Bunun hakkında bize söyleyeceğiniz herhangi birşey var mı?

P: Evet. Sığır mutilasyonunu farklı canlı türleri yapıyor. Burada Birleşik Devletler’de çok fazla...hormon—Sanırım siz böyle diyorsunuz—, kimyasallar kullanıldı. Ve bazı canlı türleri bu hormonların sığırlar üzerindeki etkilerini inceliyorlar. Dolayısıyla, sığırın bundan etkilenebilecek olan organları ve parçalarını alıyorlar ve sonuçlarını araştırıyorlar. Bu hormonların sığırlar üzerindeki olumsuz etkilerini araştırıyorlar. Bu hayvanların kanlarını kullanan başka bir canlı türü de var. Sadece sığırlar değil, aynı zamanda koyun, köpek ve kediler de. Ve kanın moleküler yapısını araştırıyorlar. Ve yine, bu varlıkların bu yaptıklarının kötü bir şey olduğunu düşünen insanlar var. Ama bu kötü bir şey değil; bu gezegendeki çevre kirliliğine yol açan maddelerin bu hayvanlar ve bitkiler üzerindeki etkisini araştırıyorlar. Bitkilere yapılanları farketmiyorsunuz— bitki nedir ki? Ama en iyi sığırları mutilasyona uğradığında, o zaman onu soruştururlar.

D: Bu bana mantıklı geliyor. Çünkü sizlerin birçok şeyi incelediğinizi biliyorum. Bu konuda biraz bilgim vardı, ancak tam cevabın ne olduğunu bilmiyordum. Bu bilgiyi bana verdiğiniz için teşekkür ederim.

Nihayet mantıklı bir cevap gelmişti. Bana, havamızdaki kirletici maddeler, yiyeceklerimize koyduğumuz koruyucular vs. konusunda oldukça endişeli oldukları söylenmişti. Bedenlerimizin sağlığı üzerindeki

etkileri ve ayrıca bu katkı maddelerinin kanserlerde artışa sebep olması ile ilgileniyorlar. Sözde “Kaçırılmış” olanların anlattığı birçok deneyin sebebi bu. Dünya dışı varlıklar bu katkı maddeleri ve çevre kirleticilerin insan bedeni üzerindeki etkilerini kontrol ediyorlar. Ve ayrıca genetik yapıyı etkileyip etkilemediğini bakıyorlar. Bedenleri etkileyen yiyeceklerdeki kirletici maddeleri kontrol etmelerinden daha doğal ne olabilir? Birilerinin yapması gerekiyor. Hükümetimiz kesinlikle bunu yapmıyor.

D: Sizin insanlarınız tarafından, birçok insanın diyetlerinin de değiştiği söylendi. Benimkinin değiştiği kesin.

P: Bunun sebebi gezegenin enerjilerinin değişmesidir. Eğer diyetini değiştirmediyse çok hastalanacaktınız ve ölebilirdiniz. Gezegendeki yiyecek değişiyor. Gezegendeki herşey zamanla değişiyor. Bu, ileride yapmayı planladığımız büyük ışıık patlamasını başlatmadan önce oluyor. (Yeni Dünya Kısımına bakınız) Değişiyor. Değiştirmemiz gerekiyor, çünkü eğer değiştirmeseydik bütün bu kirleticiler nedeniyle ölecektiniz.

Diyetinizi değiştirmeniz gerekiyor, çünkü seneler boyunca bedeniniz kirleticilere karşı hassaslaştı ve kötüye gidiyor. İlâhi güçler insanların bedenlerinin daha uzun süre yaşaması için genetik yoluyla bu değişimi başlattılar. Biz bedenlerin dayanmasını istiyoruz. Ama dayanmıyorlar, kötüye gidiyorlar. Bu onu tersine çevirecek.

D: Bana da bu söylenmişti; ağır yiyeceklerden uzaklaşıp daha hafif yiyeceklere dönüyoruz.

P: Doğru, gezegendeki bedenler değiştikçe, daha hafif oluyorlar. Ve tabii, daha hafif bedenler daha hafif yiyeceklere ihtiyaç duyuyor. Sığır etinin yoğun olduğunu biliyorsunuz. Tavuk eti daha iyi. O daha hafif. Deniz ürünleri daha iyi. Nihai hedef bitkiler, çünkü bedenleriniz daha az yoğun olmaya başladı. Daha az yoğun olan yiyecekler yiyeceksiniz. Bu aşıkâr. Diyetleriniz değişecek ve bu, bedeninizi korumak için. Genetik yapı tamamıyla tahrip edilmesin diye.

D: Bana da bu yüzden aynısı oluyor.

P: Kesinlikle! Sen de burada yaşıyorsun, değil mi?

D: Evet, doğru. (Güldüm) Bana dünyanın her yerinde böyle olduğu söylendi.

Bana, diyetlerimizi değiştirdiğimizde ağır yiyeceklerden uzaklaşıp, daha fazla sıvı gıdalara döneceğimiz söylendi, çorbalar, sıvı meyve

püreleri gibi.

Seansın sonuna yaklaşırken, varlıkların Patricia'ya mesajı vardı:

Ona kendisini çok fazla sevdiğimizi söylemek istiyorum ve sürekli onun yanındayız. Korkmasına gerek yok. Biz her zaman onu korumak için burada olacağız. Fiziksel olarak görünemeyiz, çünkü ışık bedenlerimiz olduğu için fiziksel olarak görünmemiz neredeyse imkansız, bizler ışık varlıklarız. Ve eğer aşağı gelip fiziksel olarak görünürsek, bu da varlığımız bünyesindeki spiritüel enerjileri altüst edebilir. Ve böyle bir şeyi atlatmamız zaman alıyor. Bu yüzden buraya fiziksel seyahatler yapmıyoruz. Onu ziyaret etmek isteyen varlıklarımız var, bunu duymaktan memnun olacak, çünkü geçmişte bizden bunu istedi. şu anda buna hazır değil. şu anda buna hazır olmadığını bilmesine onu inandırın. Ama Dünya yılı ile on yıl içerisinde buna hazır olacak.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

BAŞKA BİR GÖZLEMCİ

Bu seans, Hawaii'deki hipnoz sınıfımda tanıtım gösterisi olarak yapılmıştı. Teresa, hali hazırda hipnoz uygulamaları yapıyor ve bir şifacı olarak çalışıyordu, ama yine de doğru yolda olup olmadığını bilmek istiyordu. Birçok şüphe ve belirsizlik yüzünden rahatsızdı. Bir çeşit aylak olduğu bir yaşamına gitti, bir yerden diğerine giden, bir süre çalışıp başka yere geçen bir adamdı. Gerçek anlamda bir evi yoktu, bazen yalnızlık çektiğini kabul ettiği halde, bunun onu rahatsız etmediği görünüyordu.

T: Kendim olmayı seviyorum, ama bu insanları iyi tanıyamıyorsun çünkü onlar için çalışıyorsun. Belki iki ay kalıyorum, işim bittiği zaman yola devam ediyorum. İşimin bittiği zamanı biliyorum, ya da biri bana bitti diyor, o zaman gitme zamanı. Şu anda bu yıldızı görüyorum. Sen bana bu soruları sorarken hep bu yıldızı görüyorum. Bazen yıldız bana söylüyor. Bazen ben kendim biliyorum. Gitmek zamanı geldiğinde sadece yürüyorum. Veya biri gelip beni alıyor ve bir sonraki işe gidiyorum.

D: Yıldız bana söylüyor demekle ne kastediyorsun?

T: Komik olan bu. Bu yıldızı görmeye devam ediyorum ve onun bana birşeyler söylediğini biliyorum ve ben onu dinliyorum.

D: Sana nasıl birşeyler söylüyor?

T: Bu altın rengi bir ışık demeti aşağı doğru iniyor ve ben birşeyler biliyorum.

D: Bu ışık demeti nereden geliyor?

T: Karanlık bir gecede gökyüzünde bir yerden. Bir gezegen mi, yoksa yıldız mı bilmiyorum, ama oralarda bir yerde. Aşağı geldiğinde, kafamın içinde birşeyleri biliyorum. Bu yüzden dışarlarda olmam lazım. Ona kendimi daha yakın hissediyorum...dışarıda olduğumda herşeye yakın olduğumu hissediyorum.

Bu çok uzun bir şekilde böylece devam edebilirdi, bu yüzden onu ileride önemli bir tarihe götürdüm. O zamana geldiğimizde başının döndüğünü hissettiğini söyledi. "Şimdi her şey dönmeye başladı. Şu anda bunu bedenimde hissediyorum. Tamamıyla daire çizerek dönüyorum." Fiziki olarak bir şey hissetmesin diye iyi olduğuna dair telkin verdim.

“Santrifüjde gibi bütün bedenim dönüyor. Tam anlamıyla buna benziyor. Sanki herşey turuncu gibi ve tüm bedenim dönüyor ve bu dönmeyi durduramıyorum. Her şey karanlık...turuncumsu bir karanlık, turuncu rengi. Sanki ben bir şeyin içindeyim ve o dönüyor. Kesinlikle bir şeyin içindeyim.”

D: Ne olduğunu bulmak ister misin? (Evet) Bulabilirsin.

T: Bulabileceğimi biliyorum. Geri çekiliyorum, bir tür geminin içindeyim, dışarıdan gemiye bakıyorum. Alt kısmı düz, üstü kubbe gibi, kubbenin kenarları tepesi tersine dönmüş bir kase gibi dışa doğru ve altında bir şey var. Işıklar. Çok büyük olmadığını görüyorum. Ve...dönüyorum.

D: Bütün gemi mi dönüyor, yoksa senin içinde olduğun bir şey mi?

T: Sanırım içinde olduğum oda dönüyor. Şimdi yavaşlamaya başlıyor. Oda geminin içinde. Bir varlık var. Yalnız değilim, ama onlar benim olduğum odada değiller.

D: Neye benziyorlar?

T: Tam olarak göremiyorum. Sadece hissediyorum. Büyük bir varlık... uzun. “Yaratık” demek istiyorum, ama yaratık değil. Bu bir varlık. Bunu dışarıdan görüyorum. Aynı zamanda iki yerdeyim. Odadayım ve odanın dışını görüyorum. Bunun üst kısmını görüyorum. Camdan bir madde gibi. İçeriye görebiliyorsun, ama cam değil.

D: Kubbe olan kısımdan mı bahsediyorsun?

T: Evet. Kontrol sistemleri ya da ona benzer bir şey görüyorum. Kontrol sistemi diye düşündüm. (Gülümsüyordu) Başka varlıklar da olduğunu biliyorum...küçük varlıklar. Komik, çünkü çok değişik görünüyorlar. (Kahkaha attı) Hayal etmiş olabileceğim gibi değiller. Küçükler ve mavimsiler ve fotoğraflarda gördüklerim gibi değiller. Maviler ve diğeri de farklı bir renk, turuncu gibi.

D: Yüzleri neye benziyor görebiliyor musun?

T: Hayır, arkadan görüyorum. (Güldü) Ve aslında ben de onlardan biriyim. Henüz kendimi görmüyorum, ama onlardan biri olduğumu biliyorum. Hangisinden olduğumu henüz görmüyorum. Sadece maskeyi çıkarmak istedim. Kendim olmak için maskeyi çıkarmak...oraya gelen kişi değil. Ben o değilim.

D: Yani oraya geldiğinde farklı mı göründün? (Evet) Sence neden o dönen haznenin içindeydin?

T: Şu anda olduğum kişiye dönüşmek için. Dönmek moleküler yapına bir şey yapıyor, moleküllerini değiştiriyor. Bu benim gerçek formum mu

bilmiyorum, ama başka bir forma dönüştüm. Ve ben o büyük varlıklardan biriyim.

D: Görevini bitirdin mi? Bu yüzden mi oradasın?

T: Hayır, bitirdiğimi sanmıyorum. Sadece gelmem ve bir süre gemide olmam gerekti diye düşünüyorum. Bana birşeyler söylemeleri gerekiyor, birşeyler değişti ve nedense benimle bağlantı kuramadılar. Bana o şeyleri söyleyemediler ve bu yüzden buraya gelip daha fazlasını öğrenmem gerekiyordu. Birşey değişti.

D: Yani tekrardan bağlantı kurmak mı istediler?

T: Evet, sanırım tekrar onlarla birlikte olmam gerekiyordu. Buna ihtiyacım vardı. Orada çok yalnızdım. Burada yalnız değilim.

D: Orada olduğun zaman görevin ne?

T: Bir çeşit kaptan gibiyim, ya da öyle bir şey.

D: Kendini ne yaparken görüyorsun?

T: Hiç bir şey yapmıyorum, çünkü artık aynı değilim. Ama gemiyi çalıştırıp seyahat edebilirim ve yapmamı söyledikleri şeyleri yapabilirim. Ve bu hoşuma gidiyor.

D: Sana ne yapman gerektiğini kim söylüyor?

T: Onun için ve onunla birlikte çalıştığım kişi. Bu başka bir gezegen. Dünya'daydım, ama Dünya'dan değilim.

D: Gittiğin tek yer orası mı?

T: Hayır, başka yerlere de gittim ama şimdi Dünya'dayım. Dünya'da görevim var. Şu an görevimin ne olduğunu unuttum.

D: Dünyaya gelmenin ve bu şeyleri yapmanın amacı neydi?

T: Öncelikle keşif yapmak ve insanlar neye benziyor diye bakmak, ne kadar evrimleşmiş olduklarını görmek ve korkuları neler onu öğrenmek.

D: Bu yüzden mi onlarla fazla kaynaşmadın? (Evet) Sadece gözlemliyor muydun? (Evet) Bu bilgileri topladıktan sonra onunla ne yapıyorsun?

T: Başka birine veriyorum, onlar hallediyorlar. Ve sonra biz başka bir yolculuğa çıkıyoruz. Dünyanın yanı sıra başka birçok yere gittim. Çok ilginç olduğunu düşünüyorum.

D: Dünya insanlarını izlerken onlar hakkında ne düşünüyorsun ?

T: Yani, bulunduğum yerde çok fazla insan yoktu ve yaşamlarını sürdürüyorlar. Yaşıyorlar ama henüz büyük çapta değil.

D: Bundan sonra ne yapacaksın? Biliyor musun?

T: Hayır, henüz bana söylemediler. Belki Dünya'ya geri döneceğim. Ne yapmamı isterlerse, bence sorun yok. Umarım farklı bir zamana gönderirler.

D: Farklı zaman dilimi mi, yoksa farklı yer mi?

T: İkisi de. Onlar seçiyorlar.

Dünyaya geri dönme kararının verildiği ilerideki zamana götürdüm.
“Sana nereye gitmeni ve ne yapmanı istediklerini söylediler mi?

T: Hayır, beni sadece oraya koydular.

D: Sanırım bu konuda söz söylemek isterdin, değil mi? (İkimiz de güldük)

T: Hayır, sorun yok. Beni oraya koydular. Sonra bana bilmem gereken herşeyi söylüyorlar.

D: Seni nereye koydular?

Kendini bir ormanın kenarında ayakta dururken gördü. “Sana ne yapman gerektiğini söylediler mi?

T: Hayır. Ben biliyorum. Onu gördüğümde bileceğim, ancak hâlâ gözlemciyim. Ben sadece gözlemciyim.

D: Fazla karışman gerekmiyor mu?

T: Hayır, gerekmiyor. Ben sadece gözlemciyim. Seyrediyorum. İnsan gibi görünmüyorum. Ne olduğumu bilmiyorum. Uzun ve zayıfım...İnsan mıyım bilmiyorum. Sanki başka bir gezegendeymişim gibi hissediyorum. Orman...kubbe şeklinde aşına olduğum yapılar var. Büyük kubbe çatılı metal yapılar. Ve ben farklı görünüyorum. Çok solgun ve zayıfım ve farklı. Belki bu yere ait bir yaratığım, ama şimdi insan değilim. Ben gözlemciyim. Enteresan bir iş. Sadece izliyorum ve görüyorum. Bir çeşit öbür görev gibi ama daha güzel. Daha sıcak.

Bu bir süre böylece devam edebilirdi ve ben bu yabancı yaşamı da keşfedebilirdim. Ama seansın bu noktasında terapi ve cevap almak için BA nı çağırma zamanı gelmişti. Ayrıca bu, sınıf için bir gösteriydi ve özel seansda olduğu kadar uzun zamanım yoktu. BA na Teresa’ya o yaşamını gösterme sebebini sordum.

T: Gördüğünü daha iyi anlaması ve derinine gitmesi için. Geçmişini anlaması gerekiyor.

D: Her zaman gözlemci mi oldu?

T: Her zaman değil.

D: Ama o yaşamlarında gözlemciydi, değil mi?

T: Evet. Ayrıca insanlara nasıl yardım edeceğini bilmesi gerekiyordu.

İnsanların bütün yönlerini görmesi...daha derine gitmesi.

D: İnsanlar çok yönlü, değil mi? (Evet) Karmaşıklar.

T: Fazlasıyla. O, yüzeyin altını görebiliyor, ama her zaman anlamıyor. Kendinden şüphe ediyor.

D: Eğer başka varlıklar olarak yaşamları olduysa, neden insan olarak gelmesi gerekti?

T: Evriminde daha fazla hızlanabilmesi için. O zaman sadece izleyici, gözlemciydi. İnsan bedeninde daha fazla hızlanabilir. Bunu yapmaya kendi karar verdi, ama çoğunu unuttu.

D: Bu yüzden mi ona neden burada olduğunu hatırlatmak istediniz?

T: Evet, yapması gereken çok işi var. O bir gezgin. Bir yerden diğerine gidiyor, ama bir tek yerde çok uzun kaldı...çok uzun. Bu sefer uzak bir yer seçtiler (Hawaii) Sadece dolaşmak için...bundan hoşlandığını unuttu.

Şimdi görevini en kısa zamanda yapması gerekiyor. Ama kendine sorumluluklar uydurmaya devam ediyor, çünkü unuttu.

D: Seyahat ettiğinde ne yapması gerekiyor?

T: İnsanlarla konuşması, insanları dinlemesi, onlara yardım etmesi ve işini yapması. İnsanların kendilerini yeniden iyi hissetmelerine, yeniden mutlu olmalarına yardım etmesi... onların acılarını iyileştirmesi. İnsanlar onu tanıyacak ve ona gelecekler. O onlara yardım edebilecek. Sor ve sonra dinle. Sorular dinlemenin bir parçası. Diğer şeyler sadece başlangıç. Onu buraya daha yeni getirdiler. Yeni şeyler gelecek. Onları paylaşacak.

D: Üçyüz yıl buralarda olacağı fikrini edinmiş. (İkimiz de güldük) Siz ne düşünüyorsunuz bu konuda?

T: Eğer gerçekten isterse olabilir.

D: İnsan bedeni üzerinde kontrolümüz var, değil mi?

T: Evet, ama o bunun doğru olduğunu bilmiyordu.

D: Bedeni kontrol edebildiğin için, istediğin kadar uzun yaşayabileceğini duymuştum, doğru mu?

T: Evet, yapabiliriz.

“ Onun içindeki şeyleri dönüştürüyoruz... DNA sın...değişiyor.”

D: Bu bir çok insana oluyor, değil mi?

T: Evet, oluyor.

D: DNA neden değişiyor?

T: Çünkü herşey değişiyor. Gezegen değişiyor. Sizin DNA nız değişiyor. Değişmeli...enerjiyi barındırabilmek için, frekansı tutabilmek için.

D: Bazı insanlar bunu kaldıramıyor, değil mi?

T: Hayır, ve onların gitmesi gerekiyor. Ve gitmekten memnunar. Bunu yapmaları gerektiğini biliyorlar. Bu iyi bir şey.

D: Geride kalanlar frekanslarını ayarlıyorlar ve DNA uyum sağlamak için değişiyor.

T: Evet, Bazen bunu hissedebilirsin. Omurganda birşeyler hissedersin.

D: O şekilde mi hissediliyor?

T: Sadece girdaplar. Bu beden şimdi bunu hissediyor.

D: Bazı insanlar onun yalnızca Kundalini olduğunu söylüyor.

T: Hayır. Bu Kundalini değil. Bu DNA.

D: Bu, birşeyler değiştiğinde bedenimizde titreşimler hissedeceğiz anlamına mı geliyor?

T: Evet, ve uyumlandığımızda bazen baş ağrıları. Sırt ağrıları...baş ağrıları. Ama bunlar geçecek. Kronik değil.

D: Ve biz frekanslara gittikçe uyum sağladığımızda bunlar bitecek mi?

T: Evet bitecekler. Ona çok daha fazla enerji veriyoruz. Değişime kapatılmıştı. Bu yüzden enerjisi azdı. İçindeki bir çok şey değişiyordu, ve şimdi bu değişimle dönüşecek, DNA ile birlikte.

T: Bizimle buraya sınıfa gelmek için tartıştı. Gelmek istedi, ama gelmek istemedi de.

D: Ne demek istiyorsunuz? Açıklayın.

T: Açıklayacağım, senin öğrencilerinden biriyle değil seninle bağlantı kurması gerekiyordu.. Burada seninle birlikte olmalıydı, seni duymalı ve hissetmeliydi, çünkü bu, onun enerjisini dönüştürdü. Sadece senin enerjin ve mevcudiyetinde olmak başka insanların enerjilerini dönüştürüyor. Sadece öğrettiklerin değil. Sen bunu yapıyorsun.

D: Gelmek istemedi demiştiniz?

T: Hayır, gelmek istedi ama gelmesinin ne kadar önemli olduğunu bilmiyordu. Bugün, bu anda burada seninle ve diğer insanlarla olması çok önemliydi.

D: Sizce bu grup onlara öğrettiklerimi yapabilecek mi?

T: Ha, evet...hepsi değil, ama çoğu. Bazısı yapmak istemiyor. Bazısı sadece deneyimlemek için geldi, bazıları yapacak.

D: Ulaşabildiğimiz kadar çok insana ulaşmalıyız.

T: Evet, öyle.

Mesaj: O her zaman gözetiliyor. Seviliyor ve biz her zaman buradayız. Biz herkes için buradayız. Asla yalnız değil.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÜNYA İÇİN EN İYİ GÜNDEM

Randy, bilgisayarla evinden çalışıyordu. Metafizikle son derece ilgileniyordu ve hayatının anlamını bulmak için bundan yararlanıyordu. Evliydi ve çocukları vardı, buna rağmen hayal kırıklığına uğramıştı, çünkü Dünya için yapması gereken bir şey olduğunu hissediyordu. Bu seansın ana nedeni buydu, neden burada olduğunu öğrenmesine yardımcı olmak.

Randy buluttan indiğinde, tuhaf bir sahne gözlemliyordu. Tecrit edilmiş bir yerde karlarla kaplı bir arazideydi ve karların üzerine inmiş iki tane uzay aracı görüyordu. “Onlar Dünya’da gerçekten çok uzak bir noktadalar. Sanki kutuplardan birine benziyor...Kuzey kutbu.” Araçlardan birinin üzerinde elmas biçiminde bir işaret vardı. Her ikisi de on kişi alabilecek kadar büyük görünüyordu. Bunun ne anlama geldiğini bilmemekle beraber, onların iki farklı grubu temsil ettiğini düşündü. Aracın etrafında insanlar vardı. “Işıktan kıyafet giyiyorlar. Bu bir üniformamı bilmiyorum, ama daha ziyade koruyucu bir tabaka gibi. Kıyafetten çok uzay elbisesi gibi. Tüm beden, hatta kask da kapalı. Soğuktan iyi bir şekilde korunuyorlar.” Bu durumu sadece gözlemliyor gibi görünüyordu, katılımı yoktu. Dolayısıyla insanlar ondan haberdar değildi.

R: İki ayrı grup gibiler. Sanki bir çeşit uzlaşma üzerine konuşuyorlar.

D: *Yani iki ayrı ülke gibi mi demek istiyorsun?*

R: Hayır, Bunlar iki karşıt görüş ya da fikir. Her ikisi de Dünya’daki evrimleşmenin gerçekleşmesini istiyor. Bunun en iyi şekilde olabilmesi için fikirlerini ortaya koydular. Bir gurup doğrudan etki yapmak istiyor, diğer gurup daha az doğrudan bir etki istiyor. Bu iki farklı bakış açısı. İki ayrı fikir; ya doğrudan bir etki yoksa dolaylı bir etki.

D: *Her biri farklı sonuç verebilirdi, değil mi? (Evet) Her ikisinin de Dünya’nın evrimleşmesi konusunda anlaştığını mı söyledin?*

R: Doğru. Bu onların ortak hedefi.

D: *Neyi Dünya’nın evrimi olarak görüyorlar?*

R: İnsan bilincinin evrimi. Onları içinde bulundukları döngüden çıkarmak. Yani bir grup radikal bir çözüm istiyor—negatif anlamda radikal demek istemiyorum. Daha doğrudan bir yaklaşım, ve diğer gurup

da daha zekice bir yaklaşım istiyor denebilir.

D: Ama her ikisi de Dünya'da bilincin evrimleşmesinin zamanı olduğu konusunda anlaşıyorlar, değil mi?

R: Evet. Ve birlikte çalışma konusunda da anlaşmışlar. İhtilaf olsun istemiyorlar. İki ayrı karşıt model olsun istemiyorlar. Konuştuklarının bir kısmı bu. Birbirlerinin perspektiflerini görmeye çalışarak ortak bir hedefe ulaşmak istiyorlar.

D: Onlara bunu yapmasını söyleyen biri mi var, biliyor musun?

R: Hayır, sanki birbirlerinin düşüncelerini görebilecekleri daha yüksek bilinç düzeyinde gibii görünüyorlar.

Sonra ona, bedenini nasıl algıladığını sordum. Onlardan biri olup olmadığını merak ettim. “ Yani, şu anda ben sadece saf bilincim. Sadece gözlemliyorum.”

D: Saf bilinç olarak onların düşüncelerini anlayabiliyor musun?

R: Kesinlikle.

D: Onlar daha önce de Dünya insanlarına yardım ettiler mi?

R: Evet, her zaman buradalardı.

D: Yani buraya gelen yeni bir grup değil? (Hayır) Eğer her zaman burada oldularsa, hangi tarafta yer aldılar?

R: Dolaylı etkiler. Onlar birçok farklı düzlemdeler, yani bir anlamda bu, sadece onların mevcudiyeti, onların frekansları.

D: Bu frekans ve mevcudiyet neyi başardı?

R: Sanırım ışığı getirdi denebilir. İlişkisini şimdiden görüyorum.

Açıklamaya başlayınca, aniden çok duygusallaştı. Ağlayacak gibiydi ama kendini tutmaya çalışıyordu.

D: Bu neden seni duygusallaştırdı? (Randy hâlâ kontrolünü sağlamaya çalışıyordu)

R: Bu bir çeşit ebeveyn olmak gibi...sağlıklı, mutlu bir ortam yaratmaya çalışmak istiyorsun. Bu da sorumluluk duygusu haline geliyor.

D: Bunun senin burada olma amacınla ne ilgisi var?

R: Böylece geri dönüp burada olan bu varlıklara bakabilirim. Onlar birçok boyutta çalışıyorlar. Bir boyutta gemileri var. Tezahür eden fiziksel formları var. Başka varlıkları ve onların niyetlerini etkileme kabiliyetleri var. Sadece mevcudiyetleriyle etki edebilecekleri için bu boyutta

alışıyorlar. Bu, buraya gelerek etki yaratabilecek başka varlıkların sayısını kısıtlayacak. Yani hiç bir şeyle meşgul olmasalar da onların mevcudiyeti biliniyor ve daha yüksek boyutta ya da farklı boyutta, onların bilinç frekansı ve niyetleri de, ayrıca Dünya etrafında koruma yaratmaya yardımcı oluyor. Bu onun etrafını sarmak değil. Hâlâ mutlak zgr irade, zgr akış var, ama buna katkı olan bir enerji de var.

D: Bilinci etkiledikleri zaman bu zgr iradeye karşı gelmek olurdu.

Doğru mu?

R: Evet, ama karşı gelmiyorlar. Yalnızca bir frekans ve enerji sağlıyorlar, bu yüzden bir ışık gibi diyorum...kutsal bir ışık.

D: Yani bunu en iyi niyetle mi yapıyorlar?

R: Kesinlikle.

D: Ama iyi niyeti olmayan başka varlıkların da olduğunu söylemiştin, değil mi?

R: Evet, farklı seviyelerde varlar. Anlaşmazlık da burada...iki farklı perspektif. Doğrudan etkilemek isteyen bir gurup var, yani geniş anlamda bu, diğer guruba müdahale ederek burada oldukları anlamına gelebilir. Bu bir seviye ve bu boyutsal realitede maddi değişiklikler yaparak etkileyebilirler...gözle görülebilir değişiklikler. Bir grup bunun daha faydalı olacağını düşünüyor ve diğer grup daha pasif. Hâlâ emin değiller.

D: Yani Dünya'nın ne yöne gitmesi gerektiği hâlâ belirgin değil mi?

R: Dünyanın nasıl gitmesi gerektiği değil. Bu sadece müdahale bir meselesi ya da müdahale etmeme. Ebeveynlik görevine geri dönme meselesi. Ne zaman yol gösterirsin, ya da nasıl yol gösterirsin, veya müdahale etmeli mi yoksa etmemeli misin? Yani karışmakla müdahale etmek arasındaki ince çizgi bu, ya da böyle bir şey. Müdahalenin, onların karışmasının ya da diğer gurubun düşündüğü doğrudan eylemlerin sonuçsuz olup olmadığından emin değiller.

D: Onlara tavsiyede bulunan kimse var mı?

R: Bir kolektif var gibi görünüyor.

D: Dünya'nın evrimleşmesini istiyorlar gibi görünüyor; sanki olması gerekli bir şeymiş gibi.

R: Ya, evet. Evet, bu net.

D: Bu, onlar negatiflikten uzak, pozitif olarak gelişsinler anlamına mı geliyor?

R: Bunu o şekilde mi görüyorlar emin değilim. Sanırım bunu, zgr irade ve zgr seçim haklarının farkına varmaları için bir gelişme olarak görüyorlar. Yani kanımca doğrudan eylem isteyen grup biraz sabırsız gibi.

(Güldü) Benim yorumum bu. Bunun çok uzun sürdüğünü düşünüyorlar ve eylemlerinden bir kaçı bunu hızlandırabilir. Ama yine de, daha ziyade gözlemci olan ya da daha dolaylı etkiyi savunan grup buradaki bilinç düzeyine saygı duyuyor. Biraz çıkmaz bir durum var gibi, bu sanki her iki bilinç de özgür iradenin farkında değil ve bir seçeneği olduğunu bilmiyor, ve bunun ilerlemesi zor. O zaman özgür irade olasılığını, onların özgür iradesini etkilemeden nasıl sunabiliriz? Başka bir deyişle, özgür iradeyi bilme farkındalığına doğal olarak evrimleşmezlerse, o zaman potansiyel olarak bu hiç bir zaman olmamış gibi olur. Yani bunun, evrim yoluyla onların ortak bilinçlerinde olması gerekir, ya da bir gurubun önerdiği gibi etkileme yoluyla daha çabuk olabilir. Ve etkileme, onlara en basitinden yeni fikirler ve yeni kavramlar, inanış sistemleri tanıtılarak olabilir. Fiziki kontak ya da karşılıklı iletişim olması gerekmez.

D: Öyleyse insan ırkının ortak bilincine yeni fikirler mi sunacaklar?

R: Evet, ama bu zaten var. Mesele insanların bunu görmesinin nasıl sağlanacağı. İnsanların bunu nasıl farkına varacağı. Şu anda insanlar sadece ayaklarına bakıyorlar. Oysa tüm evrenin bilgisi ve armağanları tam orada olduğu halde, ayak parmaklarından başka bir şey görmüyorlar. Bilmiyor gibi görünüyorlar. Bulundukları bilinç seviyesinde, bu bilgiyi nasıl elde edeceklerine dair hiç bir araca sahip değiller

D: Büyük ihtimalle bunun varlığından bile habersizler.

R: Doğru. Müdahalenin ya da her neyse, bir başka yönü daha var, bu da becerinin nasıl kullanılacağı. Bu bir yetenek. Yani bu, başlı başına bir fikir. Farkındalıklarını arttırmaları nasıl sağlanabilir?

D: Bunun nasıl başarılacağı konusunda herhangi bir fikirleri var mı?

R: Ayrıca o grup içinde de farklı fikirler var. Bu fikirlerin en cüretkar olanı kendilerini insanlara göstermek, ama bu çok büyük bir pozitif ve de negatif olay yaratır gibi görünüyor. Hazır olan insanlar bunu kolayca kabul ederler ve hazır olmayanlarda kolayca korkuya, belirsizliğe ve şüpheye kapılıp, tersi istikamete koşarlar. Yani bazısına çok faydası olur, ama potansiyel olarak felaket olurdu. Küresel anlamda bir felaket değil, ama faydalı da olmaz. Görüşülen konulardan biri de buydu.

D: Diğer konular neydi?

R: Hazır olan bazı seçilmiş kişilerle kontak kurmak ve onlarla beraber çalışarak bir fikir ortaya çıkarmak.

D: Bu fiziksel bir kontak mı olacaktı? (Evet) Kişiyi korkutmayacak şekilde.

R: Doğru. Meselenin en önemli noktası bu. Görüşülen konulardan biri de bu. Gerçekten tatsız bir durum. Kendini onlara tanıtıyorsun, sonra

olasılıkları öneriyorsun ve daha sonra bu olasılıkları sağlamlaştırmak için birkaç kişi buluyorlar. Daha yoğun olmasına izin veriyorsun. Sonra özgür iradeyi ihlal edemiyeceğini biliyorsun ve daha sonraki plan bu fikrin daha fazla insana tanıtılması için daha büyük bir amaç haline getirmek oluyor. Yani, belki etrafa yayılan fikirleri yaratan şifacı biridir, böylece insan bilincine dayalı bir evrimi aşıliyordur.

D: Bu şekilde özgür iradeye karşı gelinmiyor. (Doğru) Mesele diğer insanların dinlemesini sağlamak.

R: Bu, insanlığın sorumluluğu ya da görevi olacaktır. Yani yapılacak olan atalet momenti elde etmek. Yeterli çoğunluğu elde etmek gerek ve bu yeterli çoğunluk ortak bilincin tohumlarını düzeltebilir.

D: Gündemlerinde hükümetlerle bağlantı kurmak var mı?

R: Hayır. O konuda birçok fikir var. Bu, ağır basan bir fikir gibi görünmüyor. Bağlantı kurulacak olan, hazır olan bireyler olurdu.

D: Teklif edilen başka fikirler var mı?

R: Eğer o yöne doğru giderse, son olarak konuştuğumuz, en mümkün olan, en olabilecek fikir ya da çözüm gibi görülüyor. Yani zamanla doğal olarak açılarak daha uzun süreceğini düşündükleri, en pasif olan diğer yön.

D: Peki, bu insanlarla kontak kurarlarsa, onlara ne tür bir bilgi verecekler ya da onlarla ne paylaşacaklar?

R: Sanırım bu, kişiye özel olacak. Zihinleri paylaşma imkanı olmadığından, kontak kuracakları insanların nelere ilgi duyduklarını—ilgi duymak en doğru kelime gibi— onların yatkınlıklarını biliyorlar. Ve o kişi ile, o bireyin kendi alanında ya da ilgi alanları dahilinde çalışacaklar. Başlangıç olarak her kişiye bireysel bir mesaj verilecek.

D: Bu kişi kesinlikle insan olmayan bir şeyle kontak kurmayı kabul edebilecek mi?

R: Kontak kurdukları kişi için bu sorun olmayacak. Çünkü insanların aklındakileri görebiliyorlar.

D: Son yıllarda insanlar araçları, gökyüzünde gemileri görüyorlar; ve daha çok insan kendisiyle kontak kurulduğu hakkında konuşuyor.

R: Sanırım bu başka bir grup. Bu daha önce hiç görülmeyen bir grup. Bu tamamıyla farklı bir grup. Bu müdahale etmemiş bir grup...karışmamış. Bunlar hep gözlemci oldular. Onlar her zaman burada mevcuttular. Gelecekte daha çok doğrudan ilgilenecekler. Şu anda hiç bir şey yapmıyorlar.

D: Şimdiye kadar gözlemci olarak ne zor bir görevleri olduğunu ve aniden bunun değiştiğini düşündüm. (Doğru) Peki bunun en doğru fikir olduğunu

mu düşünüyorlar?

R: Gruplardan biri öyle düşünüyor, evet.

D: İnsanlara nasıl görünecekler?

R: O kişi onları en iyi şekilde nasıl kabul edebilecekse. Baktığım varlıkların birçok eş zamanlı olma potansiyeli var. Gerek duydukları herhangi bir boyutta olabilirler, yani bir fiziksel formda ya da eter olabilirler, böylece eşzamanlı olarak birden fazla gerçeklik seviyesini etkileyebilirler. Yani en kabul edilebilir formda görünecekler.

D: Onların normalde görünüşleri nasıl?

R: Bu enteresan bir şey. Bu paralel. Eterik olabilirler yada basitçe fiziksel olabilirler ve aynı anda ikisi de olabilirler.

D: Yani normal bir fiziksel görünüşleri yok mu?

R: Evet...hayır. Sanırım, düşük frekansın onların yüksek bilincinin projeksiyonu olduğu söylenebilir, ama bu, bir şekilde tamamen simbiyotik (ortakyaşar ÇN).

D: Sen bu varlıkları ortama uyum sağlamak için kıyafet giymiş olarak görüyorsun, bu yüzden o kıyafetin içinde bir çeşit fiziksel form vardır diye düşündüm.

R: İlginç olan da buydu . Belki bu sadece temaslar içindi, çünkü, evet fiziksel formları var. Tam olarak formun hangi frekansta olduğundan emin değilim, ama aynı zamanda esnek gibi de görünüyor. Bu toplantıyı yapmak üzere Dünya'daydılar, belki de benim için böyle göründüler.

D: Bu senin neden Dünya'da olduğunu açıklıyor mu?

R: Peki ben neden buradayım? Onların amacı ile kendi amacım arasında paralellik gördüm. (Güldü) Ben daha fazla bunun "içindeyim" gibi görünüyorum. Burda olmak, hayatta olmak, frekansı tutabilmek, iyiliği tutabilmek ve bunun erişilebilir olmasına izin vermek için. İnsanlar onun orada olduğunu bilsin ya da bilmesin. (Tekrar duygusal olmaya başladı) Ve bu tekrar benim, müdahale etmeli miyim ya da karışmalı mıyım veya daha doğrudan bir etki mi olmalı hakkındaki yılgınlıklarına geri dönüyor.

D: Görevinin ne olduğunu düşünüyorsun?

R: Benim bu farkındalık durumundaki görevim mi ya da insan formundaki görevim mi?

D: Hangisi olursa. İkisi hakkında da konuşabilirsin.

R: Görünüşe göre görevim tek tek gözlemlemek. Yukarıda neyse aşağıda da aynı gibi hissediyorum...gözlemlemek olacak. Tarafsız bir gözlemci olmak zor. Gözlemci olmak ve belirli bir bakış açısında olan tek gözlemci olmak zorluğun bir parçası sanırım. Bir seviyede her ne olacaksa, o doğru.

Ve, doğru ve yanlışın, ya da iyi ve kötünün, ya da karanlık ve ışığın veya daha iyi etkinin ya da negatif etkinin olduğunu biliyorum. Orada eyleme geçmeyi, ya da fark yaratmayı ya da müdahaleyi ya da karışmayı seçiyorum. O seviyede çalıştığım, ben problemin çaresi miyim yoksa problemin parçası mıyım? Ve yine bu da, ona başka bir seviyeden bakmak olur, bu yüzden sanırım rolümü nasıl oynayacağımdan emin değilim.

D: Oyunda hangi rolü oynaman gerekiyor?

R: Eğer etkim varsa, o zaman sadece o belirli yerde sahip olduğum farkındalık durumundan etkilediğimi görüyorum. Ama hiç bir şey yapmazsam ve sadece gözlemlersem, bu benim daha doğal bir halim gibi. Bu yüzden burada kendimi yalnız hissediyorum.

Biraz bilgi almış olmamıza rağmen bu gerçekten bir bulmacaydı. Bu şekilde bulamayacağımızı bildiğim, daha fazla bir şeylerin olduğunu biliyordum. Onu bu sahneden çıkarıp BA nı çağırdım ve Randy' e herhangi başka bir şey gösterilebilecekken (özellikle geçmiş yaşamlar bulmayı düşünürken), neden o sahnenin gösterildiğini sordum.

R: Bu en mantıklı örneksemeydi.

D: Neden Randy'nin onu görmesini istediniz?

R: Buna bir anlam kazandırmak için. Fiziksel bedende olmasının sebebine.

D: Ona açıklayınız. Bilmek istediği şeylerden biri buydu.

R: Bu daha kapsamlı yaratılışı deneyimleyen birçok sarılmış ve katlanmış gerçeklik seviyesi var. Şu anda onun için fiziksel formda yapacağı bir görev görmüyorum. Özgür iradesi var ve onunla ne yapacağını bilmiyor. Bu, ilerleme yönünün bir parçası, çünkü özgür iraden olduğunu farkettiğinde bir sonraki aşama ne? Bununla ne yaparsın? Ve o bunun ön kısmında. Bunu anladığında, (Güldü) o zaman bu, bilincin evrimleşmesine katkı olacak.

D: Bunu anlayabilmesi için ona herhangi bir ipucu verebilir misiniz?

R: Bu yüzden gülüyoruz, çünkü müdahaleye karşı karışma, karışmaya karşı evrimleşme, bizim uğraşımız her zaman bu.

Randy metafizik dersleri almıştı ve bir çok farklı yollar ve yaklaşımlar denemişti. BA bunun önemli olmadığını düşündü. "En basiti özgür iradesini ifade etmesi. Tek yapması gereken ifade etmek. Geriye kalan tek şey bu. Gerek duyulan başka bilgi, başka sezgi yok. Sadece basit olarak

kişisel farkındalık noktasına gelmek gerek. Bu yüzden, sanırım özgür irade ile ne yapacağını anlamaya çalışması kendini keşfetmek oluyor. Şimdi özgür iradeyi anladığına, özgür iradeye inandığına, özgür iradeyi gördüğüne göre, o özgür iradeyi nasıl ifade edeceğine dair bir amaç belirlemesi gerekiyor. Gezegende bu olacak ve herkes özgür iradeyi anladığında, aynı durumda olacak. Şimdi özgür irademiz var, bunun farkındayız. Bunu seçebiliriz, onu seçebiliriz, ama yine de gerçeği yaratabilmek için bir amaç belirlemeleri gerekli. Yani sadece özgür iradeyi ya da doğruyu ya da yanlış, sağ veya solu, yukarıyı ya da aşağıyı seçebilme kabiliyeti olduğunu bilerek, bu biliş deneyim sahibi olmak için...bilgiye sahip olmak için...evrimleşmek için bilgeliğe sahip olmak için açıkça ortaya konmalıdır. Bir fikir kavramı görecekseniz, bu en bağımsız haliyle bir evrim olmazdı.”

D: Yani bunu kendi başına bulması mı gerekiyor?

R: Bu, keşfetme işleminin bir parçası, evet.

D: Döngülerini tamamlıyor mu?

R: Evet, doğru.

D: Eğer tüm öğrenimini tamamladıysa, bu seferki Dünya'daki son yaşamı olmalı?

R: Gerçekte öğrenim diye bir şey yok. Bu konuda zorunluluk yoktu.

Burada geleneksel bir süreç yoktu.

D: Ben okula benzer bir şey düşünüyordum.

R: Yani, tabii ki deneyimlemek için fırsat olan her yerde ve her zaman öğrenilecek bir şey var. Bu deneyimin sebebi, özgür iradeyi bilmek ve bunu bir çok seviyede deneyimlemek. Burada geleneksel olarak reenkarne olan ruhlar da, farkındalık olarak yükseliyorlar ve onların da reenkarnasyon işlemi oldukça dramatik bir biçimde değişecek. Paraleldeki bir çok seviyede olan bedenlenme tezahürümüzün amacının bir kısmı da, paraleldeki bu seviyelere yardım etmek içindir.

D: Reenkarnasyon biçimi nasıl değişecek?

R: Gerçekliğin boyutunda var olan inanç sistemleri var, bunlar aynı zamanda o gerçeklikte kişiyi sınırlayan bilinç seviyeleri olarak uydurulmuşlar. Ve tıpkı Dünya'da olduğu gibi, bilincin daha kapsamlı bir şeyin olduğunun farkına varması evrimi de bir sonraki bilinç düzeyinde ortaya çıkıyor.

D: Ama hâlâ buraya gelmeye devam etmesi gereken, reenkarne olması gereken insanlar var, değil mi?

R: Evet ve hayır ve mümkün. Reenkarne olması gerektiğine inanan, kendilerini fırsatlara açmaya istekli olmayan insanlar bu gerçekliği süresiz olarak sürdürmeye devam edebilirler. Başka fikirleri ve inançları kabul etmek için kendilerine izin veren varlıklar, diğer seçenekleri keşfetmeye ve farklı gerçekliklere gitmeye olanak bulacaklardır. Bir de çok uzun zamandır bunun olmasını beklemekte olan varlıklar var. Yani bunun olmasını bekleyen insanların ve varlıkların, yardım etmek ve desteklerini, becerilerini, bilgilerini, bilgeliklerini, etkilerini sunmak için kalmış olan, hâlâ bu gezegende varolan bazı usta kişiler oldukları söylenebilir. Daha fazla bir şey olduğunu biliyorlar ve bunlar devam edebilirler.

D: Yani her şey değişiyor mu?

R: Kesinlikle herşey değişiyor.

D: Randy gerçeği aradığını söylüyor. Gerçek ne sahi?

R: Geniş perspektiften bakıldığında gerçek herşey demek ve kavranılamaz. Ya en geniş resmi görürsün ya da en küçük detaylara bakıyorsundur. Yani gerçek,—sorunun cevabı — uyumsuz olan hiçbir şey yok, sadece onun düşünceleri, inançları ve fikirleri dışında. Başka bir deyişle yalan yok. Bütün işi yaptı. Bilgisi var. Deneyimi var. Bilgeliği var. Sadece bununla ne yapacağını seçmeli. Eğer amaçlarını yapılandırırsa hiç bir kısıtlaması yok. Sınırsız potansiyeli var. Dünya yüzeyinde olacak olan bu. Bilinci potansiyelini uyandıracak ve hâlâ kendi akademik değerini ... zekasını gösteremeyecek. Gerçeklikte gerçek olmadan önce, o bilginin amacı ve dinginliği, motivasyonu ve yönü ve yoğunlaşması olmalı. Çok az kişi bunu yapabildi ve bu onun görevlerinden biri.

D: Karmaşık görünüyor.

R: (Güldü) Elektrik düğmesini açmak gibi bir şey.

D: Elektrik düğmesini o mu açacak yoksa siz mi?

R: Düğmeyi o açacak. Biz hiç bir zaman müdahale etmedik. Başka bir şekilde ifade edelim. Bunu kendi bağlamında bir referans noktası olarak kabul edelim. Burada herhangi bir şeyi yaratabilme kabiliyeti ile Randy var. Onun, amaçlarını ve arzularını gerçekleştirebileceğine inanan... amaçlarını ve arzularını destekleyen bir inanç sistemi var. Onun inanç sistemi ile tezahür etme kabiliyeti arasında hiç bir çelişki yok. Meselenin özü, kabiliyeti olduğuna inanmasına rağmen, ki inanıyor, bu kabiliyeti harekete geçirmedir. Yani biz bunun elektrik düğmesi olduğunu söylüyoruz, ama bu amaç düğmesi. Başka bir şekilde ya da anlamda düğme filan değil. Ama bu sadece kendini algıladığın kişi olarak kabul etmek. Ve bu, daha geniş kollektif insan bilinci anlamında herhangi bir

amaç değil, diyebilirsiniz ki ‘‘Bugün kim olmak istiyorsun?’’ Ve bunu tanımlayınca, sonrasında yapmanız gereken onu tezahür etmek.

Anlatabilmek için çok zorlanıyorum, ama kendisini katılım noktasına getirdiğinde...kendinle bütünleşme...kendini artık ayrı bir  ehre olarak görmediği nokta. O noktaya geldiğinde, o zaman burada etkiyi yaratacak ve böylece  zg r iradesi olacak. Ve bu önceden kararla tırılmı  bir şey ya da kader değil, ama bu noktaya ulaştığında kendini kanıtlayabilecek. İleri gidebilmek için karar vermesi gereken noktadayız. Amacını belirlemek ve tanımlamak ve de kendi gerçeğini yaratmak için karar vermesi gerekiyor.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BİR UZAYLI BAŞKA BİR UZAYLI TARAFINDAN KAÇIRILDI

Michael, Rusya'dan Birleşik Devletler'e göç etmiş genç bir işadamıydı. Evli ve çocukları olduğu ve işinden de oldukça memnun olduğu halde, çok fazla güvensizlik duygusu ve korkuları vardı. Kendini tıkanmış hissediyordu ve sürekli bir yalnızlık, aidiyetsizlik duygusu içindeydi. Seans sırasında araştırmak istedikleri bunlardı. BA'nın cevapları bulacağını biliyordum, ama bu sefer gerçekten de tuhaf bir yoldan gitti. Her zaman umulmayanı bekle!

Olay yerine geldiğinde Michael'ın ilk gördüğü, kırmızı renkli toprak ve doğru bir renk olmadığı görülen bir gökyüzüydü. Sonra etrafına baktığında uzakta bazı binalar gördü, ama yakından bakınca bunların binaların enkazı ya da harabelere benzer *kalıntılar* olduğunu gördü. Hiç ağaç ya da bitki örtüsü yoktu, sadece çıplak kırmızımsı kahverengi toprak ve harabeler vardı. Hiç bir yaratık emaresi yoktu. "Burada yıkım olduğuna dair bir his var. Korku hissetmiyorum. Dehşet ya da benzeri bir şey hissetmiyorum. Bu yerde tek başıma ayakta duruyorum ve neden burada olduğumu anlayamıyorum. Ufukta bir çeşit enkaz var gibi görünüyor." Harabelere yaklaştığında, ortada herhangi bir yangın görmediği halde havada yanık kokusu vardı. Bir tahribatla dümdüz olmuş bir kaç taş binanın kalıntıları vardı. Bu yere herhangi bir bağ hissedip hissetmediğini sordum. "Burası içinde yaşadığım bir yermiş gibi gelmiyor, ama buraya aittim ve geldim ve yok olmuş olduğunu gördüm. Burada üzüntü hissediyorum. Bu olay olduğunda kendimi buradaymışım gibi görmüyorum." Kendini esas olarak insansı bir kadın bedeni olarak algıladı ve uçuşan bol bir kıyafet giyiyordu.

Burayla bağlantısı yoksa, olay olduğunda herhalde başka bir yerdedir diye varsaydım. Bu seanslar esnasında gitmek istediğimiz yöne gidebileceğimizi bildiğim için, onu buraya gelmeden önce olduğu yere götürdüm. "Şimdi açık bir alandayım ve önümde gezegenin kavisini görüyorum. Yıldızları görüyorum. Bir yerlerde bir galaksi sanki, ama

gezegenin rengi koyu bir renk. Sabahın karanlık tarafı gibi, ama kenarı parlak. Ben bu gezegenin karanlık tarafındayım.”

D: Bu az önce üzerinde olduğun gezegen mi, biliyor musun?

M: Bilmiyorum, ama ben uzaydayım.

D: Herhangi bir şeyin içinde mi seyahat ediyorsun?

M: Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Bir pencere var, ama pencere... boşlukta. Uçan daire gibi değil, ama pencere yarım daire şeklinde ve benim önümde, üst kısmından kavisle yuvarlatılmış ve altı düz. Ben bundan dışarı bakıyorum. Ve sanki bu aracın ya da her neyse onun içinde uçuyorum gibi.

D: Araçta yanında başka kimse var mı?

M: Geriye dönüyorum. Biri var gibi. Şeklini göremiyorum, ama bazı varlıklar var gibi. Yalnız başıma değilim. Gümüş rengi bir üniforma giyiyorum sanki ve uzun kollarım var. Sıcak. Kendimi sıcak hissediyorum.

D: O gemide görevin ne? Kendini ne yaparken görüyorsun?

M: Önümde bir tür uçuş sistemi var...bazı ışıklar. Ve ben navigasyon yapıyorum gibi görünüyor, çünkü sistem ışığı bu pencerenin önünde. Ve sanki ben bu aracı kullanıyorum.

D: Oradan yola çıktığınız bir ana üssünüz var mı?

M: Aklıma gelen: Mars (Güldü) Aklıma ilk o geldi.

Ona, evi olarak adlandırdığı o yere geri gitmesini ve oranın neye benzediğini tarif etmesini söyledim. Hâlâ kendini sıcak hissettiğini söyledi ve ona daha serin ve rahat hissetmesi için telkinde bulundum. “Kırmızımsı renkli bir binanın içinde gibiyim. Pencere görmüyorum, ama yerler taş. Bu binadan dışarı çıkmaya çalışıyorum ve gökyüzü mavi renkte değil, daha çok gri gibi. Bir güneş görmüyorum. Burası yolculuk etmediğim zaman kaldığım yer mi bilmiyorum, ama bu gezegende burayı gördüm. “Yemek yedin mi diye sorduğumda, yiyeceklerle bir ilişkisi olmadığını gördüğünü söyledi. Onu ileriye önemli bir tarihe götürdüm ve ne gördüğünü sordum. “Kendimi dikey görünen, uzay aracına benzer bir şeyin önünde daha aydınlık bir yere bakıyor olarak görüyorum. Bu araç gümüş rengi ve yerde duruyor. Etrafıma baktığımda uzakta yeşil bir bitki örtüsü var.”

D: Yani uzay aracı gibi görünen bir şeyin önünde ayakta duruyorsun. Bu senin içinde yaşadığın aracın mı?

M: Hayır. Bu araca şaşkın bir şekilde bakıyorum.

D: Neye şaşırdın?

M: Gemiye görüp, merakla ona bakmama.

D: Yani bu sana tanıdık gelmiyor mu? (Hayır) Ne oluyor bana anlat.

M: Aşağı doğru gelen yerde, kapının altında bir boşluk görüyorum, sanki gemiden aşağı biri geliyor. Bu kişinin rengi yeşilimsi, ama büyük bir kafası ve büyük gözleri var... kolları ince...ve bana doğru geliyor.

D: Senin insanlarından farklı mı?

M: Evet, farklı... daha kısa ve bana yabancı geliyor. Farklı bir şey hissediyorum...içimde korku var, çünkü bunun ne olduğunu anlamıyorum.

Sonra bu uzun geminin tepesinden aşağı doğru bir ışının gelerek, kendisinin sol tarafına dik olarak indiğini gördü.

D: Bu ışığın amacı ne? Biliyor musun?

M: Amacını bilmiyorum, ama benim anlamadığım bir şey olduğu için korkuyorum. Ve belki—nasıl denir— negatif amacı ya da anlamadığım bir şey olabilir diye korkuyorum. —Kaçmam gerektiğini hissediyorum ve aniden yerden yukarı kaldırıldım ve sanki ayaklarım gemiye doğru yatay bir şekilde süzülüyormuşum gibi hissediyorum. Birşey beni kendine doğru çekiyor gibi görünüyor. Gemiden gelen enerjilerin beni içine doğru çektiğini hissediyorum, çünkü geminin içine doğru gidiyorum. Şimdi içindeyim ve içerisi çok büyük görünmüyor, bir çeşit bölmeler görüyorum, oda gibi...hologram odası gibi ya da benzer bir şey. Başka bir varlık görüyorum, bu ilk gördüğümünden farklı. Çok ince bacakları, incecik kolları var, daha küçük kafalı ve gümüş yakalı.

D: Ama bunlar senin insanlarından farklı, değil mi?

M: Farklılar, evet ve şimdi korkacak bir şey olmadığını hissediyorum.

Sanki beni yatıştırmaya çalışıyorlar. Farklı bir duygu.

D: Seni buraya neden getirdiklerini sorabilir misin?

M: Deney gibi hissediyorum. Neden? , diye sordum. “DNA. Senin örneklerinle alakalı. Onları yeniden hizalamamız lazım.” Bunu duyuyorum...Bu hizalamanın yeniden yapılandırılması. DNA örneklerini yeniden yapılandırmaya çalışıyorlar. Neden? Fonksiyonu düzeltmek için. Ne çeşit bir fonksiyon? Daha iyi beceriler. Daha fazla kaynak açmak için. (Onlarla konuşuyordu) Ne için kaynak? Enerjiyi manipüle etmek için. Yeni bir yönde ilerlemek için...aklıma gelen yeni boyut.

D: Her şeyi hizaladıktan sonra ya da DNA yı değiştirdikten sonra, o

enerji ile ne yapmanı istiyorlar?

M: Aklıma Dünya'ya barış götürmek geldi. Dünya'ya barış.

D: Dünya'ya mı gitmeni istiyorlar? (Evet) Bu düzelttikleri yeteneklerle mi? (Evet) Neden seni seçtiler?

M: Yıkım. Ben orada mıydım? Öğrenmeye çalışıyorum. Enerjiyi daha verimli bir şekilde kullanmayı öğrenmeliyim. Yıkım sırasında orada olmam hiç iyi değildi, ama nedeni neydi?

D: Peki bu yeteneklerle Dünya'ya gitmeni mi istiyorlar? (Evet) Bunu nasıl yapacaksın?

M: Nasıl? Reenkarne olacağım.

D: Bu, şu an içinde bulunduğun bedende öleceksin anlamına mı geliyor? Ben yalnızca anlamaya çalışıyorum.

M: Şimdi sıcak hissetmeye başladım. Farklı kelimeler duyuyorum, ama tam cümleler duymuyorum. Bilgi zerrelerini anlamaya çalışıyorum.

D: Bu yeni yetenekler enerjiyi manipüle etmekle mi ilgili yani?

M: Enerjiyi daha verimli bir şekilde yapılandırmakla. Diğer insanlarla bağlantı kurmak...sadece kelimelerin ötesine geçmek ve ''grafiksel imgeler'' diye duyuyorum. Noktaları birleştirmek birazcık zor. (Güldü) Bunu nasıl yapacaklarını zihnimde duyuyorum sadece. Yalnız mıyım diye merak ediyorum, ya da Dünya'ya gönderilen başka varlıklar var mı? Gurup olarak... diye duyuyorum.

D: Neden seni seçiyorlar?

M: Enerjiyi köprüleme becerisinden dolayı. Daha fazla odaklanma ve konsantrasyon.

D: Yani bunlar senin sahip olduğun doğal yetenekler mi?

M: Evet, onlar bunu daha fazla odaklı hale getirmek istediler. Dünya'ya geldiğimde bunları kullanmalıyım.

D: Onların görevi uzayda dolaşarak, Dünya'ya göndermek için değiştirecek varlıklar bulmak mı?

M: Evet. Senin nerede olduğunu ve kim olduğunu biliyorlar. Ben bir gurup insandan bahsediyorum ve onlar bu kişilerin kimler olduğunu ve onları nerede bulacaklarını bilecekler.

D: Ve bu görevi yapabilsinler diye onları bulup, DNA larını mı değiştiriyorlar?

M: Evet. Onlara bilgi bankaları hakkında sormaya çalışıyorum. Farklı yeteneklerde galaksi dolusu insanın bulunduğu, çok büyük bir depo.

D: Bu insanların özgür iradesine aykırı mı?

M: Bu yalnızca kendi gruplarının olduğu yer. Çok kafa karıştırıcı.

D: Sorun değil, çünkü bu senin aşına olduğun bir şey değil. Ama onlar senin bu yetenekleri Dünya'ya götürüp, orada kullanmanı mı istiyorlar?
M: Öyle gibi görünüyor.

Michael'ın BA ile kontak kurarsak daha fazla bilgi alabileceğimizi düşündüm. Onu bu yaşamından çıkartarak, BA nı çağırdım. Michael'ın görmesi için neden bu tuhaf durumu gösterdiğini sordum.

M: Önemliydi.

D: Bunun hakkında neyi bilmesini istiyorsunuz?

M: Yeteneklerini. Onları nasıl kullanacağını.

D: O yaşamında farklı tür bir varlıktı, değil mi?

M: Evet. Enerjiyi manipüle etme yeteneğine sahipti.

D: Diğer varlık bu yetenekleri arttırmak için onun DNA sını değiştirdi. Bu doğru mu?

M: Evet, ama o enerjisini suistimal etti. Bu sefer enerjiyi doğru bir şekilde, insanların yararına kullanmayı öğrenmesi için. Enerji suistimali onun varlık türüne özgüydü ve şiddetli sonuçları oldu.

D: Yani bunun karşılığının ödenmesi lazım, bunu mu demek istiyorsunuz?

M: Enerjiyi daha yaratıcı bir şekilde kullanmak üzere değiştirilmeliydi.

D: Michael'ın yapmasını istediğiniz bu mu? Bu yüzden mi ona o yaşamı gösterdiniz?

M: O bir örnekti.

D: Şimdi bu yeteneklerini kullanması mı gerekiyor?

M: Belli bir şekilde kodları çözmek için... Neyin kodlarını çözmek? Enerji biçimlerinin.... tekrar enerji biçimlerine dönüyoruz. Bir çeşit enerji biçimleri. Odaklanma egzersizi yaparak. Enerjiye odaklan. Enerji manipülasyonu sistemi. Barışı yeniden sağlamak. Evren ve denge.

Seans sırasında oldukça şiddetli, gök gürültülü fırtına vardı ve bu da kayıdı yazıya dökmeyi zorlaştırdı.

M: Diğer insanları örgütlemek ve sağlıklı yaşamı teşvik etmek. İnsanları örgütlemek için örgütleme kabiliyetini kullanabilir ve Dünya'da birçok insanın yaşamında daha fazla etki yaratabilir. Bu daha güçlü bir şey. Daha muhteşem. İnsanların toplu olarak enerjiyi pozitif biçimde

dönüştürebileceği, böylece korkunun, negatifliğin, üzüntünün olmadığı bir organizasyon. Bu muazzam bir iş. Hazırlanmalı ve bunu nasıl yapacağı bilgisi zamanla kendisine gelecek. Boyutsal bir birlik ve insanlar örgütleniyor ve onlar yeni Dünya'ya gidiyorlar. Bu konudaki farkındalığı yaymak, dönüşümü değiştirmek. İnsanlara bunu anlaması için yardım etmek. Daha fazla enerji kullanımı...bazı manyetik alanların daha fazla kullanımı hakkında. Ses çok güçlü bir şey, yapısal bir bileşen. Odaklandığı ve destek istediği zaman ona yardım edilecek. Bu amaçla ilerlemesi için ihtiyacı olan tüm kaynakları ben sağlayacağım. Ne zaman isterse biz oradayız. Bunu biliyor.

Bu daha çok kafa karıştırıcı bir seanstı ve BA dan daha fazla bilgi alabilmeyi umut etmişim, ancak bir uzaylının da kaçırılabilceğı ve üzerinde deney yapılabileceğı ortaya çıktı. Hepsi aynı amaçla. Bu sadece dünyalılara özgü bir fenomen değil gibi görünüyor. Dünya'ya yardım etmek üzere bu aralar dünyadışı varlıklar da bu gruplara dahil ediliyorlar.,

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

OLAĞAN DIŞI BİR UZAYLI VARLIK

Dorothy bu seansa katılabilmek için Avustralya'dan geldi. Bir plastik cerrahi kliniğinde hemşire olarak çalışıyordu ve hiç evlenmemiştir. Yaşamına yön vermekle ve özellikle de yaşamını paylaşabileceği birini bulmakla ilgili bir çok kişisel sorusu vardı. Ayrıca mesleği ile ilgili tavsiye istiyordu. Normal koşullar altında bu, sıradan, normal bir geçmiş yaşam regresyon seansı olmalıydı. Ama BA'nın başka planları vardı ve bu kesinlikle rutin bir şey değildi.

Dorothy mavi ışıktan geçerek beyaz bir ışık parçasına indi. Beyaz ışığın onu sardığını hissetti.

“ Tek görebildiğim beyaz. Ona dokunmak istediğimi hissediyorum. Onu hissedebiliyorsun. Parçalanmıyor ve içinden yürüyebiliyorum. Uçuşuyor. Katı değil. Şimdi içinden yürüyorum ve duvarlarda farklı renkler görüyorum, tünel gibi. Duvarlar ışıktan yapılmış. Duvarların *kendisi ışık*”. İncelediğinde ışıkların aslında, kendi ışıkları olan kristaller olduğunu gördü. “Bu tünelin içinden gidiyorum ve ellerimin bunlara dokunduğunu hissediyorum, onlar katı hale geliyorlar ve dokunduğumda soğuklar. Kristallere dokunuyorum ve onlar pırıldayan bir ışık ve şimdi sadece beyaz ışık oldu. Gerçekten kristallerin üzerinde yürüyorum, çünkü altımda kristaller var ve o kristallerin ışıkları var. Renk kristallerden geliyor...doğal ışık. Ayaklarımda onu hissedebiliyorum ve ellerimle ona dokunabiliyorum.” Kristaller her yerdedi, yani kristaller ve onların değişen ışıkları tarafından kuşatılmıştı. Üzerlerinde yürüdüğü halde bu onu rahatsız etmiyordu.

Yürümeye devam ettikçe tünelin duvarları şeffaf cam oldu ve o camlardan dışarıyı görebiliyordu. Kendini bir çeşit aracın içinde uzayda gördü ve kısmen bulutlarla kaplı bir gezegene bakıyordu. Gezegenin etrafında bu aracın içerisinde dönerken, gezegenin aşırı güzelliği karşısında hayrete düşmüştü. Sonra bedenini farkettiler ve kesinlikle insan bedenine benzemiyordu. “Elleri...bunlara el diyemezsin, ama el gibi hissediyorum çünkü onlarla dokunabiliyordum. Küçük uzun birşeyler görüyorum, ama gerçek anlamda parmak gibi değiller. Etraflarında jöle gibi birşey var. Ahtapotun dokunaçları gibi değil, ama altlarında ahtapotun emen şeyleri gibi bir şeyler var. Koyu mavi renkteler ve üst kısmında

azıcık turuncu renk var. Ayaklarım var sanıyordum ama bu farklı bir şey. Dokunaçlar mı? Tuhaf... gerçekten çok tuhaf. Sürekli değişiyor.”

Sonra ona bedeninin geri kalan kısmını sordum. Aynı maddeden oluşuyor gibiydi. “Plasma gibi bir şeye benziyor...jöleden oluşan bir şey mi? Bu farklı. İnsan bedeni değil. Yüzüme dokunmaya çalışıyorum. Çiçeğe benzediğini hissediyorum, taç yaprak dokusunda. Onun gibi yumuşak ve ipeksi, ama gözleri ya da ağzı seçemiyorum. Buna rağmen nefes alabiliyorum. Görebiliyorum. Tarif etmesi çok zor. Sanki bir parça... kızarmış yumurta dokusu nasıl görünürse, öyle gibi. Ve hareket ettikçe değişiyor ve bu dokunaç gibi şeyleri oluşturabiliyor ve oldukça yumuşak bir şekilde değişebiliyorum. Belki daha çok plasma gibi bir şey. Çok farklı...deniz anası gibi.”

Bu, Terminatör film serisindeki bedeninin şeklini değiştirebilen yaratığa benziyordu. Normalde bu tür bir tarif en azından şaşırtıcı olurdu, ama yıllardır bu durumları araştırdıktan sonra artık hiç bir şey olağan dışı gelmiyor, çünkü bu yaşam maceralarımızda giyindiğimiz kostümümüz, sadece bir kostüm. İçinde olan ruh önemli.

DO: Hâlâ bu dokunabildiğim camdan şeyin içindeyim ve bu benim uzayda dışarıyı görmemi sağlıyor, ama bu camdan kristal şey aynı zamanda heryeri görmemi sağlıyor.

D: Bu yerde tek başına mısın, yoksa seninle olan başkaları da var mı?

DO: Tek başımayım sanıyordum, ama benimle beraber iki ya da üç kişi var. Gezegene bakıyoruz. Onlar not alıyorlar.

D: Onlar da sana mı benziyor?

DO: Hayır, benden farklı görünüyorlar... farklı türler...farklılar.

D: Sen de not alıyor musun?

DO: Evet. İnsanların not aldığı gibi değil. Herşey zihinden yapılıyor ve bu bölmeye giriyorum, o beynine bağlanıyor. Cama dokunup dışarı baktığında bilgi, senin ve bu cismin içine giriyor, bu cisim senin gördüğün herşeyi kaydediyor.

D: Yani emiyor gibi mi? (Evet) Bilgiyi aktardığın bu cisim neye benziyor?

DO: Tamamen siyah ama minik. İçinden küçük ışıklar çıkıyor.

Dokunduğunda soğuk, sıcak değil ve ben kendimi ona uzatıyorum. Bir el cama dayalı ve diğeri—el denebilirse—diğer tarafa gidip cisme dokunuyor. Ve gördüğüm herşey benim içimden bu makinalara geçiyor.

D: Yani bu bölmenin içinde olan şey küçük bir makina gibi mi?

DO: Evet. Tuhaf, bu ortalıkta olan bir bölme. Ve başka varlıklar da

görüyorum...komik varlıklar. Bunlar daha uzun ve farklı, önlerindeki şeylere dokunuyorlar. Çok tuhaf varlıklar, ama hepsi çok meşgul. Benimle ilgilenmiyorlar. Kendi işlerini yapıyorlar ve üstünde değişik ışıklar olan elimdeki bu kristal şeyle benim de kendi işimi yapmam gerekiyor. Şimdi onlara bakıyorum, ama onlar not alma işini yapmaya devam ediyorlar.

D: Ama sen sadece bu gezegeni gözlemliyorsun, değil mi?

DO: Gözlemliyorum, evet, gezegenin şeklini gözlemliyorum. Bulutlar bir çeşit gazdan oluşuyor, bulutları oluşturan bu. Gezegenin çok yakınında duruyoruz ve bu uzay aracı çıkan gazın bir kısmını emiyor ve bu onun içinden geçiyor. Nereye doğru gittiğini görebilirsin, çünkü şeffaf.

Gezegenin nasıl bir şey olduğuna bakıyoruz. Neyden yapılmış olduğuna ve not alıyoruz, gaz örnekleri alıyoruz. Ve gazın duvarlardan içeri girdiğini görebiliyorsun, çünkü son derece belirgin. Bu kristallerin karşısındaki küçük bölmelere doğru gidiyor ve onların içinde duruyor ve sonra katı hale geliyor ve biz onu görmüyoruz. Aracımız gezegenin gazı içinde süzülüyor ve bir şekilde bir şey o gazı emiyor. Ve sonra bu bölmenin içine giriyor, onun içeriye doğru geçtiğini görüyorsun ve orada birşeyin içine giriyor, sonra göremiyorsun. İçeri giriyor, ama bunu ben yapmıyorum. Başka biri yapıyor. Benim yaptığım, bu el gibi şeylerle, bir çeşit dokunaçlarla dokunmak. Bilgi benim bedenimdeki bir çok küçük ışığa gidiyor ve dokunduğumuz bu cihaza giriyor.

D: Senin görevin farklı gezegenlere gidip gözlemlemek ve bilgi almak mı?

DO: Evet, ama bu bilgi o gezegenle ne yapabileceğimizi görmek için.

D: Bu baktığın gezegenle ilgili yapman gereken bir şey var mı sence?

DO: Evet, bu, gördüğümüz başka bir gezegenle alakalı. Işıklarla alakalı. Görebildiğim bu diğer gezegende farklı farklı ışıklarla dolu bir bilgiye sahip olduk. Zaten orada insanlar, varlıklar var. Ve gaz gezegenlerinin kaynakları için çok önemli. Bu yüzden bunu kullanıp kullanamayacağımızı görmek için buraya gönderildik. Bu çok küçük bir gezegen ve diğeri kocaman, kocaman, devasa bir şey... çok büyük. Biz orada bulunduk ve kaynaklarını kullanacağımız bu küçük gezegene gittik. Ama gezegeni tüketmeyeceğiz. Bu büyük gezegene yardım etmek için doğal kaynakları kullanacağız, ama bu küçük gezegene zarar vermeyeceğiz. Evimiz olan diğeri öylesine büyük ki, bu onun yanında bezelye gibi kalıyor.

D: Bakmak için başka yerlere de gönderildiniz mi?

DO: Evet. Çünkü bu gezegenler...onların kaynakları...bunları büyük gezegenlerde nasıl kullanabileceğimizi görmek istedik. Bu minik gezegen iyi. Sağlıklı ama üzerinde yaşam yok. Bizim gezegenimizde

kullanılabilecek birçok kaynağı var. Bu küçük gezegen bezelye tanesi büyüklüğünde ve bizim gezegenimiz portakal büyüklüğünde.

D: Bu gezegeni bulmak için uzun bir yol gelmeniz gerekti mi?

DO: Hayır, hayır. Işın güzelliği orada. Bu parçayı alıyorsun ve onu ışık filmlerine takıyorsun ve onlar seni gitmek istediğin yere götürüyorlar.

D: Yani bir gemi ya da araçla gitmen gerekmiyor, öyle mi?

DO: Bizim bulunduğumuz yer bir çeşit balon gibi—öyle denebilirse—, hissedebileceğin bu camdan yapılmış, fakat sonra bu ışığa dokunabiliyorsun.

D: Yani bir çeşit araç. (Evet, evet, evet) Yakıtınız yok herhalde?

DO: Görebildiğim kadarıyla yok, ama bu ışık levhasına dokunmamız gerekiyor. Ve bu ışık levhası hareket ediyor ve hareket ettiğinde olmamız gereken yerde durduk. Işığa, ışıklar levhasına bağlıyız ve böylece gidiyoruz.

D: Sana nereye gideceğini söyleyen kimse var mı?

DO: O bilgi bizdeki küçük kapsülün içinde zaten. O zaten buraya konulmuş ve bizim farklı renklerdeki ışıklarla bağlantı kurmamız gerekiyor. Hepimiz bunun çok iyi olacağını biliyorduk. Sadece örnekler alıyoruz ve daha sonra geri geleceğiz.

D: Gezegenin kaynaklarını tüketmeyeceğinizi söylemiştin, değil mi?

DO: Hayır, hayır, hayır, asla o şekilde olmuyor. Gezegene ve üzerinde yaşayanlara asla zarar vermediğinden emin oluyoruz. Bu gazlar bizim çok işimize yarayacak. Gezegenimizde herşeyi yaratmak için kullanabileceğimiz, ihtiyacımız olan bazı bileşimler var.

D: Bu bileşimlerin neler olduğunu biliyor musun?

DO: Onları renkler olarak görebilirim ve biz bir çeşit sarı renk olan gazları arıyoruz. Ve bu gezegende bunun olduğunu görüyoruz, ama o renge getirebilmemiz için onu temizlememiz gerekiyor.

D: Şimdi ne yapacaksınız? Bu bilgiyi ana gezegeninize mi götüreceksiniz?

DO: Evet. Nereden alacağımızı biliyorduk. Yalnızca bunun emniyetli, doğru ve ihtiyacımız olan şey olduğundan emin olmak istiyoruz. Örneği ve bilgiyi alıyoruz, sonra gidiyoruz ve herkes yapması gerekene sahip.

D: Hızlıca gidip gelebiliyor musunuz?

DO: Evet. Geldiğimiz yoldan geri dönmüyoruz. Sadece bir yoldan geçebiliyoruz ve sonra başka bir yoldan geri dönüyoruz, solucan deliği gibi sanırım. Gitmeye hazır olduğumuzda bu akıp giden şeylerin ya da mavi ışık parçaları olan solucan deliklerinin içinden gidiyoruz. Onun içinden geçiyoruz ve sonra bu da bizi eve götürüyor. Biri bunu yapmayı

biliyor.

D: Geri dönmek neye benziyor?

DO: Bunun üzerinde havada uçuyorum. Neredeyse gelmek üzereyiz. Havada uçuyoruz. Hayretler içindeyim, ve her seferinde bu ışıktan yapılmış gezegeni görüyorum.... uzun mavi ve beyaz bir ışık seli. Karşısında gökyüzünü görebilirsin. Neredeyse lacivert renkte ve çok uzaklarda küçük yıldızlar var. Ve gezegene yukardan baktığında içeriye doğru giden ışık selinden oluştuğunu görüyorsun. Ve bu ışık selinin içinden gidersen doğal olarak bizi buna götürüyor. Sadece gitmek istediğimiz yeri belirliyoruz ve gidiyoruz. Bir yere iniş yaptık. Yukarı bakıyorum, uzay ve gökyüzü var, hiç yıldız yok ya da neredeyse hiç yok. Birçok farklı yollara götürebilecek, birçok küçük metrolar görüyorum, ama etrafta çok insan yok. Çünkü burası çalıştığımız yer. Burası herkesin yaşadığı yer değil, bu yüzden sadece orada olması gerekenler var. Birçok metro var ve çaprazlama gidip gelen pencereli başka metrolar da görüyorsun ve her yere gidiyorlar.

D: Yani burası senin çalıştığın yer, yaşadığın yer değil.

DO: Şimdi beni bir yerlere götürüyor, lunapark treninde gibiyim. Bir çeşit plazma jöle benzeri bir bedendeyim ve bu yolculuğu yapmak eğlenceli. Durdum ve aşağı iniyorum ve eğer istersem plazmam, kol ve ayak oluşturmak üzere kendini uzatabiliyor, ya da sadece süzülebiliyor.

D: Neye ihtiyaç duyarsan onu mu yapıyor?

DO: Evet. Bu durduğum yer beyaz bir platform. Ve burası evim. Ve burada bu insansı varlık var, ama o benden farklı. Benim gibi değil. Onun karım olduğunu hissediyorum. Bu da evim.

D: Burası neye benziyor?

DO: Kristal ve beyaz metalden yapılmış. Ve dışarı bakabileceğin pencereleri var. Dışarı baktığında uzayı görüyorsun, neredeyse hiç yıldız yok. Camı pencere gibi kullanıyoruz. Dışarıyı görebiliyorsun ve duvarlar metal ve kristal karışımı ve bu beyazımsı bir madde var ve onun farklı boyları var. İçeriye giriyor. Dışarıya çıkıyor. Dolaşıyor ve beyaz. Ve ona dokunduğunda ışıklar ortaya çıkıyor, sen hangisine basacağını, ne yöne gideceğini biliyorsun. Yürümüyorsun. Havada süzölüyorsun ve bu varlıkla konuşuyorum. O bizim bulduğumuz şey konusunda heyecanlandı. Ve şimdi bana bakıyor ve biz süzölüyoruz.

D: Bu yerde yemek yemen gerekiyor mu?

DO: Pek sayılmaz. Eğer bir şey yemek istersem, kendimi bir dokunuşla ya da ışık olarak uzatabileceğimi biliyorum. Ve ellerimi onun üstüne

bastırıyorum ve ihtiyacım olanı alıyorum.

D: Yani birşeyler yemen gerekiyor mu?

DO: Katı birşey değil. Bu esasen havada süzülen küçük enerji topları. Küçük dokunaçlarım var. Bu küçük beyaz ışıkların orada olduğunu biliyorum ve elimle ona bastığımda o benim içime giriyor ve enerjimin arttığını hissediyorum.

Karısının farklı bir varlık olduğunu açıkladı. O gezegende üreme, çiftleşme yapıyorlar mı diye sordum ve elinden geldiğince açıkladı. “Yapılabilir, ama başka yerlerde yapılıyor. Bunu nasıl yapıyoruz? Ya, evet. Ellerini bu şeyin üzerine bastırıyorsun, o senin bir parçanı alıyor ve onun bir parçasını alıyor. Ve bunları karıştırıyorlar ve başka bir şey ortaya çıkıyor. Karımdan nasıl üreyebileceğimizi açıklamasını istiyorum ve onun “Aman, yapıyoruz işte” dediğini duyuyorum. Ve yeni varlığın yaratılmasını görebiliyoruz, olgunlaşana kadar bir şeyin içine giriyor. Ama onları yanımızda tutmuyoruz. Bizimle değil. Başka bir yere gidiyor ve büyütülmesi gerekiyor. Ve büyüdükten sonra gelişiyor. Onları büyüdüklerinde görebiliyoruz. Büyümek için özel bir yere gitmeleri gerekiyor.” Bu bana bedenin dışında, laboratuvarı yapılan bir çeşit genetik manipülasyonmuş gibi geldi. Herhalde hücreler ve genlerle yapıyordu.

Uğraştıkları iş dolayısıyla bu kapalı yerlerde yaşamaları gerekiyordu. “Bu tahsis edilmiş istasyonlara giriyoruz. Doğduğunda bunu bir şekilde biliyorsun. Bu yüzden bunu yapabilirsin. Bununla doğuyorsun.” *Normal* insanlar kapalı yerlerde değil, yüzeyde yaşıyorlardı. “Birçok değişik kişiler, farklı yaşam biçimleri var. Gezegende bu var. Ve hepsi barış içinde yaşıyorlar”

D: Başlıca işlerden biri gidip gezegenin kullanabileceği şeyleri bulmak mı?

DO: Evet. Bu benim görevim. Maceralı. Karımın işi başka, ama o benim gibi dışarı gitmiyor. O orada kalıyor, araştırma yapıyor diyebilirim.

Eğer o farklı görünüyorsa, karısını tarif etmesini istedim. “Daha insansı bir formu var. Uzun bir boyun, küçük bir kafa ve bir tür küçük kolları var. Ama ayak görmüyorum, belki yürümediği için.”

Önemli bir güne ilerleme vaktinin geldiğini düşündüm ve altüst edici birşey oluyordu. “Çok ters giden birşey oldu. Fazlasıyla , çok, çok, çok

kötü bir enerji var ve herkes panik halinde. Benim çalıştığım istasyonda, bu gezegenin içinde. Bir patlama! Birşey oldu. Birşey sızıntı yaptı. Patlamayı görebiliyorum. Bunun için yapabileceğim hiç birşey yok. Ben tam ortasıdayım ve tek görebildiğim şey patlama. Gözlerimi kör ediyor. Öylesine parlak ki. Birden bire oldu.” Hayretler içinde gibi görünüyor ve “Patlama. Patladı. Benim olduğum yer. Patladı ve her şey uzaya gitti. Çok büyüktü... birşey patlamaya neden oldu ve içinde olduğumuz bu istasyonu kırıp geçti ve patlama uzaya kadar yükseldi. Hiç kimse...hiç kimse kurtulamadı. Kötüydü” diye tekrarlıyordu.

D: Çok parlaktı ve beni kör etti mi dedin?

DO: Evet. Ben patlamaya baktım. Tam gün ortasıydı ve patladı ve patladı ve büyüdü ve herşeyi yok etti ve camı kırıp dışarıya kadar ilerledi. Patlamayı görebiliyordum. Kendimi ona bakmamaya çalışırken görebiliyordum, ama...hiç birşey kalmadı. Herşeyi kaybettik. İstasyonun patlamasından geriye hiç birşey kalmadı. Oradaki herkes öldü. Birileri ne yaptıklarının farkında değildi. Birşey sızıntı yaptı, bu yanmaya sebep oldu ve bu dışarıya çıktı, hiç kimsenin kaçacak zamanı olmadı.”

Mükemmel bilgi ve uzmanlıkları olsa da, kazalar hâlâ olabiliyordu. Şimdi bedeninden çıkmıştı, ama yine de büyük patlamanın yankılarından etkileniyordu. Bu onu dışarı ve uzağa doğru itiyordu. “Kendimi yorgun hissediyorum. Hâlâ patlamanın yoğunluğuna bakıyorum. Ancak dinlenmem gerektiğini hissediyorum. Uzaklaşmalıyım. Çabuk oldu. Ne olduğunu görüyorum, ama şimdi beni etkilemiyor.”

D: Normalde o gezegende, insanlar hastalanıyor ve ölüyorlar mıydı?

DO: Evet. Şimdi burada patlama ile farklı feryatlar duyuyorum. Yapabilecekleri hiç bir şey yok. O bölgeleri mühürleyip başka zarar var mı görmeleri lazım. Ben öldüm, ama karımın ne olup bittiğine baktığını hissediyorum. Ve onun yapacağı bir şey yok, çünkü o bölgeyi mühürlediler. Benim patlamada öldüğümü biliyor.

D: Peki o gezegende insanlar hiç hasta oluyorlar mıydı?

DO: Pek sayılmaz. Uzun zaman yaşıyorlar.

D: Peki ölmek mümkün mü?

DO: Evet, evet. Ne zaman öleceğine karar verebilirsin. Ama bu sefer benim seçimim değildi. Bu bir kazaydı. Bu gezegende kendini genç ve sağlıklı hale döndürebilirsin, ya da huzur içinde ölebilirsin...hastalık yok.

Sadece sen kendin gitmeye karar veriyorsun.

D: Yani hepsi zihinle mi alakalı?

DO: Zihinde olan birşey değil. Öz gibi hissediyorum. (Kocaman esnedi) Patlamayı gördüm, şimdi ona bakıyorum ve uykumun geldiğini hissettim. Bir yere doğru sürükleniyorum. Süzülerek uçar gibiyim. Sarı kaygan bulutların bir parçasıyım. Tek görebildiğim, içine girmem gereken sarı ışık kütlesi. (Esnemeye devam etti) Dinlenecek bir yer.

Bu durumda, böylesine şiddetli ve beklenmedik bir ölüm yaşadıktan sonra doğal olarak dinlenme yerine gitti, bu yüzden daha fazla bilgi alabilmek zordu. Genellikle ruhlar dinlenme yerine gittikten sonra, tekrar karma çemberine geri dönmeye karar vermeden (ya da dönmeleri söylenmeden) önce, orada uzun bir zaman kalabilirler. Bu yüzden Dorothy’i o sahneden uzaklaştırıp BA nı çağırdım. Her zaman ilk sorduğum soru, BA nın neden o belirli yaşamı gösterdiği olur. Her zaman bir nedeni vardır.

DO: Mümkün olabileceğini düşündüğü herşeyin, mümkün olduğunu göstermek için.

D: İnsan açısından tuhaf bir yaşamdı, değil mi?

DO: Onun için değil, hayır. O buna alışmış görünüyor. Diğer dünyaları bilmeye. O bunun üstesinden gelebilir.

D: Bunu bilmesini neden istediniz?

DO: Yaşamın var olduğuna ve her zaman merak ettiği gibi yaşadığına inanması için. Ve bu mümkün ve doğru, o— kendi deyiimiyle, “yıldızlardan” geldi. Biz sadece ona “Evet, haklıydın” demek istedik. Tüm bu zaman boyunca oradaydın.

D: Her zaman başka dünyalarla ilgilendiğini söyledi. (Evet) Bu yüzden mi? (Evet) O diğer dünyalarda diğer başka yaşamları da oldu mu?

DO: Çok fazla...bir sürü.

D: Bu yaşamında tuhaf bir bedeni vardı.

DO: Hayır, bu normal.

D: Dorothy olarak, insan bedeninde ilk yaşamı mı?

DO: Hayır, hayır, ilk değil.

D: Ama öbür yaşamlarından hiç birine gitmediniz.

DO: Gitmeye gerek yok. Gereksiz. Bu daha önemli. İnsan bedeninde yaşamları oldu, ama diğer gezegenlerdeki yaşamları kadar çok değil. İnsan olduğu yaşamları hakkında bilmesi gerekmiyordu. O gezegendeki

yaşamını bilmesi gerekiyordu.

D: Sorularından biri, telafi etmesi gereken herhangi bir karması olup olmadığıydı?

DO: Bitti...bitti. Hergün onun için yeni bir gün. Sevgi hakkında bir parça daha öğrenmesi lazım. Çok fazla.

O zaman, herkesin bilmek istediği meşhur soruyu sordum: Onun amacını. Mevcut mesleği olan hemşirelikte kalıp kalmamakta tereddütteydi ve tavsiye istiyordu. “Güvenmeyi ve tezahür etmeyi öğrenmesi gerekli. Bu yüzden ona bunu gösterdik, onu uyandırmak için. Kendisinin başka bir şey olduğu bilgisi onda var. Titreşimler bu zamanda ona yardım edecek. Ona titreşimlere odaklanmasını söyle. Doğru yolda. Titreşimler, sesler...seslere ihtiyacı var...önemli. Sesleri dinlediğinde, titreşimler daha iyi oluyor. Müziği ile yeterince birşeyler yapmıyor. Mutlu olmayı unuttu. Müziğini dinlemeyi unuttu. Eskiden hayatında müzik vardı, şimdi ona daha çok ihtiyacı var. Çok çok fazla müziğe ihtiyacı var. Bedenini kıpırdatan türde müzik daha iyi. Onun titreşimine iyi gelecek. Ama bunu yapmıyor.”

D: Ayrıca kokular ve parfümlerin onun için önemli olduğunu söylüyor.

DO: Duyuları parfüm kokusuna uyarlanacak. İhtiyacı olan bu, parfümler. Bu yüzden kullanması için parfümleri ortaya koyduk. Bu onun için iyi. Duyularını açıyor. İhtiyacı olan bu. Kendisini daha çok kokulu bitkilerle çevrelemesi lazım. Sinüsleri temizler. Zihnini eğitmeye odaklanması gerek. Nasıl tezahür ettireceğini gösterdik ve o korktu. Korkmaya gerek yok. Bunu yapmak onun doğasında var. Bilgi ve farkındalık patlaması olacak ve o buna uyumlu olacak. Onun için iyi olacak. Hak etmediğini düşünüyor ve o, bunu ve daha fazlasını hakediyor. Ona daha fazlasını verebiliriz. Sadece izin vermesi gerek. Her gün odaklanması gerek... alışkanlık haline gelene kadar her gün. O zaman çalışmasının bir sonraki aşamalarına geçebilir, ancak onun gelişmesi için zihni son derece güçlü. Daha fazla titreşime izin vermesine ihtiyacımız var. Onun titreşimlerine ihtiyacımız var. Bu bizim için önemli. Bizi daha iyi duyması ve titreşimlerinin daha fazla yükselmesi lazım. Titreşim arttıkça sevgiyi duyması daha kolay olacak. Bunun için parfüm kullanmasına ihtiyacımız var, bunun için mutlu olması ve bunun için müzik dinlemesi lazım.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

YOL GÖSTERİCİ

Alice, olay yerine geldiğinde, sahilde ayakta durmuş okyanusa bakıyordu. Suyu değen çok güzel bir gökkuşağına odaklanmıştı. Sonra suya daldı ve gökkuşağına doğru yzdi. ‘’ Renklerle yüzmek, renklere doğru gitmek. şimdi renklerin içindeyim. Gkkuşağının içindeyim.’’ Derin bir nefes aldı, ‘’Bu harika! Etrafım renklerle çevrili. Sonra onların içinde dönüyorum, ya da onlar benim etrafımda dönüyorlar. Renkle birleşiyorum. Bu harikulade! Sıcak ve son derece huzurlu. Yeni bir titreşimdeyim. Kristal enerjinin içindeyim.’’

D: Bana bundan bahset. Ne demek istiyorsun?

A: Kristal enerji. Herşeyi bilen. Neden ağlıyorum?

D: Çünkü çok güzel. Neden ona kristal enerji diyorsun?

A: (Derin bir nefes aldı) Bu bir frekans. Kuşatıyor. Çok rahatlatıcı. Çok beyaz ...Tarif edemiyorum. Gerçek bir formu yok aslında. Sadece biraz rengi var. Form değil.

D: Ayrıca bunun herşeyi bildiğini söyledin.

A: Bu yalnızca...bir yer. Işıkla kuşatılmış hissediyorum. Ama ayrıca titreşim de alıyorum. Yani fark bu. Açıklaması zor.

D: Pekala. Bu yerden bahsedildiğini daha önce de duydum.

Bu, birçok kez güzel, huzurlu bir ışık olarak tarif edilen, Kaynağa geri dönmek gibi geldi. Ayrıca birçok pastel renk olarak da tanımlandı.

D: Güzel bir yer. Kendini nasıl algılıyorsun?

A: Eriyorum. Erimiyorum, ama bedenim yok. Renge girdiğimde, rengin içine yayıldım.

D: Yani bu yerde bedene ihtiyacın yok, öyle mi?

A: Hayır. Olsun istemezdim. Toprağa bağlı olduğunda bedenin olması şart, ve bu çok sinir bozucu. Bu diğer titreşimde fizikselim. Titreşimin biçimini

alıyorum.

D: Yani fizikisel olduğu hissi var, bunu mu demek istiyorsun?

A: Evet. Çünkü hâlâ oradayım.

D: Tek başına mısın, yoksa yanında başkaları da varmış gibi geliyor mu?

A: Burada hiç kimse yok.

D: Sadece sen ve titreşim mi?

A: Sen buradasın. Ya da seni duyuyorum.

D: Burası senin bildiğin bir yer mi?

A: Yeni bir yer değil. Şimdi buradan ayrılıyorum.

D: Nereye gidiyorsun?

A: Bilmiyorum. Oradan ayrıldım ve başka bir noktaya gidiyorum.

Süzülüyorum. İçinden geçiyorum ve bu hiçbir şey değil. Hiçbirşey. Sadece içinden geçiyorum. Orada hiçbir şey yok. Şimdi sadece bu odadaki enerji var. Mor renkte. İçeriye doğru gidiyor. Odadaki çok güçlü bir enerji—bu odadaki. Çok güçlü.

D: Nereye gidiyorsun?

A: Bana sorma. (Güldü) Emin değilim. Şimdi enerjinin içinden geçiyorum. Orada hiçbir şey yok. Hiçbir şey.

Birşeyler imgeleyebilsin diye Las Vegas'daki evine götürmeye karar verdim ve sonra onu uygun bir geçmiş yaşamına götürecektim. Kendini yatağında buldu. Fakat hemen sonra gördüğü, yatak odasının penceresinden gelen parlak bir ışıktı. Uzaylılarla karşılaşmış olma ihtimalinden bahsetmediği için, bu beklenmedik bir şeydi.

“Çok parlak bir ışık var. İnanılmaz! Yanıp sönüyor. Müthiş. Evin dışında. Bu çok parlak! Beni dışarıya çekiyor! Şimdi gözlerimi acıtıyor. Yukarı doğru gidiyoruz—yukarı! Beni bu ışığa doğru çekiyor. Şimdi orada olanın hepsi bu. Bu sanki üçüncü gözümdeymiş gibi yanıp sönüyor. Üçüncü gözüme birşey koyuyorlar. Alnımdan bilgi alıyor. Işıktayım ve ışık kafama akıyor. Şimdi onu hissedebiliyorum. (Fısıldadı) Yok artık! Buna konsantre olayım. (Durdu) Bilgelik alıyorum. Saçma geliyor. (Durdu) Oha! Kristal bilgelik alıyorum. Benim kafamın içine geliyor. Akıyor. Olan bu. Nerede olduğumu bilmiyorum. Çok parlak. Çok zor dayanıyorum, öylesine parlak ki. Gözlerimi açamıyorum.”

D: Ama kafanın içine bilgelik akıyor gibi hissediyorsun. (Evet, evet, evet) Ne çeşit bir bilgelik olduğunu biliyor musun?

A: Evet. Takip. Bağlantıda kalmam lazım. Bu şekilde iletişim kuruyorum.

Aman Tanrım! Yine ağlayacağım. (Duygusallaştı) Geldiğim yeri özlüyorum. Eve geldiler, çünkü haberleşmek istiyorlardı, çünkü—yemin ederim bu çok saçma.—Ben o gemidenim! Geri dönmek istiyorum. (Ağlıyor) O gemiyi özlüyorum! Onunla bağlantım var. Üçüncü gözümden haberleşiyorum. (Sonra derin bir nefes aldı ve aniden birşey keşfetti) Aman Tanrım! Ben bir titreşimim! Çok büyük birşeyin titreşimiyim—çok büyük. Onu görüyorum. Onu görüyorum. İnanılmaz—kocaman bir flaş ışığı gibi. Ben onunla bağlantılıyım. Aman Tanrım! O çok uzakta! Onu özlüyorum.

D: Eğer oradan geldiysen, buraya nasıl ulaştın? Bunun nasıl olduğunu görebilir misin?

A: Evet, görebilirim. Bir şeyin içinde infilak ediyorum...bir milyon küçük parça...görüyorum. Aman Tanrım, bir milyon şey... fırlıyor—fırlıyor. Çok küçük, ama çok parlak.

Bu, Kaynağın ilk başlangıçta infilak ederek, bütün küçük kıvılcımların dışarı doğru uçtuğu ayrılma anı gibiydi. Bu kıvılcımlar nihayetinde bizlerin ruhları oldular.

D: Biri sana ondan dışarı fırlamanı mı söyledi?

A: Evet, bu bir plandı.

D: Planın ne olduğunu biliyor musun?

A: Evet biliyorum. Bu plandan memnun değilim. Buraya gelmem gerekti. Tohumlama...Bu çok saçma. Dünyayı tohumlama. (Durdu) Öbür dünyadan bilgelik. Öbür dünyanın bilgeliğini paylaşmak, yüzyıllarca. Ve yüzyıllar *boyunca* diyorum. (Durdu) Yaşlı adamı görüyorum, yaşlı bilgeyi. Ben kördüm. Ben yaşlı bir adamdım ve fakirdim. Öbür dünyadan geldim, uzaydan geldim ve beni iğrenç bir bedene koydular. Çok bilgeydim, ama fakirdim. Ama beynim... kör olduğum halde herşeyi görebiliyordum. Yani külüstür bir bedenim vardı, ama herşeyi biliyordum. Çok ücra bir yerdeydim. Fakirdim. İnsanlar benim kör ve içler acısı olduğumu düşünüyorlardı. Ve ben, şimdi gördüğüm herşeyi görebiliyordum ve herşeyi hissediyordum. Beni buraya yolladıklarında bana iyi bir beden vermediler, ama bilgelik verdiler.

D: O zamanlar bu bilgeliği kimseyle paylaşabiliyor muydun?

A: Hayır, dinlemediler. Ayaklarımın görüntüsünden ve körlüğümünden dolayı korkuyorlardı. Bu, planın bir parçasıydı ve ben bu planı sevmedim. Hatta şimdi de sevmiyorum. (Güldü)

D: Hâlâ planın bir parçası mısın?

A: Ben planın parçasıyım. Doğruyu söylemek gerekirse, çok iyi bir plan olduğunu düşünmüyorum

D: Ama planı yapan sen değilsin.

A: Hayır, değilim.

D: Ondan sonra ne oldu, başka bedenlere girdin mi? (Evet) Hiç bilgeliği paylaşılabildin mi?

A: Evet. Uzayla sürekli iletişimde olarak paylaştım. Her zaman bağılıyım. Ve onlar ziyaret ediyorlar ve beni geri götürüyorlar.

D: Seni ziyaret ettiklerinde nereye gidiyorsun?

A: Onlarla birlikte gidiyorum. Gemiye gidiyorum. Evet. Bunu çok seviyorum.

D: Sana o zaman mı daha fazla bilgelik yüklediler?

A: Evet. O zaman. Gemiye gittim. Yukarı çıkıyorum ve içeri giriyorum ve şimdi varlıkları görüyorum. Onları seviyorum, onlar benim insanlarım.

D: Başlangıçta sadece bu ışıktan olduğunu söylemiştin.

A: Şimdi görüyorum. Gemideyim. Ya da belki bir gezegen de olabilir. Onlar gelip beni alıyorlar. Seni bir ışığın içinde geri fırlatabilirler. Şimdi anlıyorum. Seni ışık ve titreşimle fırlatıyorlar.

D: Ve arada sırada gelip seni alıyorlar mı? (Evet) Aldıkları zaman ne yapıyorlar?

A: Beni yeniliyorlar. Bu harika. Şimdi şifalandım. Daha fazla enerjim var. Daha fazla telepati gücüm var. Bir şey koydular....bir çeşit enerji yüklemesi.

D: Ve bunu hep mi yapıyorlar...

A: Evet, her zaman. Her zaman.

D: Alice olan yaşantın boyunca da mı?

A: Her zaman. Daha fazla almalıydım. Bana daha fazla etki etmeye başladı. Geri gelip daha çok düzeltme yapmaları gerekti.

D: Sana etki etmeye başlayan ne?

A: Yeni boyutlar. Daha fazla çok boyutluyum ve bedenden daha hızlı çıkabilmem lazım. Daha hızlı ayrılabilmem lazım. Ve daha hızlı bir şekilde ışığa dönüşebilmem lazım, bunun için birşey yaptılar— bu gerçekten saçma gibi geliyor...bu saçma. — Ama benim yeni bir çeşit ışık enerjisine geçmem lazımdı.

D: Şimdi yaptığın şeyleri yapabilmen için mi demek istiyorsun?

A: Evet. Benim de onlar gibi hareket edebilmem lazım, çünkü onların da yeni teknolojisi var.

D: Onlarda mı gelişiyorlar?

A: Onlar gelişiyor, onlar büyük bir başarıyla gelişiyorlar. Sanırım sana bir mesajım var. Mesajı biliyorum.

Bu her zaman sürpriz oluyor ama beklenmedik bir şey değil.

D: Bana söyleyeceğin birşey mi var?

A: Kendilerinin değiştiğini ve seni de değiştirdiklerini bilmeni istiyorlar. Ve senin enerjilerin bizimki gibi. Sen de—sen de bir öyle bir böyle olabiliyorsun—benim bir öyle bir böyle olmak dediğimi yapabileceksin. şimdi gidip gelmeyi daha hızlı yapabilirsin ve senin üzerinde çalışıyorlar. Ve onların gemileri sayısal olarak gittikçe çoğalıyor, bu gezegenin her yerindeler. Ve senin daha da hızlanacağını bilmeni istiyorlar. Ve seni de alıyorlar. Ve bu...(Derin bir nefes aldı) Harika bir şey. Sen bunu muhtemelen biliyorsun, ama bu daha da hızlanıyor. Çok daha fazla parlaklaşıyor ve burada, Dünya’da ne yaparlarsa yapsınlar bu hızı asla yakalayamayacaklar. Ve gezegenin etrafını çok fazla ışıkla çeviriyorlar ve aşırı elektrikle—Dünya’daki fizikçilerimizin bildiği anlamda gerçek elektrik değil. Ama onu ışıkla sarıyorlar, çünkü Dünya’nın yaptığı o şey nüfuz edebilecek, çünkü onlar çok daha fazla gelişmişler ve hızlılar. Korkma.

Bu, insanların gezegene vermekte olduğu hasarı dengelemek için uzaylıların gönderdikleri ışık patlamalarına benziyordu. *Bükümlü Evren, İkinci Kitapta*, bu açıklanmıştı.

D: Bunun olmasının bir sebebi var mı?

A: Evet. Uzay teknolojisi ve Dünya’nın üzerindeki uzay. Büyük bir değişim var. Farklı yıldızlar var. Bu bir koruma, bir tabaka. (Kesinlikle) Hükümet onlara asla dokunmayacak.

D: Bu iyi, peki Dünyanın etrafında bir tabaka ile ne demek istiyorsun?

A: Gemilerinin etrafına bir tabaka koyuyorlar. Bu yeni bir teknoloji. Onlar artık, gemilere ulaşamayacaklar. Bütün bunların sebebi, aydınlıkta iş yapmak zorunda kaldıkları için. Bu bir döndürme frekansı. Hayatta kalmak için bunu yapmaları lazım. Yine de burada gözlem yapabilecekler. Gidip gelmek zorundalar, çünkü bizden pek çok kişiyi burada bıraktılar, ve hâlâ bizim burada olmamızla ilgili işleri bitmedi. Ve bu yüzden bizi ve kendilerini korumaları gerekiyor.

D: Ve bu yüzden burada bıraktıkları kişilerle hâlâ bağlantıda olmaları gerekiyor, değil mi?

A: Evet. Ben sadece kanalım. Bütün yaptığım çevremde olanlarla ilgili bilgiyi aktarmak. Çok bilgi alıyorum. Bunları onlara yolluyorum. (Durdu) Büyük bir plan var. İnsanları güçlendiriyorlar. Sadece ben değil, bir sürü insanı. Bunu titreşimlerle yapıyorlar. Ama açık alanda olman gerekiyor. Çok fazla parazit var. Bu yüzden, senin şimdi bulunduğun yer iyi. (Ben kırsal alanda, dağın tepesinde ücra bir yerde yaşıyorum.) Mesela benim Las Vegas'tan ayrılmam lazım—orada çok fazla engel var.

D: Evet, oradaki enerji çok karmakarışık.

A: Evet, o engel. Bu yüzden bizleri daha açık, temiz—çevre kirliliği olmayan— yerlere taşımaya çalışıyorlar. Çevre kirliliği olmayan, parazit olmayan yerler. Bize ihtiyaçları var, çünkü bazı sebeplerden dolayı, onlara geri bilgi akışı sağlıyoruz.

D: Sana göstersinler.

A: (Durdu) Benim ne yapmamı istiyorlar? (Durdu) Hiçbir şey. Sanırım ben yol gösterici gibiyim. Ben de anlamıyorum.

Daha önce sadece kanal, anten olan bazı insanları anlatmışım ve buradaki durumda da o yol göstericiydi. Yaklaşan değişikliklerle ilgili yardım etmek için, hiç bir şey yapmaları gerekmiyor. Yalnızca burada bulunmaları yetiyor. Bu şekilde, bilinçsizce bilgi naklediyorlar.

D: Onlara geri bilgi akışı ile ne demek istiyorlar?

A: (Fısıldıyor) Bana ne diyorsunuz? (Durdu) Bu çok saçma. Sana söylemeli miyim? Hiç mantıklı gelmiyor.

D: Evet, söyle bana. Bana mantıklı gelebilir.

A: (Derin bir nefes aldı) Peki. Ben yol göstericiyim. Belirli bir bölgede teller çok fazla karışmışsa, ben onlara enerji alanları gönderebilirim. (El hareketleri yapıyordu) Gelmeleri güvenli olduğu zaman ben onlara bunu geri gönderiyorum. Şimdi onları hissedebiliyorum. Bu çok tuhaf, çünkü eğer çok fazla kaos varsa gelemesler. Dünyayı gözlüyorlar, ve bir kısmı yok edilecek. Bir çok kısmı yok edilecek. Ve bizi takip ediyorlar, çünkü biz birbirimize bağlıyız, bizi güvenli yerlere taşımak için (Kısık sesle kendine “*Bu çok garip.*” diyor), çünkü bazı yerler tamamiyle karışmış. Kablo bağlantıları karışmış. Bu yüzden, tekrar guruplaşalım diye bizim yerimizi değiştiriyorlar. Bizim birlikte olmamızı istiyorlar. Bu bir kristal enerji. İnsanları bir araya getirecekler. Kristal enerjiye ihtiyaçları var.

Dünya'ya inmeden, Dünya ile iletişimde olmayı bu şekilde sağlıyorlar. Biz burada olduğumuzda onların Dünyaya inmesine gerek yok. Biz Dünyaya bağlı değiliz. Biz onlara bağlıyız. Herkes için bu daha güvenli. Daha güvenli. Daha net.

D: Yani herkesin aynı yerde olmasını istemiyorlar, ama herkesin bağlantıda olmasını mı istiyorlar?

A: Evet, hepimizin bağlantıda olmasını istiyorlar. Yoğun kristal titreşimlerin aşağı doğru geldiğini hissediyorum, ve biz yukarıya, çok uzağa, çok çok uzağa bağlıyız. Bu harika! Ve bizim içimizde bir şey var. Neden bizim her yerde olmamızı istiyorlar? Etrafa dağılmış olmamızı istiyorlar çünkü bazı yerler isabet alacak. Ve üzerinden aktarma yapabilecekleri, güzelce dağılmış bir enerji ağı istiyorlar. Çok fazla yıkım olduğunda bağlı kalabilecekleri vericiler istiyorlar. Çünkü bazı yerler hemen kendilerini havaya uçuracaklar. Hemen!

D: Kelimenin gerçek anlamında mı, yoksa doğal olarak mı demek istiyorsun?

A: Doğal olan da var, doğal olmayan da var. Bazı bölgelerde çok büyük yıkım var. Elbette bir savaş var, gelecekte. Tabii ki bir savaş olduğunu biliyoruz. Eğer bizi etrafa dağıtırlarsa, Dünya'da ne olup bittiğine dair doğrudan biraz bilgileri olacak. Bizden de çok kişi var. Çok fazla kişi var.

D: Yani iletişimde olduğumuzu bilmeden, iletişimde olabilir miyiz? Alice bu yaşama geldiğinde bu planla mı geldi? Yani bunun bir parçası olduğunu bilerek mi?

A: Ben bu planın bir parçası olmak istemedim (Güldü) Buraya gelmeden resmi gördüm. Bunun benim yapabileceğim iyi bir plan olmadığını hissettiğimi biliyordum, çünkü bunu gördüm ve bunu daha önce de görmüştüm. Gerçekten emekliye ayrılmak isterdim. Ben çok sıradan biriyim. Sadece birin titreşiminde kalmak isterdim. Kaos beni ilgilendirmiyor. Dram ve kaosu sevmiyorum.

D: Diğer varlıkların bizim gönderdiğimiz bilgiyi topladıklarını söyledin, değil mi?

A: Topluyorlar.

D: O bilgilerle ne yapacaklar?

A: Sana doğru bilgiyi vermek istiyorum. Bunu derliyorlar. Radyo şovu gibi. Gelecekteki nesiller için bunu araştırıyorlar. Bu, tarihi kaydetmek gibi. Gezegenleri. Kronolojik kayıt tutuyorlar. Şimdi onları görüyorum. (Güldü) Komik yaratıklar. Evet. Onlar komik yaratıklar. Onlara bunu yapmaları söylendi.

D: Talimatlarını nereden alıyorlar?

A: Bakayım. (Durdu) Onlar programlanmışlar. Biz hepimiz programlanmışız gibi görünüyor. Talimatlarını ana gemiden alıyorlar, ana kaynaktan. Büyük bir kaynak var, bütün icatların anası gibi. Çok komik, bütün icatların anası. (Güldü) Sanki onlar hep deney yapıyorlar. Tamam. Bunu uydurmayacağım. Ne gördüğümü söylememi ister misin? (Evet) Bu gemide küçük mavi çekirgeler var. Bir tane küçük ofis var. Bu çok tatlı. Küçük bir şeyleri yerlerine koyuyorlar ve gerçekten çok çalışıyorlar. Sürekli çalışıyorlar. Uzun kolları var, küçük işçi arılar gibiler, ama arı değiller. Ve çok çalışıyorlar. Küçük şeyleri yerlerine koyarlarken son derece mekanikler, oraya gittiğimde... Bu ben miyim? Belki de... Bilmiyorum. Ben dosyalıyorum-birşeyleri ortadan kaldırıyorum. Birşeyleri yerlerine koyuyorum. Herşey bir yere konuyor. Ben ortalığı toplamayı seviyorum. O görevi sevmiştim, iyi bir görevdi. Ahhh, birikmeye başladı! Ona başvurabilecekleri bir İncil gibi. Başvurabilmek istiyorlar. İnsanları Dünya'dan alma ihtimaline karşı, gelecek için başvuru kaynağı. Bilmek istiyorlar. "Peki, bu insanla konuşmak uygun mu? Referans sahibi olabilmek istiyoruz." Tam olarak nereye bakacaklarını bilecekler. Şimdi toplumlarımızı birleştiriyoruz ve aynı hastane kaydı gibi, kayıta sahip olmak istiyorlar. Nasıl ilişkilendireceklerini bilmek istiyorlar. Ve bu yüzden yol göstericileri farklı konumlara yerleştiriyorlar. Böylece izleyebilmek için kayıtları olacak, geriye dönüp tarihi okuyabilecekler. Günümüzden yediyüz yıl sonra geriye bakabilecekler. Bu kadar uzun yaşayabiliyorlar, yediyüz yıl. Yaşamları boyunca yaptıkları bu. Gelebilmeli, görevi yapabilmeli ve bu bizim için yedi yüzyıl, ama onlar için sadece bir yaşam süresi. Bu şeylere bakıp kayıt tutmaları gerekiyor. Bir fikirleri yok. Sadece bakıyorlar. Kayıt tutuyorlar.

D: Ayrıca bir birleşme olduğunu söyledin, değil mi?

A: Toplumların birleştirilmesi. Birleşmemiz lazım. Bizler gelişmiş ruhlar oluyoruz. Bizi geliştirmek istiyorlar. Ben gelişmiş bir ruhum, sen gelişmiş bir ruhsun. Bizi kendi seviyelerine ilerletmek için bir insan bedeniyle ne kadar ileri gidilebileceklerini görmek istiyorlar. Ben buradayken çok boyutluyum. Evet, bu çürümüş aptal enerjiyi biriktirmem lazım. (Güldü) Evet, ben laboratuvar faresi gibiyim.

D: Alice'in bu bilgiyi herhangi bir şekilde kullanması gerekiyor mu?

Yoksa sadece toplayıp iletmesi mi lazım?

A: Bu büyük bir soru. Benim bunu, ellerimi kullanarak başkaları ile paylaşabilme yeteneğim var. Enerjimi birinin alına koyabilme yeteneğim

var. Bunu başkasına aktarabilirim. Bunu yapmalı mıyım bilmiyorum.

D: Onlar ne diyorlar?

A: Bilgelik aktarmam gerekiyor, ve evet, bunu yapmalıyım. Bu bilgeliği başkalarına aktarabilirim. Bu içimde. Şimdi hissedebiliyorum.

D: Ve bunun nereden geldiğini bile bilmiyordun.

A: Hayır, bilmiyordum. Yani, şimdi biliyorum. Üçüncü gözle çalış. Hepsi üçüncü gözle ilgili.

D: Benim yaptığımı yapmaya devam etmemi söylediler dedin, değil mi?

A: Sen bir yol göstericisin. Bu yüzden her yere gitmelisin. (Güldü) Seni her yere gönderiyorlar, çünkü bu zorunlu.

D: Alice'in bedenini yeniliyorlar dedin.

A: Seni de yeniliyorlar. Seni yeniliyorlar, çünkü bu yeni yerlere gitmeye devam etmen lazım. Ve bir yerden her ayrıldığında bir parçanı orada bırakıyorsun ve onlar bunu bulabilirler. Seni seviyorlar. Gitmelisin.

D: Bilgiyi aktarmaya çalışıyorum.

A: Evet, sen bilgiyi orada bırak, onlar bulacaklar. Öğrettiğin insanlar bulacaklar, çünkü orada birşey bırakıyorsun.

D: Benim bedenimi yeniliyorlar mı?

A: Evet. Seni yeniliyorlar ve sen bunu biliyorsun. Dünya'ya bağlı kalmanı istemiyorlar. Senin daha çok onlarla beraber olmanı istiyorlar. Senin daha hafif olmanı istiyorlar. Senin berrak ışıktaki olmanı istiyorlar.

D: Yani benim bu işlere devam edebilmem için, bedenime bakım mı yapacaklar?

A: İstedikleri bu, senin hafifleme. Sen de kristal gibi olacaksın. Senin tüm bedenini yeniliyorlar. Beynini yeniliyorlar.

Çalışmamın en başında bana aynı şeyler söylenmişti. Daha seyahat etmeye başlamadan önce, bana birçok ülkeye gideceğimi ve her gittiğim yerde enerjimin bir kısmını bırakacağımı söylediler. Bu beni tüketmeyecekti ve farkına bile varmayacaktım, ancak enerji orada kalacak ve başkaları tarafından hissedilecekti. Ayrıca kitaplarımın da bir enerji taşıyacağı ve bunun başkaları tarafından hissedileceğini söylediler. Bilinçli bilginiz dışında birçok şey oluyor gibi.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ YERİ

Seans sırasında Pamela, UFO deneyimi olduğunu düşündüğü birşeyi araştırmak istedi. UFO olduğunu düşündüğü birşey gördüğünü hatırlıyordu, ancak başka birşey olup olmadığını bilmiyordu. Onu o geceye götürdüm. Olay yerine geldiğinde arabasıyla evine gidiyordu. Gökyüzünde bir şey gördü, ama onu tanımlamakta zorluk çekti. Önce onun tepelerde bir ışık olduğunu düşündü. Fakat sonra, “Hayır ışık değildi, kocaman bir aya benzeyen bir gemiydi. Ve ben onun gerçekte ay olmadığını biliyordum. Sadece ay şeklindeydi ve bana bu şekilde göründü. Sanki ben arabamın içinde kaldım ve garajın önünde park ettiğimi hatırlıyorum. Ama oraya kadar gittiğimi de hatırlıyorum. Kendimi arabayı kullanırken gördüm. Kendimi eve doğru araba kullanırken gördüm, ama aynı zamanda orada yukarda olduğumu da biliyordum. Yani yukarıya, o gemiye alındığımı. Ne gördüğümü tarif bile edemiyorum.”

D: Yani, aynı zamanda iki yerde olmak gibi mi?

P: Evet, çünkü arabada olduğumun farkındaydım, ama aynı zamanda bedenimde olmadığımın da farkındaydım. Hatta bedenin eve gittiğini biliyordum. Şimdi uzun birşeyler görüyorum... onlara “ışınlar” demeliyim, çünkü ne olduklarını bilmiyorum. Sadece üzerinde noktalar olan enerji.(Bir taraftan öbür tarafa yatay olarak giden birşeyi el hareketleri ile gösteriyordu) Düzler, ama enerjiler. Metal olduğunu sanmıyorum. Sanırım bu tek parça bir enerji. Bir çekirdek var ve onun bir merkezi var, ve merkez karanlık görünüyor. Merkezin etrafında parlak sarı ışık var, ama ayrıca oradan dışarıya ışık demetleri geldiğini görüyorsun. Buradan bir yerden geliyor olmalı, sol tarafımdan. Herşey tamamiyle enerji. Hiçbir yapı yok. Herşey birlikte çalışıyor gibi görünüyor, ama ayrıca farklı yönlerde gidiyorlar. Ve burada bir tekerlek görüyorum. (Üzerinde) Yukarıda koskocaman bir tekerlek. Ve orada (solda) içinden parlak ışık gelen birşey var. Bu *parlak* bir ışık. Neredeyse bakılamıyacak gibi, çünkü son derece parlak. Sanki—“Güneş” demek geliyor içimden, ama ne olduğundan emin değilim.

D: O tekerlekle bir alakası var mı?

P: Hayır, tekerlek gitti şimdi. Sadece parlak ışık var. Gemiye

düşünüyordum, ve burası geminin beni götürdüğü yer, buraya geri getirdi. Burası benim ait olduğum yer.

D: Neden öyle hissediyorsun?

P: Çünkü burası çok rahat. Ben buyum, bu ışığım. Bu yer neresiyse, bu yer her nerede ise, orası benim evim. Ben buyum, ben bu ışığım. Ve o yansıtıyor—yansıtılanlar neredeyse mızrak gibi, ya da çok büyük bir yansıtma gibi. Ne yaptığını gerçekten bilmiyorum, ama çok parlak, çok huzurlu ve orada çok fazla enerji var. Orada birçok varlık var ve hepsi enerji. Hepsi bir.

D: Ve sen daha önce de buraya gitmiş olduğunu mu hissediyorsun?

P: Ah, evet. Çok tanıdık bir yer. Ve ışıltıyor. Onu tanımlayabilmek için karşılaştırma yapabileceğim bir örnek bile düşünemiyorum. Ama o gerçekten orada.

D: Bu geminin ya da aracın içinde mi?

P: Hayır. Aracın bununla ilişkisini bilmiyorum bile. Ama aracın içine girdiğimde o ışınları gördüm—açılı bir şekilde aşağı doğru gelen ışın gibiydiler—ve daha sonra bu parlak ışıktan, bu evden dışarı doğru ayrılan ışınlar vardı. Burası evim ve burada herşey huzurlu ve olağanüstü. Sadece herşeyi aydınlatıyor. Orada çok fazla enerji var ve hepsi bir. Yalnızca o yerden ayrıldığında kendini birey hissediyorsun. Ancak *buradaki* bu bedende, herşeyin moleküler olduğunu hissediyorum. Yani *bunun* oluştuğu her molekülü hissedebilirsin. Ve bu ikisi arasında bir bağlantı olduğunu hissedebiliyorum. Nasıl bağlantılı olduklarını bilmiyorum.

D: Beden ve o yer arasında mı?

P: Ve de ışık. O yer onun bir görünümü. Sanırım bedenin onun bir parçası olduğu söylenebilir.

D: Ancak bunun artık bir gemi ya da araç olmadığını söyledin, değil mi?

P: O başka bir yer. Gemi oraya gitmek için bir portaldı, başlangıç noktası gibi. *Oraya* vardıktan sonra, buraya götürüldün. Yani neredeyse üçgen gibi, burada oluyorsun ve sonra orada ve sonra daha ötede. Yani bu şekilde bağlantılı.

D: Önce ay gibi görünen yere gitmen gerekti.

P: Evet ve o giriş yeri gibiydi. Evet öyleydi. O (gemi, araç) yalnızca bir giriş yeri, bu yere gitmek için bir geçit. Bu yerin hepsi bir bütün. Tümüyle bir enerji kütlesi. Tüm enerjinin iç içe geçtiği bir alan. Ve bu yerden ayrılıp bedenleri deneyimlemeye gidiyoruz. İçinden kürelerin çıktığı o parlak, güzel ışık. Ve o parlak ve ışıltılı.

D: Ama sen Dünya'da bir bedende yaşıyorsun. O gece araba kullanırken

neden oraya geri gittin?

P: Sadece ziyaret etmek için. (Duygusallaştı ve sesi değişti) Evi hatırlamak için oraya gitmem gerekiyor. Bana hatırlatması için. Yalnızca oraya ait olduğumu bilmek için. Ve o sadece enerji. Biçimi yok. *O yalnızca evim.* Sana adını söyleyebileceğimi düşünebilirsin, ancak onun için fiziksel bir ad yok. Bunun dışında tek söyleyebileceğim, Dünya’da dedikleri gibi “ev” den başka kullanabileceğim bir kelime yok. Ama orası *evim*. Bu sadece sevgi dolu bir hatırlatma.

D: O gece bu yüzden mi geri dönmene izin verildi?

P: Ben oraya sık sık gidiyorum. Sadece hatırlamıyorum.

D: O gece gittiğini neden hatırladın?

P: Sanırım bu gezegende olanlarla ilgili kendimi yenilgiye uğramış hissettiğim için. Bütün bu hüznün ve burada olan şeyler yüzünden. Ve düzeltemediğim için kendimi çaresiz hissediyorum.

D: Burası zorlayıcı bir yer, değil mi?

P: Bazen çirkin bir yer.

D: Orada başkalarının da olduğunu söyledin. Onlarla konuşabilir misin?

P: Onlarla konuşman gerekmez, çünkü orada olduğun anda ve Bütün’ün içine dahil olduğunda, herkes biliyor ve anlıyor ve bu bir çeşit yenilenme. Konuşmuyorsun. Sadece var oluyorsun. Ve bunun doğru olduğunu biliyorsun. Ve *burada* olup yardım etmen gerektiğini. Ama arada sırada sadece hissetmek için geri dönmelisin. Çünkü buraya, Dünya’ya indiğin zaman dünyevi şeylerle ilgileniyorsun ve farklı yönlere çekiliyorsun. Ve tekrar bütün olmayı hissetmeye gerek duyuyorsun. Işıktaki sevgi ve huzuru hissetmeye ihtiyaç duyuyorsun. Onu hissetmek istiyorsun sadece.

Dünya’da daha önce hiç var olmamış ve Dünya’nın ihtiyacı olduğu bu zamanda buraya gelmek üzere çağırılmış saf ve kusursuz ruhların, kendilerini soyutlanmış hissettikleri görülüyor. UFO lardaki varlıkların kişi ile etkileşime geçtiğinde ve kişinin onlarla birlikte gitmek isteyip ağladığı bir çok seansım oldu. Burada bırakılmak istemiyorlar. Kendilerini bu varlıklara, Dünya’daki ailelerinden daha yakın hissediyorlar. Ama varlıklar genellikle onlara “Henüz gidemezsin. Görevde olduğunu hatırla. O bitene kadar gidemezsin. Ama en çok da asla yalnız olmadığını hatırla” diyorlar. Dünyadaki yaşamı daha dayanılır hale getirmek için, arada dönüp “evi” ziyaret etmelerine (ve hatırlamak “planı” bozabileceğinden, asla bu ziyaretleri bilinçli olarak hatırlamıyorlar.) izin verilmesi mantıklı bir yaklaşım. Ayrıca eğer çok fazla şey hatırlasalardı burada kalmak

istemezlerdi.

Bu ev ayrıca, oraya dönen kişilerce tarif edilen Kaynak ya da Tanrı'ya son derece benziyordu. Öyleyse Dünya dışı varlıklar kişinin oraya dönmesine yardım edebiliyor mu? Kişiyi izlerken, eğer onun nereden geldiğine göz atma ihtiyacı hissettiğini farkederlerse, onu oraya kısa bir süre için götürmeye yardım ediyorlar. İnsanların kaçırılma olarak deneyimledikleri şeyin birçok farklı sebebi olduğu görünüyor. Gerçek sebepleri anladıklarında negatif olmadığını ve çok faydalı olduğunu görüyorlar. Kendilerinin son derece iyi bir şekilde ve sevgi ile korunduklarını biliyorlar.

D: Eğer orası öylesine güzelse ve orada mutluysan, neden fiziksel bedene geldin?

P: Çünkü gerçekten fark yaratabilirim diye düşündüm.

D: Biri sana gelmeni mi söyledi?

P: Hayır. Gelmeyi sen seçiyorsun. Bütünün içinde olmaktan sıkıldığın için değil, çünkü Bütün sensin. Ama gidip başka şeyler yapıyorsun. Şimdi bir sürü farklı şeyler görüyorum. Bu diğer şeylerin ne olduğunu bilmiyorum. Ama farklı yerlere gidiyorsun ve ben Dünya'ya geldim çünkü yardım etmek istedim.

D: Olduğun o yerden Dünya'yı görebiliyor muydun, ne oluyordu?

P: Hayır ne olduğunu görmedim.

D: Peki yardıma ihtiyacı olduğunu nereden bildin?

P: Biliyorsun. Bu senin varlığının bir parçası. Bilmenin bir parçası, çünkü sen Bütün'ün bir parçasısın. Sen ışıksın. Hemen biliyorsun. Ama Dünya, üzerinde olunacak kötü bir yer değil. Yalnızca herşeyin sakın, güzel ve huzurlu olabileceğini bilmek için, arada sırada eve geri dönme ihtiyacı duyuyorsun.

D: Nasıl bir fark yaratabileceğini düşündün?

P: Bilmem. Yine o portalı görüyorum. O ay ve şimdi tersine dönmüş konumda. Sadece burada olmakla. Sadece burada var olan frekansı parçalayarak. Kendi frekansımın fark yaratacağını düşündüm. Böyle düşünen çok kişi var. Ve şimdi görüyorum, şu anda bu bir fark yaratıyor. Sadece bu Dünya gezegenindeki frekans, enerji, kitle enerjisi, hepsi, tabaka...takılıp kalmış? Bu doğru kelime mi? Takılıp kalmıştı.

Değişmiyordu. Ve farklı kırık cam parçalarının farklı yerlere gelip, bu gezegende süre gelmekte olan enerjiyi delmesi, bu fark yaratacağı.

D: Neredeyse gezegenin enerjisinin durgun hale gelmesi mi? Bu doğru bir

tanım olur mu?

P: Evet, takılı kalmış. Gördüğüm buydu. O ışık demetleri buraya gelen kırık cam parçalarıydı. Ve diğer yöne giden ışınlar da terkeden enerjilerdi. “Evi” görmeden önce gördüğüm, dışarı doğru gelen, sivri uçları olan o uzun cam parçaları. Ve bir kez ışıktan ayrıldıklarında artık ışık gibi görünmediler. Kahverengimsi göründüler ve sanki onlar daha çok maddeydiler. Onlar başka yerlere gitmekte olan enerjilerdi ve hepsinin nereye gittiğini bilmiyorum. Bazısı Dünya’ya geldi, ve Bütün’e kitlenin içine nüfuz ettiler. Ve delikler açarak enerjiyi ayırdılar. Evet olan bu. Farkı yaratan bu. Bir seferde birçoğu ayrıldı, ama diğerlerinin nereye gittiğini bilmiyorum. Bir kısmımız buraya geldik, ancak hepsi farklı yerlere gidiyorlar.

D: Halihazırda Dünya’da olan varlıkların enerjisine ne diyorsun? Onlar değişiklikleri yapmak için herhangi bir şey yapamadılar mı?

P: Onlar saplanıp kaldılar. Çok uzun zamandır aynı şeyi yaptıklarından çıkmazdalar.

Özellikle Dünya’da sayısız yaşam geçirmişlerse ve karmanın ağına düşmüşlerse. Dediğim gibi, “yanlarında çok fazla çöp ve bagaj taşıyorlarsa.” Fark yaratabilmeye başlamadan önce onların hepsinden kurtulmaları gerekli. Ve danışanlarımın çok çok fazlası, gerçekten onları buraya bağlayan karmalarını bırakamıyorlar. Bana, “Onu nasıl affedebilirim? Bana neler yaptığını bilmiyorsun.” diyorlar. Görünüşe göre bu tür tutumlar devam ettiği sürece, saplanıp kalıyorlar, çok ihtiyaç duyulan değişiklikleri yaratamıyorlar ve bu değişimlere katılamıyorlar.

P: Enerjinin dağılabilmesi için bizim süregeleni delmemiz gerekiyordu. Ve değişiklik yapabilmenin tek yolu buydu. Yığın halinde birşeye sahip olduğunda —ve olan bu, yığın— yapılacak olan gibi. Ve o yığına doğru cam parçaları attığında onu parçalar. Ve sonra enerji farklı olmaya başlar.

D: Ve sen bunu yapmaya karar verdin.

P: Işıktan ayrıldığımda ben buraya geldim. Başkaları da geldi.

D: Bu, fiziksel bedene ilk girişin mi?

P: Hayır, ama daha önce bu görünüşte olduğumu hiç hatırlamıyorum. Kendimi cisim olarak görüyorum. Yoğun enerji oldum, ama şimdiye kadar kendimi, hiç şu an içinde olduğum bedenle görmüyorum. Hiç bir zaman kendimi öyle görmüyorum. Bakıyorum. (Durdu) Fiziksel olarak görmüyorum. Cisim görüyorum. Zar gibi , eterik enerji olarak görüyorum,

ama katı madde olarak görmüyorum. Dünya bedeninden farklı.

D: Yani senin geldiğin yerdekinden farklı.

P: Ah, evet. Benim geldiğim yerdeki...duyguyu ve neşeyi tarif bile edemem, çünkü o tam anlamıyla harika. O ışık ve berrak ve yüce. Herkes *bir*, ya da herşey bir. Tüm enerji bir ve herşey sembiyotik (birlikte yaşayan, ortakyaşar ÇN). Sanırım bu şekilde açıklanabilir. Ve sonra ayrılmaya başladığında o kadar rahat olmadığını görüyorsun, ama hepimiz gidiyoruz. Başka alemlere gidebiliriz ve başka şekillere girebiliriz. Ve bu formları görebiliyorum, ama bedende olduğu gibi yoğun değil. Bu kadar yoğun değil.

D: Onların nasıl formlar olduğunu görebilir misin?

P: Formların geçit törenini görüyorum aslında, bazıları zayıf ve uzun, bazıları sadece zar gibi ve bazıları da ufacık. Şeyler yeniden çekirdeğin içine giriyor, bir yumağa dönüyor gibi sanki. Bunu yapmaya başladığında hep karanlık görünüyor. Fazlasıyla yoğunlaşıyor ve sen artık içini göremiyorsun.

D: Sence acaba farklı formları ya da cisimleri mi deniyordun?

P: Biz hepimiz bunu yapıyoruz. Nerede yaşayabileceğimizi görmek için gidip deniyoruz. En iyisini nerede yapabiliriz diye. Neresi daha rahat diye.

D: Ve sen bazılarını beğenmedin, öyle mi?

P: Aslında onlara baktığımda hepsi güzel görünüyor. En iyisi katı bir formun olmaması, ama hareket edebilip, uçabileceğin ve süzulebileceğin kadar bir forma sahip olmak güzel. Bulduğum yerler içinde sanki Dünya gezegeni en yoğun olan gibi gözüküyor. Ama birçok deneyimin olduğu yer.

D: Birçok ders. Öğrenecek çok şey mi var?

P: Evet. Ama bütün bunları öğrenmenin neden gerekli olduğunu anlamıyorum. Belki geri döndüğümde daha anlamlı gelecek.

D: Yani Pamela'nın bedeni, fiziksel beden olarak ilk mi?

P: Bunun ilk fiziksel bedenim olduğunu hissediyorum. Farklı bir his. Gerçekten iyi olduğunu hissetmiyorum. Diğerleri ile hiç bir sınırlama yoktu. Özgürce dolanabiliyordun ve bu beden, bunda saplanıp kalıyorsun. Saplanıp kalmak iyi değil. Daha fazlasını yapabileceğini biliyorsun.

D: Pamela, çocukken cisimleri beyin gücü ile havaya kaldırabildiğini ve hareket ettirebildiğini söyledi.

P: Evet, o zamanlar eğlenceliydi, küçük olduğu zaman. Ayrıca katı olduğunu düşündüğün şeylerin içinden de geçebilirdi. Ama artık yapamıyor. (Duygusallaştı) Ne oldu bilmiyorum. Bu yüzden burada olmak

eğlenceli değil, çünkü kendin olamıyorsun. Herkesin yaptığını yapmak zorundasın. Çocukken onları yapabileceğini biliyordu. Ve hâlâ yapabileceğini biliyor, ama artık işe yaramıyor. Bunun hepsi inançla alakalı. Yukarıya gittiğinde kısıtlı değil, çünkü enerji farklı. Hareket edebilirsin ve görebilirsin ve hissedebilirsin. Bedende sıkışmış olduğunda yapamadığın herşeyi yapabilirsin. Buraya geliyorsun ve bunu yapabileceğini düşünüyorsun ve yapabiliyorsun. Ve sonra bir fark yaratmaya çalışıyorsun, sorun burada. Bu yüzden bunu hatırlamak ve bunun hatırlatılması için ışığa gitmeliyim.

D: Yani herkesi değiştirmeye çalışamayacağını kavraması lazım.

P: Hayır, o sadece bundan ibaret değil. Onun enerjisi bu değil. Onun enerjisi sadece onun kim olduğu. Orada herşey tam anlamıyla mükemmel. Kalbinin derinliklerinde bunları biliyor. Sadece bildiği şeyleri uygulamıyor. Birşeyi bilip, onu değil de başka birşeyi yapmaya çalıştığın zaman bu seni sarsıyor. O zaman bütün fiziksel sorunlar ortaya çıkıyor. Bizler neden burada olduğumuzu inkar etmeye çalışıyoruz. Burada bizden çok insan var. Ve başka yerlerden olan ve yardım eden bir sürü insan da var. Çok fazla insan var.

D: Hepsi aynı amaçla mı geldiler?

P: Hayır. Birçok insan—onlar insan değiller—birçok enerji buranın nasıl olduğunu hissetmek için geldi. Bazısı öğrenmek için geldi. Sanırım hepsinin kendine özgü nedeni var. Onların enerjilerini bilmiyorum. Hepsinin kendi yöntemleriyle yardım etmek için geldiğini hissediyorum. Evet, bence bu doğru.

D: Hepsi aynı yerden mi geldiler?

P: Hayır. Birçok yer var.

D: Yani hepsi enerji yerinden gelmediler.

P: Yo, hayır. Hayır, Yansıtıcı maddeye benzeyen bir yer görüyorum. Ve oradan mavimsi yeşil bir ışık geliyor. Bazen sivri bir tavan gibi görünüyor. Bazen de sonsuzluğa doğru gidiyor gibi görünüyor. Enerjilerin çoğu bu yansıtıcı maddeden geldi. Bu yer nerede bilmiyorum. Çok uzakta. Bu enerjileri hissediyorum. Başka bir yer daha görüyorum. Ahhh, bu yer gerçekten iyi bir yer gibi görünmüyor, çünkü etrafı karanlık. Karanlık bir yer, ve enerjileri gerçekten iyi değil. Ama yansıtıcı maddeden gelen enerjiler yardım etmeye geliyorlar.

D: Bunların çoğu ilk kez mi fiziksel bedenle geliyorlar?

P: Bir bakayım. (Durdu) Bazısı. Enerji halinde olduğumuz zaman hepimiz, nereye gidersek gidelim yardım edebilirmişiz gibi hissettiğimizi

düşünüyorum. Ve hepimiz farklı zamanlarda, farklı yerlere gitmek üzere ayrılıyor, çünkü gideceğimiz yerde enerjimizin değerli olacağını seziyoruz. Ve çoğu zaman da böyle oluyor diyebilirim. Biz—“biz” diyorum çünkü bu enerjinin bütünü—, yani biz mutluluk verebileceğimiz ya da daha önce deneyimlemediğimiz şeyleri yaşayacağımızı düşündüğümüz birçok farklı yere gidiyoruz.

D: Ama tabii ki buraya geldiğinizde farklı oluyor. Değil mi?

P: Ya, bu çok farklı. Çok farklı.

D: Genellikle fizikisel bedene girildiğinde insanlar hatırlamadığı için.

P: Neredeyse gerçek benliğinden koparılmışsın gibi. Ben sık sık geri gidiyorum. Sık sık geri gitmem gerektiğinin farkına vardım. Ve geri gidip orada kalmak istediğimi hatırlıyorum. Ve bana burada kalmam gerektiğini söyleyen *onların* kim olduğunu bilmiyorum, belki de ben kendi kendime bunu söylüyorum. Ben söylüyorum. *Onlar* diye birşey yok. Kalmalıyım ve buraya yapmak için geldiğimi yapmalıyım. Eğer kısa kesebilseydim çoktan buradan gitmiştim. Gitmiş olurum, ama enerji bundan ibaret değil. Ve sadece bundan ibaret olmadığını biliyorum. Ama Dünya’ya her gittiğinde, ve orada birşeyle karıştığında, “Burada olmak istemiyorum. Burası çok iğrenç bir yer. Ayrılmak istiyorum.” diye düşünüyorsun. Ama bu kadar basit değil. Ve şimdi gördüğüm, geride bıraktığımız enerji bizim henüz geri dönmemizi istemiyor, çünkü bunu deneyimlemesi, hissetmesi gerekiyor.

D: Deneyimlemesi mi gerekiyor?

P: Benim bunu deneyimlemeyi istediğimi hissediyorum. Düşünebiliyor musun. Ama hissettiğim bu.

D: Ve görevini tamamlamadan geri dönemezsin. (Evet) Ama Pamela hatırladığı ya da hissettiği birçok şeyin Dünya dışı varlıklar ya da uzay araçları ile ilgili olduğunu düşündü. Bu bana öyle gibi geliyor.

P: Konuyu bir anlayayım. (Durdu) Şimdi birçok araç görüyorum. Ne olduğunu biliyor musun? Biz bazen böyle yolculuk yapıyoruz. İçinde yolculuk yaptığımız araç o. Ben yapmadım. “Biz” diyorum, çünkü gelenleri kastediyorum— biz Dünya’ya geldiğimizde aracımız yoktu. Biz sadece enerji formumuzla geldik. Şimdi küçük, minicik bir bebek görüyorum. Komik, değil mi? Bizim olduğumuz bu kocaman enerji ve biz bu küçük, minicik bebeğin içine geliyoruz. Bu olağanüstü bir şey gibi görünüyor, çünkü enerjinin geri kalanı nereye gidiyor?

D: Bebeğin bedenine girmek için izin alman gerekti mi?

P: Bu bir şekilde halledildi, ve ben şimdi bunu göremiyorum.

D: Bazı kurallar ve kanunlar vardır diye düşünmüştüm.

P: Yönlendirme var. Herşey yönlendirme. Şimdi bunu göremiyorum.

D: Peki, araçla yolculuk yapmanın amacı nedir?

P: Başka yerlere gitmen gerektiğinde kendine özgü enerjinle gidebilmek için. Çünkü bulunduğumuz yerde, harika, parlak kocaman ışık yumağını gördüğümü söylesem de— o belirli bir enerji. O ev enerjisi. Yani kendi aleminin dışına seyahat ettiğinde, içinde yaşadığın, olduğun enerjiden olan aracın içinde seyahat etmen gerekiyor.

Bana, bu özgün enerjinin bir şeyin içinde tutulması gerektiği söylenmişti, yoksa içinden geçtiği diğer enerjilerle birleşirdi. Bu bir çeşit korunma. UFO ların içinde seyahat eden varlıkların çoğu ışık varlıklar. Ayrıca birçoğunun içinde bulundukları ortama uyumlu olabilmek için formlarını değiştirebilme yeteneği var.

D: Bunu fiziksel bedeninin içinde mi yapıyor?

P: Hayır, hayır. Seyahat eden onun başka bir parçası. (İdrak etti) Evet olan bu, çünkü o diğer parçalara sıkı sıkıya bağlı. Yani diğer parçalar birşeyler yaparken o bunları hissediyor, ama resmin tamamını göremiyor. Onun bir parçasının çok çok yüksek sütunların olduğu bir yere doğru, bir araçta seyahat ettiğini görüyorum şimdi. Kristaller ve enerji varlıklar var. Ve burası onun ait olduğu yer değil, bu yüzden oraya varmak için kendi enerjisi ile seyahat etmesi gerekli. Orada ne yaptığını bilmiyorum. Doğrusu o “dişi” değil.

D: Ama bu onun diğer bir parçası, değil mi? (Evet) Evinin ışığından, evinden ayrıldığında acaba farklı parçalara mı ayrıldı?

P: Evet, bir çok farklı parça var.

D: Ve bu parçalardan biri Pamela mı?

P: Hepsi aynı parça, ışınların bütünden ayrılması gibi. Sonra ışın farklı deneyimler edinmek için farklı alemlerdeki farklı yerlere gidebilir. Nedense onların hepsiyle bağlantı kuramıyorum. Sadece bunun olduğunu biliyorum. Kafasının etrafına bir bant konmuştu. Bu başının etrafında gerginlik yaratıyor. (Bunun alnının üzerinde olduğunu gösteren el hareketleri yaptı.) Bu, bağlantıyı kapatıyor. Bu, diğer parçalara erişemesin diye. Sanırım erişmemesi gerekiyor. Sadece başka çalışan parçaların, çalışan enerjilerin olduğunu bilmesi için. Bunun sorun olmadığını bilmenin rahatlatıcı olması gerekiyordu. Herşeyin mükemmel olduğunu bilmesi. Bütün parçaların birlikte çalıştığını ve yapmaları gerekeni

yaptıklarını ve yakın bir zamanda tekrar birleşeceklerini. Mesaj bu, ve bunun rahatlatıcı olması gerekiyor.

D: İnsanlar nasıl biliyorsun. Birşeyi anlamadıklarında ya korkuyorlar ya da abartıyorlar.

P: Bunun ne olduğunu biliyor musun? Bu, burada olan sınırlamalardan dolayı. Bana kalırsa bir kez bedenın dışına çıktığında sen kendisin, ve hepiniz birbirinize bağlısınız. Büyük bir çanak çorba gibi. Sen havuç ya da patates olabilirsin, ama yine de çorbasın ve hepiniz bağlısınız. Sonra çorbanın içinden alınıp farklı yerlere ya da konumlara konulduğunda, o zaman bütünden ayrılmış oluyorsun. Bunu anlamıyorsun ve kafan karışıyor. O zaman sana mantıklı gelmiyor. Ama eve geri döndüğünde, ya da tekrar birlikte olduğunda, bunun sorun olmadığını ve herşeyin olması gerektiği gibi olduğunu anlıyorsun.

D: Sonra Dünya dışı varlıklar ve uzay araçları ile ilgili düşünceler aklına geldiğinde, o zaman kendisinin diğer parçalarının hatıralarına ya da deneyimlerine erişiyor.

P: Evet, olan bu.

D: İmplantları da merak ediyordu. Onun vücudunda implant var mı, biliyor musunuz?

P: Evet, implantlar var. Bir tane şakağın içinde var; sağ omuzunda var.

D: Onları oralara kim koydu? Yada şöyle sorayım, oralara nasıl geldiler?

P: Aslında, buraya geldiğinde onlar vardı ve onlar gelmiş olduğu yerden, enerjik. Hep vardılar. Son yıllarda o merak etmeye başladı, ama onların sorun olmadığını biliyor.

D: Başka varlıkların, farklı nedenlerden dolayı insanlara implantlar koyduğunu ben çalışmalarından biliyorum.

P: Hayır, ben başka varlıkların koyduğu bilgisini almıyorum, onlar onun geldiği yerden.

D: Onların amacı ne?

P: Başvurabileceği bilgiler. Eve nasıl geri dönebileceğini bilmesi için portalların yerini saptamasına yardım ediyor.

D: Adeta buraya geldiğinde kaybolmaması için konulmuşlardı. Bu daha iyi bir ifade mi?

P: Evet, bu doğru bir ifade.

D: Fiziksel dünyada kaybolmayıp, eve geri dönebilmesi için portalların yerini bulabilsin diye.

P: Doğru. Bu gerçekten iyi bir anlatım. Ve ayrıca kim olduğunu

hatırlatmak için. Onlar kaşındığı ve onun farketmesine neden olduğu zamanlarda, bana onun evle daha fazla bağlantıda olduğu söylendi.

D: Değişik insanlarla karşılaşıyorum. O, benim çalıştığım diğerlerinden farklı mı?

P: Hayır, sanırım bizden olan birçoğu ile daha önce çalıştın.

D: Tabii ki, bana bu insanları biraraya getirmemem söylendi.

P: Bu doğru. Tek başlarına daha fazla etkililer. Bir araya gelmeleri geri dönme gereksinimlerini güçlendiriyor. Ve burada kalmaları gerekiyor.

D: Bana, birbirleriyle bağlantı halinde olduklarında, enerjinin azaltıldığı söylendi.

P: Azaltılır.

D: Bazıları ile karşılaşacağım, ama asla emin olamayacağım söylendi. Bu, o tür bir enerji o zaman.

P: Bu farklı bir tür enerji. Bizler farklı yerlerden geliyoruz; bütünün parçalarını oluşturan farklı şeylere sahibiz. Ve benim parçası olduğum bir kimseyle daha önce karşılaşmadım. Senin karşılaştığını düşünüyorum. Ama bu enerjilerin Dünya gezegeninde birbirleriyle bağlantı kurması gerektiğini sanmıyorum, çünkü tek başlarına daha güçlüler.

D: Onların okyanusta iki dalga oldukları örnekleme yapılmıştı.

P: Bu doğru. Farklı yönler gidiyorlar.

D: Ama dalgalar biraraya konulduklarında, o zaman onların gücünü azaltıyor.

P: O zaman aynı yöne gitmeye başlıyorlar.

D: Yani benim bunları bilmemde sorun yok, ama onların birbirleri ile bağlantı kurmasını sağlamamam gerekiyor. (Hayır) Kendilerini çok yalnız hissetseler de.

P: Ben Pamela'nın bedeninde yalnızlık hissetmiyorum. Tek başıma olmak kendimi güçlü hissettiriyor. Yalnız olduğumda kendimi, insanların arasına karıştığımdan çok daha güçlü hissediyorum, çünkü onlar çok perişan görünüyorlar. Gezegenlerinde ne olduğu ile öylesine meşguller ki, kim olduklarını unutuyorlar. Ve Pamela'nın bedeni yalnız olduğunda hatırlıyor ve kendini çok güçlü hissediyor. Ama başka insanlarla birlikte olduğunda ve insanların yaptıklarını yapmaya başladığında, bu onu, kendini rahat hissetmediği yönler çekiyo. Bu yüzden yalnız olmayı seviyo.

D: Ama ışığı ilk gördüğünde geri dönmek istedi. Bu yüzden kendini yalnız hissediyor diye düşündüm.

P: Bu, eve geri dönmek için sabırsızlanma türünden bir çaresizlik duygu. Yardım etmek ve buradaki enerjiyi dağıtmak için, evrenin farklı

yerlerinden gelen çok kişi var. Ve buna çok ihtiyaç var.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

BAŞKA BİR TARAF (DAHA YÜKSEK?) KONUŞUYOR

Bu seans Santa Fe, New Mexico’da, Kuzeybatı New Mexico Üniversitesi’ndeki sınıfımda tanıtım gösterisi olarak yapılmıştı. Bu üniversite alternatif tıp ve doğal şifanın her evresini kapsayan, dört yıllık bir program sunduğu için emsalsiz bir okul.

Jane, psişik şifacılık olan işinde tanınmaya başlamış genç ve güzel bir kadındı. Sonradan devam ettirdiği ve kullandığı, doğuştan gelen birçok yeteneğe sahipti. Bu yetenekler, bu tür çocuklarda sık sık olduğu gibi geri itilip, unutulmamıştı. Esas olarak kökeni hakkında bilgi almak istiyordu. Bu da çok sorulan sorulardan biri, “Ben nereden geldim?” Tabii ki cevap her zaman aynı. İnsanlar kendilerinin belli bir ana gezegenden geldiklerini düşünüyorlar, ancak bu, onların uzun yolculuklarındaki basamaklardan bir tanesi. Hepimiz Tanrı (ya da Kaynak) tarafından yaratıldığımız aynı yerden geliyoruz ve yolculuklarımızı deneyimlemek için dışarı gönderiliyoruz. Ayrıca yaşam yolu hakkında da bilgi almak istiyordu.

Jane buluttan çıktığında Dünya’ya inmek yerine yukarı doğru çıkıyordu. Yıldızlara doğru hareket etti ve giderken de çok duygusallaştı. Bunun kendisine yuvaya dönüş gibi hissettirdiğini söyledi. “Çünkü geldiğim yer burası.” Burayı özlemiş olduğunu ve onu yeniden bulmanın iyi olacağını söyledi. Kuzeye doğru gitmek istedi ve giderken kendisinin gökyüzünde kristallerle çevrili olduğunu gördü. Sonra uzayda çok hızlı bir şekilde hareket ederken, aradığı yere yaklaşıyordu. Uzaktan gemilerin geldiğini gördü. “Ufak ve yuvarlaklar, siyah ve gümüş rengindeler. Ve beni karşılamak için geliyorlar. Aslında onlar benim geldiğim yerden değiller...sadece karşılamak için geliyorlar.” Sonra aniden bir geminin içine çekildi. Daha sonra olan, benim daha önce de tanık olduğum tuhaf bir fenomendi. Olağan dışı şeylere her zaman hazırım, çünkü aslında benim için olağan dışı değiller. Ancak bu, bir sınıf için şaşırtıcı olabiliyor. Jane’den farklı bir ses gelmeye başladı ve Jane’den ziyade gemiden bir tür varlıkla iletişimdeymişim gibiydi. Böyle bir şey olduğunda, ben bunu destekliyorum.

D: Geminin içine girdikten sonra ne görüyorsun?

J: (Kafası karıştı) Senin lisanını anlamıyorum.

Ona beni anlayabileceği ve benimle konuşabileceği konusunda bilgi verdim. “Jane’in benim ne dediğimi anlayan, beyninin o kısmına ulaşabilir misin? Gerçekten seninle konuşabilmeyi istiyorum. Bu uygun mu?”

Kabul etti. Ona, lisan kullanmadığını ve genellikle telepatik iletişim kurduğunu bildiğimi, ancak iletişim kurabilmek için kelimeleri kullanmamız gerektiğini söyledim. “Rahat olmanı istiyorum, iletişim kurabiliriz. Bunu yapabilecek misin?” Kabul etti ve böylece soruları sormaya başladım.

D: Biz bilgi edinmek istiyoruz. Bize bu yer hakkında bilgi vermeniz uygun mu? (Evet) Bu küçük bir gemi mi?

J: Evet. Çok küçük, çünkü ben burada fazla vakit geçirmiyorum. Sadece gidip gelmek için kullanılıyor. İçerisi küçük bir uçağa benziyor, ama koltukları yok. Küçük, metal gibi bir mutfak var. Nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Burada yemek yapıyorum sayılır, ama mutfak gerçekten anlamıyorum.

D: Eğer bu bir mutfaksa, birşey yemeniz gerekiyor mu?

P: Benim yemem gerekmiyor...onu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. İnsanlar buna yemek diyor, ancak biz mineraller yaratıyoruz...hayır doğru kelime bu değil. Bünyemizin enerji için kullanacağı şeyleri yaratıyoruz sadece. Açıklayamıyorum. Sadece hissediyorum, fakat anlatmam gerektiği söyleniyor...bu bilgiyi bilmesi gereken insanlar var, çünkü bu enerjiyle çalışmaları gerekiyor.

Bedenini tarif etmesini istedim. “Hiç bir şeye benzemiyorum. Kendimi göremiyorum. Enerjiymişim gibi hissediyorum...insanlar buna orb (ışık küresi ÇN) diyorlar. Aslında, gittiğimiz yere bağlı olarak farklı şekillere dönüşebiliyoruz.”

D: Bunu canınız istediği zaman mı yapıyorsunuz, yoksa şartlar gerektirdiğinde mi...

J: Yalnızca gerekli olduğunda. Yeteneklerimizi kötüye kullanmayız.

D: Hiç fiziksel bir bedeniniz oldu mu?

J: Evet, fiziksel bedeni oldukça iyi biliyorum. Anlamıyorum, ama bu duyguyu bir çocuk olduğum zamandan biliyorum ve bedenim enerji

olurdu, ve birden kaybolurdum.

D: Yani bir zamanlar fiziksel bir bedeniniz oldu, doğru mu?

J: Evet, bir çok biçimim oldu.

D: Bu, sizin insanlarınza ait bir yetenek mi? (Evet) Fiziksel olarak başlayıp, sonra değişebilirler mi? (Evet) Öyleyse bu harika. Yani artık bedene ihtiyacınız yok. Yalnızca enerji mi oldunuz? (Evet) Peki, enerji olarak ne yapıyorsunuz?

J: İnsanlara öğretiyoruz. Birçok şey yapıyoruz. Evrende yapılacak çok iş var, çünkü insanlar birçok şeyi berbat ediyorlar.

D: (Güldüm) Ah, ona inanırım.

J: Yani enerjilerini dışarı yansıttıklarında, yıldızları yeniden hizalamamız ve gazlarını çıkarmamız gerekiyor. Bu yansıttıkları enerjinin ne olduğunu anlamıyorum. Evrene giden ve tüm evreni kirleten yabancı enerjiler var. Bu çok rahatsız edici.

D: Bu enerji insanlardan mı geliyor? (Evet) Dünyanın yakınında mısınız? (Hayır) Yani çok uzaklara kadar yayılıyor mu? (Evet) Bu kadar negatif olan ne yansıtıyorlar? (Jane ağlamaya başladı) Başa çıkmak zor, değil mi? Pisliği temizlemeniz gerekli. Önemli bir göreviniz var. Bu sizi neden duygusal yapıyor?

J: Tüm bu insanların bize neler yaptıklarını anlamamasını anlayamıyorum. Gezegendeki simyalarını kötüye kullanıyorlar. Farklı evrenlere yayılan kimyasallar yaratıyorlar ve bunu anlamıyorlar.

D: Bunun sadece kendi dünyalarında kalmadığının farkında mı değiller?

J: Doğru.

D: Dışarıya yayılıp sizin dünyanızı da etkilediğini farketmiyorlar mı?

J: Benim dünyam yok. Ben sadece evrene aitim.

D: Ama bir zamanlar vardı, değil mi?

J: Evet...(Ağlıyor) yok edilmeden önce.

D: Ne olduğunu bana anlatın.

J: Kristaller gezegeninde yaşadım. Ve gazlar öylesine güçlüydüler ki, gezegeni erittiler, bizim başka bir yere gitmek için bir gemi yapmamız gerekti.

D: Neden eridi?

J: İnsanların dünyasından gelen gazlardan. Çok güçlüydüler ve onu erittiler.

D: Gazlar belirli bir zaman sonra mı güçlü oldu?

J: Evet, gazlar birçok gezegeni yok ediyor, bu yüzden birçok insanı da kurtarmamız gerekiyor. Diğer gezegenlerdeki birçok farklı varlıkları.

Farklı varlıkları topluyoruz.

D: Yani gazlar birçok gezegeni mi yok etti?

J: Evet, gezegenleri yok etmeye devam ediyor ve denemeye devam ediyoruz...

D: Yani enerji hâlâ dışarıya gidiyor mu demek istiyorsunuz?

J: Evet, biz filtrelemeye devam ediyoruz ve yamamaya çalışıyoruz, ama onlar ozon tabakalarını delegecek şeyleri yapmaya devam ediyorlar ve bu dışarı çıkıyor ve...(Derin bir nefes aldı) bu çok rahatsız edici. Olması gereken çok fazla şey var.

D: Sizin gezegeniniz yok edildiği sırada oradan ayrıldığınızı mı söylediniz?

J: Gezegenden ayrılabilmek ve işimizi yapmaya devam edebilmek için bir gemi yaptık. Ve sonra artık gezegenimizin olmadığını farkettilik.

D: Gemideyken fiziksel bir bedeniniz var mıydı?

J: Bedenin bir yapısı vardı.

D: Artık fiziksel olmamaya karar vermenize sebep ne?

J: İhtiyacımız yoktu. Gezegeni kaybetmek bir anlamda nimetti, çünkü artık eve ihtiyacımızın olmadığı bir konuma evrimleşiyorduk. Ve enerji formumuzu tutacak bir yapıya ihtiyaç duymadık.

D: Siz daha ötesine evrimleştiniz. (Evet) Peki ne zaman şimdi olduğunuz enerji varlık, ışık küresi oldunuz?

J: Sonrasındaydı.

D: Bu işi yapmanızı size biri mi söyledi?

J: Konsey tarafından karar verildi. Yani bu sadece benim işim değil. Bunu yapan birçok kişi var.

D: Konseyle karşılaştınız mı?

J: Talimatları gönderdiler diye hissediyorum. Onları görmüyoruz. Onlarla enerjetik olarak iletişim kuruyoruz, onlar etrafımızdalar.

D: Ve siz tüm evrene gitmeyi ve olan bu şeyleri düzeltmeye çalışmayı kabul mü ettiniz? (Evet) Dünya'dan gelen enerjiyi bulduğunuzda bu neye benziyor? Onu nasıl tespit ediyorsunuz?

J: Çok yoğun, düşük frekanslı ve bu boyutlara nasıl yayılıyor anlamıyorum bile. Neredeyse siyah, dumanlı, yılan gibi kayan birşey, ama bizi çok etkilemedi. Onu temizlemesi kolay. Sadece yapılması gereken başka görevler varken zamanımızı bu şekilde harcamak zorunda kalıyoruz.

D: Dünya'dan o kadar uzaklara nasıl gidebildiğini merak ediyorum.

J: Evet, galaksimizin ötesine gidiyor. Daha da öteye, başka evrenlere gidiyor. Her tarafa çok fazla nüfuz ediyor ve insanların bunu yapmak

istemediğini biliyoruz. Bunu izlemek çok rahatsız edici.

D: Onlar bunun sadece Dünyada kaldığını ve sadece birbirlerine zarar verdiklerini sanıyorlar.

J: Evet. Bu kapıların bir çoğunu kapattık, ne yazık ki insanlar hâlâ belirli öğretmenlere ihtiyaçları olduğunu düşünüyorlar. İnsanlar zor yoldan öğrenmeleri gerektiğini düşünüyorlar ve bu yüzden kendilerine bunları zor yoldan öğretecek enerjileri davet ediyorlar.

D: Yani, burası dersler gezegeni.

J: Evet, bu doğru.

D: Bu negatif enerjilerin temizlenmesinin kolay olduğunu mu söylediniz? Bunu nasıl yapıyorsunuz?

J: Bunu tarif etmek için kullanılan kelimeyi anlamıyorum...onları bir çeşit çok güçlü bir sıvı kristal türden enerjiyle çevreliyoruz. Onu kontrol altına alıyor ve sonra farklı hesaplamalar yapıyoruz. Onun frekansını test etmemiz ve onu eritebilecek güçte bir frekans hesaplamamız gerekiyor. Ve sonra bu tekrar enerjiye dönüştürülüyor, ama belirttiğim gibi bu, çok fazla zaman alıyor. Evrende kolektife çok daha faydalı olabilecek görevler var.

D: Kollektif nedir?

J: Evrenin tamamı ve evrende yaşayanlar. Bir çok başka türler var ve insanlar bunu anlamıyorlar. Ama biz insanları seviyoruz. Onlar bizim bir parçamız ve bunu bedenlerinden ayrıldıklarında anlıyorlar. Eğer bunu bilselerdi farklı davranırlardı. Çok sevimliler. Niyetleri iyi ve hepsinin kaplerinde sevgi var ve biz onların kalpten sevmelerini istiyoruz. Eğer kalpten severlerse, oluşan bu şeyleri yaratmayacaklar.

D: Herşeyin başı sevgi zaten, değil mi?

J: Doğru. Yaratıcı çok sevgi dolu. Yaratıcının onlara duyduğu büyük sevgiye onlar sadece göz atabiliyorlar.

D: Ama sanırım bu neden Dünya'da olduklarının bir parçası, bu şeyleri keşfetmek.

J: Bu doğru. Ağaçların onlara el salladığını, göz kırptığını ve merhaba dediğini görmüyorlar. Sadece onları kesiyorlar.

D: Herşeyin canlı olduğunu görmüyorlar. Herşeyin sadece onlara fayda etsin diye burada olduğunu düşünüyorlar.

J: Bu doğru.

D: Pisliği temizlemek için bu kadar zaman harcıyor olmasaydınız, ne yapmak isterdiniz?

J: Ah, birçok proje var. Doğmayı bekleyen bir sürü gezegen var, ama doğmak için yeterince güvenli olmadığını biliyorlar. Ve kolektife

evrimleşme işleminin bir parçası olmayı dileyen birçok tür var.

D: Yani bu yapabileceklerinizin bir kısmı mı?

J: Evet. Gezegenleri yaratmak çok kolay, tıpkı onları yok etmenin de çok kolay olduğu gibi. Veya onların yerlerini kollektife hizmet eden diğer galaksilere ve oluşumlara değiştirmek de kolay.

D: Sizin gibi gezegenler yaratan, başkaları ile de konuştum. Bu, eş Yaratıcı grubun bir parçası, değil mi? (Evet) Bunu enerji ile mi yapıyorsunuz?

J: Evet. Bu, enerjiden daha fazlası. Eğer insanlar anlayabilselerdi... düşünüyoruz ve sonra oluyor.

D: Bu yüzden düşünceler aslında çok güçlü, değil mi? (Evet) Belki de bu yüzden insanlar o noktada değiller.

J: İnsanlar beyinlerinde çok kaynağa sahipler. Eğer düşüncelerini ve niyetlerini farklı şekilde kullansalardı, daha huzurlu bir yaşam biçimi yaratırlardı. Gezegeni yarattığımızda, bir vaha olarak yaratıldı. Acı çekmeleri gerekmiyordu. Birileri onlara acı çekmeyi öğretti...biz değil. Ancak bilgeliklerinin derinliğinde hepsi beyinlerinin çok güçlü olduğunu biliyorlar. Beyinlerinin sadece fıstık büyüklüğündeki bir parçasını kullanıyorlar, ama beyinleri çok büyük. Ve beyinlerindeki o enerjinin tamamına ulaşabilseler gezegen çok farklı bir yer olacak. Ve aslında ne olduğunun farkındalar. Bunu hissediyorlar. Bunu değiştiriyorlar. Ve bu Dünya gezegeni yok edilmeyecek. Onların gerçekten buna odaklanmamalarını istiyorum, çünkü yok etme enerjisi üstüne odaklanıyorlar ve bu yüzden bunu yaratıyorlar.

D: Odaklandıkları neyse onu yaratıyorlar.

J: Doğru.

D: Yaptığınız işten memnun musunuz?

J: Evet, işimi gerçekten çok seviyorum. “İşim” derken, insanlar bu şekilde söylediği için öyle diyorum.

D: Evet biz öyle diyoruz. Ve siz bir yerden diğerine gidip yapmanız gerekeni yapıyorsunuz.(Evet) Bu harika bir şey ve bunu yapmaktan mutlusunuz, değil mi? (Evet)

Artık Jane ile bağlantı kurmanın zamanı gelmişti. “Bir insanın vasıtası ile konuştuğunuzun farkında mısınız?”

J: Ben komik hissediyorum, tuhaf. Burada bir engel var.

D: Bu yüzden lisanı kullanmanız gerekiyordu. (Evet) Bu sizii rahatsız mı

ediyor?

J: İnsan bedenini kullanmak mı?

D: Benimle iletişimde olmak.

J: Hayır. Bu gerekli.

D: Birşeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum. Siz Jane misiniz, yoksa onun bir parçası mısınız, ya da bu nasıl oluyor? Bunu nasıl algılıyorsunuz?

J: O bizim bir parçamız.

D: O sizin grubunuzun bir parçası mı? (Evet) Ona bunu söyleyin.

Sorularına cevaplar arıyor.

J: Cevapları zaten biliyor.

D: Evet, ama onları bilinçli olarak bilmiyor. Anlayabilmesi için ona söyleyebilir misiniz?

J: Evet. İnsanlara nasıl yaratacaklarını öğretmek için burada. Onun geldiği yerdeki enerjilerini nasıl kullanacaklarını öğretmek için.

D: Sizin geldiğiniz yerdeki enerjileri mi? (Evet) O gerçekte sizsiniz, değil mi? (Evet) Bizim lisanımızda anlatmaya çalışmak bunu karmaşık yapıyor.

J: Evet. Bu onu çoğunlukla çok güçlü konumlara getiriyor. Ve o çoğu zaman insan olarak, sizin “meşhur” olarak adlandırdığınız konumlarda oldu. Ve insanlar, onlara sadece nasıl yaratılacağını öğretmek istediğini anlamıyorlar.

D: Eğer orada yaptığınız işten memnunduysanız, neden insan olmaya karar verdiniz?

J: Bu gerekli.

D: Bu kısıtlayıcı, öyle değil mi?

J: Evet ve o bundan hoşlanmıyor.

D: İlk defa insan olmanız gerektiğinde ne oldu? Bunu yapmanız mı söylendi?

J: Evet. Bunu açıklamak zor, çünkü hiçbir zaman insan olmak için kaydolmadı. Ama her zaman görevlerini kabul etti.

D: Gönüllü olmadı mı demek istiyorsunuz?

J: Bu doğru.

D: Gönüllüler var, değil mi?

J: Evet. Şu anda gezegene gelmek isteyen, insanların “bekleme listesinde” olarak adlandırdıkları bir sürü varlık var.

D: Ama o gönüllü olmadı.

J: Hayır, bedene girmeyi sevmiyor.

D: (Güldüm) O zaman ona bu görev öylece mi verildi, ya da nasıl oldu?

J: Şu anda başka boyutlarda—senin şimdi konuştuğun bütünün birçok

parçası olan—bir çoğumuz mevcut ve o Dünya gezegeninde olmayı seçti. Ama bizim başka yerde olan, başka birçok bölümümüz var.

D: Sanırım bunu çoğu insandan daha iyi anlıyorum, çünkü anladığım kadarıyla birçok parçamız var. (Evet) Tek bir parça değiliz. (Evet) Yani o, hem bir insan olarak varolabilir, hem de siz olarak.

J: Bu doğru. Ama onun bir sürü görevi var ve bunun çok daha büyük bir resim olduğunun farkında. Ve insanların enerjilerini odaklamaları için gerekli olan frekansları ve öğretileri getirmesi gerekiyor. Ve insanların beyin faaliyetlerini Yaratıcılarına ve evrenlerine daha fazla hizmet edecek şekilde yeniden odaklamak. Bedenlerinden çıktıklarında bunu anlayacaklar.

D: Ah, evet, o zaman çok basit. (Evet) Ama yine de, bu görevleri kabul edip insan olmaya mı karar verdi?

J: Evet. Bu konuda hiç tartışmaz. Bu yüzden ona en zor görevleri veriyoruz. Bundan hoşlanıyor. Zor görevleri seviyor.

D: İnsan olarak bu farklı kabiliyetlere (psişik kabiliyetleri) sahip olmak kolay değil. Bu doğru değil mi?

J: Evet. Gerçekte ne olup bittiğini onlara göstermeden önce, insanların onun yanımdayken kendilerini rahat hissetmeleri için elinden gelenin en iyisini yaptı.

D: Pekala, bu şimdi içinden konuştuğunuz kişinin adı Jane. (Evet) Onun Dünya’da başka yaşamı oldu mu? (Evet) Bilmesi gereken herhangi bir geçmiş yaşamı var mı?

J: Hayır, şu anda bilmesi gerekmiyor.

D: Yani şu anda odaklandığı yaşam en önemli olanı.

J: Doğru.

D: Bu sefer onun görevi nedir?

J: Birçok insana öğretmesi gerekiyor ve tam potansiyelleri ile görevlerini yapabilmeleri için kim olduklarını hatırlaması ve buraya getirdikleri frekanslarının ve enerjilerinin ne olduğunu bilmesi gereken birçok şifacı var.

D: Bu bana büyük bir görev gibi geliyor. (Evet) Bebekken bile yapabildiği tuhaf şeyleri hatırladığını söyledi.

J: Evet. Beşiğindeyken bizimle haberleşirdi. Görevinden dolayı, diğer insanlarla aynı seviyede unutmaması gerekiyordu.

D: Çünkü çoğu insan bebek oldukları zamanı hatırlamıyorlar.

J: Bu doğru. Çoğu insan bunu hatırlamak bile istemez. O ruhlar çok güzeller ve insanlar onları bu şekilde tanımıyorlar, ama gezegene hizmet

verebilecek insanlara hizmet etmek için, hafızaları olmadan gelmeleri gerekiyor.

D: Yine de bebekken bile bu gibi şeyleri yapabildiğini hatırlayabiliyor. (Evet) Ama ailesi de çok anlayışlıydı.

J: Evet, onlar karmaşıktılar.

D: Gerçi bu yeteneklerini geri plana atmak zorunda kaldı, ne demek istediğimi anlıyorsunuz. (Evet) Çünkü insan olarak yaşayabilmek için uyum sağlamak gerekiyor. (Evet) Şimdi bu yetenekleri geri getirebilmesinin mümkün olup olmadığını bilmek istiyor, mümkün mü?

J: Evet, bunun zamanı geldi. Nasıl kullanacağını biliyor, ancak bunları kontrol altına alması gerekmişti, çünkü çalıştığı okul sisteminde birçok— insanların ‘’gri enerji’’ olarak adlandırdıkları—kişi vardı. Ve, kendisinin ne yapabileceğini onların görebileceklerini biliyordu. Bilgiyi korumak amacıyla yeteneklerini askıya alması gerekti. Kendini koruyordu, ama aynı zamanda bilgiyi de koruyordu.

D: Yani o vakitler araya kaynaması ve insan olması gerekti. (Evet)

Jane’in sorularını konuştuğum kısmın yanıtlayabileceğini biliyordum, bu yüzden BA nı çağırmam gerekmiyordu. Şu ana kadar zaten BA ile konuştuğumu onayladı. Bazen rehber ya da başka bir varlık mı, yoksa BA mı olduğunu ayırt etmek zor oluyor. Rehber ya da başka bir varlık gereken türden bilgilere ulaşamayabiliyor ve bunu ilk kabullenen çoğu zaman da kendisi oluyor. Bazen bana BA nı çağırmam gerektiğini, çünkü kendisinin soruları cevaplayamayacağını söylüyor. Bunların hepsi, hepimizin aslında bir olduğumuz gerçeğine dayanıyor. Bütün diğer parçalarımız ve artı BA, hepsi Kaynak’ın bir parçası. Başlangıçta bu bana, küçük bir uzay gemisine atanmış tipik bir Dünya dışı bir varlıkmiş gibi geldi. Daha sonra Yaratıcı Varlık gibi hissettim ve sonra kendisinin Jane’in başka bir parçası olduğunu belirtti. Yani bu, hepimizin olduğu gibi birçok şeydi. Bu yüzden BA nı çağırmadan Jane’in istediği bilgileri alabileceğimi biliyordum.

D: Konuşarak bilgi alabiliriz, değil mi?

J: Evet ve sen bu bilgilerin gelmesi için son derece harika bir kanalsın ve yaptığın herşey için sana teşekkür ederiz.

D: Ben her zaman sizlerle çalışıyorum.

J: Evet, öyle.

D: Sizin gücünüzü biliyorum ve buna saygı duyuyorum. Peki bu

yeteneklerinin geri dönmesine izin verilirse, bu iyi olur mu? Güvenli olur mu?

J: Evet, bu yetenekleri geri getirmek için, onun çevresinde koruyucu bir mekanizma oluşturacağız. Şu anda gezegende onun bu bilgileri getirmesini bekleyen bir çok insan var. Zamanı çoktan geldi.

D: Ben aşırı koruyucuyum. Ona zarar verecek ya da yaşamını altüst edecek bir şey yapmak istemeyiz. Herşeye rağmen burada yaşaması gerekiyor.

J: Bu doğru. Bu yüzden onun atomlarını yeniden yapılandırdık.

D: Bunu bana anlatın.

J: Onun atomları daha fazla karbona sahip ve daha fazla hidrojen tutabiliyor, böylece onun enerji alanında enerjinin genişlemesi ve enerjinin kuvvetli olmasına izin verilebilir.

D: Hücreleri neden yeniden yapılandırıldı?

J: Ondan geçecek frekansın miktarını tahmin edebilirsin. (Evet) Bu yüzden, fiziksel bedeninin zarar görmesini istemiyoruz.

D: Bu bana daha önce de söylenmişti. Bazı enerjiler öylesine güçlü ki, fiziksel bedeni tahrip edebilirler.

J: Bu doğru ve bu birçok insana oldu.

D: Sizin türünüzdeki varlıklar buraya gelmeye çalıştığında, çoğu kez bebeğin bedeni o enerjiyi içinde tutamıyor. (Evet) Ya düşük oluyor ya da bebek ölü doğuyor. Benim duyduğum bu. (Evet) Bu yüzden ayarlamalar yaparak yeniden denemeniz gerekiyor.

J: Ceninde sorun yok. Sorun, annenin ceninin etrafındaki enerjiyi koruyamaması.

D: Bu anneye çok fazla geliyor. (Evet) Doğmadan önce Jane'e birşey yapmanız gerekti mi?

J: Ah, evet. Jane altı aylık olana kadar rahme girmedi, çünkü onlar ev sahibi üzerinde çalışıyorlardı. Annenin bedeni üzerinde. Bu yüzden altı aylık olana kadar ana rahmine giremedi.

D: Bebeğin altı ay gelişmesinden sonra, deyim yerindeyse, Jane'in nabız yoklamasına izin mi verildi?

J: Evet. Ama o başka şeylerle meşguldü. Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, ama aslında bebeğin bedenini nasıl yaratacağı konusunda insanın yüksek benliği kendi bilgeliğini harekete geçiriyor. Ve enerjinin gelebilmesi için, hücresel düzeyde cenini nasıl yapılandıracağını biliyor.

D: Çoğu kez son dakikaya kadar gelmek istemeyecek kadar meşgul oluyorsun zaten.

J: Evet. Jane'in yaptığı oydu.

D: *Gelecek olan ruhu, canı mı kastediyorsun?*

J: Doğru. Onlar gelmiyorlar.

D: *Cenini olmasını istedikleri gibi mi yapılandırıyorlar?*

J: Cenin her zaman aynı biçimde yapılanır ve sonra cenin oluştuğunda, ruhun içine girmesi için hazırlanır ve ruh gelir.

D: *O zaman cenini manipule etmiyorlar ya da değiştirmiyorlar mı?*

J: Yani, değiştiriyorlar, evet, ama annenin şeyi yaratması lazım...ruhların oluşması gerekir. Bazen enerjiler ya da ruhlar, anneye geleceklerini söylüyorlar, sonra başka işlerle meşgul oluyorlar ve bazen bedene girmeyi unutuyorlar.

D: *Bu oluyor mu?*

J: Evet, böylece bedenin içinde ruh olmadan bebek doğar ve bunun nedeni diğer işlerin öncelikli olması.. hepsi bu.

D: *Bedende ruh olmadan bir bebek nasıl var olabilir?*

J: Pekala, bebeği yaratmak için annenin insan bedeni, tüm kanı ve oksijeni onun hücrelerine göndermek üzere tasarlanmış. Ve böylece insan bedeninin bilgeliği ruhun gelebilmesi için, cenini oluşturma ya da fiziki yapısını oluşturma işini yapıyor.

D: *Beden farklı bir varlık, değil mi?*

J: Evet. Yani o neredeyse fabrika üretimi gibi birşey. Çoğu kez beden cenini yaratmayı biliyor. Bu yüzden ruh daha sonra gelebileceğini biliyor, çünkü iş zaten yapılıyor.

D: *Bu yüzden insanlara, ceninin gıdasını anne bedeninden temin ettiğini ve annenin yaşam gücünün onu canlı tuttuğunu söyledim.Yani bebek annesinin bedeninden ayrılana kadar ruhun onun içinde olması gerekmiyor.*

J: Hayır. Bazen ruh gelip kontrol ediyor, işte o zaman tekme attığını ya da benzeri şeyleri hissediyorlar. Ve sonra tekrar gidiyor. Bu yüzden anne tekmelemeleri önceden tahmin edemiyor, çünkü ruh gelip kendinin orada olduğunu belirtiyor ve bazı kendi izdüşümlerini yapıyor ve sonra tekrar gidiyor. Elbette, ruh aynı zamanda birçok yerde olabilir.

D: *Ben de insanlara aynısını söylüyorum. Bebek anneden çıkana kadar ruhun onun içinde olması gerekmiyor. (Evet) Çıktıktan sonra onun içinde olması gerekiyor, yoksa bebek yaşamaz. (Evet) Ama siz herşeyin yeniden yapılandırılması gerektiğini, yoksa Jane'in bu enerjiyi kaldıramayacağını söylediniz.(Evet) Ve o, çocukluğundaki yeteneklerinin hafızasına sahip. (Evet) Şimdi bunları kullanabilecek mi? (Evet) Bunları nasıl tekrar aktif*

hale getireceksiniz?

J: Bu gece uyurken ona geleceğiz ve hatırlatacağız. Bununla güvenli bir şekilde nasıl çalışacağını ve bunu kullanırken insanlarla nasıl beraber olabileceğini hatırlatacağız. Bunu güvenli bir şekilde nasıl öğreteceğini, güvenli bir şekilde nasıl kullanacağını hatırlatacağız. Biliyorsun, bu çok muhteşem bir şey. Ve Jane buna hazır.

D: İlk olarak hangi yetenekleri geri getireceksiniz?

J: Pekala, aslında birçok yerde aynı zamanda olması gerekiyor. O yüzden bunda uzmanlaşacak ve sonra bunu öğretecek.

D: Bu bahsettiğiniz aynı anda iki yerde olmak mı?

Çocukken yaptığını hatırladığı becerilerden biri buydu. Fiziksel bedenini, sadece onu düşünerek bir yerden başka yere anında taşıyabiliyordu.

J: Evet. Bu onun daha fazlası. Geleceğe çok fazla yolculuk yapıyor ve şimdiden kendi geleceğini hazırlıyor. Bunu daha çok yapacak ve oralara gittiğinde, oradakilerin gerek duyduğu bilgileri öğretmesi için koşulları hazırlamak üzere birçok ülkeye eşzamanlı seyahatleri olacak.

D: İnsanlar onu madde halinde, insan olarak görecekler mi?

J: Evet, evet, farklı görüntülere girecek.

D: Eş zamanlı seyahatleri ruh olarak olmayacak mı demek istiyorsunuz?

J: Hayır, bir form seçecek ve ona girecek.

D: Şu andaki formuna mı benzeyecek?

J: Hayır... yani bazen. Gideceği yere ve nasıl uyum sağlaması gerektiğine bağlı olacak.

D: Yani, diğer insanlar onu fiziksel bir kişi olarak mı görecekler? (Evet)

Jane olan bedeninde bunları yaptığından haberdar olacak mı?

J: Evet, bunu zaten yapıyor. Sadece farkında değil.

D: Peki şimdi bunu bilmesi uygun mu?

J: Evet. O her zaman insanlara yardım ediyor.

Jane'in sorularından biri, geceleri kendisine birşeyin gelmesi hissi ile ilgiliydi. Bunlar farklı varlık türleri gibi görünüyordu.

J: Onun birçok görevi var. Evrende yaptığı işten dolayı, insanlar ona geliyor ve görevleri ile ilgili ne yaptıklarını anlatıyorlar ve onun katılımını ve diğer alanlarda yardımını istiyorlar.

D: Bazen bunun onu rahatsız ettiğini söylüyor.

J: Evet, ama meşgul olmak hoşuna gidiyor.

D: Bazen de uyumlamaların yapıldığını hissettiğini söyledi.

J: Evet. Bedeninden sürekli ayrılması çok zorlayıcı ve bu yüzden onu sürekli ayarlamamız gerekiyor, böylece bedenine her döndüğünde, bir bedende olduğunu hatırlıyor. Yani bunu geceleri yapıyoruz.

D: Eğer bunu anlarsa onun için daha kolay olacak. (Evet) Başka hangi yeteneğini geri getireceksiniz? Bunların hepsinde birer birer ustalaşmasını istiyorsunuz, değil mi?

J: Bunu eş zamanlı olarak yapacak. Çevresinde oldukça fazla hareket var ve işleri kolayca hızlandırmayı öğrenmesi gerekiyor ve işleri hızlandırmak için daha az enerji harcayacak. Kendisi oraya gitmeden önce onları hareket ettirebilir.

D: Çocukken yapabildiği, beyin gücü ile cisimleri hareket ettirmek gibi mi? (Evet) Ne demek istediğinizi açıklayın.

J: Bana arabasında olduğu bir resim gösteriliyor ve bazen yolda engeller oluyor, ya da yolunun üzerinde başka araçlar oluyor. Ya da araba kullandığı yol üzerinde oluşan ve onun bulunması gerektiği yere varmasını geciktiren durumlar oluyor. İşte bunlar ortadan kaldırılacak.

D: Bunları farkına varacak ve ortadan kaldırabilecek mi? (Evet) Bu oldukça enteresan bir yetenek.

J: Evet öyle. Arabasının uzay aracı olmadığını bazen unutuyor. (Güldüm) Hızlı kullanıyor. Orada bazı daha büyük projeler var. İnsanların ‘‘Hawaii bölgesi’’ dedikleri yerde patlamaya hazırlanan bazı volkanlar var ve henüz bunun zamanı değil. Onlarla çalışarak onları yavaşlatması gerekiyor. Bu tür faaliyetler.

D: Ya? Gece ona verdiğiniz görevler bunlar mı? (Evet) Bunları uykudayken mi yapacak? (Evet) Yani bilinçli olarak hatırlamayacak mı?

J: Hatırlayacak. Biraz dinlenmesine izin vermeliyiz.

D: Kesinlikle. Onun kendisini yıpratmasını istemeyiz.

J: Doğru.

D: Peki bu görevleri yaptığını hatırlayacak mı? (Evet) Herkese söylemesi gerekmiyor, değil mi?

J: Bunu açıklayabilecek doğru kelimeleri bulamaz.

Ona Jane’in sorularından bazılarını sordum. Bir tanesi Kanada’dan ayrılıp ayrılmamakla ilgiliydi.

J: Ayrılması gerekiyor. Daha zamanı gelmedi. Yaşadığı yerde çözülmesi gereken çok fazla, çok güçlü bir enerji var. Şehir ortamı ve çok fazla toksik enerji var. Çok fazla kirlilik var. Ona bunu nasıl yok edeceğini ve havayı nasıl filtre edeceğini hatırlatacağım, gerçi o biliyor...şehrin üzerinde oluşan o kimyasalın nereden çıktığını biliyor. Ve arabayla şehre girerken onun etrafında büyük melekler görüyor.

D: Bu da görevlerinden biri mi?

J: Evet. Orada çok fazla çevre kirliliği var...suda çok fazla kirlilik var.

D: Kanada'dan ayrılmadan önce bunu yapması gerekiyor yani. (Evet) Onun gidebileceği en iyi yerin neresi olduğunu bilmek istiyor...Onun olması gereken ideal yer.

J: Seattle'a gitmeli. İnsanlar orada onu anlarlar. Ve orada toprakta yapılması gereken bir onarım işi var. Çökmeye hazırlanan bazı kısımlar var. Enerjiden çok fazla etkilenmişler. İnsanların zamanıyla, yaklaşık bir yıl içinde oraya taşınacak. Onu kıyı bölgelere göndereceğiz. Orada yapılması gereken birçok iş var. Bizimle bilinçli olarak bağlantı kurmak istiyor. Oturma odasında onunla toplantılar yapmaya hazırlanıyoruz. Onun istediği bizi görmek, çünkü bizi özleyiyor. Ve onun insan beyni bizim formumuz olmadığını anlamıyor. Ama bizi görmek istiyor ve arada sırada geleceğiz. Onun rahat olabileceği bir form seçeceğiz.

Muayene: Beden taraması yaptık. "Kimyasallar dengeli değil. Hormonlar. Endokrin sistemi şimdi bunu düzeltiyor. Çok fazla çalışmış. Onun yavaşlaması gerekiyor. Omurgası birçok bilgisiz pratisyen tarafından manipüle edilmiş, bu yüzden omurgasını yeniden hizalamamız gerekiyor. Onlar, bildiklerinden farklı bir beden türü ile çalışıyorlardı. Biz düzeltiyoruz, ama düzelmesi birkaç gün sürecek. Hiç kimsenin kendisi üzerinde çalışmasına izin vermemeli. Diğer şifacılar bu bedeni anlamıyorlar. Başka insanların enerjilerini üzerine aldığıнын farkında değil. Midesini korumalı. Bu şeyleri midede hissediyor. (Onu düzelttiler.) Birlikte çalıştığı insanların enerjilerinden korumak üzere, onun mide bölgesinde bir enerji kalkanı oluşturduk. "

Ayrılık mesajı : Onunla gurur duyuyoruz ve çok çalıştığını biliyoruz. Yapması gereken önemli bir görevi var ve herkesi seviyor. Yaptığı işten memnunuz.

D: Geçmiş yaşamlarına gitmek istiyoruz ama onların önemli olmadığını söylediniz, değil mi?

J: Hayır, önemli değil. O, tüm çok boyutlu gerçekliklerini birleştirdi. En önemli olan bu yaşamı.

D: Bize ışık küresinin gösterilme sebebi, bunun Jane'in ana enerjilerinden biri olması mı? (Evet) Ve sizi çağırmam gerekmedi. (Hayır) Ne yapacağımızı biliyordunuz, değil mi?

J: Doğru.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

BİR ÖĞRETMEN ÖLDÜRÜLDÜ

Loretta, bir masaj terapistiydi. Asıl merak ettiği şey dünya dışı deneyimleriyle ilgili bir çok anısı olmasıydı. Bunların sadece bir rüya mı, yoksa gerçek mi olduğunu bilmek istiyordu. Her zaman umulmayanı beklemelisin, çünkü bu seans farklı ayrıntılar ortaya çıkardı. Loretta hiç zaman kaybetmedi. Transa girer girmez derhal Mısır'da büyük bir piramite gitti. Piramitin içine doğru açılan geniş bir kapı gördü ve hiç tereddüt etmeden içeri girerek, aşağıya doğru inen karanlık bir tünele girdi. Girmesine izin verilmediğini bildiği odaları geçti ve devam etti. Sorularına cevap olarak, uzun siyah saçlı genç bir kadın olduğunu söyledi. Korkmuş ya da keyfi kaçmış gibi sesi çatallaştı. “Çok fazla duygu var. Korkmuyorum. Bu, enerji. Bunu karın boşluğumda hissedebiliyorum. Sanırım piramitin enerjisini hissediyorum.—Bir merdiven var. Bu merdivenden yukarı çıkıp bu odaya girmem gerekiyor. Şimdi bu odanın içindeyim ve burada karşımda iki tane büyük siyah kedi heykeli var. Kapı girişini koruyorlar. İçeride arka tarafta ışık var gibi görünüyor, ama kapı girişi karanlık. İçeride ne var bilmek istiyorum. Orada bir meşale var. O meşaleyi alacağım ve bakacağım.—Başka bir kapı daha var. Bir anahtar alıyorum ve kapıyı açıyorum. Burayı oda gibi göremiyorum. Her yerde sadece mor ışık görüyorum.—Bir mesajı olup olmadığını sormak istiyorum. “Asırların bilgeliği” diyor. O, hepsi bu kadar dedi...asırların bilgeliği. Bu daha önce de gördüğüm bir mor ışık. Sık sık görüyorum ve mor ışık geldiğinde bu asırların bilgeliğini bildiriyor.”

D: Bunu nasıl bildiriyor?

L: Sadece haberdarım... bazen cevapları biliyorum. Birşeyleri biliyorum ve nasıl bildiğimi bilmiyorum.

D: Ondan daha fazla bilgi mi istiyorsun?

L: Ben sormam. O sadece gelir. Bana ne söyleyeceğini asla bilmem.

D: Bugün senin neyi bilmeni istiyor?

L: Tapınaktan geliyor. (Şaşırdı) Bir tapınaktan geliyor... gelen kelimeler bunlar, ama ben bir piramitin içindeyim. Ah! Bu piramitin içinde inşa edilmiş bir tapınak.

D: Bu tapınakla bir şekilde bağlantın mı var?

Ona, siyah kedilerin koruduğu kapı girişinin bir tapınağa açıldığı bilgisi geldi. Mor ışık onun içindeydi. Görevinin ölümlerle çalışmak olduğunu gördü.

L: Orada, üzerinde bir beden olan bir tabla var ve ben bedeni hazırlayacağım.

D: Bedeni hazırlamak için ne yapıyorsun?

L: Bunlar böcekler...böcekler ve onları mumya gibi sarıyorum.

D: Böcekler derken neyi kastediyorsun?

L: Böcekler...böceklerle ilgili birşey. Böcekleri bedenin üzerine koyuyorum. Kavanozlar var ve kavanozlarda değişik kurutulmuş bitkiler var. Bedeni sararken onu bedenin üzerine koyuyorum.

D: Bütün bunları neden yapıyorsun?

L: Bedeni mezarlara hazırlarken onu onurlandırmak için.

D: Mezarlar da aynı yerde mi?

L: Hayır. (Duygusallaşmaya başlamıştı.) Sanki ben bedenleri hazırlıyorum ve onlar da gelip alıyorlar.

D: Bu seni neden duygusallaştırdı?

L: Aşırı şekilde üzücü geliyor. Bunu yapmak istemiyorum.

D: Neden üzücü?

L: Böceklerle ilgili birşey.

D: O kişi öldü diye üzüldün sandım.

L: Hayır. O kötü değil.—Sanırım böcekler bedeni yiyebilsinler diye bedenin üzerinde dolaşıyorlar.

D: Böcekler, sargının altında mı?

L: Evet. Bu, işlemin bir parçası olmalı. Şu anda görebiliyorum...bedenin üzerinde dolaşıyorlar. Bedenin içindeler mi bilmiyorum.

D: Eğer bu, işlemin bir parçası ise, neden seni üzüyor?

L: Gözlerimi yaşırtıyor. Acaba beden ölmüş mü diye merak ediyorum. Bana ölmemiş birini getirebilirler mi? Belki bana henüz ölmemiş olan, ama defnedilmek üzere sargılamam için insanları getiriyorlar. Hmmm.

D: Onlara bakarak ölüp ölmediklerini söyleyebiliyor musun?

L: Hayır. Sanki koma gibi bir durum var. Öyle bir durumda olabilirler ve ben bilmiyorum.

D: Nefes almıyorlardır herhalde? (Hayır)

Loretta aniden, bunun hoşnutsuz bir durum olduğunu sezdi. ‘ Ya eğer

bu...belki onları hazırlayan ben değilim. Belki birisi beni hazırlıyor ve ben masadayım?—Sanırım böyle.” Sinirleri bozuldu ve korktu. Derhal iyi olduğuna dair telkinlerde bulundum. Eğer isterse objektif olarak seyredebileceğini ve bunun hakkında konuşabileceğini söyledim.” Hâlâ canlı olduğum halde beni sargılara sardılar. (İşkencede gibi) ...ve üzerime böcekleri koydular. Beni mezara koydular. Ölmemiştim! (Ağlıyor)... Öldüğümü mü sandılar?” Zorlukla nefes almaya başladı.

Bu, gözlemci mi yoksa olayı yaşayan kişi mi şeklinde gidip gelme mücadelesi, kaldırılabileceğinden fazlasını vermemek amacıyla, BA nın kişiyi korumasıydı. Onu, bu olayın öncesindeki zamana geri getirmeye karar verdim. Böylece bu sevimsiz durumdan onu geri çekebilecektim ve buna neden olan şeyi öğrenebilecektik. Kendini tarif temeye başladı, “Kafamın arkasını görebiliyorum ve uzun siyah saçlarım var. Ve daha önce gördüğüm o genç kızım. Saçımda altın birşey var. Ve bana ‘ İnsanların iyiliği için’ deniyor.’ Hmm...mantıklı gelmiyor. ‘İnsanların iyiliği için sen gömüleceksin.’”

D: Neden? Bunun insanlara ne faydası olacak?

L: Görünüşe göre ben, sözünü esirgemeyen genç bir kadını ve bu, kadınlara öyle olmamaları gerektiğini öğretecek. Örnek olacak. Çok açıksözlüydüm. Onlara yaşam tarzımla örnek oluyordum ve bu yüzden beni örnek alıyorlardı. Mor ışığı görüyorum. Kendimi bir adamın önünde ayakta dururken görüyorum ve o bana, beni ibret olsun diye cezalandıracaklarını söylüyor. Ve şimdi kendimi göremiyorum. Mor ışığı görüyorum.

D: Ama sen örnek olarak, onlara öğrettiğini söylemedin mi?

L: Evet, iyi bir örnektim. Bu adam benim onlara öğretmemi istemedi. (Muhafif bir şekilde) Ama eğer onlara kötü birşey öğretiyorduydum, neden mor ışığı görüyorum? Beni sürüklüyorlar. İki adam...Her biri bir kolumdan ve bir ayağımdan tutarak sürüklüyor. Kafamın yan tarafına vurdular. Bana yaptıkları bu. Beni sadece bayıltmış olmalılar. Sonra beni oraya götürdüler...böcekleri ve kuru şeyleri üzerime koydular, sarmaladılar ve bir *kutuya* koydular! Öldüğümü sandılar. Beni canlı canlı gömdüler!

Bu, onun için çok duygusal bir durumdu ve ben kendime sürekli, BA nın kişinin kaldıramıyacağından fazlasını göstermiyeceğini

hatırlatıyordum. Birçok seansda BA danışanıma, şiddetli ve korkunç geçmiş yaşamlarından bahsetmeyi reddetti, çünkü onları üzmem istemiyordu. Bu durumda, onun bu üzücü bilgiyi bilmesinin önemli olduğunu düşünmüş olmalıydı. Duyguyu deneyimlemesin diye onu o sahneden çıkardım. Yine de neden cezalandırıldığını öğrenmek istedim. Öylesine şiddetli bir ölümü hak etmek için ne yapmıştı? “Öğretmen miydin?”

L: Büyü yapmayı öğretiyordum. Büyü güzel bir şey. Büyük, siyah kedilerle alakası var.—Orada ne olduğunu görüyorum. Tapınakta iki kediyle birlikte bir kadınlar grubu vardı. Onlara grup olarak öğretiyordum ve muhtemelen mor ışığın bana öğrettiğini onlara öğretiyordum.

D: *Asırların Bilgeliği mi demiştin?*

L: Evet. Erkeklerin hoşuna gitmedi.

D: *Kadınların bunları bilmesini istemediler mi? (Evet) Bu yüzden mi seni öldürmeye karar verdiler?*

L: Evet. Bu şeyleri yaptığında... bak sana neler oluyor.

D: *Kadınların geri kalanını korkutmak istediler. (Evet) Pekala, şimdi bedeninin dışına çıktın ve o yaşamının tamamına farklı bir açıdan bakabilirsin. Her yaşamın bir amacı var. O yaşamdan öğrendiğin bir şey var mı?*

L: Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi öğrettim ve bir kutunun içine kapatıldım.

D: *Yani ne öğrendiğini düşünüyorsun?*

L: Belki inandığım şey uğruna daha çok savaşmayı.

D: *O yüzden öldürülmene rağmen mi?*

L: Ya inandığım şey uğruna daha çok savaşacağım, ya da gereksiz yere öldüm diyeceğim. Gereksiz yere ölmeyi sevmiyorum. Neden savaşmak gerektiğini bilmiyorum.

D: *Sana öğretmek istediğinin bu olduğunu mu düşünüyorsun?*

Öğretmek istediği, inandığın şey için savaşabilirsin miydi?

L: Evet, yapabilecekleri en kötü şeyi yaptılar. En sevdiğim özdeyişlerden biri “Kaybedecek neyim var?”

Başka bir geçmiş yaşam bulmak üzere onu bu sahneden çıkardığımda, kendini bedensiz olarak uzayda süzülürken buldu. Enerji olmanın verdiği çok güzel bir duyguya sahipti. Herşeyden uzaklaştırıldığını hissettiği huzurlu bir yerdi. Onu başka bir yere getirmeye çalıştım, ama “Akıp giden

enerjiden başka hiç birşey görmüyorum. Enerji küçük yuvarlak damlalar olarak geçiyor. Mor damlalar...daha koyu mor ve gri ve turuncu. Işıklar dünyasında gibiyim. Bir dolu enerji. Hâlâ bana doğru gelen bu renklerin enerji dünyasındayım.’’

D: Bu enerjiyi bir şekilde kullanman mı gerekiyor?

L: Bana, evet deniliyor. Bu enerjiyi kullan...renkli ışıklar. Bu enerjiyi nasıl kullanmam gerekiyor...gözlerimle mi? Bunu nasıl yapacağım... sadece bakarak ve o olarak? O kadar basit mi? O kadar basit. Ben enerjiyi gözlerimle yansıtıyorum. Bana odaklanmayı öğretiyorlar.

D: Odaklandığında enerji nereye gidiyor?

L: Birlikte çalıştığım insana. Ben yaşlı insanlarla çalışıyorum. Genç insanlarla çalışıyorum. Sokaktaki insanlarla çalışıyorum.

D: Sadece onlara bakarak mı?

Loretta'nın İkinci Dalga'dan olduğu gayet açıktı.

L: Evet. İnsanlar konuşmak için bana geliyorlar ve neden geldiklerini bilmiyorlar. Ben onlara bakayım diye geliyorlar.

D: Bunu yapmak hiç bir çaba gerektirmiyor, değil mi? (Hayır) Bunu yaptığını biliyor muydun?

L: Son dönemlerde düşünmüştüm, olabilir. Daha çok gözlerimle yaptığımı biliyorum; özellikle de yaşlı insanlarla, çünkü gözlerim onların dikkatini çekiyor ve o zaman beni dinliyorlar.

D: Hakkında konuştuğumuz kişi Loretta mı? (Evet) Yani sen Loretta'nın bedenine mi girdin? (Evet)

Sonra ses değişti ve kendini, kendisine ait olduğunu söylediği bir uzay gemisinden biri ya da birşey olarak tanımladı. Şifalanması ve çalışacak olduğu bu enerjiye odaklanmasını kolaylaştırması için enerjiyi onun bedenine yönlendirmeye başladılar.

L: O insanlara bakıyor ve insanlar iyileşiyorlar. Fiziksel bir şey olsun ya da zihinsel şeyler. İnsanlarla çalışıyor ve onlar bunu bilmiyorlar bile, ama iyileşiyorlar. Bunu yapıyordu ama bunu yaptığını bilmiyordu. Şimdi bilmesinde sorun yok, çünkü bu onun görevi. Seyahat edip insanlarla karşılaşacak. Sanki bir çeşit rüzgar gibi. Rüzgar bir çok insana dokunuyor. Ve bu çok kolay. Zor olması gerekmiyor. Ruhunun gönderdiği yere git.

Daha kapsamlı bir şey var. Başka bir ışıkla birlikte çalışacak. Bu diğer ışık altın rengi ve parlak. Daha geniş bir deneyim ortaya çıkacak...daha kapsamlı.

Gemi hakkında daha fazla bilgi istedim. ‘‘Neden Loretta ile ilgileniyor?’’

L: O diyor ki, ‘‘Sen benim kızımsın. Gözlerinle çalışacaksın. Sen ışığın çocuğusun.’’

Gemi hakkında daha fazla bilgi istediğimde bilgi durdu. Korkuyor gibi göründü ve bu da iletişimi imkansızlaştırdı. Bu yüzden BA nı çağırdım ve neden bu geçmiş yaşamını gösterdiğini sordum.

L: Hepsi böyle olmak zorunda değil. Onu yapmak hatalıydı ve tekrar onu yapması gerekmiyor. Doğruyu söylediği için hep cezalandırıldığını düşünüyor. (Tekil şahısa çevirdi, bu da Loretta’nın arada konuşmaya teşebbüs ettiği anlamına geliyordu.) Bir çok yaşamımda defalarca cezalandırıldığımı düşünüyorum ve belki de şimdi bu yaşamımda bunu nasıl kabul edeceğimi bilmiyorum.

Onu artık etkilememesi ve o yaşamında olanları serbest bırakabilmesi için olumlamalar kullandım. Bu olumlamaları tekrarlamak epey bir zaman aldı ve sonunda ‘‘Onu gördüm. Enerjinin serbest bırakılmasını gördüm!’’ diye haykırdı. Sonra sorulara geri döndüm ve onun BA nın cevaplamasına izin vermesi gerektiğini vurguladım.

D: Yıllar önce, Edmond, Oklohama’da yaşarken, odasında bazı varlıkları gördüğü bir olay yaşamıştı. O gece kendisine ne olduğunu bilmek istiyor. Ona bundan bahsedebilir misiniz? Bu gerçek bir olay mıydı?

L: Evet. Bu onun için geri dönen bir arkadaşı. ‘‘Seni bir süre için eve götürmek üzere geldim.’’

D: Onu nereye götürdü?

L: Mavi bir gezegene. Ağaçlar ve çimen vardı, ama gezegene uzaydan bakıldığında mavi görünüyor. Orada bir şehir de var. Loretta o şehre Altın Şehir diyor. Mutlu insanlar. Onun eve dönüşünü kutlamak için tören yaptılar. Oradan gideli uzun zaman olmuştu.

D: Eğer mutluyduysa, neden oradan ayrıldı?

L: Yardım etmesi gerekiyordu...evrene yardım etmeye gönüllü oldu. İnsan olmaya gönüllü oldu.

D: *Yardım etmek için nasıl gönüllü oldu?*

L: İnsan olarak. Enerjisi ile yardım etmek için.

D: *O gece olay başladığında üçgenlere benzeyen bir şey gördüğünü söyledi.*

L: Evet. Parlak beyaz üçgenler! Bu, uzay gemisine geri dönüyor. Bir ışık demeti içinde doğruca uzay gemisine geri dönüyor. Üçgenler tavandaydı. Onlar enerji. Onun, tünelin içinden gitmesi için gerekli olan enerjidi... solucan deliğinin içinden.

D: *Ziyaret etmek üzere, onu geri götürmek için mi?*

L: Evet ve onlar beyaz ışıktan yapılmıştı. Üçgenler enerji kaynağıydı. Ve üçgenler aynı zamanda enerji varlıklardı. Onlar enerji varlıklardı. O, kafamın üzerinde ışık demeti olan o gemiye beni geri götürdü. (Loretta konuşmaya teşebbüs etmeye başlamıştı.) Tüm bu gemilerin iyi olduğunu sanmıyorum. Benim üzerimde çalışmak istiyorlar. Üzerimde hiç bir kıyafet olmadan o soğuk masada yattığımı hatırlıyorum. Hepsi masanın etrafındalar.

D: *Onlara neden orada olduğunu sor.*

L: Sana yardım etmeye çalışıyoruz. Bana ne için yardım edeceksiniz? (Onlara soruyor) Benimle konuşmanız gerekiyor. Benim lisanımı bilmiyorlar. Senin lisanını bilmiyoruz ne demek? Ben sizi duyabiliyorum. —Bana yardım etmeye çalıştıklarını söylediler. Bana yardım etmeye çalıştıklarını düşünmüyorum. Benim üstüme bastırdılar. Bu bana yardım etmiyor. (Karşı gelerek) Burnumdan yukarı beynime doğru neden sonda koyuyorlar? (sinirlendi) Benim size aynısını yapmamı ister misiniz?

D: *Lorettaya bunun neden olduğunu söyleyin. Bunu ona açıklayın. Eğer ona açıklarsanız korkmayacak. İnsanlar bu tür şeylerin onlara açıklanmasını isterler.*

L: Hipofiz bezini düzeltiyoruz...düzeltiyoruz mu?

D: *Neden düzeltilmesi gerekiyor?*

L: Yeterince büyük değil...daha fazla bilgi için.

D: *Daha önce sahip olduğu o bilgilere yeniden sahip olabilsin diye mi?*

L: Evet. İnsanlara yardım etmek için.

Kendilerinin ona bilgiyi gönderecek olanlar olmadıklarını söylediler. Bilgi başka yerden gelecekti, ama hipofiz bezinin o bilgileri alabilecek kadar büyük olması gerekiyordu. Loretta yeniden sinirlendi. “Vajinamın

içine birşey soktular. Yumurtalar? Yumurta mı istiyorsunuz?

D: Neden yumurtalarını istiyorsunuz?

L: Embriyo..saklamak...onun için? Benim için mi saklıyorlar?

D: Onların Loretta için neden saklanması gerek?

L: Başka yaşam. Gelecekte... Gelecek yaşam.

D: Neden gelecekteki o yaşam için saklanması gerekiyor?

L: Şimdi biyoloji önemli.

D: Ne demek istiyorsunuz? Gelecek yaşamda kendi yumurtalarını üretemeyecek mi?

L: Bu şekilde değil.

D: Bunun nesi değişik?

L: Koşullar değişiyor...mutasyona uğruyor...dönüşüyor...mutasyona uğruyor.

D: Şimdi mi değişiyor, yoksa değişecek mi demek istiyorsunuz ya da ne olacak?

L: Şimdi...Koşullar şimdi farklı. Yumurtalar şimdi farklı.

D: Değişiyorlar mı? (Evet) Ve siz onları korumak mı istiyorsunuz?

L: Evet. Ben tekrar bu hale gelemeyebilirim.

D: İyiye doğru mu değişiyorlar yoksa daha kötü mü oluyorlar ya da ne oluyor?

L: Daha kötü değil... sadece farklı. Daha sonra kullanılacaklar.

D: Yani gelecekte bu şekilde yumurta yapamayacaklar mı?

L: Hayır, bu şekilde değil.

D: Yumurtaların değişmesine sebep olan ne?

L: Titreşim.

D: Titreşimlerin bedenlerde değişiklik yaptığını biliyorum. (Evet) Peki yumurtaları da mı değiştiriyor?

L: Evet...DNA değişiyor.

D: Ama artık çocuğu olamaz. Bunun önemi yok mu?

L: Bu yaşamında çocuğu olmayacak.

D: Peki yumurtalar buna rağmen yaşayabilir mi?

L: Yaşamalı.

D: Yani yumurtalar alınıp saklanmalı mı? Bunu mu demek istiyorsunuz?

(Evet) *Ve onlar gelecekteki yaşamında ona nakledilebilir mi? (Evet)*

Gelecekte yumurtalarda ne sorun olacak?

L: Sorun değil ... sadece farklı. Bu, yüksek titreşimlerin taşındığı özel bir zaman gibi görünüyor. Bu, koşulları değiştiriyor...şeylerin güçlerini daha

fazla korumasına neden oluyor.

D: Yani gelecekte yumurtalar bu kadar yüksek titreşime sahip olmayacaklar mı?

L: Onun için olmayacak. Gelecekte yumurta üretmeyecek.

D: İnsanlar yumurta üretemeyecekler mi, yoksa sadece o mu üretemeyecek?

L: Kesin olarak birşey diyemem. O üretmeyecek. Gelecekte yapacağı farklı birşey var ve çocuklar farklı yapılacak... farklı bir işlem, dünyadaki gibi değil. Bu yüzden yumurtaları yeni süreçte kullanılmak üzere saklıyor.

D: Gelecekte bunu anlayacak mı?

L: Evet, anlayacak. O zaman bilecek.

D: Fizikisel bedeni olacak mı?

L: Herhalde olmayacak.

D: Yumurtalar başka insan varlıkları yaratmak için mi kullanılacak?

L: Başka hibridler... insan değil. Çok yüksek titreşimli bir hibrid olacak. Belki Yeni Dünya'da!

D: Çok önemli olacak gibi geliyor.

L: Evet. Bunun gibi şeyleri yapan bir ekip var. O bunun bir parçası... ekibin.

Ayrılık mesajı: Kendini sev. Kendini sev. Biz seni seviyoruz.

OTUZUNCU BÖLÜM

BİLGİ YAĞMURU

Evelyn, ölmekte olan hastalarla çalışan bir hemşireydi. Son derece şefkatliydi ve bu tip bir iş yapmaktan hoşlanıyordu. Ama şüpheli bir UFO olayı hakkında bilgi almak istiyordu. Odasında ziyaret edildiğine dair birşey hatırlıyordu ve seans sırasında keşfetmek istediği de buydu. Ayrıca, Dünya dışı varlıkları kuvvözde ve geçici ölüm durumunda gördüğüne dair mantıksız gelen şeyler hatırlıyordu. Transa girdiğinde onu, olayın olduğu varsayılan tarihte evine, tam yatmadan önceki zamana geri götürdüm. (Ben buna arka kapıdan yaklaşım diyorum.)

Küçük apartman dairesini tarif etti, kedisinin ve küçük köpeğinin kendisi ile, büyük yatağında yatmaktan hoşlandıklarını söyledi. “ Kuçukuçuyu (Cockapoo) bir barınaktan aldık ve kedi de sahipsizdi. Kedi senelerdir benimle beraber. İyi bir evleri oldu. Şımarıklar.” O gece huzursuzdu ve gece yarısını geçtiği halde uyumakta güçlük çekiyordu. Sonra bu geceyi farklı yapan birşey olmaya başladı. “Tavandan aşağıya bu figür geldi. Hayvanlar bunu gördü, ama yapabilecekleri hiçbir şey yok.” Ondan tanımlamasını istedim ve şimdi o iki varlığı tarif ediyor, “ Uzun kolları var...insan kolu gibi...elbiseleri var...siyah takım elbise giyiyorlar...ve siyah gömlekleri var...siyah ayakkabıları var.”

D: Karanlık odanın içine uyum sağlamışlar, değil mi? Yüzleri neye benziyor?

E: Neredeyse insan gibiler, ama insan değiller...kocaman siyah gözleri var...yuvarlak, insan gibi, ama daha büyük. Duyguları yok. Konuşmuyorlar. Gülümsemiyorlar. Kızgın görünmüyorlar. Hiç birşey görünmüyorlar...sadece surat...kısa koyu renk saç.

D: Ne oluyor?

E: Kolumu çekti...sağ kolumu, ama yanlış yerden tuttu. Kolum acıyor. (Bunun onu rahatsız etmeyeceğine dair telkinde bulundum.) Güçlü...o çok güçlü. Beni kollarımdan çekiyor. Diğer tarafta olan daha tedbirli sanırım, ama sağdaki kollarımı çekti... ayrıca ben ağırım.—Tavandan yukarı çıktık.

D: Bunu yapabiliyorlarsa güçlü olmalılar.

E: Güçlü olmaları gerekmiyor. Başka bir şekilde oluyor. Yerçekimi ile alakalı. Onlar bunun nasıl yapılacağını biliyorlar.

D: Yani yukarı tavana doğru mu gidiyorsunuz?

E: Hayır, çoktan çatının üzerindeyiz.

D: Çatının içinden yukarı gitmek nasıl bir duygu?

E: Komik. İçinden geçerken çatı ile bütünleşiyorsun. Çatının yapıldığı bütün malzemeyi hissediyorsun ve onlar hava kabarcıkları ya da ona benzer birşey gibi görünüyorlar. Tavan farklılaşıyor. Neredeyse resim gibi oluyor ve gerçekte yok gibi.

Muhafızlar adlı kitabımda benzer birkaç vaka anlatılmıştı. Bunu yapabileceklerini anlamaları ilk anda kişilere şaşırtıcı geliyordu. Dünya dışı varlıklar, kişinin moleküler yapısının içinden geçtikleri cisimin yapısıyla eşleşmesi için parçalandığını söylemişlerdi. Bunların hepsinde kişiye, her iki tarafında bir varlık eşlik etmişti. Sanki onların katı cisimlerin içinden geçebilmesine ve araca gitmesine yardım gerekiymiş gibi.

E: Bu beni şaşırttı. Çatının içinden öylesine geçtik. Şimdi dışarıdayım ve binaya yukarıdan bakıyorum. Bu çok hızlı oluyor. Ne düşüneceğimi bile bilmiyorum.

D: Nereye gidiyorsunuz? Görebiliyor musun?

E: Hayır...yukarıda bir yere, ama göremiyorum. Çok hızlı oluyor.

D: Daha sonra ne görüyorsun?

E: Bu bir oda. Karanlık. İçinde ışık var, ama yine de karanlık. Hiç pencere yok.. kapı yok.

D: Bu iki varlık hâlâ seninle mi?

E: Evet. Hemen benim arkamda duruyorlar.—Bu imkansız diye düşünüyorum.

D: Ne demek istiyorsun?

E: Bu bir gemi. Bu bir uzay gemisi ve arkamda ayakta duran bu adamlar insan değil. Yani benim mantıksal yargım bana, birileri beni alıp gezmeye götürdü diyor.

D: Bunun uzay gemisi olduğunu nereden biliyorsun?

E: Nasıl mı biliyorum? Biliyorum işte.

D: Sonra ne oluyor?

E: Hiç birşey. Sadece birşey için orada bekliyoruz.

Bunun ne kadar süreceğini bilmemin bir yolu yoktu, o yüzden ona, her neyi bekliyorlarsa onu görmesi için zamanı kısalttırdım. Sonra uzun bir

koridordan ışık geldiğini gördü ve bir yaratık ona yaklaştı. ‘‘Bu yaratık çok çok uzun boylu. Çok hoş bir adam, ama daha önce bunun gibi bir şey gördüğümü hatırlamıyorum. Yüzü armut şeklinde...hiç saçı yok ve çenesi yok, çok zeki, akıllı. Sanırım bir çeşit lider. Derisi bizimkilerden çok farklı. Neredeyse yekpare bir derisi var, üzerinde elbise yok, ayakkabı ya da başka birşey yok.’’

D: Yekpare deri ile ne demek istiyorsun?

E: İnsanlarda olduğu gibi deride nefes alan gözenekler yok. Ama yumuşak. Çok çok yumuşak...ince, çok çok uzun parmakları var.

D: Kaç tane parmağı var?

E: Dört parmağı var, ama hepsi neredeyse aynı uzunlukta. Bir tane baş parmağı var sanki, ama sanırım onlar gerçekten aynı şekilde yerine oturtulmamış, hepsi birbirine çok yakın.

D: Bizim gibi gözleri, burnu, ağzı var mı?

E: Evet, ama onları kullanmıyor. Onların gerçekte fonksiyonu yok. Burnunu nefes almak için kullanmıyor. Ve ağzını yemek, ya da içmek için kullanmıyor. Ve ne dişleri, ne de dili var. O sadece, bilmiyorum, dekorasyon ya da öyle birşey için var.

D: Ya gözleri?

E: Onlar uzun ve oval...çok güzel. O renk göz daha önce hiç görmedim. Aynı benimki gibi...yeşilimsi mavi... benim göz rengimle aynı. Gözlerini bizim kullandığımız gibi kullanması gerekmiyor. O görüyor, ama herşeyi zihniyle yapıyor. Onları okumak ya da bizim kullandığımız fonksiyonlar için kullanmıyor, ama aynı zamanda onlar çok hassas gözler... çok yumuşak.

Bu noktada Evelyn öksürmeye başladı ve öksürüğü durdurmak için çok zorlandı. Devam edebilmek için ve dikkati dağılmasın diye, onu rahatlatmak için telkinde bulundum.

E: Bana ciğerlerim hakkında birşey söylüyor. Kirlenmiş...çok kirlenmiş.

D: Senin ciğerlerini görebiliyor mu?

E: Evet. Zihninde görüyor.

D: Senin bedeninin içini görebiliyor mu?

E: Görmesi gerekmiyor. Hissedebiliyor. Herşeyi biliyor.

D: Ciğerlerin için birşey yapabilir mi, ya da yapıyor mu?

E: Birçok şey yapıyor. herşeyi yapıyor. Bizim bütün ortamımızın kirli olduğunu söylüyor.

Evelyn hâlâ öksürüyordu ve bu yüzden daha fazla telkinde bulunmam gerekti.

E: Kirliliğin neredeyse kırılma noktasına geldiğini söyledi, bu yüzden temizlenmesi gerekiyor. İklimin kendisi...bana kuvvetli rüzgarların gelmesi ve tüm kirliliği uçurması gerektiğini gösterdi.

D: Bunu yapmak mümkün mü?

E: Biliyorsun, herşey mümkün. Benim anlayabileceğim kelimelerle anlatmaya çalışıyor, eğer kuvvetli rüzgarlar yüzeye gelirse ve Dünya'nın etrafında saat yönünde eserlerse, içindeki bir tür enerjilerle ya da elementlerle bütün karanlığı ve gri zehiri öylece alırlar. Kirlilik sadece hava kirliliği değil, insanların ve negatif duyguların da kirliliği. Hepsi birbirine bağlı. Hepsinin birleştiğini gösteriyor bana... hepsi bir.

D: Eğer güçlü rüzgarlar gelir ve bunu uçurmaya çalışırsa, bu insanları etkiler mi?

Bu konu hakkında Evelyn'in artık, gözlemci olarak davranıp, varlıktan cevapları almadığını söyleyebilirdim. Genelde olduğu gibi, varlık durumu ele geçirip cevapları doğrudan vermeye başladı. Ya da bu BA da olabilirdi, çünkü benim aşına olduğum aynı terminolojiyi ve ifadeleri kullanmaya başladı. Her halükarda Evelyn sohbetten uzaklaştırılmıştı. Bu olduğunda, kişinin zihin filtre sansürü olmadan cevapları direkt olarak alabiliyorum.

E: İnsanları öldürmesi gerekmiyor, çünkü rüzgarın bileşimi içinde, bu rüzgarın içine yerleştirilmiş enerji güçleri gibi enerji molekülleri olacak. İçinde yüzlerce ve yüzlerce farklı moleküller olacak. Yalnızca havayı temizlemeyecek, aynı zamanda titreşimleri de temizleyecek. İnsan bedeninin içinde enerji dalgası gibi esecek, onu ve tüm dağları, nehirleri ve hayvanları temizleyecek, bu yüzden bu, sadece bir rüzgar değil. Bunun bir çok farklı, yüzlerce temel bileşeni var. Benim anlayamayacağımı söyledi.

D: Yani kasırga ya da o tip bir rüzgar değil, öyle mi?

E: Çok güçlü bir rüzgar, ama ayrıca enerji de içeriyor. Tüm gezegenin üzerinde esecek.

D: Biz güçlü rüzgarları her zaman tahrip edici olarak düşünüyoruz.

E: Bu, gezegenin etrafında saat yönünde rüzgar gibi esen, rüzgarın içinde sise benzeyen bir şey. Bu güçlü bir rüzgar, ama kasırga türü bir tahribat yapmayacak. Sisli, temiz, berrak bir enerji. Birçok nötrleştirici enerjisi olacak. Enerjileri, kötü enerjileri, zehiri, sefaleti, depresyonu, parayı etkisiz hale getirecekler...bunların hiç birinin önemi kalmayacak. Bu rüzgar Dünya'nın etrafında dolaştığı zaman, insanlar geçmişte olan şeyleri unutacaklar. Amnezi, bellek kaybı olacak. Bu moleküller birçok şeyi temizleyecek.

D: Geçmişte olan şeyleri unutacaklar derken, ne demek istiyorsunuz?

E: Yeni bir başlangıç olacak.

D: Yani bağlı oldukları şeyleri unutacaklar mı demek istiyorsunuz?

E: Hayır. Sahip oldukları ne varsa, onlara sahip olacaklar, ancak o zaman olayları çok daha farklı olarak görecekler...farklı bir bakış açısı, farklı bir görüş, farklı bir anlayış, farklı bir bilinç. Gezegeni ancak bu şekilde temizleyebiliriz. Çok fazla zarar verildi.

D: Buradaki tüm insanları etkileyeceğini düşünüyor musunuz?

E: Evet... bütün gezegeni. Etkilemeli. Sadece yarısını yapıp diğer yarısını bırakamayız.

D: Ama bazı insanlar çok fazla negatifliğe batmış durumdadılar.

E: Farketmez.Güçlenecekler. Bu onlara kötü şeyleri unutturacak ve iyi şeylerle devam etmeleri gerekiyor...çok fazla ışık ve sevgi. Bu bilhassa zamana son verecek ve yeni bir sayfa açacağız. Bir çoğu bunu dört gözle bekliyor. Birşeyin geleceğini biliyorlar.

D: Geçmiş bırakmanın zamanının geldiğini biliyorlar mı?

E: Evet ve yol gösterici bir ışıkla çalışmanın...evrenle birlikte çalışmanın.

D: Peki bunu yaparak özgür iradeye karşı geliyor musunuz?

E: Hayır, çünkü zaman yok, bu yüzden sadece bu zamana son veriyoruz. Ve bir dahaki sefer, başka bir yere gittiklerinde yeniden başlatabilirler. Sadece onu ertele, zamana bakmak istersen, sadece ertele.

D: Ama ben özgür iradenin de oldukça önemli olduğunu düşünüyordum. Onların, özgür iradeye karışmalarına izin verilmediğini sanıyordum.

E: Ne söylediğini anlıyoruz, ama bunu açıklamak için daha fazla zamanımız olacak. Şu şekilde söyleyelim. Öncelik...sizin önceliğiniz var. Bizim önceliğimiz...hayır bu iyi bir açıklama olmadı.—Biz biriz. Biz Tanrı'yız...Tanrıyla birlikte...enerji. Sizler milyonlarca yıl boyunca oyunlarınızı oynuyordunuz. Küçük bir oyun parkındasınız ve oyunlarınızı oynarken biz sizi izliyoruz. Ama oyun parkınıza zarar veriyorsunuz ve bu hastalığın hâlâ öğrenme sürecinde olan diğerlerine sıçramasını

istemiyoruz.

D: Diğerleri derken, diğer gezegenleri mi kastediyorsunuz?

E: Diğer gezegenler...hâlâ bir çeşit kum parkında kenarda durup oynayan diğer varlıklar.

D: Hepimiz farklı öğrenim süreçlerinde değil miyiz?

E: Öğrenmeyi seçtiğin şeyi öğrenirsin, ama siz bunu zaten biliyorsunuz. Gerçekte öğreneceğiniz birşey yok. Siz Tanrısınız. Tüm ışığın herşeyi bilenlerisiniz. Hepimiz ışıgız.

D: Ama biliyorsunuz, Dünya'ya geldiğimizde bütün bunları unutuyoruz.

E: Çünkü özgür iradenizle oyun parkında oynamayı seçiyorsunuz. Ve ne isterseniz yapabilirsiniz, yani bu aslında müdahale değil, çünkü tek olduğu için Tanrı'ya müdahale edemezsiniz. Bu sadece bir seçim. Siz oyun parkında oynuyorsunuz ve biz sizi seyrediyoruz ve oyunun çığrından çıkmadığından emin olmak istiyoruz. Oyun çığrından çıkıyor, bu yüzden zamanla oynamanıza izin verdik ve şimdi de sadece oyun parkını temizliyoruz. Hepsi bu. Sadece birşeyleri erteledik.

D: Peki, sizin de dediğiniz gibi, bu yeni zamana geçtiğimizde, eski Dünya'ya birşey olacak mı? Rüzgarlardan bahsettik, ama başka şeyler de olacak mı?

E: Su...yükselen sular...yıkılan setler, okyanuslar ve çok büyük dalgalar. Rüzgar sadece yüzeyimizi temizlemeyecek, gezegenin içinden geçtiği zaman gezegene de yardım edecek, sadece yüzeyde değil bütün gezegenin içinde ve dışında. İçinde...dışında.

D: Gezegenin altında şehirler olduğunu biliyorum, var değil mi?

E: Evet...onlarında oyun parklarını temizlemesi gerekiyor... bazılarının. Böylece bu işi her halükarda yapalım. Hepsi kusursuz değil ve bazıları yüzeydekilerden daha da kirli oyunlar oynuyorlar. Bu yüzden hepsini temizleyelim. Hepsinin ölmesi gerektiğini düşünüyorsun. Bu o anlama gelmiyor. Bu rüzgar titreşimleri sadece gezegenin içini ve dışını fırçalayacak.

D: Suyun da temizleyebileceğini düşünüyordum.

E: Kum parkını temizlemek için sudan fazlasına gerek var.

Gezegeninizdeki her bir şey değişecek. Detayları açıklayamadığım için üzgünüm, ama bugün deneyimlediğiniz herşey değişecek. Bugün sahip olduğumuz bilgiye sahip olmamızın sebebi bizim aslında hiç bir zaman gidip oynamamış olmamızdır. Biz bunu seçmedik. Bir çoğu gitti, ki bunda sorun yok, onlar bunu yapıyorlar. Biz ışıktık kaldık. İnsanların oynadığı bu zamanlarda biz bunu yapmayı seçmedik, ama bu, sizin gezegeninizde veya

diğer gezegenlerde olanlardan habersiz olduğumuz anlamına gelmez. Gezegenin titreşimi daha yüksek olacak. Bizim taşıdığımız titreşimi henüz elde edemeyecek olmalarına rağmen, yine de önemli bir değişim olacak. Frekanslar değişiyor. Radyo dalgası frekansları gibi...enerji bedenler, enerjiler.

D: Fiziksel bedenlerimizi koruyabilecek miyiz?

E: Bazı değişiklikler yapılarak,kesinlikle, evet, birçoğu koruyabilir. Değişiklikler ışıktan gelecek, besin kaynaklarından gelecek. İnsanlar çevre ve bedenleri ile daha çok huzur içinde yaşayacaklar. Bu bedenin amacının oyunun amacına hizmet etmek olduğunu anlayacaklar. Ve böylece bedeni, hangi oyunu oynuyorlarsa onunla uyum sağlayacak şekilde hizalamaları istenecek. Daha bilinçli olacaklar—doğru kelime buysa—bedenlerinin daha çok bilincinde olacaklar, zihinlerinin daha çok bilincinde olacaklar ve oyuna daha çok dikkat edip, daha farkında olacaklar.

D: Bedenler nasıl değişecek?

E: Daha coşkulu olacaklar...daha titreşimli.

D: Yemek yemeye devam edecek miyiz?

E: Hayvanları öldürüp onları yemeyi bırakacaksınız, çünkü bir yaratığın titreşimlerini yemek artık sizleri çok çok hasta edecek. Daha çok sulu şeyler yiyeceksiniz ve yiyeceğiniz şeyleri ektiğinizde, onları miktara göre değil, sevgi kalitesine göre ekeceksiniz. Ve ağaçlarınızı ektiğinizde daha yüksek titreşimler getirecekler ve meyveler daha yüksek titreşimli olacak, bu yüzden artık çok fazla yemeniz gerekmeyecek.

D: Yemek yemeye gerçekten ihtiyacımız olmayacak mı?

E: Pek sayılmaz... Bedenin sıvı kısmını besleyebilmek için sadece az miktarda yemek gerekecek. Ektiğiniz her şeyin farklı titreşimleri olacak.Toprağa koyduğunuz bitkinin köklerini daha yüksek titreşimle ekeceksiniz, çünkü elleriniz, düşünceleriniz, aklınız ve zihnizdeki daha yüksek titreşim bu ekim işlemine geçecek, böylece herşey daha yüksek titreşimlerle uyum sağlayacak.

Evelyn ön görüşmede, yemek yerken midesinin bulandığından söz etmişti (ve bu sorularından bir tanesiydi).Bulantıya sebep olan bu mu diye merak etmiştim. “Titreşimlerini çok hızlı yükseltiyor. Çok inatçı ve şimdi yiyecekler onu hasta ediyor.”

D: Bu neden oluyor?

E: Titreşimini çabuk yükseltmek istiyor ve bedeni onun bilinçaltındaki

bilgileriyle uyumlu değil. Neden olduğunu anlamıyoruz. Bedeni doğru bir şekilde senkronize edemiyoruz. Bir sebepten dolayı bu, bedeni kristalleştirmiyor. En yüksek titreşimi...onun özgün titreşimini bedenine getirebilmek için, fiziksel bedeni kristalleştirme konusunda bazı sorunlar yaşadık. Yemek yemeyi sevdiği ve bundan vazgeçtiğinde özleyeceği ile ilgili düşüncelerini görüyoruz, ama bunu hızlandırmamız gerekiyor.

D: Ama yaşaması için yemesi gerektiğini biliyorsunuz, değil mi?

E: Yiyeceklerden aldığı faydalı sıvılarla hayatta kalıyor ve kristalin saflığa ihtiyacı var. Bedendeki titreşimi yükseltmek için, bedeni zehirlerden arıtarak kristalleştirmek gerekiyor. Bu, daha hızlı bir işlem gerektiriyor. Beden üzerinde ne kadar çok çalışırsak, Dünya tarafından o kadar zehirlenmiş oluyor, bu da bir adım ileri...iki adım geri...bir ileri...iki geri...her nedense buna ayak uyduramıyor. Birçok ayarlama yapıyoruz ve fiziksel bedende başka birçok şey yapıyoruz.

D: Her nedense direndiğini mi söylemek istiyorsunuz, ya da bu doğru bir tanımlama mı?

E: Ne yapması gerektiğini bilmediği için çok üzgün ve direnme düzeyi... ve bunun üzüntüsü.

D: Üzüntü nereden kaynaklanıyor?

E: Dünya'da yalnızlık hissediyor, çok fazla yalnızlık. Eve gelmek istediğini anlıyoruz. Bunu biliyoruz ve bu onu çok, çok üzüyor...çok yalnız hissediyor...tecrit...kendini tecrit ediyor.

D: Zarar görmek istemiyor. Aşırı şekilde canı yanmış.

E: Bak, burada sorun zihinde. Sorun düşüncesinde. *Bizim* onunla birlikte düşündüğümüz diğer zihni, senin yüksek zihnin...o ne olduğunu biliyor. O kim olduğunu biliyor...o biliyor.

D: Biz bunları bilinçli olarak bilmiyoruz. Olay bu.

E: Siz insanlara herşeyi neden kelimelerle söylememiz gerektiğini anlamıyoruz.

D: Anlıyorum. (Güldüm) Ben sizlerle çok çalışıyorum. Biz bunu yavaş şekilde yapıyoruz.

E: Evet, ancak biz herşeyi bildiğimiz için, danışmana ,Tanrı bilgisine ve bunu söylediğinizde sizi kör edecek ışığa duyarlıyız. Sizi kör etmez. Bu sadece bir deyim. Önceleri bu bedende olmayı asla sevmedim. Hiçbir zaman fiziksel parmaklarım olmadı, tamam mı? Sanırım bu yüzden o kısmı gerçekten anlamıyoruz. Evden mi geliyorsunuz, nereden geliyorsunuz, o nereden geldi; bunu nasıl bilmediğinizi anlayamıyoruz. O biliyor, ama bilmiyor. Bu ne demek? Aynı anda nasıl hem bilip hem de

bilmeyebilirsin? Bakın, gözlerinizin üzerinde bir örtü yada birşey varsa, o zaman onu kaldırırsınız, ya da hangi deyişi kullanırsanız. Zihinleriniz bağlı değil mi? Bunu anlıyoruz, ama kim olduğunuzu, ne olduğunuzu bildiğiniz halde neden bu soruları sorma ihtiyacı hissediyorsunuz?

Bu kısımda Evelyn, abuk sabuk konuşmaya başladı ve konuştukları mantıklı değildi, bu yüzden bazısını yazıdan çıkardım. Daha önemli görünen kısmı tuttum.

E: Tekrar onun üzüntüsüne geri dönüyoruz. Tüm bilinci çıkarmalı, çıkarmalı çünkü onsuz da işlev görebilirsin, ister inan ister inanma. Hayır, bu doğru değil, çünkü sizin lisanı konuşmaya, matematik işlemleri yapmaya ve araba kullanmaya ihtiyaç duyduğunuzu görüyoruz. (Güldü)

D: Bu dünyada yaşamak için bilince ihtiyacımız var.

E: Evet, şimdi anlıyoruz. Birbirimize öğretiyoruz. Tamam mı? Bu yüzden onu o boyuttan biraz daha dışarı çıkarmamız ve biraz daha fazla anlamasına ve görmesine izin vermemiz gerekiyor, böylece diğer zihni , bilinçli zihni rahat olacak ve titreşimleri daha da yükseltebilmek için frekans değişimini yapmamıza izin verecek.

D: Ama incelemeye başladığımız o gece, Evelyn ilk kez araca gidip sizinle karşılaştığını sanıyor. (Evelyn güldü) Sizlerle uzun zamandır yaptığım çalışmalarımın dolaylı bunun büyük ihtimalle ilk olmadığını biliyorum. (İkimiz de güldük) O gece neden oraya götürüldü?

E: Bilinçli olarak hatırlatılmak için. Bu yüzden her detayı hatırlamasına izin verdik, böylece merak edip, “Ha, evet, her neyse” demek yerine, sorular sorabilsin diye.

D: Bu onun merak ettiklerinin bir kısmıydı, o gece başka neler oldu?

E: O gece olan, kafasının tepesinin sembolik olarak çıkarılması olmasıydı. Bu fiziksel değildi, sembolikti. Kafa kesmiyoruz. (Güldü)

D: (Güldüm) Evet, onu biliyorum.

E: Ve onun ışığı tümüyle deneyimlemesine izin verildi. Şimdi herşeyin kelimelere dökülmesini istiyor. Pekala, herşeyi kelimelere dökmek için elli milyon yılımız yok. (Güldü) Bu yüzden çok zor. Bunu kelimelerle anlatamazsınız. Evrende yeterince zaman yok . Bu can sıkıcı.

D: Biliyorum. Bana birçok kez kelimelerin yetersiz olduğu söylendi.

E: Bizim kelimelerimiz bile yok. Bu can sıkıcı. Bir gece ışığı hatırlayacak.

D: Onu hatırlamasını neden istediniz?

E: Işığı mı? Işık onun özü. O hep oradaydı. Sadece üzeri kapatılmıştı.

Onun tamamıyla hatırlamasını istiyoruz ve de bilmesini...tamamıyla bilmesini...kelime yok. Bu yüzden bu, onun açıklayamadığı kayıp zaman, çünkü ilahi bakış açısında zaman yoktur. Bütün hafızaya sahip olmak ve başka şeylerden endişe etmemek ve sorgulamak. ‘’Bu doğru mu, değil mi?’’ Sadece öyle. Hiç bir açıklama yok. Tanrı ışıktır, enerjidir. Sizin Tanrı olarak adlandırdığınız...sadece o...kelimeler yok.

D: Bunları hatırlamanın onun yaşamına yardım edeceğini mi düşünüyorsunuz?

E: Evet. Sonradan enerjiyi bilinçli zihnine getirdiğinde, aynı zamanda etrafına da yayacak. Bak, bu rüzgarın bir parçası. O biliş ve yaydığı parçacıklar rüzgarın bir parçası. Beden patlayıp milyonlarca parçaya ayrılacak demek değil. Bütün bedeninden değil sadece zihninden yansıtırsa da, onun enerjisi bu rüzgarın bir parçası olacak, ama bunu yaymak tam bir biliştir ve aslında bu üçüncü gözden yayılıyor. Şimdi senin ışığı getirdiğini görüyorum. Şimdi ne gördüğümü biliyor musun? (Ne?) Hiçbir şey. Hiçbir şey yok. Hiçbir kelime, hiçbir düşünce, hiçbir şey ve aynı zamanda bu herşey. Bir kez bunu yansıttığında, yansıttığını bilmek, herşey ve hiçbir şey o rüzgarın bir parçası oluyor.

D: Yine de siz o araçta bir varlık olarak bulunabiliyorsunuz, değil mi?

E: Mavi gözlü olan mı? Hayır.

D: Burada kiminle iletişimde olduğumdan emin değilim.

E: Orijinal mavi gözlü kişi. Ama ben bir beden değilim. Ben bir ışığım. Yansıttığım görüntü bir projeksiyon. Film gibi. Sadece gözlerin görmesi için... ilişkilendirebilmek için, ama gerçekte bu ben değilim...hayır. Gözün görmesi ve hatırlaması için...elle tutulabilir. İnsanlara resim göstermek lazım. Böylece sana ‘’Uzun boylu bir adam gördüm’’ diye hikaye anlatabilsinler. Çünkü eğer ışık gördüm deseydi...kimse ne dediğini anlamazdı.

D: Ben anlardım çünkü bu benim işim.

E: Ama onlar anlamıyorlar. Sabırsızlar. Bu sabırsızlık onda da var. Şimdi ona bu biliş gösterildiği için, herkesin de bunu bilmesini bekliyor, bu da bedende başka bir yüke sebep oluyor. Çünkü her olumsuz duygu, sabırsızlık, düş kırıklığı, bunların hepsi, bizim şu anda muhtemelen geçersiz kılabileceğimiz başka bir engel olacak, çünkü onun bilinçli bir şekilde bundan kurtulması gerekiyor. Bunun hizalanması gerekiyor.—Bu üzücü biliyor musun—doğru kelimeler ne?—ne kadar fazla bilersen, diğerlerini o kadar az anlıyorsun. Kelimelere bile dökemediğin birşeyi daha iyi anladığında, diğerlerine karşı daha sabırsız oluyorsun. Hepsi o

özden geldiği halde neden ışığı anlamıyorlar? Bunu nasıl unutabilirsiniz? Nasıl bu kadar —onun kullandığı kelimeyi kullanmak istemiyorum-... olabilirsin? ‘‘A’’ ile başlıyor—(fısıldıyor: aptal). Nasıl anlayamazsın? Nasıl bilemezsin ve nasıl içinde iyilik ve koşulsuz saf sevgiyi tetikleyen birşey olamaz? Bu ışık varlık...bütün bir insan istemiyor. Herkeste tetikleyecek mikroskopik bir ışık olmasını istiyor. Bunları tetikleme yeteneği var ve ama sabırsız olduğu için kendisine zarar veriyor, bunu anlamıyor. Onlar anlamıyorlar ve bir şekilde, bilinç seviyesindeyken o da anlamıyor. Peki hangisi iyi? Daha az bilmek mi yoksa daha çok bilmek mi? Bunu eşit olarak nasıl dengeleyebiliriz?—Benim bedensiz olduğumu nasıl anladın?

D: Daha önce sizin türünüzden ışık varlıklarla konuştum, ve bir çoğu insanların daha kolay anlayabilmesi için bir görüntü yansıtıyorlar.

E: Kesinlikle. Ve buraya ışıkla çalışmak üzere gelen insanlar olduğunu biliyoruz. Birşeyleri açıklamak çok zor. Ama onlara bir beden görüntüsü vererek onları kandırıyoruz, böylece şimdi yüzlerce bedeniniz var. (Güldü) Şaşırtıcı ha? Bu senin için güzel bir espiri oldu.

D: İnsanlar sizi hep negatif olarak düşünüyorlar ve ben bundan ibaret olmadığınızı biliyorum.

E: Biz negatifin ne olduğunu bile anlamıyoruz. (Güldü) Bunu kavrayamayız bile.

D: Ama anlayamayanlar sizin negatif olduğunuzu söylüyorlar.

E: Çünkü onlar ışığı görmüyorlar ve korkuyorlar. Korku. Ve biz onu da temizleyeceğiz. En azından önemli ölçüde filtreleyeceğiz.

D: Sizinle daha sık iletişimde olup olamayacağını bilmek istiyor?

E: Evet, onun üzüntüsünün bir kısmı da bundan kaynaklanıyor. Aslında bizim her zaman bağımız var. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, ama biliyorsun ki hepimizin bağı var. Bu yaşamda, bu gezegene geldiği ilk günden beri o bağ vardı. Doğmadan önceki o ilk saniyede bağımız vardı. Sanırım biz ona ışığı daha sık göstereceğiz. Şimdi olduğu gibi, öylesine parlak ve ışıltılı ki, huzuru bulduğu tek yer orası. Dünyevi aktivitelerinde değil. Işıktaki tam anlamıyla bağlanabilmemiz dışında, hiçbir şey ona hiçbirşey hissettirmedi.

D: Ama o çocukken birçok olumsuz şeyler yaşadı ve doğal olarak unuttu. İnsan oldu.

E: Çok meşgul, evet yaşamla fazla meşgul. Çok meşgul, çünkü onun çevresindeki ortamı temizlememiz gerekiyordu. O ışığın bir kısmını yaymamız ve yaydığımız ışığı tetiklememiz gerekiyordu ve sonra, şimdi

olduğu gibi, özgür irade dedin. Bazıları itaat etti, bazıları etmedi. Ve ne zaman çok kötü birşey olsa, o zaman hep burada bizim yanımızda olduğunu bilmiyordu. Onu eve getirdik. Bu şekilde durmaksızın devam edebildi...günü birlik yaşadı. Bu yüzden, “kendi kendini imha etme” denilen şey olmadı, olamaz, bu fiziksel bedende var. Buna izin verilmedi, ama o burada bizimleydi. Evdeydi.

D: Peki arada kulağında duyduğu ses nedir?

E: Bedenleri ayarlayarak bir titreşimi yükseltmeye çalıştık. Onu düzeltmeye çalışıyoruz. Fiziksel bir çip, imlant değil—sadece öyle birşey. Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Bu yüzden ona dikkat etmesi ve bazı değişiklikleri yapmayı öğrenmesi gerekiyor.

D: Evelyn meditasyon yaptığında kendini bu gemiye geri yansıtıyor ve bazen kendini kuvözün içinde görüyor. Ona bundan bahsedebilir misiniz?

E: O, onun fiziksel bedeni. Sadece fiziksel parçacıklara, atomlara ve üçüncü boyut tezahürüne yardım etmiyoruz, ama aynı zamanda her seferinde frekanslara biraz daha titreşimsel ayarlar da yapıyoruz. Bir çeşit ayarlama tüpü gibi.

D: Yani o zaman Evelyn’in fiziksel bedeninde de mi çalışıldığını söylüyorsunuz?

E: Evet, fiziksel bedenin de ayrıca ayarlanması gerekli. Tüp, ayarlama cihazı gibi, ama sadece fiziksel bedenin şifalanmasına yardım etmiyor. Aynı zamanda eve geliyorsun ve bizimle ışıktayken, fiziksel bedenin dışında vakit geçiriyorsun. Ruhu çıkardığın zaman beden çok boyutlu. Biz bunu göremiyoruz, bu yüzden çok boyutlu dememeliyim, ama o holografik. Görüntüler...böylece frekanslara belli bir ışığı yansıttığımızda, bu parçacıklar, bu holografik görüntüler onu alıyor ve içinden geçiriyor, bu, makinaları ayarlamak gibi ya da öyle bir şey.

D: Zamanında uyanarak kendini bir çeşit kutunun içinde görüyor.

E: Bu bilmesine ve görmesine izin verdiğimiz bazı hafızalardan biri. Yani “Ben deli değilim” diyebilir. Ben ona dokundum. Onu gördüm ve beden orada yatıyordu, sonra da makine, ışıklar ve diğer şeylerden dolayı gördükleri için holografik diyebilir. Evelyn aynı zamanda ışığa gelip tamamıyla yenilenebiliyor ve böylece gezegene geri döndüğünde herşey farklı oluyor. Herşey mükemmel oluyor. Hiçbirşey olmadı. Herşey katlanılabilir. Herşey sadece daha farklı.

D: Ayrıca binlerce başka insanı da kutularda gördü, bu başkalarına da mı oluyor anlamına geliyor?

E: Binlerce...Milyonlarca. Şimdi yardım için çok fazlasına ihtiyacımız

var. Yenilememiz ya da üretmemiz gerekiyor. Hepsi onun gibi varlıklar değil. Fiziksel beden taşıyan ya da taşımayan başka varlıkları da alıyoruz, ayrımcılık yapmıyoruz. Hepimiz biriz ve daha yüksek titreşimleri taşıyabilmeleri, bu titreşimlerle hayatta kalabilmeleri, titreşimleri yayabilmeleri ve buna katılımda bulunabilmeleri için mümkün olduğu kadar fazla fiziksel bedeni ayarlamaya çalışıyoruz.

D: Peki herkes bunu yapamıyor mu?

E: Hayır, herkes değil. Ama şimdi oldukça iyiyiz...oldukça iyi. Bu büyük ölçüde fark yaratacak. Yani bu ortak yapılan bir iş. Bu Dünyadaki insan bedenine uyum sağlaması için, holografik görüntüleri değiştirmek lazım, çünkü aksi takdirde hiçbir şeye tahammül edilemeyecek. Yani orjinal beden— bu, fiziksel bedenleri olabilir—, bizim tarafımızdan verilen daha düşük titreşimli frekansı koruyor, ama bu yeterince yüksek...karmaşık bir konu, değil mi? *(Evet)* Her neyse, insan bedenini yansıtmaya ya da onu gölgelendirme yeteneğine sahipler, tabaka üzerine tabaka koyar gibi. — Bu beden gemideki kuvöze götürüldü ve fiziki bedeni, içi ışık varlık tarafından işgal edilmiş holografik bir görüntü olarak düşün.

D: Bence bir kez yaşam kıvılcımı gittiğinde, beden bozuluyor, öyle değil mi?

E: Hayır, çünkü bizim üzerinde çalıştıklarımız holografik görüntüler, çünkü bu yaşamda onun kullandığı o.

D: Benim demek istediğim, bir kez yaşam kıvılcımı gittiğinde, bizim ‘ölüm’ dediğimiz şey meydana geliyor ve sonra da beden bozuluyor.

E: Holografik görüntü bozuluyor, evet, çünkü zihin artık düşünce kalıplarına sahip olmuyor.

Kişinin *uzaylı* bedeninin, bir çeşit silindir ya da kutunun içinde korunduğu ve bakıldığı başka vakalar (diğer kitaplarımda anlatılmıştı) olmuştu. Bu vakaların bazılarında ruh, insan bedenini deneyimlemek için Dünya’ya yolculuk yaparken, diğer beden bir çeşit ‘geçici ölüm’ durumunda canlı olarak tutuluyordu. Dünya’daki geçici yaşamı bittiğinde, ruh araca geri dönerek yaşamına devam edebilsin diye beden orada tutuluyordu. Bunu gözlemleyen ve kendini silindirdeki bedenle özdeşleşmiş hisseden birçok danışanım oldu.

Ruh (ya da Dünya dışı varlık), ihtiyaç olduğunda Dünya’ya gelip yardım etmeyi kabul etmiş, ancak burada kalmak istemiyor. Gerçekte araçtaki yaşamını devam ettirmek istiyor, çünkü o son derece gelişmiş bir varlık. Bunun yanı sıra Dünya, yaşamak için telaşlı bir yer ve burada

kalmak istemiyorlar. Karma biriktirmemek için korunmalarının bir diğeri nedeni de, karmanın onların Dünya döngüsünde kalmasını gerektirmesi. Saf ve ileri bir ruhun buraya gelmeye gönüllü olması son derece yürekli ve cesurca, çünkü kendini burada tutsak olmak gibi büyük bir tehlikeye maruz bırakıyor. Bu da, ruhun bedene girmeden önce enerjisinin (ve annenin enerjisinin) neden ayarlanması gerektiğini açıklıyor. Bazen başlangıçta ruhun küçük bir kısmı bedene girebilir, çünkü fazlası beden için fazla gelebilir. Fazlası girdiği durumlarda düşük olmasına sebep oluyor, çünkü enerji çok güçlü. Çocuk büyüdükçe, ruhun bütününden parçaların birleşmesine izin veriliyor. Bu yüzden gönüllünün bedeni uyutuluyor ve görevini tamamlamasını beklerken kontrol altında tutuluyor. Ruh, gümüş bir kordonun silindirdaki bedene bağladığı görüldü. Bizi fiziki bedene bağlayan bir kordon olduğunu biliyorum ve bu kordon ölüm gerçekleştiğinde kesiliyor. Bu demektir ki, aynı zamanda yaşayan birçok bedenimiz olduğu için (bütün eş zamanlı yaşamlarımız: geçmiş, şimdi ve gelecek), parçaları(birçok bedeni) ana ruha bağlayan birden fazla gümüş kordonumuz olmalı. Kitaplarımın bazılarında anlatılan bu kordon, her yöne giden dokunaçlara benzeyen bir şey ile ana bir kaynak olarak görülüyor. Araçtaki Dünya dışı varlığın bedeni, ruhun ona geri dönebilmesi için canlı tutuluyor. Bazen bu tüplere, nabız atışı gibi ışıklara (enerji) benzer yaşam desteği verildiği de görülüyor.

Bu ayrıca, geçici ölümdaki Dünya dışı varlığın yeteneklerinin, bizim zaman dilimimize bir aktarılma biçimi.

Bir kıymığı ya da bir parçası, gönüllü olarak gelip Dünya’da insan bedeninde yolculuğunu yaparken, uzay araçlarında dolaşıp işlerini yapan (geçici ölüme koyulmamış) diğer Dünya dışı varlıklar da gözlemlendi. Bu tür bir varlık yaşamını devam ettirebiliyor ve gerçekte aynı zamanda iki yerde de olabiliyor. Bu bizlerin eş zamanlı olarak birçok yaşamı yaşadığımız fikriyle de uyuyor. Buna rağmen her parça bir diğerinden habersiz. Bu işlemde ne olup bittiğini onlar daha iyi anladıkları için, ruhlarının Dünya’da yaşayan o parçasının farkındalar, bununla birlikte dünyevi kopyaları bundan habersiz. İnsanın özellikle bundan haberi olmaması gerektiği düşünülmüş, çünkü bu kavramlar insan beyninin özümsemesi için çok zor. Buna rağmen, perde inceldikçe daha fazla bilgi sızıyor ve BANın onların başa çıkabileceklerini düşündüğü anlık bakışlara izin veriliyor. Gittikçe karmaşılaşıyor, değil mi?

Evelyn’in fiziksel sorunları üzerine yoğunlaşmak istedim. Çocukluğundan beri olan baş ağrıları gerçekten sorun olmuştu.

Söylenenleri anlayıp, bizim anlayışımıza uyarlaması bu varlık için zor olmuştı, çünkü herşeyi gerçek olmayan holografik görüntüler olarak görüyordu. Bunların Evelyn için gerçek olduğunu, çünkü ona sorun yarattıklarını ve benim o sorunları azaltmak için elimden geleni yapmak istediğimi ona açıklamam gerekmişti. Bunları anlayabilip, açıklayabilmem için gerçekten temele indirgemesi gerekiyordu.

E: Bu, neredeyse şişeyi doldurmaya çalışmak gibi birşey ve siz onu enerjiyle ve orjinal şeylerle fazla dolduruyorsunuz. Azaltmak aslında çok ustalık istiyor. Enerjiyi azaltmakla ne demek istediğimi anlayabiliyor musun? *(Evet)* Sahip olduğumuz ışığı neden bu kadar çok azaltıyoruz? Eğer böyle düşünürsen, bu çok daha zor bir teknoloji, azaltmak daha zor bir iş. Sanırım azaltmaktan ziyade çoğaltmayı öğrenmek çok daha kolay olurdu.

D: Bu aynı zamanda tansiyonla ilgili sorun yaratıyor mu?

E: Kesinlikle, şu anda frekansların asıl sebebi bu. Bu sorunları ile ilgili yardım edebilmemiz için daha fazla ayarlama yapmamız gerekiyor. Bedeni daha çok temizlememiz ve onu yüksek titreşimlerle daha fazla hizalamamız gerekiyor. Bunu anlıyor musun?

D: O gemideyken bunu yapabilir misiniz?

E: Bunu yapıyoruz. Şimdi ona bakıyorum. Beyinde sol tarafta basınç var. Şimdi holografik görüntülere bakıyorum. Kalbindeki ve tüm organlarındaki bütün atardamarların ve damarların yapısındaki titreşim biçimini arttırmamız gerekiyor. Yani bu şekilde yapacağız.

D: Herhangi bir zararı olmaz değil mi?

E: Hayır, zarar vermez. Bazen holografik görüntüleri, holografik görüntülerin içindeki görüntüyle dengelendiğinde... hepsini güzelce dengeleyeceğiz.

D: Peki bu basıncı kaldıracak mı?

E: Çok fazla farklı kuantum parçacıklarını bir araya getirirken, mükemmel bir şekilde hizalanması gerekir ve bu yüzden de burada titreşimi yükseltmek zorunda kalırsın...orada azaltırsın. Biliyorsun ben grafikler falan yapıyorum, bu yüzden kalpteki damarlar ve atardamarlar üzerinde çalışacağız, bedeni sağlıklı. Çok fazla enerjisi var. Uyuyamıyorum demesi bu yüzden.

D: Onu da merak ediyordum.

E: Bu yüzden uyuyamıyor, çünkü biz bunu yaparken, bir saatlik uyku sizin birçok saatinize eşittir, anladın mı?

D: Evet. Ve bedeni dengelemek istiyoruz.

E: Evet, sadece dengeye getirmek değil, ayrıca onun titreşimini de yükseltiyoruz.

Besinler hakkında konuştular ve ona katı yiyeceklerden uzak durmasını ve daha çok sıvılara yönelmesini önerdiler. Ben çorba hakkında sordum, sulu çorba olduğu sürece sorun olmadığını söylediler. “Çorbanın içinde iri parçalar olmasın. Peltemsi yap. Çorbanın içindeki katı şeyleri sıvılaştır. Öyle olunca sindirmek çok daha az enerji gerektirir.” Bizim genelde restoranlarda yediğimizi ve bazen katı şeyleri yemekten kaçınmadığımızı belirttim.

E: Gelecekte yapacaksınız. Bütün bunlar olduğunda, birçok şey değişecek. Evet, şimdi bunu yapabilmek daha zor, ama yoğun içecekleri içmeye başladığınızda, sindirim sisteminizden çok kolaylıkla geçecek. Karaciğer ya da safra kesesinin fazladan çalışıp belli şeyleri salgılamasına gerek kalmayacak, çünkü sıvı besin organlara fazla baskı yapmadan kolayca hareket ediyor. Yiyeceklerin kolayca ve pürüzsüzce geçmesine izin veriyoruz, böylece hazımda kullanmadığımız enerjiyi başka şeylerde kullanıyoruz.

D: Ama şimdi arada bir katı yiyecekler tüketebiliriz.

E: Evet, ama bu sizin gelecekteki yaşamınızda olacak, bundan yüzlerce yıl sonra olabilir...belki de elli yıl...evet öyle olacak.

Sanırım o, bunun gelecekte normal bir yeme biçimi olacağını kastediyordu. “Şu anda bu, onun yoğun sıvı yiyeceklerle alışıp daha az enerji serfetmesi için. Hazmetmek için enerjiyi boşa harcamıyoruz.”

Doğduklarında anne sütü emmek istemediğini söyleyen danışanlarım oldu. Emmeye başlayana kadar hastahane kalarak damardan beslenmeleri gerekmişti. BA onların, bedenin yemek ihtiyacının olmadığı yerlerden geldiklerini söyledi. Tabii ki burada hayatta kalabilmek için adepte olmaları gerekti.

BAnı, Evelyn uyurken, meditasyon yaparken ya da kuvözde olduğu zamanlarda fiziksel sorunları üzerinde çalışmaya devam etmesi için teşvik ettim. “Ona en iyi şekilde yardım etmeye çalışmak benim görevim. Siz daha farklı bir şekilde görüyorsunuz, ama şu anda ben, burada yaşadığımız sürece insanlara fiziksel boyutta yardım etmeye çalışmalıyım.” dedim.

E: Evet, ve yapılması gereken bu, ustalık isteyen işlerden biri. Senin görevin bizimkinden daha zor.

D: (Bu sürpriz oldu) Öyle mi düşünüyorsunuz?

E: Evet, çünkü senin, onların henüz anlayamadıkları birşeyi kavramalarını sağlaman gerekiyor.

D: Evet, ama sizin çok fazla gücünüz var, bu yüzden bunun daha kolay olacağını düşünmüştüm.

E: Hayır, çünkü bunun işlemlerini anlıyorum. Programı, hologramı, düşünceleri anlıyorum. Programı biliyorum ve siz bu programın içinde yaşıyorsunuz, yani aslında gerçekçi olmak gerekirse, senin de dediğin gibi, öncelikle sizin gerçek bir programın içinde olduğunuzu anlamanız daha zor. Ve sonra o programı kırıp çıkmak ve daha sonra da diğerlerini bir programda olduklarına inandırmaya çalışmak, gördün mü?

D: Evet. Bunun bir illüzyon olduğunu bana defalarca söylediniz.

E: Herhangi bir şekilde mevcut değil. Bizim için komik olması da bu yüzden.

D: Bu bir oyun. Bu bir piyes.

E: Evet bu bir sinema filmi. Hatta bir film bile değil, çünkü bu çok basit.

D: Ama biliyorsunuz ki, içinde olduğun zaman bu son derece gerçek. Zor olan kısım bu.

E: Tasarım öyle. Bilerek bu şekilde planlandı.

D: Gerçek ve canlı gibi gözükmesi için.

E: Evet. Ve ayrılır ayrılmaz bir programın içinde olduğunuzu anlayacaksınız. Fakat içindeyken—başka programların olmadığını değil—sadece bir tek program olduğunu ve bunun Tanrı programı olduğunu hayal bile edemezsiniz. Her oyunun gerçek gibi hissedilmesi gerekir, böylece birbirinizle etkileşim içinde olacaksınız. Etkileşimi biliyorsun değil mi? *(Evet)* Yani olan şu ki, buraya geliyorsunuz. Ve Işık bir varlık olarak biz size “ Ah, şu bebeklere bak. Nasıl da oynuyorlar. Çok şekerler.” diye bakıyoruz. *(güldük)* Sizin acınızı ve ızdırabınızı gerçekten anlamıyoruz, çünkü programın nasıl çalıştığını biliyoruz. Ancak biz bunun sadece bir program olduğunu ve bunu sizin gibi farkedebilmek için bu programın içinde yaşamamız gerektiğini de biliyoruz. Bununla beraber, eğer herşeyin kökenine geri dönersen, öğrenecek hiçbir şey yok.

Programla ya da programsız, sadece bir tane var. Şöyle söyleyebilirim : Çok sıkılmıştın, bu yüzden bir program yarattın. Bunu açıklamamanın bazı yolları var biliyorsun...bu sadece yapacak birşey.

D: Umarım birşey öğreniyoruz.

E: Program, bir programın içinde bir program olduğundan ne demek istediğimi görüyorsun. Bir öğrenme deneyimi programı, ancak daha program gelmeden önce siz orijinal bir program başlattınız, ya da daha sonra program kapatılacak. Her ne şekilde bakarsanız. Program sonsuza kadar devam edebilir, ancak başlangıç ve son sadece Bir.

D: O zaman bunu Kaynak...Tanrı Kaynak'ı mı tasarladı, yoksa biz mi?

E: Tanrı Kaynak'ı diye birşey yok. Sadece Bir var. O kendisi.

D: Bu programı o mu tasarladı, yoksa biz kendimiz mi yaptık?

E: Pekala, orijinal Kaynak'a geri dönmemiz gerekiyor, değil mi? Bu Kaynak'ın tek olduğunu kavrayamıyorsunuz. Onu bireyselliklere bölüyorsunuz. Bu iyi bir açıklama olacak mı bilmiyorum. Tanrınız diye adlandıracağımız bu bir oluşumun, gazilyonlarca (Çok fazla ÇN) ve milyonlarca düşünce biçimi, oyunları, matrisleri ve her türlü şeyi var. Asla hiçbir şeyden hiç bir zaman ayrılmadı. Her zaman birdi ve her zaman bir olacak. Belki de bu benzetebileceğim en iyi örnek. Beş milyar şeye sahip olabilirim, ama yine de bu benim kafam. Şimdi ne dediğimi anlıyor musun? Bunun anlaşılması daha mı kolay? Bir tane kafam var, ama o tek kafanın içinde milyonlarca düşünce biçimim var. Güzel şeyler olabilir. Birçok şey olabilir. İstediğim şeye sahip olabilirim, fakat yine de tek olarak kalıyor. O bir kafa asla patlayıp birçok kafa olmadı. Her zaman vardı, yani...biz benim kafamın içinde oynuyoruz. Bu açıklama iyi mi? *(Evet)*

Bu varlıktan gelen kelimeler ve benzetmeler yağmurunu anlamaya çalışmak kafamı döndürüyordu. Hatta Evelyn'i normalden çok uzun süre transda tuttuğumu biliyordum, bu yüzden müdahale edip onu uyandırmalıydim. Ve bu varlığı serbest bırakıp, nereden geldiyse oraya geri göndermeliydim.

E: Bilgi sizin için tanıdık mı?

D: Birçok insandan bunu duyuyorum. Birçoğu bunu anlamıyor, ama ben bunlar hakkında yazıp, bilgiyi insanlara yayıyorum. Benim başka insanlara söylemem için bu bilgiye sahip olmamı ister misiniz?

E: Evet, ışığı ve haberi yaymak çok önemli. Sende kıvılcım var. Yani, bildiğin zaman, neyi bildiğini biliyorsun. Bu iyi.

D: Hâlâ öğreniyorum.

E: İşte, şimdiden herşeyi biliyorsun. Sadece o küçük güneş gözlüklerini çıkartman ve mutlak ışığı görmeyi gerekiyor ve o zaman anlayacaksın.

Onların anlamalarını sağlamak zor bir iş, bunu sağlamaya çalıştığında anlarsın. Biz onların bunun ne anlama geldiğini anlamalarını sağlayamayız, sadece zamanı gelince bilecekler.

Ayrılık mesajı: Benim bedenimi aramayın. Kendimi herhangi bir şekilde gösterebilirim. Benzerliklerdeki görüntüleri aramayın, sadece ışığın olduğu yere bakın. Ve tüm zamanların cevaplarının geleceği yer orası. Değişmelere bakmak ya da belirli varlıkları aramakla meşgul olmak yerine sadece ışığa bakın ve cevap gelecektir. Yemek masasını meşgul etmek yerine. İnsanların anlama biçimi ve iletişim kurmanın tek yolu ve bu öyle değil. Herhangi bir görüntüye girebilirim, herhangi bir gemide herhangi bir göz rengi olabilirim, ya da yaratabileceğim herhangi bir görüntü olabilirim. Bu kalıcı değil. Bizim bedenimiz yok, bu yüzden bir görüntü yansıtmalıyız. Bu yüzden gözleri seçtim ve maviydi. Onun bağdaştırabilmesi için daha kolaydı.

BA na gitmenin zamanının geldiğini söyledim. ‘‘ ‘Tanrı sizinle olsun’ diyebilirdim, ama hepimiz Tanrıyız ve hepimiz biriz ve bu yüzden her zaman hep beraberiz.’’ dedi.

Tipik bir UFO vakası olarak başladı, genişledi ve birçok ayrıntı ortaya çıktı ve oldukça farklı birşeye dönüştü. Kişi olayı hatırladığında, sadece bilinçli zihninin başa çıkabileceği ve özümseyebileceği kadarını hatırladığı görülüyor. Ve hatta o sınırlı anlatım bile saptırılmış oluyor, bu yüzden neyin gerçek, neyin illüzyon olduğunu anlamak imkansız. Bilincin ötesini ne kadar derin araştırırsak ve BA na girersek, aklımızı hayrete düşürecek cevaplar buluyoruz. Bundan dolayı, olurlarına bırakıp yüzeysel anlamını mı kabul etmeliyiz? Zihinlerimiz ve toplumun başa çıkabileceği kadarını mı kabul etmeliyiz? Ya da daha derine gidip, zihinlerimiz kabul etmeye hazır olduğunda, gerçeği açığa çıkaran daha karmaşık açıklamaları araştırmalıyız. Ve *onların* dediği gibi, ‘‘Zaten gerçek ne ki?’’

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

IZGARANIN KORUYUCULARI

Joan ile olan bu seansın, Dünya dışı varlıklarla ya da ışık varlıklarla alakası yok, ama çok önemli olduğu için bu kitapta yer almasını istedim. Ama hangi kısma dahil edecektim? Tarif ettiğim diğer gönüllü türlerinden ayrı, çünkü bu zamanda, çok özel bir amaçla gelmiş farklı bir grubu ortaya çıkartıyor. Sayıları az olsa da, bu gruptan başkalarının da olduğunu sanıyorum. Özel varlıkların, herhalde hâlâ keşfedebileceğim birçok başka grubu var. Joan'ın sorularından birisi onun kristallere olan tutkusu ile ilgiliydi. Bu ilgi öylesine büyüktü ki, kristal sattığı bir mağazası vardı. Bu karşı konulmaz ilginin nereden geldiğini merak ediyordu.

Joan, çöle benzeyen bir sahneye geldi: her yer kum, hiç bitki yok. Çok büyük bir piramit ve ayrıca basit tunikler giymiş birçok insanın çeşitli işler yaptığını, öküzlerini, el arabalarını vs görüyordu. Sonra farklı şekilde giyindiği göze çarpan sakallı bir adamı farketti: yeşil bir kaftan giymiş ve siyah saçları beyaz bir eşarpı ile kapatılmıştı. Kendisine baktığında, kendisinin de farklı şekilde giyinmiş olduğunu gördü: kırmızı, yumuşak ve uçuşan ipek bir elbise giyiyordu. Yirmili yaşların sonunda, uzun siyah saçlı, kahverengi tenli genç bir kadındı. Ayrıca birçok altın mücevher takmış olduğunu gördü: yüzükler, bilezikler, kolyeler ve ziynetler. Altının verdiği his hoşuna gitti.

Adam ona doğru yürüdüğünde beklenmedik bir şekilde duygusallaştı ve ağlamaya başladı. Bu duygusallığın bir kısmı, onu tekrar görmekten kaynaklanıyordu, “Burayı çok özledim.”

D: Sence oralarda bir yerde mi yaşıyorsun?

J: Evet. Sarayda demek geliyor içimden. İleride solda ve yukarı doğru basamakları var...sütunlu girişe çıkan geniş geniş basamakları var. Sanırım orada doğdum. Herşey taştan yapılmış ve çok pürüzsüz, serin ve rahat...ferahlık. İhtiyaçlarımla ilgilenen ve çocuklara bakan kadınlar var gibi görünüyor.

Zamanının çoğunu nasıl geçiriyorsun diye sordum ve yeniden duygusallaştı. “ Şifa tapınaklarında olduğum gibi bir his var.”

D: Bu seni neden ağlatıyor?

J: Ah...çünkü bütün bunların yok olmasına üzülüyorum.

D: Yok olduğunu mu düşünüyorsun? Ama şimdi görüyorsun ve hepsi orada. Şifa tapınağı nerede? Sarayda mı?

J: Evet. Farklı renklerde değişik piramitler var. Onlar sarayın çok yakınında. Bunlar ışık piramitleri ve ben zamanımı orada geçiriyorum.

D: Onlar farklı renklerde mi?

J: Evet farklı ışık frekansları.

D: Piramiti nasıl boyuyorlar? Renkler derken ne demek istediğini merak ediyorum.

J: Kristalleri kullanarak değişik ışık frekansları üretecek frekanslar üretebilirsin, ve...bizim yaptığımız da bu.

D: Bu piramitleri farklı renk mi yapıyor?

J: Evet. O anda neyin gerekli olduğuna bağlı. Farklı şifa frekansları oluşturmak için kırılmaları kristallerle ayarlayabilirsin. Biz bunu niyetler vasıtasıyla yapıyoruz.

D: Piramitin içine mi girmeniz gerekiyor, yoksa bunu dışarıdan mı yapıyorsunuz?

J: Dışarıdan yapılıyor. Açıklaması zor, çünkü bir bakıma ikisi de. Piramitin içindesin, ama frekanslara yaratılan renkli piramitlerin dışındasın.

D: Anlamaya çalışıyorum. Bu renkli piramitler büyük piramitten ayrı mı?

J: Renkli piramitler eterik. Onlar, kristaller manipüle edilerek yaratılan eterik enerjiler. Ben piramitin sağ alt köşesinde, geniş bir odada düz bir platformun üzerindeyim. Kumanda masasındayım gibi hissediyorum... uçak, gemi ya da elektronik kumandaları düşün, hemen hemen onlar gibi. Fiziksel bir şey.

D: Mekanik mi?

J: Birazcık, ama ondan farklı. Bu anlamda mekanik değil. Daha ziyade ellerini onun üzerine koyuyorsun ve o aşamada niyet oluşturuyorsun. Ve eterik piramiti hayata geçiren eterik frekansları oluşturmak için, kristallerle iletişime giriyorsun.

D: Kristaller nerede?

J: Kristallerin bazıları da eterik. Ama mekanın zemini kristal. Tüm oda bir kristalin üzerine oturmuş kristallerden oluşuyor. Kontroller sağ alt köşede ve kristalden yapılmış devasa bir zemin var. Ve eterik kristallerin oluşturulduğu yer o büyük pürüzsüz zeminin üstü. Bütün oda kristal.

D: Kutsal bir yer gibi. (Evet) Sana bunu yapmayı biri mi öğretti?

J: Bunu yapmak için doğdum. Hep biliyordum. Öğretilmem gerekmiyordu.

D: *Eterik renkli piramitleri oluşturduğunda ve niyetini belirlediğinde bunu ne için kullanıyorsun?*

J: Şifa verebilirsin veya herhangi birşeyi yaratabilir ya da yetiştirebilirsin. Herhangi birşeyi şifalayabilirsin...bir gezegen ya da düşünce formları, veya...

D: *Niyet bu noktada mı ortaya çıkıyor?*

J: Evet. Her ne istiyorsan onu yaratabilirsin. Yiyecek yetiştirebilirsin ve ekini çoğaltabilirsin.

D: *Bunları yönlendirmek için onu nasıl kullanıyorsunuz?*

J: İçinde bir şeyler oluyor sanki. Şu anda yiyecek yetiştirilebilecek yeşil renkli piramiti görüyorum. Eğer Dünya yaşamı hakkında konuşuyor olsaydık, bu belki, yeşil büyüme frekansını aktive etmek için Dünya ile kristalleri ayarlamak olurdu. Ve bunu enerjik olarak, bahçelerin ya da bitki yapısının bulunduğu eterik alanlara kurardık.

D: *Diğer eterik piramitler ne renk?*

J: Mavi ışınlarla, büyük ihtimalle okyanusların iyileştirebileceğini görüyorum. Ve ilk yaklaştığımızda sarı piramitin ve mavi piramitin oldukça farkındaydım. Ama sonra bitkilerden bahsedince yeşil olan daha belirgin oldu.

D: *Sarı piramiti ne için kullanabilirsin?*

J: Altın yapmak için. (Ağlamaya başladı)

D: *Bu seni neden duygusallaştırıyor?*

J: Neden olduğundan emin değilim, çünkü bu, içimde çok derinlerde bir şey. Çok derin. Kaybedilenin verdiği acı.

D: *İnsanlara çok yardım ediyorsun, değil mi?*

J: Evet, ama gördüğüm insanlar çok basitler. Ve sanki bizler burada yaşayan farklı bir türmüşüz gibi. Onlar çok basitler ve biz eterik ve tezahürle ilgileniyoruz ve sanki bizler yaratıcı tanrılar gibiyiz.

D: *Onlar senin yaptıklarını anlayamazlar, değil mi?*

J: Hayır, anlayamazlar.

D: *Senin ailen yaratıcı tanrılar gibi miydi? (Evet) Peki o zaman basit insanların arasında ne yapıyorsunuz? Kimse sana nereden ve nasıl geldiğinizin hikayesini anlattı mı?*

J: Evet. Bu hikayenin, Dünya enerjileri ile çalışmak ve yaratmak üzere başka bir gezegenden gelip burada yaşayan Annunakiler hakkında anlatılan hikayeler gibi olduğu hissi var.

D: *Ve insanlara yardım etmek mi?*

J: Biliyor musun, evet demek istiyorum ama bu hiç de basit insanlara yardım etmek içinmiş gibi gelmiyor. Daha çok yaratıcı tanrılara yardım ediyormuşuz gibi.

D: Yaratıcı tanrıların işi ne?

J: Dünyanın DNA sı ile çalışmak...bununla ilgili.

D: Bütün gezegen mi? (Evet, evet)

Diğer vakalarımnda insan bedeninin DNA sı ile çalışıldığını duyduk, çünkü günümüzde bu değiştiriliyor. Dünya'nın DNA sı hiç aklıma gelmemişti.

J: Biz buradanmışız gibi gelmiyor. Ben hep oradaydım. Orada doğmuş olmalıyım, ama babam buradan değil. Annemi merak ediyorum. Onun ne olduğunu bilmiyorum. O da benim gibi.

D: Yaptığın işi seviyor musun, kristallerle çalışıp enerji yaratmayı?

J: Hem ışık frekansları ile hem de enerjilerin frekansları ile çalışmayı seviyorum. Tezahür ettirmek ve yaratmak önemli. Bu, ızgaralar yaratmak ve ızgara çalışması ile ilgili. Bu, gezegene ait ızgaralar...zihin ve kalp, kalbin saflığı... zihnin bütünlüğü.

Bu gizemli kadın ve işi hakkında yeterince bilgi aldığımızı düşündüm. Bu yüzden onu zamanda daha ilerideki önemli bir güne getirdim. Ağlayarak haykırdı, “ Izzaralar gitti! Izzaralar çöküyor! Eterik ızgaralar çöküyor ve bu yıkıma yol açıyor, bu güzel ışık frekansları kayboluyor. Işık frekansları ızgaraları oluşturuyor, ama ızgara çökünce, bu da ışık frekanslarından oluşan kristal piramitleri yok ediyor. Bir çatlak hissediyorum, büyük bir çatlak. Neredeyse beton çatlağı gibi ama beton değil. Sanki tahribatın griliğı teknolojiyi ve eterik yaratımı yutuyor gibi.”

D: Izzaraların çökmesine sebep olacak birşey mi oldu?

J: Dünya'nın kabuğundaki bir çatlakla ilgili gibi, hissettiğim bu. Büyük bir boşluk hissediyorum ve bir yarılma var. Çatlak var. Buna ne sebep oldu? Bilmiyorum. Birşey dengesini yitirmiş olmalı. Birşey dengesizleşti. Ve ızgaraların çökmesine sebep oldu.

D: Yani hepsi birbirine mi bağılı? (Evet) Neyin dengesini yitirdiğini görebiliyor musun? İnsanlar tarafından yapılan birşey mi, yoksa başka birşey mi?

J: Yani, hikayeler duyuyoruz ve gerçek olan ne? Ama bunun saf niyete

duyulan gereksinimden dolayı olduğunu hissediyorum. Bunun nedeni, aç gözlülük ve benzeri frekansların dengesizlik yaratması. Ne yaptıklarını bilmiyorum. Bunu yapan benim grubum değildi.

D: Çünkü sizin niyetleriniz saftı değil mi? (Evet) O zaman senin bulunduğun yer buna sebep olmadı, değil mi?

J: Hayır, ama bu herşeyi mahvetti.

D: Keyfinin kaçması boşuna değil. Senin grubunun bu konuda yapabileceği birşey var mı? Çünkü düşünce gücünüz var.

J: Bunu durduramayız. Kurtarabildiğimiz kadar teknolojiyi kurtarmaya çalışıyoruz. Kristalleri alacağız ve daha sonra teknolojiyi kurtaracağız.

D: Bunu nasıl yapıyorsunuz?

J: Bu zaman çizelgesinde. Hafızaları kristallerdeki zaman çizelgesine kaydediyorsun. Kullanılan teknoloji bu.

D: Hafızaları kristallerin içine mi koyuyorsun?

J: Hafızaları ve frekansları.

D: Ve kristaller bu şeyleri hatırlayabiliyorlar mı?

J: Evet, kristaller herşeyi biliyorlar, ama bu kristallere yerleştirdiğimiz bilgilere daha sonra erişebiliriz.

D: Yani bunu zihinlerinizle yapıyorsunuz...kristallere yerleştirdiğiniz bilgileri geri almayı?

J: Evet, ışık frekanslarıyla, zihinle, niyetle. Bilgiyi kurtarabiliriz.

D: Bilgiyi içine koyduğunuz kristaller büyük mü?

J: Hayır, öyle görünmüyor. Senin tipik kuvars kristalin gibi görünüyorlar. Bilgiyi kaydediyorsun. (Kendisine soruyor) Neyi kaydettik?...Yüklendi... bütün bilgi. Bilgisayar teknolojisi bütün o bilginin birşey tarafından şebekelere aktarıldığını düşündü... bizim zihnimiz tarafından olmalı. Çökme olmadan önce tüm frekanslar, tüm geometri, yaratılışın tüm modelleri onlara yerleştirilmişti. Onları kristalin DNA sına yerleştirmek gibi.

D: Karmaşık gibi görünüyor, ama daha ileri bir tarihte bunlara erişilebilir, değil mi?

J: Evet, evet, zaman çizelgeleri kristallerin içinde.

D: Bu belirli bir kristal mi?

J: Hayır, sadece bir kristal değil. Bilgiyi tutan o kadar çok kristal var ki.

D: İleride bunlara eriştiğinde, bu beirli tür kristali mi bulman gerekecek?

J: Bilgiye çoğu kristalden ulaşabilirim. Şimdi bu şöyle, basit insanlar gibi bazı kristaller var ve bir de benim gibi olan bazı kristaller var. Daha fazla bilgisi olan.

D: Yani hepsinde bu bilgi yok. (Hayır) Bir kristali elinde tuttuğunda onun içinde bilgi var mı diye nasıl anlarsın?

J: Orada bilgi olup olmadığını hemen söyleyebilirim. Hissederim. Bunun hepsi onların taşıdıkları frekansta. Zaman çizelgelerinde. Bu yaşamda ve gelecek yaşamlarda, ızgaraları onarmak için o kristallere erişmeliyim. (Yine duygusallaşmaya başlamıştı)

D: Izgaraları onarabilmek karmaşık olmaz mı?

J: Karmaşık değil. Kendi DNAnı kristalin DNA sıyla birleştirmekle ilgili...sadece erişmek, niyet etmek ve anahtarları uyandırmak. Kristalin içindeki bilgiye erişir erişmez ona bağlanmış oluyorsun. Ve Dünyanın ızgaralarını kristal vasıtası ile aktif hale getiriyorsun, çünkü kristal damarlar Dünyanın içerisinden geçiyor. Ve eğer bir tanesine dokunursan, anahtara, anahtarlara, portallara... portal bir kelime, ama bu doğru bir kelime değil. Anahtar olduklarından ve enerji frekanslarını taşıdıkları için, eğer anahtarları aktive edersen, o zaman ızgaralar yeniden hizalanacak ve yeniden kurulacaklar.

D: Daha önce eterikdeki ızgaralardı, ve bu sefer Dünya'nın içinde ızgaralar mı olacak?

J: Evet, öyle olmalı, Dünya şimdi daha eterik.

D: Ve sanki portallar gibi olduğunu söyledin, değil mi?

J: Evet, ama anahtar portaldan daha doğru bir kelime. Bir kilidi açmak gibi. Dünyanın üzerinde, ızgaraların kilitlendiği farklı yerler var. Kristallerde bu ızgara kilitlerini açmak için anahtar gibi bir bilgi var. "Izgara kilidi" kelimesi hiç aklıma gelmemişti.

D: Bu tanım uygun, değil mi? (Evet, evet) Ama bunların bazılarının Dünya'nın içinde kilitli olduğunu söyledin. Bu ızgaraların kilitlenmesine ne sebep oldu?

J: İnsanlar daha fazla yıkıcı olmadan bilgiyi kapatmak zorunda kaldık. Yaşama saygısızlıktan dolayı teknolojimizi geri çekmemiz gerekti. Bunu durdurmanın tek yolu onu yok etmekti.

D: Bu çok zor bir karar olmuştur. (Duygusallaştı : Evet) İnsanlar bunu yanlış amaçlı kullanabilirler diye mi korktunuz?

J: Yanlış amaçla kullanıyorlardı. Evreni yok edebilirlerdi! (Sinirlendi)

D: Izgaraları kilitlemeye karar verdiğiniz zaman ne oldu?

J: Şimdi onun farkına vardım, eğer bunu Dünya'da durdurmasaydık, evreni çökertecekti.

D: Hepsini mi? (Evet) Ne demek istediğini açıkla.

J: Bu, sırayla mikro evrende, makro evrende tümüyle kendini tekrarlardı.

Anahtar pimini çekip çıkarmak gibi. Çöküntü olurdu; hepsi yutulur yok olurdu...

D: Çünkü biri diğerinin üzerinde duruyor, değil mi? (Evet) Yani, onu yanlış nedenlerle kullanan ve ahengini bozan o insanlar mı buna sebep oldu? (Evet, evet) Bu yüzden Dünyadaki ızgaraları yok etmeniz ya da kilitlemeniz ya da her neyse onu mu yapmanız gerekti?

J: Yok etmek zorunda kaldık— “Atlantis” demek geliyor içimden. Suistimali durdurmak için kıtayı yok etmemiz gerekti.

D: Bunun gücü elde etmek için bir arzu olduğunu ve insanların bu yıkıma kendilerinin sebep olduğunu sanıyordum.

J: Hayır. Durdurulması gerekiyordu ve bu tüm zaman ve uzay boyunca yankılanacaktı...bütün ızgaralar. Ve burada durdurmak için bunu çökertmek zorunda kaldık.

D: Domino etkisi mi yaratacaktı? En önde Dünya olarak? (Evet) Dünya bu şekilde çökecek miydi?

J: Evet. Tüm evrende olabilecek şeyle kıyaslandığında, bu sadece küçük bir şeydi.

D: Yani dışarı doğru mu yankılanacaktı?

J: Evet. Mikrodan makroya doğru yankılanacaktı, ve makrodan mikroya... iki yönde de. Herşeyi yok edecekti.

D: Bunun yerine kıtayı yok etmeye o zaman mı karar verildi? (Evet) Ve bunu orada durdurmaya?

J: Evet, ızgarayı çökertmeye. Yaptığımız buydu. (Sesli olarak duygusal bir şekilde ağlamaya başladı.)

D: Ama yapmanız gerekiyordu. (Evet) Çok daha kötü olacaktı. (Evet) Buna rağmen hepsi kaybolmadı, çünkü bilgiyi kristallerin içinde koruduğunuzu söyledin. (Evet, evet) O yaşamında kıta yok edildiğinde sen de yok oldun mu? Sana ne oldu?

J: Hayır, biz sadece gezegenden ayrıldık. Öylece ayrıldık.

D: Araca ya da herhangi bir şeye gerek olmadan mı?

J: Hayır. Araç görmüyorum. Bizler sadece bilinciz.

D: Gezegenden ayrıldığında nereye gittin?

J: Bütüne geri döndüm. Başka seçenek yoktu.

D: Pekala, bulunduğun o yerden, o yaşamınla ilgili herşeyi görebilirsin. Atlantis’e gittiğinde nereden geliyordun? Bu harika bilgiye yeniden eriştin.

J: Zaman ve uzayın başka bir boyutundan. Dünyayı gidilebilecek kusursuz bir yer olarak seçtik.

D: Dünyaya gelmekteki asıl amacınız neydi?

J: Şifa yaratmak, bilinci geliştirmek, ışığı ve sevgiyi çoğaltmak, bilincin genişletmek.

D: Orada olanların oldukça basit insanlar olduğunu söyledin.

J: Evet, öyleler...öyleler.

D: Bilinci yayıyor muydunuz?

J: Evet...Bütün'ün bilincini yayıyorduk.

D: Ve bu bir şekilde, diğer müdahale birşeyleri değiştirene kadar işe yarıyor muydu? (Evet) Bu diğer müdahalenin nereden geldiğini hiç bulabildiniz mi?

J: Grubun içinde aldatmacalar vardı. Başka gündemleri olan insanlar vardı. Onlar kişisel güç için oradaydılar ve araştırmaları karanlık bir yöne dönmüştü.

D: Neyi araştırıyorlardı?

J: Karanlık maddeyi...güç ve Karanlık Madde. Işığın tersi. Bu dengesizliğe sebep oldu. Karanlık Maddeye erişmişlerdi.

D: Karanlık Maddeye erişerek neyi başarmayı amaçlıyorlardı?

J: Solucan delikleri ve yolculuk gibi şeyler diye hissediyorum. Ya da adeta kendi evrenlerini yaratmak için Karanlık Maddeyi kullandılar.

D: Bunu yapabilirler miydi? (Hayır) Ama yapabileceklerini mi sandılar? (Evet) Çünkü onlar yaratıcı varlıklar değillerdi, değil mi? (Hayır) Onlar araştırmalarında kristalleri mi kullanıyorlardı?

J:Kristalleri kullanmıyorlarmış gibi geliyor...hayır. Tam tersi. Işık yayılınca karanlığın azalması gibi. Onlar azaltılmış enerji kullanıyorlardı. Bunu nasıl kullanacaklarını buldular.

D: Bu yaptıkları bir mantığa dayanıyor mu, ya da sadece ne yapabileceklerini mi görmek istediler?

J: Bu, kendi güç ve hırsları için, kontrol etmek için, manipüle etmek ve tahrif etmek için. Benim düşüncem, fazla merak kediye öldürür. Muhtemelen kedi ölümün nasıl olduğunu merak ediyordu. Onlar öyleler.

D: Gerçekte ne olacağını bilmiyorlardı. (Hayır...hayır...hayır.) Ama gerçekten kontrolden çıkabilirdi değil mi?

J: Çıkacaktı.

D: Bu evrenin tamamı yok olabilirdi. (Evet, evet) Çünkü kendi evrenlerini yaratmada başarılı olamadılar. (Hayır) Sadece bir güç yarattılar, bu da negatif bir güçtü. (Evet) Peki siz bunu dengeleyebildiniz mi?

J: Evet, ızgaraları çökerterek.

D: Ve bilgi kaybolmadı. (Doğru) Bu şekilde, bilgiye gelecekte erişim

sağlanabilir, değil mi?

J: Evet, şimdi ona erişebiliriz.

D: *Ben de bunu düşünüyorum...şu anda konuştuğumuz bu gelecek zaman. —Seneler boyunca Atlantis'in yok edilmesi ile ilgili çok fazla bilgi aldım, ama bu hikaye hiç anlatılmadı.*

J: Çünkü şimdiye kadar hiç kimseye anlatmadık. Şimdi bilinmesinin zamanı diye düşünüyoruz. Tekrar aynısı olmamalı.

Bu bilginin, Hadron Çarpıştırıcısı Deneyi hakkında ihtilafın arttığı, 2010 yılında gelmesi yalnızca bir tesadüf müydü? Bilginin benzerliği rahatsız edici. Büyük Haldron Çarpıştırıcısı (LHC), İsviçre 'nin Cenevre kenti dışında yeraltında bulunuyor ve şimdiye kadar tasarlanan bilimsel projelerin en etkilisi olarak tanımlanıyor. Bu, Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi (CERN) tarafından, şimdiye kadar inşa edilmiş en pahalı bilimsel araçtır. Bilim insanlarının uzayda karşıt maddeyle, "karanlık madde" ve "karanlık enerjiyle" deney yaptıkları en büyük makinedir. Solucan deliği veya hatta kendi evrenlerini yaratmaya teşebbüs ettikleri söylendi. Bu çok karmaşık, ama çarpıştırıcı protona çarpıyor veya karşı yönlerden iyon ışınlarına yol gösteriyor. İki ışının çarpışması salınan enerjiyi iki katına çıkartıyor, Güneşin merkezindeki ısının 100,000 kat fazlasına eşdeğer hale geliyor! Kuşkucu kişiler onların, kontrol edemeyecekleri kadar muazzam bir gücü açığa çıkarabileceklerini söylüyorlar. Bilim insanları, evrende kolayca bulunabilen bilinmeyen bir enerji ile sadece deney yaptıklarını söylüyorlar. Benim araştırmalarıma göre, " Özet olarak, Büyük Hadron Çarpıştırıcısı deneyi, yaratılış anında Tanrı'nın Zihnine göz atmak için yapılan çok büyük bir bilimsel teşebbüs." Bana göre bu, nükleer enerjiyi bulduklarında bilim insanlarının yapmış olduğu türden bir deney. O zaman onlarda neyle oynadıklarını bilmiyorlardı. Ayrıca HAARP tarafından Alaska'da yürütülen, atmosfere ışınlar göndererek, hava durumlarını kontrol etme deneylerini anımsatıyor. (Bu deneylerle ilgili daha fazla bilgi, diğer kitaplarımda bulunabilir.) Atlantis'in çöküşü ile ilgili bana birçok kez bilgi verildi ve "onlar", "Bunu bilmelisin, çünkü sizin uygarlığınız da aynı tehlikeli yoldan gidiyor. " dediler. Bunun bu kadar benzer olmasının tesadüf olmadığını ve bilim insanlarımızın ateş üzerinde, cambaz ipinde yürüdüklerini düşünüyorum. Izgaraları çökerten ve tüm evreni neredeyse yok eden aynı tahrip edici gücü açığa çıkarabilirler. Çarpıştırıcı deneyleri şimdi yarım kapasite ile çalıştırılıyor. 2014 yılına kadar tam kapasite çalıştırılması beklenmiyor.

D: BA nı çağdırmama gerek var mı, yoksa sorulara cevap vermeye devam edebilir misin? Harika bir iş çıkarıyorsun.

J: Sorular nedir? Bir bakayım (İkimiz de güldük)

D: Joan' ın bilmek istediğı şeylerden biri, kristallerden nasıl bilgi alabileceğı? Kendisinin onların içine koyduğu bilgilere erişebilir mi?

J: Her gün erişiyor.

Joan'ın kristal mağazası var, bu yüzden etrafı her zaman, her şekil ve büyüklükte kristallerle çevrili.

J: Yapmış olduğunu bilmiyor, ancak sahnelenmesi gereken daha büyük bir plan var. Bu da, bilinçli bir şekilde ızgaralarla çalışmaya başlamak ve enerji ızgaralarındaki bu portalları ve anahtar düğümleri tespit ederek aktif hale getirmek ve bunların aktivasyonunu yeniden harekete geçirmeye başlamak. Bu, buralara kristaller yerleştirilerek ya da niyetle yapılabilir.

D: Kristallerin belirli bir yere mi yerleştirilmesi gerekiyor?

J: Evet, insanlar bunu, bu Dünya yaşamında yaptılar, Dünya'da dolaşarak kristalleri yerleştirdiler. Gezegenin etrafında dolaşarak ızgaranın aktif hale getirildiğini görebiliyordum.

D: Joan'ın gezegenin etrafında fiziki olarak seyahat etmesi mi gerekiyor yoksa bu başka şekilde yapılabilir mi?

J: Evet, St Croix ve Alaska'ya gittiğinde yaptığı buydu. Izgaraların tamir edilmesi ve hatların takip edilmesi.

D: Şimdi ne yapmasını istiyorsunuz? Kristallerle çalışmaya devam edecek mi?

J: Evet. Dünyanın kristalleriyle bağlantı kur, büyük kristallerle ve ızgarayı yeniden aktif hale getir.

Bu Joan'ın yapmak isteyeceğı bir iş gibi geldi bana, ama insan olarak bizlerin yönlendirilmeye veya talimatlara ihtiyacımız var. Kristallerde olan bilgiyi ortaya çıkarabilmesi için, yapmasını istedikleri herhangi özel birşey var mı diye sordum.

J: Dünya aracını temizle...Bol su iç. Kristali elinde tutarak ayaklarını yere bas ve başkalarının da yardım etmesi için talepte bulun. Ve ızgaraları aktif hale getirirken kristaller, kurulmuş olan eterik ızgaralarla yeniden aktif hale getirmeye çalıştığımız Dünya'nın ızgaraları arasında aracı görevi

görecekler. Yani, Dünya'ya demirlenmiş olarak kristalleri elinde tuttuğunda, insan aracın, eterik ızgaralarla onarmaya çalıştığımız Dünya ızgaraları arasındaki bir bağlantı haline geliyor.

D: Bunu kendi başına yapabilir mi, yoksa başka insanlarla beraber yapması daha mı iyi olur?

J: Belli sayılarda yapılması daha iyi olur. Üç, altı, dokuz...üçün herhangi bir katı ızgaraları aktive etmek için anahtar görevi görüyor...enerjilerin üçgenleştirilmesi.

D: Üçer üçer mi çalışıyorlar?

J: Evet, üçgenlere bölerek. Gezegendeki kendi DNA larında. Bunu dışarıda suya yakın yerde yapmalılar. Eterikte diğerleri ile birlikte çalışacaklar. Eterik ızgarayı yerinde tutanlarla. Onlar bilinç ve ışığın varlıkları.

D: Ve Dünya'nın ızgaralarının bakımını yapmak onların görevi mi?

J: Evet. Onlar ızgaranın koruyucuları.

D: Bu onları tanımlamak ve onları yardıma çağırmak için güzel bir ad 'Izgara Koruyucuları'.

J: Evet, ızgaraları tamir etmek için.

D: Ve insan bedeninin enerjisini ve kristalin enerjisini kullanarak mı?

J: Evet, ve Dünya'daki tüm farklı noktaları üçgenlere ayırmak için.

D: Böylece o yerlere fizikisel olarak gitmesi gerekmeyecek, değil mi?

J: Hayır. Dünya ekibi ile Izgara ekibi ve aktivasyon noktası arasında üçgenleme olacak.

D: Hangi aktivasyon noktasına odaklanacaklarını biliyorlar mı?

J: Evet. Onların farkındalığında belirginleşecek bir nokta olacak. Sadece bilecekler. Akıllarına ve bilinçlerine gelecek. Çalışmak için, Dünya haritası üzerinde farklı yerleri seçebilirler, ve eğer deprem bölgelerine bakarsanız, buralarda gerçekleşen doğal felaketlerle bu belli. Bakın şu anda körfezde neler oluyor.

Bu seans 2010 yılı Mayıs ayında, Meksika körfezindeki petrol sızıntısı haberlerde manşet olduğunda yapılmıştı.

J: Enerji uyumsuzluğu var. En büyük uyumsuzluk, döndürülmesi ya da hizalanması veya açılması gereken anahtarları gösteriyor . Volkanlar, kasırgalar, mevcut petrol sızıntısı, depremler, savaş...bütün bunlar gösterge.

D: Izgaradaki sıkıntıdan dolayı mı?

J: Izgaralardaki, evet. Ve ayrıca bazı volkanlardan dolayı, bu ızgaradaki dengesizlik değil. Bu aslında ızgaradaki denge.

D: Dengeliyorlar mı?

J: Evet ve bu iyi bir şey. Enerjinin salınması.

D: Bu ızgara varlıkları onlara gerekli bilgiyi verecekler mi?

J: Evet, Koruyucular biliyorlar, çünkü onlarda genel taslak var.

D: O, bu kristallerle ilgili bilgiyi şifa için de kullanabilir mi?

J: Aslında bu Dünya'yı şifalamak ve yani şifalamak için kullanılıyor. Eğer bir sistemi dengelersen, sonucu şifa olur.

D: Bu bireysel şifa üzerine çalışmaktan daha mı önemli?

J: Evet, evet. Dünya'nın ızgaraları ve enerji ızgaralarıyla çalışmak. Okyanusu iyileştirmek bireyi iyileştirmekten daha önemli.

D: Yeni Dünya'ya doğru ilerlediğimize dair daha fazla bilgi alıyoruz. Bu durumla şifalama birbirine bağlı mı?

J: Bu, çocuğun hakkında endişelenmek gibi. Biz anneyi iyileştiriyoruz ki çocuk iyi olsun. Anneyi şifalıyoruz ki Yeni Dünya'yı doğurabilsin. Bunu yeni bir Dünya yapsın diye. Bu yüzden Eski Dünya'yı iyileştirmeliyiz.

D: Bilgiyi kristallere Joan yerleştirdi, o zaman bilgiyi onlardan geri de alabilmeli.

J: Evet, ve bunun zamanı henüz gelmedi...herşey uygun zamanda olmalı. Bir çiçeğin yapraklarının açılması gibi, goncayı acele ettiremezsiniz, yoksa çiçeği bozarsınız. Herşeyin ilahi zamanda olduğunu ve olması gerektiği gibi geliştiğini hissediyorum. Izgaraları eski haline getirebiliriz. İlk adım... gezegeni iyileştirmek.

D: Bana daha önce bütün bir uygarlığı tekrar yok etmek istemediğinizi söylemiştiniz. Yeniden kurmak çok zaman alıyor.

J: Evet, çok fazla zaman kaybedildi.

D: Her insanın ya da uygarlığın özgür iradesi olduğunu ve sizin özgür iradeye karışmanıza izin verilmediğini söylemiştiniz. Özgür iradeden dolayı uygarlıkların gelişmesine müdahale etmenize izin verilmediğini söylemiştiniz.

J: Bu doğru, evet.

D: Ama insanlar bize Atlantis'in neden yok edildiğini, onların bu şeyleri yapmak için özgür iradeye sahip olmalarına izin verilmedi mi diye sordular. Sanırım bunu cevapladınız.

J: İyi, evet. (Güldü)

D: Çünkü özgür iradenin bile bir sınırı olmalı.

J: Evet, eğer biri ne yaptığını bilmiyorsa...

D: Bir çocuğun ateşle oynaması gibi. (Evet) Daha önce sadece , eğer biz Dünya'yı yok etmeye kalkarsak devreye gireceğinizi, çünkü bunun yankılanmalar yapacağını söylemişsiniz. (Evet, evet) Belki de bana hikayemde eksik olan parçayı verdiniz. Sizler aynı zamanda ‘Bakıcı’ gibisiniz. (Evet) Ve Joan gezegenle ilgilenirken bir Bakıcıydı, değil mi?
J: Evet öyleydi.

Bu gezegende insan yaşamımız yaratıldığında, bu güzel yere zekası ve özgür iradesi olan bir yaratık konulmasına karar verildi. Ona verilenle ne yapacağını görmek için. Evrende özgür iradenin olduğu çok az gezegen var. Bunların bazılarını diğer kitaplarımda anlattım. Ama bir diğer kural da, ‘gezegenin iç işlerine karışmamak’ olan ana yönergedir.. Uzay Yolu dizilerinde bundan sıkça bahsedilir, ancak bu kurgu değildir. Bu oldukça gerçektir, buna diğer uzay varlıkları tarafından dikkatli bir şekilde itaat edilir. Bu, bir uygarlığın gelişmesine karışmaya izinleri olmadığı anlamına gelir. Bu kurala bir tek istisna olduğunu ve bunun uygarlığın bu gezegeni yok etme aşamasına gelmesi durumuna gelmesi olduğunu söylediler. O zaman gelip bunu durdurmalarına izin verilir, çünkü eğer böyle birşey yaparsak bu, tüm galakside yankılar yaratabilirdi. Dünya gibi küçük bir gezegenin bu tip bir etki yaratabileceğini kim düşünebilir? Biz, güneş sisteminin bu küçük köşesinde, bilerek tecrit edilip karantinaya alınmış küçük bir gezegeniz. Bizden korkuyorlar, şiddetimizle neler yapabileceğimizden korkuyorlar. Milyonlarca yıl boyunca bizi izlemelerinin esas sebebi bu. Yankılar, güneş sistemi ve galaksi boyunca ve hatta bilmediğimiz başka uygarlıkları etkileyip onları yok edebileceğimiz başka boyutlara bile yayılabilir. Bunun sonuçları korkutucu olabilir. Şimdi saf ruhları gönüllü olarak Dünya'ya yardım etmek üzere yollamalarının amacının, bunu engellemek olduğunu biliyoruz.

Çalışmalarımdan dolayı, zaman içinde birçok uygarlığın yok edildiğini biliyorum. ‘Onlar’ bana, uygarlıkların her seferinde entellektüel bilginin doruğuna ulaştığını ve zihinlerini harika şeyler yapabilecekleri seviyede mükemmelleştirdiklerini söylediler. Ama her durumda (Atlantis’ de dahil) insanlar güçlerini kötüye kullandılar ve halkı iyileştirmekten ziyade aç gözlülük ve iktidar için birşeyler yapmaya başladılar. Atlantis’ de kristalleri aşırı güç için kullandıklarını biliyoruz. Ayrıca genetik manipülasyon kullanıp insan ve hayvanı birleştirerek yarı insan /yarı hayvan varlıklar yaratıp doğanın kanunlarına da karşı geliyorlardı. Kesinlikle sınırlarını aşıyorlardı.

Fakat kızım Julia'nın gözlemlediği gibi, onlar hâlâ özgür iradelerini uyguluyorlardı. "Onların" o uygarlığı yok etmeleri Julia'ya mantıklı gelmedi. "Herşeye rağmen, kural kuraldır" dedi. O, kurallara uymak konusunda çok katı ve kuralların bir sebeple koyulduğunu biliyor. Atlantis'liler yapmamaları gereken birşey yapıyorlardı, ama gezegeni patlatacak bir tehlikeye atmamışlardı. Doğru, kristaller çok güçlüydü ve doğru bir şekilde kullanılmıyorlardı, ama "onların" tüm bir uygarlığı alaşağı etmesine karar verdiren tehlikeli tehdit neredeydi? O söyleyene kadar bu, benim aklıma gelmeyen eksik bir parçaydı. Şimdi belli oldu. Atlantis'liler bizim günümüzde vardığımız aynı noktaya ulaşmışlardı. Karanlık Madde ile deney yapıyorlardı ve sonuçlarının geri tepip bütün gezegeni yok edebileceğini bilmiyorlardı. Böylelikle, "onlar" ana yönergeye karşı gelmek durumunda kaldılar. Dünyamızın tarihi boyunca bu, çok kez yapılmıştı ve tekrar bunu yapmak istemiyorlardı. Her seferinde yetenekler geri alınmak zorunda kalınmıştı ve uygarlık ilkel halinden başlayarak yeniden kurulması gerekmişti ve insanlık yeniden yukarı doğru tırmanırken fazlasıyla teknoloji ve zaman kaybedilmişti. Bu sefer aynı rotadan gitmek istemediler. Böylece, bunun yeniden olmasını önlemek için gönüllülere, Dünya gezegenine gelerek yardım etmeleri için çağrıda bulunuldu.

D: Joan'in Dünya'da başka yaşamları oldu mu? (Sorularından biri buydu)

J: Fiziksel form konusunda az buçuk bilgisi var. Yaşamlarının çoğu ışık alemlerde oldu.

D: Ama Joan bunu yapan tek insan değil, değil mi? (Hayır) Bu bir kişi için çok büyük bir iş olurdu.

J: Sayıyı duyuyorum: bizden on bin kişi var. Gezegene dağılmış durumdalar.

D: Hepsi aynı işi mi yapıyorlar, ızgarayı mı onarıyorlar?

J: Evet...işlerinde bazı farklılıklar var, ama hepsi aynı niyette. Hepimiz neden burada olduğumuzu biliyoruz. Bazısı diğerlerinden daha bilinçli olarak biliyor. Belki başkalarını uyandırmak da bunun bir parçası.

D: Yani onlar Dünya Ana'yı şifalandırabilirler mi?

J: Evet. Bu aynı zamanda DNA ile de ilgili. DNA yaşam köprüsü gibidir ve anahtarları uyandırmak, DNAnın faal olmayan paketlerini uyandırmak gibi bir şeydir.

D: İnsan DNAsı mı?

J: İnsan DNA sı...O herşeyin DNAsı. O herşeye erişen kozmik merdiven. Herşeyi birleştiriyor, bu yüzden insan DNAsı, gezegensel DNA hepsi aynı şey.

D: *Yani bunların hepsinin aktifleştirilmesi ya da değiştirilmesi mi gerekiyor?*

J: Izgaraları çökerttiğimizde kapatılan DNA paketlerini aktive etmek için.

D: *Yani ızgaraları çökerttiğinizde DNA nın bazı kısımlarını da mı kapattınız? (Evet, evet) Bunun bir sebebi var mıydı?*

J: Evet, onu yavaşlatmak için. .. yavaşlatmak için. DNA da, bilginin olduğu o kısımları devre dışı bırakmak için. Şimdi uyandırmanın zamanı geldi.

D: *Ayrıca pisişik yeteneklerin de geri geliyor olduğu söylenmişti (Evet) Bu da DNAnın uyandırılmasının bir parçası mı?*

J: Evet...yaşam kodlarına erişim.

D: *Nasıl aktifleştiriliyor?*

J: Işık frekanslarıyla. Işık frekanslarımızı arttırarak.

D: *Bedenin içinde mi?*

J: Evet. Gezegensel sistemimize dışarıdan giren kozmik ışınlarla geliyor. Uyumakta olan DNA paketlerimizi uyandırıyor, böylece biz ışık kodlarını aktif hale getiriyoruz.

D: *Bu hem insanları hem de gezegeni mi etkiliyor?*

J: Evet, gezegeni ve bütün yaşamı veya ışığı.

D: *Işık çok önemli. O aslında HEPSİ. O var olan herşey. (Evet) Negatif olan insanlara ne diyorsunuz? Henüz ışıktaki olmayanlar? Onların DNAsı da aktifleştirilecek mi?*

J: Sanırım onlar uyumaya devam edecekler. Onlar daha ziyade, uykuda olan ruhlar gibi. Ben bu şekilde görüyorum. Onlar uyuyorlar. Uyuyor, kıvrılmış, "bükülmüş" gibi hissediyorum... enerjinin kıvrılması. Ama bu demek değil ki başka bir noktada...yani, bunu *bu* zaman düğümünde konuşuyoruz. Başka zaman düğümlerinde onların kodlarının aktifleştirilme zamanı gelecek. Geride bırakılmak kötü birşey değil. Nihayetinde herkesin kodları aktifleştirilecek, ama uyanık değilsen de sorun yok biliyorsun. Şimdi senin zamanın gelmemiştir. Bir kez daha diyorum, bu zamanlama ile ilgili...zaman çizelgesi ile ilgili. Bu tohum gibi. Her tohumu aynı anda filizlendiremezsin. (Güldü)

D: *"Zaman düğümü" ile ne demek istediniz?*

J: Zaman düğümü, ışık ve zaman enerjisini içeriyor. Bizler zaman düğümlerinde var oluyoruz ve bu mevcut Dünya'da öyle. 2010 yılındaki

Dünya dediğimizde bu, bir zaman düğümüdür.

D: Pekala. Ben duyduğum bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak istiyorum.

Eski Dünya'dan ayrılıp yeni Dünya'ya geçtiğimizde, nihayetinde iki tane ayrı Dünya mı olacak?

J: Sanmıyorum. Ben bunun Yeni bir Dünya gibi olduğunu hissetmiyorum. Sadece genişleme, boyut ya da genişleme olacak diye hissediyorum. Mesela bir nokta var. Bunu başka bir noktaya bağladığında bir çizgi oluyor. Peki, bu ilk nokta bir çizgi olduğunda kayıp mı oldu? Bu aynı şey. Bu sadece boyutsal bir değişim olacak. Üçüncü boyut yine var olacak, ama aynı zamanda ışık frekanslarına doğru daha da genişleyeceğiz.

D: Yani iki ayrı Dünya gibi...bir boyut diğerinin içinde gibi mi?

J: Ayrılmış değil. O nokta çizgiden ayrı mı? Sanırım bu şekilde sormalıyım. O nokta hâlâ var ve o hâlâ bir nokta. Ama çizgi başka bir şey, aynen Dünya'nın başka bir şey olacağı gibi. Eski Dünya var olacak, ama nokta ve çizgi benzetmesindeki gibi olacak.

D: Başka bir boyutta...başka bir frekansta mı?

J: Bir başka genişletilmiş frekansta...bir genişleme frekansı.

D: Yani ışık olanlar frekansları ile DNAlarını değiştiriyorlar ve sanırım onlar diğerine gidecekler.

J: Evet. Sanki eş zamanlı bir varoluş varmış gibi. Bu sadece boyutsal bir değişim.

D: İnsanlar için anlaması zor olan da bu. Diğer boyutta zaten varız.

J: Evet, farkındalığımız yok ve bunun bilincinde olabilmek için DNAmız uyandırılmadı.

D: Bu sefer bilinçli olacak mıyız? (Evet) İnsanların uykuda olduğu eski Dünya'mızın farkında olacak mıyız?

J: Bundan endişelenmeyeceğiz.

D: Yola devam edeceğiz. (Evet) Her seferinde, bir parça daha bilgi aldığımda bu daha da açıklığa kavuşuyor, çünkü bu konuda konferans verdiğimde insanlar bir sürü soru soruyorlar.—Bir seferinde bana ne olacağını gerçekten bilmediğinizi söylediniz. (Güldü)

J: Hayır, bilmiyoruz.

D: Çünkü bu ilk kez oluyor. Bana söylenen buydu.

J: Bu, Dünya'da ilk kez oldu. (Güldü) Birçok gezegen boyutsal değişimlerden geçti.

D: Dünya canlı ve evrimleşmesi mi gerekiyor? (Evet) Yani evrenin bu kısmında ilk kez mi oluyor? (Evet)

Joan lazerlerle deneyler yapıyordu ve bunları bir şekilde şifalamada kullanabileceğini düşünüyordu.

J: Lazer ışıklarının ızgara noktalarını, eterik ızgara noktalarını Dünya ızgaralarına bağlanmak için kullanılabileceğini görüyorum. Lazerleri bunun için kullanması gerekiyor.

D: Ama bunun gelecekte olacağını söylemişsiniz. (Evet) Lazeri nasıl kullanmasını istiyorsunuz?

J: Sadece onları evrene doğru çevirerek ve tanımlayıcı noktaları üçgenleştirerek ve ışığı kullanarak onları üçgenleştirip, eterik ızgaraları Dünyanın ızgarasına demirleyerek.

D: Kristallerle birlikte mi?

J: Evet, bu o işlemin bir parçası olmalı. Işık kristale demirleniyor.

Sorularının geri kalanını cevapladık ve BA fiziksel bedeni şifalandırdı.

Ayrılık mesajı: Başarısızlıktan korkma. Onlar sadece daha fazla fırsatlar.

Bu konuda uzun yıllar çalıştıktan sonra, bu çok önemli ve gerekli zamanda Dünya'ya yardım etmek için gelen Üç Gönüllü Dalgasını keşfettim. Ama bu seans sırasında, gelmiş olan başka bir grupla karşılaştım: 10,000 adet Izgara Koruyucusu. Onlar farklı bir amaçla buradalar, Atlantis'in yok edilmesiyle Dünya'nın ızgaralarına verilen hasarı düzeltmek için. Onları yeniden dengeye getirmek için. Onlar ayrıca, kristallere yerleştirilen gizli bilgiyi bulup, ona erişebilmek için buradalar. Bu, yeniden ortaya çıkmak için bu özel zamanı bekleyen çok değerli bir bilgi. Bu sefer doğru kullanalım!

ÜÇÜNCÜ KISIM

YENİ DÜNYA

YENİ DÜNYA

Bütün bu kitapta, Yeni Dünya'ya dönüşüme katılımda bulunmak üzere, günümüzde Dünya'ya gelen gönüllülere odaklanıldı. Peki hakkında konuştuğumuz bu Yeni Dünya nedir? Oraya geçtiğimizi nasıl anlayacağız? Herhangi bir farklılık görebilecek miyiz?

Yeni Dünya ile ilgili bilgi son beş ya da daha fazla yıldan beri, yavaş yavaş ortaya çıktı. Yüzlerce danışanımdan gelen ufak tefek bilgileri biriktirdim ve ortaya çıkan modeli görmek zaman aldı. Bu diğer kitaplarıma (başta *Bükümlü Evren* dizisi) serpiştirilmişti. Konferanslarımda ve email yazışmalarımda birçok kişi, Yeni Dünya ile ilgili bilgileri bir kitapta toplamamı önerdiler. Bu yüzden tüm bilgileri o kitaplardan alıp hepsini burada birleştiriyorum. Bu kitaptaki seanslarda bu konuda daha fazla ufak tefek bilgi var. İlginç olan hiç birinin çelişmemesi. Danışmanlarımdan hepsi aynı şeyi farklı kelimelerle söylüyorlar. Bu da doğruluğunu kanıtlıyor, çünkü hepsi bir birini tamamlıyor. Aşağıdaki bilgiler diğer kitaplarımdan alınmadır.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

YENİ DÜNYA

Kiliseye gittiğimizde, tüm yaşamımız boyunca, İncil’den aşağıdaki ayetleri duyduk: “ *Yeni bir gökyüzü ve yeni bir dünya gördüm; çünkü önceki gökyüzü ve yeryüzü ortadan kalkmıştı... Ve ben John, kutsal kenti gördüm, yeni Kudüsü, gökyüzünden Tanrı’nın yanından geldiğini gördüm.... Ve göklerden gelen gür bir sesin şöyle dediğini duydum: İşte, Tanrı’nın tapınağı insanların arasındadır, ve Tanrı onların arasında yaşayacak, ve onlar O’nun halkı olacaklar, ve Tanrı’nın kendisi de onların arasında olacak, ve onların Tanrısı olacak. Ve Tanrı onların gözlerinden bütün yaşları silecek, ve artık ölüm olmayacak, artık ne yas, ne ağlama, ne de ıstırap olacak: çünkü önceki düzen ortadan kalkmıştır.... İşte, herşeyi yeniliyorum. Ve bana, bunları yaz dedi : çünkü bu sözler gerçek ve güvenilirdir... Ve (yeni) şehrin üzerinde parlaması için ne güneşe ihtiyacı vardı ne de aya : çünkü Tanrı’nın görkemi onu aydınlatıyordu... Oraya saf olmayan hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla giremeyecek... Artık orada gece olmayacak. Ne mum ışığına, ne de güneş ışığına gereksinimleri olacak; Rab Tanrı onlara ışık olacak ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler. ” (Ayet 21-22)*

İncil yazıldığından beri kilise tarafından birçok açıklamalar sunuldu. Ama Esinleme kitabı *şimdiye kadar* gizemli olarak kalmıştı. Birçok insan derin hipnozdayken cevaplara sahip gibi görünüyor. Onlar Tanrı’nın Krallığını birçok kez, Yaratıcı’yla, Kaynak’la yeniden birleştikleri için neşe doldukları bir ışığın yeri olarak tanımladılar. O zaman her biri ışık varlıklara dönüştüler ve dünyevi fiziksel bedene dönmeyi hiç istemediler. Bu, ayetlerin bazı anlamlarını açıklıyor, ancak *Yeni Dünya* kehanetine ne demeli? Bunun cevabı da yine, yapmış olduğum birçok seans sırasında danışanlarımdan gelen bilgilerde gibi görünüyor. Kitabı toparlarken, İncil’deki benzerlik ancak o zaman gözüme çarptı. Hepimiz aynı şeyden bahsediyoruz. Esinleme Kitabını yazan John, görüşünü kendi zaman diliminde bulabileceği söz dağarcığıyla kelimelere dökmüştü. Bugün de aynı. Benim danışanlarım da kendilerinin aşına olduğu terminolojiyi kullanıyorlar. Bu yüzden ben, gelmekte olan yeni dünya resminin sadece küçük bir parçasını gördüğümüzü biliyorum, ancak onların elinden gelen bu kadar. En azından bu harika ve mükemmel yer hakkında bir fikir

veriyor.

Çalışmalarım sırasında herşeyin enerjiden oluştuğunu ve şekil ya da formu yalnızca frekans ve titreşimin belirlediğini çok duydum. Enerji asla ölmüyor, şekil değiştiriyor. Bana Dünya'nın kendisinin de titreşim ve frekansını değiştirdiği ve kendisini yeni bir boyuta yükseltmeye hazırlandığı söylendi. Her zaman etrafımızı kuşatan sayısız boyutlar var. Onları göremiyoruz, çünkü titreşim yükseldikçe onlar bizim gözlerimize görünmez oluyorlar, ama yine de varlar. *Muhafızlar* kitabımda, dünya dışı varlıkların bunu nasıl kullandığını ve araçlarının titreşimini yükseltip alçaltarak seyahat ettiklerini açıklamıştım. Bazen bizler de başka boyutlara gidip geri dönüyoruz ve bunun farkında değiliz. *Yıldız Kazası Efsanesi* (*Legend of Starcrash*) kitabımda bundan bahsedilmişti. Yıllar boyunca bu konuya değindim, ama hakkında daha fazla bilgi alana kadar bunu tam olarak anlamamıştım. "Onlar" bizim daha fazlasını bilmemizi istiyorlar, çünkü bu yakında geliyor. Ve bu çok önemli bir olay olacak. Tabii ki İncil'de bile bu "yakında" geliyor denmişti. Ancak şimdi, dünya yeni boyuta geçmeye hazırlanırken bunun etkilerini görebiliyor ve hissedebiliyoruz.

"Onlar", frekanslar ve titreşimler arttıkça fiziksel etkileri daha fazla farkedebileceğimizi söylediler. Bir çoğumuz varlığımızın bir başka seviyesinde birşeylerin olduğunu algılayabiliyoruz. Çevremizde _ değişiklikler olmaya devam ederken, fiziksel bedenlerimizin de uyum sağlayabilmesi için değişmesi gerekiyor. Bu fiziksel belirtilerin bazıları rahatsız edici olup, endişe yaratabiliyor. "Gezegenin frekansı titreşim olarak yükselmeye devam ettikçe, enerji tıkanıklığı belirtilerinden dolayı daha az zorlandığınızı göreceksiniz ve farkedeceksiniz."

Çalışmalarım süresince danışanlarıma, yeni dünyaya uyum sağlamak için diyetlerini değiştirmeleri gerektiği söylendi. Bedenlerimiz daha hafif hale gelmeli ve bu da ağır gıdaları bırakmamız anlamına geliyor. Seanslar sırasında danışanlarım et yemeyi (özellikle de sığır ve domuz eti) bırakmaları konusunda uyarıldılar, bunun esas sebebi, bu hayvanlara katkılı yiyecekler ve kimyasallar veriliyor olmasıydı. Onların organlarımıza suni ve kimyasal bileşenler bıraktığını ve bunların altı aya kadar bedenlerimizde kalacağını söylediler. Onları filtrelemek ve bedenden atmak oldukça zor. Özellikle hayvansal protein yeme ve bedende tahriş edici etki yapan kızarmış yiyecekler konusunda uyarıldık. "Yıllardır yanlış kullanıldığı için sistemi rahatsız ediyor. Yargılayıcı olmak istemiyoruz, ama beden belli bir çeşit araç trafiğine uygun olarak

yaratıldı. Eğer toksinler ve yoğunluk insan bedeninin ortamını kirletiyorsa, beden frekansı yüksek boyutlu alemlere yükselemez.”

Tabii ki, eğer toksin içermeyen organik et bulabilecek kadar şanslıysanız, aşırıya kaçmadan yiyebilirsiniz. Hafif etler olduğu için tavuk ve balığın daha iyi olduğunu söylediler ama hepsinden iyisinin “canlı” meyveler ve sebzeler olduğunu söylediler. Bu da pişirmeden, çiğ yenilebilecek olanlar demek. Ayrıca şekeri bırakmamız konusunda da uyarıldık ve daha çok saf şise suyu ve şeker içermeyen meyva suları tüketmemiz söylendi. Titreşim ve frekans yükseldikçe, nihayetinde sıvı diyeteye adapte olacağız. Yükselmeyi yapabilmek için beden hafiflemesi gerekiyor. “Gezegendeki enerjiler yükseltildikçe ve zorlaştırıldıkça, bedeninizin de onunla beraber değişmesi gerekiyor.” Tabii ki bunların hiç biri yeni birşey değil. Gıda ile ilgili bu olguları yıllardır konuşuyorlar. Ama şimdi diyetimize daha fazla dikkat etmemiz gerekiyor gibi, çünkü herşey değişmeye başlıyor.

2001 yılında “onlar” benim dikkatimi çekmek için, sert bir şekilde devreye girdiler, ve benim diyetimi ve yaşam biçimimi değiştirmeme sebep oldular. Seanslar sırasında mesajlarının anlaşılması için bana, kelimenin tam anlamıyla bağıyorlardı. Florida’dayken sıvı kaybı ile ilgili sorunlarım vardı ve rahatsız edici fiziksel etkiler yaşadım. “Onlar” beni azarladılar ve standart içeceğimden vazgeçmeme sebep oldular. Bu, yıllardır düşkün olduğum “Pepsi” idi. Yeme, içme alışkanlıklarımı tamamen tersine çevirdiler ve diyetimi daha iyi bir şekle koydular. 2002 yılına kadar sistemimdeki toksinleri büyük ölçüde temizledim ve farkı görüyordum. Deyim yerindeyse “zehirden arındırılmışım.” Ellerine geçen her fırsatta beni hâlâ gözlediklerini söylüyorlar ve eski alışkanlıklarıma geri döndüğümde azarlanıyorum. İngiltere’deki bir seansda, “Çalışacağın yeni enerjileri anlayabilmesi için, bedenine bununla nasıl başa çıkacağı öğretiliyor. Orada seninle çalışmayacak enerjiler olduğunu asla unutmamalısın. Bu noktada, belki de bu enerjileri başından savmamalı ya da uzaklaştırmamalısın. ‘Sana aşına olmadıkları için’, ‘Doğru değiller’ diye düşünüyorsun. Onları kendine doğru çekmelisin ve sormalısın ‘Ne onlar?’ Aslına bakarsan onlar yeni enerjiler. Belki onlar senin bedenini yeniden uyumluyorlar ve bunu yaparken toksinlerini atıyorlar. Özellikle böbreklerin, geçmişin kabul edilemez enerjisiyle çalışacaklar. Sadece temizlenme işleminin gerekliliğini ve yapılacağını kabul et.”

Daha sonra zehirlerden arınmak için içtiğimiz suya enerji verme ile

ilgili bir metod verildi. ‘‘Sizin ve gezegeninizin yüzde yetmişi sudan oluyor, bu önemden de öte, inanılmaz bir şey. Bu yüzden bedeninize aldığınız suyun rezonansı çok çok önemli. Suyu içtiğinizde, sahip olduğunuz bilginizle ona enerji verin. Bu bilgiyi gönderin. Suyun içinde sarmal olarak döndürün. Suyun sarmal olarak döndüğünü hayal edin, vortex yarattığını, hem saat yönünde, hem de saatin tersi yönde. Negatif ve pozitif anahtarı yaratın. Onun dengesini bozmalısınız. Suyun içine giren, helezonik bir şekilde dönerek vorteks yaratan bir enerji hayal edin. Yapılması gerekenin hepsi bu. Böylece düşünceniz suya enerji verecek. Bu da, gezegenin yaşam gücünü üstlenen suya yaşam gücünü yeniden tanıttacak. İster kaya olsun, ister akışkan sıvı, bu gezegendeki bütün akışkanlar daha yavaş, ya da daha hızlı devrimde olan sıvıdır. Herşeyin kendisinin ne olduğuna dair rezonansı ve hafızası vardır. İnsan kim olduğuna dair rezonans ve hafızasını kaybetti, ama su bunu yeniden canlandırabilir. İnsanın, insan düşünce biçimi geri gelir ve rezonansı ile birlikte çalışmasına yardımcı olur. Bir şişe suya enerji verdiğinizde bunun yalnızca birkaç saat geçerli olacağını gözönünde tutmalısınız. Ona yeniden enerji vermeniz gerekebilir. Yani formül, herhangi bir sıvıyı içmeden önce aynı işlemi yapmak olabilir. Aynısını yiyeceklerle de yapabilirsin. Yiyecekler sadece daha yavaş hareket halinde olan sıvıdır. Bu, bedene yardımcı olacaktır. Bu aynı zamanda sizin zihninin düşünce biçiminde ‘‘berraklık’’ olarak adlandırılan bir yer yaratmaya ve arıtmaya yardımcı olacaktır, çünkü berraklığın bir kısmını kaybetmeye başladınız. Bu berraklık geri gelecek.’’

Bilinmeyen bir kaynaktan bana gönderilen bir elektronik posta:
Zaman aslında hızlanıyor (ya da çöküyor). Binlerce yıl boyunca Schuman rezonansı ya da Dünya’nın nabızı (kalp atışı) saniyede 7.83 devir olmuştur. Askeriye bunu güvenilir bir kaynak olarak kullandı. Ancak 1980 yılından beri bu rezonans yavaş yavaş yükseliyor. Şimdi bu, saniyede 12 devirin üzerinde! Bu, bir günün eskiden olan 24 saat yerine 16 saatin altına eşdeğer olduğu anlamına geliyor.

Frekans ve titreşimin gerçekleştiğinin göstergelerinden biri, zamanın hızlanması ve kısalmasıdır.

Danışan: 2003 yılında başlayarak, Dünya'yı gerçekten ileriye götürecek bir enerji akışı olacak. Geride kalacak insan grubuyla, ileriye gidecek insanlar arasında daha büyük bir bölünme olacak. Bunun sonucunda Dünya'da daha yüksek bir titreşim artışı olacak. Bu tüm evreni etkiliyor. Bu sadece Dünyaya özgü değil. Bu galaktik bir şey.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ESKİ DÜNYA

Anne, eve gitmek ve evin nasıl bir yer olduğunu deneyimlemek istediğini söyledi ve seansın bu noktasında, “onlar” Anne’in buna bir anlık bakışına izin verdiler ve o duygusallaştı. “Ona ne gösterdiğinizi bana söyleyin. Neye benziyor?”

A: (Çok sessizce) Enerji. (Şimdi açık açık ağlıyordu:) Sanki bana enerji yüklüyorlar, ya da ona benzer bir şey. (Fısıldıyor) Her tarafımda hissedebiliyorum. (Ağlıyor) Sevgi gibi.

Bir süre Anne’in ağlamasına izin verdim ve sonra onu sakinleştirdim, böylece diğer varlık geri dönüp soruları cevaplayıp ve duygular katılmadan bilgi verebilecekti. “Onu çok seviyoruz.”

D: O güzel yerden ayrılıp, şu anda buraya gelmek için gönüllü olmanın çok büyük cesaret işi olduğunu biliyorum.

A: Görevini yerine getiremediğini düşünüyor. Bu, onun en büyük ve başlıca hayal kırıklığı—yapmak üzere geldiği şeyi yapmadığı. Bitirmek istiyor. Bir çok yeteneği ve becerisi var ve bunları belli bir şekilde kullanması gerektiğini düşünüyor. Ve bunu kendi başına yapamaz.

D: Bu değişiklikler sırasında burada olmak için gönüllü olduğunu söylediniz. Bu değişiklikler bana söylenen değişiklikler mi? (Evet) Bu kısım hakkında konuşmak ister misiniz?

A: Bir çok değişiklik. Senin üzerinde çalıştığın şeyler hangileri?

D: Yeni frekanslara ve titreşimlere mi geçiyoruz?

A: Bu doğru. Soracakların mı var?

D: Herşeyin hızlandığı ve bizim bütün boyutumuzun titreşim ve frekanslarının değiştiği konusunda bana çok fazla bilgi verildi. Bu doğru mu?

A: Türbülans, çok yakın bir zamanda çok fazla türbülans geliyor. Ve ayaklarınızın yere sağlam basması gerekecek. Çok fazla karmaşa olacak. Senin ve burada olan herkesin istikrara ihtiyacı olacak, çünkü insanlar yollarını şaşıracaklar ve kafaları karışacak ve çok acı çekecekler. Anlıyor musun?

D: Türbülans derken, Dünya'da meydana gelen şiddetli değişimlerin daha fazlası mı olacak demek istiyorsunuz?

A: İnsanların ve Dünya'daki değişimlerin sebep olduğu durumlar. İnsanların görmeye alışık olmadığı yeni enerjilerin ve varlıkların ortaya çıkması. Bu çok fazla kaosa sebep olacak, sadece olup biteni anlayanlar sakın kalacaklar ve kafa karışıklığı yaşayanlara güvence olacaklar. Bunu hatırlayın ve buna hazır olun, çünkü bu durum fiziksel olarak gerçekleşene kadar teoriler geliştirmek oldukça kolay. O zaman fiziksel bedenin enerji değişimleri ve değişimden sonra yaşanacak şok ile başa çıkabilmesi için hazırlanması gerekir. Neler olduğunu anladığını hissetmek bir şey. Ancak bunlar olurken kaosun ortasında olup sakın kalabilmek başka bir şey.

D: Bu insanlar için zor bir şey, değil mi?

A: Bu zor. Ve bu, şu anda üzerine odaklanması gereken çok önemli ve gerçek bir konu, çünkü fiziksel seviyede yardım ediyorsunuz. Yardım eden başka seviyeler de var, ama sen, Anne ve diğer varlıklar gibi bir bedendesin. Böylece fiziksel ortamda onlar, kaos zamanında ihtiyaç duyulacak sakinliği yaratabilirler.

D: Ama onlar bizi dinleyecekler mi?

A: Bunun kararını vermek size bağlı değil. Sizin yapmanız gereken, sizi dinlemek isteyenler için sakinliğe, dengeli ve mantıklı bir enerjiye sahip olduğunuzdan emin olmak. Sadece bu bile, enerjileri yerinde tutmak için fiziksel olarak çok fazla çalışma gerektirir. Anne bu konuda iyi eğitildi, çünkü yaşam deneyimleri onun, çılgınlığın ortasında sakın kalmasını sağlamayı gerektirdi.

Anne, ona kötü davranan ve dengesiz anne ve babaya sahip olduğundan, istikrarsız bir çocukluk yaşadı ve sonra kaotik bir evlilik geçirdi.

A: Bu onun için iyi bir eğitim alanı oldu, böylece zamanı geldiğinde fiziksel ortamda sakın kalması zor olmayacak. Anlıyor musun?

D: Evet, anlıyorum. Bana, bu değişimlerin Dünya'nın ikiye ayrılmasına sebep olacağı söylendi. Eski Dünya ve titreşimler ve frekansların artmasıyla da yeni bir Dünya. Bu doğru mu?

A: Bu doğru. Bazı ruhların kalacağı, ya da değişimlerden sonra içinde yaşamayı seçeceği farklı bir dünya var denilebilir. İçinde kalmak istedikleri o titreşim seviyesindeki dünya, orada kalacakları ya da ona geçecekleri dünya olacak. Ancak yeni enerjiler, sadece kendi enerjilerini o

titreşime yükseltenler için yaşanabilir olacak.

D: Peki bahsettiğiniz türbülans, eski Dünya'da mı olacak?

A: Bu şimdi, değişikliklerden geçerken oluyor. Önümüzdeki birkaç yıl dönüşüm zamanı ve birçok kişi sonucu hakkında kehanette bulundu. Ona ekleyeceğim fazla birşey yok, sadece şu an burada olanlar, bu değişiklikler olmadan ya da son değişiklikler olmadan, fiziksel ortamda ne kadar önemli rol oynadıklarını hatırlamalıdır. Sürecin tam ortasında burada yardım etmek için bulunanlara ihtiyaç var. Askerde sıraya girmek gibi denebilir. Şimdi onların hazır olmaları, hazır olmak için çağırıldıklarını farkında olma zamanı. Ve yollarından şaşmamalıdır, çünkü titreşim açısından bir ruhun, her iki yöne de gidebileceği çok önemli bir noktada olabileceği durumlar olabilir. Ve siz o zaman bir fark yaratabilirsiniz.

D: Her iki yönle ne demek istiyorsunuz?

A: Spiritüel gelişmelerinde, eğer cesaretleri varsa yukarıya, yüksek titreşime atlamayı hak edebilecekleri gri bir alanda olabilirler. Ya da bunu yapmamayı seçebilirler, bu da onların kendi tercihi. Eğer enerjinizi korursanız, bu durumda olan bir insan için sizin rolünüz çok önemli olabilir, çünkü siz onların atlaması için uzatılan bir el olabilirsiniz.

D: Yüksek titreşime atlamak. (Evet) Fakat yüksek titreşim, yeni Dünya bu türbülansı deneyimlemeyecek mi? (Hayır) Şu anda sanki türbülansı deneyimleyen o kısımdayız gibi görünüyor.

A: Bu sadece başlangıç. Türbülans başladı ama kaos başlamadı. Kaos, kargaşada koşturan insanların çılgınlığı, çünkü onların bütün illüzyonları paramparça oldu. Bu, süreç içinde yardım etmek için burada olanların göstermesi gereken dayanma gücünün test edilme zamanı olacak. Sokaklarda şaşkın bir şekilde ve korku içinde koşturan insanların olduğu zamanlar olacak, Louisiana'daki kasırgadan farklı değil.

D: Ben de bunu düşünüyordum, tsunami ve kasırgalar.

A: Ama bunun dünya çapında birçok şehirde, çoğalarak olması çok farklı bir senaryo.

D: Birçok şehirde benzer felaketler mi olacak?

A: Bazıları doğal afetler olacak, bazıları da herşeyi olduğu gibi koruma çabasında olan, iktidarda olanlar tarafından yaratılacak. Onlar değişimlerin farkındalar. Kabul etmeyi reddediyorlar. Gerçekleri duymak istemeyen bir çocuk gibi. Ve artık görevli olmadıklarını kabul etmeyi reddediyorlar. Bu yüzden bu yollara tutunmaya devam ediyorlar ve daha fazla kafa karışıklığı yaratabilirler. Korkuyu yeryüzünde tutarak, süreci yavaşlatabileceklerini ve düşük titreşimi koruyabileceklerini düşünüyorlar.

D: İnsanlara korku aşılamaya çalışıyorlar.

A: İnsanlarda her zaman korku olmuştur, çünkü hepsi olmasa da, dünyadaki toplumların çoğu yıllarca bu şekilde yönetildiler. İktidarı ellerinde tutmanın yolu korkuydu ve hemen hemen bu dünyadaki herkes korku içindedir. Korkunun farklı seviyeleri var, ancak bu değişiklikler ve herkesin özgürce iletişim kurmasını sağlayan teknoloji, iktidarda olanlar için büyük bir endişe yarattı, çünkü artık korku ortadan kalkıyor. Felaketler de dahil olmak üzere meydana gelen herşey korkunun açığa çıkması için bir katalizör görevi görüyor, böylece onun üstesinden geliniyor. Yani bu bir şekilde temizliktir. Ama iktidardakiler bu sürecin gerçekleşmesini istemiyorlar ve bir miktar korkuyu el altında tutmayı tercih ediyorlar denilebilir. Ve çaresiz bir çocuk gibi, şu anda korkunun yok olmaması için ellerinden gelen her taktiği uyguluyorlar, çünkü olan bu. Dışarıdan görülen farklı olmasına karşın korku yok oluyor.

D: İnsanlar düşünmeye başlıyorlar.

A: Evet. Kendi şeytanları ile yüzleşiyorlar denilebilir, çünkü yaşam onları daha önceleri uğraşmak zorunda olmadıkları şeyleri görmeleri gereken yerlere götürüyor. Bu yüzden, hâlâ korkuları mevcut olduğu halde, en azından korkular daha önce olmadığı biçimde su yüzüne çıkıyor. Bu, aslında iktidardakilerin farkında olduğu ve bu yüzden de devam ettikçe insanları daha fazla özgürleştirecek bir temizlik. Bunu önlemenin bir yolu olabileceğini düşünerek bu süreci yavaşlatmak istiyorlar. Bu yüzden olaylar çok zor olmaya başlayana kadar ellerinden geleni yapacaklar. Ve insanların çoğu bu itildikleri köşeye hazır olmayacaklar.

D: Savaş bunlardan biri mi?

A: Savaş, kesinlikle savaşlar, ayrıca insanları korkuttukları hastalıklar da bunun bir parçası.

D: Bu hastalıklar gerçekte yok, değil mi?

A: Eğer insanlar o enerjilerin bedenlerine girmesine izin vermeyi seçerlerse hastalıklar olabilir. Fakat onlar çoğunlukla, sadece enerjik alanlardalar. Ve hakkında konuşulan ya da düşünülen herhangi birşey gibi, fiziksel olarak gerçek olabilirler.

D: Evet, yeterince insan bunu kendi gerçeği olarak kabul ederse.

A: Fakat hastalıklar çok fazla abartıldı ve onların tanımladığı gibi salgın değiller. Medya ve filmler, kitlelere tamamen negatif ve korku temelli bilgileri vermekte ısrar ettikleri için size onların çaresizliğini gösteriyor. Medyada umut ve ilham verecek görüntüler vermek yerine, bilinci cinayet, ölüm, ihanet, saldırılar ve benzeri konulara odaklandırmaları gibi.

Ancak yine de, şu anda yeterince pozitif mesajlar da yayınlanıyor ve artık domino etkisi gibi, artık durdurulamazlar.

D: Hükümetin teşvik etmeye çalıştığı bir başka korku da terörizm.

A: Evet. Bu da hastalıklar gibi insanların korkmaları ve birleşmemeleri ve onların bu sorununu hükümetin çözeceğine güvenmeleri için bahane yarattıkları, başka bir araç sadece. Bunlar hayali sorunlar ve bir çok insan bilinçaltında bunun farkına varmaktadır. Bir çoğu buna artık inanmıyor, gerçi inanan kitleler var. Ama bilinçaltı düzeylerinde uyanmaya başlıyorlar, ve iktidar güçleri bunu biliyor. Sadece inanmak isteyenlerin inandığı o saçma hikayelere başvurmaları bu yüzden, çünkü mantıklı ve akıllı hiç kimse onlara inanmaz.

D: Evet, kendi akıyla düşünebilen hiç kimse inanmaz.

A: Bu yüzden de kitlelere seçme şansı veriyorlar, çünkü onları bir kenara itiyorlar. Ve bu şekilde, kenara iterek bir amaca hizmet ediyorlar, böylece herkes seçim yapacaktır, çünkü şimdi seçim yapma zamanı. Artık iki şeyin arasında kalma ya da tarafsız olma zamanı değil.

D: Daha önce, kaos başladığı zaman burada olacağımızı söylediniz.

Kaosun sebebi bu felaketler mi olacak?

A: Felaketler ve hükümet yapılarının yıkılması sebep olacak. Ve de birçok insanın bir parçası olduğunu düşündüğü güvenlik ağının yıkılmasından. Onların Sosyal Güvenlikleri ve maaşları, işleri ve dini inaçları gibi. Özellikle de birçoğunun henüz hazır olmadığı uzay gemileri ve/veya onun gibi şeyler bilincin bir parçası olmaya başladığında. Bu yüzden insanlar şok ve şaşkınlık içinde neyin gerçek, neyin sahte olduğundan emin olmadıkları için kargaşa yaşayabilirler. Hükümetin yapısı yıkılıyor ve hatta kaos noktasına gelerek yıkılacak. Domino etkisi gibi, parçalanır gibi.

D: Gemiler gelirse, gelme amaçları ne olacak?

A: Onlar her zaman buradalar. Bu, izinler verildiğinde onların görünür olmalarının zamanıdır, çünkü sadece şimdi olduğu gibi özgür iradenin değil, ayrıca başkalarının yeni dünyada yerlerini alma zamanı. Sadece insanlar değil, buraya ait olan başkaları da var, ama onlar farklı titreşimeler. Bu yüzden bu, biraz da onların görünür olmayı seçmesi değil, enerjilerin onları görünür yapması.

D: Ben onların burada olduğunun farkındayım. Onlarla çalışıyorum.

Pozitif olduklarını biliyorum. Onlarla hiç bir sorunum olmadı.

A: Ama onların görünür ve insan bilincinin bir parçası olmasıyla ve hükümetlerin dağılmasıyla, kaosla, doğal afetlerle, insanların çoğunun nasıl bir şok yaşayacağını görüyorsun. Ve insanların dinleri ve

yapılandırılmış yaşam düşünceleri de yıkılacak. Böylece tutunabilecekleri hiç birşey olmayacak. Bu, kendi evinden dışarı adım atmamış olanlar için büyük ölçüde korku yaratır. Bu, korkuya, deliliğe ya da şizofrenliğe veya başka tür tepkilere yol açabilir. Ve böyle bir zamanda ve bu tür bir tepki, insanları son derece savunmasız bırakacak, işte o zaman sizler yardım edeceksiniz.

D: O zaman ben ve Anne gibiler, yardım etmek için burada olanlardan bazıları mıyız?

A: Değişiklikleri görmeye hazır olup korkmayanlar, hiç birşeyin onlara anlamlı gelmediği, diğer insanların dayandıkları sütunlar olacaklar. Bu, onlara doğruyu anlatacaksınız demek değil, sadece onlar gibi yıkılmayacağınız anlamına geliyor.

D: Çünkü, herkes kaosdayken biz ne yapabiliriz diye düşünüyordum?

A: Sakin olup aklını kaybetmediğiniz sürece ne yaptığınız önemli değil. İnsanlar sizde bunu görecektir ve sizden bunu isteyecekler, çünkü onlar gördüklerine anlam veremeyecekler. Siz de gördüklerinize anlam veremeyebilirsiniz, ama siz buna hazırlıklısınız. Bu yüzden, herşeyin iyi olacağını bilecek ve buna güveneceksiniz. Siz deli değilsiniz.

D: Bu arada diğerleri hiç hazırlanmamış olacaklar.

A: Kesinlikle.

D: Son iki yıldır bana, ya şifacı olduğumu söyleyen, ya da sizin tarafınızdan bilinç altı yoluyla şifacı olmaları söylenmiş birçok insanın geldiğini biliyorsunuz. Dünya'nın neden bu kadar şifacıya ihtiyacı var diye merak ediyorduk?

A: Gezegenin nüfusunu biliyor musun?

D: Evet, oldukça yüksek sayıda.

A: Sebeplerden biri bu olabilir. Ayrıca bu, birçok ruh için öğrenilecek dersler açısından çok değerli bir zaman, bu gezegenin hiç yaşamadığı, alışılmadık bir zaman. Bu yüzden bu, eşsiz bir ruh yolculuğu yapmak için iyi bir fırsat. Ve ruh olarak bir üst düzeye çıkabilmek, sunduğu zorluklardan dolayı bilgelik deneyimlemek için bir fırsat. Bu yüzden birçok gelişmiş ruh, kendileri için bu fırsatla ilgileniyor.

D: Eğer yapılar yıkılırsa, tıp mesleğinin kesinlikle bunlardan biri olacağını düşünüyordum. Belki de bu, enerji ve doğal şifayı kullanabilecek şifacıların burada olmasının bir sebebi olabilir.

A: Enerjinin yeterince yüksek olduğu ve hastalığın bugün bildiğiniz şekilde olmayacağı bir zaman geliyor. Ve o şifacıların yardımına kesinlikle ihtiyaç duyulmasına rağmen, o hastalıkların artık olmayacağı bir zaman

gelecek. O yüzden şifalandırma sadece geçicidir. Şifacılar ihtiyaç olduğunda iyileştirecekler. Örneğin herkes şehri terkettiği için eğer hastane yoksa ya da sular altında kalmışsa (şehrin sular altında kaldığını mı ima ediyor?), o zaman hep yardım edecek şifacılar olacak. Ama burada olmalarının tek nedeni o değil. Onlar kendi öğrenim amaçları için buradalar, kendi ruhları bu değişimi yaşamayı istiyor.

D: Hepimiz bu yüzden mi bu zamanda burada olmayı seçtik?

A: En büyük sebebi o.

D: Bana ayrıca, bu değişikliklere ayak uydurabilmemiz için DNA mızın değiştirildiği söylendi. Bu doğru mu?

A: Enerjilerin hızlandırılmasına katılan birçok grup var ve onlar kendi teknolojilerine sahipler. Bizim bakış açımızdan, daha yüksek titreşimlerin gezegende infüzyonu yoluyla bunun insanlara geri yansıtacağını söyleyebiliriz. Yani düzeltilen onların DNA sı değil, bu bizim bakış açımız. Daha yüksek titreşimler bazı bölgelerde uykuda olan DNA yı doğal olarak etkiliyor. Ve bu yüzden de aktifleştiriliyor.

D: İnsanların günümüzde birçok fiziksel sorun yaşamasının sebebi bu diye duydum.

A: İster karmik nedenlerle, isterse yeme alışkanlıkları ya da diğer şeyler konusunda öz disiplin eksikliğinin sebep olduğu hastalıklarından olsun, bedendeki tıkanmış bölgeler başlı başına bu hastalıkların sebebidir. Ama bunlar esas olarak, bu yeni enerjilerle yüzeye çıkan tıkanıklık alanlarıdır, oysa daha önce bunlar uykuda olabilirlerdi. Bu aynı karmik sorunların yüzeye çıkarılması gibi. Enerji serbestçe akabilsin diye, bu enerjiler bu bölgeleri olumsuz karanlıkla baş edebilmesi için zorluyor, bu tıkanıklıkların giderilmesi gerekiyor. Bunun gerçekleşebilmesi için hastalıkları yaratan sorunlarla ilgilenilmesi gerekiyor, bu da hastalıklarından dolayı acı çeken insanların belli bir seviyede katılımını gerektiriyor. Ve bu sorunlarla ilgilenip ilgilenmemek kendi seçimleri.

D: Benim duyduğum, insanların deneyimlediği bu fiziksel sorunların, insan bedeninin titreşimlerdeki değişime uyum sağlamaya çalışmasından kaynaklandığı.

A: Bu doğru.

D: Kaos eski dünyaya aitse, bu, iki dünyanın ayrıldığı zaman mı olacak? Doğru ifade edebildim mi bilmiyorum. Yeni Dünya'nın yeni bir titreşim ve yeni bir boyuta geçeceği farzediliyor. Ve bu ayrılma olarak tarif edilmişti, iki ayrı dünya olması. Bu açıklama mantıklı geliyor mu?

A: Birçok teori var. Bakış açısına bağlı olarak bu, enerjik bir titreşim

mesesi. Ve bir titreşim görünür ve bazı titreşimler birbirine görünemez. Bu yüzden, eğer bir titreşim kalırsa— daha düşük yada yavaş olan titreşim —, bu ayrı bir dünya olacak demek değil, sadece artık görünür olmayacak. Esas olarak ayrılacak olan, daha yüksek titreşiminden dolayı yeni dünya.

D: Ama yeni dünyada herşey eski dünyadakinden farklı. Bu doğru mu? (Evet) Onlar kaosu yaşamayacaklar mı?

A: Hayır, kaos çoğunlukla inanç sistemlerinin yıkılmasından dolayı olacak. Kaos, inanç sistemlerinin zorlanması ve yıkılarak tamamıyla boş beyaz bir sayfa ya da temiz bir sayfa haline getirilmesi olacak. Ve bu, birçoğu için kaos yaratacak. Yeni dünya ile gidenler yeni inanç sisteminden memnunar ve bu yüzden, artık şimdi olduğu gibi mücadele etmeyecekler. Bu, insanların aniden, şimdi olmadıkları gibi birşey olacakları türünden bir dönüşüm değil. Sadece değişiklikler olacak. İnsanlar bulundukları yerden, onlardan daha ileriye gidebilirler, ya da gidemezler.

D: Benim de anlamaya çalıştığım bu. Bana yeni dünyanın çok güzel olacağı, bu sorunları yaşamayacağımız söylendi. Ve arkana bakma dendi. Eski dünyaya ne olduğunu görmek istemezsin dendi.

A: Aslında arkaya bakmak caydırıcı olur. Bu arkaya bakamazsınız demek değil, sadece diğer insanların seçimini değiştiremezsiniz. Ve bu yüzden eğer arkanıza bakarsanız, bu sizde üzüntüye sebep olur, bu da sizi yavaşlatır.

D: Ama o insanlarla ilgilenmemiz gerektiğini söylediniz.

A: Değişim zamanlarında bizler buradayız. Bizler enerjimizi dengede tutmak üzere buradayız. Titreşimi yüksek olan insanlarla beraber olmak için değil, çünkü onlar kendi başlarının çaresine bakabilirler. Ve aşırı negatifliğe batmış olanların da yanında olmamız gerekmiyor. Karışıklığın ortasında olup ve belki yukarıya sıçrayabilecek olanlara daha fazla yardımcı olabiliriz.

D: Bu, çalışanlar olarak eski dünyada kalmamız gerektiği anlamına mı geliyor?

A: Sadece sizin gitme zamanınız gelene kadar burada kalacaksınız. Ve kaldığınız süre boyunca hizmet edebilirsiniz. Gitme zamanınız geldiğinde bunu bileceksiniz ve sonra onlara yardım etmek için artık müsait olmayacaksınız. Bu ‘‘Ne kadar kalmalıyım?’’ meselesi değil. Bu, nihayetinde cevaplanan bir soru. Mesele burada olduğunuz süre boyunca ne yapacağınızı bilmeniz.

D: Ben kaosu yaşayanlardan ayrı olacağımızı düşünmüştüm. Biz , farklı ve

güzel bir dünyada olacağız sanıyordum.

A: Dönüşüm sürecinde, bir süre için ayrılık olması gerekmiyor. Bir günden öbür güne, parçası olduğun yeni bir dünya olacak ve eskisi gidecek diye birşey yok. Bir süreç var. Nihayetinde koşullar değişecek. Ama küçük süreçte, ister 1 ay ister beş yıl sürsün, şu anda olduğu gibi, sizin de dahil olduğunuz bir süreçtir. Şimdi siz bunun bir parçasısınız. Burada olduğunuz sürece, kargaşada olan diğerleri için dengelenmiş enerjiyi korumak sizin göreviniz. Bir kez gerçek dönüşüm olduğunda, burada olmak isterseniz de olamazsınız.

D: Titreşimlerini yükseltenler gidecekler.

A: Doğru.

Bu, Bahamalarda Ashram'da konferans verirken bana sorulmuş olan bir soruyu cevapladı. Genç bir kadın, geride kalanlara yardım etmek üzere eski Dünyada kalmak istediğini söylemişti. Ona bunun çok asilce bir şey olduğunu, ama gerçekleşebileceğini sanmadığımı söylemiştim. Şimdi burada bunun cevabı geldi. Bu titreşimlerle alakalı, ve titreşimin doğru frekansa ulaştığında otomatik olarak bir sonraki aşamaya gidiyorsun. Onların dediği gibi, “ Kalmak istesen bile, kalamazsın.” Niyetinin ne olduğu önemli değil. Bu bizlerden daha büyük bir şey.

D: Yani hâlâ karar vermeye çalışan kişilere yardım mı ediyoruz? (Evet)

Bu yüzden açıklığa kavuşturmak istiyordum. Bunu birçok insandan duydum, ama bazen biraz kafa karıştırıcı olabiliyor.

A: Bir insanın bakış açısıyla kafa karıştırıcı.

D: Yani siz daha da fazla türbülans olacağını görüyorsunuz.

A: Evet, kesinlikle. Bu daha başlangıç, çünkü iktidarda olanlar henüz stratejilerini bitirme noktasında değiller. Daha birçok olaya sebep olacaklar. Ve başka olaylar da olacak, doğal olaylar. Yani kaos, bizim istisnai durumlarda düşündüğümüzden çok daha büyük. Ancak elbette tüm bunlar değişebilir, çünkü belirlenmiş bir gelecek yok.

D: Bana artık yaşın öneminin kalmadığı söylendi.

A: Yaş bir illüzyon. Evrimin sürecinde ilerledikçe daha belirgin olacak.

D: Ayrıca geçiş olduğunda, istersek fiziksel bedenlerimizi de almamıza izin verileceği söylendi. Bu doğru mu?

A: Doğru, ama kısa bir süre için olacak. Bundan kısa bir süre sonra başka bir geçiş olacak.

D: O zaman ne olacak?

A: İnsanlık saf enerji olacak.

D: Yükselişi yapanlar.

A: Bu doğru.

D: Bana değişimi herkesin yapamayacağı da söylendi.

A: Herkese fırsat verilecek. O titreşime sahip olup olmamak bireysel olarak onlara kalmış birşey. Onlar yargılanmayacaklar. Sadece enerjiyi taşıyabilecekler ya da taşıyamayacaklar. Ama yapılan yorumlardaki gibi hiçbirini yok edilmeyecek. Yayıdıkları titreşime uygun olan alana yerleştirilecekler.

D: Geride bırakılacaklar dediklerinde, kastettikleri bu.

A: Tanrı'nın planında herkes Tanrı'ya dönecek.

D: Sadece farklı zamanlarda.

Başka bir seans esnasında, BA ile konuşuyordum.

D: Koşulların değiştiğini söyleyip duruyorsunuz.

S: Değişimleri hızlandırıyorlar ve sizin bilim insanlarınız bunu kontrol edemiyorlar. Bu küresel ısınma, ekolojiye zarar veriyor. Bilim insanlarının söylediğinden çok daha hızlı oluyor.

D: Buna gerçekten inanmıyorlar mı?

A: İnanıyorlar, ama tehlikenin onlarca yıl uzakta olduğunu düşünüyorlar. Bu doğru değil; tehlike burada. Tehlike kapımızda. ABD'de bazı emniyetli yerler olacak.

D: Küresel ısınmaya ne sebep oluyor?

A: Biliyorsunuz, hızlandırıcılar. Spreyler, gaz, çevreyi kirleten herşey—çevresel kirlilik. İnsanların yaptığı şeyler. Bu yüzden yazlarımız daha sıcak. Ve daha fazla fırtınalar olacak. Çok ama çok daha fazlası. İnanılmaz. Neyin geldiğine inanmayacaksınız. Kıyılarda durum eğlenceli olacak. Artan fırtınalar ve tsunamiler bunu hızlandıracak. Zaman çizelgesi değişiyor.

D: Başlangıçta farklı bir zaman çizelgesi mi vardı?

A: Evet. İlerliyor. Olması gereken zamandan daha erken. Ne yazık ki bu, insanlığın yaptıklarından dolayı böyle.

Başka bir seansta danışan korkunç bir gelecek senaryosu gördü:

D: Janice'in cevabını bilmek istediği son bir sorusu var. Zamanda ileri bir tarihe, 2325 yılına gitmesine izin verilmesini istiyor. İkibin-üçyüz- yirmi-beş. Ve o zamanda fiziksel bedende mi olacak yoksa spiritüel alemde mi olacak görmek istiyor. Onu ilerideki o zamana götürüp, ona bir sahne ya da bir resim gösterebilir misiniz?

Derhal bir sahneye gitti ve gördüklerini anlatmaya başladı.

J: Ben bir eğitmenim. İnsanları Koogi yetiştirme konusunda eğitiyorum.
(fonetik) (kıkır kıkır güldü)

D: Ne yetiştirmeyi öğretiyorsun?

J: Koogi. Koogiler. Yani bu, Dünya'da yiyecek olarak yetiştirilen bir bitki. Hemen hemen bürüksel lahanası gibi. Kocaman bir saksının içinde yetiştiriliyor. Ve insanlar, bu bitkinin içinde olduğu saksının metal kenarına dokunuyorlar. Bu da titreşim oluşturuyor ve bitki büyüyor.

D: Neden yiyecek olarak bu tip bir bitki yetiştiriyorsunuz?

J: Dünya'da hiçbir şey yetiştirilemiyor. Bu, uzaydaki gemilerinde yetiştiriliyor. Sarmaşıkları duvarların kenarlarından yukarı doğru gidiyor. Ağ yoluyla bitkilere, odaya ve gemiye oksijen sağlamak için. Ben buna "Koogiler" diyorum. Bu komik bir ad, koogiler. İşçiler uzay giysileri ile, yere bağlı ipler üzerinden gidiyorlar Ve asansör gibi, iplerden yukarıya, uzay istasyonlarına çıkıp bu bitkilerin bakımını yapıyorlar. Ve ben ders veriyorum. Bu işi denetleyen benim. Bu önemli.

D: Dünya'ya ne oldu ki artık yiyecek yetişmiyor?

J: Budalalar berbat ettiler! Dünya'nın ekolojisini bozdular. Bu zamanda Dünya hâlâ kendini şifalıyor.

D: Budalalar Dünya'nın ekolojisini tahrip edecek ne yaptılar?

J: Savaşlar. Nefretler. İhmal. Yanlış kullanım. İsraf. Ekolojiyi tamamiyle mahvetttiler. Kendileri de artık orada yaşayamayacakları noktaya gelene kadar hayvanları, insanları mahvetttiler.

D: İnsanlar nerede yaşıyorlar?

J: Onlar hibridleşmiş insanlar. Dünya'lıların kalıntılarından ve başka bir spirütüel gezegendekilerin karışımından olan insanlar. Gelen boyutları kabul edebilmek için melezleştirildiler. Şimdi konuştuğumuz andan itibaren o döneme kadar. O bedenler kullanıldı. Griler melezleştirdi.

D: Dünya üzerinde insanlar yaşıyor mu?

J: Evet, onlar Dünya üzerinde yaşıyorlar, ama özel kıyafetler giyiyorlar. Yangınlar. Dünyanın bir kısmında topraktan ateş çıkıyor. 2030 yılına kadar, Arizonanın olduğu yerde, yerin altından ateş çıkıyor. Yedi buçuk metre, on beş metre, gayzer gibi fişkırıyorlar. Ve insanlar savaşıyorlar. Yeryüzünde onları sıcaktan koruyan özel kıyafetlerle dolaşıyorlar, ancak birbirleriyle savaşıyorlar. Meksika ile Birleşik Devletler arasında savaş var. Onlar buraya gelerek bir uçtan bir uca bu topraklarda savaşıyorlar. Bunun faydası yok . Orada hayatta kalamazlar.

D: Neden Amerika 'lılarla savaşıyorlar?

J: Toprağı ele geçirmek için. Bazı topraklar hâlâ yaşanabilir durumda, ama çok fazla yer yok.

D: Yani o zamana kadar toprağın büyük bir kısmının yaşanamaz duruma geldiğini mi söylüyorsun?

J: Evet. Zaten şimdiden o duruma geliyor, tahrip ediliyor.

D: Ve bu bazı toprakların yaşanamaz olmasına mı sebep olacak?

J: Bütün toprağın, insan bedeninin gerek duyduğu biçimde yaşanamaz olmasına sebep olacak. 2001 yılında çoktan olmaya başladı... nefes almak daha zor, yaşamak daha zor.

D: Peki, toprağın kullanılamaz olması için Dünya 'ya ne oldu?

J: Titreşimler. Dünya'nın ekolojisini harap etmek için o ilk şeyi yaptıklarında, bu zincirleme bir reaksiyon oluşturdu. Ve o titreşimler bir biri ardına devam ediyor. Zincirleme bir reaksiyon. Önce hayvanlar, sonra diğer türler ve sonra başka türler. Atom bombasını ilk patlattıklarında bu, zincirleme bir reaksiyon yaptı. Doğada titreşimler suya bir taş atmak gibidir. Daha az eşmerkezli daireler çoktan kayboldu. İlk kez bir türü yok ettiklerinde, aslında onun soyunun tükenmesini tetiklediler. Patlattıkları bombalar hayal edemeyecekleri biçimde yankılar yaratıyor. Kendi ruhlarında bile. Titreşimler yaratılışın kendisini sarsıyor.

D: Toprağın çoraklaşmasına sebep olan bir savaş mıydı diye merak ediyordum. Ama sen bunun sebebinin sadece insanlar olduğunu söylüyorsun.

J: Bunun hepsi savaş. Ne zaman negatif birşey yapılırsa bu, savaş demek. Gerçekten birbirlerini öldürüyorlar, ''savaş'' dedikleri şey; şimdiden çok geç kalındı. Demek istiyorum ki, sen birşeyi yaptığında, yapmış olduğunu değiştiremezsin. Bu döngülere sebep olur. Hayal bile etmeyeceğin yankılar yaratır. Ve bu da doğanın bozulmasına sebep olur. Doğayı bozduğumuzda ise bu, çıkmaz bir sokak gibidir, çünkü o zaman doğa amaçladığı gibi bir bütünlük içinde olmaya devam edemez. Tanrı'nın istediği gibi.

D: Bu, bizim uzaylılar dediğimiz kişilerin 2001 yılında yardım etmek için buraya gelme sebebinin bir parçası mı?

J: Onlar son derece sevgi dolular. Ve çok nazikler. Onlar ışık varlıkları. Onlardan gelen enerji... Grilerden ve diğerlerinden de bahsediyorum. Onlar yalnızca farklı seviyedeler. Reptiller bile. Hepsi kendi yöntemleriyle yardım ediyorlar. Ama özellikle griler, kendi halklarının özel temsilcileridir. Bence, diğerlerinden çok daha fazla sevgiyle yollandılar. O belirli ışık için taraf tutuyor olabilirim, ama onlarda daha çok sevgi var.

D: Janice'e gösterilen bu gelecekteki yaşamda, bunların çoğu Dünya'yı etkilemiş ve Janice insanları beslemek için yiyecek yetiştirmeye yardım ediyor.

J: Fiziki bedeni ayakta tutmak için çok az şeye ihtiyaç var, ama insanlar bunun farkında değiller. Yiyecekten ziyade sevgi, oksijen ve osmoz ile yaşayabilirsin. Yiyecekler bedeni zorluyor.

D: Ama insanlar bunu anlamıyorlar. Yiyecekleri seviyorlar.

J: Melezleştirildiklerinde anlayacaklar. Ve buna direniyorlar. Bunu istemiyorlar. Grilerin dünyayı ele geçirdiğini düşünüyorlar, ve...ne korkunç! (Kıkır kıkır güldü) Vazgeçtikleri ne? Savaşlardan ve nefretlerinden, karanlık taraflarından vazgeçiyorlar. Hedefleri ne? (Güldü)

D: Beden kendi kendine bakabilecek düzeye getirildiğinde anlayacaklar. Her halükarda bu yöne doğru gidiyoruz.

Dünya gezegeninde oluşan bu durum hakkında ilk kez duyduğum ya da yazdığım şeyler değil bunlar. *Yıldızlardan Gelen Miras* kitabımı, bir bayan danışanımın geçmiş yerine geleceğe gittiği bir seansı anlatarak bitirmiştım. Dünya yüzeyinin altında bir karınca-çiftliği tünel topluluğunda yaşıyordu. Yüzey, üzerinde hiçbir şey yetiştirilemeyecek seviyede kirletilmişti. Atmosfer, içinde yaşayamayacakları zehirli gazlara dönüşmüştü. Yüzeye çıkabilmelerinin tek yolu özel bir çeşit kıyafet giymekti ve yüzeyde çok uzun kalamıyorlardı. Bu gelecekteki varlık, yeraltı koşullarından dolayı günümüz insanına benzemeyen bir varlığa dönüşmüştü. ‘‘Griler’’ olarak adlandırılan küçük dünya dışı varlıklara benziyorlardı, bu da bunların, muhtemelen gelecekteki bizler olduğu teorisini ortaya çıkarıyor. Belki de, mevcut rotamızda gitmeye devam edersek ne olabileceği konusunda uyarmak için bizim zamanımıza geri geldiler. Aynı zamanda bu, kendi kasvetli gelecek zaman dilimlerini değiştirmek için bir istek de olabilir.

Ayrıca bu senaryo ile, dünyanın her yerinde yaptığım grup regresyonlarında da karşılaştım. Bu, tüm katılanları aynı anda transa

geçirerek yaptığım bir seminer çalışmasıdır. Eğlenceli bir çalışma ve onları, mevcut yaşamlarına fayda edecek bilgiler bulmak üzere geçmiş yaşamlarına yolculuğa çıkarıyorum. Bu çalışmanın, hayatlarının nasıl olacağını görmek üzere gelecekteki yaşamlarına götürdüğüm başka bir kısmı da var. Gerçekleşebilecek ya da gerçekleşmeyecek, olası gelecek yaşamları gördüklerini biliyorum, bu yüzden çalışmanın bu kısmı ciddi olarak düşünülmemeli. Ancak meraklı bir araştırmacı olarak kendim bilgi edinmek için, aynı olası senaryoların kaç kez tekrarladıklarını görünce şaşıyorum. Bazısı kendilerini yerçekiminin olmadığı hidroponik koşullarda yiyecek yetiştirdikleri bir uzay gemisinde, yörüngede dönerken görüyor. Bunu yapmalarının sebebi, Dünya’da yiyeceğe ihtiyaç olması ve artık Dünya yüzeyinde hiçbir şeyin yetiştirilememesi. Bazıları Dünya’daki insanlara yiyecek sağlayabilmek için kendilerini su altı laboratuvarlarında, denizden yiyecek hasat ederken görüyor. Bunlar Janice’in gördüğüne benzeyen, olası kasvetli gelecekler. Bu, benden sonraki nesil için, arzu edebileceğim türden bir gelecek değil, ancak insan neslinin hayatta kalabilmek için şaşırtıcı dayanıklılığını ve yaratıcılığını gösteriyor.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DAHA ÖNCEKİ BİR DEĞİŞİM

Gelmekte olan değişimle ilgili birçok bilgi alıyorum. Zaten bunun birçoğu *Bükümlü Evren* serisi *İkinci Kitapta* yazıldı. Fakat bilgi gelmeye devam ediyor. Bu bizim kaderimiz, bizim geleceğimiz. Bu seansta hikayenin eksik olan başka bir parçası verildi. Dünya’da bu daha önce de oldu. Geçmişte insan grupları toplu halde başka bir boyuta geçebildiler. Bunlar genellikle gizemli gruplar, çünkü uygarlıklarına ne olduğuna dair hiç bir ip ucu bırakmadan birden bire ortadan kayboldular. Bu konuda birçok spekülasyon yapıldı ve ”uzman” olarak adlandırılan kişilerce değişik teoriler ileri sürüldü. Mayalar ve bazı Kuzey Amerika’lı kabileler bunun en iyi örnekleridir. Çalışmalarında bana, bu grupların ileri derecede geliştikleri ve titreşimlerini değiştirmeyi seçip, toplu olarak boyut değiştirdikleri bildirildi. Maya takviminin 2012 yılında bitmesinin en mantıklı açıklamasının bu olduğu söylendi. Onlar gelişmiş evrelerinde bunu başarabildilerse, gelecekte bütün gezegenin peşlerinden geleceğini ve aynısını başarabileceğini görmüş olmalılar. Hatta bu, onların başardığından daha büyük bir olay olacaktı. Böylece bütün gezegenin ve onun üzerindeki insanların freakansını değiştirip, üzerinde yaşayan herşeyi de alarak diğer boyuta geçtiğini takvimlerine işaretlediler. Bana bunlar söylendi ve makul geldi. Buna rağmen bir danışanın geçmiş bir yaşama giderek, bu olayı gerçekten yaşadığı bir regresyonu beklemiyordum. Bu bayan, bizim günümüzde ancak spekülasyon yapacağımız bir şeyi bildirdi. Bu, geçmişten bir ses tarafından verilen, bulmacanın bir başka parçasıydı. “Onlar” benim bütün parçalara sahip olduğumdan emin olmak istiyorlardı. Benim görevim onları düzenleyerek, kolay anlaşılır bir hikaye olarak bir araya getirmektir.

Roma dönemlerinde bir kaza sonucu öldükten sonra, Suzanne aşağıya baktı ve üzerinde yürüdüğü yolun spiral olduğunu gördü. “Yol gibi görünüyor ama aynı zamanda sembolik. Neredeyse ortadan ikiye kesilen kabuklar gibi. Bu iyi bir örnek oldu. Spirale bakarak, Evren’e ve cisimlerin işlemlerine dair daha derin bir kavrayışa sahip oluyorsun sanki. Spiraldeki yerini, spiralin Evren’e nasıl uyduğunu, zamana nasıl uyduğunu görmek gibi.”

Sonra onu ölüm sahnesinden uzaklaştırdım ve ona, ileri bir zamanda ya

da geçmiş bir zamanda görmesinin uygun olduğu başka bir şeye gitmesini söyledim. ‘‘Soldan aşağı doğru inen, ahşap tırabzanları olan, ahşap bir merdivene geldim. Tam karşıda bir tür tomruk bir yapı var ve orada hiç kimse yok. Adeta bir kalede ya da ona benzer bir yerde gibisin, ve bu yapıdan dışarı bakıyorsun sanki. Bu, bir dağın yamacına inşa edilmiş, ancak onu akıllıca dağın içine gömmüşler. Burası binanın ana kısmının olduğu yer. Dağın kayalık kısmına inşa edilmiş. Bu, bir Kızılderili yerleşimi. Ve bunun eterikte yada astralde bir yerde olduğu bilgisini alıyorum. Ya da bu şimdi beşinci boyutta olabilir, artık üçüncü boyutta değil.’’

D: Fiziksel değil mi?

S: Fiziksel gibi görünüyor, ama Dünya düzleminde değil. Dünya başka bir yerde titreşiyor gibi. Sanki bu boyutun Dünya üzerinde bir tabakası var gibi, bu yer o tabakada olmalı. Bir zamanlar üçüncü boyutta var olmuş olabilir ve titreşim olarak yükselmiş. Ve şimdi adeta o evrende bir paralel gibi ya da Dünya ile alakalı bir şey, ama üçüncü boyuttaki Dünya ile değil.

D: Bu yer sana tanıdık geliyor mu?

S: Burası benim evim.

D: O boyut mu?

S: Evet, ve Dünya’ya çok benziyor, içinde ağaçlar, kayalar var. Ve bu kesinlikle dağlarda. Daha çok bizim güneybatımıza benziyor. Burası çok rahat. Benim işim ve ilgi alanım spiritüel şeylerle ve şifacılıkla ilgili.

D: Bedenini nasıl algılıyorsun?

S: Erkekmişim gibi geliyor ve gencim—henüz yaşlı bir insan değilim, belki otuz civarında. Deneyimliyim. İşimi yapıyorum ve hâlâ zindeyim.

D: Nasıl giyinmişsin?

S: Basitçe. Bir çeşit dokunmuş kumaş. Çok işlevsel, bir nevi tunik gibi. Çok basit.

D: Ama Dünya’da olmadığını hissettiğini söyledin.

S: Hayır, bu Dünya değil, ama Dünya ile alakalı.

D: Ama fiziksel beden var, değil mi? (Evet) Eğer bu, Dünya’da bir yer değilse, sen buraya nasıl gidebiliyorsun peki? Ona bakıp, nasıl olduğunu anlayabilirsin.

S: Şimdi bu son derece doğal geliyor, Dünya’dan farklı değil. İnsanlar doğuyor ve büyütülüyor. Belki bir zamanlar Dünya’da dandık ve bir şekilde değiştik mi diye anlamaya çalışıyorum. Bu şekilde olabilir belki.

D: Bir şekilde Dünya ile alakalı olduğunu söyledin. Bununla ne demek

istiyorsun?

S: Sanırım Dünya'nın bilincine sahibiz, adeta başka bir boyuttayız. Ya olduğumuz yerden bunu algılayabiliyoruz, ya da bir zamanlar Dünya'daydık ve bir şekilde ayrıldık.

D: Peki eğer Dünya'dan ayrıldıysanız, bu fiziksel ortamı da beraberinizde mi götürdünüz?

S: Bir insan grubu var gibi görünüyor— “grup” diyorum, çünkü etrafta çok fazla insan var gibi görünmüyor. Ve hepimiz bir şekilde bir frekans değiştirme noktasına ulaştık, sanki hepimiz aynı deneyimi yaşadık. İnsanlar birşeyleri grup olarak yaptıkları zaman. Ama sanki bütün toplum ötesine geçebildi gibi.

D: Bu bilinçli yapılan birşey miydi? (Evet) Bunun hakkında konuşuluyor muydu?

S: Konuşuldu ve üzerinde çalışıldı. İnsanlar bunu çok istiyordu.

D: Yani herkes bunu yapmadı, yalnızca sizin halkınızdan belirli bir gurup mu yaptı?

S: O zaman bilinen tüm insanlardı. Biz bir kıızılderili kabilesiydik ve etrafta başka kabileler olduğunu biliyorduk, ama onlar bizim dünyamızın bir parçası değillerdi, bizim Dünyada'ki toplumumuzun. Biz kendi başımızaydık. Biz sadece bize ne olacağı ile ilgileniyorduk.

D: Bunu nasıl yapabildiniz? Bu size öğretildi mi?

S: Bazı nesiller için öğretmenler vardı, bilge insanlar. Ve bu bize meditasyonla öğretildi. Hepimizdik. Biz belki birkaç yüz kişiyiz, ama bu bizim bütün dünyamızdı. Sanırım ayrılmadan önce denedik. Bireysel olarak ya da guruplar halinde gidip geliyorduk. Frekans yükseltilmişti ve biz bunu deneyimledik ve geri döndük.

D: Bunun olacağını nereden biliyorlardı?

S: Ben de bunu merak ediyordum. İnsanlar sanki öylesine biliyorlardı. Bilmiyorum, belki bir şekilde biri onlara söylemiş olabilir. Şimdi, belki de tümüyle Dünya'dan olmadığımızı ve Dünya'ya gelip koloni kurduğumuzu algılıyorum. Ama zihinsel olarak kendimizi nakledebileceğimizi ve gidebileceğimizi biliyorduk.

D: Bunu neden yapmak istediniz?

S: Sanırım bir keşifti. Sadece yapılabilir mi diye görmek istedik. Üçüncü boyut deneyimini yaşadık ve sonra dönüştük ve böylece başka bir boyuta geçtik.

D: Yani Dünya'dan, Üçüncü boyut deneyiminden ayrılmak için herhangi bir sebep yok muydu?

S: Hayır, yakın zamanda gerçekleşebilecek herhangi bir tehlike yoktu.

D: *Üçüncü boyut deneyiminde ya da Dünya’da mutluyduysanız, ayrılmak ya da dönmek için herhangi bir ihtiyaç ya da arzu duymazdınız diye düşünüyorum.*

S: Bu beni gülümsetiyor. Spiritüelliğin doğasında her zaman öğrenmek var. Yani herşey çok güzel olsa da, ‘‘Hmmm, köşe başında ne var ve orada ne keşfedilebilir?’’ gibi bir şey.

D: *Üçüncü boyuttaki dünyada spirütüel bir grup muydunuz?*

S: Fazlasıyla. Dünya’ya ve onun güçlerine büyük saygımız vardı.

D: *Ama orada kalmak için hiç bir arzunuz yoktu. (Evet) Ve hepinizin bunu toplu halde yapmasına mı karar verildi? (Evet) İleri-geri gidip geldiğinizi söylemiştin.*

S: Evet, başlangıçta öyleydi. İlk başta bu, çıkmaya çalışmak gibiydi. Ve bir kez bunu yapma konusunda tecrübe kazanınca, sonra hepimiz dönüşümü yapabildik. Şimdi mavi bir taş görüyorum, lapis lazuli (lacivert yarı değerli taş ÇN).Geldiğimiz yerle alakalı ve oranın sembolü gibi görünüyor. Turkuazın, güney batı kıvılderililerin ve Tibetlilerin sembolü olduğu gibi. Lapis lazuli de bir şekilde bu insanlarla alakalı. Görünüşe göre onlar evrende başka bir yerdeler.

D: *Yani aslında Dünya’dan değiller miydi?*

S: Sanırım bu, bizim zamanımızdan önce de yapılmıştı, ancak dedelerimizin neslinden önce değil.

D: *Size neler olduğuna dair hikayeler anlattılar mı?*

S: Anlatmış olmalılar, ama ben hatırlamıyorum.

D: *Belki de sizin öbür boyuta geçmenizi kolaylaştıran da buydu?*

S: Belki de. Kesinlikle bilgi vardı. Ama ben insanların tahmin ettiklerinden daha zeki olduklarını söylemek istiyorum. Bunu yapmayı herkes biliyor. Bildiklerinin bilincinde olmayabilirler.

D: *Ve senin halkın fiziksel bedenlerini ve ortamlarını da beraberlerinde götürdüler. Bu doğru mu?*

S: Ondan emin değilim. Ya gittikleri yerde benzer ortamı yarattılar, ya da bu ortamın halihazırda orada olduğu başka boyuta geçtiler.

D: *Orayı seviyor musun?*

S: Daha çok birşeyleri öğrenmenin verdiği heyecan var. ‘‘Orası’’ önemli değil. Heyecan öğrenmekle ilgili. Ben düşüncemde çok aktifim.

D: *Orada yemek yemeniz gerekiyor mu? Herhangi bir yiyecek tüketmeniz gerekiyor mu?*

S: Yemek yiyoruz, ama yiyecekler daha hafif, daha titreşimli gibi sanki.

Bizi daha uzun zaman tok tutuyor. İhtiyaçlar çok fazla değil.

D: Ve Dünya'ya geri dönmek istemiyorsunuz, değil mi?

S: Biz ilerledik. Bu bizim gelişimimizin bir sonraki basamağı gibi.

Onu önemli birşey oldu mu diye görmek için, daha ileri bir tarihe götürdüm. Son derece pastoral bir yer gibi görünüyordu, dikkate değer ne bulabilecekti?

S: Geri gelmemizin istendiğini görüyorum. Ve gözlerimde yaşlar var. Dünyaya geri gelmemiz isteniyor.

D: Bütün grubun mu?

S: Bazılarımızın. İnsanlara yardım edebilecek birşeyler biliyoruz. Ve insanlar için üzülüyoruz.

D: Ama gitmek istemiyor musunuz?

S: Hem evet, hem de hayır. Bu, keşif için attığımız ilk adımı atmak gibi. Evet, gitmek istiyorsun, ama iki arada kalıyorsun. Evden ayrılmak üzücü. Biz çok sevgi dolu insanlarız, çok merhametliyiz. Ve bunu diğerleri ile paylaşmak istiyoruz.

D: Ama burası ruh tarafı ile aynı değil, değil mi?

S: Tamamen aynı değil. Burası başka bir fiziksel ortam gibi görünüyor, daha az yoğun bir varoluş gibi. Tamamiyle ruhsal değil, sanmıyorum.

D: Ölüp bedeninden ayrıldığında gittiğin ruh tarafı gibi değil.

S: Bilmiyorum. Bizler oldukça ölümsüz gibi görünüyoruz. Ölümün olabildiği fiziksellikten ayrılıp, ölmenin gerekli olmadığı bir yere, ya da frekansa geçtik. Sanırım biz gerçekten bunu başardık. Hatta bedenlerimizin moleküler yapısının bile değiştiği bir geçiş. Sanırım bir şekilde ruh olduk.

D: Yani bir şekilde değişti mi demek istiyorsun?

S: Evet, ayrıldığımızda bir dönüşüm oldu. Ayrılırken bedenlerimizi de getirdiğimizi düşünüyorum. Sanırım değişmiş olan fiziki bedenlerimizi aldık, ve onları beraberimizde götürdük.

D: Bedenin moleküler yapısının değiştiğini mi söyledin?

S: Evet, tamamiyle değişti. Evet.

D: Değişimi yapabilmeniz tek yolu bu muydu?

S: Sanırım ölebilirdik de, ama bunu toplu halde yapamazdık. Toplu halde ölebilirdik demek istiyorum. Ama bu bir çeşit deneydi. Üçüncü boyutta grup zihninin birleşimiydi. Bu, şimdi gidebileceğimiz yerin bir öncesiydi,

anlıyorum.

D: Yani ilk başta bir grup deneyiydi.

S: Evet. Sanırım farklı yolları deneyen başkaları da vardı. Bu bizim yolumuzdu.

D: Dünyada olmaktan mutsuz değildiniz. Sadece farklı birşey denemek istediniz, daha spiritüel birşey.

S: İkisi de eşit derecede spiritüel, ama üçüncü boyutun ötesine geçtiğimizde daha az kısıtlamamız vardı. Bunun avantajları var.

D: Peki biri size geri gelmeniz gerektiğini mi söylüyor?

S: Söylemesi gerekmez. Sanki bir çağrı var gibi, ihtiyaç var. Fırsat var.

D: Bunu nereden biliyorsun?

S: Bunun hakkında konuşuldu. Bu daha çok zihinsel bir iletişimdi, telepatik, ama iletişim kuruldu ve biliniyor. Biz oradan ayrılıp uzaklaştıktan sonra Dünya'da koşullar çok daha kötü oldu sanki. Birşeyler değişti.

D: Dünya'da ne olduğunu bilmeniz bir yolu var o zaman.

S: Evet, fazlasıyla. Bağımız var demem bu yüzden. Bu tür şeyleri bilebiliriz. Meydana gelen holografik düşünce işlemleri var. Herhangi birimiz buna kanalize olup duyabiliriz, ya da hemen hemen herkes her istediğine kanalize olup duyabilir. Ve bizim insanlarımızla Dünya'da kalan insanlar arasında bir ilişki var. Mesela bir kişinin belli bir düşüncesi var. Birisi orada ihtiyaç olduğunu farketti, bizim hepimizin bundan haberi oluyor. Şimdi bunun zamanı.

D: Bunu daha önce yaptın, bu yüzden nasıl yaşayacağını biliyorsun.

S: Evet. Dünyanın ağır deneyimini yaşamış olmanın büyük avantajı var.

D: Peki ne yapacaksın?

S: Kesinlikle gideceğim. Sanırım orada yardımım dokunur, evet.

D: O güzel yerden ayrılmak umurunda değil mi?

S: Evet, umurumda. (Güldü) Ama aynı zamanda hem orada, hem de burada olamazsın.

D: Bunu nasıl yapacaksın? Biliyor musun?

S: Bir şekilde bebek olarak gelerek. Canlandırılıyor muyuz yoksa bilincin birleştirilmesi şeklinde mi oluyor göremiyorum. Ama bu gerçek bir deneyim. Yani bir yerde, bir ceninle birleşiyorsun. Bütün aktif bilincimiz gidiyor gibi sanki.

D: Peki buradaki bedenine ne oluyor?

S: Buradaki beden miydi şimdi—yoksa sadece bilinç, titreşimsel bilinç miydi, çok emin değilim. Enerjiydi.

D: Yani o zaman senin bilincin bebeğe mi dönüyor?

S: Öyle gibi görünüyor, evet.

D: Bu herşeye yeni baştan başlamak demek, değil mi?

S: Evet. Yani, hemen hemen öyle.

D: Ama bu önemli. Dünya'ya tekrar aynı şey mi olacak sence?

S: Aynı şeyle ne demek istedin?

D: Onlara nasıl yapılacağını göstermek için burada olduğunu söylemiştin.

S: Burada koşullar bazı açılardan üzücü durumda. İnsanlar temel şeyleri unutmuşlar, ya da öğrenmemişler. Bence daha çok sevgiyi ve affetmeyi öğrenmeleri gerekiyor. Hangi boyutta olursan ol, ders her zaman aynı gibi. Bizler sevgiyiz ve Bir Yaratıcı'dan kaynaklandık. İnsanlar birçok seviyede hayatta kalmaya kendilerini kaptırdılar.

D: Peki bir bebek olarak geldiğin zaman ne yapman gerektiğini hatırlayacak mısın?

S: Bu programlandı. Sanki kapatılacak programlar da var gibi. Evet, unutuyoruz. O anlamda çok net değil. Ama bir şekilde aktif hale getirilebilecek programlar var sanki. Bu zaman salınımı gibi bir şey. Bunların bazısı insanlarla birlikte olarak, ya da olaylarla tetikleniyor. Depremler, yanardağ patlamaları, şiddetli fırtınalar. Bunu tüm bedenimde hissediyorum. Yapılmakta olan bir çağrı var.

D: Yani Dünya olayları gerçekleştiğinde, bu birşeyleri mi tetikliyor?

S: Bu onlardan biri, evet. Bunu tüm bedenimde büyük bir enerji olarak hissediyorum.

D: Bu Dünyevi olaylar olduğunda, insanlarda bulunan programları mı tetikliyor? (Evet) Buraya bu görev için gelen kişilerde mi oluyor bu?

S: Evet, bu programa sahip olanlarda. Eski uygarlıkların törenlerine katılmak da güçlü tetikleyicilerden biri.

Soruları cevaplamak üzere ve bunları daha etraflıca açıklamak üzere BANı çağırmaya karar verdim. Suzanne'in bu kısmı oldukça iyi bir iş çıkarıyor olmasına rağmen, o da BANı çağırmayı önerdi. "Aslında hepsi aynı şey olmasına rağmen." Ona neden Suzanne'in görmesi için, o yaşamını seçtiğini sordum.

S: Öncelikle kaşif olduğunu ve her zaman yeni yerlere gideceğini anlaması gerekiyor. Ve bu, Dünya'da olduğu bu sefer keşfetme zamanı olduğunu anlamalı. Bu tamamlanmış bir anlaşma değil.

D: Olduğu yer farklı bir boyut gibi görünüyordu.

S: Doğrudur.

D: Bu grubun gezegenin dışında bir yerden geldiğine dair bir hissi vardı. Bu konuda birşey biliyormusunuz?

S: Evet, Kaynak'tan geldiler.

D: Doğrudan mı? (Evet) Grup olarak mı?

S: Gerçekte bir grup değil. Bu, deneyimler edinmeye çalışan bir zihin ve bu yüzden parçalara bölünmüş. Aynı ruh. Suzanne ruhların parçalara ayrılıp, çıkıp gitmesini anlıyor. Bunlar kendi muhtemel yaşamları. Bu böyle. Ve bunda sorun yok. Komik olan hepimizin bir olduğu.

D: Neden Dünya'da yaşamak istediler?

S: Dünya oldukça özel bir yer. Burada öğrenilebilecek çok şey var.

D: Ama sonradan frekanslarını değiştirmek istediler.

S: Buraya gelip fiziksel bedene girerek öncü olmak için. Bir kalıp oluşturmak, izlenecek bir yol yaratmak çok önemli. İnsanlar geçmişte yapılmış olana katkı yapabilirler. İlkler her zaman zordur, sonra kolaylaşır. Bunun için bir teriminiz var: yüzüncü maymun, ya da her neyse. Eğer yolu hazırlamışsan diğerleri için işi kolaylaştırırsın. Ve zamanın hepsi bir. Ve türlerin yükselmesine, değişimine, dönüşümüne, üstünleşmesine ihtiyaç olacağı bir zamanın geleceği hep bilindi.

D: Oradan ayrılarak, bu deneyi yapmak istemelerine sebep olan birşey mi oldu?

S: Nasıl boyut ve şekil değiştirebileceklerini araştırıyorlardı. Gerçek anlamda gerçekten üç boyutlu olmayı, fiziksel olmayı ve sonra o bedeni de alarak boyut değiştirmeyi keşfediyorlardı.

D: Ve bedeni de beraberlerinde götürmeyi.

S: Bu durumda bedeni beraberinde götürmek, evet yapılan buydu.

D: Bu yüzden de bu bir deneydi.

S: Evet, o şablon burada var. O bilgi mevcut.

D: Doğrudan Kaynak'tan geldiklerinden dolayı bu onlar için daha mı kolay oldu?

S: Evet, sanırım daha fazla yetenekleri vardı ve Dünya deyiminizle, bu çok çabuk oldu. Ama biraz çalışma gerekti.

D: Burada bozulacak kadar uzun kalmadılar. Bu doğru olur mu?

S: Bozulmak ne bilmiyorum.

D: Dünyanın insanları nasıl bozduğunu biliyorsunuz. İnsanlar burada saplanıp kalıyorlar.

S: Dünya saf bir güzellik.

D: Yani onlar için daha kolay oldu, çünkü diğer insanlarla fazla iletişim kurmadılar, değil mi?

S: Sadece kendi başlarındaydılar ve bu aslında tek bir zihindi. Bu yüzden de, evet, büyük başarımızın parlaklığını açığa çıkarmak kolay oldu. (Güldü)

D: Suzanne onların Kızılderili grubu olduğunu söyledi.

S: O zamana ait olan bir kıızılderili grubu gibiydiler. İlkel zamanlar.

D: Birdenbire ortadan kaybolan Kızılderili kabilelere ait hikayeler var. İnsanlar onlara ne oldu diye hep merak ediyorlar. Bu, o örneklerden biri miydi? (Evet) O boyutta, Dünya'dakine benzemesini istedikleri bir yer yaratarak, bedenlerini de kendileriyle başka bir boyuta mı götürdüler? Yoksa bu, bu yerin var olduğu bir boyut muydu?

S: Gitme deneyiminde, önce üç boyutlu oldular ve sonrasında Kaynak'a olan bağlantıyı asla kaybetmediler. Diğerinin mümkün olduğunu bilip, bir ileri-bir geri, bir ileri-bir geri gidip gelerek yolu hazırladılar. Kendilerini gerçekten yoğunlaştırarak bunu deneyimlediler. Ama her zaman ruhun içindeki Kaynak'ı bilmek gibi bir avantajları vardı, ama her zaman. Böylece bu, üçüncü boyutu değiştirmeye çalışma deneyi oldu. Frekans nasıl yükseltilir, boyutlar nasıl değiştirilir, bu fiziksel olarak nasıl yapılır, fiziksel parça da beraberinde nasıl götürülür. Yani tüm bu gidiş gelişlerde, diğer boyutta bazı şeyler zaten vardı. Ve bazen diğer boyuta gittiklerinde, birşeyleri de orada yaptılar.

D: Onu geldikleri yere benzettiler. (Evet) Ama daha sonra geri çağırıldıklarını söyledi, öyle mi?

S: Evet. Bu planın bir parçasıydı. Önce keşif yapıyorsun, başkalarının gelebileceği bir yol hazırlıyorsun. Bazıları ve hatta birçoğu takip edecek. Bu kullanışlı olacak, ama birinin geri dönmesi ve yolu yeniden göstermesi lazım. Bunu yap, bir zamanlar onların inşa ettiği yoldan git, başkaları tarafından bilinmeyen yol. O, bu geçişi yapabilsinler diye diğerlerine yardım etmek için geri döndü.

D: Ama Suzanne bunu bilinçli olarak anlayamadı.

S: Hayır, hatırlamıyor. Ama Kaynak'ı hep biliyordu.

Ona, Birleşik Devletler'in Güneybatı kısmına seyahat edeceği söylendi. "Vadilerde, kayalıklarda, kuru ve yüksek olan yerlerde seyahat edecek. Sonra görevi daha belirgin olacak. Taşta ve kemikte hafıza var. Hafıza var." Burası kabilenin, boyut değiştirmeden önce yaşadığı yeri.

Suzanne dünyanın her yerine, kapsamlı seyahatler yapıyordu. Bunun

spiritüel önemini bilmek istedim. ‘‘Gittiğinde buralara spiral olarak yukarı doğru çıkan titreşimsel izler bırakıyordu. Yukarı doğru spiral olarak çıkan spiralin önemi budur. (Bu bölümün başındaki spiralle ilgili kısma bakınız.) Ve o yürürken buralarda iz bıraktı, bu da, o yolda giden ve onunla karşılaşacak olan insanlara bir kodlama yapıyor. Bu, onların da o spiral yolla nasıl yükselebileceklerini aktive ediyor ve öğretiyor. İnsanlara söylemesi gerekmiyor. Bu, enerji olarak aktarılıyor. O sadece orada olarak yüzlerce ve yüzlerce insanı etkiliyor. Her gittiği kıtada etki bıraktı. Onun spiral yolu takip etmesini istiyoruz. O ve bedenindeki her hücre bunu biliyor ve bu ona açıklanacak. Bu bir enerji spirali. ‘‘

Bu benim içinde geçerli mi diye merak ediyorum. Çalışmalarına ilk başladığım zaman, sadece Birleşik Devletler’de bazı konferanslara gidiyordum, ama bana tüm dünyada geniş çapta seyahat edeceğim söylendi. Gittiğim her yerde enejimin bir kısmının kalacağı söylendi. Bu, benim enerjimi tüketmeyecekti, sadece o bölgede kalacak ve insanları etkileyecekti. Yapmam gerekenin sadece ziyaret ettiğim yeri düşünmek olduğu ve enerjimin derhal oraya geri döneceğini söylediler. Tahminleri kesinlikle doğru çıktı, çünkü şimdi neredeyse dünyadaki her kıtada konferans verdim ve kitaplarım yirmi dile çevirildi. Yani enerjinin kesinlikle yayılıp, etkileme kapasitesi var. Ve biz bu yerlerde ne olduğundan tamamiyle habersiziz.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

BEDEN DEĞİŞTİKÇE OLUŞAN FİZİKSEL ETKİLER

Bedenleri bu frekans ve titreşim değişikliklerine uyum sağlarken, insanların deneyimledikleri fiziksel belirtiler konusunda çok bilgi geldi. Bunların çoğu: baş ağrıları, yorgunluk, depresyon, baş dönmesi, düzensiz kalp atışları, yüksek tansiyon, kas ağrıları, ve eklem ağrılarını içeriyor. Bunların hepsi aynı zamanda olmuyor. Kişi bunlardan bir ya da ikisini birkaç gün boyunca hissedebilir, sonra bu giderek azalır ve bu belirtiler birkaç ay geri gelmeyebilir. Bunlara sebep olan bedenin yükselen titreşimlere uyum sağlamaya çalışması ve bedenin buna adapte olabilmesi için zamana ihtiyacı var. “Onlar” bedenin aniden titreşim değiştiremeyeceğini söylediler. Enerji çok güçlü olduğu için, beden bununla başa çıkamayıp kullanılamaz hale gelirdi. Bu yüzden, bedenin adapte olabilmesi için, yavaş yavaş olmalı. Uzun zaman sürebilecek ve kalıcı bir belirti de kulak çınlaması ya da tınısı. Beden için zararlı değil, ancak kesinlikle can sıkıcı olabilir. Bu, bedenin enerjinin artışına uyum sağlamaya çalışması olarak açıklandı. Bir kadran hayal edip, arzu edilen frekans elde edilene kadar bunu, zihinsel olarak aşağı ya da yukarı çevirmek bu soruna fayda edebilir. Ve kendine “Bedenimin bu yüksek frekansla eşleşene kadar yukarı, yukarı, daha yukarı çıkmasını istiyorum.” denilebilir. Bütün bu belirtilerden dolayı insanlar doktorlarına gittiklerinde herhangi bir hastalıkları olmadığı söylendi. Doktorlar bu şikayetlerin sebebini bulamıyorlar. Bununla birlikte, aslında bir işe yaramadığı halde onların bulduğu çözüm, kişiye ilaç tedavisi uygulamak, çünkü buna neyin sebep olduğunun farkında değiller.

Doktorları şaşırtan, daha radikal belirtiler deneyimleyen birkaç danışanım oldu. Bir tanesi 2005 yılı Ağustos ayında beni görmeye gelen, büyük bir hastanede diplomalı hemşire olan Denise'di. Bedeninin bazı bölümlerinde uyuşma oluyordu, nöbet geçirme şikayeti vardı, ama doktorlar bunun inme olmadığını söylüyorlardı. Ve bir gün iş yerinde bayılmıştı. Çekilen Röntgenler ve emarlarda beynin tamamında Noel ağacı ışıklarına benzeyen birşey gördüler. Bunların “nodül” olduğunu söylediler. Akciğer röntgeni çektiklerinde de aynı şeyi gördüler, ciğerlerinin tamamında nodüller vardı. Ayrıca karaciğerinde normal

olmayan bir enzim faaliyeti vardı. Doktor ne olup bittiğini anlayamadı. Daha sonra çekilen emarlarda ve röntgenlerde ışıklar başka bölgelere kaymıştı, beynin tamamını kaplamak yerine, şimdi neredeyse şerit halindeydiler. Buna uyabilecek bir tanı koymakda zorlandılar, ama sonunda *hastalığın* ‘sarkodoz’ olduğu fikrine vardılar. Doktorlardan biri, “Bunun mümkün olmadığını düşünüyorum. Bir taraftan bu çok, ama çok nadir görülen bir hastalık. Diğer taraftan da, onun yaşadığı çölde hava kuru olduğu için bu hastalığa yakalanmış olması mümkün değil.” Bu, rutubet ve küfün olduğu yerlerde olan bir hastalıktı. Ama koyabildikleri tanı buydu. Bu yüzden de Denise’e, onda sonradan şeker hastalığına neden olan, steroidler verdiler.

Seansı yaptığımızda, bilinçaltı herhangi bir hastalığın olmadığını söyledi. Bedene herhangi bir zarar verilmemişti. Gelecekte olacak şeylerle başa çıkabilmesi için beynini, aynı zamanda akciğerlerini ve bedeninin diğer kısımlarını yeniden yapılandırıyorlardı. Bu, bedendeki enerjinin ayarlanmasıydı, böylece beden frekansların ve titreşimlerin yükseltilmesine dayanabilirdi. “Peki bu, beyninin tamamında neden küçük noktalar ve ışıklar gibi göründü?” diye sordum. Ve sadece “Noktaları birleştir.” dediler. Nöbet ve uyuşmaların sebebi de, çok fazla şeyin çabucak yapılmasındandı. Normalde bedeni aşırı yüklemek istemiyorlar, yani değişiklikler, düzeltmeler, yavaş yavaş oluyor. Ama bazı durumlarda _sanırım zaman hızlanıyor ve değişiklikler aciliyet kazanıyor— bedeni daha çabuk düzeltmeleri gerekiyor. Yani bu çok fazlaydı ve nöbet geçirmesine ve uyuşukluğa sebep olmuştu. Bayıldığı zaman da, sistemi aşırı yüklenmişti. Ama endişe etmemesini, bunun bir daha olmayacağını söylediler. Beyninde hiçbir sorun yoktu. Ve şimdi yeni bir emar çekilse hiçbir şey çıkmayacaktı, çünkü o evre bitmişti. Bir sonraki evre bedenin kimyasını düzeltmek olacaktı, bu da öncekine benzer türden etkiler yaratmayacaktı.

Doktor ona bu tuhaf bir hastalığı olduğunu söylediğinde, altı aydan az ömrü kaldığını da söylemişti. Ve Denise “Aynı fikirde değilim” dedi. Kontrolü için geri gittiğinde, doktor bakakalmıştı ve “Neden böyle son derece iyi görüldüğünü anlayamıyorum.” diyordu. Onun söylemesini beklemeden sözü alıp, “Çünkü ölüyor olmalıydın!” diyerek, doktorun ne demek istediğini söyledi. Denise acil serviste hemşireydi. Ve “Ölen insanları hep görüyorum. Ölmeyeceğimi biliyordum. Bu yüzden neden bahsettiklerini anlamıyordum.” dedi.

BA onun değişim sırasında harika şeyler yapacağını gördü ve

önümüzdeki on, yirmi yıl boyunca, bu değişimde oynayacağı büyük bir rolü olacaktı. Steroitler hakkında daha fazla bilgi almak istedim. Onların tehlikeli olabileceğini biliyordum, özellikle de şeker hastalığına sebep oluyorsa. Şeker hastalığının zamanla geçeceğini söylediler. Bu, onun bedenle ilgili dersleri öğrenmesi için bir sınavdı. Şimdi ihtiyacı kalmamıştı. Steroitler konusunda endişe etme dediler. Çok güçlü bir ilaç olduğu halde, bedeni negatif açıdan etkilememesi için onu etkisiz hale getirebilirlerdi. Zararsız bir yan madde olarak sisteminden dışarı atıldı. Bunu yapabilme becerileri var. İhtiyaç duyulmayan herhangi bir ilacı etkisiz hale getirip sistemden dışarı çıkartıyorlar.

DİĞER DANIŞANLARDA OLAN BAŞKA ETKİLER

Patsy, toz ve polene karşı allerjileriyle ilgili şikayeti için bana geldi. BA “Bunlar, bu gezegende olmaya karşı fiziksel tepkiler. Bununla yaşayabileceğini düşünüyorum. Bu ayrıca ona, kim olduğunu hatırlatıyor. Gerçek evi olmayan bir ortamda yaşadığını.” Ayrıca bağırsak bölgesinde sorun yaşıyordu ve ne olduğunu bilmek istediği, açıklanamayan bir kızarıklık söz konusuydu. “ ‘imalat’ diye birşey geliyor zihnime ve başka şekilde açıklayamıyorum. Ama orada birşey imal ediliyor. Adeta gerekli bir element yapılıyor gibi ve bu da bağırsakta ve deride tepkiye sebep oluyor. Mukoza salgısı, bedende yapılan değişikliklerin bir yan ürünü gibi, bu da deride oluşan bir tepki. Bu, şu anda Dünya’da olan şeylerle ilgili. Uzun zamandır bedeninin değiştirildiğini biliyordu. Fiziksel bedende olduğunuzda, bu değişiklikler sizin anlayabileceğiniz şekilde olmuyor ama birçok değişiklik süregeliyor. Bu aşamada doktorlar yardım edemezler. Oluşan değişiklikleri anlamıyorlar.”

Ayrıca Patsy’nin hep düşük tansiyonu vardı. “Bu onun için normal. Diğer insanlar gibi olması gerekmiyor. Ondan bütün istenen, içinde olduğu o bedende onunla birlikte çalışabilmesi. Onun doktorlara gitmesini istemememizin bir sebebi bu, çünkü onlar yanlış birşeyi arayıp buluyorlar. Patsy’nin bunun bir parçası olması gerekmiyor.”

D: Onlar herkesin aynı olmasını istiyorlar.

P: Evet, öyle. Böylece onları kontrol etmek ve ilaç vermek daha kolay. Aynı olmayan birçok insan var. Onun bedenine bir zarar verilmeyecek.

D: Birşeyi anlamadıklarında korku duyan çok insan görüyorum.

P: Öğreniyorlar. Korku yıkıcı, çok zararlı.

Carol bu kitapla alakalı olmayan bir geçmiş yaşamına gitti. Bilinçaltı bedenini iyileştirmekten bahsediyordu. Leğen kemiği bölgesinde bir tümörü erittiler ve bu bedenden emniyetli bir şekilde dışarı çıkarılacaktı. BA bu tür urları bu şekilde hallediyor. Doktorların planladığı gibi operasyona gerek yoktu. Bu, başkalarının negatif duygularına maruz kaldığı için oluşmuştu. “Kızgınlık, alınganlık, korku. Korku. Başka insanların korkularını içine alıyor ve onları dönüştürüyor. Bazı durumlarda bu gerekli, ama onun durumunda bedene zarar veriyor.” O, daha önce Dünya’da hiç var olmamış gönüllülerden biriydi, bu yüzden derin duygularla başa çıkamıyordu. Birinci ve ikinci dalga gönüllüler duyguları anlamıyorlar ve bazı durumlarda donup kalabiliyorlar.

C: Acıyı ve ağrıyı durdurmanın ve ilerlemenin zamanı geldi. Ayrıca kan, kandaki değişiklikler ve kanın yoğunluğundaki değişiklikler üzerinde de çalışmamız lazım. Birşey seziyorum; kan hücrelerinin ve kemik iliğinin, hücrelerin oluşumu ve bozulmasının, bedensel deformasyonun bir bilgeliği var. Değişiklikler yaratılıyor. Ve fiziksel bedenin önümüzdeki on yıl içerisinde, gelecekte oluşacak değişiklikler ve değişimlerden dolayı ölmemesi ve tükenmemesi için bu süreci anlaması gerekiyor

D: Bedenin değiştiğini mi söylediniz?

C: Evet. Fiziksel beden titreyimi değişiyor.

D: Bu kanı nasıl etkiliyor?

C: Kanın yoğunluğu değişiyor. Bazen “koyulaşma” ve bazen de incelme oluyor. Bütün bedendeki titreşimlerde değişiklik oldukça, hücreler farklı şekilde işlev görecektir. Yani bazı eski işlevler çöpe atılacak ve bazı hücrelerin yeni işlevleri olacak. Doğru kelimedemden emin değilim, ama şey var...

D: Yeni birşey mi öğrenecekler? (Evet) Diğer hücrelerin daha önce yapmadığı birşey.

C: Doğru.

D: Demek istediğiniz buydu, onun buna nasıl uyum sağlayacağını öğrenmesi gerek; aksi takdirde bedeni bunu kaldıramaz mı?

C: Doğru.

D: Bu, şu anda Dünya’da başka insanlara da oluyor mu? (Evet) Birçok

farklı belirtiler duydum. (Evet) Yani her insanın uyum sağlamayı öğrenmesi mi gerekecek?

C: Her bir insan değil, ama diğerlerine yardım edenler, diğerlerine öğretenler ve gruplarda rehber olan kişilerin öğrenmesi gerekiyor. Bu, bedende çok hızlı bir şekilde muazzam değişiklikler yaratabilecek frekansları getirmekle ilgili.

D: Normalde birçok nesiller sürebilecek olan değişiklikler. Bunu mu demek istiyorsunuz?

C: Evet. Bu zamanı kısaltmakla alakalı. Zaman yok, yer yok, ama Dünya düzleminde yer ve zaman var. Yani anında gerçekleşen şifaların Dünya düzleminde oluşması için, hücrelerin eski talimatları bırakıp yeni talimatlar alabilmesi için, zamanın kısaltılması gerekiyor.

D: Oo! Bazı insanların bedeninde bu zor olur. Sanırım bu, doktorların anlayamadığı fiziki belirtiler yaratır. Bu doğru mu?

C: Doğru. Bunu anlayabilecekleri teknolojileri yok. Bununla başedebilecek gelişmiş zihinleri olan bazı insanlar var. Fakat genel olarak tıp alanı, bilmesi gerekenler ya da sahip olması gerekenler konusunda çok ilkel. Ve bu gerçekten işe yaramıyor. Bu yıkılacak. Zihin değişim için kullanılıyor, ama aynı zamanda insanların da çarpıtılmış inançlarını bırakıp, zihinlerini değiştirebilmesi ve doğruyu bulması gerekiyor.

D: Dışarıdaki kaynaklara bağlı olmamız gerektiğini söyleyen, tüm hayatımız boyunca yapılan beyin yıkamasından uzaklaşmamız gerekiyor. Gerçekte dış kaynaklara bağlı olmamız gerekmiyor.

C: Bu doğru.

D: Carol yaşamı boyunca mağdur oldu ve ihanet edildi. (Evet) Neden böyle bir yaşamı oldu? Bunun amacı neydi?

C: Onun mağduriyeti anlaması gerekli, çünkü oldukça hızlı bir şekilde ve büyük guruplar halinde mağduriyet yaşayacak halk yığınları olacak. Ve bunların hepsi, onlarla birlikte aynı anda çalışabilmesi için önemli olacak. Mağduriyetin ayrıntılarını bildiği için, bu yüzden birçok aşamanın atlanacağı ani bir bilişi olacak, böylece mağduriyetlerle uğraşmak gerekmeyecek. Değişim için, düzeltilmesi gerekenin anında düzeltilmesi gerekecek— bu değişimle alakalı...

D: Bu insanlardan bazılarıyla çalışmak için aracı olacak. (Evet) Çünkü onlarla özdeşleşip, onları anlayabilir.

C: Evet. Ve şifacılarla birlikte çalışacak.

Nancy, geçmiş bir yaşama götürmek için yaptığım birkaç girişime direndi. Ayrıca bilinçli zihni de çok aktifti ve zaten herşeyi uydurduğunu söyleyerek müdahale ediyordu. Hiç bir sonuç üretmeyen birçok metod kullandıktan sonra, nihayet BA nı çağırmaya ve onun durumu ele almasına karar verdim.

D: Nancy' nin bu yaşamına faydası olacak, görmesi gereken önemli bir geçmiş yaşamı var mı?

N: Hem evet, hem hayır. Karmik dersler için pozitif taraflar önemli. Fakat biz bunu, karmanın gerekli olmadığı aşamaya götürüyoruz. Yani bu yüzden hem evet ,hem hayır diye cevap veriyoruz.

D: O zaman geçmiş yaşamını görmesi gerekmiyor mu?

N: Gerek yok. Onların önemi yok.

D: Peki ya karma?

N: Yeni Evren'e geçerken, karma adeta iptal edildi.

D: Bu, onun endişe edeceği bir karması olmadığı anlamına mı geliyor?

N: Hayır, karması var, ama bu önemli olmayacak. Bu, yaşamın amacını yerine getirmek için, ya da bir sonraki yaşama geçmek için gerekli değil.

D: Bu yüzden mi Nancy'nin geçmiş yaşamlarını görmesine izin verilmedi?

N: İzin verilmedi değil. Sadece gerekli değildi. Kafa karışıklığı yaratabilirdi. İnsan beyni gördüğü şeye takılıp kalacaktı. Çünkü beynin görmesini istediğin ya da normalde ona gösterecek olduğun şeyin yargısını bırakamaz ya da ondan vazgeçemezdi.

D: Birçok insan geçmiş yaşamlarında olmuş şeylerle bağlantı kurup, böylece ilerleyebiliyorlar.

N: Çünkü biz bunun doruğunda olduğumuz için—herkes bu yola doğru gidecek—artık bunun önemi yok. Çünkü Dünya'da artık bildiğimiz anlamda reenkarnasyon olmayacak. Geçmiş yaşamlara bakmak daha çok kafa karıştıracak, çünkü eski Dünya'da gerekli ve yardımcı olan düşünceler ve araçlara yeni Dünya'da ihtiyaç olmayacak.

D: Hâlâ sorunları diğer yaşamlarından kaynaklanan bir çok danışanım var.

N: Ama bunların hepsi tasfiye edildi. Senin çalışmaların önemli, çünkü bu yaşamda bırakılması gereken bazı enerji araçları var. Az ya da çok sağlık sorunlarına yönelik enerji araçları. Bu, ilerlemekle alakalı olmayan, bu anda olan şeyler, çünkü bir kez ileriye gittiğinizde bunların hepsi ya bırakılacak ya da bunlardan vazgeçilecek. Yeni Dünya'nın ne zaman ortaya çıkacağını asla bilmiyoruz, ama geliyor. Yeni Dünya burada olacak.

Bu sadece titreşimin ve enerjinin neredeyse... pat diye ikinci dünyayı ne zaman yaratma aşamasına geleceği sorusu. Yani sen, bunun gerçekleşeceği zamana kadar rahatsızlık hissetmesinler diye insanlara fiziksel sorunları ile ilgili yardım ediyorsun. Bu önemli, çünkü ne zaman olacağını bilmiyoruz—çok geçmeden. Bu insanlar sana geliyorsa, sanırım o zaman aslında hiç kimsede olmasına gerek olmayan rahatsızlıkları olduğu için geliyorlar.

Nancy yaşam amacını öğrenmek istiyordu (bana gelen herkes gibi). BA “ Almak istediği cevap bu değil ama, onun amacı henüz açıklanmadı, çünkü yeni Evren henüz yaratılmadı. Herşey hâlâ planlanıyor, hareket ediyor, hızlandırma aşamalarında ve bunların hepsi hâlâ değişebilir. Bir plan görebiliriz, büyük resmi görebiliriz, ama bu yine de değişebilir.”

D: Ona ne yapması gerektiği konusunda bir fikir veremez misin, çünkü o plan yapmak istiyor.

N: Fikir ona aniden gelecek.

D: Onun hazırlanması için üzerinde çalışmasını istediğiniz birşey var mı?

N: Bu aşamada bunların hiçbirisi önemli değil. O, yeni Dünya’ya gidecek ve ne yapması gerektiğini hemen bilecek, çünkü yeni enerji ve titreşim daha yüksek olacak. Burada çaba gerekiyor, ama gitmek veya kalmak arasındaki çizgi zaten çoktan geçildi.

D: Ben karar verildiğini duydum, çünkü titreşimler o kadar hızlı bir şekilde değişmiyor.

N: Hayır. Bir kez işaretli yeri geçip gittiğiniz zaman, ki gideceksiniz, adeta soluklanma zamanı gibi. Ve oraya vardığınızda herşey çok farklı olacak, yakın geçmişte uygun olan ve şu anda yapmamızın gerekli olduğunu düşündüğümüz herşey, yeni Dünya’da gerekli olmayacak.

D: Başka insanların yaşamında fark yaratmak ve dünyaya yardımcı olmak istediğini söyledi.

N: Eğer Dünya, şimdi bulunduğu aynı titreşimsel boyutta kalsaydı bu gerekirdi, ama şimdi adeta bunun olmasını bekliyorsunuz. Bu olacak, ama bunun neye benzeyeceğini, o olana kadar bilmeyeceksiniz, çünkü bu bir grup katılımı ve ortaklaşa bir etki. Ve size bütün söyleyebileceğimiz bunun gerçekleşeceği.

D: Bazı insanların birşeyin olduğundan haberleri bile olmayacağını duydum.

N: Sanırım bu düşünce bile değişiyor ve büyük ihtimalle ilerleyenler ne

olduğunu bilecekler. Geride bırakılanlardan —‘yıkım’ kullanılacak doğru bir kelime değil, ama başka bir kelime bulamıyorum—kimlerin farkedeceği veya kimlerin farketmeyeceği konusunda hâlâ karar verilmedi. Hâlâ değişiyor.

D: Ama o, şimdi yardım etmek için birşeyler yapmak istiyor. Şifa ve Reiki öğrendi ve meleklerle çalışmayı öğrendi.

N: Ama herkesin aynı hünerleri ve araçları ve de yeni enerjileri olacak.

D: Herkes aynı şeyi mi yapacak?

N: Yani, aynı şeyler değil, sadece bu gerekli olmayacak. Hepimizin bu şeyleri yapmasının nedeni enerjiyi o aşamaya getirmek için. Ama herkes aniden o seviyede olunca, şifaya gerek olmayacak, çünkü herkes iyileşmiş olacak. Yine de dönüşüm olana kadar insanlarla çalışmaya ve onlara yardım etmeye devam edebilirsiniz. Ama herkes dönüştüğünde bu, hepiniz hemen hemen aynı değerdensiniz demek oluyor. Hepiniz aynı sayfadasınız ve gözünüzün önündeki perde açılmış, yani ‘‘hmm, tamam ‘‘ anındasınız demek.

D: Hâlâ Nancy’e ihtiyacı olan insanlar var, değil mi?

N: Doğru. An be an yeni dünyaya doğru çektiğiniz insanlar var. Onlar adeta beklemedeler, ama çekiliyorlar ve bunu bekliyorlar. İleri doğru gitmek için bekleyecekler.

D: Yani karşılaştığı insanlar arasında, o insanların kimler olduğunu asla bilmeyecek.

N: Nancy bilmeyecek, onlar da bilmeyecekler. Enerjisini her zaman Dünya’daki insanların ileriye gitme enerjilerini kabul etmeye odaklamalı. Ve her insan titreşimini arttırdıkça, bu zincirleme bir reaksiyon yaratıyor ve yankılanıyor ve bir sonraki, bir sonraki, daha sonraki insana sıçırıyor. Bu, tamamiyle devasa bir kreşendo (şiddeti gittikçe artan ÇN) olana kadar devam ediyor ve bunun tamamı Dünya’nın titreşimi haline geliyor. Herkes yaptığı şeyi aynı anda bıraksaydı, bu yalnızca kısık bir uğultu oluşturunurdu. Ama hepimiz hareket ederek ileri gittiğimiz ve kendi tempomuzda çalıştığımız için, bu titreşim evrene dağılana kadar, titreşimi daha da yükseltiyor. Yani hiç birşey yapmadığınız söylenemez. Her ne yapıyorsanız yapmaya devam edin, ama odak değişti. Sıkılmak harika bir şey, çünkü anında tüm bilgileri, burada üzerinde çaba gösterdiğimiz her şeyi yaratacak. Ama ‘‘Bana Reiki yap, kendimi daha iyi hissedeyim’’ ya da ‘‘Bunu benden uzaklaştır’’ a ihtiyaç olmayacak. Herkes gerekli araçlara sahip olacak. Ve bir kez araçlara sahip olunduğunda ağırlar ve sızılar olmayacak. Neredeyse artık geçerliliği olmayan bir ‘‘insanlık

koşulu’’ gibi. İnsan formundayken, sizin dediğiniz gibi hedeflere, hayallere ve büyük amaçlara sahip olmak her zaman iyi. Bunu kelimelere dökmek oldukça zor, çünkü bu düşündüğünüzden daha hızlı bir şekilde geliyor ve zamanınızı boşa harcıyorsunuz. Ancak bu da doğru değil gibi, zaman kaybı. Bir kimsenin yapabileceği en iyi şey, iyi bir niyete sahip olmak diye düşünüyorum. Her zaman yardım etmek konusundaki istekliliğinizi vurgulayın ve size gelen hiç kimseyi geri çevirmeyin. Şimdi öğrenilmesi gereken her dersin karmik çarkla ilgisi var ve yakın zamanda bu uygulanmayacak. Titreşimleriniz belli bir düzeye geldiğinde, o zaman ‘‘Karmayı geri ödemeliyim.’’ in ötesine geçmiş olacaksınız. Bu yüzden, geçmiş yaşamlarla ilgili soruların arkasından gitmenizin önemi yok. Merak eden onun insan zihni ve bütün insan zihinleri birşeyleri merak eder. Aynı çocuk gibi. ‘‘Neden? Neden? Neden? Nasıl oluyor? ’’ Yani eğer uyanmışsanız, yeni Dünya’ya geçeceğinizden emin olabilirsiniz, ya da bu konuda içiniz rahat olabilir.

Seansın daha sonrasında, Nancy’nin bedeni üzerinde, sigara içme isteği ni gidermek ve kilo verebilsin diye kompulsif yeme sendromu konusunda çalışıldı. Onların tarama ve düzeltmeler yaptığını hissedebiliyordu, özellikle de beyninin sağ kısmında. Daha sonra titreşimleri bütün bedeninde hissetti. ‘‘ Tarama yapıp dürtüleri çıkartıyorlar.’’

D: Onlara güven. Ne yaptıklarını biliyorlar. Aşırı yemekle ilgili dürtüleri çıkarıyorlar.

N: Evet, alışkanlık haline gelmiş şeyleri. Beden aslında herşeyle başa çıkabilecek şekilde tasarlandı, ama sorun porsiyon kontrolü ve miktarla ilgili. Beden bir mucize ve küçük miktarlarda herşeyi yok edebilir, yada onlarla başa çıkabilir. Daha az katkılı ya da koruyuculu olan yiyecekler tercih edilmeli. Az yemek en iyisi. Hatta daha küçük porsiyonlar, ama kimyasal katkıları ve koruyucular bedenden atılmalı. Beden için daha sağlıklı, daha yağsız, daha az toksik yiyecekler tüketme eğiliminde olmalı. Fazla çalışması gerekmeyince beden daha uzun süre yaşar. Ona alma, ayarlama, yeniden ayarlayıp programlama dürtülerini verdik. Bu onun çok hoşuna gidecek. Tat alma duyuları şimdiden değişiyor. Bu gerçekleşmeye başlıyor.

Onlar her zaman büyük öğünler yerine daha küçük porsiyonlar ve gün içerisinde birkaç küçük öğün yemeyi (buna ‘‘otlama’’ diyorlar)

vurguluyorlar. Nihayetinde tamamen sıvı diyetle geçeceğiz.

Daha sonra Yeni Dünya'ya geçtiğimizde, hiç yemek yememe ihtimali de söz konusu. O noktada, saf enerji ve ışıktan besleneceğiz. Aynen konuştuğum Dünya dışı varlıklar gibi.

2011 yılının başında bu kitap hazırlanırken, değişimin daha da yaklaştığını açıkça ortaya koyan bazı olağan dışı olaylar oldu. Bu olaylar frekanslar ve titreşimlerdeki değişikliklerin yalnızca insanları değil, her çeşit hayvanı da etkilediğini gösterdi. Çevremizde oluşan ve daha görünür hale gelen değişikliklerden hiç kimse muaf değil.

2011 yılı Ocak ayındaki iki seandan parçalar :

L: Şimdi realiteler de değişiyor biliyorsunuz. Yeni dünya diye adlandırdığınız, yeni bir dünya tezahür etmeye başladı. Enerjisi var. Zarar verici, uyumsuzluk ve dengesizlik yaratan ağır enerjiler yeni dünyaya gitmiyor. Onun bir parçası olmayacaklar. Onların enerjisi aynı titreşimde değil. Eski enerji ile uyumlu titreşimde olanlar eski enerjide kalacaklar. Ve eğer ondan kurtulmayı seçerlerse, her an kendilerini ondan özgürleştirebilirler, ama arzu etmeleri lazım.

D: Sizinle tekrar görüştüğümde, size sormak istediğim bir soruyu sormak için kendime söz vermiştim. Burada, Arkansas'da birşeyler oluyor. Bütün kuşların gökyüzünden öylece düştüğünden bahsediliyor.

Bu, 2010 yılı yeni yıl arifesinde olduğunda haberlere çıkmıştı. Çoğunlukla kırmızı kanatlı karatavuk cinsiydi ve binlercesi ölü bulunmuştu. Aynı gece Arkansas nehrinde büyük miktarda balık ölmüştü. Daha sonra İsveç'de ve birkaç gün sonra da Kentucky ve Tennessee'de de aynı durum bildirilmişti. Kuşlar incelendiğinde, künt travması (keskin olmayan bir cisimle kafaya alınan darbe ÇN) dışında, ortada belli bir neden yoktu. Tabii ki künt travması vardı, çünkü kuşlar gökyüzünden düşmüş ve zemine çakılmışlardı! Resmi açıklamaya göre, o gece havai fişek gösterisi vardı ve bu kuşları korkutmuş olmalıydı. Eğer bu doğruysa, o zaman neden 4 Temmuz'da (A.B.D'nin bağımsızlık günü Ç.N.) kuş ölümü diye bir şey rapor edilmemişti? Tek olağan dışı hava fenomeni, Arkansas bölgesinde görülmemiş kış hortumları oluşturan, şiddetli bir

şekilde gök gürültülü sağnak yağışların olmasıydı.

L: Sembolik olarak bu, enerjideki bir değişim, çünkü kuşlar, inekler, balıklar, balinalar, kaplumbağalar, arılar, hepsi enerjideki değişimin temsilidir ve sıkışıp kalmışlardı. Yeterince hızlı değişemediler.

D: Hepimiz değişiyoruz, titreşimlerimiz ve frekanslarımız değişiyor. Onlar daha küçükler ve yeterince hızlı değişemediler mi?

L: Hayvanlar insanlardan daha farklı bir enerji düzeyindeler ve değişimlere çok daha hassaslar. Ve bunun bazıları insan yapımıydı, insan müdahale etti.

D: Ne demek istiyorsunuz?

L: Yeni dünya şekillenmeye başladıkça gezegende enerji değişimi oluyor. Eski ve yeni enerjiler arasında bir hareket var. Bir ayrılık süregelmekte, ama ikisini de besleyen enerji var. Bazen kuşlar, hayvanlar, arılar ve hatta bitkiler ve insanlar. Eğer belirli bir şekilde ayarlanmışlarsa, o değişen enerjiye bir şekilde karşılık vereceklerdir ve fiziksel bedenleri buna dayanamaz. Onların içlerindeki ruhlar enerji ile hareket etmek zorundadır.

D: Bana da böyle söylenmişti, enerji aniden değiştirilirse, insan bedenini yok eder.

L: Yok edecektir ve insan bedeni bu yüzden değiştiriliyor.

D: Frekansların ve titreşimlerin aşamalı bir şekilde adapte olması için.

L: Hastalık bu yüzden var, çünkü hastalık bedenin adapte olmasının başka bir şekli.

D: Adapte olamayanların ya da adapte olmak için titreşim ve frekanslarını değiştiremeyenlerin öylece gezegeni terkedecekleri söylendi bana.

L: Ruhlarını ve bedenlerini bir arada tutamazlar. Möbius şeridi çözülür. Dağılır.

“Möbius şeridi” terimini hiç duymamıştım, bu yüzden araştırdım. Matematiksel bir terim olduğunu, aynı zamanda bükülmüş silindir olarak da adlandırıldığını öğrendim. Matematik her zaman benim en kötü ders konum olmuştu, bu yüzden kabaca ne olduğunu anlayıp okuyuculara iletebilmek için ayrıştırmaya çalıştım. Bir kürenin iki yüzü var. Masada duran ince bir tabaka kağıdın da iki yüzü var. Möbius şeridinin tek yanlı bir yüzeyi var: sadece bir yüzey ve bir kenar. Bunu yapmanın basit yolu bir kağıt şeridi ile başlamak. Bir ucunu 180 derece (yarım tur) bükerek uçlarını birbirine yapıştırın. Karşılaştırmak gerekirse, eğer uçlarını bükmeden yapıştırırsanız, sonuç silindir ya da halka gibi görünür. Möbius

şeridi olağan dışı özellikleriyle bilinir. Döngünün merkezi boyunca giden bir böcek, aynı yönde ilerlemeye devam edecektir. Eminim daha fazlası da vardır, ve muhtemelen bunu daha iyi açıklayabilecek okurlar da vardır. Bu yüzden benim bu konudaki sınırlı kavrayışımı affedin. Hepimizin sınırlamaları var.

BA nın burada dediği: “Ruhlarını ve bedenlerini birarada tutamıyorlar. Möbius şeridi çözülüyor. Dağılıyor.” Sanırım ruha enerji veren gücü kesintisiz möbius şeridi ile karşılaştırıyordu. Çözüldüğünde, tekrar olağan dışı özellikleri olmayan bir kağıt şeridine döner. Belki kuşlar ve hayvanlarda da aynı şey oluyor. Çok fazla enerjiye maruz kalıyorlar, bedenlerinin kaldırabileceğinden daha fazla bir enerji patlaması ve bu da matrisin çözülmesine ve dağılmasına sebep oluyor. “Onlar” defalarca, eğer beden kaldırabileceğinden fazla enerji alırsa, bunun bedeni yok edeceğini söylediler.

D: Yani bu kuşlar da aynı şeyi mi yapıyorlar?

L: Aynı şey.

D: Burada Arkansas'ta ve aynı zamanda İsveç'te de oluyordu.

L: Dünyanın her yerinde oldu, hatta Doğu Texas'ta bile kuşlar yerlere düştüler.

D: Bunu haberlere konu etmediler.

L: Hayır, halk arasında konuşuluyordu. Çeşitli insanlar arasında bir tartışma vardı. Bu rapor edildi, ama haber yapılmadı.

D: Bunun Yılbaşı gecesi olması ilginçti.

L: Bunu negatif olarak kıyamet görüntüsü gibi manipüle edecek kişiler var. Ama öyle değil—yani, yerine göre— genellikle negatif misiniz, yoksa pozitif mi? Çoğunlukla pozitifseniz, o zaman bu, eskiyle yeni arasındaki enerjilerin değişiminin göstergesidir. Ve bilim insanlarını ve kum havuzunda oynayanları korkutan şey, bunu kontrol edememeleri. Bunu kamufle edemiyorlar. Bunu bastırabilirler, inkar edebilirler ama değiştiremezler. Bunu durduramazlar ve bu, onlara değişimin arttığını söylüyor. Hayvanların da ruhu var. Tüm canlıların ruhu var.

D: Ruhları öldüremezsiniz.

L: Hayır. Ruhta sorun yok, ama ister kuş olsun, ister balina, fiziksel beden değişimde geride bırakılır, yeniye gidemez. Eski enerji ait olduğu yerde kalır. Yeni enerjiye dönüşemiyordu, bu yüzden eskisiyle birlikte bırakıldı. Değişen enerji. Yeni dünya hali hazırda mevcut, ama daha fazla şekilleniyor, güçleniyor, daha fazlası yaratılıyor, an be an.

D: Ve bizim realitemize.

L: Evet, sizin uzay ve zamanınıza.

D: Yeni Dünya oluşturulurken, Eski Dünya yine de kalacak. Biz başlangıçta ikiye ayrılacak diye düşünmüştük.

L: Hayır, bu, küllerinden yeniden doğan Anka kuşu gibi. (Güldü) Sadece bu, bazı insanlar için oldukça korkutucu, çünkü Anka kuşunun küllerinden doğmasının, gezegenin de kül olacağı anlamına geldiğini sanıyorlar.

D: Ve bu da bir felaket olmalı. Bütün olumsuzluklar, farklı afetler Eski Dünya'da olacak. (Evet) Biz hepimiz yeniye gidiyoruz.

L: Doğru. Hepimizde büyüme sancıları var.

D: Hatta farkı anlayamayacağımız söylendi. Öylece birden bire olmayacak...HOP, oradayız.

L: Hayır. Orada olduğunuzu kendinizi nasıl hissettiğinizle anlayacaksınız. Yaşam daha yumuşak, nazık, tatlı, mutlu geliyorsa. Daha neşe dolu hissediyorsanız, o zaman anlayacaksınız.

D: Yeni Dünya'ya mı geçiyoruz?

L: Evet, bu yıllardır devam ediyor. Oradayız...oradaydık. Yapmak isteyeceğiniz en son şey, psişik zihninizin menteşelerini sökmek...zihnin bedenle birlikte yolculuk yapmasını istiyorsunuz. Eğer onları sökerseniz, o zaman herşey dağılır. Bu yüzden, bu değişim herkesin yavaşça adapte olmasına izin veriyor, uysal bir adaptasyon.

D: Diğerlerinin yarattıkları şeylerle kalacağı söylendi bana, ve bunun sorun olmadığı.

L: Evet. Bunda sorun yok, çünkü bunun hepsi öğrenmek. Neyi takdir ettiğinizi nasıl bilirsiniz? Eğer acı çekmemişseniz neşenin ne hissettirdiğini nasıl bilebilirsiniz? Birşeyi hissedene kadar o bir kavramdır, ama hayır, bunu tekrar tekrar hissetmek zorunda değilsiniz. Bu kadarı da fazla olur.

D: Yeni Dünya hakkında ne diyorsunuz?

J: Katmanlar görüyorum. Katmanlar, katmanlar, katmanlar ve katmanlar, soğan kabukları gibiler. Ve onları görebiliyorsunuz ve istediğiniz katmanı seçebilirsiniz. Ve dışa doğru gittikçe daha hafifliyor. İç kısma doğru gidip çekirdeğe yaklaştıkça, orası daha yoğun. Çok yoğun ve çok benzer görünecek olan yer burası. Birçok duygunun olduğu yer burası ve burası kızıl görünüyor, kıpkırmızı gibi. Ve sonra dışarıya doğru gittikçe daha çok aydınlanıyor, daha da çok aydınlanıyor ve daha saydam oluyor. Sadece

daha aydınlık ve çok kolay hareket edebiliyorsun. Süzülür gibi.

D: Gerçekten de iki tane Dünya mı var...Eski Dünya ve Yeni Dünya? Hep ayrılacaklarını söylüyorlar.

J: Yeni Dünya'nın çok hafif olması anlamında ayrılıyorlar. Bunun üzerindeki herşey çok hafif ve uzaklaşıyor. Ve o huzurlu ve süzülüyor, bu tamamiyle farklı bir kavram ve düşünce yapısı. Duygular var, ama bu farklı bir duygu yelpazesi. Ama öfke değil. Ağır ve yoğun duygular yok. Işık var. Bu türde bir ayrılık. Duygularınızın ayrışması var ve bu duyguları ayırttığınızda, bu sizin kim olduğunuzu belli ediyor. Nasıl hissettiğinizi ayırıyor ve bu sizi daha aydınlık bir insan yapıyor, bu da sizi ışık olan o yere götürüyor. O anlamda bir ayrılma ve bu ikisi artık beraber değiller. Ancak bu, tamamen farklı katmanlar gibi. Aralarında da katmanlar var, bu yüzden aşırılıklar var. En dışta, muhtemelen bu hafif, hafif, çok hafif Dünya'nın özü var ve bir de muhtemelen eski Dünyanın özü olan merkez var. Burada çok kırmızılık var—kıpkırmızı görünmeye devam ediyor—bu, öfke ve ağır duygular, ağır düşünceler, ağır hisler ve benzer şeyler, ama diğer tarafta olan, diğeri hafif. Ama aralarında seçebileceğiniz tüm bu katmanlar var. Onlarla birlikte hareket ediyorsunuz...onların arasından geçiyorsunuz ve sonra bir noktada seçmeye devam ediyorsunuz. "Ah, bir seçim var...seçimler." Seçimler yapıyorsunuz ve bu seçimler sizi bu katmanlardan geçiriyor. Ve siz, o ya da bu diye seçiminizi yaptıkça, bu da onları birbirinden ayırıyor.

D: Ayrılık burada mı devreye giriyor?

J: Ayrılık bu. Seçmeye devam ediyorsunuz ve ışığı seçtiğiniz zaman, o yöne gidiyorsunuz. Sıkıcı duyguları, sıkıcı hisleri ve o tür şeyleri seçerseniz, o zaman da bu yöne gidirsiniz. Gerçi katmanlar arasında, ileri-geri gidilip gelinen epey bir süre var. Bu size, burada seçimlerin olduğunu göstermek için. Bu "ya yap, ya öl" ya da "sağa ya da sola" git, ya da "ya şimdi, ya asla" türü bir şey değil. Seçim yapmanın sizin elinizde olan birşey olduğunu görmeniz için bunların arasında dolaşıyorsunuz. Bunun olabildiğini sağlamak sizin elinizde. Kendi Yeni Dünya'nızı ya da Eski Dünya'nızı yaratmak sizin elinizde. Bu, sizin realitenizi istediğiniz şekilde yaratmanız için.

D: Evrenin tarihinde bunun, bütün gezegenin farklı bir boyuta geçişinin, ilk kez olduğunu söyleyip duruyorlar.

J: Bu çok güzel. Farklı birşey. Bazı uygarlıklar bunu daha önce yaptılar. insanlar, bireyler tek başına bunu yaptılar.

D: Gezegen için ilk olduğunu söylüyorlar.

J: Çünkü bu sefer gezegen de buna katılıyor. O da bir varlık. Bunu yapmak istiyor ve bu yüzden, onun da arasında yavaş yavaş ilerlediği tüm bu katmanları yarattı, yani bunlar O'nun yapmakta olduğu seçimler. O da bizim yaptığımız şeyi, aynı şeyi yapıyor, biz onunla birlikte yapıyoruz. Hepimiz bunu yapıyoruz, bu yüzden Dünya'nın bu kadar çok katmanı var, çünkü O da bunu yapıyor. Bu birden, HOOOP! demek değil. Bu bir hareket ve bu katmanlar var, insanlar duygularıyla ortalıkta dolaştıkça, o zaman bu farklı seviyelerin değişik katmanları arasında dolaşıyorlar. Ve böylece biz, ışığı, neşeyi, kolaylığı, pürüzsüzlüğü seçmeye devam ettikçe...bu bizi de harekete geçiriyor. Bizi giderek yaklaştırmaya devam ediyor. Seçtiğiniz zaman düşünmeye başlıyorsunuz, "Biliyor musun, ben bunun verdiği hissi diğerinden daha çok beğeniyorum." Böylece sizi o yöne daha çok götürecek seçimler yapmaya başlıyorsunuz. Denemeye devam etmelisiniz. Bu yöne doğru iki adım atmış olabilirsiniz ve sonra bir adım geri gelip düşünebilirsiniz, "Bunun bana hissettirdiğini sevmedim. Hadi öbür tarafa gidelim." Bunlar sizin katmanlarınız. Bu yüzden aşamalı. Ve siz bütün bunda, kontrolün ne kadar sizde olduğunu anlamaya başlıyorsunuz, hepsi bundan ibaret, size bunun kontrolünüz dahilinde olduğunu göstermek için. Hepsi sizin denetiminizde. Hepsi sizin yaratımınız. Hepsi sizin realiteniz. Hepsi sizin yaratımınız, yaratmak istediğiniz her neyse, böylece onun içine gidiyorsunuz ve her insan bu deneyimi yaşıyor. Bunun ne kadar fazla farkında olursanız, bu deneyim o kadar eğlenceli olabilir, çünkü bilinçle ilerleyebilirsiniz ve yaptığınızın farkında olursunuz.

D: Son dönemde kuşlarla ilgili gizemli birşey oldu. Kuşların gökyüzünden yere düştüğünü söylediler. Ve başka bir seansda bana, bunun sadece Arkansas'da değil, Dünya'nın her yerinde olduğu söylendi. Bunun hakkında söyleyeceğiniz birşey var mı?

J: Sen bunu söylediğinde, Dünya'da bir hareket olduğunu gördüm. Sanki bu...(el hareketleri yaptı) neredeyse bir sarsılma gibi, ama biz Dünya üzerinde bunu hissetmedik. Fakat sarsıntı gibiydi ve sarsıldığında, bu dış katmanlarında oldu. Orada bir yer değiştirme oldu. Değişim oldu ve bunu yaptığında, bu tür bir şey yarattı— bunu nasıl tarif edersiniz?

D: Bir çeşit şok dalgası mı?

J: Ona benzer birşey. Adeta atmosferde bir darbe gibi. Adeta havada bir deprem gibi.

D: Yankılanma mı?

J: Daha ziyade titreşim. Bir çatlak! Burada hareket etti, ama başka bir

yerde hareket etmedi ve bu da deprem gibi birşey yarattı. O katmandaki, o kısımdaki herhangi birşey, hassas olan herhangi birşey...evet, onlar hassaslar. Madenlerdeki kanaryalar gibi. Bu size bir ikazdı. Bu size birşeyin olduğunun sinyaliydi, çünkü hayvanlar çok hassaslar. Onlar her zaman bağlantıdalar.

D: Bize bunun enerji olduğu ve onlar küçük olduğu için enerji değişimlerini kaldıramıyorlar dendi. Ama daha sonra bir sorum oldu. Evet, bu kuşları etkiledi, ama bütün kuşları öldürmedi, sadece belli yerlerdeki belli tip kuşlar etkilendi.

J: Belki de belli tür kuşlar daha hassas olduğu içindir...belirli bir kuş cinsi, o zaman daha hassas olmuş olabilir.

D: Belli tür titreşimlere mi? (Evet) Ama o cins kuşların hepsini öldürmedi.

J: Hayır. Sanırım bu, nerede oldukları ile alakalıydı. Yani bu deprem gibi. Tam olduğu yerde hasar yapar. Ve bu da onun olduğu yerdi, o katman, o seviye, bunun olduğu yer belirli yerleri etkiliyordu. Bütün gezegenin etrafında olmadı. Bir kısmında oldu ve bu kısım belli yerlere bağlıydı ve o bölgeler etkilendi.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

YENİ BEDENLER

Bükümlü Evren serisi kitaplarımdan alınan, çeşitli seanslarda farklı danışanlardan gelen, Yeni Dünya ile ilgili bilgiler:

V. nin bedeninden konuşan varlığın kalın, pürüzlü bir sesi vardı:

V: Bütün amaç insanların bir parça daha gelişmesini sağlamak. Ve bu seviyeyi birazcık daha yükseltmeliyiz. Ve bunu yaptığımız zaman, bu değişimi yaratabilir ve bunu onlar için kolaylaştırabiliriz. Geride kalacak olanlar bizim değiştiremediklerimizdir. Dehşet verici olacak. Onların bunu görmesini sağlayamıyoruz. Onların sevmesini sağlayamıyoruz.

D: O zaman diğer dünyaya gidecek olanlar, diğerleri, değişecek olanlar mı?

Başka bir Dünya'ya?

V: Dünya başka bir boyuta genişleyecek gibi. Bakalım bunu size nasıl açıklayabilirim. Anlayacakmısınız bilmiyorum ama, yükseltir gibi, farklı bir titreşime yükselteceğiz gibi. Ne olduğunu görebilecekler, ama artık onlara yardım edemeyeceğiz.

D: Ayrılma gibi birşey mi? Yani iki Dünya'nın ayrılması, bunu mu demek istiyorsunuz?

V: Hayır, hayır. Bu, boyut değiştirmek. Buradan oraya gideceğiz. Ve değişemeyenler geride bırakılacaklar.

D: Öbür boyuta gittiğimizde, o fiziksel bir Dünya mı olacak?

V: Aynı şimdi olduğumuz gibi olacak.

D: İki Dünya ile bunu demek istedim.

V: Evet, evet. Ama onlar bizi farketmeyecekler. Tanrı onlara yardım etsin. Onlar için çok korkunç olacak.

D: Ne olup bittiğini bilmeyecekler mi?

V: Hayır, bilecekler. Önemli olan da bu. Bilecekler, ama titreşimlerini değiştirmek için çok geç olacak. Bir saniyede değiştiremezler. Bir zaman sürecinde değiştirmeleri gerekiyor. Uzun zamandır bunun üzerinde çalışıyorduk. Enerji, bedenden içeriye sızmalı ve bedeninde çalışmalı ve senin titreşimini yavaşça değiştirmeli ve yükseltmeli. Ve bu olduğunda, onlar için çok geç olacak, gerçi bunu görecekler. Ölecekler, ama bunu

görecekler ve bundan ders alacaklar.

D: O dünya hâlâ varolacak, ama farklı mı olacak?

V: Çok iyi olmayacak, hayır, çok iyi değil. O dünyada pek birşey kalmayacak. Çok şey kalmayacak.

D: O zaman birçok insan ölecek mi?

V: Evet. Ama sanırım çoğunun ölümü acısız olacak. Sanırım ne olup bittiğini görebilecek kadar uzun yaşayacaklar. Ve sanırım Tanrı onları korkunç bir travma açısından koruyacak. Öyle olması için dua edeceğim.

D: Ama yeni titreşime geçiş yapan diğerleri, tamamen benzer fiziksel dünyayla beraber...

V: (Sözümü kesti) Evet, ama bazıları değişimi yaptıklarının farkında bile olmayacaklar. Bazıları farkında olacaklar. Bu değişime yönelik çalışma yapıyor olanlar farkedecekler.

D: Onlar geride bırakılan insanlar olduğunu bilecekler mi?

V: Sanmıyorum. Değişimin meydana geldiğinin farkındalığı olacak. Bunun bilinçli bir farkındalık mı olacağından emin değilim. Bir düşüneyim. (Durdu) Bu boyuta gideceğiz ve bunu bileceğiz. Ama bazıları bilmeyecekler. Birşeyler hissedecekler. Bir farklılık hissedecekler. Adeta temizlik, berraklık gibi. Bir tazelik, bir farklılık. Ne olduğunu biliyorum. Farklı hissedecekler. Sevgi hissedecekler.

D: Yani onun üzerinde çalışmadıkları halde, onunla birlikte alınıp götürülecekler mi?

V: Evet, çünkü buna hazırlar.

D: Ve diğerleri hazır olmayacaklar...

V: Onlar hazır değil, değiller.

D: Yani negatiflikte mi bırakıldılar? O zamanda tüm dünyanın değişeceğini söylediniz.

V: Evet, devam edebilenler, buna geçebilenler, gidecekler. Ve bunu yapamayanlar, gidemeyecekler. Ve onlar için çok korkunç olacak.

D: Ve iki ayrı dünya gibi olacak.

V: Evet, aynı varolan iki dünya, ama birbirinden haberdar değiller.

D: Farklı bir boyutta olduğun zaman, diğer boyutun her zaman farkında olmadığını biliyorum. Ama sizin aktarmak istediğiniz mesaj, hâlâ yapabiliyorken, mümkün olan daha çok insanı götürebilmek için, sevgiyle ilgili bu bilgiyi yaymamız gerektiği.

V: Anahtar sevgi. Çünkü Tanrı sevgidir. Ve sevgi Tanrıdır. Ve sevgi en yüce güçtür. Ve yaşamlarımızda hissetmek istediğimiz budur. Birbirimize vermemiz ve hissetmemiz gereken bu.

D: Evet, sevgi her zaman anahtar olmuştur. Yani, onları da birlikte götürebilmek için, mümkün olduğu kadar çok insana anlatmaya çalışıyorlar Acil olan bu.

V: Acil olan, zamanımızın bitmiş olması. Hazır olun. Efendim, ne? Ona ne diyeyim?

Birisini dinliyordu. Mırıldanma sesleri vardı, sonra kalın ve pürüzlü ses geri döndü.

V: Sana...hazır ol dememi söylüyor. Yakında gelecek olan değişikliklere hazır ol. Şimdi yaklaştı. Hazır ol...O iyi bir araç değil. Bunu daha önce yapmadı. Sana iletilmek üzere düşüncelerimi ondan geçiremiyorum. Bunun üzerinde çalışmam lazım. Hadi aracı temizleyelim. Ha, evet! Ah.. orada. Şimdi daha iyi.

D: Bana ne söylemek istiyorsunuz?

V: Bütün insanlığa yardım etmelisin. Yakında olacakları onlara söyle. Değişiklikler, boyutsal değişim. Seni duyanlar duyacak. Onlar boyutsal değişime hazır olacaklar. (Onun normal sesi geri döndü) Duyamayanlar, zaten bunu kabul etmeyecekler, bu yüzden (Güldü) bizim deli olduğumuzu düşünecekler. Ama diğerleri bunu bilmeyebilir ve bu, içlerindeki bir kıvılcıma dokunacak. Bu olduğunda, hazır olacaklar ve değişimi yapabilecekler. Değişimin geleceğini bilmeyenlere eğer bunu söylersek, ki bu zaten onların içinde var. Değişim olduğu zaman bu dışarı çıkacak ve hazır olacaklar.

D: Değişimi yapan bizler, yaşamımıza şimdi olduğu gibi mi devam edeceğiz?

V: Hayır, hayır, daha iyi olacak. Farklı. Daha uzun.

D: Fiziksel olarak yaşamaya devam edecek miyiz?

V: O boyutta fiziksel bir yaşam, evet. Ama bu boyutta fiziksel yaşam değil.

D: Ben demek istiyorum ki, eğer değişimi yaparsak, biz...

V: (Sözümü kesti) Yani yaşayacak mısınız, yoksa ölecek misiniz, onu mu demek istiyorsun?

D: Yaşam şu an bildiğimiz gibi mi olacak?

V: Evet, bazıları farkında bile olmayacaklar. Bak, kafalarına koyduğumuz o küçük şey, onların boyutsal değişimi yapmasına yardım edecek, hatta bunu bilmeyebilirler. Ama bir yıkım olduğunu bilecekler. Yıkımı görecekler. Ne olduğunu görecekler ve ölmüş bedenleri görecekler, ama

bu değişimi yaptıklarını bilmeyecekler. Kendilerinin ölmemiş olma sebebinin değişimi yaptıkları ve değişimin onları etkilemediği gerçeğinin farkında olmayacaklar.

D: Kafalara konulmuş olan birşeyden bahsettiniz. İmplant mı demek istiyorsunuz?

V: Hayır, hayır, hayır. Bir tohum, bir düşünce demek istiyorum. Bilinçli olarak bilmiyorlar, ama içlerinde, bu onlara yardım edecek. Bu, zamanı geldiğinde bilinçaltılarının çoktan kabul etmiş olacağı bir kıvılcım gibi.

D: Daha uzun yaşayacağımızı duymuştum?

V: Daha uzun, daha iyi. Öğreneceksiniz. Koşullar daha iyi olacak. Kısa bir zaman sonra insanlar daha fazlasını öğrenecekler. Daha fazlasını bilecekler. Herşeyin daha çok farkında olacaklar. Böyle olacak. Değişimi ne zaman yapacaklarını bilmeyebilirler, ama sonradan bunu öğrenecekler. Bir zaman sonra ne olduğunu anlayacaklar.

D: Ve hazır olmayanlar diğer Dünya'da bırakılacaklar.

V: Evet, gidecekler.

D: Ve her iki yerde de birçoğu, dramatik birşeyin olduğunu anlamayacaklar bile.

V: Diğer tarafta olanlar bilecekler. Ölmüş olacaklar. Ama bilecekler, çünkü aldıkları ders bu. Öldüklerinde bilecekler. Gerçeği görecekler. Ve kaybettikleri fırsatı görecekler, ama bundan ders alacaklar.

D: Bana ayrıca, reenkarne olduklarında, eğer negatiflikleri, ödenmesi gereken karmaları varsa, bir daha Dünya'ya gelmeyecekleri, çünkü Dünya'nın çok fazla değişmiş olacağı söylendi.

V: Değişmedikleri sürece buraya gelmelerine izin verilmeyecek.

Değişikliği yapmadıkları sürece.

D: Karmaları üzerinde çalışmak için başka bir yere gideceklerini duydum, çünkü fırsatı kaçırmış olacaklar.

V: Evet. Bazıları gidecekler. Ve bazılarına da geri gelmek için bir fırsat verilebilir. Ama bu zaman alacak, çok, çok uzun bir zaman.

D: Ama bu arada, bizler ilerleyip yeni şeyler öğreneceğiz ve yepyeni bir dünyada aşama kaydedeceğiz.

V: Ne güzel bir yaşam. Işık ve barış dünyası. İnsanların birarada yaşayıp, birbirlerini sevdiği bir dünya.

D: Ama bu, yine de şimdi olduğu gibi ailelerimizle, evlerimizle birlikte, fiziksel bir dünya olacak.

V: Daha akıllı bir dünya.

D: (Güldüm) Bunu anlayabiliyorum.

Açıklanamayan fiziksel belirtiler deneyimleyen başka bir danışan, bedeni şu şekilde tanımladı:

S: Kendini daha çok gelecekteki bedeniyle tanımlıyor. Henüz o bedene tam olarak yerleşmedi, ancak orada. Ve bu gelecekteki beden, onun özünü, ya da onun parçalarını alıyor. Ve bu gelecekteki bedene alışsın diye, onun parçalarını birleştiriyor ya da yukarı doğru kaldırıyor.

D: Beden fiziksel olarak değişiyor mu?

S: Kısmen, evet. Daha güçlü ve daha genç olacak. Şimdi içinde olduğu beden şifalandırılıp, yeniden yapılabilir, ama gelecekteki bedene ihtiyacı var. Daha hafif olacak. Daha yetenekli. Şimdiden bunu hissediyor ve özü bu gelecekteki bedeniyle birleşiyor ve yukarı çekiliyor.

D: Yani şu anda var olan bedeni değiştirilecek mi?

S: Esas olarak geride bırakılacak. Dönüştürülecek ve gerekli olmayan bazı parçaları olmayacak.

D: Yani bir bedeni bırakıp ötekine geçmek gibi değil, öyle mi?

S: Hayır. Aslında yeni beden ve eski beden yavaş yavaş birleştirilecek. Ama eski bedende olan ve gerekli olmayacak bazı parçalar var, onlar geride bırakılacak. Sadece parçalara ayrılacak.

Bu herhalde oldukça yavaş olacak ve bu farkı anlamayacağız bile. Beden uyum sağlamaya çalışırken bazılarının hissettiği fiziksel belirtilerin dışında. Bana yaşlı nesillerin, bedende birşeyler olduğunu daha fazla farkında olacağı söylendi. Buna rağmen endişe etmek bir fayda sağlamıyor, Bu şimdi, Yeni Dünya'nın evrimleşmesinin bir parçası olarak herkeste olan doğal bir işlem.

Avustralya'daki bir danışanımdan daha fazlası:

C: Bu bir araba gibi. Eski gövdeyi olan bir araba düşünün. Kullandığınız o aynı eski araba. Sonra ona yeni bir motor takıyorsunuz. Ve hâlâ aynı görüldüğü halde, araba aniden daha farklı bir performans sergiliyor. Sonra, başka bir motor alıp yeniden değiştiriyorsunuz. Ve araba daha hızlı,

daha hızlı, daha parlak, daha akıllı olmaya başlıyor. Bir bakmışsınız araba öylesine güzel şeyler yapıyor ki, gövdesi de değişmeye başlıyor. Sanki yeni motorun enerjisi bedeni düzeltmeye başlıyor. Bir bakıyorsun ki delikanlı spor bir arabaya dönüşmüş. Harika, parlak, çekici bir araca. Ve hepsi bu. Gelen enerjilerin aracı dönüştürebilme yeteneği var. Ve farklı olmaya başlayacak. Farklı görünecek. Şeye benzeyecek...yani, *daha genç* geliyor aklıma. Daha akıllı ve genç görünecek. Bedenin hücreleri, bedenin titreşimi değişiyor ve gelmekte olan enerjinin titreşimi ile eşleşiyor. Fiziksel değişiklikler de daha sonra yapılacak.

D: O fiziksel değişiklikler neler olacak?

C: Ah! Beden daha *hafif* olarak değişecek. Ve daha *uzun* görünecek diye bir bilgi geliyor. Bu, daha uzun boylu *olacak* demek değil. Ama içindeki enerji bir şekilde dışarıdan görünür olacak. Ve bu da bedeni daha uzun boylu, uzamış, daha ince gösterecek. Ve daha şeffaf olacak.

D: Şeffaf mı?

C: Evet. Bu öncü bir model.

D: Dünya'daki insanlar bu şekilde mi evrimleşecekler? (Evet) Herkes bu değişiklikleri yapacak mı?

C: Evet, çünkü bütün insanlara bu seçenek verilecek. Eğer Dünya ile birlikte evrim yapmak istiyorlarsa, bu yeni insana dönüşecekler. Farklı görünecek. Ve bu deney bununla alakalı. Bu yüzden Christine ve diğerleri, Dünya ile birlikte evrim yapmak istemeyenleri çıkarıyorlar. Onlar terkedecekler. (Ağlar gibiydi) Ve onlar ailelerine çok acı veriyorlar. Ama geride kalacak olan insanlar ışığa sahip olmalılar. Bu çok büyük bir görev. Boşanmak ve bu şeylerden ayrılmak *şimdi* gerçekleşiyor. Ve bunlar, temizlik tamamlanana kadar olmaya devam edecek. Burada kalacak olanlar, insan *ırkını* çok yeni ve farklı bir uygarlığa taşıyorlar. Bu insanlar bir felaket olduğunda onun içine çekilmeyip, ışığa sahip olabilecekler mi diye deneniyorlar. Gezegenle birlikte ilerleyecek insanlar bunlar.

D: Neredeyse son bir sınav gibi mi?

C: Evet. Sınav şimdi devam ediyor. Her kimin neyle test edilmesi gerekiyorsa, bu programa katılım yapabilme kapasiteleri var mı diye; bağılılıkları ne kadar sağlam diye. Hizmet etmeye ne kadar istekliler diye. Bütün bunlar ölçülüyor.

D: Yani her biri kendi bireysel sınavlarından mı geçiyorlar?

C: Evet. Ve bunu şimdi zor bulanlar, kalacak olanlar. Bu sınavlardan geçenler onlar. Ama bazıları üstesinden gelemiyor.

D: Onlar sınavı geçemiyorlar.

C: Hayır. Geçemeyen bazı insanlar var.

D: Bu bana başkaları tarafından da söylendi, bazıları geride bırakılacaklar. (Evet) Ve bu bana acımasızlık gibi geldi.

C: Hayır, bu acımasızlık değil, çünkü her ruha seçme şansı verildi. Ve eğer ilerlemeyip, evrimleşmeyeceklerse, bunu yapmayı seçmedikleri için olacak. Ve bunda sorun yok. Çünkü bu bir oyun. Onlar Eski Dünyada kalacaklar. Yeni Dünya çok güzel. Mümkün olduğunu düşünemeyeceğiniz renkleri, hayvanları ve çiçekleri göreceksiniz orada. Mükemmel yiyecekler olan meyvalar göreceksiniz. Pişirilmesi gerekmiyor. Olduğu gibi yeniyor. Ve varlığın beslenmesi için gereken herşey orada var. Bu yeni yiyecekler Yıldız İnsanların yardımıyla geliştiriliyor.

D: Bu sebze ve meyvalardan şimdi Dünya'da yok mu?

C: Yok. Onlar bir şekilde mutasyonlar. Ne yapıldığına dair, mesela kremalı elma görüyorum. "Kremalı elma" adlı bir meyvamız olacak. Bu elmaya benzemiyor. Dış kısmı pürüzlü ve iki portakalın birleşimi büyüklüğünde. Ve içini açıyorsun. İç kreması gibi. Bu bir meyva, ama aynı zamanda yemek. Sadece meyva değil, krema gibi başka bir yiyecek onun içine konmuş. Bu, gelecekteki yiyecekler için bir örnek. Yani bu yiyecekler duyulara haz verecek. Beden için yararlı ve besleyici,—''beden'' demeye başladığım zaman durduruluyorum. Ve bana ''varlık'' de deniyor. Bunlar varlık için besleyici olacak. Ve şimdi pişirmemiz gereken şeyler—mesela kremayı pişirmeniz gerekir—bu meyvaların içine koyulacak. Bu, gezegene yardım etmekle ve elektirik ve enerji tüketimini azaltmakla alakalı. Yani meyvalar bize ihtiyacımız olanı verecekler.

D: İnsanların gıdalara, beden için sağlıklı olmayan çok şey yaptığını duydum.

C: Doğru. Dünyaya organik gıdalar geliyor ve organik tarımcılar da Dünya evrim programına ayak uyduruyorlar. Onlar bu yüzden buradalar. Ve bununla ilgili bilincin yükseltilmesinin sebebi bu, çünkü insanlar doğru bir şekilde nasıl yetiştireceğini öğrenmeli. Ve Rudolph Steiner okulları çocuklara bunu öğretiyor. Böylece, Yeni Dünya ile birlikte olacak çocuklar bunu bilecekler. Ve şimdi bu çocuklar üniversitelerde ve enstitülerde ders veriyorlar ve insanları bundan haberdar ediyorlar. Görüyorsunuz, yeni Dünya bu boyutta değil. Yeni Dünya başka bir boyuttur. Ve biz bu yeni boyuta geçeceğiz. Ve bu yeni boyutta, gövdeleri turuncu ve mor olan ağaçlar olacak. Güzel nehirler ve şelaleler olacak. Ve enerji geri getirilecek. Akarsularda ve kayaların ve kumsalların üzerinde akan sular da enerji olacak. Ve bu, Dünya'ya ulaşıyor. Enerji yaratıyor ve

bu, dünyada düzeltilecek. Bu akarsuların çoğu seyredilebilir ve hoş olmaları için düzeltildi. Bu da Dünya'nın enerjisini alıyor. Dünya temizlenecek. Su görüyorum.

D: Bunun, Dünya'nın değişip yeni boyuta evrimleşmesinden önce mi olması gerekiyor ?

C: Buna adım attığımızı görüyorum.(Şaşırdı) Ah! Gördüğüm şey, yeni boyutlara geçecek olan insanların, bu yeni dünyaya adım atacakları.

D: Diğerleri temizlenirken mi?

C: Evet, evet.

D: Temizlik olurken, suyla ilgili ne görüyorsunuz?

C: (Büyük bir iç çekti) Bu bana gösterilmeyecek.

D: Görmeyi istemiyorlar mı?

C: Hayır, bunu bana göstermeyecekler. Bana gösterdikleri...bir delik? Ve biz içinden geçiyoruz. Şimdiki Dünya'ya *benziyor*, ama farklı renklerde, içine giriyoruz. Farklı dokularda. *İlk başta* aynı gibi görünüyor. Ama sadece ilk başta. Sonra etrafa bakıyoruz ve aynı olmadığını görüyoruz. Gözlerimizin önünde değişiyor. Ve öylesine güzel ki.

D: Ama bu ruh alemi değil, değil mi? Çünkü ruh alemi de çok güzel olarak tarif ediliyor.

C: Hayır, bu yeni Dünya. Ruh alemi değil. Bu beşinci boyuttaki Dünya. Bazıları diğerlerinden önce geçecek, şimdi sana Christine'in birçok kez oraya gittiğini söylemem isteniyor. Şimdi oraya gidecek olan bir grup var. Ve Christine daha fazlasını oraya götürecektir. Ve temelli gidene kadar bir süre gidip gelecekler.

D: O zaman diğerleri eski Dünya'da mı bırakılacaklar?

C: Evet, kalmayı seçenler kalacaklar.

D: Onlar çok sıkıntılı zamanlardan geçecekler, değil mi?

C: Evet, bütün gezegen. (Şaşırdı) Şu an bütün gezegenin patladığını gördüm. Bu çok korkunç, değil mi?

D: Sence bu ne anlama geliyor?

C: Bilmiyorum. Sadece patladığını gördüm. Ama yeni Dünya'yı gördüm. Ahenk ve barışın olduğu, beşinci boyuttaki bu güzel yeri.

D: Sana gezegenin patladığını gösterdiklerinde, bu sadece sembolik miydi?

Yani öbür tarafa geçenler için o Dünya'nın artık var olmayacağı anlamında mı?

C:Öbür tarafa geçenler ne olduğunu seyreliyorlar. Görebiliyorlar. Şimdi, bu patlayacak mı? Bana diyorlar ki, "Ne olacağına takılıp kalma, çünkü

ışığa odaklanmalısın.” Ve yeni Dünya’da olacak insanlar için zor olan da bu. Onlar için zor olan, olacak herhangi hiç birşeye takılıp kalmamak, çünkü bizi üçüncü boyuta geri çeken bu. İlerleme yolunda olan birçok insana bu oldu. Geriye doğru çekildiler, çünkü korkuya ve üzüntüye, pişmanlığa ve karanlık şeylere takılıp kaldılar. Bu yüzden, ”Bilmeniz gerekmiyor, çünkü bilmenizin hiç bir faydası olmayacak.” diyorlar. Yani aslında dedikleri, “ İyi şeylere odaklan.” Dünya’daki birçok insanın geçiş yapacağı bu harika yeni yaşama, yeni boyut olgusuna odaklan. Zaten bunlar yeni dünyaya geçiyorlar.

D: Bana, her ne zaman geçersen, şu anda içinde olduğun fiziksel bedende olacağın söylendi. Sadece değişeceksin dendi.

C: Evet, aynı bedende olacaksınız, ancak bu değişecek.

D: Yani bu, ölmeden ya da bedeni terketmeden yapılabilir. Tamamen farklı bir şey.

C: Evet, sadece karşıya geçiyoruz. Christine bunu daha önce yaptı, ve nasıl yapılacağını biliyor. Bunu yaptı ve bunu anlayabiliyor.

D: Ama ne olup bittiğini bilmeyen birçok insan olacağı için, bu üzücü olacak. Öğretildikleri din dışında hiç bir şeyden haberi olmayan birçok — ‘sıradan’ — demek istiyorum— insanla çok zor olacak. Diğerinin de, mümkün olduğunu bilmeyecekler.

C: Evet, ama onlar sıradan değiller. Sadece sıradan görünüyorlar.

Taktıkları bir maske. Değişiyorlar.

D: Ama hâlâ bunları düşünmemiş bile olan birçok insan var.

C: Evet, ama uyanmamayı seçecekler ve bu onların seçimi. Buna saygı duymalıyız. Dünya’daki herkes gibi onlara da seçim şansı verildi ve onlar bu seçimi yaptılar. Ve bunda sorun yok. Sorun değil.

D: Yani negatif karmaları üzerinde çalışmak üzere başka yere gitmeleri gerekirse, bu, onların evriminin bir parçası olacak. (Evet) Peki insanların çoğunun bir sonraki boyuta evrimleştiğini görüyor musunuz?

C: Hayır. Çoğunluk değil. Ve sayılar, bir dereceye kadar önemli değil, çünkü her ne olacaksa olacak. Uyanabilecek ve yolculuğu yapacak *daha fazla* insan olursa, daha fazla insan olacak. Bir çoğunuz bu görevi bu yüzden yapıyorsunuz. İnsanların kafasını bu yolculuğa açmak ve korkmaktan vazgeçmelerine yardımcı olmak için. Ve herşeyin mümkün olduğu o boşluğa adım atmak için. *Karanlığın* bulunduğu yer. Sizin hepinizin yaptığı bu. Ve yapmanız gerekiyor. Ve her konuştuğunuz insan da, daha sonra gidip aynısını yapıyor. Bunun farkında olmayabilirsiniz, ama Mesih gibi davranıyorsunuz. Her konuştuğunuz kişi mürit oluyor ve

onlar da gidip başkalarını uyandırıyorlar. Yani bu işe yarıyor. Ve bu yakında. Bunun hepsi yakın bir zamanda oluyor.

D: Zaman aralığı hakkında bir fikriniz var mı?

C: Önümüzdeki birkaç sene— “karar noktası” diye birşey geliyor— içinde olacak. Bu “kopma” noktası olacak. Sanırım o vakte kadar karar vermemiş olanlar geride bırakılacak anlamına geliyor. Bu ciddi.

D: Ama dünyada buna hazır olmayan birçok toplumlar var. Geçiş yapamayacak birçok insan olduğunu düşünmem bu yüzden.

C: İnsanların bildiğinden daha fazlası oluyor. İnsanların zulmedildiği bazı ülkeleri görüyorum. Bunun yapılmasının sebebi spiritüelliği uyandırmak, çünkü zulüm buna sebep olur. İnsanlara zulüm yapıldığında, ya da ölümle yüz yüze geldiklerinde, ya da çok büyük bir kahramanlıkla karşı karşıya kaldıklarında bu, insanları uyandıran bir tetikleyicidir. Ve şu anda meydana gelen zulmün çoğunun amacı bu; insanların uyandığından emin olmak için. Yani bu, zulmün pozitif tarafı.

D: Bunu tetikleyen ya da hızlandıran birşey var mı?

C: Sanki bir perde indi gibi. Görmeme izin verilmiyor. Sadece birinin sonunun diğerinin başlangıcı olacağı söylendi.

D: Şu anda bizi savaşa sokmaya hazırlanıyorlar. (2002 yılı) Bununla bir ilgisi olduğunu düşünüyor musunuz?

C: (Derin bir iç çekti) Korkarım bu bir sınav. Birçok insanın sınandığını söyledim. O zaman farkına varmamıştım, ama şimdi anlıyorum, kendimizi bundan ayrı tutabilmemiz de bu sınavın bir parçası. Kendimizi yaratmamız gerekiyor gibi...herbirimiz birer evrenmişiz gibi. Evrenin bütün parçaları *burada* tutuluyor (elini bedeninin üzerine koydu). Ve bu evreni burada tutabilirsek...

D: Bu bedende mi?

C: Evet. Eğer onu huzurlu ve dengede tutarsak, o zaman sınavı geçiyoruz. O zaman herşeye dayanabiliriz. Ve dünyada olan bu şeylerin hepsi, aslında bütünü sınamak için, hepimizi.

D: Yani korkuya takılıp kalmayalım demek istiyorsunuz.

C: Evet. Televizyonu kapayın. Onu dinlemeyin. Gazete okumayın. Ona kendinizi kaptırmayın. Burada yarattığınız sizin dünyanız. (Tekrar bedenine dokundu)

D: Kendi bedeninde yarattığın.

C: Evet. Burada kendi alanınızda. Burası sizin kendi evreniniz. Eğer herkes kendi evreninde huzur ve ahenk yaratırsa, o zaman beşinci boyuttaki Dünya’da yarattıkları evren budur. Bu beden evreninde ne kadar

çok insan huzur ve ahenk yaratırsa, beşinci boyuttaki yeni Dünya'da o kadar çok insan olacak. Beden evreninde huzur ve ahengi yaratamayanlar bu sınavı geçemiyorlar. Sınav bu.

D: Savaşın olmasını önlemek ya da onu hafifletmek için, bunu yapmaya çalışıyoruz.

C: Ne olacağının önemi olmadığı söyleniyor bana, çünkü bunun hepsi bir oyun. Hepsi bir piyes. Ve olan herşey bir sebepten dolayı oluyor. Ve şu anda bunun sebebi, evrimlerinde nerede olduklarını anlamak için her bir insani sınamak. Yani burada (bedende) huzur ve ışığı tutabilirsek, savaş olacak mı, olmayacak mı diye endişelenmemize gerek yok. Bunun hepsi zaten bir illüzyon.

D: Ama şu anda oldukça gerçek gibi gözüküyor ve son derece korkunç sonuçlara sebep olabilir.

C: Evet, ama bu her bir birey için korku. Bizim görevimiz, her bireyin *burada* (beden) huzuru bulabilmesi. Ve sonra, kendi beden evrenlerinde huzur ve ahenk olan daha çok insanı biraraya getirdiğinizde, tabii ki o zaman karanlık yerine o yayılacak. Ve bu da yepyeni bir dünya yaratıyor. Tüm bu bilgiler çalışmalarının başında sana verilseydi, o zaman sana aşırı yüklenilmiş olurdu. “ Tam olarak ne olacağını size söylemeyeceğiz.” demelerinin sebebi de aynı. Tam olarak ne olacak *bilmiyoruz*. Ama bildiğimizi sana söylemeyeceğiz, çünkü bilmen gerekmiyor. Yapman gereken tek şey, buraya (beden) odaklanarak Dünya'daki cennetini yarat. Her insan Dünya üzerinde kendi cennetini yaratıyor. Yapman gerekenin hepsi bu. Ve Dünya'da kendi cennetlerini yaratan diğerleri ile bir araya gelmek. Ve sonra bu enerjiyi *dışarıya* yaymak. Ve bir bakmışssın, dünyayı değiştirmişsin. Dünya hakkında düşünmüyorsun bile. Odaklandığın her neyse onu yaratırsın. Barışı düşün. İnsanların anlaması gereken en önemli şey, odaklandıkları şeyin büyümesi. O zaman, eğer odaklanarak tahminleri istedikleri harika şeylerle değiştirirlerse ve onu geliştirirlerse, Dünya'da kendi cennetlerini yaratırlar. Ve bana senin *Bükümlü Evren (Birinci kitap)* kitabında, düşünce ile ilgili verdiğin bir tanım gösteriliyor. Sana bunu hatırlatmam söyleniyor. Greyfurt büyüklüğünde bir enerji topundan bahsediyorsun. Ve bu topun enerji telleri var. Ve yaşadığım sürece bunu değiştiriyorum. Enerji telleri birbirinin üzerinden çaprazlama geçiyorlar. Ve bu enerji telleri istedikleri şeyi yapabiliyorlar. Ayrılabilirler ve dört ayrı enerji teli olabilirler. Örülebilirler. Çoğalabilirler. Geri gidebilirler. Fermuar gibi kapatılabilirler. Mutlak surette herşeyi yapabilirler. Ve bu bir olasılık topu. Bir düşünceyi düşündüğünde, o

kaybolmuyor. Enerji teli haline geliyor. Enerji oluyor. Olasılık topuna dönüşüyor. Yani düşüncenin enerji olmasını düşünün. Ve ona *ne kadar çok enerji verirsiniz*, o kadar güçlenir. Ve sonra tezahür eder, *gerçek* olur. Fiziksel olarak yaratılır. Eğer barış olacağına dair bir düşünce gönderirseniz ve sonra “Ah, ama savaş gittikçe kötüleşiyor,” ya da “O politikacılar hata yapıyorlar” diye düşünürseniz, dışarıya yolladığınız pozitif enerjiyi zayıflatırsınız. Bu yüzden insanlara, pozitif enerjiyi göndermelerini ve sonra onu daha fazla, daha da fazla pozitif düşünceyle güçlendirmelerini öğretmeliyiz. Ve onlara, o negatif düşüncelerden biri akıllarına geldiğinde, onu sadece düşünmemekle kalmayıp, ayrıca pozitif bir düşünce ile değiştirmelerini de öğretmeliyiz. Böylece pozitif enerji olasılık topuna katkıda bulunabilsinler. Buna katkıda bulunuyorlar. Onlara bunu yapmayı öğretmeliyiz. Bunu nasıl yapacaklarını bilmiyorlar. Ve benim sana, o illüzyonu güçlendir demem isteniyor—neden bunu sana söylemem istendi bilmiyorum. Ama insanların, Orta Doğu’da olan bu çatışmanın bir film olduğunu düşünmesini sağlayabilirsek, bunun insanlara yardım edeceğini söylüyorlar. Sana söylememi istedikleri diğer birşey de, her etki için karşı bir tepki verebilecekleri. Ölüm olan yerde, doğum var. Ve herkesin, her türlü açgözlülükten ve hakimiyetten, maddiyatçılıktan vazgeçmesi *gerekiyor*. Bu görevi yapmalarına engel olan bütün bu konulardan vazgeçilmeli. Çünkü bu konular yeni Dünya’da hiçbir işe yaramayacak. Şu an olduğu gibi, paraya ihtiyaç olmayacak. O zaman neden canınızı sıkıyorsunuz? Dünya için, evren için çalışan bu kişilerin ihtiyaçları karşılanıyor ve karşılanmaya devam edilecek. İhtiyacınız olan size gelecek. Bu yüzden, ‘para kazanmak için çalışma’ etiğinden vazgeçmelisiniz. Siz Dünya’yı değiştirmek için çalışıyorsunuz. Siz bu durumu kurtarmak için çalışıyorsunuz. İtici güç burada olmalı. Sevgi ve hizmetten gelmeli. Ve bu çabayı en üst düzeye çıkarmamızın tek yolu budur. Sevgi ve hizmetten kaynaklanmalı, hırstan değil.

D: Bana sevginin en güçlü duygu olduğu söylendi.

C: Evet, sevgi iyileştirir.

Konferanslarımda insanlar bana hep, Yeni Dünya’ya geçebilmek için ne yapmaları gerektiğini soruyorlar? “Onlar” vazgeçilmesi gereken önemli iki şey olduğunu söylediler. Biri, yukarda da açıklandığı gibi, korku. Korku bir illüzyon ve aynı zamanda insanın sahip olduğu en güçlü duygu. Bundan kurtulunmalı, yoksa bu, sizi eski Dünyada tutar. İnsanlara sürekli sorgulamalarını söylüyorum. Duyduğunuz ya da okuduğunuz

herşeye inanmayın. Kendiniz düşünün. Gücünüzü hiç kimseye teslim etmeyin. Kendiniz karar verin ve kendi gerçeğinizi bulun. Bu *benim* gerçeğim olmayabilir, ama sizin gerçeğinizdir, çünkü onu siz buldunuz. Ve ayrıca, eğer bu gerçek değişirse şaşırmayın. Bizler sürekli öğreniyoruz. Esnek olun. Korkunun, sizin muhakemenize gölge düşürmesine izin vermeyin ki kendi adınıza düşünebilesiniz.

Serbest bırakılması gereken ikinci şey de karma. Dünyada birçok hayatlar yaşamak vasıtasıyla karma biriktiriyoruz, çoğu zaman da bu, aynı kişilerle aynı yanlışları tekrarlayarak oluyor. Bu yüzden buna ‘‘Karma Çarkı’’ deniyor. Dönüp dönüp duruyor ve sizi bir kalıba koyuyor. Ben karmaya, beraberimizde taşıdığımız ‘‘bagaj ve çöp’’ diyorum. Yükselbilmek için, ‘‘hurdalardan’’ kurtulmanız gerekiyor. Hepimizin yaşamlarında kötü şeyler oluyor. Hayat böyle işte. Bu kötü şeyleri yaşamayı, onlardan ders alabilmek için kabul etmiş olduğumuzu keşfettim. Bana kötü deneyimlerini anlattıklarında insanlara soruyorum, ‘‘Bundan birşey öğrendin mi?’’ Eğer bundan bir tek şey bile öğrendiysen, o zaman bunu deneyimlemenin sebebi oydu. Eğer bundan hiç birşey öğrenmediklerini söylerlerse; tahmin edin ne oluyor? Onun öğretmek istediğini öğrenene kadar, aynı şeyi defalarca, tekrar tekrar yaşamak zorunda kalacaklar. Okulda o sınıfı tekrardan okumaları gerekecek. Anaokulunu bitirdikten sonra üniversiteye gidemezsiniz. Hayatınıza bir bakın. Neyi tutmaya çalışıyorsunuz? Neyi bırakamadınız? Çocukken taciz görmüş ya da kötü davranılmış olmanızın artık önemi yok. Ne öğrendiniz? Korkunç bir evlilik yaşamış olmanız önemli değil. Boşverin !!! Bazı danışanlarım, ‘‘Boşveremem. Bana ne yaptıklarını bilmiyorsun!’’ dediler. Karmayı sürdürmek, sizden başka kimseye zarar vermiyor ve ondan vazgeçmeyerek daha fazla karma oluşturunuz. Yeni Dünya’ya yükselbilmek için bırakmalısınız. Affetmelisiniz, yoksa eski Dünya’da kalarak hepsini yeniden yaşayacaksınız. Karma kanunu bu şekilde çalışır. İsteddiğiniz bu mu?

Konferanslarım sırasında insanlara karmadan kurtulabilmeleri için bir egzersiz veriyorum. Kişi ile yüzyüze konuşmayacaksınız. Ayrıca, bazen kızgın olduğunuz insan ölmüş olabiliyor ve onlarla yüzleşmek imkansız oluyor. Bunu zihninizden yapmalısınız. Ruh aleminde olduğunuzda bu yaşamda başarmayı umut ettiğiniz bir plan yaptığınızı hatırlayın. Dünya’daki senaryonuzda, çeşitli ruhlarla, çeşitli rolleri oynamaları için kontratlar yaptınız. Yaşamınız süresince, sizin en büyük düşmanlarınız ya da zorluk yaşadığınız kişiler, ruh aleminde sizin en değerli

arkadaşlarınızdı. Sizin Dünyevi senaryonuzda gelip, kötü adam rolünü oynamaya gönüllü oldular. Ve bazıları rollerini gerçekten *çok, çok iyi* oynuyorlar!

Şimdi, zihninizde bu kişinin önünüzde ayakta durduğunu hayal edin. Ona ‘‘Denedik. Gerçekten denedik. Ama olmuyor. Ben bu kontratı yırtıyorum.’’ deyin. Ve kendinizi bu kontratı yırtıp atarken görün. Sonra ona, ‘‘ Seni affediyorum. Seni serbest bırakıyorum. Gitmene izin veriyorum. Sen sevgiyle kendi yoluna git, ben de kendi yoluma gideceğim. Artık birbirimize bağlı olmamız gerekmiyor.’’ deyin. Ve bunun gerçek olduğunu görün. Burada önemli olan, gerçekten samimi olarak söylemeniz. Buna inanmalısınız. Siz bunu yaptıktan sonra, onun sizin üzerinizde artık hiçbir gücü kalmayacaktır. Sonra da kendinizi affetmelisiniz. Bir durum yaratmak her zaman iki kişiyle oluyor, bunu hatırlayın. Bu kolay değil, ama eğer Çarktan kurtulmak ve Yeni Dünya’ya yükselmek istiyorsanız, gerekli ve de zorunlu. Size kalmış !

Aşağıdaki, danışanın Dünya dışı varlıklarla bağlantısı olduğu, 2002 yılında yapılmış daha uzun bir seansın bir kısmı. İnsanlığın Dünya’ya verdiği zararı nasıl düzeltebilecekleri (ya da ne kadarını düzeltmeye izin verildikleri) de dahil, birçok şey hakkında bilgi sağlıyorlardı.

P: Beni götürüyorlar...ileriye, geleceğe. Bedenimi taşıyorlar. Aman Allahım, başım dönmeye başladı.

Fiziksel bir etkisi olmasın diye sakinleştirici olumlamalar yaptım. Sakinleşti ve istikrarlı hale geldi. Hareket etme hissi geçti. Zaman ve mekanda hızlı bir şekilde hareket ettirildiklerinde, çalıştığım başka kişiler de bu deneyimi yaşadı.

D: Şimdi sana ne gösteriyorlar?

P: Bütün görebildiğim ışık. Sadece parlak bir ışık patlaması görüyorum. Gezegen, farklı renkleri içeren özel bir ışıkla bombardıman ediliyor. Ve bu farklı renkler, insanların bilincini farklı şekillerde etkiliyor, ama sadece insanları etkilemiyor. Bitkileri ve hayvanları, taşları ve suyu ve herşeyi etkiliyor. Bu belli bir tür beyaz ışık ve içinde her türlü renk var. Değişiyor ve hareket ediyor ve gezegenin çekirdeğine nüfuz ediyor. Gezegenin

çekirdeğinden geldiğini görüyorum. Sanırım bunu, gemilerden gönderiyorlar ve gezegenin tam çekirdeğine geliyor ve çekirdekten dışarı sızıyor ve içeriden dışarıya doğru hareket ederek herşeyi etkiliyor. Eğer gezegende ayakta duruyor olsaydın, enerjilerin ayaklarının altından gelip, kafanın üzerinden dışarıya çıktığını hissederdin.

D: Genelde olduğunun tam tersi.

P: Bu farklı, gemilerden gezegenin çekirdeğine gidiyor ve sonra sekerek yukarı geri gidiyor. Ve bütün gezegeni etkiliyor. Bizim kendimizi havaya uçurmamızı istemiyorlar.

D: Bu 2002 yılında olan birşey mi, yoksa gelecekte bir tarihte mi oluyor?

P: Bu gelecek zamanda. Bunu yapacaklar! Gezegendeki hizalanmayı düzelterek kötü birşey olmasını önlemek için. 2006 yılında.

D: 2006 yılında. O zamana kadar gezegenin daha çok hizadan çıkmasına mı sebep olacağız?

P: Evet, evet. Ah, gezegende dua eden insanlar var, ama bu yeterli değil, çünkü öylesine berbat bir durumdaki. Yörüngesinden çıkacak. Ve bu, evrenin geri kalan kısmını etkileyecek. Yani onların gezegenin çekirdeğine enerjileri yönlendirmesiyle, yörüngeye geri gelecek ve bu da hizalamayı düzeltecek. Ve hizalama düzeltildiğinde bu, gezegendeki birçok şeyi de düzeltecek. İnsanların gezegende yarattığı su baskınlarına, kuraklıklara ve onun gibi şeylere fayda edecek. Bu gezegen yok edilmeyecek. Konsey bunun olmaması için elinden geleni yapıyor. Burada, gezegende olup izleyen varlıklar var, onlar ne olup bittiğini ve bunu kimin yaptığını biliyorlar ve onları etkileyebilirler. Bu, müdahale edemeyiz demek değil, müdahale etmeye izinli değiliz.

D: Çünkü yapamayacağınız bazı şeyler var.

P: Doğru, ama izleyebiliriz. Ve bunu kimin yaptığını biliyoruz.

D: İnsanların gezegene son derece zarar verdiği noktaya gelindiğinde, o zaman mı yardım edebilirsiniz?

P: O zaman bu şeyleri göndereceğiz...çok renkli ışıklar görüyorum. Çok renkli enerji sütunları gibi ve bunlar gezegenin çekirdeğine doğru gönderiliyor. Sonra dışarıya geri sekiyorlar, bu bütün gezegeni etkiliyor ve gezegeni hizada tutacak.

D: Bu birçok gemi tarafından mı yapılıyor?

P: Bu, bir konfederasyon. Birçok gemi görüyorum. Farklı seviyelerde ve vasıflarda varlıkların gezegeni etkilediğini görüyorum. Biz buna dahiliz. Birçok varlık var.

D: Yani bu çok büyük bir iş.

P: Bir konfederasyon. Evet, evet.

D: Peki, gezegenin çekirdeğine birşeyler göndermek tehlikeli değil mi? Bu daha önce yapıldığında bir aksaklık olmadı mı?

Atlantis'in yıkımını düşünüyordum. Bu yıkım kısmen, bilim insanlarının enerjiyi dev kristallerden Dünya'nın merkezine doğru odaklaması sonucu olmuştu. Çok fazla enerji yaratılmıştı ve bu da depremlerin ve tsunamilerin olmasına sebep olmuştu.

P: Bu senin düşündüğün gibi değil. Bu, saf ışık enerjisi. Ve gezegene sadece iyi bir etki yapacak. Bu, gezegene zarar vermeyecek.

D: Atlantis'de ne yaptıklarını düşünüyordum.

P: Bu aynı şey değil. Benim için bunu açıklamak zor. Ruh seviyesinde yapılıyor. Bu, saf ilahi enerji gibi. Atlantis'deki enerji gibi değil. Atlantis'deki enerji nükleer güçle yapılmıştı. Bu, İlahi olanın yarattığı bir enerji, ışıkla yapılıyor. Bu, moleküler yapılar aracılığıyla ayırma yöntemiyle yapılmıyor. Bu bizim yarattığımız birşey ve Kaynak'tan gönderiyoruz. Kaynak'tan gelen herşey iyidir ve gezegene zarar vermeyecek. Bizim yapmasını istediğimizi yapacak. Ve bunu yapmamıza izin verildi. Çünkü gezegen buna sebep oldu ve biz de harekete geçiyoruz. Bu gerekli.

D: Bu müdahale değil mi?

P: Hayır! Biz burada, insanlara müdahale edemeyiz. Gezegene inip zorbalık yapamayız ve onlara ne yapmaları gerektiğini söyleyemeyiz. Ama gemilerimizi getirebiliriz ve bu enerjiyi Dünya'nın çekirdeğine doğru yönlendirebiliriz. Bunun gibi şeyleri yapabiliriz. Bu aslında ruh düzeyinde. Yani bu yüzden, buradaki insanların karmik yapısına müdahale etmiş olmuyoruz. Buradaki herkesin karmik bir amacı var ve biz buna müdahale etmiyoruz. Bunu yapmaya iznimiz yok. Bunu yapmayız.

D: Bu olduğunda, Dünya'daki insanlar bunu görüyorlar mı?

P: Hissediyorlar. Başka bir deyişle, onlar bir değişimden geçecekler. Ve kendilerine ne olduğunu anlamayacaklar. Bazıları anlayacak. Hassas olanlar birşeyler olduğunu bilecekler. Ama gezegendekilerin birçoğu normal yaşamlarına devam edecekler ve yükseltilecekler, değiştirilecekler ve Dünya değiştirilecek. Kayalar ve su değiştirilecek, ama onlar varolmaya devam edecekler, çünkü karmik modeli etkilemiyoruz. Bunu yapamayız. Biz bunu ruh seviyesinde yapıyoruz, fakat bu, karmik modelleri devam ettiği sürece onların Dünya yaşamlarını etkilemiyor. Bunu bozmuyoruz.

D: Ama bunu yapmanıza izin verilmesi için Dünya'nın belli bir noktaya gelmiş olması gerekiyor.

P: 2006 yılı. Kötüleşiyor. Şimdi bile çok çok kötü durumda. Böyle devam etmesine izin verilirse, hava birçok insana zarar verecek. Ve bizim bu işe bulaşmamızdaki sebep, fiziksel formlarında, bütün bu pisliğiyle atmosferi soluyan insanlar var ve bu genetik mirası değiştiriyor. Bunun olmasına izin veremeyiz ve bunun olmasına izin *vermeyeceğiz!* Bu gezegenin insanlarına genetik miraslarını biz verdik. Ve şimdi onlar içme sularını, yiyeceklerini, gezegenlerini mahvettiler. Buradaki herşey kirletildi. İnsan kendi genetik mirasını mahvetti ve biz bunu onaracağız, çünkü onlar bizim deneyimizi mahvedemeyecekler! Bu kutsal bir deney ve onlar bunu mahvedemezler. Biz bunu değiştireceğiz.

İnsanlığın başlangıcından beri dahil olduğu büyük deney hakkında daha fazlasını öğrenmek için, *Bahçenin Bakıcıları ve Muhafızlar* adlı kitaplarımı bakabilirsiniz.

P: Bunu yapmalıyız. Bütün gezegen birçok kereler yıkıldı. Atlantis'i biliyorsunuz; başka bir sürü patlamalar, tufanlar oldu. Bu sefer bunun olmasına izin veremeyiz, çünkü evrenin geri kalanını da etkileyecek. Dünya biraz hizasından çıkıyor. Ve gezegeni sadece hizasına geri koymakla kalmayıp, aynı zamanda gezegendeki herşeyin ve herkesin genetik yapısının arıtılmasına ve temizlenmesine yardım edeceğiz. Ve bu konu ortaya koyuldu, üzerinde anlaşıldı ve yapılacak. Çünkü insanlık, bizim yarattığımız genetik yapıyı yok etme aşaması olan ve bunun yeterince çabuk temizlenemeyeceği noktaya ulaştı.

D: Yani biraz daha hizadan çıkarsa, diğer şeyleri de etkileyecek...

P: Bu, diğerlerini de —sadece bildiğiniz fiziksel alemdeki uygarlıklar değil—, ayrıca daha yüksek alemlerdekilerini de etkiledi. Bunu bu yüzden yapacağız.

Çeşitli evrenler öylesine iç içe geçmiş ve birbirine bağlı ki, bir tanesinin dönüşü ya da yörüngesi bozulursa, bu diğerlerini de etkiliyor. Aşırı bir durumda bu, bütün evrenlerin kendi üzerlerine çökmesine ve parçalanmalarına sebep olabilir. Dünya'nın, Dünya dışı varlıklar tarafından izlenmesinin nedenlerinden biri de bu. Bizim negatif etkilerimizden kaynaklanan sorunları saptayıp, diğer galaksileri ve evrenleri uyararak gerekli önlemlerin alınmasını sağlamalılar. Diğer

evrenlerin, galaksilerin ve boyutların, kendilerini koruyup hayattta kalabilmesi için, Dünya'nın ne yaptığını bilmeleri gerekiyor.

D: Dünya'da böylesine büyük bir projeniz olacaksa, insanların bütün o gemileri görebileceğini düşündüm.

P: Ahhh, seni tipik Dünyalı! Hayır, bizim gemilerimizi göremezsiniz. Biz farklı boyutlardayız. Birçok farklı titreşim hızı var. Siz ışığı göremezsiniz bile, ama o var. Bir zaman gelecek, bilim insanlarınız bu tip enerjiyi ölçebilecekler. Belli bir noktada, bilim insanları bizim atmosferde olduğumuzu belirleyecekler ve gemilerimizi görecekler. Gemilerimizin nerede olduğunu belirleyecekleri makineleri ve aletleri olacak. Ama şu anda o teknolojiye sahip değiller, çünkü biz perdenin ötesine geçtik ve — şöyle diyelim—astral alemdeyiz. Ondan daha yüksek, ama daha ince bir seviye. Ve sizin gözleriniz onları göremez, ama gelecekte onu görebilecek makinelere sahip olacaklar.

D: Fakat enerji seviyelerine birşey olduğunu bilecekler. Birşeylerin değiştiğini bilecekler.

P: Bu değişecek ve insanlar değişecek, ama ne olduğunun farkında olmayacaklar. Bu büyük bir olay olacak, fakat onlar fiziksel olarak bunu anlayamayacaklar. Ruh düzeyinde bunu farkedebilirler. Bilinçaltında bilecekler, ama bilinç düzeyinde bilemeyecekler, çünkü bunu fiziksel enerji olarak düşünüyorsunuz. Bu, fiziksel bir enerji değil. Bu, Tanrı'dan gelen bir enerji. Bu, ruh enerjisi. Ve bu, sizin düşündüğünüzden farklı bir boyutta çalışıyor. Çok farklı.

D: Yani insanlar hissedecekler ama görmeyecekler. Sadece bedenlerine birşey olduğunu bilecekler.

P: Bazıları bilecekler. Hassas olanlar birşeylerin olduğunu bilecekler, ama ne olduğunu bilmeyecekler. Ve bizim de istediğimiz bu. Hiçbir şeyi bozmak istemiyoruz.

D: Bu, insan bedenini nasıl etkileyecek?

P: DNA'nın genetik malzemesinin beden içinde çürümesini önleyecek. Dediğim gibi, bozuluyor ve buna izin veremeyiz. Bütün bir insan ırkı hasarlı olsun istemeyiz. Bu enerji, daha mükemmel olması için insanların DNA genetik yapısını değiştirecek. Bizim gerçekten istediğimiz bu. Gezegendeki insanların kusursuz bir uyum içinde olmasını istiyoruz. Sadece kendileriyle değil, bizimle ve evrenin geri kalanıyla da. Şu anda bu uyumda değiller.

D: Peki DNA yapısı değiştiğinde, beden nasıl farklı olacak?

P: DNA değiştiğinde beden, bizim binlerce yıl öncesinde olmasını istediğimiz gibi olacak. Bunu Atlantis’de denedik, başarısız oldu! Başarısız olmasının sebebi, enerjilerin Atlantis’deki varlıklar tarafından negatif bir biçimde kullanılmasıydı. Atlantis döneminde, ilahi dişil ve ilahi eril arasında birleşmeyi sağlayacak ve onu yükseltecek daha dişil enerjiyi getirmeyi denedik. Başarısız oldu. Bu yüzden, Dünya gezegeni binlerce yıl boyunca, kadınların hüküm altına alındığı ve dişil enerjinin bastırıldığı bir dönem yaşadı. şimdi, bu zamanda, bu ikisi eşit olacak. Dişil ve eril ilahi enerjiler birleşecekler ve bu da mükemmel bir varlık yaratacak...Mesih gibi. Bu enerjiler dengede olduğunda, buradaki herkes Mesih gibi mükemmel olabileceğini anlayacak. Enerjiler dengede değildi; binlerce yıldır dengesini yitirmişti. Gezegende bu yüzden bu kadar çok sorun var. Yani DNA yapısı değiştirildiğinde, ilahi enerjiler, eril/dişil enerjiler, yin ve yang birleşebilir ve böylece gezegende mükemmellik sağlanır. Bedenlerde mükemmellik. Ve bu gezegen bizim diğer dünyalara, evrenin geri kalanına örnek gösterebileceğimiz birşey olacak. Bunun bizim deneyimiz olduğunu, bizim yaptığımızı ve başarılı olduğumuzu gösterebiliriz. Işık başarılı oldu, çünkü binlerce yıldır olmasını istediğimiz gibi mükemmel olacak. Buraya ilk geldiğimizde, mükemmeldi. Sana herhalde söylenmiştir. Bu değiştirildi. Meteor geldiğinde hastalığın geldiğini biliyorsun. Herşey bozuldu. Onu yine mükemmel hale getireceğiz. Ve bu, yani onu mükemmel hale getirmek, bizim yapacağımız hizalamanın bir parçasıdır. Ve bu tamamen normal bir durum. Bunun hepsi genetiğin bir parçası, ama bunun sebebi insanların dengede olmamasıydı. İlahi enerjiler insan ruhu içinde, hatta fiziksel zihin içinde bile dengelenmemiştir, ama bedeninin içine gelen ruh fiziksel olarak tezahür eder. Bunlar uyumsuz. Bu da bedeninin içinde hastalığa sebep olur. Bakteri meteorun üzerinde buraya geldiğinde, o zaman bedenler kusursuz bir şekilde hizalanmış olsaydı sorun olmazdı. Hastalık bedenlere giremezdi. Ama meteor çarptığında zaten bedenler değişmeye başlamıştı, o yüzden yapabileceğimiz birşey yoktu.

Tecrübesiz varlıklar henüz gelişmekteyken, Dünyaya çarpan ve hastalık getiren bir meteorun büyük deneyi bozduğundan bahsedilen, *Bahçenin Bakıcıları* adlı kitabımda anlattığım şeyi kastediyordu. Bu durum, Dünya’da yaşamı geliştirmekten sorumlu Konseyi son derece üzüntüye boğdu, çünkü mükemmel insan türünü yaratma deneylerinin bu koşullar altında gerçekteşemeyeceğini biliyorlardı. Ya bu deneyi durdurup, yeniden en başından başlamak ya da asla planlanıldığı gibi kusursuz

olmayacağını bile bile, gelişmekte olan insanların devam etmesine izin vermek konusunda karar vermeleri gerekiyordu. İnsanların gelişmesinde oldukça fazla zaman ve çaba harcandığı, bu yüzden devamına izin verilmesi gerektiğine karar verildi. Umut ettikleri, gelecekte bu canlı türünün hastalıksız, kusursuz bir insan olarak gelişmesi idi. İnsanların negatif olarak yorumladığı, Dünya dışı varlıklar tarafından yapılan numuneler alınmasının ve testler yapılmasının temel sebebi budur. Havadaki kirlilik ve yiyeceklerdeki kimyasalların insan bedeni üzerindeki etkilerinden dolayı endişe ediyorlar. Ve bu etkileri düzeltmeye çalışıyorlar.

Dünya dışı varlık devam etti: “Deneyi yapmaktan vazgeçmek istemedik. Gezegeni öylesine fırlatıp atamazdık. Bütün bu yaşam türlerinin, bütün bu ruhların, sonsuza kadar bu şekilde değiştirilmesine izin veremezdik. Devreye girmeliydik ve asırlar boyu buraya geliyoruz. Bu, çok uzun yıllardır süren çalışmanın sonucu. Milyonlarca yıl. Çok yakında geliyor ve memnunuz, çünkü insanlık bunun gezegende yeniden ortaya çıkabileceğı noktaya ulaştı. Dediğim gibi, binlerce yıl önce bunu denedik ve *başarılı olmadı*, ama bu sefer başarmayı umut ediyoruz. Şimdiden başarılı olmaya başladı. Ve bundan dolayı mutluyuz.”

D: Dünyadaki bütün insanlar bunu deneyimleyecekler mi?

P: Daha önce de dediğim gibi, herkes etkilenecek. Bunun yapılmış olduğunu sadece hassas olanlar algılayacaklar. Bazı insanlar bunun yapılmış olduğunu bilinçli bir şekilde farketmeyecekler. Bu, ruh düzeyinde yapılıyor. Onları şu anda olduğu gibi transa koysaydınız, etkilenecek olduklarını bileceklerdi ve bunun genetik yapılarını nasıl etkilediğini size açıklayabilirlerdi. Ama bilinçli bir seviyede, hiç bir fikirleri yok. Bilmiyorlar. Biz de bunu istiyoruz.

D: Negatif insanları düşünüyordum (Katiller, tecavüzcüler, o tür varlıklar.) Onlar farklı bir şekilde mi etkilenecekler?

P: *Herkes* etkilenecek. Onlar bilinçaltı seviyesinde ne olduğunu bilecekler. Bilinçaltı değiştikçe ve bunu daha çok fark ettikçe ve aktive edildikçe, evet etkilenecekler.

D: Onların hâlâ karması olacak.

P: Ayrıca bu da etkilenecek, çünkü gelecekte gezegenin karması olmayacak. Burada bunun olmasına izin verilmeyecek. Bu, Işık ve Barış gezegeni olacak ve bizim başarıya ulaşan büyük deneyimiz olacak.

D: Bana, evrendeki birçoğunun bu yüzden bunu izlediğı söylendi.

P: Evet, doğru. Biz bunu yapmak için buradayız. Ve güvenli olacak.

Son bir bilgi parçası daha 2004 yılında, ofisimde bir danışanımdan geldi. Bunun bir kısmının hâlâ belirsiz olduğuna inandım. Nasıl olur da bazıları Yeni Dünya'ya geçiş yaptığının farkında olur ve bazıları olamazdı? Sadece azınlığın birşeyler olduğunun farkında olarak , tüm nüfusu ileriye götürmek nasıl mümkündü? ‘Onlar’ benim bu kafamdaki düşünceyle mücadele ettiğimin farkında olmalı ki, cevabı sağladılar. Sonuçta, bütün parçalara sahip olmadan, bu konuda nasıl konferans verebilir ve yazabilirdim?

Bob: Gezegenlerin çoğu, ama özellikle bu gezegen, aslında beş yüz ellibin kişi için tasarlandı. Yani yarım milyon insan. Erişebileceği en büyük rakkam buydu. Bu büyük değişiklikleri deneyimlemek için daha fazla insan burada reenkarne oluyor. Ve Dünya onarılabilmemenin ötesinde zarar gördü ve değişti. Bu gezegen ne yazık ki, orjinal saf haline hiçbir şekilde geri dönme yetisi olmayacak şekilde değişti. Ama şimdi, Yaratıcı'nın ana talimatı sebebiyle bunun hızlanması gerekli. Çünkü çok uzun zaman oldu. Bunu yapmanın iki yolu var. Gezegenin dönmesine ve yer kabuğun kaymasına sebep olunabilir. Ve bu olduğunda, kelimenin gerçek anlamıyla sıfır noktasından yeniden başlarsınız. Buzul çağına sebep olan buydu ve dinazorların ölümüne neden oldu. Nasıl olduğu önemli değil, ama esas olarak yaptığı aynı şey. Bir uygarlık kayboluyor ve Buzul Çağı ve Neandertal İnsanla başlıyorsunuz ve tüm bu güzel şeyler tekrar oluyor. Bütün uygarlığın kontrolünü kaybediyorsunuz, Atlantis ve Lemurya gibi efsanelerle son buluyor. Bunların hepsi daha önce defalarca oldu. Ama bu sefer olacak olan bu değil. Bu sefer bir gezegen olarak değişeceksiniz. Ve aslında *evren* olarak. Bütün boyutu değiştiriyorsunuz. Boyut değişiyor. Şu an olduğumuz 3 nokta 6 dan (3.6) beşe gidiyorsunuz. Ve diyorsunuz ki, ‘‘Ama, dörde ne oldu?’’ Yani dört, bir şekilde burada, ama onu öylece atlayıp çıkacak. Ve sonunda beşte olacaksınız. Boyutsal değişim geldiğinde, gerçek anlamda onu atlayacaksınız. Bununla ilgili birçok komplikasyon var. Bu yüzden bu kadar dikkatlice izleniyor. Spiritüel olarak hazır olan birçok insan bu geçişi çok kolayca yapabilecek. Diğerleri kelimenin tam anlamıyla gezegenden alınacaklar. Bu, göz açıp kapayana kadar olacak ve bir çoğu ne olduğunu bile bilmeyecek. Ve kendilerini tertemiz, hazır ve bunun olmasını bekleyen, diğer gezegende

bulacaklar. Ve yetenekleriniz şimdi olduğunun çok ötesinde olacak. Esas olarak beş ana duyunuz var. Geçiş tamamlandığında çok daha fazlasına sahip olacaksınız. Otomatik olarak telepatik olacaksınız. Ertesi gün tatlı yaşamlarına uyanacaklar—ya da değişimin nasıl olduğuna bağlı olarak ne yapılabilirse.—Bu arada, bu daha önce de oldu.—Sadece kapatacağız. Geçici ölüme girmek gibi olacak. Durduruyoruz. Nüfusu oraya taşımak iki ya da üç gün sürebilir.

D: Bütün dünyayı mı , yoksa sadece...

P: Evet. Geçiş yapmaya hazır olan bütün insanlar. Hepsi götürülecek. Ve diğer gezegende uyandıklarında bunun olduğunu farketmeyecekler bile. Birkaç yıl önce bu gezegende hepimizle birlikte, böyle bir değişim oldu. Ve pek kimse bunu bilmiyordu. Öylece oldu. Bütün bir hafta bir gece gibi geçti. Bu şekilde oldu.

D: O zaman yapılmasının sebebi neydi?

P: Teknik olarak, güneşin yerini değiştirmemiz ve onu ayarlamamız gerekiyordu. Eğer bir tek kişi bile görseydi, herkes ne olduğunu bilirdi. Bu, bunu yapmanın çok pratik bir yolu değildi. Bu yüzden herkesi kapattık.

D: Bilmesinler diye mi?

P: Evet. O gece uyudunuz ve 12 saat kadar uyuduğunuzu sandınız . Ve sonra uyandınız. Saatiniz hâlâ aynı şekilde çalışıyordu. Ama aslında kelimenin tam anlamıyla tam bir hafta geçmişti.

D: Herkes geçici ölüm durumuna mı konulmuştu?

P: Evet. Hepiniz aynı anda kapatıldınız.

D: Dünya hareket ederken mi?

P: Ah, evet. Gezegen hareket ediyor. Sözde ‘gece ve gündüzünüz’ var. Fakat biz aslında onu ayarladık. Bu gerçekten çok enteresan bir oyundu. Ama işe yarıyor. Bu, gelmekte olan gezegensel hizalama. Gelmekte olan frekans değişimi olayı. Yalnız bunu herkes uyanırken yapamazsınız. Çünkü insanlarda her türlü tuhaf tepkiler oluşur. Yani uyanık olduklarını *sanıyorlar*. Ama buna rağmen biz onları kapatabiliyoruz. Bu biraz oyun gibi. Teknoloji ile alakalı.

D: Yani eğer birşey gördülerse, bunun rüya olduğunu sanacaklardı.

P: Evet, evet, kesinlikle. Ama bunu bilinçli olarak hatırlamayabilirler, çünkü zaten bir çok insan gördükleri rüyaları bilinçli olarak hatırlamıyor. Ve ayrıca, rüyadaki şeyler zaten kolaylıkla değiştirilebilir.

D: Bunun birkaç yıl önce yapıldığını söylediniz.

P: Evet, öyleydi. Güneşin frekansında bir ayarlama yapmamız

gerekiyordu.

Yani görülüyor ki, cevap buydu. Transfer yapılırken bütün dünya nüfusu kapatılıp, geçici ölüm haline konulacaktı.

Bundan aynı zamanda İncilde'de söz ediliyor : *O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin. Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişi olacak, biri alınacak, öbürü bırakılacak. Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak. Tarlada iki adam olacak: biri alınacak, öbürü bırakılacak. Onlar İsa'ya, "Bu olaylar nerede olacak, Rab?" diye sordular.*

O da onlara, "Beden neredeyse, kartallar da oraya üşüşecek"
(LUT 17: 31-37 ayetler)

2012 yılında biten Maya takvimi hakkında bana bir çok kez soruldu. Maya'lar daha ötesini görmediği için, insanlar bunun dünyanın sonu olduğunu düşünüyorlar. Bana, Maya'ların spiritüel olarak evrim göstererek, uygarlıklarının topluca bir sonraki boyuta geçtiği söylendi. Takvimi 2012 yılında bitirdiler, çünkü bunun bir sonraki önemli bir olayın zamanı olduğunu görebilmişlerdi: tüm dünyanın bir sonraki boyuta geçmesi.

Bilincimizi, bedenimizin frekans ve titreşimini attırarak diğer boyuta yükseleceğiz. Önceleri bir süre fiziksel bedende devam edebilirsiniz. Daha sonra yavaş yavaş bunun artık gerekli olmadığını keşfettikçe, fiziksel beden ışığa dönüşecek, ışık ve saf enerjiden oluşan bir bedenle yaşayacaksınız. Bu da, kitaplarımda kişinin parlayan ve saf enerjiden oluşan bir varlık gördüğü, bazı vakalara çok benziyor. Sınırlayıcı fiziksel beden gereksiniminin ötesine evrimleşmişler ve biz de o aşamaya ulaştığımızda aynısını yapacağız. Yani, birçok durumda varlık yükseldiğinde, fiziksel bedenini de beraberinde götürüyor. Ama bu, yalnızca geçici bir durum ve bedenın çözülmesi ve bırakılması varlığın ulaştığı kavrayış seviyesine bağlı. Aşına olduklarımızı tutmaya meyilliyiz, bedeni beraberimizde götürebilmemize rağmen, nihayetinde yeni boyutun

gerçeğinde bedenın sınırlayıcı ve hapsedici olduğunu görüyoruz. Bu boyuta ulaştığımızda, yeni ışık veya enerji bedenimiz asla ölmeyecek. İncil’de bahsedilen ‘‘Ebedi Yaşam’’ da bu anlama geliyor.

Bu yaşamda öldüğümüzde gittiğimizi keşfettiğim ruh tarafı ya da yaşamlar arası yer, bir geri dönüştürme merkezi gibi. Bu Dünya’da, başka bir yaşama geri yönlendiriyor, çünkü hâlâ üzerinde çalışılması gereken karma ya da ilgilenilmesi gereken birşey var. İnsanlar derslerini ya da döngülerini tamamlamadıkları için geri dönmeye devam ediyorlar. Bilinci, frekansı ve titreşimi yükselterek, oraya (yaşamlar arası yere) dönmeye aslında gerek yok. Herkesin ebedi olduğu yere gidilerek, bunun ötesine geçilebilir ve geri dönüşüme gerek yok. Orada sonsuza kadar kalabiliriz. Birçok danışanımın ‘‘Ev’’ diye bahsettiği herhalde bu. Derinden özledikleri ve dönme arzusunda oldukları yer. Regresyon sırasında burayı gördükleri zaman duygusallaşıyorlar, çünkü bilinçli olarak var olduğunu bilmedikleri halde burayı son derece özliyorlar.

OTUZ YEDİNCİ BÖLÜM

GERİDE BIRAKILANLAR

Bu kitabın başka bir yerinde ve *Bükümlü Evren* serisinde, kendi ana gezegenlerinin yok edildiğine şahit olan bireylerin hikayelerini anlattım. Dünya’da yeniydiler ve bazıları bu çok önemli zamanda Dünya’ya gönderildiklerini söylediler. Yıkım kişisel bir deneyimdi ve bu kişiler bunun, şimdi burada yeniden yaşanmamasını temin etmek için son derece değerli olacaklardı. Bu da, bütün bir gezegenin yok edildiğini gören başka bir bireydi :

D: Jean neden şimdi gelmeye karar verdi? Onun Dünya tarihindeki başka dönüm noktalarında da burada olduğunu söylediniz.

J: Bu, büyük olanı . Bu, muhteşem olanı. Bu, şimdi oluyor. Ve birçoğu gerçekte kim olduklarını hatırlıyorlar ve onlarla bağlantı kuruluyor. Yeni çocuklar getiriliyor ve Jean çocukları seviyor. Bu yüzden enerjilerini dengelemek için diğerlerine yardım ediyor. Bu, köprü görevi yapmak gibi. Bu şimdi, enerjilere köprü olmak. *Sen* bir köprüsün. Tabii ki öylesin. Yani sizin gibi bilgiye köprü olmak için gelenler var, elçi olmak için.

D: Bu, insanların kim olduklarını anlamak üzere uyanmalarına yardım etmek için mi?

J: Kesinlikle. Ve iyi olmaları için. Deneyimlerini dosyalayıp kaldıran kişilerden, herhangi birini kabul etmek için. Bu sizin gezegeniniz için müthiş bir zaman, çünkü bu büyük olanı. Bu, sizin bir gezegen olarak, yalnız olduğunuz düşünden uyandığınız zaman. Sizin herşey olduğunuzu anladığınız zaman. Dünyanız evrim geçiriyor. Hepiniz evrim geçiriyorsunuz. Zaten bütün gözler şu an Dünya’da. Bu büyük olanı. Birçoğu burada olmak için mücadele etti. Hatta buraya gelen çocuklar var, birkaç saatliğine bile olsa. Hepiniz burada olmanın nişanını taşıyacaksınız.

D: Hatta birkaç saatliğine bile mi?

J: Kesinlikle. Bu tür bir evrim zamanında, bu gezegende bulunmuş olmak için. Daha önce hiçbir gezegen bu şekilde, böyle özgün bir şekilde bir evrim geçirmedi. Çoklu evren boyunca tanınacak bir gezegende olduğuna dair bir kimlik taşıma seçeneğiniz olacaksa, burada birkaç saatliğine bile kalabilecek olsanız, eğer “Evrim zamanı Dünya’daydım” diyebilecekseniz. Neden olmasın?

D: Bu, benim Yeni Dünya diye adlandırdığım mı? (Evet) Bir yeni bir de eski olacak ve sonra ayrılık olacak. (Evet) Ve bazıları bu evrimi yapamayacaklar mı? (Evet. Evet) Ben hâlâ bunu anlamaya çalışıyorum.

J: Birçok insan için bu kavramı anlamak zor.

D: Başka insanlara da anlatabileyim diye, ben hâlâ bunu kendime açıklamaya çalışıyorum.

J: Pekala. Sana bu parçayı vereceğiz. Karmada kalmayı seçenler, bunu başka bir yerde yaşamak zorundalar. Yani, onlar Eski Dünya ile mi kalıyorlar? Yabancı bir gezegene mi götürülecekler? Hayır, yarattıkları yerde kalacaklar.

D: Anladım. Ve bunlar evrime katılmayacak olanlar mı?

J: Hayır, bu sefer değil. Hayır. Eninde sonunda gidecekler. Şimdi değil. Ama bu zor olacak.

D: O zaman eski Dünya var olmaya devam edecek mi?

J: Evet. Bu dünya.

D: Evrim olduğunda eski Dünya'daki insanlar birşey olduğunun farkına varacaklar mı?

J: Pekala. Seni Atlantis zamanına geri götüreceğiz. Tarihiniz boyunca, Atlantis'de birçok yıkım oldu ve insanlar diğerlerinin öldüğünü algıladılar.

D: Yani birden fazla mı yıkım oldu demek istiyorsunuz?

J: Evet. Zaman ve uzayda varolan, devam eden bir Atlantis var. O halde, bu açıdan bakarsak, Atlantis şimdi başka bir boyutta mevcut.

Yani eski Dünya'da bunu deneyimleyecek olan kişiler olacak, çünkü ölüm, yıkım ve Dünya'nın mahvolacağı ve onların burada olacağı korkusunu benimsiyorlar. Zihinlerinde sizin hepinizin öldüğünüzü ya da yok olduğunuzu ya da her neyse, öyle algılayabilirler. Ve aynı şekilde siz de onların yok olduğunu algılayabilirsiniz, her iki durumda da iki deneyim olacak. Bunu zaten orada var gibi düşün. Bu deneyimi yaratmak için yapılan organizasyon, herhangi bir insanın şu anda algılayabileceğinden çok daha büyük. Bu, sadece dünyanızda gerçekleşen değil, ama pek çok kişinin yardımıyla gerçekleşen büyük bir organizasyon. Çok kişinin. Ve daha önce başka hiç bir gezegen bunu yapmadı.

D: Bana bütün evrenin bunu izlediği söylendi.

J: Evrenden de fazlası. Hatta diğer evrenlerden de izleyenler var.

D: Çünkü daha önce, bütün bir gezegenin başka boyuta geçişinin hiç yapılmadığını söylediler.

J: Asla. Hiçbir zaman. Ayrıca, bilinç olarak sizin kendinizi ayrı gördüğünüz olgusunu da göz önünde tutun. Bu gezegende bilinç, kendisini ayrı deneyimleyebilmek için eşsiz bir biçimde yaratıldı. Diğer birçok ırk bunu böyle görmez. Her nerede olurlarsa olsunlar, kendilerini Kaynak'larından ayrı deneyimlemezler. Bu, sizin gezegeninizde böyle.

D: Yani konseylerin bir parçası olanlar ve gemilerde çalışanlar Kaynak'larını ve nereden geldiklerini biliyorlar mı?

J: Elbette. Ve onlar siz insanları seviyorlar. Siz ne yaptığınızı bile bilmiyorsunuz. Gezegende ilkel davranışlar olduğunun farkındalar, ama içinde çalışmak zorunda kaldığınız kısıtlamalar göz önüne alınarak, sizin ulaştığınız seviyeye ulaşmak... Bu inanılmaz. Sizin sevme kapasiteniz çok derin. Sizin korkma kapasiteniz derin. Bu, herkesin başını derde sokan kontrolün gücü. Korku ile beslenen.

D: Dünya'nın özgür irade ile yaratıldığını biliyorum. Peki aynı zamanda Kaynak'ın bir parçası olduğunu da bilmeme düşüncesiyle mi yaratıldı?

J: Evet. Bu, kendisini ayrı olarak deneyimlediği, enteresan bir bilinç yapılandırmasıydı. Kendinizi Kaynak'ınızdan ayrı görmediğiniz bir durumdan başka, büyüme nerede daha fazla olurdu?

D: Ama diğer ırkların kendilerini Kaynak'ın bir parçası olarak gördüklerini söylediniz.

J: Evet, görüyorlar. Öyleyse, Dünya'da ruhun gelişimi daha fazla olabilir mi? Evet.

D: Eğer yalnız olduğumuzu düşünüyorduksak, sonra bunu tamamen kendi başımıza keşfetmek zorunda kalacaktık.

J: Evet. Kim oldukları gerçeğini kendi başlarına bulmak zorundalar. Evet.

D: Onlara yardım edecek hiç birşey olmadan. Ne demek istediğinizi anlıyorum.

J: Burada yoğunluk var. Burada güzellik var. Duyularınız var. Burada çok şey oluyor, ama aynı zamanda kavrama yok. Nerede olduğunuza bir bakın.

D: Birçok insanın Kaynak'a gittiği seanslar yaptım. Onun ne kadar güzel olduğunu görüyorlar ve yeniden ayrılmak istemiyorlar.

J: Kaynak'a bağlandığınızda, bu en muhteşem deneyimdir. Peki sorunuz ne? Seanslar onların Kaynak'a bağlanması için mi oluyor?

D: Evet. Bu neden oluyor? Onun neye benzediğini bilmeleri ya da hatırlamaları için mi, ya da neden...?

J: Bu deneyime ihtiyaç duyanlar için, evet. Bazıları için bu çok fazla olurdu, ve yaşamaya devam edemezlerdi. En kısa zamanda ayrılmak isterlerdi. Her biriniz için farklı. Her insan neyi deneyimleyebileceği ya da

deneyimleyemeyeceği açısından farklı. Ve de bunun, onların bilinçaltında neyi tetikleyeceği farklı, çünkü her biriniz evrende emsalsiz ve özgün bir parmak izisiniz. Gerçekten benzer olan iki kişi yok. Bu ustalığın ne dahiyane bir şey olduğunu bir düşünün. Bunun ne kadar güzel ve harika olduğunu bir düşünün. Ve sizden birçoğu, şimdi başka yaşamlarda olanlar, diğer tarafta çalışanlar, onlar da buna katkıda bulunuyorlar. Hiçbir zaman yalnız değilsiniz, hiçbiriniz.

D: Nereden geldiğimizi ve neden burada olduğumuzu yeniden keşfetmeliyiz. Ama insanların bana sorduğu bir soru var ve sanırım bunu kısmen cevapladınız. Eğer bazıları alınacak ve bazıları geride bırakılacaksa, yeni Dünya'ya gidenler kendi aile bireylerinin yok olduğunu farketmeyecekler mi? Bunlar, bizim düşünce tarzımızla, benim hâlâ açıklık getirmeye çalıştığım bazı şeyler. Bunu insanlara açıklayabilmeliyim.

J: Anlıyoruz. Anlıyoruz. Anlıyoruz. Size bunun açıklamasını yapacağız. Umarız bu yardımcı olur. İnsanlar birbirinin hayatından çıkmaya başlayacaklar. Onlar, bazı kişilerin hayatından çıktığını farketmeye başlayacaklar. Şimdi bu daha hızla oluyor. Diğer bir deyişle, insanlar, aile üyeleri ya da yakın oldukları kişiler hayatlarından çıkmaya, kaybolmaya başlayacaklar. Bunun hepsi bir gecede olmayacak. Yani değişim gerçekleştiğinde, bu insanların bazıları zaten hayatlarından çıkmış, ayrılmış olacaklar. Bu şekilde kaybolacaklar. Etraflarında olmayacaklar. Şu kişi oraya taşındı, şehirden ayrıldı, şöyle yaptı. Anladın mı?

D: Evet, ama polise gidip o kişiyi bulmaya çalışabiliriz, ya da...

J: O şekilde olmayacak. Onlar uzağa taşınmış olacak, birşey olmuş olacak, uzaklaşmış olacak, uzaklaşma, uzaklaşma, uzaklaşma. Bunun fiilen gerçekleştiği zaman aralarında mesafe olacak. Son zamanda hayatınızdan çıkan insanlar olmadı mı?

D: Evet. Tabii ki, gerekirse her zaman onlarla kontak kurabiliriz.

J: Ama kurmayacaksınız. Söylediğimiz bu. Onlarla kontak kurmayacaksınız. Bu çok doğal bir uzaklaşma olacak. Frekanslar ve titreşimler artık eşleşmeyecek ve bu yüzden sizin düşüncelerinizden de çıkacaklar. Onlarla kontak kurma ihtiyacı olmayacak.

D: Ve bu onların, ya eski Dünya'da kalacakları ya da yeni Dünya ile birlikte gidecekleri anlamına mı geliyor?

J: Bazı durumlarda, daha önceden gitmiş olanlar var ve perdenin diğer tarafında çalışıyorlar. Bunun farkındasınız. Ama kaybolan bazıları için, bir zaman sonra, "Şu kişiye ne oldu acaba?" diye düşüneceksiniz. Ama

normalde onları aramak için hissettiğiniz dürtüyü hissetmeyeceksiniz.

“Ah, merak ediyorum, aramalıyım. Ona ulaşmalıyım.” şeklinde bir dürtü olmayacak. Bu aynı şey değil. Onlarla kontak kurma ihtiyacınızın olmadığını göreceksiniz. Bu istek öylece yok olacak. Unutacaksınız.

D: Bana, yeni Dünya'ya gidenlerin önceleri fiziksel bedenleri olacağı söylendi. Bu yüzden de, aslında dönüşümü, ayrılmayı ne zaman yaptığımızı bilmeyeceğiz. Bu doğru mu?

J: Bu fazlasıyla basit bir açıklama olabilir. Buna köprü olmaya gelmiş olanlarınız...bu şekilde açıklayacağız. İşi yaptıkça, kolaylaştırıyorsunuz. Uyanmaları, kim olduklarını daha fazla anlamaları için insanlara yardım ediyorsunuz. Onların titreşim ve frekanslarının daha yüksek devire yükseltilerek tınlaması ve böylece değişimi yapabilmeleri için yardım ediyorsunuz. Bu mantıklı geliyor mu?

D: Evet. Ben de insanlara bu konuda yardım etmeye çalışıyorum.

J: Aynen, senin insanlara yardım ettiğin şey de bu. Evet. Bu olacak. Afet ya da o, bu, şu olacak gibi, insanların tahmin ettiği şekilde olmayacak. Hayır. Bir sabah uyanacaksınız ve herşeyin normal olduğunu düşüneceksiniz ve yaşamaya devam edeceksiniz ve *orada* olacaksınız, bu şekilde olacak. Tınıdaki değişikliği farkedeceksiniz, ama zaten orada olmuş olacaksınız, çünkü sizin tınınız bu durumda, zaten hergün artıyor. Ve böylece, birdenbire, bir gün sizi buradan oraya götürmek için gereken, saniyedeki önşart devrine ulaşmış olacaksınız. Şu şekilde açıklayalım. Bin sekizyüzlü yıllardan biri buraya sizi görmeye gelse, siz onlara parlak görünürsünüz. Mesela bin sekizyüzlerdeki insan formlarına diyelim, şimdiden parlak görünecek saniyedeki devire ulaştınız. Yani, özünde, saniyedeki devriniz artıyor.

Yorum: Bu, Jon ve diğerlerinin Nostradamus'u (*Nostradamus'la Sohbetler Üçlemesi*) ziyarete gittiğinde, onları gelecekteki parlayan enerji ruhlar olarak görmesinin bir sebebi olabilir mi? Onların aslında daha hızlı bir frekansta olmaları, parlak görünmelerinin sebebi olabilir mi? Bu üzerinde düşünülmesi gereken bir konu.

J: Sizin diğerlerine değişimi yapmaları için, saniyedeki devirlerini arttırmak üzere, köprü olarak yardım etme sebebiniz bu. Ve ne kadar çok insanı daha çabuk yükseltirseniz, onlarda başkalarının frekans ve titreşimlerini aktive ederler. Yani sizin yaptığınız, gezegendeki başkalarını aktifleştirmek ve gezegenin frekansını yükselten, daha daha fazla insanı

aktif hale getirmek. Anlıyor musunuz? Bunun hepsi döngüsel. Herşey herşeyi etkiler. Dünya'ya gelmiş olup, hiçbir şey yapması gerekmeyen insanlar var, bunlar kesin surette yalnızca aktifleştirciler. Onların enerji alanları, herkesin alanını aktif hale getiriyor. (Bu kitaptaki örneklerle bakınız.) Yayıncı gibi olan, gayretle sıkı bir şekilde, çok yoğun çalışanlar var. Onlar mikrodalga sinyalleri gibi gezegenin üzerinde yayın yapıyorlar.
D: Bu mantıklı geldi. Bu yüzden bana yaşın önemi yok dendi.

J: Bu kesinlikle doğru.

D: Farklı bir seviyede, farklı titreşimlerle çalışıyor olacağız.

J: Farklı titreşim, saniyede farklı devirler.

D: Diğer bazı ırkların (Uzaylılar, Dünya dışı varlıklar) çalışma şekli bu, değil mi?

J: Evet. Tamamen farklı bir oranda yaşlanıyorlar. Amaç insanların daha uzun bir yaşam süresi olması. Çok daha uzun. Ve ayrıca, ortak noktayı yaratmak. Eğer sağlıkla başlarsanız, insanlara müdahalesiz, tehdit edici olmayan bir yoldan yaklaşabilirsiniz.

D: Yaşın öneminin olmadığı bu yeni Dünya'da, nihayetinde beden ölecek mi? Şimdi Dünya'da bizim bildiğimiz anlamda, bizim realitemizdeki gibi .

J: Hiç ölmeme seçeneği olanlarınız da olacak. Ölüm yalnızca geçişini yapmak, karşıya geçmek için olacak. Ama herkes aynı zamanda, tamamen aynı frekansa sahip olmayacak. Bunu hatırlayın.

D: Evet. Belki ruh çıkmaya hazır olana kadar, bedenin kendisini idame ettireceği bir noktaya geleceğini düşünmüştüm.

J: Bu tamamiyle doğru. Ama herkes için değil. Eğer bu geçişi yapacak olan birçok insan varsa ve diyelim ki bu frekans geçişini yapabilmek için, frekansın saniyede yaklaşık 44,000 olması gerekiyor. Herkes aynı zamanda o frekans değişiminde olmayacak. Frekans değişiminde farklı değişkenlerde olacaksınız. Hâlâ sıranın önünde, ileri aşamasında, ve hatta öbür tarafında olanlarınız olacak. Ve hatta yeni Dünya'da olanlarınız olacak. Anlıyor musunuz? Çünkü her zaman bunlar olacak. Çünkü her zaman, her seviyede olanlar olacak. Her zaman her ırkın ileri aşamada olanları var. Biraz daha ilerisi, biraz daha ötesine gitmek, evrimleşmek bu.

D: Ben de öyle olacağını düşünüyordum. İşimizi yapmak ve insanlara ulaşmak için daha fazla zamanımız olacaktır diye.

J: Tabii ki.

D: Bedenin sınırlamaları hakkında endişe duymamalıyız.

J: Ah, bedenin sınırlamaları. Hayır. Pekala bütününe bak. Şimdiden değişiyorsunuz. Hücresel değişimlerden geçiyorsunuz. Sizin üzerinizde

ayarlamalar yapılıyor.

D: Bana, benim üzerimde yaptıkları söylendi.

J: Evet, yapıyorlar. (Güldü) Sen sözcü olduğun için, yeniden diyorum, köprü olduğun için, senden güzel görünmesi gereken daha önemli kim olabilir?

D: Sanırım. Yani yeterince insandan duyarsam, belki buna inanacağım.

J: Buna inanmalısın.

D: Bana ayrıca, yeni Dünya 'ya giden herkesin bu dönüşümü yapamayacağı söylendi.

J: Bu doğru. Dünya dönüşüm yaptığında, birçok ruhun bu deneyimi yaşamasına izin verileceği düşüncesi var, çünkü sizinde dediğiniz gibi, ruh olarak büyümenizde birçok şeyi deneyimliyorsunuz. Ve bu yüzden gezegene, birçok yeni başlayanlar geliyor diyelim. Bazen ileri düzeydeki insanlarla aynı sınıfta olmak faydalı olabilir. Çok eskiden olan okulları biliyorsun? (Evet) Farklı sınıflarda olanlar aynı derslikte olabilirler ve onlar bundan yararlanacaklardır. Ama sonunda öğrencilerin ilerlemesi gereken bir zaman gelecek. Ve bu da, geride bırakılanların kendi gezegenlerini bulması anlamına geliyor. Başka okullara, başka yerlere yerleştirilecekler.

D: Hep onları geride bırakmanın acımasız olduğunu düşündüm.

J: Bu daha doğal. Bu, bedenini terkettiğin zaman başka bir boyuta gidiyorsun ve buraya başka bir bedende tekrar gelebilir yada gelmeyebilirsin demek. Başka bir yere de gidebilirsin. Eğer bütün Evren bir bedense, gidebilecekleri birçok galaksiler, gezegenler var.

Bedenlerimiz ve bütün dünyanın boyutsal değişimi nasıl geçireceği ve bu değişimi yapmayanlar tarafından bunun algılanmayacağı konusunda daha fazlası bilgi:

“Şimdi bedenlerimiz ve etrafımızdaki herşeyin titreşim oranı artıyor ve yeni bir frekansa uyumlanıyor. Bedenin her hücresi ışığa dönüşecek kadar hızlı bir oranda titreşmeye başlar. Bu başladığında, bedenin ısısı artar ve beden ışıkla parlamaya başlar. Bütün hücreler çok yüksek oranda titreştiğinde, normal görüşten kaybolur ve daha yüksek boyutsal gerçekliğe geçersiniz. Bunun olmasının sebebi, bedenin titreşim olarak üçüncü boyutun ötesine geçmesi ve o zaman daha yüksek boyutsal seviyede

titreşmesi. O zaman da bu, Işık Bedene sahip olduğunuz için, ölüm sürecinden geçmeyeceğiniz anlamına gelir. Sizin için yaşlanma olmayacak, ve bir sonraki boyutsal realiteye geçmiş olacaksınız. O zaman spiritüel evrimleşmenin bir sonraki aşamasına erişebilirsiniz.”

“Onlar” bunun, zaman içinde belli kişilere ve küçük gruplara olduğunu vurguladılar. Ama bunu eşsiz kılan şey, ilk kez bütün bir gezegenin bir başka boyuta geçecek olması. Bu, yeni Dünya ve yeni bir yeryüzü olacak. Bu, İncil’ de yeni gökyüzü ve yeni Dünya olarak tanımlanmaktadır. Hazır olmayan diğerleri, karmalarını yaşamaya devam etmek için geride bırakılacaklar (İncil’ de de aynı bu şekilde söyleniyor.) Herhangi birşeyin olduğundan haberleri bile olmayacak. Aydınlanmamış olanlar, geri kalan karmaları üzerinde çalışmak üzere, daha yoğun, hâlâ negatiflik içeren bir gezegene dönmek zorunda kalacaklar. “Yeni Dünya”ya gelmelerine izin verilmeyecek, çünkü titreşimleri uyuşmayacak.

Dünya yaşayan bir varlıktır. O da, çok daha yavaş oranda olsa da bizim gibi evrimleşiyor. Şimdi bir sonraki enkarnasyonuna geçmeye hazırlanıyor, onu başka ve daha yüksek boyuta geçirecek titreşim ve frekanslara eriştiğinde bu gerçekleşecek. Başlangıçtan beri insanların üzerinde yaşamasına tahammül etti ve bizim onunla birlikte gidip gitmemiz onun için önemli değil. Her şeye rağmen gidecek ve eğer biz de gitmeyi seçersek, bu bizim kararımız olacak. Bizler ona öylesine sıkıntı verdik ki, bizim onunla gitmememizi tercih ederdi. Bizler köpeğin üstündeki pireler gibiyiz ve bu muhteşem gezegene büyük ölçüde zarar verdiğimiz ve sıkıntı yarattığımız ortada. Bu yüzden, bir sonraki maceraya onunla birlikte gitmek istiyorsak, kendimizde değişiklikler yapmalıyız. Frekans ve titreşimimiz yükseltilmeli, yoksa geride bırakılırız.

Birkaç yıl önce, ‘*Mary’nin Dünyaya Mesajı*’ adlı kitabın yazarı Annie Kirkwood ile bir konferans panelindeydim. Yeni Dünya’nın evrimini resmettiği anlaşılan bir vizyonunu anlattı. Dünya’yı uzaydan bakıyormuş gibi gördü. Sonra, biri diğerinin üzerine yerleştirilmiş gibi iki Dünya görülmeye başladı. Her iki Dünya arasında birbirine doğru giden ve yanıp sönen küçük ışık çizgileri vardı. İzlemeye devam ettikçe, daha sonra bir hücrenin başka bir hücre üretirken bölündüğü gibi ikiye ayrıldığını gördü.

Bir tanesi bir yöne, diğeri başka bir yöne gitti. O ve diğeri bu Dünya’lardan birinin üzerinde, ‘‘Evet, evet, bu gerçekten oldu! Başardık! Biz gerçekten Yeni Dünyayız!’’ diye bağırıyorlardı. Ve diğeri Dünya’da olan kız kardeşinin sesini duydu, ‘‘ O kız gerçekten çok çılgındı! Buralarda herkese bu çılgınca şeyleri anlatıyordu. Ve hiçbir şey olmadı! Sadece o öldü!’’ dediğini duydu. Yani son olay gerçekleştiğinde, bazı insanların ne olduğundan bile haberleri olmayacağı görünüyor. Bu, Yeni Dünya ile gidenler ve hâlâ negatifliğe saplanmış olan Eski Dünya’da geride bırakılanlar arasındaki ayrılma olacak.

Daha sonra, bir ders sırasında bu vizyonu açıkladım ve sonrasında bir adam bana geldi. ‘‘Benim bir iş adamı olduğumu bilmenizi isterim. Genelde mantıksal olarak açıklayamadığım deneyimlerim yok. Ama siz iki Dünya’nın ayrılmasını tanımladığınız sırada, bu konferans salonu bir anda kayboldu ve kendimi uzay boşluğunda buldum. İzlerken, tam olarak tarif ettiğiniz gibi bunun olduğunu gördüm.’’ dedi. Bu sahnenin hâlâ çok canlı bir biçimde aklında olduğunu söyledi. Evine gidip aşağıdaki resmi bilgisayarında yarattı ve bunun kitapta kullanılması için izin verdi. Renkli hali çok daha etkileyici, ama burada Yeni Dünya, Eski Dünya’nın üzerindeki parlayan küre.

Michael R.Taylor (MT) tarafından yaratıldı

2006 yılında Şikago'daki bir derste, Yeni Dünya'nın evrimini tartışıyordum. Annie Kirkwood'un Dünya'nın iki ayrı Dünya'ya ayrıldığı vizyonunu anlatıyordum. Bir dünyanın iki ayrı Dünya'ya ayrıldığında, insanların her ikisinde de diğerinde ne olduğunun nasıl farkında olmayacağını . Dünya gelişip farklı bir boyuta yükseltildiğinde, frekans ve titreşimlerini arttıranlar Yeni Dünya'ya yükseleceklerdi. Böylece "geride bırakılanlar" için görünmez olacaktı. Bu kavramla ilgili beni rahatsız eden birkaç şey vardı. Her zaman cevapları almak isterim; sanırım bu, benim fazla meraklı olmamdan kaynaklanıyor. Doldurulması gereken boşluk ya da delikler olduğunu hissettim. Açıklanması gereken kısımlar var diye düşündüm. İzleyicilerden biri bunun nasıl olacağını, bir Dünya'dakilerin diğerinde neler olduğundan nasıl haberdar olamayacağını sordu. Aniden bende bir aydınlanma oldu. Aklıma, anlaşılabilir bir açıklamaya belki ışık olabilecek bir düşünce geldi. Bu sezgi ve bilgi ışıltılarına güvenmek her zaman akıllıca olur, çünkü birçok zaman bunlar rehberlerimizden geliyor. Bu durumda, danışanlarım aracılığıyla bana bütün bilgileri veren aynı kaynaktan geliyor olabilirdi. Aniden, "Şu an bana muhtemel bir açıklama geldi." dedim.

Daha önce derste kısaca, düşüncelerimizle ve kararlarımızla yaratılan paralel evrenler ve yaşamlar teorisinden bahsetmiştim. *Birinci Kitapta* daha önce hiç duymadığım ve anlamaya çalışırken başımı ağrıtan bir teori hakkında yazdım. Kısaca şöyle diyor: Bir birey bir karar vermek zorunda kaldığında, genellikle birden fazla seçeneği olur. Ben buna "Kavşağa gelmek" diyorum. Bir yöne ya da diğerine gitmek üzere karar vermesi gerekiyor. Bu, evlenme, boşanma, iş ya da herhangi bir konuda olabilir. Bütün seçenekleri düşünüp taşıyor ve hangi yolu seçeceğine karar vermek için büyük miktarda enerji harcıyor. Ve sonra bir karar veriyor. Hepimiz bu "kavşak" ları deneyimledik. Eğer diğer yöne gitmeyi seçseydik, yaşamımızın tamamen farklı olacağını biliyoruz. Bir yöne doğru gitmeyi seçiyoruz. Peki, seçmediğimiz diğer karara gönderdiğimiz enerjiye ne oluyor? *Aynı zamanda o da gerçek oluyor!* Diğer kararı uygulamak için anında başka bir evren ya da boyut yaratılıyor ve senaryoyu oynamak üzere bir başka "sen" de yaratılıyorsun. Bu en *basit* açıklamaydı, çünkü bu, yalnızca büyük kararlarla yüzyüze kaldığımızda

olmuyor. Bu, ne kadar küçük ya da büyük olursa olsun, bir seçimle karşılaştığımız her zaman olabilir. Her karar verdiğimizde, başka bir boyut ya da evren yaratılıyor, böylece diğer seçim de gerçek olabiliyor ve başka bir "sen" o rolü oynamak için ayrılıyor. Bunların hepsi, odaklandığımız şu anki yaşamımız kadar *gerçek*. Kendimizin bu diğer parçalarının farkında değiliz ve olmamamız da akıllıca. İnsan zihinlerimiz bununla asla başa çıkamazdı. Bana, sorunun beyinde değil, zihinde olduğu söylenmişti. İnsan zihnimizde bunun karmaşıklığını kavramamıza izin verecek hiçbir anlayış yok. Bu yüzden asla bütün cevapları almamıza izin verilmeyecek. Anlayabilmemizin imkanı yok. Bu yüzden onlar (bilgelikleriyle) bu uyanış sırasında bize, biraz daha geniş bilgimiz olsun diye, hangi ufak parçaları vereceklerini seçiyorlar. Ve zihinlerimiz yeni fikirleri ve teorileri kapsayacak şekilde geliştikçe, bize biraz daha küçük parçalar verecekler. Şahsen bana verilen ufak tefek şeyler için minnettarım. Bu, bizim zihinlerimizin uyandığını gösteriyor. Dünyamızın başka bir boyuta geçmek üzere, frekans ve titreşimlerini değiştirmesi kavramıyla başa çıkabilmemizin tek yolu bu. Şu anda bana gelen bilgileri, otuz yıl önce işime başladığımda alsaydım, kesinlikle anlayamazdım. Yani geliştigimi biliyorum ve bunu yıllar boyunca yazmış olduğum kitaplarda da görebiliyorum.

Şikago'daki ders sırasında bana gelen aydınlanma, belki her iki Dünya'da da insanların birbirine ne olduğunu ve ne olup bittiğini bilmemesinin nedeninin, paralel evrenler ve boyutlar yaratma kavramındakine benzer olduğuydu. Sadece daha büyük ölçekte. Enerjimizi odaklayarak yarattığımız diğer kararlarımızı canlandıran öbür parçalarımızdan haberdar değilsek, o zaman iki ayrı Dünya üzerindeki insanlarda birbirlerinden habersiz olacaklardı. Dünya'lardan biri, bir karar ya da seçim yönüne gidecekti ve diğer Dünya başka bir yöne gidecekti. Her biri farklı kararlar verecekti. Şu anda hangi yolu seçeceklerine dair kişisel kararlarını vermek, Dünya'daki insanlara kalmış. Enerji mevcut ve gittikçe güçleniyor. Bu, bedenlerimizi fiziksel olarak etkiliyor. Bizim frekansımız ve titreşimimiz değiştiriliyor. Yine de hangi Dünya'ya doğru çekileceğimizin kararı, özgür irademiz olduğu için bize kalmış birşey. Buradaki temel fark, "onlar" bunun hiçbir zaman böylesine büyük ölçekte yapılmamış olduğunu söylediler. Evrenin tarihinde hiçbir gezegen, frekans ve titreşimini değiştirerek başka bir boyuta asla geçmedi. Bu yüzden de, bunun evrendeki en büyük gösteri olduğu söyleniyor ve birçok farklı galaksiler ve boyutlardan herkes ne olacağını görmek için izliyor. Bunu

yapabilecek miyiz? Bunun üstesinden gelebilecek miyiz?

Tren istasyondan ayrılıyor. Bizi, şimdiye kadar bu ölçekte yaşanmamış harika bir maceraya götürüyor. Trene binmek ya da platformda kalmak her bireyin kendisine kalmış. Gönüllüler amaçlarını gerçekleştirdiler ve ‘’eve’’ dönmeye hazırlar. Aşağıda yolcu kalmasın! Ve her zaman hatırlayın, asla yalnız değilsiniz.

Yazar Sayfası

Geçmiş yaşam hipnoz terapisti ve ‘‘Kayıp’’ bilgiyi kaydeden parapsikolojik araştırmacı olan **Dolores Cannon**, 1931 yılında St. Louis, Missouri’de doğdu. 1951 yılında, Deniz Kuvvetlerinde görev yapan bir denizciyle evlenene kadar St. Louis’de yaşadı ve orada eğitim gördü. Tipik bir asker eşi gibi, sonraki 20 yılını tüm dünyada dolaşarak ve çocuklarını büyüterek geçirdi. 1970 yılında eşinin engelli bir gazi olarak görevinden ayrılıp, emekli olmasıyla Arkansas’ın tepelerine yerleştiler. Daha sonra yazarlık mesleğine başladı ve yazdığı makaleleri çeşitli gazete ve dergilere sattı. 1968 yılından itibaren hipnozla ilgilenmeye başladı ve 1979 yılından sonra sadece geçmiş yaşam terapisi ve regresyon çalışmaları yaptı. Farklı hipnoz metodlarını öğrendi ve böylece, danışanları tarafından verilen en etkili bilgileri elde etmesini sağlayan, kendi özgün tekniğini geliştirdi. Dolores şimdi bu eşsiz hipnoz tekniğini tüm dünyada öğretiyor.

1986 yılında araştırmalarını UFO alanına genişletti. şüpheli UFO iniş alanlarında, yerinde çalışmalar yaptı ve İngiltere’deki ekin çemberlerini araştırdı. Bu alandaki çalışmalarının çoğu, şüpheli kaçırılma olaylarındaki

kişilerden hipnoz vasıtası ile elde edilen kanıtların birikimidir.

Dolores, dünyada her kıtada konferanslar vermiş uluslararası bir konuşmacıdır. Onyedı kitabı yirmi dile çevrildi. Dünya genelinde, radyo ve televizyon izleyicileriyle konuştu. Ve Dolores'in yazdığı ya da onun hakkındaki makaleler birçok Amerikalı ve uluslararası dergi ve gazetelerde yayınlandı. Bulgaristan'da, parapisikolojik fenomen araştırmasında en büyük ödöl olan, ''Orpheus Ödöl'' nü alan ilk Amerikalı ve ilk yabancıdır. Birçok hipnoz organizasyonlarından Yaşam Boyu Başarı Ödölü ve Üstün Katkı ödölleeri aldı.

Dolores'in, onu ''gerçek'' dünyası ve çalışmasının ''görölmeyen'' dünyası arasında sağlam bir şekilde dengede tutan, çok büyük bir ailesi var.

Ozark Mountain publishing ile haberleşmek isterseniz lütfen aşağıdaki adrese yazınız. (Cevap için lütfen pullu ve adresinizin yazılı olduğu bir zarf ekleyin.) Dolores Cannon, P.O.Box 754, Huntsville, AR. 72740 USA Veya ofisimize decannon@msn.com adresine ya da web sitemiz www.ozarkmt.com vasıtasıyla e mail gönderebilirsiniz.

Dolores 18 Ekim 2014 yılında bu boyuttan ayrıldı.

1945 yılında İkinci Dünya Savaşında, atom bombaları atıldığında, uzay boşluğundaki ‘’ koruyucularımız’’ ve gözleyicilerimiz’’ Dünya’nın bir felaketle çarpışma noktasında olduğunu gördüler. Ana talimat olan, müdahale etmeme kuralı onların harekete geçmesini engelledi, ancak daha sonra Dünya’yı kurtarmak ve ona yükselmesinde yardımcı olmak için parlak bir çözüm yolu buldular. ‘’Dışarıdan ‘’ müdahale edemezlerdi, ama belki ‘’içeriden’’ etkiliyebilirlerdi. Böylece, gelip yardım etmeleri için gönüllülere çağrı gönderildi. ‘’Dünya tehlikede- kim gönüllü olmak istiyor?’’

Dünya’da yaşayan yerli ruhlar karma çarkına takılmışlardı. Tek umut daha önce karmik döngüde hapsedilmemiş saf ruhlardan, gelmelerini istemektir.

Dolores hipnoz çalışmalarında bu gönüllülerin üç dalgasını keşfetti. Bazıları doğrudan ‘’Kaynak’’tan geliyordu ve daha önce hiçbir tür fiziksel bedende olmamışlardı. Diğerleri, uzay varlıkları olarak başka gezegenlerde veya başka boyutlarda yaşamışlardı. Dünya’ya geldikleri anda tüm hafızaları silindiği için, görevlerini hatırlamıyorlar. Bu nedenle, bu güzelim ruhlar bizim kaotik dünyamıza ayak uydurmakta zorlanıyorlar. Bu ruhlar bizim hepimizin, Yeni Dünya’ya yükselmemize yardım etmek için hayati önem taşıyorlar.

Üç Gönüllü Dalgasının Özellikleri
İlk Kez Gelenler Tarafından Yaşanan Zorluklar
Değişim Fiziki Bedenleri Nasıl Etkiliyor
Dünya dışı varlıklar ve ışık varlıkların rolü
Şebekenin Muhafızları
Eski ve Yeni Dünyanın Ayrılması
2012 nin önemi nedir?

